
יהוה
INSTITVTIO THEOLOGICA
ANDOVER FVNDATA MDCCCVII

BRACTON'S NOTE BOOK.

BRACTON'S NOTE BOOK.

London: C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AVE MARIA LANE.

Cambridge: DEIGHTON, BELL, AND CO.
Leipzig: F. A. BROCKHAUS.

BRACTON'S NOTE BOOK.

A

COLLECTION OF CASES

DECIDED IN THE KING'S COURTS

DURING THE REIGN OF HENRY THE THIRD,

ANNOTATED BY A LAWYER OF THAT TIME,

SEEMINGLY BY

HENRY OF BRATTON.

EDITED BY

F. W. MAITLAND,

OF LINCOLN'S INN, BARRISTER AT LAW,

READER OF ENGLISH LAW IN THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE.

VOL. III. TEXT.

LONDON: C. J. CLAY & SONS,

CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,

AVE MARIA LANE.

1887

C

Cambridge:

PRINTED BY C. J. CLAY, M.A. AND SONS,
AT THE UNIVERSITY PRESS.

ROTULUS DE TERMINO PASCHE ANNO REGIS HENRICI OCTAUO. [138.]

1 Rannulphus Comes Cestrie et Lincolnie summonitus fuit ad respondendum Elene que fuit uxor Roberti[1] de Stepinges quo waranto se tenet in tercia parte l. acr. terre in Stepinges [2]et uersus plures alios eodem modo[2] quas tercias partes predicta Elena clamauit in dotem ex dono predicti Walteri quondam uiri sui uersus Gilibertum de Beningworthe, et qui uenit in curiam Dom. Regis et obiecit eidem Elene quod nullam dotem inde habere debuit eo quod nunquam fuit predicto Waltero desponsata, et ita quod loquela illa transmissa fuit ad curiam cristianitatis ubi ipsa sponsalia sua probauit sicut constat et patet per litteras Episcopi Couentrensis patentes etc. Linc.

Et Comes uenit et dicit quod habet terram illam ex dono predicti Giliberti per cartam suam et inde uocat ad warantum Willelmum filium et heredem predicti Giliberti, qui presens est et cognoscit cartam illam et donum patris sui, set dicit quod pater suus uendidit terram suam totam ita quod parum ei remansit de hereditate patris sui, et si curia considerauerit quod super hoc debeat warentizare terram illam libenter warentizabit.

Et quia Gilibertus fuit in seisina de predictis terciis partibus die quo ipsa eum inplacitauit et quod obiecit ei quod non fuit desponsata et ipsa nominatim petit illas tercias partes in dotem Consideratum est quod ipsa recuperauit seisinam suam de predictis terciis partibus ut de dote sua et quod Willelmus faciat escambium eidem Comiti ad ualenciam

[1] Called Walter below. [2-2] Words misplaced.

tocius terre quam ipsa recuperauit uersus eundem Comitem, si habeat unde uel quatenus habuerit, et Comes teneat escambium illud tota uita predicte Elene et post decessum ipsius Elene si Comes uoluerit reuertatur illa tercia pars predicto Comiti et heredibus suis et Willelmus tunc rehabeat escambium suum de predicto Comite secundum quod ibi fuerit magis uel minus[1].

945. Suff. Henricus filius Thurstani capellanus petit uersus Radulfum filium Ricardi sex acr. terre cum pert. in Medefeldia ut ius suum.

Et Radulfus uenit et uocauit inde ad warantum Abbatem S. Eadmundi qui per summonicionem uenit et petit quod ostendat ei quare warantizare debeat. Et Radulfus dicit quod nullam cartam habet, quia Nicholaus de Mendham dedit ei terram illam et postea attornauit eidem Ade[2] seruicium suum et illud ei dedit.

Et Abbas non uult ei warentizare nisi curia considerauerit. Et ideo consideratum est quod Henricus recuperauit seisinam suam pro defectu warent' eo quod Radulfus nichil ostendit quod Abbas warentizare debeat et Abbas sine die et Radulfus in misericordia.

Idem Henricus petit uersus Nicholaum de S. Andrea quem Johannes filius Ricardi uocauit ad warantum et qui ei debet warentizare viij. acr. terre cum pert. in eadem uilla ut ius suum. Et Nicholaus uenit et uocauit inde ad warantum Priorem S. Trinitatis de Gapewico[3] ita quod habuit auxilium curie de ipso summonendo etc. quod esset tali die etc. et tunc se essoniauit Johannes attornatus predicti Nicholai et dictum fuit essoniatori quod expectaret uersus Priorem et non expectauit nec Prior uenit et Henricus petit inde iudicium suum. Et quia stetit in Nicholao quod non habuit warantum consideratum est eodem modo quod Henricus recuperauit seisinam suam per defaltam warent' sicut prius[4] et Nicholaus in misericordia, faciat escambium Johanni ad ualenciam etc.

946. Hereford. Hugo Peuerel de Saundfordia petit uersus Ricardum

[1] Br. f. 299 b.
[2] Corr. *Abbati*.
[3] Ipswich.
[4] Referring to the case in which the Abbot of Bury is concerned.

Pauncefot quod reddat ei xj. lib. quas ei debet et iniuste detinet unde idem Hugo ostendit quod tradidit ei manerium suum de Hesel' ad firmam ad terminum sex annorum reddendo per annum xij. lib. et de ultimo anno ei aretro sunt xj. lib. et inde producit sectam sufficientem.

Et Ricardus per attornatum suum uenit et defendit contra eum et contra sectam suam quod nichil ei debet set reuera ipse recepit terram illam ad firmam sicut predictum est, set idem Hugo in fine v[ti]. anni uenit illuc cum uxore sua et eiecit eum de terra illa per j. annum ante terminum suum completum et abstulit ei firmam et bladum, et interim uenit Episcopus de Herefordia per peticionem eiusdem Hugonis et eiecit eum secundo de terra illa per quod deterioratus est et dampnum habet ad ualenciam xij. lib. et inde ponit se super patriam, set bene cognoscit quod si habuisset terminum illum completum, tunc deberet ei xj. lib. de areragiis.

Et Hugo defendit quod nunquam eiecit eum immo idem Ricardus plene habuit terminum suum, quia ad festum Annunc. B. Marie proximo transacto primo posuit se in terram suam, post terminum suum contentum in cyrographo nec aliquid cepit intra terminum nec bladum nec firmam nec aliquid in mundo et hoc offert defendere sicut curia considerauerit et petit sibi allocari quod cognoscit debitum et conuencionem etc. Postea dedicit attornatus Ricardi quod Judicium.
non asportauit bladum et nichil certum dicit quantum firme Hugo cepit nec testes sui aliquid inde sciunt. Et ideo consideratum est quod Hugo recuperauit debitum suum xj. lib., et Ricardus in misericordia etc.

¶ Thomas de Scoctegni petit uersus Jollanum de Neuilla Linc.
quem Simon de Chancy uocauit ad warantum et Alic' ux' eius et qui eis war'[1] xiiij. bouat. terre cum pert. in Waleby ut ius suum, unde Rogerus filius Fulconis | fuit seisitus ut [138 b.]
de feodo et iure tempore Regis Ricardi capiendo inde expleta ad ualenciam etc. et de ipso Rogero descendit cuidam Willelmo filio suo et de ipso Willelmo huic Thome ut filio et heredi suo et ubi non habet ingressum nisi per Jollanum patrem suum cui Agnes quondam uxor predicti Rogeri filii

[1] Alice seems wife of Simon. They as tenants have vouched Jollan.

Fulconis que non nisi dotem inde habuit et que terram illam dimisit ei et inde producit sectam.

Et Johannes[1] uenit et defendit ius suum et ingressum sicut predictum est et bene defendit quod pater suus nullum ingressum habuit per predictam Agnetem, immo habet ingressum per Willelmum filium Rogeri patrem predicti Thome qui terram illam dedit predicto Jollano patri predicti Jollani per cartam suam quam profert et que testatur quod idem Willelmus filius Rogeri filii Fulconis dedit predicto Jollano de Neuilla pro homagio suo et pro tribus marcis totam terram de Walescia cum omnibus pert. sine aliquo retenemento tenendam etc. faciendo seruicium quod spectat ad feodum dimidii militis etc. Profert eciam cartam Rogeri de Monte Begonis que donum illud testatur et confirmat, unde dicit quod pater suus cepit homagium Jollani patris sui et postea eum attornauit Rogero capitali domino suo qui postea ad peticionem eius cepit homagium suum.

Et Thomas uenit et cognoscit cartam patris sui, set dicit quod non debet ei nocere quia idem Willelmus nunquam fuit in seisina de predicta terra et preterea ipse fuit lunaticus et impotens sui et inde petit iudicium, et bene cognoscit cartam patris sui.

Et Jollanus dicit[2] quod reuera Agnes mater eiusdem Willelmi tenuit terram illam in dotem ita quod Willelmus fuit warantus suus de dote sua et per cartam illam et uoluntatem ipsius Agnetis habuit pater suus suam seisinam.

Et quia Thomas cognoscit cartam patris sui et donum suum et quod Willelmus pater suus ut warantus et heres predicte Agnetis dedit eidem Jollane[3] terram illam et quod Agnes dimisit se etc. consideratum est quod donum teneatur et ideo Jollanus inde quietus et Thomas in misericordia.

948. Abbas de Sautereye[4] summonitus fuit ad cognoscendum
Hunt. de quo tenet quoddam molendinum in Nywetona et per quod seruicium etc. unde concordia prolocuta est inter Abbatissam

[1] Corr. *Jollanus*.

[2] Jollan has to answer the objection that William the donor was not seised. His answer is that Agnes the dowager assented to the gift and quitted possession.

[3] Corr. *Jollano*.

[4] Sawtry. Monast. vol. 5, p. 521.

de Auenestowe[1] et Willelmum de Ayssa et Alienoram uxorem eius etc.

Et Abbas uenit et dicit quod tenent illud molendinum de ipsis Willelmo et Alienora reddendo per annum duas marcas ut de illo molendino quod Hugo de Lisures dedit domui sue reddendo inde per annum duas marcas, et ideo[2] Hugo postea dedit illas duas marcas predicte Elienore in maritagium et heredibus suis si heredes haberet de corpore suo[3] et inde profert cartas eiusdem Hugonis que hoc idem testantur. Et super hoc uenit Nicholaus de Bassingeburnia et dicit quod habet in uxorem filiam et heredem predicti Hugonis cui predictus redditus debet reuerti si Elienora non habeat heredem de se uel de corpore suo et apponit clamium suum ne cyrographum fiat ad exheredacionem uxoris sue.

Et Willelmus de Aisho attornatus uxoris eius hoc totum cognoscit, et bene cognoscit quod predicta Abbatissa debet habere inde per ann. xiiij. sol. Et ideo preceptum est eis quod de cetero reddant eidem Abbatisse de predictis duabus marcis per ann. xiiij. sol. et recuperet[4] si possint uersus heredes Hugonis quia cirographum inde fieri non potest. Et ideo preceptum est uicecomiti Norh. quod de cetero etc.[5]

19 Willelmus le Buttiller per attornatum suum petit uersus Abbatem de Croxtona unam caruc. terre cum pert. in Eytona ut ius suum unde Hugo auunculus patris eiusdem Willelmi seisitus fuit ut de feodo et iure et in dominico tempore etc. ut ex dono Radulfi fratris sui primogeniti qui illam terram ei dedit pro homagio et seruicio suo capiendo inde expleta ad ualenciam j. marce et de illo Hugone descendit ius terre illius ipsi Willelmo ut filio et heredi Roberti le Butiller filii eiusdem Radulfi fratris predicti Hugonis eo quod idem Robertus non potest esse dominus et heres et quod ita sit offert etc. Leic.

Et Abbas uenit et defendit ius suum quando defendere

[1] Elstow. Monast. vol. 3, p. 411.
[2] Corr. idem.
[3] As to a gift in such terms as these, see Br. f. 18, 47.
[4] Corr. recuperent (?).
[5] It seems decided that William and Eleanor cannot alienate until Eleanor has issue. They however have become bound to pay the Abbess fourteen shillings a year. Whether by any means they can cast this burden on the inheritance, is left an open question.

BRACTON'S NOTE BOOK.

953. Hereford. Alicia que fuit uxor Rogeri de Chaure petit uersus Thomam de Hou terciam partem j. uirg. terre cum pert. in Wathamstede ut dotem suam unde predictus Rogerus quondam uir suus eam dotauit etc. die etc.

Et Thomas uenit et dicit quod non debet inde dotem habere quia ipsa nunquam fuit ad hostium ecclesie desponsata nec dotata secundum regni consuetudinem, set reuera ea nocte qua Rogerus obiit in crastino summo mane postquam memoriam amiserat desponsauit eam et ideo non debet inde dotem habere[1].

Et Alicia per attornatum suum dicit quod fuit desponsata ad ecclesiam de Wathamstede per v. annos ante mortem Rogeri et inde producit sectam scil. tales qui hoc testantur.

Et Thomas petit sibi allocari quod Alexander[2] est attornatus Alicie et defendit quod nunquam fuit dotata ad hostium monasterii et inde ponit se super patriam. Et Alicia similiter. Et ideo fiat inde iurata et ueniat tali die recognitura si Rogerus die qua eam desponsauit ad hostium monasterii etc. dotauit eam de predicta terra uel non etc.

954. Hunt. Gilebertus de Gaunt per attornatum suum optulit se iiij. die uersus Agnetem de Rupe que se essoniauit de malo lecti uersus eum de placito terre etc. Et Agnes non uenit etc. Et Oliuerus le Moyne et alii tres milites ad eam missi ueniunt et dicunt quod nondum uiderunt eam eo quod Willelmus Moyn predictus absens fuit et manens in comitatu *Sussexie*. Et ideo preceptum est eis quod sicut diligunt terras suas et tenementa uideant etc. etc., et si non sit languor quod dent ei diem etc. et tunc habeant iudicium suum de defalta.

955. Leicr. Preceptum fuit uicecomiti semel et iterum et tercio quod in pleno comitatu recordari faceret loquelam que fuit in eodem comitatu inter Thomam de Lincolnia petentem et Radulfum de Normanuilla et Gilibertum de Biseche tenentes de sex uirg. terre et j. bouat. et xvj. acr. terre et duobus toftis in Thorpe unde idem Thomas queritur falsum sibi factum fuisse iudicium etc.

[1] Br. f. 92, 304.

[2] See Case 941. The objection is that one of the members of the secta is Alice's attorney and therefore no good witness.

Et Willelmus de Flamuilla et tres alii milites cum recordo ueniunt pro comitatu et recordantur quod Thomas tulit breue de recto super Radulfum de Normanuilla patrem predicti Radulfi de tribus uirg. terre et dim. et viij. acr. et j. tofto cum pert. in Torpe, et aliud breue super Gilibertum de Bisiche de tanto terre cum pert. in eadem uilla, | et tandem [120 b.] post uisum terre et post racionabiles esson'[1] Radulfus de Normanuilla uenit et respondit quod non debuit dicto Thome ad illud breue respondere quia ipse non tenet totam terram illam immo ipse et predictus Gilibertus et quedam Alicia qui sunt participes sui tenent totam terram illam in communi simul cum eo, ita quod nullus sciuit partem suam de illa terra nec terra illa nunquam partita fuit, et si hoc non sufficeret, dixit quod non potuit terram illam perdere quia non habuit inde nisi custodiam et uocauit ad warantum Radulfum filium suum[2]. Postea[3] ad alium comitatum uenerunt Radulfus pater et Radulfus filius suus et Gilibertus et Alicia, et Radulfus iunior warentizauit patri suo Radulfo et eodem modo respondit sicut pater suus, et Gilibertus eodem modo respondit, et Alicia presens fuit et reclamauit pro iure suo dicens quod non debuit aliquid perdere uel lucrari desicut nulla fuit mencio facta de eo[4] in breuibus nec posuit se in defensione eorum uel eorum lucro, et Thomas respondit quod hoc non debuit ei nocere quia ipsa Alicia nunquam fuit in seisina de terra illa et inde optulit[5] se super patriam. Et Radulfus et Gilibertus similiter. Et iudicium positum fuit in respectum usque ad proximum comitatum, [6]predictus Thomas non uenit, unde consideratum fuit quod alii irent sine die pro defectu Thome.

Et Thomas uenit et dicit quod in parte recordantur bene et in parte non, quia predicta Alicia nunquam aliquam partem habuit in terra illa nec habere debuit quia ipsa non fuit heres Gaufridi fratris Agnetis et Mabilie matrum predictorum Radulfi[7] et Giliberti quia ipsa Alicia non fuit de

[1] Corr. *racionabilia essonia.*

[2] This looks as if Ralph the elder was tenant by curtesy, being husband of one of the coheiresses.

[3] The recordum continues.

[4] Corr. *ea.*

[5] Supply *ponere.*

[6] Supply *ad quem comitatum.*

[7] Seemingly Ralph the younger.

eadem matre quam ipse fuerunt et preterea idem Thomas nunquam fecit defaltam sicut ipsi recordantur et hoc offert defendere per corpus cuiusdam liberi hominis Johannis le Scot, qui hoc offert defendere sicut curia considerauerit sicut ille qui interfuit comitatui ubi iudicium factum fuit quod occasione Alicie remaneret loquela sine die, [1]et quod Alicia nunquam aliquam partem habuit de terra illa offert ponere se super patriam.

Et milites pro comitatu dicunt quod tale est recordum sicut ipsi recordantur quia predicta Alicia siue iuste siue iniuste fuit in seisina de tercia parte ita quod percepit terciam partem de exitibus illius terre et hoc bene inquisitum fuit per legales homines uicinos et illa occasione positum fuit iudicium in respectum usque post Pascha ut uicecomes haberet postea assensum curie Dom. Regis[2], ita quod die Jouis proxima post Hockeday[3] fuit comitatus ad quem Thomas non uenit ita quod per defaltam eius recesserunt sine die aduersarii eius, et quod de illa defalta fecerunt iudicium, et quod tale sit recordum, offerunt disracionare per corpus Gaufridi de Langedona qui hoc offert probare sicut curia considerauerit.

Et Thomas sicut prius defendit defaltam etc. set de Alicia et occasione eius sicut predictum est factum fuit iudicium et hoc offert etc. probare etc. uel defendere etc. sicut curia considerauerit. Et Radulfus et Gilibertus quesiti quomodo Alicia sit particeps dicunt quod Robertus de Bler' habuit duas uxores et de prima habuit Gaufridum predictum et Agnetem et Mabiliam et de secunda uxore habuit Aliciam set terra illa descendit Gaufrido de predicto patre suo et de Gaufrido postea ipsis Agneti, Mabilie, Alicie ut sororibus et heredibus suis[4].

Et quia Thomas non ostendit quod de dicto suo uel

[1] As to the default Thomas offers battle; as to the plea of non-tenure he puts himself on the country.

[2] An *ex post facto* consent to the taking of an inquest.

[3] Hokeday, the second Tuesday after Easter.

[4] Thomas maintains that since Geoffrey was seised, his half-sister could not share with his sisters german. Note that the county did not commit itself to the statement that Alice had good right; but *siue iuste siue iniuste* she was in possession.

loquela sua iurat'[1] ei falsum factum fuisset iudicium et comitatus recordatur quod pro defalta Thome recesserunt sine die et preterea Thomas non dedicit quod Alicia presens esset in comitatu sicut predictum est, consideratum est quod comitatus eat inde quietus et Thomas in misericordia et Radulfus et Gilibertus inde sine die.

16. Helena que fuit uxor Walteri de Stepinges petit uersus Sumers.
Hubertum de Burgo Justiciarium terciam partem x. marcarum redditus cum pert. in Wachefordia et in Billebroc ut dotem suam etc.

Et Hubertus uocauit ad warantum Willelmum de Beningesworthe qui presens est et petit auditum carte per quam warentizare debeat etc.[2] Et attornatus Justiciarii non habet cartam presentem etc. Et ideo datus est dies eis prece parcium etc. tali die et tunc habeat Justiciarius cartam suam.

17. Robertus de Fifhide et alii tres milites missi ad Henricum Heref.
de Wrthe qui se essoniauit de malo lecti uersus Reginaldum Morin de placito terre ueniunt et dicunt quod uiderunt eum tali dominica et dederunt ei diem a tali die in unum annum apud turrim Londonie quia languidus est. Idem dies datus est Reginaldo per attornatum suum.

18. Rannulfus de Albemar' et alii tres milites missi ad Mar- Devon.
garetam uxorem Joelis de Stanhus[3] qui se essoniauit de malo lecti uersus Thomam de Tungelonde de placito terre dicunt quod languidus est et quod uiderunt eum tali die etc. et quod dederunt ei diem apud turrim Londonie a tali die in annum. Idem dies datus est Thome in banco de habendo iudicio suo de defalta quam predictus Joel fecit a tali die postquam comparuit in curia, et idem dies datus est Joeli in banco et tunc allocetur defalta. Breue de Cape nunc[4].

Godefridus filius Alexandri petit uersus Rogerum de Noting.
Beltoft et Petronillam uxorem eius terciam partem j. molendini cum pert. in Sudcylus et uersus Johannem Haterel et

[1] Om. *iurat'* (?).
[2] Br. f. 381 b.
[3] But it is Joel who has essoined himself.
[4] Joel has been guilty of a default and has afterwards essoined himself. The little Cape is to issue at once, though the case is adjourned for the year and day.

Aliciam uxorem eius terciam partem eiusdem molendini cum pert. in eadem uilla ut ius suum etc. unde Alexander pater suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore
[140.] R. Regis auunculi Dom. Regis | capiendo inde expleta ad ualorem v. sol., et de ipso Alexandro descendit ius duarum parcium illius molendini ipsi Godefrido ut filio suo sicut de illo molendino quod pertinet ad porcionem suam quam ipse habet de hereditate predicti Alexandri patris sui eo quod terra sua fuit partibilis.

Et Rogerus et omnes alii ueniunt et defendunt ius suum et dicunt quod non debent ei inde respondere quia Alexander reuera habuit molendinum illud ut ius suum set idem Alexander habuit unum filium Alanum nomine primogenitum patrem ipsarum Petronille et Alicie et ideo non debent ei respondere desicut ipse est de postnato fratre.

Et Godefridus dicit quod reuera est postnatus frater Alani set dicit quod terra illa est partibilis et fuit semper et ideo petit illud molendinum ut pertinens ad porcionem suam quam habet de predicta terra.

Et Rogerus et alii dicunt quod predictus Alexander habuit v. filios scil. etc. et post mortem Alexandri tota terra sua partita fuit inter illos v. filios et unusquisque habuit partem suam et tenuit se pacatum. Postea obiit Henricus sine herede de se et terra sua partita fuit inter quatuor fratres et postea obiit eodem modo Laurencius et sua terra partita fuit inter tres fratres et unusquisque tenuit se contentum de parte sua et semper hucusque tenuerunt se pacatos et desicut terra illa fuit partita xxj. annis transactis et eo amplius et quilibet eorum tenuit se pacatum petit iudicium si debeat nunc respondere, et bene defendit[1] quod molendinum illud non pertinet ad porcionem Godefridi, et preterea ipsi tenent molendinum illud de Dom. Rege reddendo per ann. xl. sol. et idem Godefridus clamat tenere illud de Archiepiscopo Eboracensi per duos sol., et si super hoc debeant respondere dicunt quod idem Godefridus post mortem patris sui quando terra partita fuit tenuit se pacatum de parte quam idem Godefridus tenet in Cathale et inde ponit se super

[1] Corr. *petunt debeant .defendunt.*

iuratam, et hoc bene patet quia nunquam implacitauit predictum Alanum qui uixit per xviij. annos.

Et Godefridus non uult inde ponere se super iuratam et bene cognoscit quod non implacitauit predictum Alanum. Concordati sunt.

[illegible] **Magna assisa**[1] uenit recognitura per etc. inter Simonem de Wahulla petentem et Jacobum de Pecham deforciantem de consuetudinibus et seruicio que idem Simon exigit ab eodem Jacobo de libero tenemento suo quod de eo tenet in Neterlestede unde Simon petit ab eo quod reddat ei per ann. xxx. den. et faciat ei unum conuiuium per annum et araturam per j. diem ad hibernagium et quod inuenire debet j. hominem ad sarclandum blada sua et falcare per j. diem et cariare fenum suum per j. diem et inuenire j. hominem ad pilandum poma sua quamdiu opus fuerit ad cibum ipsius Simonis de omnibus predictis consuetudinibus, et preterea quod debet sequi curiam ipsius Simonis ad racionabilem summonicionem et inuenire unam falcem ad cibum ipsius Simonis ad falcandum pratum quod uocatur Vixemede similiter cum aliis hominibus eiusdem Simonis, ita quod cum pratum illud fuerit falcatum, quocunque alie falces ierint, sua ibit domi. Kent.

Juratores dicunt quod Jacobus et Aunselinus semper tenuerunt totam terram patris eorum et dum habuerunt terram integre tota terra illa debuit per annum v. sol. et facere unum conuiuium et araturam per j. diem ad hibernagium et inuenire j. hominem ad sarclandum et falcare per j. diem in prato quod uocatur Vyxemede ita quod si falcatum fuerit ad *primam* homo suus ibit domi, et[2] non sit falcatum ante uesperas tota die ibit[3] falcabit homo suus et non plus, et cariare fenum per j. diem et inuenire j. hominem ad piland' poma sua quamdiu opus fuerit ad cibum ipsius Simonis de omnibus illis consuetudinibus, et preterea sequi curiam suam ad racionabilem suam summonicionem. Et quesiti

[1] Kent has not yet acquired immunity from the grand assize. See Consuet. Cantie, *Statutes of the Realm*, vol. 1, p. 225.

[2] Supply *si*.

[3] Om. *ibit* (?). The tenant's man must, it seems, do one day's work towards mowing the meadow: if the meadow is finished in the morning he has no more to do; but any way his task will be over at vespers.

cum quibus hominibus debent uenire ad conuiuium dicunt quod cum tota propria familia sua. Unde dicunt quod Jacobus debet medietatem omnium illarum consuetudinum.

Consideratum est quod Simon recuperauit seisinam suam de predictis seruiciis predictorum denariorum et de medietate omnium aliorum seruiciorum sibi et heredibus suis et Jacobus in misericordia, quia primo petiit totum seruicium predictum uersus predictum Jacobum et uersus Aunselinum fratrem suum, et quod idem Jacobus faciat ei reragium suum de predictis seruiciis exceptis denariis de quibus ei satisfecit. Et sciendum quod placitum incepit xj. annis transactis de quibus petit reragium. Et postea perdonauit ei Simon totum reragium usque ad uiginti sol. etc., et uicecomes faciat ei habere xx. sol.

Et sciendum est quod de claustura j. fossati unde contencio fuit inter eundem Simonem et predictum Jacobum quis eorum eum claudere debuit, per responsionem et cognicionem Jacobi consideratum est quod Jacobus illud claudere debeat.

961. Glouc. Gunulla que fuit uxor *Ahir'*[1] Baret petit uersus Abbatem de Kingeswde terciam partem xviij. acr. terre cum pert. in Culkertona ut dotem suam etc.

Et Abbas per attornatum suum uocauit inde ad warantum Rogerum Baret filium et heredem predicti Aluredi qui presens est per summonicionem etc. et bene cognoscit quod predicta Gunilda fuit inde dotata, set non uidetur ei quod donum illud debeat eidem Abbati warantizare quia pater suus tenuit totam terram de eodem Abbate et ipse tenet de eodem Abbate quicquid habet, et ideo petit iudicium si debeat ei warentizare. Et Abbas dicit quod tenet adhuc xxx. acr. terre de quibus sufficienter potest facere seruicium. Et Rogerus hoc cognoscit, et non dedicit cartam patris sui. Et ideo consideratum est quod Rogerus faciat eidem Gunulle escambium ad ualenciam predicte tercie partis, et Abbas inde quietus etc. |

[160 b.] 962. Rotel. Robertus Scriptor et plures alii summoniti fuerunt ad respondendum Abbati S. Georgii de Baskereuilla[2] quo iure

[1] Corr. *Aluredi*.

[2] Bocherville near Rouen. Gall. Christ. vol. 11, col. 267. This house had a cell at Edyweston in Rutland. Monast. vol. 6, p. 1062.

ipsi exigunt communam in terra predicti Abbatis in Westona desicut idem nullam habet communam in terra predictorum Roberti et Hugonis etc. nec ipsi seruicium ei faciunt etc., unde idem Abbas per attornatum suum dicit quod per hoc quod iniuste exigunt et deforciant ei communam illam sicut predictum est deterioratus est et dampnum habet ad ualenciam xl. marc. etc.

Et Rannulfus de Luffeham unus eorum primo uenit et dicit quod terra ad quam pertinet pastura illa est hereditas Matillidis uxoris eius sine qua non potest respondere et inde uocat eum[1] ad warantum, habeat eam tali die etc.

Robertus Scriptor dicit quod cepit quandam partem terre in eadem uilla ad quam pastura illa pertinet cum uxore sua que obiit et de qua habuit pueros qui sunt infra etatem, et ideo petit etatem eorum, et alias terras habet ipse que sue sunt etc. et ideo petit uisum de pastura illa etc. Datus est eis dies ad predictum terminum.

Et omnes alii preter Robertum Croc ueniunt et petunt uisum, habeant, dies datus est ad predictum terminum.

Et Robertus Croc uenit et dicit quod nichil clamat in pastura illa ad presens et ideo sine die de eo etc.

Et Hugo de Luffenham et omnes alii ponunt loco suo predictum Robertum Scriptorem etc. et Osbertus Trilly nominatus in breui non uenit et plures fecit defaltas et ideo uicecomes habeat corpus eius ad eundem terminum.

3 Abbas de Stratfordia petit uersus Robertum le Glorius Berca.
quod reddat ei sex sol. quos ei debet de pannagio unde idem Abbas dicit quod predictus Robertus posuit porcos suos in bosco eiusdem Abbatis, ita quod inde habere debuit sex sol. etc. unde deterioratus est et dampnum habet ad ualenciam xl. sol.

Et Robertus uenit et dicit quod Dom. Rex dedit ei custodiam filii et heredis Henrici de Bagshote, et idem Henricus habuit talem libertatem quod habuit in bosco illos[2] porcos suos quietos de pannagio et obiit seisitus de illa libertate et ideo non potest inde respondere sine herede Henrici qui est infra etatem.

[1] Corr. eam. [2] Corr. illo.

Et Abbas dicit quod Henricus nunquam habuit illam libertatem nec inde obiit seisitus, nec heres Henrici aliquos porcos habet, et inde ponit se super iuratam patrie, quia die quo obiit nec umquam antea habuit libertatem illam.

Et ideo fiat inde iurata et ueniat tali die etc. ad recognoscendum si predictus Henricus die quo obiit uel umquam antea habuit porcos suos quietos in bosco illo uel non etc.[1]

964. Ebor. Willelmus filius Eustachii petit uersus Willelmum de Fortibus Comitem Albemarlie quem Engelr' de Albemarlie uocauit ad warantum et qui ei warentizauit xij. bouat. terre cum pert. in Skeeling' ut ius suum etc. et ut illas unde Eustachius pater suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore Dom. Regis qui nunc est et in quas idem Comes non habet ingressum nisi per ipsum Eustachium qui eandem terram ei dimisit ad terminum annorum qui terminus preteriit duobus annis elapsis et quod deterioratus est et dampnum habet ad ualenciam xx. marc., et inde producit sectam, et profert cartam eiusdem Willelmi Comitis que testatur quod hec est conuencio facta inter Dom. Willelmum de Fortibus Comitem Albemarlie et Eustachium de Plesingeham quod Dom. Eustachius dimisit dicto Comiti totam terram suam de Skeeling' integre sine aliquo retenemento quam scilicet Hawisia Comitissa mater sua[2] ei contulit sibi uel cui assignare uoluerit usque ad terminum trium annorum completorum pre xxxvj. marcis quas ei dedit pre manibus ad peregrinacionem faciendam in terra Jerosolime, et si contingat quod dictus Eustachius de peregrinacione sua redeat completo termino predicto terra sua soluta et quieta redibit in manum suam uel dictus Comes dicto Eustachio garisionem suam ministrabit[3]. terminus fuit anno Incarnacionis Domini m°. cc°. xix°., unde idem Willelmus dicit quod terminus ille preteriit ad Pascha fuerunt duo anni elapsi[4] et quod Eustachius mortuus est et petit seisinam suam ut filius et heres eius.

[1] For the verdict see below, MS. f. 145 b.

[2] The Earl's mother. Dug. *Bar.* vol. 1, p. 63

[3] Seemingly this means no more than that the Earl is to make a provision for Eustace. See Skeat, s. v. *garrison*. Also see Case 771, in which the same phrase occurs.

[4] Easter 1222.

Et Comes per attornatum suum respondet et cognoscit cartam et terminum, set dicit quod nichil scit de morte Eustachii nec aliqua mencio fit in carta de heredibus Eustachii, et si Eustachius redisset de peregrinacione sua libenter ei garisionem daret secundum conuencionem inter eos factam et petit bene iudicium super cartam illam.

Et Willelmus dicit quod pater suus mortuus est et sepultus fuit apud Ofspringe[1] et ipse est heres eius et filius et bene petit iudicium et petit sibi allocari quod Comes cognoscit conuencionem.

Et quia attornatus Comitis cognoscit cartam suam et conuencionem et postea non dedicit quod Eustachius non est mortuus[2] quia cepit se ad cartam[3] nec per cartam aliquid sibi petere potest nisi ad terminum trium annorum nisi garisionem assignasset Eustachio quod non fecit, consideratum est quod Willelmus recuperauit seisinam suam et Comes in misericordia et faciat eidem Eng' escambium ad ualenciam predicte terre etc.

63. Alina que fuit uxor Johannis de Orchertona petit uersus Gaufridum de Pridias et Ysobellam uxorem eius terciam partem feodi j. militis cum pert. in Orchertona in com. Deuon. et terciam partem feodi j. militis cum pert. in Brethoc in com. Cornub. ut dotem suam, unde predictus Johannes dotauit eam die etc. | Deuon. Cornub.

Et Gaufridus et Ysobella ueniunt et defendunt quod non debent[4] inde dotem habere quia idem Johannes nunquam terram habuit nec idem Johannes eam duxit in uxorem per uoluntatem amicorum suorum nec per uoluntatem capitalis domini scil. Reginaldi de Vautort set contra uoluntatem parentum suorum et contra uoluntatem predicti Reginaldi ad quem maritagium pertinebat eam duxit in uxorem, ita quod idem Reginaldus ad peticionem parentum eiusdem Johannis misit ad uillam de Thurlestona ubi ipsa desponsata fuit ad prohibendum ne illam duceret in uxorem, et ibi inuenerunt Willelmum de Praule patrem predicte Aline qui [141.

[1] Ospringe in Kent.

[2] He does not deny that Eustace is dead.

[3] He relied on the terms of the deed.

[4] Sic.

equis et armis denegauit eis ingressum eiusdem uille, et ponunt se super iuratam.

Et Alina dicit quod desponsata fuit per assensum et uoluntatem parentum suorum et per heredem Henrici de Alneto capitalis domini ad quem maritagium pertinebat eiusdem Johannis, et per uoluntatem Willelmi de *Kritur* aui predicti Johannis qui presens fuit ubi desponsata fuit et similiter per assensum Reginaldi de Pridias qui duxit in uxorem Beatriciam matrem eiusdem Johannis et per uoluntatem eiusdem Beatricie quibus Willelmo de *Kritur* et Beatricie predictus Henricus de Alneto concessit maritagium predicti Johannis et custodiam, et Willelmus et Beatricia habuerunt seisinam de custodia eiusdem Johannis cum maritagio ex dono predicti Henrici et presentes fuerunt ubi Johannes ipsam Alic' desponsauit, et inde producit sectam.

Et Gaufridus et Ysobella ueniunt et defendunt quod Willelmus et Beatricia non interfuerunt desponsacioni, nec per uoluntatem eorum desponsata fuit, et inde ponunt se super patriam etc. Postea concord' etc.[1]

966. Magister Hospitalis S. Bartholomei Londonie petit uersus
Midd. Johannem de Trumpintona et Agnetem uxorem eius quod warentizent ei quater xx. et tres acr. terre cum pert. in Thykeham, quas tenet et de eis tenere clamat etc. et unde cartam Willelmi filii Willelmi consanguinei predicte Agnetis cuius heres ipsa est etc., unde idem Magister queritur quod contra cartam illam ipsi Johannes et Agnes impediunt eum de terra sua excolenda et preterea faciunt arare pratum suum et preterea ipsi contra illam[2] implacitant eum de l. acr. terre in curia Dom. Regis per quod deterioratus est et dampnum habet ad ualenciam centum sol. et inde producit sectam etc. et profert cartam eiusdem Willelmi que donum illud testatur.

Et Johannes pro se et Agnete uxore eius cuius loco etc. ueniunt et dicunt quod non debent cartam illam ei warentizare quia predictus Willelmus nunquam habuit de terra illa

[1] It seems supposed that a marriage with a male ward without his guardian's consent would not give the wife dower. I cannot find that this was law.

[2] Contrary to the deed.

nisi custodiam cum Margeria filia Ricardi fratris sui qui obiit seisitus de terra illa et cuius terre custodia remansit in manu predicti Willelmi et ideo petit iudicium si debeant donum illud warentizare.

Et Magister dicit quod Ricardus nunquam inde seisinam habuit, et hoc bene patet quia Willelmus fuit primogenitus frater Ricardi et Ricardus postnatus frater, et Willelmus pater eorum obiit seisitus de tota terra predicta, et post eum Willelmus filius suus intrauit hereditatem patris sui et tenuit ut heres patris sui, et Ricardus obiit annis et diebus ante Willelmum fratrem suum, et Ricardus nunquam fuit seisitus de terra illa, et hoc offerunt[1] probare sicut etc.

Et Johannes et Agnes dicunt quod Willelmus pater eorundem Willelmi et Ricardi dedit terram illam predicto Ricardo filio suo postnato pro homagio suo et ipso defuncto Willelmus frater suus ut capitalis dominus recepit terram illam in custodiam et ideo petunt inde iudicium.

Et Magister dicit quod si ita esset predicta Agnes est heres eiusdem Willelmi et habet hereditatem suam et inde petit iudicium si debeat terram illam warentizare uel non, et Johannes et Agnes petunt similiter inde iudicium. Concordati sunt.

5 [2]Thurstanus le Despenser petit uersus Abbatem de Abbendonia quod capiat homagium et racionabile releuium ipsius Thurstani de libero tenemento suo quod tenet et de eodem Abbate tenere clamat in Garsintona etc., unde idem Thurstanus dicit quod Walterus de Garsintona tenet feodum dim. militis in eadem uilla de Willelmo de la Mare et idem Willelmus illud idem feodum tenet de eodem Thurstano et inde fecit homagium suum eidem Thurstano et Almaricus pater suus inde fuit homo Abbatis predecessoris predictis[3] Abbatis et pater suus fuit inde seisitus et obiit seisitus de feodo illo et hoc offert etc. Berk.

Et Abbas uenit et dicit quod non debet inde homagium suum capere, quia idem Thurstanus nichil[4] in eadem uilla

[1] Corr. offert.
[2] See Abingdon Chronicle (Rolls Series), vol. 2, p. 166.
[3] Corr. predicti.
[4] Supply tenet.

nec in dominico nec in seruicio, quia predictus Walteri homo eiusdem Abbatis et fuit xl. annis transactis. Et Walterus summoneatur quod sit tali die etc. ad cognosce de quo tenet tenementum suum in Garsintona, et sin Willelmus summoneatur ad cognoscendum si quid c in predicto feodo uel seruicio etc. Idem dies datu partibus.

968. Norf. [1]Matillis de Bosco petit uersus Johannam filia heredem Willelmi de Bosco quam Radulfus de Br Alicia uxor eius uocauerunt ad warantum duas caruc. cum pert. in Styrstona et x. sol. redditus cum pe Raueningeham et xl. acr. terre cum pert. in Trykel dotem suam etc. Et Herbertus de Alenton'[2] custos eiu Johanne que infra etatem est uocauit inde ad wara Robertum de Bosco qui per summonicionem uenit et quod non debet ei warentizare quia ipse est filius et Roberti de Bosco et predictus Radulfus et Alicia uocau ipsam Johannam ad warantum uersus eandem Matillid warantum eiusdem Matillidis de dote sua et ut her [141 b.] predicti Roberti patris eiusdem Roberti | per quem Matillis clamat predictam dotem et desicut ipse est predicti Roberti patris sui et ipsa Johanna uocata e warantum ad eiusdem Roberti exheredacionem petit cium si debeat eis warentizare.

Et Herbertus et Radulfus et Alicia per attornatum dem Alicie dicunt quod idem Robertus debet terras e Johanne warentizare quia Robertus de Bosco pater eiu Roberti omnes terras illas dedit Willelmo filio suo p genito uiro predicte Alicie ad dotandum inde eandem Ali et proferunt cartam predicti Roberti patris que testatur ipse dedit et liberauit Willelmo de Bosco filio suo p genito totam predictam terram et redditum ad uxorem Aliciam dotandam, ita quod predicti Willelmus et A teneant totam terram illam ad totum terminum uite eiu Roberti etc., et si[3] predictus Willelmus primogenitus

[1] Maud is widow of Robert de Bosco the elder who had two sons, William and Robert the younger. William married Alice, and they had a daughter Johanna. After Wi death, Alice married Ralph de

[2] Corr. *Alencon*.

[3] Compare the gift in Case

suus ex predicta Alicia heredem habuerit siue sit masculus siue femina, heredes erunt tocius hereditatis sue, predictus Willelmus moriatur[1] in tempore Roberti uel post tempus eius, et si forte Matillis uxor eiusdem Roberti predictam terram et redditum uelit petere quasi dotem ei tempore dispensacionis[2] sue concessam predicta Alicia habeat racionabile escambium ad ualenciam tocius predicte terre et redditus in Ferfeldia etc. Unde idem Herbertus et Radulfus et Alicia dicunt quod per cartam illam debet predictus Robertus terram illam eidem Johanne warentizare sicut ille qui habet hereditatem Roberti patris sui, et petunt inde iudicium.

Et Robertus petit sibi allocari quod ipsi Radulfus et Alicia uocauerunt ipsam Johannam ad warantum ad eius exheredacionem desicut ipsi et predicta Matillis faciunt et facere nituntur ipsam Johannam heredem Roberti patris sui[3]. De carta dicit quod Robertus pater suus nunquam illam fecit immo precise illum[4] defendit et stilum et sigillum etc.

Et quia Radulfus et Alicia non defendit[5] quod predicta Matillis ita non esset dotata et preterea uocauerunt ad warantum ipsam Johannam ut heredem et warantum eiusdem Matillidis de dote sua et ipsa Johanna nullam habet terram de hereditate aui sui et se facit heredem Roberti aui sui, et preterea continetur in carta eiusdem Roberti quam idem Radulfus et Alicia cognoscunt quod terra illa fuit dos eiusdem Matillidis et non dicit[6] quod heredes Roberti debeant escambium facere, consideratum est quod Matillis recuperauit seisinam suam ut de dote sua et Robertus inde quietus usque ad etatem predicte Johanne eo quod non potest contra cartam respondere ante etatem suam etc.

1. Abbas de Flixle[7] per attornatum suum petit uersus Walterum de *Culindona* quod warentizet ei unam acr. prati et dim. cum pert. in Briwerne quas tenet et de eo tenere clamat et unde cartam suam habet ut dicit, unde idem Abbas Glouc.

[1] Whether William shall survive Robert or no.

[2] Corr. *desponsacionis*.

[3] Note that the younger son is taking the inheritance against the daughter of his elder brother. See Br f. 267 b.

[4] Corr. *illam*.

[5] Corr. *defendunt*.

[6] *dic'*; the charter does not say that the donor's heirs will be bound to give an exchange.

[7] Flaxley. Monast. vol. 5, p. 589.

per attornatum suum queritur quod Radulfus de Wilintona pascit pratum illud per defaltam eiusdem Walteri, unde deterioratus est et dampnum habet ad ualenciam xx. sol.

Et Walterus uenit et defendit quod per defaltam eius nullum dampnum habet nec per eum uel per eius defectum pascit predictus Radulfus pratum illud quia idem Radulfus potens est et habet ibi pratum illud nec potest[1] defendere quin faciat iniuriam si uoluerit, et petit iudicium si de huiusmodi iniuria ab aliis illatis debeat emendacionem facere desicut per eum non stetit, et bene cognoscit cartam et donum et illud warentizat.

Et Abbas hoc cognoscit et ideo Walterus inde sine die et Abbas in misericordia.

970. Wigorn. Akina que fuit uxor Henrici de Twyfordia petit uersus Willelmum de Brumartona terciam partem duorum molendinorum cum pert. in Twyfordia et uersus Walterum de Westmanecota terciam partem j. mesagii cum pert. in Euesham etc. ut dotem suam etc.

Et Willelmus dicit quod habet molendina illa ad firmam de predicto Henrico scil. ad terminum xl. annorum et profert cartam illam que hoc idem testatur et dicit quod Willelmus filius eiusdem Henrici debeat terminum illum ei warentizare, et non dedicit quod ipsa non fuit inde dotata, et dicit quod Judicium[2]. Willelmus[3] est infra etatem. Et ideo consideratum est quod ipsa recuperauit seisinam suam de tercia parte ut de dote sua, et Willelmus[4] teneat duas partes ultra terminum suum quousque habeat ad ualenciam predicte tercie partis de illis duabus partibus[5].

Et Walterus uenit et dicit quod predictus Henricus die quo eam desponsauit non tenuit illud mesagium nec in dominico nec in seruicio, set reuera postquam desponsata fuit fuit idem Henricus in seisina de seruicio iiij. sol. et de illo seruicio offert ei terciam partem, et quod ita sit ponit se super iuratam.

Et Akina dicit quod Henricus tenuit illud mesagium in

[1] Walter cannot prevent Ralph.
[2] By the copyist.
[3] Son of Henry.
[4] The tenant.
[5] See Br. f. 312.

dominico die quo eam desponsauit et inde eam dotauit et inde producit sectam. Postea cognoscit ipsa quod uir suus non tenuit mesagium illud die quo eam desponsauit nec seruicium inde habuit, set reuera postea accidit ei in hereditatem. Et ideo Walterus inde sine die etc.[1]

1. Josceus de Cheluestona summonitus fuit ad respondendum Abbati de Burgo[2] quo iure communam exigit in terra eiusdem Abbatis de Stanwico[3] desicut idem Abbas nullam communam habet in terra eiusdem Joscei nec idem Josceus eidem Abbati aliquod seruicium facit quare communam habere debet in terra eiusdem Abbatis. North.

Et Josceus uenit et dicit quod iuste communicat in terra eiusdem Abbatis de Stanwico quia homines eiusdem Abbatis communicant | in terra eiusdem Joscei de Cheuestona et ita [142.] fecerunt post conquestum Anglie scil. homines de Cheluestona cum hominibus de Stanwico et e conuerso, et quod ita semper fuit et esse solet ponit se super patriam, et quod omnes antecessores sui ita semper fecerunt et adhuc semper communicant usque nunc.

Et Abbas per attornatum suum dicit quod ipse tenet in capite de Dom. Rege et nullam communam clamat cum hominibus de Cheluestona, nec cum eis communam habuit nec homines sui et hoc offert disracionare per corpus etc. uel ponere se in magnam assisam Dom. Regis etc.[4] Et ideo fiat inde iurata et ueniat in aduentu iusticiariorum ad recognoscendum si idem Abbas et homines sui de Stanwico communam habere debeant in campis de Cheluestona etc.[5] si homines de Cheluestona occasione illius etc. habuerunt communam in campis de Stanwicho etc.

2. Agnes que fuit uxor Luce de Coleuilla per attornatum suum petit uersus Adam de Merlefordia et Aliciam uxorem eius terciam partem xx. acr. terre cum pert. in Merlefordia ut dotem suam unde predictus Lucas quondam uir etc. eam dotauit per assensum et uoluntatem Thome de Coleuilla primogeniti fratris sui qui terram illam tenuit etc. North.

[1] See Br. f. 93.
[2] Peterborough.
[3] Chelveston and Stanwick, near Higham Ferrers.
[4] See Br. f. 230 b.
[5] Supply *et*.

Et Adam et Alicia ueniunt et defendunt quod nunquam fuit ita dotata nec Thomas frater suus concessit ei dotem sicut predictum est et hoc offerunt defendere sicut curia considerauerit. Et quia inauditum quod aliquis frater concesserit fratri suo terram ad uxorem dotandam, datus est eis dies de audiendo iudicio suo in aduentu iusticiariorum etc.[1]

Eadem Agnes optulit se iiij. die uersus Mabiliam de Coleuilla et Johannam sororem eius de placito dotis in eadem uilla etc. Et Mabilia et Johannes[2] non uenerunt et terra capta fuit in manum Dom. Regis etc. set attornatus Agnetis cognoscit quod ipse fuit[3] infra etatem et non[4] habent seisinam suam de aliqua terra et ideo sine die etc.

973. Warr. Petronilla filia Simonis attachiata fuit ad respondendum Johanni filio Reginaldi quare non tenet ei finem factum inter eos coram iusticiariis apud Westmonasterium de sex uirg. terre cum pert. in Hamontona unde cirographum etc. quod idem Johannes profert et quod testatur quod ipsa Petronilla concessit eidem Johanni medietatem illius terre ubique in campis uersus *occidentem* excepto capitali mesagio quod eadem Petronilla[5] remanet, unde idem Johannes queritur quod ipse[6] contra finem illum deforciat ei pasturam ad sex boues et ad alia aueria quia quando terra integra fuit habuit ipse in pastura illa xij. boues unde modo debet habere medietatem et preterea ipse[7] deforciat ei fereram[8] de parte sua et preterea deforciat ei quod non potest facere unum mesagium in terra sua etc. et hoc offert etc.

Et Petronilla uenit per attornatum suum et cognoscit finem et cirographum et defendit quod in nullo uenit contra finem set dicit quod non fit mencio in cirographo de aliqua pastura nec de sex bobus nec aliis aueriis et ideo non uidetur ei quod deberet habere pasturam. De forera dicit quod ipse habet per uoluntatem suam duas seillones[9] in escambium eiusdem forere. De mesagio quod reuera non

[1] This is Fitz. *Dower*, 193. But see Br. f. 305 b, § 2.
[2] Corr. *Johanna*.
[3] Corr. *sunt*. Mabel and Joan are infants.
[4] But the word is more like *ideo*.
[5] Corr. *eidem Petronille*.
[6] Corr. *ipsa*.
[7] Corr. *ipsa*.
[8] Corr. *foreram*; a head-land.
[9] *seillo*, a ridge between two furrows.

permittit eum edificare in terra sua que eidem Petronille remansit per finem illum.

Et Johannes defendit quod nullum escambium recepit pro forera illa. Et ideo consideratum est quod Johannes habeat communam pasture ad tot aueria quot pertinent ad medietatem suam et Petronilla in misericordia.

Et uicecomiti preceptum est quod in propria persona sua accedat apud Hamuntonam et coram eo uenire faciat homines illos per quorum uisum predicta terra partita fuit et per eorum sacramentum diligenter inquirat si predictus Johannes recepit duas seillones in escambium illius forere que iacet subtus Stepenhull, et si illud recepit in escambium, tunc ei remaneant, sin autem illam foreram habere faciant eidem Johanni etc. ne amplius[1] etc.

74 Thomas Tuschet summonitus fuit ad respondendum Abbati de Burtona quo iure communam exigit in terra ipsius Abbatis in Magna Oure[2] desicut Abbas nullam communam habet in terra ipsius Thome in Marchewrthe et in Makertona nec idem Thomas seruicium etc. Derb.

Et Thomas uenit et dicit quod ipse habet ibi terras et tenementa et nescit de qua pastura idem Abbas queritur et ideo petit inde uisum. Habeat[3]. Et datus est dies etc. et interim etc.

75 [4]Jurata inter ipsum Johannem Joscelin petentem per attornatum suum et Priorem de Chaucumba deforciantem de aduocacione ecclesie de Estona ponitur in respectum etc. quia tantum[5] postea uenerunt tres milites nominati in carta quam idem Prior habet sub nomine Thome de Boseuilla auunculi eiusdem Johannis cuius heres etc. de predicta aduocacione scil. Rogerus, Helyas, Yuo, et tam Prior quam Johannes per attornatum suum ponunt se super sacramentum ipsorum trium testium tantum ad recognoscendum si predictus Thomas die quo ipse cartam illam fecit plenam habuit North. Exon.

[1] That no further complaint of the matter may come to the King's ear.

[2] Mickleover, Mackworth, Markeaton. For later proceedings see below, Case 914.

[3] Br. f. 378 b.

[4] For pleadings see Case 205.

[5] Probably there should here be an *etc.* and a full stop. Only a few recognitors come, but the three witnesses come and upon their testimony the parties put themselves.

etatem, et si ipse in seisina terre sue fuit ut homo plene etatis ut dicit idem Prior uel si idem Thomas de[1] illo fuit infra etatem et in custodia Hugonis de Chaucumba fundatoris Prioratus de Chaucumba ut idem Johannes dicit.

Predicti tres testes iurati dicunt quod Thomas fuit plene etatis et in seisina de terra sua et homo plene etatis et quod nunquam fuit in custodia Hugonis de Chaucumba. Dicunt eciam quod ante cartam illam fecit ipse duas alias cartas aliis hominibus. Et ideo consideratum est quod Prior
Judicium[2]. recuperauit seisinam suam de predicta aduocacione et Johannes in misericordia. |

[142 b.]
976. Deuon. Willelmus Bozun et Willelmus de la Bruera, Baldewinus de Balestona et Ricardus de Crues summoniti fuerunt ad faciendum recordum de assisa noue disseisine que summonita et capta fuit coram eis per preceptum Dom. Regis inter Willelmum de Buntindona querentem et Geruasium filium Henrici deforciantem de tenemento in Esse sicut assisa illa capta fuit etc. Et Willelmus predictus summonitus fuit ad audiendum recordum illud etc. Et omnes predicti milites preter Willelmum de la Bruera ueniunt et recordantur quod predictus Willelmus tulit breue assise noue disseisine coram eis per breuia Dom. Regis super Archeb' Flandr' et predictum Geruasium de tenemento in Esse, ita quod Geruasius non[3] uenit coram eis, et quesitus si quid sciuit dicere quare assisa remaneret, dixit quod habuit cyrographum factum in curia Dom. Regis coram iusticiariis ultimo itinerantibus apud Exoniam et uocauit pedem cirographi ad warantum, et datus fuit ei dies de habendo waranto suo, ad quem diem Geruasius non uenit, ita quod assisa capta fuit per defaltam per quam assisam idem Willelmus recuperauit seisinam suam, et ut curia sciat ueritatem de loquela illa dicunt quod Stephanus Flandr' pater predicti Archeb' dedit predictum tenementum in maritagium Simoni de Charteray quondam uiro uxoris predicti Geruasii et post mortem Simonis predictus Stephanus dedit eidem Alicie uxori Geruasii escambium de eadem terra et illud tenementum dedit predicto Willelmo qui illud tenuit quousque predictus Arch' et Geruasius per collusionem inter

[1] Corr. *dic*. [2] By the copyist. [3] Om. *non* (?).

eos factam fecerunt inter eos cyrographum predictum, ita quod Arch' nullam habet[1] seisinam de predicta terra. Et Geruasius hoc non potuit dedicere. Et ideo remaneat iudicium factum coram eisdem iusticiariis et Geruasius in misericordia et cyrographum adnichilatur.

Philippus de Bello Monte petit uersus Aliciam de Bello Monte quartam partem feodi j. militis cum pert. in Langcarse ut ius et hereditatem suam, et in quam ipsa Alicia non habuit ingressum nisi per Willelmum Busun qui non nisi custodiam inde habuit dum idem Philippus fuit infra etatem ut dicit. Deuon.

Et Alicia uenit et non defendit ius suum set bene cognoscit quod terra illa est ius suum et quod ingressum habet per predictum Willelmum qui presens est et hoc cognoscit, set dicit quod terram illam eidem Alicie assignauit in dotem simul cum alia terra quam ipsa habet in dotem, et ipsa hoc cognoscit et dicit quod terra quam habet in dotem non excedit terciam partem hereditatis predicti Philippi, et si excedit bene concedit quod Philippus habeat quicquid excesserit.

Et Alicia dicit quod quedam terra de Shyrewilla accidit eidem Philippo post mortem Ricardi patris sui et uidetur ei quod inde dotem habere debet simul cum alia terra que fuit patris sui etc. et bene cognoscit quod Ricardus pater suus non fuit inde seisitus die quo eam desponsauit nec postea.

Et Philippus dicit quod Ricardus pater suus nunquam seisinam habuit de terra illa et ideo petit iudicium si ipsa debeat inde dotem habere. Et ideo consideratum est quod Philippus recuperauit seisinam suam et Alicia in misericordia, et si ipsa uoluerit quod terre que fuerunt Ricardi uiri sui unde idem Ricardus obiit seisitus extendantur, et si habeat de terris illis minus terre quam habere debeat in dotem tunc ei perficiatur, si plus superplus' reuertatur ad eundem Philippum, quia ipsa nunquam dotem aliquam habere debet de tenemento quod nunquam accidit uiro suo etc.[2]

Jurata uenit recognitura per consensum parcium si Linc.

[1] Corr. *habuit* (?). The parties to the fine had nothing in the land.

[2] Br. f. 93.

Thomas de Moletona anno et die quo Willelmus de Holebech' obiit fuit seisitus de seruicio militari de tenemento quod idem Willelmus tenuit de eo in Flete uel non quia tam Fulco de Cyry uersus quem predictus Thomas clamat custodiam Simonis filii et heredis predicti Willelmi qui est infra etatem ut dicitur quam idem Thomas posuerunt se inde in iuratam illam.

Juratores dicunt quod anno et die quo Willelmus obiit fuit idem Thomas seisitus de seruicio militari quia idem Willelmus habuit duas cartas de feofamento scil. unam cartam sine forinseco seruicio et aliam faciendo forinsecum seruicium scil. quantum pertinet ad dim. bouat. terre et de illo seruicio fuit idem Thomas seisitus anno et die quo obiit Willelmus. Et quesiti quale forinsecum fecit, dicunt quod scutagium quando euenit etc. Et dixerunt quod uiderunt cartas illas. Et ideo consideratum est quod Thomas recuperauit seisinam suam de predicta custodia, et Fulco in misericordia et datus est ei dies reddend' predictum Simonem predicto Thome etc.

979. Deuon. Willelmus de Campo Ernulfi summonitus fuit ad respondendum Priori de Cristeschurche de hoc quod warentizaret ei feodum dim. militis cum pert. in Flete quod tenet et de eo tenere clamat et unde cartam Hawisie de Ripariis atauie sue cuius heres ipse est habet ut dicit, unde idem Prior ostendit quod contra cartam illam quam ei debet warentizare inplacitauit idem Willelmus ipsum Priorem de eadem terra in com. Dors. ubi terra illa est per quod deterioratus est et dampnum etc. |

[14d.] Et Willelmus uenit et dicit quod cartam illam non debet ei warentizare quia predicta Hawisia prius dederat Jordano patri eiusdem Willelmi pro homagio et seruicio suo eandem terram ita quod Jordanus obiit inde seisitus et dum idem Willelmus fuit infra etatem, et predicta Hawisia fuit impotens sui, et transierat sepcies xx^u.[1] annos et fuit in domo de Cristeschurche languida[2] fecit illam cartam si umquam illam fecit, et hoc bene patet quia idem Prior de eadem terra posuit

[1] Probably a mistake for *septuaginta*. See Monast. vol. 6, p. 304.

[2] Supply *quando* (?).

se in magnam assisam Dom. Regis in comitatu uersus eum, et assisa summonita est, et petit iudicium si super hoc debeat de warentia respondere. Et Prior cognoscit quod assisa summonita est et quod posuit se in illam assisam. Et ideo consideratum est quod assisa procedat in comitatu, et quod placitum warentie remaneat[1]. Et ideo sine die etc.

90. Hugo le Heyr peciit in comitatu uersus Robertum filium Philippi triginta acr. terre cum pert. in Bolehurst ut ius suum, unde Thurstanus auus suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis aui Dom. Regis capiendo inde expleta ad ualenciam v. sol. etc., et de Thurstano descendit ius terre illius Giliberto filio suo, et de Giliberto huic Hugoni ut filio et heredi suo, et quod tale fuit ius suum optulit probare per corpus cuiusdam liberi hominis sui Stephanum Gambun qui hoc offert etc. sicut de uisu suo. Bed.

Et Robertus uenit coram iusticiariis et defendit ius suum sicut prius defendit in comitatu per corpus suum et seisinam Thurstani et totum etc. et uenit armatus et concedit recordum quod idem Hugo recordatur[2]. Et ideo[3] Hugo similiter cognoscit recordum quod idem Robertus facit nisi tantum quod dicit quod sunt de uno stipite et incip'[4] progeniem suam ante tempus Thurstani et de antecessor' Thurstani.

Et Robertus defendit parentelam et dicit quod nichil inde locutum fuit in comitatu etc.

Et quia Hugo loquitur de seisina Thurstani post[5] capud stipitis consideratum est quod duellum procedat.

Et idem Robertus fecit sacramentum suum contra predictum Stephanum[6], et cum idem Stephanus debuit iurare et iurasset omnia uerba duelli usque ad uisum terre ubi debuit dicere quod uidit predictum Thurstanum seisitum sicut predictum est idem Stephanus dixit quod hoc noluit iurare quia hoc non uidit scilicet ipsum Thurstanum seisitum sicut

[1] Cf. Br. f. 399 § 4.

[2] This is notable; the tenant wages battle in person. See Glanv. lib. 2, c. 1.

[3] Corr. idem.

[4] Probably incipit. He now has recourse to an ancestor remoter than Thurstan, in order to prove consanguinity. As to this see Glanv. lib. 2, c. 6.

[5] Hugh counts on the seisin of Thurstan who came after the common ancestor.

[6] Demandant's champion.

predictum est, set audiuit dici quod fuit seisitus. Et Robertus petit hoc sibi allocari.

Et quia se facit testem et dedit uadium duelli de disracionando iure ipsius Hugonis et seisina predicti Thurstan sicut illam quam uidit, et postea ad sacramentum hoc dedixit consideratum est quod Stephanus defecit in probacione et quod idem Robertus et heredes sui teneant inperpetuum quiete de ipso Hugone et heredibus suis et Hugo et Stephanus custodiantur.

981. Bed. Hunt. Loquela que fuit inter Aliciam que fuit uxor Gaufridi le Rus petentem per attornatum suum et Abbatem de Wardone de dote etc. ponitur in respectum usque in tali die etc. quia Abbas amouetur[1] et tunc ueniat Abbas qui de nouo factus fuerit etc.

982. Wigorn. Robertus filius Thome petit uersus Ricardum filium Dauid duas uirg. terre cum pert. in Northona ut ius suum etc. unde Robertus auus suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis aui Dom. Regis capiendo inde expleta ad ualenciam v. sol. etc., et de Roberto[2] ius terre illius Johanni filio suo, et de Johanne ipsi Thome ut fratri et heredi suo eo quod Johannes obiit sine herede de se etc. et hoc offert etc.

Et Ricardus uenit et defendit ius suum set bene cognoscit seisinam predicti Roberti predicto tempore, et quod idem Robertus obiit seisitus et idem Robertus habuit duos filios scil. Dauid patrem ipsius Ricardi et predictum Thomam patrem eiusdem Roberti primogenitum, set Thomas non expectauit mortem Roberti patris sui, et Ricardus expectauit mortem patris sui, et post mortem Roberti intrauit seisinam de hereditate patris sui et inde petit iudicium.

Et Robertus hoc totum cognoscit et petit iudicium similiter[3].

983. Kent. [4]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis

[1] Is made Abbot of Rievaulx. Ann. Mon. vol. 2, p. 299.

[2] Supply *descendit*.

[3] See Br. f. 268, 282. This is not the casus Regis however, for it seems that the two claimants are first cousins. Richard's case is not clear; did David survive Robert the elder?

[4] Bracton, f. 246, cites this case. In the printed book the name of the church, Swanscombe, has been corrupted into *Suathenis*.

presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Suanescamp' que uacat etc. cuius aduocacionem Prior de Suwerc clamat uersus Warinum de Monte Canisio, qui uenit per attornatum suum et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia Comitissa Cecilia auia sua presentauit quendam Jacobum le Sauuage qui ad presentacionem eiusdem Comitisse admissus fuit, et postquam fuit admissus uenit Episcopus Gilibertus[1] et inpediuit possessionem Jacobi, ita quod asportauit bladum totum de Suanescamp' ad manerium suum de Stanes, et ut idem Jacobus haberet[2] Episcopi concessit Willelmo Archidiacono nepoti suo tres marcas sine aliquo aduoc'[3] et inde ponunt[4] se super iuratam et bene dic' quod Archidiaconus non fuit presentatus ab aliquo aduocato.

Et Prior uenit et dicit quod ipse presentauit Jacobum et Archidiaconum similiter et inde petit assisam. Et ideo procedat assisa. |

Juratores dicunt quod Willelmus Archidiaconus qui [143 b.] ultimo obiit persona recipiens tres marcas a nullo aduocato fuit presentatus nec alium ingressum habuit nisi per Jacobum qui illas tres marcas ei concessit pro habenda gracia Episcopi. Et quesiti quis presentauit Jacobum dicunt precise quod nesciunt utrum Cecilia uel Prior, set bene intelligunt quod unus ipsorum eum presentauit. Et interrogati de quo melius intelligunt dicunt quod nesciunt. Et quia Prior arramiauit assisam de morte predicti Willelmi Archidiaconi et iuratores dicunt quod idem Willelmus non fuit presentatus ab aliquo patrono nec ingressum habuit nisi per predictum Jacobum, consideratum est quod Prior nichil capit per assisam illam et sit in misericordia pro falso clamore.

Dies datus est eis de audiendo iudicio suo. Et sciendum quod ita conuenit inter eos quod idem Warinus liberauit clericum suum eidem Priori presentandum ecclesie predicte et ad eleccionem ipsius Warini presentabit idem Prior ipsum clericum Episcopo Roffensi, ita quod presentacio illa fiat

[1] Gilbert de Glanvill, 1185—1214. For the Archdeacon see Hardy's Le Neve, vol. 2, p. 579.

[2] Supply *graciam*.

[3] Jacob the clerk made his peace with the bishop by paying a pension to the Archdeacon, who was the bishop's *nepos*; this he did without the patron's consent.

[4] Corr. *ponit*.

saluo iure ipsius Warini et saluo iure ipsius Prioris, ita eciam quod presentacio illa non cedet ad commodum ipsius Warini nec ad nocumentum ipsius Prioris nec e contrario. Et ad predictum diem habeant inde iudicium suum, uel concordentur. Quia idem Prior posuit se super Stephanum de Segraue et M. de Pateshulla[1] et duos alios quos ad hoc elegerint et super quintum quem similiter eligent ad hoc principalem[2].

984. Suff. Assisa uenit recognitura si Gerardus le Parker auunculus Ricardi fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de xij. acr. terre cum pert. in Tatintona die quo obiit etc. infra assisam etc., unde Warinus filius Gerardi tenet vj. acr. et Robertus frater eius sex acr., qui ueniunt et nichil dicunt quare assisa remaneat. Et sciendum quod ipse Warinus et Robertus sunt bastardi et ideo procedat assisa[3].

Juratores dicunt quod Gerardus pater ipsorum Warini et Roberti dedit terram illam ipsis Warino et Roberto filiis eius per cartam suam tenendam de ipso R.[4] le Parker qui illam prius dederat eidem Gerardo, ita quod ad peticionem Gerardi cepit homagia eorum. Et postea per dim. annum penituit se idem Gerardus de hoc quod ipsos Warinum et Robertum attornauerat ipso Roberto[5] et tantum locutus fuit cum ipso Roberto[5] quod remisit ei homagia eorum et idem Gerardus terram illam eis concessit tenendam de eo et heredibus suis et inde cepit homagia eorum, et inde in seisinam eos posuit ita quod ipsi essartauerunt quandam partem terre illius et quandam domum ibi leuauerunt, et postea recesserunt de patre suo ut irent seruire Nicholao de Kenet, et tunc terram illam commiserunt custodiendam ipsi Gerardo patri suo, et idem Gerardus terram illam tenuit in custodia quousque obiit, et post obitum eius redierunt ipsi Warinus et Robertus et posuerunt se in terram illam ita quod idem Ricardus postea cepit homagia eorum de eadem terra et seruicium suum ei Ricardo fecerunt usque nunc, unde dicunt quod predictus Gerardus non obiit seisitus ut de feodo set ut de custodia.

[1] Two of the justices.
[2] Is this fifth person to act as umpire?
[3] There is no assize between kinsmen. See as to this point Br. f. 278 b.
[4] Richard the plaintiff.
[5] Corr. *Ricardo* (?).

Et ideo consideratum est quod ipsi Warinus et Robertus inde eant quieti, et quod idem Ricardus nichil capiat per assisam illam et sit in misericordia.

15 Assisa uenit recognitura si Walterus de Wyrham iniuste et sine iudicio disseisiuit Theodorum de Crempesham de libero tenemento suo in Wyrham post ultim' etc. Et Walterus uenit et nichil dicit quare assisa remaneat. Norf.

Juratores dicunt quod Rogerus de Crempesham pater ipsius Theodori perquisiuit tenementum illud de quodam filio Ysobelle Willelmo et cum tenuisset illud per aliquod tempus illud dedit predicto Theodoro in pleno hundredo et cartam suam ei inde fecit et eum in seisinam posuit, et postea dixit eidem Theodoro quod cartam suam traderet matri sue custodiendam que fuerat amica ipsius Rogeri et quod ipse Theodorus esset in consilio et in custodia ipsius matris sue cum eadem terra, et Theodorus ita fecit et ibi fuit cum ea in tenemento illo, et Rogerus pater Theodori similiter cum eis tota uita sua usque ad mortem suam, et post mortem ipsius Rogeri remanserunt in tenemento suo ipsi Theodorus et mater sua quousque ipsa cepit uirum, et quam cito fuit maritata Theodorus peciit tenementum suum et cartam suam, et postea conuenit inter eos quod mater et uir suus reddiderunt ei tenementum illud, et postea uenit predictus Walterus de Wyrham et asportauit bladum de tenemento illo et quandam grangiam prostrauit et arbores asportauit, et unde dicunt quod dictus Walterus iniuste ipsum Theodorum disseisiuit. Et ideo consideratum est quod predictus Theodorus recuperauit seisinam suam et ipse Walterus in misericordia. |

PLACITA APUD WESTMONASTERIUM IN OCTABIS S. TRINITATIS ANNO OCTAUO REGIS HENRICI FILIUS REGIS JOHANNIS.

[144.] De hoc termino nichil alibi[1].

16 Assisa uenit recognitura si Robertus Marmiun pater Roberti Marmiun senioris fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de duabus caruc. terre cum pert. in Cunningeby die Linc.

[1] By the copyist.

quo obiit etc. et si etc. quam terram Robertus Marmiun iunior tenet[1], qui uenit et dicit quod non debet ad hoc breue respondere quia Robertus semper[2] clamat per breue illud duas caruc. terre cum pert., et ipse non tenet in dominico nisi unam caruc. terre quia Abbas de Kyrkestedia tenet dim. caruc. terre et alii liberi homines tenent inde plures particulas terre, et desicut ipse clamat duas caruc. in dominico et ipsas ille non tenet non uult ad hoc breue respondere, quia non tenet nisi tantum v. bouat. in uilenagio et tres bouat. in seruicio liberorum hominum qui feofati fuerunt multo tempore antequam idem Robertus esset feofatus, et Abbas de Kirkestedia tenet dim. caruc. terre.

Et attornatus Roberti senioris dicit quod idem Robertus tenet duas caruc. terre sine terra quam Abbas et alii tenent et nichil clamat de illis terris ad presens quas Abbas uel alii tenent, et bene cognoscit quod terre ille sunt de pertinenciis duarum predictarum caruc. terre, set ad presens nichil inde clamat, immo illam terram quam idem Robertus tenet clamat pro duabus caruc. terre cum pertinenciis talibus quas ipse tenet et ideo petit assisam suam.

Et Robertus iunior dicit quod[3] sicut prius non tenet nisi j. caruc. terre in dominico et petit iudicium desicut predictus Robertus per attornatum suum cognoscit quod terre quas Abbas et alii tenent sunt de pertinenciis duarum predictarum caruc. terre et ipse nullam excepcionem facit in breui suo si debeat ad hoc breue respondere uel non.

Dies datus est eis de[4] iudicio coram Dom. Rege apud Westmonasterium tali die utrum assisa debeat procedere uel non. Et sciendum quod Thomas de Muletona, Alexander de Pointona et socii sui ad hoc constituti iusticiarii tradiderunt recordum quod est inter breuia et in quo continentur alie excepciones que discusse sunt usque ad predictam excepcionem etc. Et iuratores tunc ueniant et loco eorum qui amoueantur ponat[5] octo milites qui non sunt de feodo comit'[6] uel Roberti etc.

[1] The parties to this assize are half-brothers. Dug. *Bar.* vol. 1, p. 376.

[2] Corr. *senior* (?).

[3] Place *quod* after *prius*.

[4] *audiendo* struck out.

[5] Supply *uicecomes*.

[6] Probably the Earl of Lincoln.

Assisa uenit recognitura si Robertus Marmiun pater Roberti senioris fuerit seisitus in dominico suo ut de feodo de v. hidis terre cum pert. in Quentona die quo obiit etc. et si etc. quam terram Robertus Marmiun iunior tenet qui uenit et dicit quod non tenet inde nisi tres hidas terre in dominico quia Robertus Bastard tenet inde duas hidas terre libere et ideo non uult ad hoc breue respondere nisi curia considerauerit. Glouc.

Et attornatus Roberti Marmiun senioris dicit quod sine illis duabus hidis terre tenet ipse Robertus v. hidas terre et alias fuit excepcio illa discussa coram iusticiariis ad hoc attornatis in partibus Glaucestrie, ita quod ibi consideratum fuit quod assisa procederet. Et iusticiarii hoc idem recordantur et ideo procedat assisa set ponitur in respectum usque in tali die prece petentis pro defectu recognitorum, quia tantum x. uenerunt etc. quibus etc. et uicecomes habeat corpora aliorum et apponat etc.

[illegible] Jurata uenit recognitura ex consensu parcium per xij. legales homines de maneriis de Cocham et de Bray si consuetudo manerii de Bray talis sit quod si quis terram tenens in manerio illo habeat duas filias et una earum tempore patris uel post mortem patris sui sit maritata extra tenementum quod fuit patris sui et alia soror maritata sit in tenemento quod fuit patris sui si illa que fuerit maritata extra tenementum quod fuit patris sui debeat partem habere etc. sicut patet in recordo in rotulo precedenti[1], quia tam Nicholaus Blundus quam Thomas filius Yuonis posuerunt se iur' etc.[2] Berca.

Juratores dicunt quod semper uiderunt consuetudinem talem esse in maneriis de Bray et de Cocham quod si quis terram tenens habeat tres filias uel quatuor et omnes maritate essent extra tenementum patris earum preter unam et una remaneret in atrio, illa in atrio haberet totam terram patris sui sine parte quam sorores sue recuperassent, uel recuperare possent, et preterea dicunt quod si tres essent filie uel due uel plures et omnes essent maritate extra tenementum patris earum cum catallis patris earum, siue post mortem patris sui

[1] See above, Case 951.   [2] Corr. se super iuratam illam.

siue ante, primogenita haberet totum tenementum sine ;
quam alie habere possent, et similiter si filie ille e
maritate post mortem patris sui cum catallis patris sui
contradiccione et una earum remaneret in atrio illa in atri
tum tenementum patris earum retineret sine parte sicut]

989. Warr. Iueta que fuit uxor Ricardi filii Willelmi petit u
Hugonem personam de Pilardintona terciam partem
hide terre cum pert. in Pilardintona ut dotem suam
predictus Ricardus quondam uir suus eam dotauit etc.

Et Hugo uenit et dicit quod ipsa non debet inde d
habere, quia Ricardus uir suus aliquando tenuit terram
de eo ad firmam quandoque ad plus quandoque ad mini
quod aliquando fuit idem Ricardus[1] prepositus suus
postea in ultimo itinere iusticiariorum apud Conuintria
ipse Hugo uideretur facere iniuriam aramiauit ipse qua
[144 b.] iuratam ad recognoscendum utrum terra illa | esset l
elemosina pertinens ad ecclesiam suam an laicum fe
Ricardi etc., et tandem uenit idem Ricardus et reddic
terram illam ut elemosinam ecclesie sue etc., et bene def
quod Ricardus uir suus die quo eam desponsauit non t
terram illam in feodo ita quod eam dotare potuit, et
ponit se super iuratam. Et Iueta similiter, quia dicit
eandem terram recuperauit uir suus uersus eundem Hug
per assisam noue disseisine captam coram iusticiariis u
itinerantibus apud Leircestriam. Et ideo fiat inde iura
ueniat tali die ad recognoscendum si idem Ricardus die
tenuit terram illam in feodo ita quod etc.

990. Hereford. Decanus de Herefordia pro se et Capitulo ecclesie I
fordie petit uersus Matillidem que fuit uxor Walte
Haseleye custodiam Johannis filii et heredis predicti W
cuius custodia ad eos pertinet racione tenementi quod
Walterus de eis tenuit in Winestona, unde ipsi quer
quod per hoc quod ipsa iniuste deforciat ei custodiam ill
impedit eis seisinam suam de custodia terre eiusdem W
deteriorati sunt et dampnum habent ad ualenciam c. s
inde producunt sectam etc.

[1] The copyist once more writes *sicut* instead of *Ricardus*.

[2] The suggestion seems to b
a reeve would not be a freehol

Et Matillis uenit et defendit quod ipsi nullam inde custodiam habere debent quia predictus Walterus tenuit terram illam in socagio et non per seruicium militare et inde profert cartam Decani et Capituli quod tenere debuit per unum bisantum per annum pro omni seruicio, et ideo non debet custodiam habere.

Et Decanus dicit quod carta illa non debet eis nocere quia ecclesia sua Herefordie semper talem habuit consuetudinem quod heredes omnium liberorum tenencium de ecclesia sua semper fuerunt in custodia eorum cum terris suis siue tenerent per seruicium militare siue alio modo et tali seisina[1] semper usi sunt et sunt in seisina et inde producunt sectam et si hoc non sufficit ponunt se super patriam. Et Matillis similiter. Et ideo fiat inde iurata et ueniat tali die ad recognoscendum si predicta ecclesia semper talem habuit consuetudinem quod habuit custodiam heredum liberorum tenencium de ecclesia sua siue tenerent etc.[2]

1 Walterus de Treuerby per attornatum suum petit uersus Reginaldum filium Nicholai v. acr. terre cum pert. in Tregenedwich' in S. Austello, Karnarh' et in Karwala ut ius suum unde Adam pater suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis aui Dom. Regis capiendo inde expleta ad ualenciam dim. marc. et obiit inde seisitus et petit seisinam talem qualem pater suus habuit die quo obiit etc. Cornub.

Et Reginaldus uenit et defendit ius suum et seisinam Ade die quo obiit, quia tempore predicti Ade tenuit Nicholaus pater ipsius Reginaldi terram illam, ita quod quidam Oliuerus filius Ysobelle sororis ipsius Nicholai inplacitauit ipsum Nicholaum in curia Dom. Regis H. aui Dom. Regis et in tantum processit loquela inter eos quod concordia facta fuit inter eos per cyrographum per quod terra illa remansit quiete ipsi Nicholao et heredibus suis et hoc factum fuit presente predicto Ada, et desicut ipse nullum clamium apposuit non uult ei respondere nisi curia considerauerit.

[1] Corr. *consuetudine* (?).

[2] Bracton, f. 85 b, says that this custom prevailed in some places, but regards it as an abuse. This case is Fitz. *Prescription*, 58. One would gather from Fitzherbert that the custom was proved.

Et Walterus per attornatum suum defendit quod nullum placitum fuit inter Oliuerum et Nicholaum tempore Ade predicti patris sui quia Adam tenuit terram illam tota uita sua et obiit inde seisitus etc., et petit seisinam illam, et idem Nicholaus nullum ingressum habet in terram illam nisi per Robertum de Pridias qui inde non habuit nisi custodiam cum ipso Waltero dum idem Walterus fuit in custodia sua et infra etatem, et inde ponit se super iuratam. Et Reginaldus similiter. Et ideo fiat inde iurata et ueniat in aduentu iusticiariorum ad primam assisam ad recognoscendum si predictus Adam obiit inde seisitus etc. et si predictus Nicholaus aliud ius uel alium ingressum habuit in terram illam quam per Robertum de Pridias qui non habuit etc.[1]

992. Sumerset. Walterus filius Thome attachiatus fuit ad respondendum Willelmo filio Willelmi filii Johannis de Harpetre quare non tenet ei finem factum inter eos coram iusticiariis itinerantibus tempore R. Regis auunculi Dom. Regis apud Merleburgum de seruicio viij. libr. terre in Westharpetre et iiij. libr. terre in Portesheued unde cyrographum factum fuit etc. Et idem Willelmus profert cyrographum illud, set non fuit factum in curia Regis Ricardi immo in curia Johannis Comitis de Moretuna[2]. Et Walterus non uult ad illud cyrographum respondere nisi curia considerauerit.

Et quia cyrographum non fuit factum in curia Dom. Regis et breue dicit de fine facto in curia Regis Ricardi coram iusticiariis suis consideratum est quod Walterus non respondeat ad hoc breue et ideo sine die et Willelmus in misericordia.

993. Norf. Ricardus filius Roberti petit uersus Siwardum le Barbere et Ricardum filium eius sex acr. terre cum pert. in Brisel' et uersus Ricardum filium Godeline et Thurildam sororem eius sex acr. terre cum pert. in eadem uilla in quas idem Sywardus Ricardus et Ricardus et Thurilda non habent ingressum nisi per hoc quod ipsi iniuste et sine iudicio et post ultimum reditum etc. disseisiauerunt Robertum patrem predicti

[1] For verdict see Case 596. It takes seven years to get a verdict.

[2] Afterwards King John.

Roberti[1] cuius heres ipse est, ita quod assisa noue disseisine summonita fuit coram | iusticiariis ultimo itinerantibus in [144.] partes illas inter predictum Robertum querentem et predictos Siwardum, Ricardum, Ricardum et Thurildam et uisus terre factus fuit et remansit assisa capienda eo quod Robertus predictus obiit ante capcionem eiusdem assise ut idem Ricardus dicit.

Et Siwardus et alii ueniunt et defendunt ius suum et bene cognoscunt quod assisa summonita fuit et si presens esset iurata libenter eam reciperent quia predictus Robertus tenuit in uilenagio et inde ponunt se super iuratam. Et ideo preceptum est uicecomiti quod diligenter inquireret qui fuerunt recognitores assise noue disseisine que summonita fuit inter etc. de tenemento etc. et ex illis faciat uenire ad recognoscendum si ipsi Siwardus et alii iniuste et sine iudicio et post ult' etc. disseisiuerunt ipsum Robertum de libero tenemento etc. quia tam etc. et ueniat iurata tali die etc.

Johanna que fuit uxor Henrici filii Renn' petit uersus Norht. Willelmum de Dustona terciam partem duarum caruc. terre cum pert. in Dustona ut dotem suam, unde predictus Henricus eam dotauit etc.

Et Willelmus per attornatum suum uenit et defendit quod non debet inde dotem habere quia predictus Henricus nunquam terram illam tenuit in feodo, immo Dom. J. Rex dum fuit Comes Moretoinie inde disseisiuit Wakelinum auum suum per uoluntatem suam et pro debito quod ipse debuit eidem Henrico eandem terram tradidit eidem Henrico, et postea uenit Rex Ricardus et reddidit eandem terram Willelmo filio eiusdem Wakelini et patri eiusdem Willelmi ut ius et hereditatem suam per cartam suam quam profert et que hoc idem testatur. Profert eciam cartam Regis J. que confirmat eidem Willelmo terram illam sicut Dom. H. Rex pater suus eandem terram predicto Wakelino dedit pro homagio et seruicio suo etc., unde bene dicit quod predictus Henricus uir suus nunquam terram illam tenuit in feodo, et inde ponit se super patriam si carte ille non sufficiunt ei.

[1] Corr. *Ricardi*.

Et Johanna dicit quod carte ille non debent ei nocere quia Dom. Rex H. eandem terram dedit Comiti Johanni et idem Comes Johannes dedit eandem terram Ricardo filio Rogeri fratri predicti Henrici et idem Ricardus obiit inde seisitus et post eum tenuit Henricus uir suus terram illam ut illam que ei descendit de Ricardo fratre suo et hoc offert etc. sicut curia considerauerit.

Et Willelmus hoc defendit et dicit quod Wakelinus auus suus qui terram illam tenuit suscepit habitum religionis tempore H. Regis et tunc remansit terra illa in manu Alicie uxoris sue que postea duxit uirum scil. Petrum filium Radulfi qui cum ipsa Alicia tenuit terram illam quousque Comes Johannes per uoluntatem suam eos disseisiuit occasione honoris Peuerel quem cepit in manum suam et tunc sicut predictum est terram illam tradidit predicto Henrico et Ricardo fratri suo pro debito quod eis debuit.

Et quia Henricus nichil habuit nisi per disseisinam quam Comes Johannes fecit antecess' Willelmi et testatum est per cartam Regis Johannis quod confirmat terram illam Willelmo sicut carta Regis Henrici testatur Johanna nullam dotem petere potest et ideo Willelmus inde sine die et Johanna in misericordia.

995. Westmorel. Nicholaus de Lundres et alii plures summoniti fuerunt ad ostendendum quo iure ipsi communam pasture clamant in terris et boscis Prioris de Wattona in Rauenestendale desicut idem Prior nullam communam habet in terris ipsorum etc. nec ipsi seruicium faciunt etc.

Et omnes ueniunt et dicunt quod sunt consuetudinarii Abbatis Eboracensis et per eum communam habent et inde uocant eum ad warantum. Habeant eum tali die etc. prece petentis etc.

996. Essex. Willelmus de Curtona petit uersus Thomam de Plumbergho terciam partem feodi j. militis cum pert. in Tendringe ut ius suum et in quam idem Thomas non habet ingressum nisi per Alinam que fuit[1] Ogeri de Cortona qui[2] terram illam tenuit in dotem de dono ipsius Ogeri quondam uiri sui fratris ipsius Willelmi cuius heres ipse est.

[1] Supply *uxor*. [2] Corr. *que*.

Et Thomas uenit et defendit ius suum quando defendere debebit set dicit quod ei non debet inde respondere quia Ogerus adhuc uiuit et in plena sanitate et potestate est. Et Willelmus hoc cognoscit et ideo Thomas sine die et Willelmus in misericordia.

7 Abbas S. Albani summonitus fuit quod haberet cartas quas habet penes se de fundacione Prioratus de Wymundeham que communes sunt ad negocia Comitis Arundele et predicti Prioratus ut idem Comes dicit[2] per Radulfum de Boseuilla attornatum suum dicit quod quando Willelmus le Butiller antecessor suus fundauit Prioratum illum ita illam[3] fundauit quod monachi de S. Albano ibi essent et quod domus illa remaneret Prioratus quousque idem Willelmus uel heredes sui ibi facerent Abbatem, et interim haberet Abbacia de S. Albano de eadem domo j. marc. per ann., et quia illa prouisio nondum producitur ad effectum, petit uidere cartas illas ut secundum tenorem illarum cartarum prouideat domui illi melius solito desicut carte ille adhuc communes sunt. Hereford[1].

Et Abbas per attornatum suum uenit et dicit quod non potest nec debet eidem Comiti cartas ostendere quia Prioratus ille subiectus est Abbacie sue de S. Albano et ipse Priorem potest apponere et amouere quando necesse fuerit et in tali est seisina, et super hoc uenit idem Comes et posuit seruientes suos in illam domum et in maneria eiusdem Prioratus | ita quod non permittunt monachos de S. Albano [146 b.] intrare uel exire et faciunt de domo illa et de terris et catallis quicquid uolunt, et si cartas habent sunt in eadem domo in thesauro ubi idem Abbas nullam habet potestatem et petit seisinam suam qualem inde habuit, et cum seisinam habuerit si que carte ibi fuerint que communes sint libenter illas ostendet et faciet quicquid facere debebit et de cartis et de aliis rebus.

Et Comes per attornatum suum defendit quod Abbas non est disseisitus quin libere intrare possit in monasterium et in

[1] Corr. *Hertford*. Wymondham is in Norfolk. As to this dispute, see Walsingham, *Gesta Abbatum*, vol. I. p. 166.

[2] Supply *unde predictus Comes* or the like.

[3] Sic.

claustrum et in thesaurum et alibi ubi uoluerit et facere disponere de omnibus que ad Abbaciam pertinent, set reue ipse apposuit seruientes suos ad res forinsecas custodiend ne dissipentur set saluo custodiantur ad opus monachoru eo quod idem Abbas contra libertatem eiusdem Comi apposuit ibi Priorem desicut eleccio Prioris pertinet eundem Comitem, set bene potest Abbas intrare domum et thesaurum et habere cartas si uoluerit.

Et Abbas dicit quod nec ipse nec sui intrare possunt qu seruientes eiusdem Comitis habent omnia officinia Priorat in manu sua sicut portam celarium et coquinam et omn alia officinia, et quando Abbas habuerit talem seisina qualem habuit libenter faciet quod facere debebit, et quand cunque placitare debuerit de eleccione Prioris bene ostend quod eleccio pertinet ad ipsum Abbatem et non ad Comite et quod inde nullam iniuriam fecit eidem Comiti. Dies dat est eis de audiendo iudicio suo etc.

998. Berkshyr. [1]Jurata uenit recognitura ex consensu parcium si Hen cus de Baghsote pater Gaufridi qui est infra etatem et custodia Roberti le Glorius die quo idem Henricus obiit u umquam antea habuit porcos suos quietos de pannagio bosco Abbatis de Stratfordia in Suinesl'[2] uel non quia ta predictus Robertus quam predictus Abbas inter quos co tencio est de illo pannagio posuerunt se inde in iurata illam.

Juratores dicunt quod nunquam uiderunt uel audieru quod predictus Henricus daret pannagium in dicto bosco s bene credunt quod hoc fuit per graciam. Et quia Gaufrid est infra etatem et iurata non capitur nisi de seisina pat sui tantum nec de iure potest placitare et gracia illa si fu pertinet ad ius[3], consideratum est quod Abbas nichil capi per hanc assisam siue iuratam et sit in misericordia p iniusta exaccione. Et Gaufridus remaneat in seisina pat sui etc.

999. Cantebr. Jurata uenit recognitura ex consensu parcium si Wydo

[1] For the pleadings see above, Case 963.

[2] Swinley near Bagshot.

[3] The question whether the payment, if any, was gratuitous is question about right, not mere about seisin. As to when an infa must answer, see Br. f. 422.

Cotes anno et die quo obiit fecit Hawisie de Quency totum seruicium suum de ix. acr. terre cum pert. in Cotes sicut de illo feodo quod ipse tenuit de eadem Hawisia saluis Priori de Berneuilla[1] tribus solidis per ann. nomine elemosine uel non, unde ipsa Hawisia questa fuit quod idem Prior iniuste intrusit se in terram illam post mortem Wydonis desicut idem Wido non tenuit de eo, set terra illa ad eum[2] debuit reuerti et esse in manu sua quousque rectus heres ei faceret quod de iure facere deberet, eo quod idem Wydo de ea tenuit sicut de feodo quod ipsa habet in dotem, et unde Prior dixit quod Wydo tenuit de eo et non de Hawisia, et inde ponit se super iuratam et Hawisia similiter.

Juratores dicunt quod quidam homo Hanesgod nomine tenuit illas ix. acr. terre de quodam Sampsone de Fafintona et idem Sampson quando prouenit ad etatem et laborauit in extremis dedit domui de Berneuella seruicium eiusdem Hanesgod cum tota illa terra et reddidit se[3] in eadem domo. Idem Hanesgod tunc tenuit de Priore tota uita sua et habuit duos filios Robertum primogenitum et Wydonem postnatum, et Robertus post mortem patris sui tenuit eandem terram de eadem domo et habuit filios et iuit in terram sanctam, et commisit terram illam custodiendam Wydoni fratri suo ad opus puerorum suorum, et auditis rumoribus de morte Roberti accessit filius suus ad Wydonem et petiit terram suam et Wido noluit, ita quod filius Roberti implacitauit eum in curia Prioris et in tantum processit loquela illa quod concordati fuerunt tali modo quod idem filius concessit Wydoni medietatem illius terre tenendam tota uita sua et uterque eorum semper tenuit de Priore et non de Hawisia. Et ideo consideratum est quod Prior eat inde quietus et Hawisia in misericordia.

ft Robertus filius Dauid petit uersus Gilibertum filium Lestr.
Heruici et Agnetem uxorem eius quod warentizent ei duas bouat. terre cum pert. in Claxtona quas tenet et de eis tenere clamat et unde cartam suam habet quam profert et que donum illud testatur, et quod tenere debet de eis per seruicium

[1] Barnwell. Monast. vol. 6, p. 83. [2] Supply *religioni* (?).
[3] Corr. [illegible]

unius libr. cimini per ann. pro omni seruicio quod ad eos pertinet, unde idem Robertus queritur quod contra cartam illam ipsi ceperunt carucam suam et aueria sua imparcauerunt per quod dampnum habet ad ualenciam xx. sol. etc.[1]

Et Gilibertus et Agnes ueniunt et dicunt quod non debent cartam illam ei warentizare quia ipsi nunquam illam fecerunt nec per eos ingressum habuit in terram illam, immo ipse eos inde disseisiuit ita quod ipsi tulerunt breue de noua disseisina uersus eum. Et preterea eadem Agnes dicit quod idem Robertus qui est frater suus rogauit eam ut cuidam sedulo[2] apponeret sigillum domini sui, et inuen' ei den'[3] et socios suos testes quod nullum malum inde haberent, et ipsa credidit ei quod hoc uerum fuit et furata fuit sigillum uiri sui et ipse tunc seminauit terram suam quam ipsi warentizauerunt, et petunt assisam suam. Et ideo consideratum
[144.] est | quod assisa procedat coram iusticiariis itinerantibus etc. et ideo Robertus sine die quousque assisa capiatur etc.

1001. Essex. Milo de Sumery summonitus fuit ad respondendum Geruasio de Aldremanebiria et Agneti uxori eius de hoc quod warentizaret ei unam caruc. terre cum pert. in Cristeshale quam tenet et de eis tenere clamat et unde cartam Rogeri patris eiusdem Milonis habet ut dicit etc.

Et Milo uenit et dicit quod Geruasius et Agnes non tenent terram illam de qua breue loquitur et desicut breue dicit quod tenent terram illam, et non tenent, non uult ad hoc breue respondere nisi curia considerauerit[4]. Et Geruasius et Agnes hoc non cognoscunt set dicunt quod terra illa deberet pertinere ad terram quam ipsi tenent. Et ideo consideratum est quod Milo eat inde sine die et Geruasius in misericordia.

1002. Glouc. Felicia que fuit uxor Ricardi de Wlsintona petit uersus Simonem de Wlsintona dim. uirg. terre cum pert. in Wlsintona ut dotem suam unde nominatim dotata fuit etc.

Et Simon uenit et dicit quod non debet inde dotem

[1] See Br. f. 399, § 4, as to whether an action on the warranty lies in such a case.

[2] A schedule.

[3] *inuenit et denarios* (?). Some mistake may be suspected. The sense seems to be that Robert found security, and declared before witnesses that no harm would happen.

[4] As to this plea, see Case 486.

habere quia idem Ricardus non habuit terram illam nisi ad terminum eo quod Robertus pater suus illam ei tradidit ad terminum et ideo non debet inde dotem habere.

Et Felicia dicit quod non tenuit ad terminum immo ad feodum scil. tenuit in feodo et inde producit sectam que hoc testatur et quod Ricardus obiit seisitus ut de feodo. Et quia Simon nichil ostendit de termino nec sectam habet et cognoscit quod Ricardus fuit seisitus consideratum est quod Felicia recuperauit seisinam suam et Simon in misericordia. Si ius habeat recuperet uersus eam si uoluerit.

[illegible]3. Henricus filius Radulfi qui se facit attornatum Willelmi Huse per iiij. milites ad eum missos etc. optulit se iiij. die uersus Gaufridum le Sauage et Mabiliam uxorem eius de placito tercie partis j. caruc. terre cum pert. in Haresham, quam ipsi clamant ut ius suum uersus eundem Willelmum etc. Et Gaufridus et Mabilia non uenerunt et fuerunt petentes et Henricus sine die etc. Wilt.

[illegible]4. Thomas filius Walteri petit uersus Walterum de Cotes unam uirg. terre cum pert. in Codeffordia ut ius suum etc. unde Alicia mater sua fuit seisita ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis aui Dom. Regis etc. Oxon.

Et Walterus uenit et defendit ius suum quando defendere debebit set dicit quod predicta Alicia habuit duas sorores scil. Gunnildam et Millesantiam que tres sorores habuerunt in parte hereditatem patris sui scil. unam hidam terre et cum quelibet earum habuisset unam uirg. terre ipse tres in communi uendiderunt eidem Waltero quartam uirg. terre scil. predictam uirg. terre quam idem Thomas nunc clamat, et inde proferunt[1] cartam earundem Alicie, Gunnilde et Milisantie, que donum illud testatur pro xl. sol. et petit iudicium si super hoc debeat eidem Thome respondere desicut ipsa[2] clamat totam terram licet terram de iure clamare posset ubi non potest nisi terciam partem[3].

Et Thomas cognoscit quod reuera mater sua habuit predictas duas sorores et quod ipse tres recuperauerunt totam

[1] Corr. *profert*.
[2] Corr. *ipse*.
[3] This clause should be so emended as to mean that if Thomas has any claim at all, it can only be for a third share.

illam hidam terre per assisam mortis antecessoris Abbatem de Becco, set terra non fuit partita, imm terra remansit in manu Alicie et Walteri uiri su quesitus de cuius morte tulerunt assisam dicit quod de Hugonis patris earum, et dicit quod Milisantia et Gu mortue sunt sine herede de corpore suo, nec Mil nunquam seisinam habuit de aliqua parte predicte terr

Et quedam Agnes uenit et dicit quod ipsa fu predicte Milisantie. Set Thomas hoc defendit et dici Milisantia nullam filiam habuit. Et ideo respond cartam.

Et Thomas dicit quod carta illa non debet ei nocer die quo carta illa fuit facta et similiter die quo ipse rec uerunt terram illam per predictam assisam fuerun Alicia et Gunnilda desponsate scil. Alicia Waltero eiusdem Thome et Gunnilda cuidam Ricardo et hoc offi

Et Walterus hoc defendit et dicit quod nulla earu tunc maritata et inde ponit se super recordum curi quesitus quando terra recuperata fuit dicit quod t Regis Ricardi.

Et Thomas dicit quod hoc fuit tempore J. Regis.

Ad diem illum uenit Walterus et defendit ius suur prius et ponit se in magnam assisam Dom. Regis e recognicionem fieri utrum ipse maius ius habeat in te ut in illa quam predicte Alicia, Gunnilda, Milisantia i potestate ei dederunt an idem Thomas. Dies datus de audiendo iudicio suo.

1005. Oxon. Abbas de Bello[1] per attornatum suum petit Willelmum filium Andree quod faciat ei consuetudi recta seruicia que ei facere debet de tenemento suo q eo tenet in uilenagio unde idem Abbas dicit quod Willelmus est uillanus suus, et dedicit[2] consuetud' et u desicut idem Abbas paratus est probare quod uillanus quod Andreas pater suus uillanus fuit et prepositus[3] e Abbatis tota uita sua.

[1] Battle Abbey. The manor to which this entry relates is seemingly Crowmarsh.

[2] William denies the alleged customs and villenage.

[3] The duty of serving as a note of villenage.

Et Willelmus uenit et fecit plures defaltas et ideo in misericordia et defendit uilenagium et dicit quod liber homo est et libere tenet etc. et hoc offert ponere super patriam. |

Et Abbas dicit quod uillanus est et producit quendam [146 b.] Johannem parentem ipsius Willelmi qui dicit quod Aylardus auus suus habuit duos filios scil. Aluricum primogenitum et Aluredum postnatum, idem Aluredus fuit pater eiusdem Johannis et Aluricus fuit pater Andree patris eiusdem Willelmi, et cognoscit quod ipse est uillanus eiusdem Abbatis, et quod Ayllardus auus suus fuit uillanus et similiter filii sui.

Et Willelmus dicit quod liber est et ex quo Johannes talem se facit non cognoscit quod sit parens eius, set bene cognoscit quod debet eidem Abbati hoc seruicium de una uirg. terre quam tenet scil. reddendo per annum v. sol. ad quatuor annuos terminos, et in die S. Martini sex lepos[1] frumenti de mensura que fuit tempore H. Regis et cum aliis hominibus eiusdem[2] debet cotidie inuenire j. hominem post prandium ad sarclandum blada Abbatis quamdiu opus fuerit et omnes in communi habebunt j. acr. frumenti de meliori frumento exceptis hauedlond' et campestis[3] et per tres dies ante nonam[4] inueniet j. falcem in prato domini sui et habebunt ad dignerium[5] suum panem et caseum et partem suam de j. ariete uel de sex denariis in eleccione Abbatis et de j. caseo et de duobus denariis et de obolata salis et cum pratum leuatum fuerit ad quod inueniet auxilium habebit j. panem frumenti, et in autumpno cotidie metet dim. acram et inde habebit j. garbam in recessu et ad bedripe[6] inueniet iiij. homines et Willelmus ipse erit quintus eundo uel equitando et die illo bis manducabit cum tota familia sua et cariabit per unum diem cum careta sua et habebit ter ad manducandum uel bis et j. garbam et per duos dies arare ad benhurthe[7] et j. acr. de gershurthe[8] pro qua acra pecora sua ibunt in pastura domini sui et inuenire j. hominem ad

[1] A leap, half a bushel (Halliwell). See Du Cange s. v. *lepa*.

[2] Supply *uille*.

[3] The names of fields (?).

[4] Noon, the time of Nones.

[5] Dinner.

[6] A bead-reaping, a reaping to be done at the lord's request.

[7] The boon-ploughing (?).

[8] The yearly ploughing (?).

colligendum stipulam per j. diem ante nonam pro quo seruicio ibit familia sua in stipulam domini sui ad habendam stipulam etc. unde dicit quod alias consuetudines non debet.

Et Abbas dicit quod omnes illas consuetudines debet idem Willelmus et plures quia in eleccione Abbatis est et esse debet et solet de illis consuetudinibus capiendis cum predicto frumento uel easdem consuetudines dupplicare sine frumento, scil. ubi cognoscit j. hominem debet inuenire duos et sic de omnibus aliis, et preterea non potest filium uel filiam maritare sine licencia Abbatis, et quod potest talliare ipsum simul cum aliis hominibus eiusdem uille, et preterea si non dat frumentum ouile ibit super terram domini sui[1] et quod tales debet consuetudines offert probare sicut curia considerauerit.

Et Willelmus hoc defendit et bene cognoscit quod Aluricus fuit auus suus et frater predicti Aluredi, set defendit uilenagium sicut prius. Et quesitus si quod auxilium unquam dedit cum hominibus eiusdem uille dicit quod non set ipse et unus alius liber homo eiusdem uille dederunt aliquando auxilium per uoluntatem suam et non de iure, et quod pater suus aliquando dedit auxilium, et quod Johannes habet terram que fuit Alardi.

Et quia idem Willelmus cognoscit quod omnes homines eiusdem uille sunt uillani excepto uno et cognoscit quod communicat cum eis in omnibus predictis operacionibus faciendis et de rebus similiter cum eisdem capiendis et preterea cognoscit quod Aluricus fuit auus suus et quod predictus Johannes habet terram que fuit Ailardi et quod postnatus fuit[2], nec aliquid habet de libertate probanda, nec aliquid uocat, consideratum est quod Abbas disracionauit illas consuetudines et Willelmus sit uillanus et in misericordia[3].

1006. Radulfus de Tony per attornatum suum petit uersus
Norf. Simonem de Skeringe' quod permittat eum presentare

[1] The MS. is clear. I have no explanation.

[2] The, so-called, borough English custom is treated as a mark of villenage.

[3] See Br. f. 192. The question of status is decided, though the action is for customs and services. The Abbot has produced a kinsman who confesses himself villein, and William has produced no free kin.

ydoneam personam ad ecclesiam de Parua Fransham que uacat etc. et ad donacionem eiusdem Radulfi spectat ut dicit etc.

Et Simon uenit et dicit quod nichil clamat in illa aduocacione nec in presentacione set ipse est persona ecclesie de Magna Fransham ad quam capella de Parua Fransham pertinet et nichil clamat nisi ut persona capellam pertinentem ad ecclesiam suam in qua est institutus, et ideo non uidetur ei quod debeat inde eidem Radulfo respondere.

Et Radulfus per attornatum suum dicit quod ecclesia illa est ecclesia et non capella et Rogerus pater suus presentauit ultimam personam scil. Simonem de Furneaus qui ultimo obiit seisitus etc. et inde ponit se super patriam uel offert disracionare si curia considerauerit, et quod tale sit ius suum et quod Rogerus pater suus ita fuit seisitus de illa aduocacione et quod Simon ita fuit admissus etc. offert disracionare per corpus cuiusdam liberi hominis sui Ricardi qui hoc uidit etc., et dicit quod non est capella immo matrix ecclesia et habet cimiterium et baptisterium et quicquid matrix ecclesia habere debet. Et Simon sicut prius dicit quod nichil clamat in aduocacione nec in presentacione set ut clericus petit illam ut capellam pertinentem ad ecclesiam suam etc. et desicut ipse loquitur de iure scil. de aduocacione in qua nichil clamat petit inde iudicium. Et Radulfus similiter. Et Radulfus dicit quod pater suus presentauit predictum Simonem qui ultimo obiit persona et inde ponit se super patriam. Et ideo consideratum est quod assisa summoneatur ad recognoscendum quis aduocatus etc. |

f. Idonea que fuit uxor Simonis de Waledena per attornatum suum petit uersus Alexandrum filium Audoeni terciam partem feodi j. militis cum pert. in Waledena et terciam partem xl. acr. terre cum pert. in Elenedena ut dotem suam etc. [147.] Essex.

Et Alexander uenit et bene concedit ei terciam partem in dotem et semper concessit set ipsa noluit recipere nisi haberet terciam partem capitalis mesagii et terciam partem dotis quam Eufemia mater eiusdem Simonis tenet et exceptis illis ubique bene concedit ei dotem suam. Et ideo ipsa habeat

seisinam suam saluo eidem Alexandro capitali mesagio et salua eidem Eufemie dote sua etc. unde prius fuit dotata[1].

1008. Dors. Sumers. [2]Agnes que fuit uxor Alexandri de Badialtona per attornatum suum petit uersus Reginaldum de Badialtona terciam partem feodi j. militis cum pert. in Frome in com. Dors. et terciam partem feodi j. militis cum pert. in Badialtona et terciam partem feodi j. militis cum pert. in Pausella ut dotem suam, unde predictus Alexander eam dotauit per assensum et uoluntatem eiusdem Reginaldi patris sui etc. Et profert cartam eiusdem Reginaldi que testatur quod concessit quod Alexander eam dotaret de tercia parte tocius terre sue etc.

Et Reginaldus uenit et dicit quod non debet inde dotem habere quia medietas feodi de Frome est maritagium Margerie uxoris sue, ita quod non habet nisi custodiam cum ea et alia medietas feodi de Frome est dos nominata eiusdem uxoris sue et ideo de illa terra non debet ipsa dotem habere, set de aliis terris bene concedit ei terciam partem in dominico et in seruicio.

Et quia Agnes non dedicit quod uxor eiusdem Reginaldi non esset primo dotata et preterea cognoscit quod medietas de Frome est maritagium uxoris sue et idem Reginaldus nichil facere potuit per quod uxor sua que prius fuit dotata amitteret dotem suam, Consideratum est quod Agnes habeat seisinam suam de predictis duobus feodis de Badialtona et de Pausella scil. de tercia parte et inde se teneat pacatam et Reginaldus teneat quiete totam terram de Frome.

1009. Norf. James de Kerebroc et Simon et Ricardus fratres eius petunt uersus Johannem filium Henrici tres partes j. caruc. terre cum pert. in Kerebroc, Craneswrthe et in Lechtona ut racionabilem particionem eorum que eos contingit de hereditate predicti Henrici patris ipsorum James, Simonis, Ricardi et Johannis cuius heredes ipsi sunt et unde idem Henricus fuit seisitus die quo obiit et cuius hereditatem ipsi inter eos partiri debent eo quod terra partibilis est.

Et Johannes uenit et defendit quod terra illa nunquam partita fuit nec partibilis est et inde ponit se super iuratam et James et alii similiter. Et ideo fiat inde iurata et ueniat

[1] This case is Fitz. *Dower*, 194. [2] This case is Fitz. *Dower*, 195.

ad primam assisam coram iusticiariis ad recognoscendum si terra illa nunquam[1] partita fuit uel sit partibilis sicut terra que inter fratres partiri debet etc. Postea concessum est petentibus quod iurata ueniat etc. tali die.

R. [2]Sibilla filia Willelmi per attornatum suum petit uersus Willelmum de Hordena et Johannam uxorem eius medietatem unius caruc. terre cum pert. in Burgesse ut racionabilem porcionem suam que eam contingit de hereditate predicti Willelmi patris ipsarum Sibille et Johanne etc. cuius heredes ipse sunt. Sumset.

Et Willelmus et Johanna ueniunt et defendunt ius suum et dicunt quod non debent ad hoc breue respondere quia ipsa Sibilla habuit et adhuc habet duas sorores que superstites sunt et desicut breue non loquitur de eis nolunt ad hoc breue respondere nisi curia considerauerit.

Et Sibilla cognoscit quod reuera habet duas sorores set ipse maritate sunt duobus uillanis Comitisse de Augo per quod ipse in uita uirorum suorum nichil petere possunt et inde petit iudicium.

Et Willelmus et Johanna dicunt quod nichil inde sciunt utrum uiri eorum sint uillani aut liberi, set petunt inde iudicium desicut non nominantur in breui et si hoc non sufficit petunt uisum de terra illa, et bene cognoscunt quod Sibilla est soror eiusdem Johanne.

Et quia Sibilla petit medietatem tocius hereditatis Willelmi et uillani mori poterunt per quod predicte sorores petere possint ius suum[3], consideratum est quod Willelmus et Johanna non respondeant ad hoc breue quod[4] ipsa petit plus quam habere contingit et ideo sine die et perquirat breue de parte sua si uoluerit.

L Juliana que fuit uxor Walteri de la Bruera petit uersus Robertum filium Henrici quem Walterus filius Vitalis uocat ad warantum et qui ei warentizat dim. uirg. terre cum pert. in Stoke ut dotem suam unde nominatim dotata fuit. Buck.

Et Robertus uenit et dicit quod ipsa non debet inde dotem habere, quia Walterus uir suus nunquam inde habuit

[1] Sic.
[2] This case is Fitz. Briefe, 879.
[3] See Br. f. 430 b.
[4] Corr. *quia* or *per quod*.

nisi custodiam cum ipso Roberto dum fuit infra etatem et in custodia sua, et hoc bene patet quia Walterus uir suus obiit xxiiij. annis transactis et ipsa nunquam postea peciit dotem, desicut de eadem terra coram iusticiariis ultimo itinerantibus [147 b.] inter Celestriam | matrem predicti Roberti petentem et predictum Walterum filium Vitalis tenentem fuit finis factus per cyrographum et unde idem Walterus tunc uocauit ad warantum Johannem filium Laurencii fratrem predicte Juliane et idem Johannes uocauit ipsum Robertum etc. ita quod ipsa Celestria que ipsam terram clamauit in dotem remisit eidem Roberto totum ius et clamium suum etc. Desicut ipsa Juliana nec aliquis pro ea clamium suum apposuit non uult super finem illum respondere nisi curia considerauerit. Et idem Johannes qui nunc presens est hoc cognoscit et quod non apposuit clamium. Et Juliana dicit quod tunc infirma[1].

1012. Bed. Assisa uenit recognitura si Fulco de Breaute[2] iniuste et sine iudicio disseisiuit Willelmum de Stanes de libero tenemento suo in Liutona post ultimum etc. Et Fulco non uenit etc. Et Robertus de Lexintona et socii sui qui fuerunt iusticiarii apud Dunestapliam ad illam assisam capiendam et coram quibus assisa illa summonita fuit recordantur quod assisa illa remansit capienda eo quod Radulfus de Bray pro Falkesio alias coram eis respondit quod assisa non debuit inde fieri eo quod finalis concordia facta fuit de eadem terra in curia Dom. Regis inter eundem Falkesium et Robertum de Brackel' per cyrographum etc. ad quod idem Willelmus respondit quod hoc non debet ei nocere quin assisa procedat quia finis ille factus fuit postquam Falkesius eum inde disseisierat et ipse apposuit clamium suum in fine, et preterea de seisina sua propria loquitur et inde petit iudicium. Et curia recordatur quod apposuit clamium suum et preterea si hoc non apposuisset quia loquitur de disseisina

[1] Infirmity an excuse for non-claim. Br. f. 436 b, § 5.

[2] It was shortly after Whitsunday in 1224, that Fawkes was convicted at Dunstable of his many disseisins, and that his brother imprisoned one of the judges. The record of the assizes taken at Dunstable is extant, viz. Tower Assize Roll, Hen. III., No. 2, m. 2. The present case must have come before the Bench just about the time when the siege of Bedford was beginning. Ann. Dunst. p. 86. Mat. Par. vol. 3, p. 84.

sua propria consideratum est quod assisa[1] remaneat propter finem illum et ideo procedat assisa.

Juratores dicunt quod Falkesius disseisiuit eum sicut breue dicit et post terminum scil. de duabus caruc. terre cum pert. et de j. molendino. Et ideo consideratum est quod Walterus recuperauit seisinam suam et Falkesius in misericordia.

R. Robertus Peuerel summonitus fuit ad respondendum Thome Peuerel qui est infra etatem quo waranto se tenet in duabus uirg. terre cum pert. in Ardientona unde Thomas Peuerel pater predicti Thome cuius heres ipse est fuit seisitus die quo obiit ut dicitur etc. Suth.

Et Robertus uenit et cognoscit quod Thomas frater suus obiit seisitus de terra illa, set quando obiit Thomas filius suus non fuit natus nec sciuit aliquis quod mater eius esset pregnans set ex quo natus est bene cognoscit quod Thomas est filius et heres Thome sui fratris et quod ipse nichil clamat in terra illa[2] nisi custodiam per Rogerum Alis capitalem dominum feodi qui quando Thomas obiit eo quod nullus fuit heres apparens nisi ipse Robertus reddidit terram illam eidem Roberto et inde cepit homagium suum, set ex quo ita est nichil clamat nisi custodiam.

Et Agnes mater et custos predicti Thome dicit quod idem Robertus nullam inde custodiam habere debet quia idem Robertus fecit se heredem et fecit homagium predicto Rogero et preterea terra illa nullum debet forinsecum seruicium immo Thomas illam tenuit in socagio scil. per x. sol. pro omni seruicio et ideo ipse nullam custodiam habere debet. et preterea Thomas non tenuit de Rogero in capite set de Johanne de Hoctona.

Et quia Robertus cognoscit quod fecit homagium predicto Rogero et quod idem Thomas est filius Thome fratris sui et quod Thomas obiit seisitus de eadem terra consideratum est quod Thomas habeat seisinam suam, et si capitalis dominus

[1] Supply sua. The point seems to be that a fine levied by a disseisor is no bar to an assize by the disseisee. Br. f. 437.

[2] Observe this ready admission of the right of the posthumous grandchild; for see Br. f. 268, 282 as to the rights of uncle and nephew.

habere debeat custodiam secundum legem terre illam perquirat.

1014. Buck. Thomas filius Willelmi de Blakeuilla summonitus fuit ad respondendum Willelmo filio Willelmi de Blakeuilla quo waranto se tenet in duabus partibus feodi j. militis cum pert. in Saldena unde predictus Willelmus pater suus cuius heres ipse est fuit seisitus anno et die quo obiit.

Et Thomas uenit et cognoscit bene quod Willelmus pater suus obiit seisitus, set idem Thomas est filius suus primogenitus et heres ipsius Willelmi, et ideo tenet se in terra illa. Concordati sunt. Habeant cyrographum.

1015. Cornub. Alardus Prior de S. Germano attachiatus fuit ad respondendum Serloni de Pempol quare non tenet ei finem in curia J. Regis apud Lanceatonam inter Augerum Priorem antecessorem eiusdem Prioris et Warinum de Pempol patrem eiusdem Serlonis cuius heres etc. de xiiij. acr. terre cum pert. in Quedich' in Witenhoc et in Bleroc unde cyrographum etc. et unde idem Serlo queritur quod desicut idem Augerus concessit eidem Warino totam eandem terram tenendam[1] cum pert. tenendam ei et heredibus suis de eodem Priore et suis successoribus in perpetuum et nichil sibi retinuit in eisdem uillis, predictus Prior contra finem illum impediuit presentacionem suam ad ecclesiam de Quedich' ita quod per illud impedimentum dedit Episcopo loci ecclesiam illam[2] per quod deterioratus est et dampnum habet ad ualenciam xx. marc. et inde producit sectam.

Et Prior uenit et cognoscit finem et cyrographum et defendit dampnum, set dicit quod cyrographum non loquitur de ecclesia illa nisi tantum de xiiij. acr. terre cum pert. scil. de xiiij. carue. terre.

Et Serlo dicit quod predictus Augerus peciit terram illam cum omnibus pert. et ita illam terram recognouit eidem Warino cum omnibus pert. nec idem Prior aliquam terram habet in dominico in eadem uilla nec aliquod feodum habet in eadem[3] uilla nisi illud quod ipse tenet de eodem Priore, et desicut nichil excepit in cyrographo et preterea

[1] Om. *tenendam*.
[2] By reason of the Prior's claim the presentation lapsed to the bishop.
[3] *in eadem* repeated.

ipse est in seisina de ultima presentacione et non[1] profert cartas duorum Episcoporum hoc idem testantes petit iudicium de illo fine etc. |

Et Prior cognoscit quod nullum habet dominicum in eadem uilla nec aliud seruicium uel feodum habet nisi quod idem Serlo tenet et non dedicit seisinam Serlonis de ultima presentacione. [148.]

Et quia Prior cognoscit finem et cyrographum et quod nullum habet dominicum uel feodum in eadem uilla aliud quam illud quod idem Serlo de eo tenet, et preterea idem Serlo protulit cartam predicti Augeri de eadem aduocacione cum predicta terra, consideratum est quod Serlo recuperauit seisinam suam de aduocacione illa et quod finis teneatur et Prior in misericordia et satisfaciat eidem Serloni de dampno xx. marcarum. Et prohibitum est ne de cetero sequatur placitum in curia cristianitatis etc.

6 Johannes filius Simonis per attornatum suum optulit se quarto die uersus Matillidem de Flamauilla que se essoniauit de malo lecti uersus eum de placito terre in com. Northumbr. etc. Et Matillis non uenit etc. et preceptum fuit uicecomiti sepius quod eam uidere faceret et uicecomes nichil inde fecit immo mandauit quod ipsa iacet apud Dautona in potestate Constabularii Richem' ubi man' non appon'[2] et ideo preceptum est duobus custodibus placitorum corone quod mittant iiij legales milites ad com' ad uidendum eam etc., et si non sit languor tunc ponant ei diem coram iusticiariis apud Westmonasterium tali die etc. et quod sumon' Simonem de Hales uic'[3] quod sit auditurus de hoc iudicium quod de eadem Matillide uisum fieri non fecit sicut ei pluries etc. Ebor.

7 Susanna que fuit uxor Willelmi filii Aufredi per attornatam suum petit uersus Willelmum Fose et Ysoldam uxorem suam terciam partem duarum parcium dim. uirg. terre et octo acr. terre cum pert. in Tilicota ut dotem suam etc. Hertford.

Et Willelmus et Fosa[4] ueniunt et dicunt quod ipsa non debet inde dotem habere quia ipsa Fosa fuit uxor Aufridi

[1] For non read *inde*.

[2] The sheriff returns that Maud lies at Danton, within the liberty of Richmond and beyond his power.

[3] Simon Hales seems to have been at this time sheriff. Foss, *Judges*, vol. 2, p. 860.

[4] Corr. *Ysolda* (?).

qui fuit pater Willelmi quondam uiri eiusdem Susanne et ipsi tenent illam terciam partem quam ipsa clamat uersus eos in dotem per liberacionem et eiusdem Willelmi concessionem qui fuit warantus eorum de dote sua, nec aliquid clamant nisi dotem unde ipsa Fosa fuit primo dotata.

Et Susanna hoc totum cognoscit et ideo Willelmus et Fosa teneant in pace et Susanna in misericordia pro falso clamore.

1018. Essex. Willelmus Pecoc et Ysobella uxor eius Ricardus Pecock et N. uxor eius et Alicia soror eiusdem Ysobelle petunt uersus Alwinum de *Strutte* unum ferlingum terre cum pert. in Haueringes ut ius suum cum pert. unde Enwicus pater earum fuit seisitus etc.

Et Ailwinus uenit et dicit quod non debet ad hoc breue respondere quia ipsa Ysobella et alie habuerunt unam sororem Editham nomine que habet duos pueros de quibus non fit mencio in breui, et desicut ille tres sorores clamant totam terram et non possunt clamare nisi tres partes si ius haberent non uult respondere nisi curia considerauerit.

Et Willelmus et Ysobella et alii dicunt quod hoc non debet eis nocere quin respondeatur, quia Editha data fuit cuidam homini cum xvj. acr. terre cum pert. in maritagium nec plus habere potuit ad partem suam et pueri sui sunt in custodia auie sue matris ipsarum Ysobelle et aliarum cum eadem terra ita quod plus petere non possunt[1].

Et Ailwinus dicit quod Octo quondam uir predicte Edithe nunquam aliquam partem tenuit in maritagium cum ipsa Editha et inde ponit se super patriam. Et alii similiter. Et ideo preceptum est uicecomiti quod per legales homines de uisneto de Haueringes diligenter inquirat si predictus Octo quondam uir Edithe sororis ipsarum Ysobelle etc. cepit xvj. acr. terre in maritagium cum ipsa Editha de hereditate predicti Herwici patris[2] sicut etc. scil. illas xvj. acr. que uocantur Siwrdeffeld' et inquisicionem illam scire faciat tali die etc.

[1] See Br. f. 76 b.
[2] *Ricardi* struck out; supply *sui* (?). Edith's father is meant.

19. Preceptum fuit custodibus placitorum corone[1] in com. Wilt. quod in pleno comitatu recordari facerent recordum de loquela que fuit in eodem comitatu inter Thomam de Gumeges tenentem et Johannem de la Bere et Aliciam uxorem eius petentes de tercia parte feodi j. militis cum pert. in Eklesburnia, unde idem Thomas queritur falsum sibi factum fuisse iudicium in eodem comitatu etc., et quod summoneret Robertum de Creuequeor uicecomitem quod esset auditurus iudicium suum de hoc quod illud recordum non habuit etc. sicut ei in banco preceptum fuit. Et uicecomes uenit et dicit quod illud breue non potuit[2] prius, et ideo ad iudicium de eo. Et Ricardus de Durnefordia, Johannes de Chereburgo et alii duo milites ueniunt cum recordo pro comitatu et recordantur quod idem Johannes et Alicia tulerunt breue de recto de predicta terra scil. tercia parte super ipsum Thomam et tandem probata defalta curie eiusdem Thome secundum consuetudinem comitatus et ipso Thoma postea summonito ad ueniendum ad comitatum ad respondendum de eadem terra tandem post essonium factum comparuit idem ad comitatum qui fuit die Martis in ebdomada Pasche et peciit uisum terre et habuit et datus fuit ei dies ad proximum comitatum scil. die Martis proxima ante Ascensionem Domini ad quem | se essoniauit de malo ueniendi, et datus fuit [148 b.]
ei dies de habendo waranto suo ad proximum[3] comitatum scil. die Martis proxima post Natiuit. S. Joh. ad quem comitatum se essoniauit de seruicio Dom. Regis et datus dies fuit ei dies de habendo waranto suo ad proximum comitatum scil. die Martis etc. qui fuit in crastino S. Jacobi ad quem diem Thomas nec uenit nec se essoniauit et Johannes et Alicia optulerunt se et pecierunt iudicium suum. Et quia Thomas non uenit nec se essoniauit consideratum fuit quod terra caperetur in manum Dom. Regis etc. et quod Thomas summoneretur quod esset ad proximum comitatum qui fuit die Martis proxima post Assumpcionem B. Marie ad quem comitatum uenit idem Thomas et tulit breue Dom. Regis de

[1] Bracton, f. 75, cites this case from Easter A. R. 8. to show that if the sheriff be negligent, the writ may be sent to the coroners.

[2] Some word omitted. He could not execute the writ.

[3] *ad proximum* repeated.

warancia de primo comitatu scil. die Martis proxima post Nat. B. Joh. Bapt. et nullum warantum habuit de alio comitatu quando fecit defaltam per quam terra capta fuit etc. Et quia nullum warantum habuit de illo comitatu ad quem fecit defaltam, nec potuit sanare defaltam, consideratum fuit quod Johannes et Alicia recuperauerunt seisinam suam et Thomas haberet tale recuperare etc. et quod recordum tale sit offerunt etc. uel defendere etc.

Et Thomas uenit et dicit quod in parte recordantur bene et in parte male quia de hoc quod recordantur in omnibus usque ad crastinum S. Jacobi Apost. bene recordantur set ad hoc quod ad illum comitatum debuit ipse fecisse defaltam in hoc iniuste dicunt, quia ad illum comitatum uenit Robertus de Derl' seruiens suus et tulit breue de warancia de primo comitatu et duo homines sui essoniauerunt eundem Thomam iterum de seruicio Dom. Regis et responsum fuit eis a comitatu quod non potuit bis essoniare se de seruicio Dom. Regis et posuerunt iudicium in respectum usque ad proximum comitatum post Assumpcionem etc. ad quem idem Thomas uenit et tulit secundum breue Dom. Regis de warancia et comitatus nichilominus considerauit quod Johannes et Alicia recuperauerunt seisinam suam per defaltam, et quod tale sit recordum offert probare per corpus cuiusdam liberi hominis sui Jordani, qui hoc offert etc. sicut ille qui interfuit comitatui etc.

Et comitatus hoc defendit precise. Et uisa sunt breuia de warancia que idem Thomas protulit uicecomiti et recognitum est per data breuium quod primum breue factum fuit apud Aultonam xx. die Aug. et secundum breue factum fuit apud Salop. xij. die Octob. Et quia utrumque breue factum fuit post comitatus ad quos defalte facte fuerunt, consideratum est quod comitatus sit inde quietus eo quod Thomas concordat cum eis de omnibus diebus comitatus[1], et Thomas in misericordia pro falso clamore, et Robertus qui se facit testem et conuictus est de falso testimonio per data breuium custodiatur. Committitur eidem Thome habendum eum ad rectum.

[1] He does not dispute the dates.

20. Assisa uenit recognitura utrum unum mesagium cum pert. in Suthwlhenham sit libera elemosina pertinens ad ecclesiam Henrici persone de Suthluffenham uel laicum feodum Petri de Abbendona. Rotel.

Et Henricus qui tenet uenit et dicit quod ecclesia sua tenet illud mesagium de ipso Petro et idem Petrus semper recipit[1] redditum scil. duos sol. per ann. usque ad unum annum transactum, et idem Petrus nunquam aliquam inde seisinam habuit et ideo petit iudicium si debeat ad hoc breue respondere[2].

Et Petrus quesitus de cuius seisina petit illud mesagium dicit quod auus suus fuit ultimo et ideo seisitus perquirat[3] breue de recto si uoluerit et Henricus sine die.

21. Assisa uenit recognitura si Gaufridus le Gay iniuste et sine iudicio disseisiuit Henricum de Conhulla de libero tenemento suo in Thorlega infra assisam. Et Gaufridus dicit quod hayam illam unde assisa aramiata est tenuit ipse xl. annis transactis et est illa haya in marchia inter comitatus Essexie et Hertfordie et inde ponunt[4] se super iur' et Henricus similiter. Essex.

Juratores dicunt quod quedam haya communis fuit inter eos ita quod Henricus habuit hayam illam ad unum capud et Gaufridus ad aliud capud et Gaufridus intrauit in partem eandem Henrici et scidit hayam suam et alio loco scidit alibi unde dicunt quod de illa etc. iniuste disseisiuit eum et post terminum. Et ideo consideratum est quod Henricus recuperauit seisinam suam et Gaufridus in misericordia[5].

22. Simon de Berchestona petit uersus Ysobellam Guer feodum j. militis cum pert. in Siwefordia ut ius suum etc. Et Ysobella uenit et dicit quod non debet ad hoc breue respondere quia ipsa non tenet feodum j. militis immo Magister Militum Templi tenet j. uirg. terre in elemosina etc. Oxon.

Postea uenit Ysobella et dicit quod tenet terram illam in dotem unde Willelmus Guer qui est warantus suus de dote

[1] *Corr. recepit.*

[2] The layman has brought the assise. See Br. f. 285 b, as to Pateshull's practice.

[3] Corr. *fuit ultimo seisitus. Et ideo perquirat* etc.

[4] Sic.

[5] See Br. f. 207 b. Pateshull held, though some did not, that the destruction of a boundary was disseisin.

sua est in Normannia et non audet uenire in Anglia et sine eo non potest respondere. Et Simon hoc cognoscit. |

[149.]
1023. Suff. Aunselinus filius Ade petit uersus Johannem filium Ade medietatem xliij. acr. terre cum pert. in Illegha ut ius suum et racionabilem partem suam que eum contingit de libero tenemento quod fuit Ade filii Hereberti patris eorum in eadem uilla etc.

Et Johannes uenit et defendit ius suum et quod terra illa non est partibilis nec unquam partita fuit et hoc offert ostendere sicut curia considerauerit.

Et Aunselinus uenit et dicit quod terra est partibilis et hoc bene patet quia Herebertus auus suus habuit duos filios Bartholomeum primogenitum et Adam predictum postnatum et Bartholomeus qui fuit primogenitus recepit ad partem suam totam terram patris sui in Gipewico et Adam qui fuit postnatus retinuit totam predictam terram in Illega et quod ita sit offert Dom. Regi dim. marc. pro habenda inde inquisicione.

Et Johannes dicit quod non est partibilis[1]. De terra de Gypewico dicit quod post mortem Hereberti aui sui tenuit Bartholomeus filius suus totam terram de Illegha integre per multos annos et terra in Gypewico partita fuit inter eundem Bartholomeum et Adam fratrem suum secundum consuetudinem uille sicut illa terra que fuit maritagium matris eorum et postea quando illa terra in Gypewico partita fuit uenit idem Adam et tantum locutus fuit cum Bartholomeo quod terra tota in Gypewico remansit integre eidem Bartholomeo et terra de Illega eidem Ade et alio modo nunquam partita fuit et inde ponit se super iuratam. Et Aunselinus similiter. Et ideo fiat inde iurata et ueniat tali die ad recognoscendum si predicta terra de Illegha sit partibilis ut socagium quod inter fratres partiri debet, et si predictus Adam recepit eandem terram pro parte sua de terra que fuit Swanillde matris etc. que terram illam tenuit in maritagium etc.[2]

1024. Staff. Geua que fuit uxor Ricardi filii Willelmi petit uersus Abbatem de Berdesleia terciam partem trium acr. terre et j. molend' cum pert. in Bromuico et uersus Abbatem de Hales

[1] No stop in MS. [2] For verdict see above, Case 703.

terciam partem xxv. acr. terre et j. molendini cum pert. in eadem uilla etc. et uersus Rogerum Oligant terciam partem j uirg. terre cum pert. in eadem uilla etc. et uersus Reginaldum filium Petri terciam partem dim. uirg. terre cum pert. in eadem uilla, quas tercias partes ipsa Geua clamat in dotem etc. et unde ipsi omnes uocauerunt ad warantum Willelmum fratrem et heredem predicti Ricardi qui presens est per summonicionem etc. et dicit quod nullam terram habet unde warranciam posset facere et inde petit iudicium et non defendit cartam.

Et Abbates et omnes alii ueniunt et dicunt quod die quo uocauerunt ad warantum et quo summonitus fuit habuit ipse terram sufficientem unde warentizaret et si postea illam terram alicui commisit uel dedit hoc non debet eis nocere.

Et Willelmus cognoscit quod reuera habuit terram et quod post Natale Domini illam dimisit Henrico de Aldithelega. Et ideo consideratum est quod de terra que eidem Willelmo descendit et quam ipse tenuit faciat uicecomes eidem Geue escambium ad ualenciam predictarum terciarum parcium et Abbates et alii inde sine die et teneant in pace.

Z Assisa uenit recognitura utrum una uirgata terre cum pert. in Roinges sit libera elemosina pertinens ad ecclesiam Magistri Johannis de Reygat' de Roinges an laicum feodum Gaufridi *Beieudehe*. Qui uenit et dicit quod non debet inde assisa fieri quia antecessores sui feofati fuerunt a conquestu Anglie ita quod tenerent de ecclesia illa et redd' ei per ann. x. sol. et bene cognoscit quod seruicium illud est libera elemosina ecclesie illius, set ecclesia illa nunquam tenuit terram illam in dominico et inde ponit se super assisam. Essex.

Et Magister Johannes dicit quod Siwardus pater eiusdem Gaufridi primo habuit terram illam et non habuit ingressum nisi per quemdam Petrum personam eiusdem ecclesie qui illam ei dimisit pro uoluntate sua et hoc bene patet, quia idem Siwardus aliquando dedit inde maiorem firmam aliquando minorem et inde ponit se super iuratam et Gaufridus similiter.

Juratores dicunt quod terra illa est feodum eiusdem ecclesie ita quod idem Gaufridus et antecessores sui semper

tenuerunt de ecclesia et nunquam audiuerunt quod ecclesia illam terram teneret in dominico, nec de ingressu per Petrum personam aliquid sciunt. De hoc quod firma augmentata fuit dicunt quod reuera mater eiusdem Gaufridi reddidit viij. sol. ut audiuerunt, et postea pro quodam conuiuio quod persona exigebat, accreuit firmam de duobus sol. Et dicunt quod idem Gaufridus est natiuus Comitis Warenne et de eo tenet in uilenagio aliud tenementum. Postea uenit Gaufridus et cognouit quod est uillanus Comitis Warenne[1].

Postea concordati sunt ita quod Gaufridus recognouit totam terram illam esse liberam elemosinam eiusdem ecclesie et illam reddidit eidem Johanni in eadem curia et pro illo recordo[2] idem Johannes concessit ei totam terram lucrabilem tenendam tota uita eiusdem Gaufridi reddendo per ann. x. sol. saluo eidem Johanni prato etc. et preterea idem Gaufridus dedit dicto Johanni duas marcas pre manibus etc. |

[140 b.]
1026. Leirc. Willelmus Picot et Juliana uxor eius per attornatum eiusdem Willelmi petunt uersus Matillidem filiam Gaufridi terciam partem j. uirg. terre in Birstaudeby ut dotem ipsius Juliane unde Henricus de Gaunt quondam uir suus etc.

Et Matillis per attornatum suum uenit et dicit quod ipsi non debent inde dotem habere quia Matillis auia sua tenuit terram illam ut hereditatem suam et obiit inde seisita et ipsa defuncta remansit Gaufridus filius et heres suus cum eadem terra in custodia predicti Henrici domini sui ita quod Henricus nunquam habuit nisi custodiam cum ipso Gaufrido, et inde ponit se super iuratam.

Et Willelmus et Juliana dicunt quod ipsa iniuste hoc dicit quia Matillis predicta auia ipsius Matillidis habuit unum fratrem Alanum nomine cui due uirgate terre descenderant de Quenil' matre sua, et idem Alanus j. uirg. terre dedit in maritagium cum Matillide sorore eius de qua uirgata Philippus de Gaunt clamat seruicium uersus eandem Matillidem et aliam uirgatam terre retinuit sibi idem Alanus et illam dedit Henrico predicto uiro ipsius Juliane pro

[1] Villein status will not prevent Geoffrey from recovering the land from one who is not his lord. Br. f. 192.

[2] Corr. *illa recognicione*.

homagio et seruicio suo, et Henricus illam tenuit in feodo et non in custodia, et inde profert Philippus de Gaunt cartam predicti Alani que donum illud testatur. Et idem Philippus petit uersus eandem Matillidem duas partes illius uirgate terre cum pert. ut ius suum et similiter eandem terciam partem quam Juliana clamat ut ius suum et ut ille Philippus qui est heres et warantus Juliane de dote sua et ut illam uirgatam terre cum pert. unde Henricus predictus pater suus fuit seisitus ut de iure et in dominico et in feodo tempore R. Regis auunculi Dom. Regis capiendo inde expleta ad ualenciam v. sol. etc. et de illo Henrico descendit ius terre illius eidem Philippo ut filio suo et heredi suo et hoc offert etc. Et Matillis defendit ius suum et seisinam Henrici ut de feodo et totum etc. et ponit se in magnam assisam Dom. Regis et petit recognicionem fieri utrum ipsa maius ius habeat tenendi illam uirgatam terre cum pert. de ipso Philippo uel Philippus tenendi in dominico. Et ideo procedat assisa, et Juliana interim remaneat de dote sua quia si Philippus recuperet seisinam illam tunc habeat ipsa dotem suam sin autem nichil habeat.

[illegible] Alicia que fuit uxor Arnulfi le Vineter petit uersus Johannem de Suthwerk et Matillidem uxorem eius unum mesagium cum pert. in Suthwerk ut dotem suam etc. unde nominatim dotata fuit. Surr.

Et Johannes et Matillis ueniunt et dicunt quod diuorcium factum fuit inter predictum Arnulphum et predictam Aliciam ad perquisicionem et uoluntatem ipsius Alicie coram Dom. Episcopo Wigornensi et inde profert litteras ipsius Episcopi patentes que hoc testantur et ideo dicunt quod non debet dotem habere.

Et Alicia hoc totum cognoscit et ideo Johannes et Matillis inde quieti et Alicia in misericordia etc.[1]

[illegible] Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Cotinges que uacat etc. cuius aduocacionem Prior de S. Neoto clamat uersus Johannem Boscard. Et Johannes non uenit et fecit defaltam tali die etc. ita quod resummonitus Bed.

[1] Br. f. 302.

fuit etc. quod esset tali die etc. et tunc se essoniauit de malo ueniendi et habuit diem per essoniatorem suum a tali die etc. usque etc. Et tunc non uenit Johannes set se essoniauit de seruicio Dom. Regis et essoniator non exspectauit iudicium suum. Et ideo consideratum est quod assisa capiatur per defaltam et Johannes in misericordia[1].

Juratores dicunt quod Prior de S. Neoto presentauit ultimam personam que mortua est scil. Johannem de Plessetto qui ultimo obiit persona in eadem ecclesia ad presentacionem eiusdem Prioris. Et ideo consideratum est quod Prior recuperauit seisinam suam, et Johannes in misericordia. Et habeat breue ad Episcopum etc.

1029. Midd. Dominus E. Londoniensis Episcopus[2] petit uersus Simonem Blundum xv. acr. terre cum pert. in Stibbeheye et uersus Theodoricum de Halegate xvij. acr. terre et dim. et j. perticatam cum pert. in eadem uilla et uersus Gaufridum Pistorem j. acr. terre cum pert. in eadem uilla et uersus Gaufridum Clericum v. acr. terre cum pert. in eadem uilla et uersus Simonem Mercatorem vj. acr. terre cum pert. in eadem uilla et uersus Johannem Katernne j. mesagium cum pert. in eadem uilla ut ius ecclesie sue et ut illas unde Gilibertus Foliot quondam Episcopus Londoniensis[3] predecessor suus fuit seisitus ut de uilenagio suo et ecclesie sue tempore H. Regis aui Dom. Regis capiendo inde expleta ad ualenciam v. sol.

Et Simon uenit et defendit ius suum etc. et dicit quod Robertus filius Radulfi clerici de Stibbeheye dedit ei terram illam pro seruicio suo per cartam suam quam profert et dicit quod Radulfus frater predicti Roberti et heres suus deberet terram illam ei warentizare, set Dom. Episcopus tenet eum[4] extra hereditatem fratris sui, et si haberet hereditatem suam libenter eum uocaret ad warantum, et petit iudicium si debeat respondere antequam idem Radulfus habeat hereditatem suam, et profert cartam eiusdem Roberti que donum illud testatur. Profert eciam cartam Willelmi quondam Londoniensis Episcopi[5] que confirmat eidem Simoni eandem

[1] Br. f. 239.
[2] Eustace of Fauconberg.
[3] Ob. 1188.
[4] Ralph.
[5] William of S. Mary's Church, 1199–1221.

terram prout carta predicti Roberti testatur, et petit iudicium si super hoc debeat respondere.

Et Johannes uenit et uocat inde ad warantum Radulfum predictum qui presens est, et dicit quod non habet inde diem. |

Et Episcopus dicit quod desicut Simon non uocat inde aliquem ad warantum nec aliquid dicit nisi quod ostendit cartas quasdam petit iudicium si hoc debeat ei nocere. [16d.]

Postea uenit Simon et uocat inde ad warantum predictum Radulfum qui presens est et dicit quod nullum diem habet. Et ideo datus est ei dies de warantia etc. Idem dies datus est Simoni, Roberto etc.

Et Robertus et Gaufridus Pistor et Gaufridus Clericus dicunt quod non debent ad hoc breue respondere quia ipsi nullam terram tenent in Stibheye, immo terra quam ipsi tenent et quam Episcopus posuit in uisu suo est in Akeneya que est uilla per se[1].

Et Episcopus dicit quod illa uilla est membrum de Stibheye et ibi faciunt uillani operaciones suas et coram iusticiariis itinerantibus respondent in communi cum hominibus de Stibheye. Post uenerunt Robertus, Gaufridus, et Gaufridus et uocauerunt inde ad warantum predictum Radulfum. Datus est dies etc.

Assisa uenit recognitura si Bartholomeus filius Eustachii iniuste et sine iudicio disseisiuit Willelmum filium Henrici de libero tenemento suo in Piltona post ultim' etc. Et Bartholomeus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia dictus Willelmus non tenuit tenementum illud nisi in uilenagium et uillanus eius est et facit[2] ei omnes consuetudines sicut arruras et alias, et dicit quod non potest filiam suam maritare nisi per licenciam domini sui etc. Rotul.

Et Willelmus filius Henrici uenit et dicit quod liber homo est et quod tenet tenementum suum libere et quod alias implacitauit in curia Dom. Regis sicut liber homo de predicto tenemento scil. de seruiciis et huiusmodi et inde trahit rotulos Dom. Martini de Patteshulla ad warantum et similiter quoddam breue quod idem Martinus scripsit manu

[1] Stepney and Hackney. [2] *facet*, MS.

sua et missum fuit uicecomiti Rotel. pro eodem placito, et quod breue clericus uicecomitis monstrauit etc. Dies datus est de audiendo iudicio suo etc. tali die etc.

Ad diem illum recordatur curia apud Westmonasterium quod idem Willelmus tempore J. Regis apud Bed' conuictus fuit quod debuit uillanas consuetudines de tenemento illo sicut arare, falcare, et multa alia ad cibum proprium, et quod non potuit filiam uel sororem maritare sine licencia domini sui. Et ideo consideratum est quod assisa noue disseisine non iacet eo quod tenementum non est liberum[1], et ideo Willelmus in misericordia. Et si uoluerit placitet in manerio per breue de recto.

1031. Coron. Bed. Matillis de Heeham appellat Willelmum etc. et infra[2]. Et iuratores ueniunt et dicunt quod quidam sunt culpabiles de facto quod eis imponitur et quidam illorum non sunt culpabiles de facto illo, set male creduntur de aliis maleficiis et latrociniis. Et quia posuerunt se super patriam de bono et malo tam de aliis factis quam de hoc facto de quo rettati sunt et patria eos non acquietat ideo suspendantur etc.[3] |

[150 b.] PLACITA APUD WESTMONASTERIUM DE TERMINO S. HILLARII ANNO REGNI REGIS HENRICI NONO[4].

1032. North. Assisa uenit recognitura si Willelmus Tylli, Robertus filius Roberti etc. et infra[5] disseisiuerunt iniuste et sine iudicio Magistrum Hospitalis S. Johannis de Norhamtona[6] de libero tenemento suo in Norhamtona post ultim' etc., et Willelmus et omnes alii ueniunt et bene concedunt assisam.

Juratores dicunt quod uiderunt Magistrum Hospitalis seisitum de quadam placia ut de libero tenemento suo que

[1] It is needless to decide the question of status.

[2] *et infra* means that the copyist is abridging the record. The point of the extract is that some of the appellees are hanged for crimes other than that charged in the appeal.

[3] Nearly half of f. 150 is left blank.

[4] For this term B Coram Rege Roll No. 22. The two first cases probably come from an Assize Roll.

[5] Probably some other names are here omitted.

[6] Monast. vol. 6, p. 770.

ei liberata fuit de purprestura facta coram iusticiariis itinerantibus per j. den. reddendum per annum, et bene sciunt quod quando quedam brecca[1] cecidit hoc anno de muro predicti Willelmi et alii prohibuerunt ne idem Magister illam breccam repararet et clauderet, et hoc fecerunt semel et iterum ita quod Magister illam claudere non potuit, et unde dicunt quod iusticiarii itinerantes liberauerunt Domui Hospitalis placiam illam reddendo per annum etc. Et ideo consideratum est quod Magister recuperauit seisinam suam et omnes alii in misericordia. Preceptum est uicecomiti etc.[2]

8 Assisa uenit recognitura si Alexander filius Philippi iniuste et sine iudicio disseisiuit Willelmum de Shinelesho et Holdiardam uxorem eius de libero tenemento suo in Bramfeldia post ultimum redditum etc. Et Alexander non uenit etc. et uicecomes dicit quod non est inuentus et quod nullum habet balliuum et ideo assisa capiatur per defaltam etc. Norht.

Juratores dicunt quod quidam Warnerus uicarius ecclesie de Bramfeldia tenuit tenementum illud ut elemosinam ecclesie sue et illud dedit in maritagium cum quadam Alicia filia sua cuidam Philippo patri Alexandri et idem Philippus tenuit illud in pace et non uisum fuit ei quod sufficientem haberet warantum et peciit ab eodem Warnero ut ei habere faceret confirmacionem Prioris S. Andree[3] aduocati ecclesie eiusdem, et Prior ad peticionem Warneri confirmauit eidem Philippo et Alicie terram illam, et postea deuenerunt idem Philippus et Alicia pauperes et Willelmus predictus concubuit cum quadam filia eorundem Philippi et Alicie et in tantum processit inter eos quod ipsi Philippus et Alicia posuerunt se in consilio predicti Willelmi cum eadem terra, et Willelmus ut custos tenuit terram illam et inuenit eis estouerium suum, et interim infirmabatur idem Philippus et tercio die ante mortem suam fecit eidem Willelmo cartam suam de feofamento et obiit et Alicia remansit in custodia eiusdem Willelmi cum eadem terra et

[1] A breach.

[2] A disturbance of possession may be a disseisin. Br. f. 162.

[3] Northampton. Monast. vol. 5, p. 185.

aliquando attornauit ipsum Willelmum ad respondendum pro ea de eadem terra. Defuncta Alicia uenit Alexander filius eiusdem Philippi sicut masculus et heres Philippi ut dixit et posuit se in terram illam et disseisiuit ipsum Willelmum. Et quesiti si Philippus obiit seisitus dicunt quod obiit in custodia Willelmi et quod Alexander tulit breue de morte antecessoris de eadem terra super eundem Willelmum. Et quia Alexander non uenit nec aliquid clamat in terra illa et recognitum est quod Willelmus fuit in seisina siue iuste siue iniuste, consideratum est quod Willelmus habeat talem seisinam qualem prius habuit, saluo cuiuslibet iure etc.

1034. Berks. [1]Reginaldus Morin per attornatum suum petit uersus Henricum de Wrthe iiij. hidas terre cum pert. in Wrthe ut ius suum unde Adam Camberlanus auus suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis qui fuit auus aui Dom. Regis scil. anno et die quo obiit capiendo inde expleta ad ualenciam v. sol., et de Ada descendit ius terre illius Cecilie filie sue et de Cecilia ipsi Reginaldo ut filio et heredi suo etc. et hoc etc.

Et Henricus uenit et defendit ius suum nunc et alias quando etc. set non debet ei ad hoc breue respondere quia Adam habuit duas filias scil. Ceciliam et Aliciam et Alicia habuit unam filiam Julianam nomine que adhuc uiuit et ideo sine ea non uult respondere nisi curia considerauerit.

Et Reginaldus cognoscit quod reuera Adam habuit duas filias sicut predictum est, set Alicia obiit sine herede de se de uiro desponsato et bene potest esse quod Juliana fuit filia sua de suinecagio et ideo hoc non debet ei nocere etc.

Et Henricus dicit quod Juliana fuit de uiro desponsato presertim de quodam Jordano qui fuit pater suus et nata fuit in Oxonia et ideo uicecomes Oxonie habeat Petrum de Cumerse et ipsam Julianam uxorem eius tali die etc. ad cognoscendum si quid clamant in terra illa etc. Idem dies[2] est partibus[3].

Berks. Idem Reginaldus petit uersus Radulfum de Hentona dim. hidam terre cum pert. in eadem uilla ut ius suum etc.

[1] B m. 1 d.
[2] Supply *datus*, B.
[3] Bracton, f. 374, cites this case.

et Radulfus uenit et uocat inde ad warantum predictum Henricum qui ei warentizauit et respondit sicut prius etc. Et loquela inter eundem Reginaldum et Johannem Mercatorem de dim. hida terre in eadem uilla remanet sine die quia Johannes obiit.

B. [1]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Welletona que uacat ut dicitur cuius aduocacionem Prior de Grimesby[2] clamat uersus | Conanum de Welletona qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia Basilia auia sua disracionauit aduocacionem illam per finem duelli et preterea presentauit clericum suum quemdam Thomam nomine qui inde obiit persona ad presentacionem suam, set reuera idem Prior postea dum idem Conanus fuit infra etatem et in custodia presentauit Petrum de Bathonia qui ultimo obiit persona. Et quia cognoscit ultimam presentacionem eiusdem Prioris consideratum est quod Prior recuperauit presentacionem suam et si Conanus ius habeat perquirat se si uoluerit et sit in misericordia. Linc. [151.]

B. [3]Willelmus de Haueringes[4] petit uersus Hugonem le Bigod Comitem Norfolcie manerium de Haueriete cum pert. et ius suum unde Willelmus auus suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis qui fuit auus Dom. Regis scil. anno et die quo obiit capiendo inde expleta ad ualenciam xx. sol. etc., et de ipso Willelmo descendit ius huius terre Simoni filio suo et patri istius Willelmi et de ipso Simone huic Willelmo ut filio et heredi suo et hoc offert etc. Nort.

Et Comes uenit et defendit ius suum nunc et alias quando defendere debebit, set dicit quod non debet inde respondere sine Dom. Rege[5] quia profert cartam[6] Dom. H. Regis aui Dom. Regis que testatur quod ipse facit Hugonem Bigod Comitem Norfolkie scil. de tercio denario de Nortwico et de Nortfolkia etc. et quod recognouit rectum eiusdem Hugonis de iiij. maneriis scil. de Ersham, de Walsham, de Haueriete et de Aclay cum bercariis, et hec

[1] B. m. 1. Bracton, f. 244, cites this case.

[2] Grimesby. B. Monast. vol. 6, p. [illegible]

[3] B. m. 1.

[4] *Auerenches*, B.

[5] Br. f. 382 b.

[6] Dugd. Bar. vol. 1, p. 132.

quatuor maneria predicta cum omnibus pertinenciis suis reddidit et dedit et concessit sibi et heredibus suis de eodem Dom. Rege et heredibus suis tenenda cum soch etc., concedit ei omnia tenementa sua de cuiuscunque feodo sint que racionabiliter adquisiuit, quare uult etc. Unde idem Comes dicit quod Dom. Rex debet illud manerium ei warentizare et si curia considerauerit quod super hoc debeat respondere dicet aliud et sufficienter ostendet quod idem Willelmus nullum ius habet.

Et Willelmus dicit quod carta illa non debet ei nocere quia ipsa facta fuit tempore guerre Regis Stephani et Dom. Rex Henricus illam fecit per uoluntatem suam et contra iusticiam quia auus suus obiit inde seisitus et preterea continetur in carta quod concedit ei omnia tenementa que racionabiliter adquisiuit et non adquisiuit illud manerium racionabiliter et ideo non debet carta ei nocere.

1037. Essex. [1]Jurata uenit recognitura utrum mercatum Ricardi fil Simonis de Dunrawe[2] sit ad nocumentum[3] G. Com' Gloucestrie et Hertfordie[4] de Berdefeldia[5]. Et Ricardus uenit dicit quod inquisicio non debet inde fieri quia Dom. Rex concessit ei mercatum suum apud Dunrawe per diem Martis si non esset ad nocumentum uicinorum mercatorum et per uicecomitem facta fuit inquisicio per tres hundredos quod non fuit ad nocumentum alicuius mercati, unde mercatum suum ei remansit sine alicuius contradiccione et mercatum Comitis est per alium diem, scil. per diem Sabbati, et idem petit iudicium si super inquisicionem prius factam debeat alia inquisicio fieri desicut sunt per diuersos dies. Dies datus est etc.[6]

1038. Berceir. Dies datus est Willelmo de Windesores et campioni suo qui uenit armatus uersus Bartholomeum de Chiltona de placito terre ut de die in diem in crastino Purif. B. Marie quod Bartholomeus nullum campionem produxit quia ut dixit recessit[7] ab eo per premium quod aduersarius suus dedit[8]. Ad diem illum quia Bartholomeus non produxit

[1] B. m. 2.
[2] *Dunmawe*, B.
[3] Supply *mercati*, B.
[4] Gilbert of Clare.
[5] Bardfield not far from Dunmow
[6] See Br. f. 235.
[7] The champion changed sides.
[8] No stop in MS.

campionem suum nec aliud ostendit quod de eo male contigerit propter quod duellum facere non possit, consideratum est quod Willelmus eat inde quietus de eodem Bartholomeo et heredibus suis in perpetuum et Bartholomeus in misericordia.

9. [1]Preceptum fuit uicecomiti quod haberet coram etc. corpora Willelmi de Hokescur' et Erneburge uxoris eius ad respondendum Annore filie Johannis de xxx. acr. terre cum pert. in Hokesor' quas ipsa clamat uersus eos ut ius suum etc. et unde ipsi essoniauerunt se de itinere in terram sanctam et unde eadem Annora questa fuit quod ipsi Willelmus et Erneburga iter non arripuerunt et quod fuerunt in com. Suth. etc. Suth.

Et Willelmus uenit et dicit quod uxor eius est in terra sancta et quod Dom. Papa absoluit eum de itinere illo pro infirmitate sua. Et Annora non potest hoc dedicere et alias remansit loquela sine die et ideo adhuc sine die usque ad reditum Erneburge.

10. [2]Walterus de Baintona petit uersus Eudonem de Karleolo duas caruc. terre cum pert. in Cumbresdale et in Cumquintin et ius suum unde quidam Hyldredus antecessor suus[3] fuit saisitus ut de feodo et iure | et in dominico tempore H. Regis qui fuit auus aui Dom. Regis scil. anno et die quo obiit, et de ipso Hayldredo descendit ius terre illius tribus filiabus Suminne Matillidi et Truyte. Suminna habuit unum filium Robertum nomine patrem ipsius Walteri, Matillis habuit unum filium Ricardum Mariscallum patrem Dauid Marescalli qui adhuc uiuit, Truta iunior filia habuit unum filium Ricardum nomine et idem Ricardus habuit unum filium Ricardum nomine patrem Margarete uxoris Roberti de Warhille, et quia Dauid Marescallus et Margareta predicta habent racionabiles partes suas de hereditate predicti Hayldredi petit ipse predictas duas caruc. terre ut partem suam que eum[4] contingit de predicta hereditate sicut ille qui uenit de predicta Suminna filia primogenita predicti Hayldredi. Cumberlan. [161 b.]

[1] B. m. 2 d.
[2] B. m. 1 d.
[3] *Hildreda auia sua*, B.
[4] *suum que eam*, MS.

Eudo uenit et defendit ius suum nunc et alias quando defendere debebit set non uidetur ei quod debeat ad hoc breue respondere quia continetur in breui quod reddat ipsi Waltero et Dauid et Margerie predictas duas caruc. terre in communi et predicti Dauid et Margeria nominati in breui non ueniunt et desicut idem Walterus petit totam terram illam per se cum non potest de iure petere nisi partem suam si quid iuris haberet non uult ad hoc breue respondere nisi curia considerauerit, et si curia considerauerit quod debeat ad hoc breue respondere, dicet aliud.

Et Walterus dicit quod Dauid et Margeria tenent se contentos de partibus suis quas habent et ideo pon'[1] totam terram illam quia idem Eudo nullam partem habere debet de terra illa.

Eudo conuentus utrum uellet respondere eidem Waltero de tercia parte eiusdem terre an predicto Waltero et participibus suis de toto, respondit quod uoluit de toto respondere cum participibus et ideo etc.

Dies datus est etc. et [2]tunc uenire faciat idem Walterus eos uenire[2] si uoluerit.

1041. Nort. [3]Petrus de Herefordia attachiatus fuit ad respondendum Ricardo filio Thurilli quare ipse cepit Ricardum et eum inprisonauit[4] et coegit ad redempcionem j. marce etc. Et Petrus uenit alias et defendit capcionem et inprisonacionem, set dixit quod uillanus fuit et quod subtraxit ei uillasias[5] consuetudines suas per quod distrinxit eum quod faceret ei consuetudines suas per aueria sua capienda etc. Et Ricardus dixit quod liber homo fuit et libere tenuit, et probatus[6] libertatem suam probare, ita quod dictum fuit utrique eorum scil. Petro quod probaret ipsum esse uillanum et Ricardo quod probaret se esse liberum, et inde datus est eis dies ad hunc terminum. Et preceptum fuit uicecomiti quod uenire faceret sex liberos et legales etc. de proximo uisneto ad recognoscendum simul cum parentibus ipsius Ricardi quas consuetudines et que seruicia idem Ricardus et antecessores

[1] Corr. *petit*, B.
[2-2] *Walterus tunc faciat eos uenire*, B.
[3] B. m. 2 d.
[4] *et inprisonauit* repeated.
[5] Sic, B.
[6] Corr. *paratus fuit*, B.

sui fecerunt predicto Petro et antecessoribus suis de tenemento quod idem Ricardus tenet de eodem Petro in Pancworthe, et si Agnes uxor Gaufridi Baret soror predicti Ricardi finem fecit cum patre ipsius Petri per decem solidos de mercheco[1] suo ut idem Petrus dicit. Et Ricardus uenit et producit parentelam suam scil. quemdam Reginaldum filium Petri qui dicit quod Editha mater sua[2] soror predicti Thurkilli patris Ricardi ex parte patris et matris[3] et quod liber homo est.[4] Producit eciam Humfridum fratrem eiusdem Reginaldi. Producit eciam Petrum filium predicte Agnetis sororis sui et omnes isti dicunt quod liberi homines sunt et ita parentes eius.

Et Petrus uenit et dicit quod iniuste faciunt se liberos quia quidam Wlmerus Bose fuit uillanus Rogeri de Ulmo, et idem Wlmerus habuit unum filium Willelmum nomine qui similiter fuit uillanus et dedit xx. sol. per sic quod intrare posset quoddam uilenagium ad quandam Aluenam que fuit uillana in Uphal', et de Willelmo uenit Thurkillus filius suus pater predicti Ricardi, et de eadem Aluenya, que fuit similiter uillana. Et producit quemdam Ordgarium qui dicit quod Ricardus auus predicti Ricardi ex parte matris eiusdem Ricardi et Athelina mater eiusdem Ordgarii fuerunt fratres et sorores et cognoscit quod uillanus est. Producit eciam Simonem Grym qui eodem modo est parens Ricardi sicut Ordgarius scil. ex parte matris et est uillanus. Producit eciam Gaufridum filium Radulfi qui Radulfus fuit frater Ricardi aui predicti Ricardi ex parte matris et dicit quod est uillanus. Producit eciam Reginaldum filium Ranulfi qui dicit quod Alditha auia sua fuit soror predicti Ricardi aui istius Ricardi ex parte matris et est uillanus. Producit eciam Willelmum Fabrum eodem modo ex parte matris et cognoscentem se esse uillanum. Producit eciam Radulfum Brun et Osbertum Coc qui duxerunt in uxores duas sorores filias Ricardi filii Wlfridi qui[5] Wlfridus fuit filius Godefridi fratris Bonde et fratris Wluine auie Ricardi et omnes dicunt

[1] Corr. *merchetto*; *merchetio*, B.
[2] Supply *fuit*. B.
[3] Full stop. MS.
[4] No stop. MS.
[5] What follows is wanting in B. Probably it was on a schedule attached to memb. 2.

quod uillani sunt. Et Petrus quesitus si quam parentelam habet ex parte patris eiusdem Ricardi dicit quod non quia Thurkillus pater suus non fuit natus in terra sua immo uenit uillanus ad terram suam etc. |

[182.] Et Ricardus cognoscit quod omnes illi sunt parentes sui ex parte matris sue et bene potest esse quod sunt uillani set Thurkillus pater suus fuit liber homo et libere tenementum suum cepit cum Cristina matre sua cui terra illa descendit iure hereditario de Ricardo patre suo et auo istius Ricardi cui quidam Gote Stiward terram illam dederat pro seruicio suo et hac racione tenet libere.

Et Petrus dicit quod predictus Gote terram suam tenuit in uilenagio et fuit uillanus et omnes antecessores hominum suorum uillani fuerunt et in uilenagio tenuerunt et petit sibi allocari quod idem Ricardus cognoscit parentelam suorum uillanorum ex parte matris sue per quam idem Ricardus clamat libertatem tenementi sui.

Et Radulfus de Verby, Robertus Blundus et alii plures liberi homines de uisneto, et preterea predicti Reginaldus filius Petri et Humfridus filius Petri parentes Ricardi quos ipse producit, et Gaufridus, Ordgarius et alii parentes Ricardi ex parte matris quos Petrus producit iurati dicunt quod idem Ricardus tenet de eo xij. acr. terre reddendo per ann. xij. den. et debet arare ter in anno si habet dim. carucam[1], si integram carucam per sex dies ad cibum Petri, si nullam carucam habet non debet arare, et dare j. gallinam ad Natale et ad Pascha v. oua, si habet aueria cuncia ad pasturam, sin autem non dabit oua nec gallinam, et sarclare per dim. diem sine cibo uel ad integrum diem cum cibo ad uoluntatem Petri et dabit haywardo semel in anno non mete[2] et dabit taillagium cum alii homines eiusdem uille taillati fuerint quandoque plus quandoque minus sicut alii, et debet ferre denar'[3] domini sui apud Londoniam et ad maneria domini sui ad custum eiusdem Ricardi, et si inuenerit dominum suum apud Londoniam uel ad manerium[4] suum manducabit

[1] Half a team of oxen.

[2] He must give the hayward noon-meat, (dinner).

[3] He must carry his lord's money, perhaps the rents when collected, to London.

[4] MS. has *adminar'*; *ad manerium* is conjectural.

cum eo, item eodem modo si deferat breuia, ita[1] in autumpno cariabit bladum domini sui per j. diem ad cibum cum caretta si habuerit et infra[2], item non potest filiam suam maritare sine licencia domini sui, et omnes istas consuetudines faciunt omnes uillani eiusdem Petri de eadem uilla. Item de Agnete sorore Ricardi si dedit merchetum dicunt quod nesciunt. Et quesiti quomodo sciunt quod debet dare merchetum et si antecessores Ricardi umquam aliquid dederunt[3], dicunt quod Cristina mater eius dedit xviij. den. pro quodam puero quem habuit de quodam molendin', et de filia Hugonis clerici que data fuit de eodem tenemento ij. sol. et de sorore eiusdem Alicie xvj. den. Postea uenit Ricardus et cognoscit omnes istas consuetudines et quod uillanus est. Et ideo Petrus inde quietus et Ricardus committitur ei ut uillanus suus et sit in misericordia pro falso clamore. finem fecit etc.[4]

12 Margeria que fuit uxor Radulfi de Diua petit uersus Rogerum de Torpel terciam partem feodi dim. militis cum pert. in Corby ut dotem suam unde predictus Radulfus quondam uir suus eam dotauit etc. die etc. Linc.

Et Rogerus uenit et dicit quod semper optulit ei dotem suam et adhuc offert set ipsa noluit recipere quia ipsa non potuit habere medietatem j. capitalis mesagii. Et ipsa hoc cognouit et ideo in misericordia pro falso clamore et habeat terciam suam de tercia parte cum competenti mesagio[5].

13 [6]Margareta Bagot per attornatum suum petit uersus Rogerum Marcel quod ipse acquietet eam de seruicio quod Milisanta de Staffordia exigit ab ea de libero tenemento suo quod de eo tenuit in Blumhilla etc. unde idem Rogerus qui medius est inter eos illam acquietare debet etc. ut dicit et unde queritur quod per defectum eiusdem Rogeri distringitur contra quod ipsa[7] pro releuio ipsius Rogeri quod ipse debet Rogero de la Schuche pro eodem tenemento quod ipsa tenet Staff.

Cod. item.

[1] Probably some other details are omitted.

[2] Observe the stress laid on the merchet.

[3] See Br. f. 5, 194. The child of a free father and bond mother who dwell in the villein tenement, is bond.

[5] Br. f. 97 b. This is Fitz. *Dower*, 196.

[6] B m. 5 d. Bracton, f. 85, cites a later stage of this action.

[7] Supply *distringitur*, B.

de eodem Rogero Marcel et quod feodum Rogerus de la Suche tenuit de Heruico Bagot filio et herede Milisante de Staffordia que iam mortua est.

Et Rogerus uenit et cognoscit quod ipsa Margereta facit ei quicquid facere debet et defendit precise quod per defectum eius nunquam districta fuit quia nunquam ad eum uenit nec aliquid ei inde ostendit et concedit quod ei pacem habere faciat et dicit quod tenet de Rogero la Suche qui presens est et hoc cognoscit et dicit quod tenet de Heruico Bagot et ei fecit quicquid facere debet, et petit quod Heruicus summoneatur ad ostendendum quare distringit feodum ipsius Rogeri in Blumhulla etc. desicut idem Rogerus fecit eidem Heruico quicquid facere debet de eodem tenemento et sit tali die etc.

Et preterea preceptum est uicecomiti quod occasione et dilacione postpositis distringat ipsum Rogerum la Suche ut deliberet aueria predicte Margarete que capta sunt etc. pro seruicio ipsius Rogeri Marcel de quo ipsa tenet etc. |

[138 b.] 1044. Kent. [1]Ricardus filius Reginaldi et Roysia uxor eius petunt uersus Robertum filium Walteri septies uiginti acr. terre cum pert. in Lewes[2] ut ius eiusdem Roysie unde Roysia de Douera auia sua fuit seisita ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis aui Dom. Regis capiendo inde expleta ad ualenciam xx. sol. etc., et de Roysia descendit ius terre illius Roberto filio suo et de Roberto ipsi Roysie ut filie et heredi suo et quod ita sit etc. offert etc.

Et Robertus uenit et defendit ius suum quando defendere debebit set dicit quod habet participes sine quibus non potest respondere scil. Ricardum de Monte Ficheto et Ricardum de Humframuilla quibus terra illa descendit in parte.

Et Ricardus et Roysia dicunt quod Ricardus de Umframuilla et alii non debent expectari quia nullum[3] eorum ius habent[4] in terra illa nisi ipsa Roysia eo quod terra illa ei descendit iure hereditario de Ricardo Lucy, quia idem Ricardus habuit et tenuit terram illam ut ius et hereditatem suam, et de eo descendit terra illa Gaufrido filio suo. Idem Gaufridus habuit duos filios Ricardum et Herbertum et

[1] B. m. 4 d.
[2] *Lesnes*, B.
[3] Corr. *nullus*, B.
[4] Corr. *habet*, B.

unam filiam Joesiam[1] predictam auiam suam, et quia Ricardus et Herbertus obierunt sine herede de se siue de corporibus suis descendit terra illa predicte Roysie que inde fuit seisita sicut predictum est et ideo non debet aliquis expectari quin idem Robertus respondeat.

Et Robertus dicit quod Matillis mater sua et Aleisia mater Ricardi de Umframuilla et Auelina auia Ricardi de Muntfichet fuerunt sorores et Matillis et Auelina habent partes suas de illa hereditate et in seisina fuerunt et ideo non uult respondere nisi curia considerauerit sine predictis Ricardo et Ricardo participibus suis[2], et si debeat sine eis respondere dicet aliud.

Consideratum est quod Ricardus de Umframuilla summoneatur quod sit tali die ad respondendum simul cum ipsis Ricardo[3] et Ricardo participibus suis de predictis terris si uoluerit etc.

86. [4]Rogerus de Torpel petit uersus Matillidem de Diua quod faciat ei consuetudines et recta seruicia que ei facere[5] de libero tenemento suo quod de eo tenet in Eringtona, Uptona, et Bartona, unde idem Rogerus petit quod faciat ei seruicium j. militis de terra de Eringtona et seruicium octaue partis j. militis de terra de Bartona et seruicium octaue partis j. militis de terra de Uptona postquam terra illa seruicium faciat[6] eo quod terra illa est maritagium et non prouenit ad tercium heredem, et unde Rogerus dicit quod ipsa Matillis fecit[7] homagium de terris illis Asceline matri sue que fuit primogenita soror eiusdem Matillidis et predicta seruicia ei fecit et hoc offert etc. Cantebr. Linc. Northt.

Et Matillis dicit per attornatum suum quod tenet de Dom. Rege in capite feodum dim. militis de baronia Peuerelle et fecit inde homagium suum et sine eius licencia non audet recedere de homagio Dom. Regis. De predictis seruiciis defendit ipsa precise quod non tenet de matre eiusdem Rogeri nec ei seruicium uel homagium uel fidelitatem fecit set semper tenuit et adhuc tenet de capitalibus dominis feodorum

[1] Corr. *Roesiam*, B.
[2] See Br. f. 430.
[3] Corr. *Roberto*, B.
[4] B. m. 4 d.
[5] Supply *debet*.
[6] Corr. *faciet*, B.
[7] *fecit*, B.

illorum, et quod nunquam de ea tenuit nec de Rogero nec seruicium eis fecit offert defendere sicut curia considerauerit.

Et Rogerus producit sectam sufficientem quod ipsa fidelitatem fecit Asceline matri sue et quod ei seruicia sua fecit.

Et Matillis per attornatum suum defendit contra eum et contra sectam suam, et dicit quod terram tenet de Ergingtona de Comite Gloucestrie, et Uptonam tenet de herede Roberti de Neouilla et terram de Bartona de Oliuero de Aeincurt et inde uocat eos ad warantum.

Et ideo omnes illi waranti summoneantur quod sint tali die etc. ad cognoscendum si predicta Matillis fecit eis seruicium suum de predictis terris, unde Rogerus de Torpel dicit quod ipse fecit homagium suum pro omnibus terris illis et quod ipsa Matillis fecit fidelitatem de illis Asceline matri sue et seruicia sua etc.

1046. Norf. [1]Assisa xxiiij. ad conuincendum xij. inter H. de Burgo Justiciarium querentem et Hugonem de la Sike et Beatriciam uxorem eius de vij. acr. terre in Caustona ponitur in respectum usque loquatur cum Dom. Justiciario quia Hugo mortuus est, et xij. iuratores super quos uenit assisa eant sine die[2].

1047. Kent. [3]Egidia de Merel' per Willelmum de Trotecliue qui se facit attornatum suum per quatuor milites etc. petit uersus Gaufridum de Merel' quod warentizet ei octauam partem feodi j. militis cum pert. in Merel' quam tenet et de eo tenere etc. |

[183] Et Gaufridus uenit et bene ei warentizat, set quia incertum est utrum Willelmus sit attornatus Egidie uel non datus est eis dies etc. pro defectu trium militum qui non uenerunt scil. etc. et ideo uicecomes habeat corpora eorum tali die etc.

1048. Kent. [4]Felicia de Pesinges pro se et pro Waltero de Dompit et Emma uxore eius et Cristina et Juliana sororibus ipsius Felicie quorum loco etc. petit uersus Graalandum filium

[1] B. m. 4 d.

[2] According to Bracton, f. 291, the law had recently been altered so that the death of a party would not prevent an attaint.

[3] B. m. 5 d.

[4] B. m. 6 d.

Agnetis, Gilibertum de Bramptona etc. et infra[1] quos Reginaldus de Cornhulla uocauit ad warantum et qui ei warentizauerunt xx. acr. terre cum pert. in Godwinestona ut ius ipsarum Felicie [2]etc. et infra[2] unde Rogerus pater earum fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis aui Dom. Regis capiendo inde expleta ad ualenciam x. sol. et de ipso Rogero descendit ius terre illius Roberto, Radulfo, Ricardo filiis suis, et quia omnes mortui sunt sine heredibus de corporibus suis, descendit ius terre illius ipsis Felicie et sororibus suis et hoc offert etc.

Et Graalandus et alii per attornatum suum ueniunt et defendunt ius earum et seisinam Rogeri etc. et totum etc. et ponunt se in magnam assisam Dom. Regis.

Et Felicia pro se et pro aliis dicit quod assisa non debet inde fieri quia ipsi sunt de uno stipite et parentes per quod assisa non debet inde fieri, quia predictus Rogerus pater earum et Philippus frater suus fuerunt filii cuiusdam Rannulfi, et Philippus habuit partem suam de hereditate eiusdem Rannulfi, et idem Philippus obiit sine herede de se, et predicta Diamanda et Agnes mater predicti Graalandi et Alicia predicta fuerunt sorores ipsius Philippi et habent partes suas de hereditate Rannulfi patris sui que eis descendit de ipso Philippo et hac racione non debet assisa inde fieri.

Et Graalandus et alii per attornatos suos non defendunt istam parentelam nec quod habent porciones suas, set ponunt se in magnam assisam sicut prius et defendunt seisinam Rogeri.

Et quia Graalandus et participes sui cognoscunt parentelam quod habent porciones suas de hereditate predicti Rannulfi ex parte predicti Philippi patris predicte Agnetis et Diamande et Alicie et nichil ostendunt quod aliquod ius habeant, consideratum est quod Felicia et participes sui recuperauerunt seisinam suam, et Gilibertus et alii in misericordia, et faciant escambium Reginaldo de Cornhulla ad ualenciam, et Reginaldus faciat escambium Monassero de

[1-1] Gilibertum de Bramton' et Diamandam sororem eius et Aliciam sororem ipsius Diamande, B.

[2-2] Emme, Cristine et Juliane, B.

Pecham et Mar' uxori eius quibus eandem terram wa zauerunt.

1049. Linc. [1]Alexander de Pointona attachiatus fuit ad responder Thome filio Simonis senescallo[2] Johannis Marescalli q in seruicio Dom. Regis in Hibernia quare cepit aueria i Johannis et ea iniuste et contra uadium et plegium det unde idem Thomas queritur quod idem Alexander uen terram domini sui de Grenwey et cepit duos equos de h domini sui in feodo quod tenuit de Dom. Rege et ab usque Poyntonam, et cum idem Thomas hoc audir crastino assumptis secum pluribus hominibus suis iter puit uersus Poyntonam ut sciret qua racione aueria d sui ceperat, et sicut iuit uersus Poyntonam obuiauit Alexandro cum multitudine armatorum et ipse Alex uenit cum eis et cepit in eadem uilla domini sui octo l et illos tenuit contra uadium et plegium et abduxit Poyntonam et illos ibi tenuit quousque per uicecom deliberati fuerunt, et tercio non tenuit se contentum, i iterum uenit illuc et cepit quatuor equos et abdux iiij^to cepit octo boues et tenuit quousque sex mortui fu in parco suo et septimus bos cum per uicecomitem e preceptum Dom. Regis ei deberent[3] deliberari in fu cecidit mortuus in curia ipsius Alexandri et octauum h et quod hoc fecit iniuste et super terram quam dominus tenet de Dom. Rege offert probare sicut curia considera

Et Alexander uenit et defendit uim et iniuriam et o iniustam capcionem et detencionem, set uerum uult d Idem Johannes tenet quandam terram de eo in Usel detinuit ei seruicium forinsecum de exercitu de Munt Gu et de Byam et alibi[4] et cum peteret seruicium suum q ipse per preceptum Dom. Regis districtus fuit pro fori non potuit seruicium habere, ita quod ipse distrinxit fe suum de Useby per duos equos primo et quia nemo peci aueria per pleuinam nec seruicium suum habere potuit ipse viij. boues et illos tenuit pro seruicio suo quousque

[1] B. m. 6 d.

[2] Note this action brought by a steward for the taking of his master's beasts.

[3] Corr. *deberet*, B.

[4] The service required f Welsh war, for the siege of and for other expeditions.

dimisit per pleuinam, et quia nichil per districcionem illam ei facere uoluerunt de seruicio, cepit ipse tercio iiij. equos et tenuit eo quod nullus eos peciit per pleuinam nec seruicium ei facere uoluit, et iiij.[1] cepit octo boues et tenuit a festo S. Martini usque ad Pascha ita quod v. boues ex illis interim mortui fuerunt de morina[2] in custodia sua pro defectu ipsius Johannis eo quod nullus eos petere uoluit per pleuinam. Et dicit quod adhuc ei aretro est seruicium suum et quod ita sit et quod alibi non cepit aueria illa producit sectam sufficientem que hoc testatur. |

Et Thomas defendit quod non cepit eos in terra de Useby [183 b.] immo in terra quam tenet de Dom. Rege, set reuera bene concedit et cognoscit quod dominus suus tenet de Alexandro, set pro illo seruicio non cepit Alexander aueria sua. Dies datus est eis etc. de audiendo iudicio suo etc.

0. [3]Jordanus de Auney et alii tres milites missi ad Radulfum Sumers. de Aure qui se essoniauit de malo lecti uersus Warinum de Denchewrthe de placito terre nominato[4], et dicunt quod languidus est et quod posuerunt ei diem tercia die post festum Yllarii apud Turrim Londonie. Idem datus est dies Warino in banco.

1. [5]Ricardus filius Petri aramiauit assisam mortis antecessoris Stafford. coram iusticiariis ultimo itinerantibus uersus Robertum de Camera de una uirg. terre cum pert. in Hakedena etc. ita quod idem Robertus coram eisdem iusticiariis uocauit inde ad warantum Willelmum quondam Episcopum Couintrensem[6] qui summonitus fuit set postea propter egritudinem ipsius Episcopi eo quod percussus paralesy loqui non potuit remansit assisa illa sine die per preceptum Dom. Regis. Et quia idem Episcopus mortuus est et alius successit, resummonita est loquela illa in eodem statu quo tunc remansit predicta occasione.

Et Robertus uenit et uocat inde ad warantum Alexandrum Episcopum Couintrensem[7]. Habeat eum tali die per auxilium curie et omnes recognitores etc.[8]

[1] Corr. quarto, B.
[2] Murrain.
[3] B. m. 7 d.
[4] Corr. [illegible] not nominato, B.
[5] B. m. 7.
[6] William of Cornhill, ob. 1223.
[7] Alexander Stavensby, cons. 1224.
[8] See Br. f. 392 b.

1052. Warr. [1]Rogerus Leualence et Alicia uxor eius pecien Ricardum de Glaucestria v. hidas terre cum pert. wardia ut ius suum ita quod Ricardus de Gloucest auit se de malo ueniendi uersus eos et postea de ita quod preceptum fuit uicecomiti ut mittere milites ad ipsum uidendum apud Wulewardiam unde idem Rogerus et Alicia postea ad diem Ricardus comparuit dixerunt quod Ricardus sur waranto ita quod milites quos uicecomes ad eum potuerunt eum uidere, immo per alios qui non fuen surrexerat per quod preceptum fuit uicecomiti c coram iusticiariis ad diem istum ad certificandum i si misit ad Wulewardiam ad ipsum Ricardum Willelmum de Greinuilla et alios tres milites[2] ut infirmitas qua idem Ricardus se essoniauit esset la simul cum Johanne de Tisho seruiente hundredi, u illuc Willelmum de Greinuilla et socios suos[3] ad ipsum Ricardum simul cum Johanne predicto milites ad uidendum eundem Ricardum qui i eiusdem Ricardi intrare non potuerunt nec ipsum Et Robertus Lup uicecomes per Herbertum cleri uenit et dicit quod in pleno comitatu ubi predictu tulit breue Dom. Regis de uidendo ipsum Ricard ipse in pleno comitatu predictos Adam de Willelmum de Perles et Stephanum de Uptona qui fuerunt et dixit Johanni de Tisho balliuo suo c moneret Willelmum de Greinuilla iiij. militem qu presens. Et ipsi quatuor milites[4] uenerunt et om Willelmum de Greinuilla dicunt quod uenerunt i cum Johanne predicto et quod responsum fuit eis potuerunt intrare ad ipsum uidendum eo quod qua non fuit presens et ita recesserunt ipso non uiso. I

[1] B. m. 8. Bracton, f. 355, cites this case but from Mich. A. R. 9 10. He seems to have forgotten the facts.

[2] *Adam de Naperton, Will. de Par.es, Steph. de Upton, milites*, B.

[3] *Rob. de Wulward, Fraericum de Drifeld et Randulfum de Cestreton*, B.

[4] Supply *predicti Rog dixerunt quod uicecome predictos Willelmum, A mum et Stephanum*, B.

[5] William Grenville, ton, William Parles, Ste

Robertus de Wulewardia et tres alii milites[1] uenerunt et dicunt postea quod quadam die Veneris[2] apud Wulewardiam, scilicet, quidam eorum per summonicionem ipsius Johannis de Tisho, quidam pro aueriis suis replegiandis que idem Johannes ceperat, et cum ibi essent idem Johannes precepit eis ut uiderent ipsum Ricardum et darent ei diem apud Westmonasterium, ita quod per preceptum suum eum uiderunt et ei diem dederunt et Johannes presens est et hoc idem cognoscit et dicit quod hoc fecit per stulticiam suam sine uicecomite et ponit se in misericordiam. Et ideo committitur gaole. Postea finem fecit per x. marcas[3].

Et Rogerus et Alicia hoc cognoscunt et Ricardus similiter. Set Ricardus post uenit et dicit quod idem Rogerus et Alicia non debent per se responderi quia habent participem scilicet quandam filiam Floride quondam uxor'[4] Nicholai de Uptona que rapta fuit in domo eiusdem Nicholai apud Uptonam ab aduersariis suis et quod hoc uerum sit et quod ita rapta fuit et per utesium leuatum offert Dom. Regi xl. sol. per sic quod si hoc non sit uerum amittat totam predictam[5].

Et Rogerus et Alicia petunt iudicium suum et non defendunt hoc immo dicunt quod duo pueri quos Nicholaus habuit mortui sunt. Concordati sunt et Rogerus dat x. sol. pro licencia concordandi.

R. [6]Walterus de Bosebroc pro se et Johanna uxore sua cuius heres etc. petunt uersus Ricardum de Dunnewer' et Agnetem uxorem eius Gilibertum Passelewe et[7] uxorem eius quod faciant ei consuetudines et recta seruicia que eis facere debent de libero tenemento suo quod de eis tenent in Nywetona, Ruchtona et in Geyntintona etc. unde ipsi Walterus et Johanna dicunt | quod ipsa Johanna est filia primogenita sororis ipsarum Agnetis et Sarre et ipse Walterus et Johanna acquietauerunt releuium suum de tota terra que fuit Petri de Nywentona de morte ipsius Petri et petit quod ipsi Ricardus et Agnes facient eis in auxilium illius releuii Northt. [154.]

[1] William Grenville, Fraeric Driffeld, Bardolf Chesterton.
[2] Supply uenerunt ipsi, B.
[3] As to these gross irregularities, see f. 353.
[4] ux', B; case uncertain.
[5] Supply terram, B.
[6] B. m. 8.
[7] Supply Sarram, B.

de parte earum xv. sol. et preterea de socagio iij. sol. et ij. den. ob. et quod ipsi Gilibertus et Sarra tantumdem ei faciant in auxilium pro parte eorum quam ipsi tenent desicut omnes illi fecerunt ei forinsecum seruicium de partibus suis.

Et Ricardus attornatus uxoris eius et Gilibertus et Sarra ueniunt et dicunt quod reuera tenent de eisdem Waltero et Johanna ut de filia primogenita sororis et quod semper eis fecerunt forinsecum seruicium et bene concedunt eis illud releuium, set dicunt quod non habent racionabilem porcionem suam. Et ideo Walterus et Johanna habeant seisinam suam et alii in misericordia et preceptum est Waltero et Johanne quod faciant eis porciones suas.

1054. Cornub. [1]Radulfus filius Rogeri petit uersus Willelmum de Arundel quinque acr. terre et dim. cum pert. Trelley et tres acr. terre cum pert. in Treberned' et duas acr. terre cum pert. in Tredeiset' et unam acr. terre cum pert. in Hendr' ut ius suum, unde Rogerus pater suus fuit seisitus ut de iure et de feodo et in dominico tempore H. Regis etc. et de Rogero descendit ius terre illius ipsi Radulfo ut filio et heredi suo.

Et Willelmus uenit et defendit ius suum, set dicit quod idem Rogerus pater suus reddidit Willelmo patri Willelmi totam terram illam cum omnibus pert. suis et quietam clamauit in curia Dom. Regis sicut ius suum et hereditatem suam Willelmo et heredibus suis solam et quietam de eo et de heredibus suis in perpetuum et profert cartam Rogeri que hoc idem testatur.

Et Radulfus uenit et cognoscit cartam patris sui et illam quietam clamanciam, set petit iudicium si pater suus potuit dare totam terram quam tenuit per seruicium militare nullo retento seruicio sibi uel heredibus suis.

Et quia Radulfus cognoscit cartam patris sui et carta testatur quod Rogerus pater suus terram illam reddidit et quietam clamauit de se et heredibus suis, Consideratum est quod Willelmus eat inde quietus et Radulfus in misericordia[2].

[1] B. m. 8 d.

[2] A valuable case, since it seems to mark the critical moment when the landowner became able to disappoint altogether his heir apparent.

13 [1]Rogerus de Braytona[2] petit uersus Willelmum de Bello Campo xj. hidas terre cum pert. in Braytona et in Helperthorpe ut ius suum, unde Osbertus predecessor suus fuit uestitus ut de feodo et iure et in dominico tempore Dom. Henrici Regis qui fuit auus[3] Dom. Regis scil. anno et die quo obiit capiendo inde expleta ad ualenciam xx. sol. etc. et de ipso Osberto descendit ius terre illius Rogero filio suo, et de Rogero Osberto filio suo et de Osberto ipsi Rogero ut filio et heredi suo. Buck.

Et Willelmus dicit quod non debet ad hoc breue respondere quia ubi posuit in uisu suo sex hidas terre cum pert. in Braytona idem Rogerus tenet ibidem unam hidam terre in dominico et in Helperthorpe non tenet idem Willelmus nisi quatuor hidas terre et unam uirgatam et Johannes de Beuilla tenet tres uirgatas terre cum pert. de eisdem v. hidis et ideo[4] non tenet de eo nec in dominico etc. et ideo non uult respondere nisi curia considerauerit.

Et Rogerus dicit quod reuera tenet j. hidam terre set Willelmus sine illa tenet sex hidas terre in Draytona et bene concedit quod Johannes de Beuilla tenet in Helperestrope tres uirgatas set non sunt de illis v. hidis. Et quesitus si uelit se inde ponere super patriam tali modo quod si recognitum fuerit quod Willelmus non teneat nisi quatuor hidas et j. uirgatam amittat querelam suam in perpetuum, dicit quod non, set petit licenciam recedendi de breui, et habet et ideo Willelmus sine die[5].

14 [6]Ricardus filius Osberti summonitus fuit ad respondendum Matillidi de Kyngeswilla matri Henrici de Kyngeswilla qui est infra etatem quare fecit uastum et destruccionem de domibus quas tenet in custodia de hereditate ipsius Henrici in Culewrthe ad exheredacionem ipsius Henrici et unde ipsa Matillis queritur quod idem Ricardus eradicauit et asportauit domos et gardina curie ipsius Henrici scil. talem et talem[7] et North.

[1] B. m. 9.
[2] Corr. *Draitona*, B. Drayton Beauchamp.
[3] Supply *aui*, B.
[4] om. *ideo*, B.
[5] Bracton, f. 434, cites this case. The demandant refuses the jeopardy.
[6] B. m. 8 d.
[7] *scil. j. domum de petra et calce et omnes alias domos asportauit et combussit et uendidit cum tota petra*, B.

inde producit sectam sufficientem etc. et dicit quod idem Henricus dampnum habet per destruccionem ad ualenciam xv. marc. Et Ricardus uenit et defendit uastum et uendicionem et destruccionem, et quod nullas domos asportaui etc., set uerum uult dicere, ipsa Matillis habuit tres domos in eadem curia ad dotem suam quas ipsa que queritur amouit et posuit ubi uoluit, et destruxit, et alie domus tempore guerre[1] pro defectu hominum inhabitancium in eis et postea per quandam tempestatem ceciderunt per se et maremium furtim subtractum fuit et ipsa habuit quandam partem de maremio, et quod ita sit et non alio modo offert defendere se[2] sicut curia considerauerit. |

[184 b.] Et Matillis producit sectam sufficientem quod duobus annis tantum transactis asportauit idem Ricardus aulam et per eum omnes alie domus asportate fuerunt. De tribus domibus unde ipse loquitur dicit ipsa quod reuera assignate fuerunt ei ad dotem suam et ipsa illas posuit super dotem suam et de omnibus hiis ponit se super patriam si secta sua non sufficiat, et dicit quod arbores circa mesagium extirpaui et destruxit.

Et Ricardus defendit contra eam et contra sectam suam quod nullum uastum fecit uel destruccionem, nec domos asportauit nec arbores exstirpauit, immo sicut predictum est asportate fuerunt et destructe tempore guerre per Willelmum de Tylli[3] et per tormentum et per ipsam sicut predictum est et inde ponit se super patriam.

Et ideo preceptum est uicecomiti quod assumptis secum etc. de proximo uisneto in propria persona etc. et per eorum etc. diligenter inquirat quod uastum et quam destrucciones idem Ricardus fecit de domibus illis[4] arboribus unde Matillis etc. et unde idem Ricardus dicit etc., et inquisicionem illam habeat tali die etc. per litteras suas et sigilla etc.

[5]Postea concordati sunt ita quod predictus Ricardus concessit et reddidit predicte Matillidi custodiam illam et satis

[1] A. D. 1215—7.
[2] Om. se, B.
[3] Mayor of Northampton, 1215. Rot. Cl. vol. 1, p. 188.
[4] Supply et, B.
[5] The following clause is not i B.

fecit ei de v. marcis et ix. sol. pro uasto illo etc., et ideo ipsa habeat seisinam suam.

[1]Margareta filia Walerandi petit uersus Abbatem de Gerwedona[2] duas caruc. terre cum pert. in Oleby ut ius suum unde Rogerus auus suus fuit seisitus ut de iure etc. Leirc.

Et Abbas uenit et dicit quod non debet inde ei respondere quia ipsa habet unum fratrem uiuum et sanum Rannulfum nomine qui presens est et hoc idem cognoscit.

Et Margareta dicit quod reuera Rannulfus est fratres[3] suus set ipse suscepit habitum religionis xvj. annis transactis in domo de Geruedena et ideo hoc non debet ei nocere.

Et Abbas dicit quod nunquam reddidit se et si reddidit se ipse habet filios et filias.

Et Margareta hoc cognoscit et producit[4] quemdam Rogerum nepotem suum fratrem Willelmi primogeniti fratris ipsius Rannulfi. Et ideo inde sine die et Margareta in misericordia.

[5]Gaufridus Peuerel petit uersus Hubertum de Warham quod teneat ei conuencionem inter eos factam de medietate manerii de Rumbaldeswico cum pertinenciis unde idem Gaufridus profert cartam ipsius Huberti que testatur quod conuencio facta est inter ipsum Gaufridum et predictum Hubertum et Eustachiam uxorem eius filiam Godehonde quondam uxoris dicti Gaufridi scil. quod dicti Gaufridus Hubertus et Eustachia simul commorabuntur in capitali mesagio de Wikes et de omnibus pertinenciis tocius tenementi communiter exhibebuntur et liberi prefatorum Huberti et Eustachie quamdiu pacifice commorari uoluerint, si uero contigerit eos uelle[6] commorari idem Hubertus faciet ei habere medietatem uille de Wikes in omnibus saluo sibi capitali mesagio, unde idem Gaufridus petit quod reddat ei medietatem sicut inter eos conuenit. Sussex.

Et Hubertus uenit et dicit quod non debet ad hoc breue respondere quia breue originale per quod inplacitatus fuit in

[1] B. m. 9.
[2] Garendon in Leicestershire. Mon. Angl. vol. 5, p. 323.
[3] Corr. frater, B.
[4] So B. Seemingly it is Margaret who produces Roger. She thus disproves her own title.
[5] B. m. 8 d.
[6] Corr. *nolle*, B.

comitatu loquitur de eo et de Eustachia uxore eius hereditas terra illa est et breue suum de loquela amc de comitatu non loquitur nisi de ipso tantum, et ide uult ad breue originale respondere nisi curia conside desicut Eustachia uxor eius nullam habet summonic nec diem.

Et Gaufridus dicit quod hoc non debet ei nocer idem Hubertus fecit conuencionem illam cum eo et potest sine uxore sua ei conuencionem illam tenere tot sua scil. ipsius Gaufridi[1] quia non plus petit.

Et Hubertus dicit quod breue originale loquitur de sua et carta loquitur de uxore eius et ideo sine ea no respondere ad hoc breue nisi curia considerauerit.

Et quia breue originale loquitur de Huberto et Eus et pone[2] tantum de Huberto consideratum est quod] non respondeat ad hoc breue et ideo sine die et Gaufri misericordia.

Postea concordati sunt etc.

1059. Rotul. [4]Henricus de Aldilegha summonitus fuit ad responde Willelmo de Gomages quem ingressum habet in med manerii de Cotesmora etc. unde idem queritur quod i disseisitus est. |

[184.] Et Henricus uenit et dicit quod habet ingressu Dom. Regem per finem quem fecit[5] cum eo scil. de xl. qui finis inrotulatus est ad scaccarium ubi intrauit in so Postea precepit Dom. Rex quod dictus Willelmus de Go talem seisinam haberet de terra de Cotesmora qualem l quando terram illam cepit in manum suam. Et ideo l seisinam.

1060. Rotul. [7]Dies datus est Simoni de S. Licio per attornatum petenti et Willelmo de Fortibus Comiti de Albe tenenti de placito terre tali die etc. ita quod saluo Simoni quod tunc allocetur ei quod Comes surrexit

[1] So B.

[2] The writ of Pone removing the case from the county court.

[3] Corr. *Hubertus*. B gives no reason for the judgment.

[4] B. m. 10 d.

[5] 30 Oct. 1222. Excerpt. R vol. 1, p. 95.

[6] Henry had entered into pa had begun paying instalments B stops.

[7] B. m. 10 d.

uaranto quando essoniauit se de malo lecti, et Comes concessit quod ueniat ad diem illum sine essonio.

11. [1]Preceptum fuit Roberto de Percy et tribus sociis suis attornatis iusticiariis ad capiend' assisam ultime presentacionis quam Willelmus Comes Albemarlie aramiauit uersus Abbatem de Albamarlia[2] de ecclesia de Esingtona et[3] quod uenirent coram iusticiariis apud Westmonasterium ad faciendum recordum illius assise sicut coram eis capta fuit etc. Et Robertus et quidam ex sociis suis ueniunt et dicunt et recordantur quod cum preceptum Dom. Regis suscepissent de assisa illa capienda presente coram eis ipso Abbate quesitum fuit coram eis ab eodem Abbate si quid dicere uellet quare assisa remaneret, nichil dixit nisi quod quidam clericus fuit inde persona Robertus nomine qui presens fuit et hoc idem dixit, et Comes respondit quod fuit uacans et inde posuit se super iuratam, et inquisitum fuit per iuratores et per multos alios de comitatu utrum sit uacans uel non, et omnes una uoce dixerunt quod fuit uacans et in manu Archiepiscopi, et ita ceperunt assisam per quam idem Comes recuperauit seisinam suam et tali modo et de hoc recordo fecerunt ipsi iudicium de assisa illa. Et Abbas non potest hoc dedicere et ideo iusticiarii inde quieti et Abbas in misericordia. Ebor.

12. [4]Petrus filius Walteri, Philippus filius Alwini, Alanus filius Godwini, Nicholaus frater suus et Alanus filius Godstani queruntur quod Juliana[5] de Celario iniuste exigit ab eis consuetudines et seruicia que ei facere non debent nec solent, unde ipsi queruntur quod ipsa distrinxit eos per aueria sua quod facerent ei araturas et quod meterent blada sua et alias consuetudines facerent desicut liberi homines sunt et libere tenent quamlibet uirgatam terre pro x. sol. per ann. pro omnibus seruiciis, et quia noluerunt alia seruicia facere cepit ipsa aueria sua et tenuit contra uadium et plegium per quod deteriorati sunt et dampnum habent ad ualenciam c. sol. Sussex.

Et Juliana uenit et defendit uim et iniuriam et dicit

[1] B. m. 11.

[2] The Abbey of Melsa or Meaux in Yorkshire, founded by William Earl of Albemarle. Monast. vol. 5, p. 388.

[3] Om. *et*, B.

[4] B. m. 12 d.

[5] *queruntur quod Juliana* repeated.

quod non debet ad hoc breue respondere quia nullum placitu
fuit inter eos in comitatu de seruiciis et consuetudinibus ne
per breue nec sine breui, set uerum uult dicere. Ipsi sun
uillani sui, et debent ei omnes consuetudines uillanas, it
quod non possunt filias suas maritare sine licencia, et ip
deliquerunt per quod ipsa tenuit curiam suam et e
inculpauit et cum ipsi respondissent et iudicium habe
deberent de responso suo ipsi ante iudicium uenerunt
posuerunt se in misericordiam suam et habuerunt die
faciendi finem cum ea[1]. Ad diem illum[2] quia non uenerun
distrinxit eos per aueria sua et ipsi uenerunt ad uicecomite
et fecerunt querelam uicecomiti per quod ipse uicecom
cepit aueria sua et fecit uenire eam ad comitatum et il
durauit illud placitum de capcione illorum aueriorum quou
que ipsi protulerunt pone[3] suum de loquela ammouenda.

Et Petrus et alii hoc cognoscunt set dicunt quod nichil
debent nisi tantum x. sol. et quod liberi homines sint
libere tenent de ea. Inde ponunt se super patriam.

Et Juliana petit iudicium, et ponit se super patria
utrum liberi homines sint sicut ipsi dicunt uel si sint uilla
et terras suas teneant in uilenagio ita quod debent inde p
ann. x. sol., et preterea arare j. acram ad frumentum,
seminare, et uenire pro semine ad granarium suum et mete
bladum illius acre et cariare ad grangiam et ibi habere
garbam ad quamlibet uirgatam terre et hoc ad cibum eoru
proprium, et eodem modo debent waretare[4] j. acram a
ordeum et postea arare et seminare sicut prius, et quod no
possunt filias suas maritare sine licencia etc., et quod ita
producit sectam, et si hoc non sufficit ponit se super patria
et preterea dicit quod quolibet anno potest taillare eos sem
secundum quod racionabiliter poterunt et hoc bene pat
quia postnatus filius semper habet terram patris sui sicut al
uillani de patria.

Et Philippus et alii sicut prius defendunt omne uilenagiu
et omnes uillanas consuetudines sicut prius et quod nich

[1] No stop in MS.
[2] Full stop in MS.
[3] The Pone is the writ removing the plea into the king's court.
[4] *warectare*, B.

debent nisi x. sol. set bene cognoscunt quod postnatus filius habet terram patris sui quia terra est socagium et non est ita libera quod primogenitus filius debeat eam habere[1]. Et ideo[2] fiat inde iurata et ueniat tali die ad recognoscendum si predicti Petrus et alii teneant tenementa sua in eadem uilla et semper tenuerunt de patre ipsius Juliane et antecessoribus suis libere reddendo de qualibet uirgata terre x. sol. pro omnibus seruiciis et consuetudinibus sicut ipsi dicunt, uel reddendo x. sol. et faciendo preterea araturas et alias uillanas consuetudines et ita se interim certificent ut plenius certificari possunt quas consuetudines etc. Et prohibitum est Juliane ne finem faciat etc.[3] |

[illegible] [4]Abbas de Stanlegha[5] petit uersus Gaufridum de Stauerton quod faciat ei seruicium suum quod facere debet de libero tenemento suo quod de eo tenet in manerio de Stanlegha. Et Gaufridus uenit et dicit quod nichil de eo tenet in Stanlegha, immo tenet de Dom. Rege in capite reddendo ei unum esperuarium sorum, et Dom. Rex est in seisina de seruicio illo et semper fuit in seisina et nullo modo uult recedere a Dom. Rege nisi curia considerauerit. [155 b.] Warr.

Et Abbas dicit quod tenuit de eo et profert litteras Dom. Regis que testantur quod cum constat Dom. Regi ex inspeccione carte Dom. J. Regis patris sui quam Abbas et Conuentus de Stanlegha habent ipsum Dom. Regem[6] contulisse manerium de Stanlegha cum omnibus pert. absque ulla retencione, unde mandat iusticiariis quod iustificent predictum Gaufridum quod faciat predictis Abbati et Conuentui seruicium quod debet facere de libero tenemento suo quod de eis tenet in predicto manerio de Stanlegha reddendo eis unum esperuarium sorum per annum etc.

Et Gaufridus sicut prius dicit quod nichil tenet de eis nec umquam tenuit et ideo de Dom. Rege nullo modo uult recedere nisi Dom. Rex proprio ore suo ei precipiat. Et ideo sine die quousque Dom. Rex aliud preceperit etc.

[1] stops.
[2] The borough English rule therefore is not a conclusive mark of villenage.
[3] Is this prohibition a protection for the tenants?
[4] B. m. 13.
[5] Stoneleigh. Monast. vol. 5, p. 443.
[6] Supply *eis*, B.

1064. [1]Abbas de Messendena[2] per attornatum suum peti
Norf. uersus Hubertum de Burgo[3] quod permittat eum presenta ydoneam personam ad ecclesiam de Oweltona que uacat et et ad suam spectat donacionem, unde queritur quod ide Hubertus eum iniuste impedit et profert cartam Walte filii Willelmi de Penna aduocati ecclesie eiusdem que testat quod ipse dedit et concessit etc. deo et ecclesie de Messe dena et canonicis etc. ecclesiam de Howeltona cum omnib pert. suis etc. salua Johanni fratri suo predicta eccles quamdiu uixerit. Profert eciam cartam Johannis quonda Norwicensis Episcopi[4] que confirmat eis aduocacionem e clesie de Oweltona sicut predictus Walterus eam eis racion biliter contulit.

Et Hubertus per attornatum suum uenit et defendit ui et iniuriam et dicit quod iuste impedit quia manerium Kaustona cuius manerii Oweltona[5] est membrum fuit escha tum Dom. H. Regis aui Dom. Regis et ipse illud maneriu cum membris et omnibus pert. suis tradidit Willelmo Lung speye fratri suo[6] tenendum ad uoluntatem suam et ide Willelmus qui non habuit inde nisi balliam concessit dimisit membrum de Oweltona Willelmo fratri predic Walteri de la Penna, ita quod post mortem Willelmi Lung speye rediit manerium de Kaustona ad Dom. Regem recognitum fuit per preceptum Dom. Regis quod membru de Oweltona fuit membrum de Kaustona et sic pertinebat Kaustonam, et quod Willelmus de la Penna non habuit illi nisi de ballia Willelmi Lungespeye et tunc per illam recogn cionem disseisitus fuit Walterus de eodem manerio, et ide Hubertus illud manerium habet ex dono Dom. J. Regis[9], desicut Walterus non habuit inde feodum nec aliquis he suus aliquid inde habet nec aliquid inde clamat non uidet ei quod debeat ad simplicem cartam Abbatis respondere.

Et Abbas per attornatum suum dicit quod Walterus n

[1] B. m. 13.
[2] Missenden, Bucks. Monast. vol. 6, p. 547.
[3] The justiciar.
[4] John of Oxford, 1175—1200; John de Grey, 1200—14.
[5] Cawston and Oulton.
[6] Natural son, not brother.
[7] Corr. *idem*, B.
[8] Corr. *manerium*, B.
[9] See Rot. Cl. vol. 1, p. 20.

habuit terram. ...... per Willelmum Lungespeye immo terram illam tenuit ut ius et hereditatem suam que ei descendit ab antecessoribus suis a conquestu Anglie quia Willelmus frater ipsius Walteri fuit seisitus ut de terra illa iure suo[1] et Willelmus pater ipsius Willelmi eodem modo et inde ponit se super patriam, et dicit quod Hubertus non habet terram illam per Dom. Regem immo illam emit de Johanne de Inkewrthe cui Walterus predictus illam uendidit et bene defendit quod nunquam per aliquam recognicionem fuit Walterus disseisitus.

Et Hubertus dicit quod per Dom. Regem habet terram illam ut pertinentem ad manerium de Kaustona et quod Walterus non habuit terram nisi per Willelmum fratrem suum cui Willelmus Lungespeye illam tradidit.

[2]Et quia nullus ex parte Walteri aliquid habet in manerio illo nec Walterus qui donum debuit fecisse non presentauit clericum ad ecclesiam illam consideratum est quod Abbas nichil capit per hanc cartam et sit in misericordia[3].

[illegible] [4]Auicia que fuit uxor Willelmi de Torintona petit uersus Matheum de Torintona terciam partem etc. et Matheus defendit etc. Et quia Auicia producit sectam[5] quod dotata fuit de tercia parte omnium terrarum etc. et Matheus ostendit nichil nisi simplex dictum suum quod aliter fuit dotata consideratum est quod Auicia recuperauit seisinam suam et Matheus in misericordia[6]. Deuon.

[illegible] Petrus de Malo Lacu summonitus fuit ad ostendendum quo waranto tenet uillam de Ketelburgo unde debuit respondisse Dom. Regi singulis annis de xx. lib. quamdiu uillam illam haberet in manu sua et non respondit. Suff.

[illegible] [7]Willelmus de Dauinar'[8] per attornatum suum petit uersus Hugonem de le Fern' ix. acr. terre et dim. cum pert. in Nortona et uersus Gilibertum filium Henrici xv. acr. terre cum pert. in eadem uilla ut ius suum etc. Northampton.

Et Hugo et Gilibertus ueniunt et dicunt quod breue

[1] *de terra illa ut de iure suo*, B.
[2] No judgment in B.
[3] Bracton cites this case f. 53 b, and again f. 246.
[4] B. m. 12. Much abridged.
[5] Four named suitors, B.
[6] Bracton, f. 304 b, cites this case.
[7] B. m. 12.
[8] *Dauintr'*, B.

loquitur de j. uirgata terre integre et i[?] non tenent illam immo Dawe Vincent tenet terciam partem capitalis mesagi illius uirgate terre et non tenet de eis nec in dominico nec in seruicio et ideo nolunt ad hoc breue respondere nisi curia considerauerit.

Et attornatus Willelmi dicit quod nescit utrum Daw illam teneat uel non et alii dicunt quod bene sciunt hoc. E ideo ipsi sine die et Willelmus in misericordia.[1] |

[156.] 1068. Midd. [2]Herewardus filius Rogeri petit uersus Henricum Fughe bir'[3] et Julianam uxorem eius j. mesagium et sex acr. terr cum pert. in Eggewer' ut ius suum, unde Rogerus pater suu fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempor Ricardi Regis etc. capiendo inde expleta ad ualenciam v. sol et de Rogero descendit ius terre illius ipsi Herewardo u filio et heredi suo et hoc offert etc. Et Henricus et Julian ueniunt et defendunt ius suum et seisinam Rogeri, set uerum uolunt dicere. Quidam Gauterus antecessor ipsius Henri tenuit terram illam et obiit seisitus et post eum Willelmu filius suus et frater predicti Rogeri primogenitus et po eundem Willelmum uenit[4] ipsa Juliana ut filia et heres su et Rogerus fuit postnatus frater Willelmi et ideo ips Herewardus nullum ius habere potest cum sit de postnat fratre.

Et Herewardus cognoscit quod Gauterus obiit seisitu set Willelmus filius suus tempore illo fuit apud Dunstaplia et Rogerus et Gilibertus frater eius et fratres eiusde Willelmi locuti fuerunt cum eo in tantum quod remisit ei ius suum, set reuera post mortem Gaunteri[5] Rogerus pate suus mansit in Londonia, ipse diuisit[6] terram illam Willelm fratri suo ad terminum et ita ad terminum illam tenuit e non alio modo.

Et quia cognoscit seisinam Willelmi siue iuste siu iniuste et quod fuit frater primogenitus et nichil ostendit pe

[1] Bracton cites this case, f. 304 b, immediately after Case 1065.

[2] B. m. 14.

[3] *le Fugheler*, B.

[4] Om. *uenit*, B.

[5] Supply *quia*, B.

[6] Corr. *dimisit*, B. Hereward's case is that Walter died leaving three son William, Roger (Hereward's fathe and Gilbert; William the first-bo gave up his claim in favour of hi brothers; afterwards William w allowed to occupy as termor.

quod sciri poterit quod Willelmus remisit ius suum, consideratum est quod Henricus et Juliana inde quieti et Herewardus in misericordia[1].

PLACITA APUD WESTMONASTERIUM DE TERMINO PASCHE ANNO REGNI REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS NONO.

Alexander filius Roberti optulit se iiij^{to} die uersus Gaufridum de Boclande, Ricardum de Seingnes et ceteros socios suos iusticiarios ultimo itinerantes in partibus illis quod fecerent recordum de assisa mortis antecessoris quam Hugo de la Sike et Beatrix uxor eius aramiauerunt uersus eundem Alexandrum de septem acr. terre cum pert. in Cautona que assisa coram eis capta fuit in itinere suo, et nullus eorum uenit etc. et summon' etc., et ideo preceptum est uicecomiti quod uenire faciat a die S. Trin. in xv. dies predictos Ricardum et Magistrum Johannem ad faciendum etc., quia Gaufridus et Jordanus non fuit[2] in partibus illis etc. et coronatores habeat corpora omnium recognitorum assise capte etc. et Hugo obiit etc. Norf.

Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Wyka que uacat etc. cuius aduocacionem Ricardus de Wika clamat uersus Priorem de Tywardlay[3], qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ipse et ecclesia sua habent aduocacionem ecclesie de Wika ex dono Walteri de Wyka antecessoris eiusdem Ricardi, et inde profert cartam eiusdem Walteri que donum illud testatur in hec uerba, Bartholomeo Exoniensi Episcopo[4] Walterus de Wyka salutem et debitum seruicium, Notum sit sanctitati uestre quod ego Walterus de Wyka et ego Alicia filia Ricardi de la Wyka concedo fratribus meis monachis de Tywardray hoc quod Cornub.

[1] The parties are kinsfolk, and agree about the pedigree, so there is no use for grand assize.

[2] [illegible]

[3] Tywardreth, Cornwall. Monast. vol. 4, p. 654.

[4] Ob. 1184.

meum est in ecclesia B. Marie de Wyka id est ius adu onis etc. Profert eciam cartam Roberti filii Willelmi ca domini que donum illud confirmat. Profert eciam Bartholomei Exoniensis Episcopi et Theobaldi quc Cantuariensis Archiepiscopi[1] que donum illud sicut i est confirmant. Unde idem Prior dicit quod reuera predicta mater predicti Walteri personam ultimam pre uit que obiit, scil. quemdam Gilibertum, set Walterus fil heres suus postea donum illud eis fecit.

Et Ricardus petit sibi allocari quod cognoscit prese onem predicte Alicie auie sue et dicit quod donum W uel carta sua ei non debent nocere quia idem Wa nunquam seisinam habuit de aliqua terra eo quod obi magnum tempus ante Aliciam et Alicia obiit seisita de illa et inde ponit se super iur'. Et iuratores inde c dicunt in fide qua tenentur Dom. Regi quod Wa nunquam habuit seisinam de terra de Wyka immo obiit inde seisita ut de feodo et hereditate sua. Et consideratum est quod Ricardus recuperauit seisinam et Prior in misericordia[2].

1071. Wygorn. [3]Willelmus de Bello Campo petit uersus Nicholai Kenet manerium de Sheldelegha cum pert. ut ius su quod idem Nicholaus non habet ingressum nisi per Ysol de Bello Campo uxorem suam matrem predicti Wi cuius heres ipse est que predictum manerium ten maritagium ut dicit, et unde idem Willelmus dicit Ysobella obiit sine herede de se per quod terra debuit r ad eum ut ad filium et heredem suum, et unde queritu post mortem ipsius Ysobelle cepit idem Nicholaus de nibus suis x. marcas et inde producit sectam.

Et Nicholaus per attornatum suum uenit et dicit terra illa fuit hereditas ipsius Ysobelle et Dom. Rex de [186 b.] terram | illam cum ipsa Ysobella unde dicit quod int quod eam tenere debet tota uita sua licet mortua si

[1] Ob. 1191.

[2] Cited by Bracton, f. 53 b, and again f. 246 b.

[3] Seemingly Isabella Beauchamp having by a former marriage a son, William, has married Nichola and died without having i him. Nicholas claims curtes is Fitz. *Dower*, 202.

herede de corpore suo ex quo Dom. Rex dedit ei maritagium, et non defendit capcionem denariorum.

Et Willelmus dicit quod non tenuit de Dom. Rege in capite immo tenuit de Radulfo de Tony per seruicium dim. militis. Et quia Nicholaus cognoscit quod nullum puerum habuit de ea licet Dom. Rex ei maritagium dederit, consideratum est quod Willelmus recuperauit seisinam suam et Nicholaus in misericordia et reddat ei x. marcas quas cepit etc. Nota quod terra data in maritagium reuertitur ad uerum dominum donatorem quia nullum puerum habent simul[1].

Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Tumbestona, que uacat ut dicitur, cuius aduocacionem Matillis de Rochefordia clamat uersus Robertum de Tumbestona, qui uenit et bene concedit assisam. Et sciendum quod Warinus de Monte Canisio nominatus est in breui, set Matillis dicit quod remisit ei clamium suum. Norf.

Et super hoc uenit Abbas de Lauendena[2] et dicit quod aduocacio illius ecclesie ad eum pertinet et profert cartam Johannis de Bidun que testatur quod idem Johannes dedit ecclesiam illam domui de Lauendena. Et Matillis quesita de cuius seisina aramiauit assisam istam, dicit quod de presentacione Sarre de Bidun matris predicti Johannis que presentauit quendam Osbertum qui ultimo obiit persona et dicit quod tenet terram in qua ecclesia illa sita est nomine dotis. Et Abbas similiter cognoscit presentacionem Sarre, et ideo procedat assisa inter Robertum ex una parte et predictos Abbatem et Matillidem ex alia.

Juratores dicunt quod pater predicti Osberti fuit persona eiusdem ecclesie et patre suo defuncto uenit Durandus de Tumbestona auunculus predicti Osberti et presentauit ipsum Osbertum ita quod ad presentacionem suam fuit admissus. Postea uenit Sarra de Bidun et fecit quendam clericum suum Theodorum nomine implacitare ipsum Osbertum et in tantum processit loquela quod idem Osbertus accessit ad ipsam Sarram et rogauit eam ut non impediret institucionem suam et per sic dedit ei v. marcas et tunc accessit ipsa Sarra ad Episcopum et presentauit eundem Osbertum et sic permansit persona tota uita sua, ita quod Sarra uel antecessores

[1] See Br. f. 438. [2] Lavenden, Bucks. Monast. vol. 6, p. 888.

sui nunquam prius presentauerunt aliquem clericum, qu quidam Edricus pater predicti Durandi fundauit ecclesi illam et illam dedit Sictrido filio suo postnato patri predi Osberti et nunquam alius clericus quam Osbertus illa tenuit. Et iuratores quesiti si ipsa Sarra uel antecesso sui aliquem clericum presentauerunt alio modo, dicunt qu non, nec alius nisi antecessores Roberti, nec tempore pa nec tempore guerre. Et ideo consideratum est quod Robert recuperauit seisinam suam et Matillis in misericordia[1].

1073. Linc. Willelmus Decanus Lincolnie attachiatus fuit ad spondendum Thome de Curtona quare secutus est placiti in curia cristianitatis de laico feodo ipsius Thome in Katel tona contra prohibicionem etc. unde idem Thomas querit quod ubi aueria ipsius Decani ueniunt in laico feodo suo nullam communam habet nec de iure uenire debent secundum regni consuetudinem ea facit inparcare, de i inparcacione ita in laico feodo suo facta trahit eum placitum et traxit post prohibicionem et inde produ sectam sufficientem etc.

Et Decanus per attornatum suum uenit et defendit con eum et contra sectam suam quod nunquam traxit eum placitum de aliquo laico feodo nec de inparcacione auerior facta in feodo de Ketelestona, set uerum uult dicere. Id Thomas inparcauit aueria sua de elemosina sua in Querendo ubi Thomas nichil habet nec communam nec aliud, et qu alio modo non traxit eum in placitum offert defendere si curia considerauerit, et dicit quod nichil clamat in terra Ketelestona et producit sectam quod de hoc secutus f placitum et non de aliis rebus.

Dies datus est eis etc. prece parcium et iudices inter remaneant domi et prohibitum est eis ne interim tene placitum. Ad diem illum consideratum est quod attornat Decani defendat se xij. manu et ueniat cum lege a S. Martini etc.

1074. Norf. Brianus filius Petri petit uersus Hugonem filium Pe terciam partem xl. acr. terre cum pert. in Hecham ut suum, et ut racionabilem partem suam que eum contingit

[1] Bracton, f. 244, speaks at length of this case.

libero tenemento suo quod fuit predicti Petri filii Godefridi patris eorundem Briani et Hugonis cuius heredes ipsi sunt etc.

Reynerus filius Petri eodem modo et per eadem uerba petit uersus eundem Hugonem terciam partem xliij. acr. terre cum pert. in eadem uilla ut racionabilem porcionem suam sicut prius ut de terra illa que partibilis est et inter fratres debet partiri. Postea dicit quod non petit eam ut terram partibilem nisi per quoddam donum quod quidam Prior de Lewes fecit Petro patri suo et Reynero fratri eiusdem Petri et inde profert cartam Willelmi quondam Prioris que testatur quod ipse dedit etc. Magistro Reynero et Petro fratri suo et filiis Petri si de sponsa nati fuerint in feodum et hereditatem omnes tenuras quas tenuit pater eorum etc.[1]

Et Hugo uenit et defendit ius eorum et quod terra non est partibilis, nec umquam partita fuit. De carta Prioris dicit quod non debet ei nocere quia predicti Reynerus et [187.] Petrus nunquam per cartam illam seisinam habuerunt immo Godefridus pater eorundem Reyneri et Petri primo feofatus fuit et obiit inde seisitus et post eum Reynerus filius suus primogenitus tenuit tota uita sua sine parte quam Petrus pater eorum haberet, et quia Reynerus obiit sine herede de se remansit eadem terra eidem Petro fratri suo et patri eorum qui tenuit tota uita sua et obiit seisitus sine parte, et inde ponit se super patriam. Et Brianus et Reynerus quesiti si Petrus pater eorum tempore Reyneri fratris sui aliquam seisinam haberet de aliqua parte eiusdem terre dicunt quod non. Et dicunt quod Godefridus non obiit seisitus ut de feodo immo ballia quia Prior de Lewes terram illam ei commiserat tenendam ad uoluntatem eiusdem Prioris.

Concordati sunt et Hugo dat dim. marcam pro licencia concordandi et est concordia talis quod Brianus et Reynerus remiserunt eidem Hugoni et heredibus suis totum ius etc. in tota predicta terra etc. et pro hac remissione etc. idem Hugo concessit eidem Briano xvj. acr. terre de terra quam Juetta mater eorum tenet in dotem post decessum ipsius Juette et eodem modo eidem Reynero iiij. acr. et dim. de terra eiusdem

[1] The demandants seemingly claim, not by inheritance, but as purchasers.

Juette post decessum etc. et de dominico eiusdem Hugoni tres acr. et dim. habendas et tenendas eisdem Briano e Reynero et heredibus eorum de corporibus suis procreatis e si non habuerint heredes reuertetur ad ipsum Hugonem etc

1075. Norff. Godefridus de Langetoft attachiatus fuit ad respondendun Roberto de Binetr' qui est infra etatem quare fecit uastun et exilium de terris[1] predicti Roberti in Binetr' quas habet i custodia de hereditate sua ad exheredacionem ipsius Robert contra prohibicionem etc. unde idem Robertus queritur quo asportauit domos et arbores exstirpauit et aliud uastum feci ad exheredacionem suam. Et Godefridus uenit et defendi uastum etc. set uerum uult dicere. Ipse recepit ibi i custodia xviij. domos et super hoc uenerunt Johanne Godchep et Estrangia uxor eius mater eiusdem Roberti e petierunt dotem eiusdem Estrangie que eam contingebat d tenemento quod fuit Hugonis quondam uiri sui, et habuit, e quia nullam domum habuit ad dotem suam, ipse dedit ei duas domos de predictis xviij. domibus et duas arbores siu plus et nunquam aliud uastum fecit.

Nota quod paruitas uasti consideranda est et ubi amote fuerint domus super aliud feodum et que reuerti non poterunt, faciat alias ad custum suum [2].

Et Robertus dicit quod predicti Johannes et Estrangi posuerunt domos illas super feodum eiusdem Johannis quo nunquam poterit reuerti ad ipsum Robertum et petit ind iudicium. Et ideo pro paruitate uasti et modo uastand consideratum est quod Godefridus faciat alias duas domos a ualenciam predictarum domorum et sit in misericordia. E inuenit tales plegios quod amplius non faciet uastum ne arbores asportabit et quod faciet domos sicut predictum es etc.

Nota quod ubi contentio

1076. Norht. Willelmus de Dauintr' petit uersus Ysobellam que fui uxor Johannis de Weltona custodiam terre que fuit predict Johannis in Nywenham cuius custodia ad eum pertinet e quod idem Johannes tenuit de eo per seruicium militare u dicit.

de custodia quia unus dicit quod soccagium, alius quod feodum militare, et quod antecessor minoris nullum fecit forinsecum anno et die quo fuit [uiuus et in]uiuus et idem sine die usque ad etatem heredis [3]

Et Ysobella uenit et defendit quod non debet ind custodiam habere quia terra illa est socagium et profer

[1] *de terris* interl. by annotator.

[2] Br. f. 316 b. This is Fitz. *Wast*, 137.

[3] The word *uiuus* is not in the MS., but must be supplied. This is a application of the principle that a infant need not answer touching tha of which his ancestor died seised.

cartam eiusdem Willelmi que testatur quod idem Willelmus dedit predicto Johanni de Weltona pro homagio et seruicio suo unam uirg. terre et dim. in Niwenham tenendam de eo et heredibus suis reddendo inde annuatim pro omni seruicio ducent' allec'[1] etc. unde eadem Ysobella dicit quod Johannes uir suus nunquam fecit inde aliquod forinsecum seruicium et ideo dicit quod non debet inde custodiam habere.

Et Willelmus defendit cartam sub tali forma set reuera bene cognoscit quod dedit Johanni terram illam per seruicium ducent' allec' et per forinsecum seruicium et Johannes fecit inde forinsecum seruicium et sectas ad comitatum et huiusmodi.

Et Ysobella dicit quod uir suus nunquam fecit forinsecum, nec anno et die quo obiit nec antea, et hoc offert probare sicut curia considerauerit. Et Willelmus dicit quod ante guerram motam inter Regem J. et barones suos fecit forinsecum, set non post guerram eo quod nullum forinsecum petitum fuit ab eo. Et quia cognoscit quod Johannes obiit seisitus de illa quietancia consideratum est quod Ysobella est inde quieta usque ad etatem heredis, et Willelmus in misericordia.

[illegible] Ricardus de Vabadun petit uersus Hamonem de Wateuilla feoda trium militum cum pert. in Meaudona ut ius suum etc. Et Hamon uenit et dicit quod Willelmus de Wateuilla implacitat eum de eadem terra per idem[2] breue de recto et petit iudicium si debeat utrique eorum de eadem terra respondere. Et Willelmus presens est et hoc cognoscit et dicit quod breue suum fuit prius impetratum et prius fuit placitum suum in comitatu et inde ponit se super comitatum, et Ricardus similiter. Surr.

Nota de prioritate impetrationis breuis de recto, ubi duo implacitant unum. Inquisitio[3].

Et ideo preceptum est uicecomiti quod in pleno comitatu recordari faciat ad quem diem et quo anno idem Ricardus tulit breue suum per quod implacitauit eundem Hamonem de eadem terra et ad quem diem et quo anno idem Willelmus tulit uicecomiti breue suum per quod plac' etc. de eadem terra, unde idem Ricardus dicit quod ipse prius implacitauit eundem

[1] Two hundred herrings.
[2] A writ of the same kind, though not the same writ.
[3] Br. f. 113 b.

Hamonem et unde Willelmus dicit etc., et recordu
habeat in Oct. S. Mich. per litteras suas et per duos
[157 b.] milites ex illis qui record' illi fuerunt[1] etc. |

1078. Berca. Rogerus de Cuseruge summonitus fuit ad respond
Abbati de Abbendonia quo iure communam pasture e
terra ipsius Abbatis de Ore desicut idem Abbas nulla
munam habet in terra eiusdem Rogeri nec idem I
seruicium ei facit etc., unde idem Abbas queritu
iniuste exigit communam in terra sua quia ipse
habet communam in terra eiusdem Rogeri etc. Et I
dicit quod iuste communicat cum eo quia habet q
brueriam que pertinet ad manerium suum de Cuse
que iacet inter Cuserigge et manerium eiusdem Abl
Ore[2], in qua idem Abbas communam habet et
habuit et hac racione clamat ipse communam.

Quo iure communa communicat.

Et Abbas dicit quod Rogerus nullam partem h
bruera illa immo tota bruera illa sua est et pert
manerium suum de Ore et inde ponit se super p
Et Rogerus similiter quia dicit quod medietas illius
aut plus est dominicum suum et pertinet ad maneriu
de Cuseruge et inde ponit se super iuratam. Et i
iurata inde per milites et alios etc. et ueniat tali die
recognoscendum si tota bruera que iacet inter Cuse
Ore sit dominicum eiusdem Abbatis et ecclesie sue e
neat ad manerium suum de Ore an medietas eiusdem
aut plus sit bruera eiusdem Rogeri et dominicum
pertinens ad manerium suum de Cuseruge sicut idem I
dicit quia tam etc.

1079. Hunt. Willelmus Hatecrist petit uersus Robertum de W
legha viij. uirg. terre cum pert. in Wassingelegha
suum etc.

Et Robertus uenit et dicit quod non debet ad ho
respondere quia loquela illa posita fuit coram iustic
banco per quoddam breue quod dicitur pone a tali die
quem diem idem Robertus se essoniauit, et Willelm

Nota quod non ua!et Pone ubi nullum placitum per breue de recto est in comitatu set per aliud Pone ibi prius inde translatum[3]

[1] Corr. *recordo illi interfuerunt.*

[2] Oare and Courage.

[3] Cited by Bracton, f. 332 b: quia in comitatu nullum est pl quo inde semel translatum

non uenit per quod essoniator suus per iudicium curie recessit sine die, et postea idem Willelmus acquisiuit aliud pone desicut nulla loquela ad hunc diem fuit in comitatu etc., et ideo non uult respondere nisi curia considerauerit. Et Willelmus hoc totum cognoscit et ideo Robertus sine die et Willelmus in misericordia.

[illegible] Editha que fuit uxor Willelmi le Blake petit uersus Reginaldum le Teler medietatem unius mesagii cum pert. in Wigornia ut dotem suam etc. Wygorn.

Et Reginaldus uenit et dicit quod non potest inde respondere quia non tenet illud mesagium nisi ad terminum de anno in annum de Geruasio le Seler et inde uocat eum ad warantum. Habeat eum tali die etc.

[illegible] Preceptum fuit uicecomiti quod inquireret diligenter qui fuerunt iuratores assise noue disseisine nuper capte coram iusticiariis ad hoc assignatis inter Willelmum de Percy querentem et Robertum de Percy de quodam stagno leuato in Horningetona ad nocumentum liberi tenementi eiusdem Willelmi in Tatecastro[1] et quod assumptis illis et aliis etc. per quos etc. in propria persona accederet ad Hornigetonam et per eorum uisum stagnum illud esse faceret sicut esse debet et solet et secundum quod recognitum fuit coram iusticiariis, et quod si idem Robertus uel sui aliquid occupauerint contra sacramentum predictorum recognitorum id sine dilacione emendari faceret et eodem modo si idem Willelmus uel sui aliquid occupauerint etc. et quod si ab eodem Roberto uel Willelmo aliqua inde purprestura facta fuerit purpresturam illam scire faceret iusticiariis etc. quanta et quo modo facta esset etc. Et uicecomes misit inquisicionem que talis est quod Robertus de Percy leuauerit quoddam stagnum apud Hornigetonam ad nocumentum liberi tenementi ipsius Willelmi in Tatecastro hoc modo scil.[2] quod idem Willelmus sustinuisset quod ipsi iuratores amensurassent illud superfactum, ipsi deposuissent duos pedes plenarie per rectam lineam de predicti stagni altitudine et sumitate certe terre Ebor.

[1] Hornington and Tadcaster.

[2] An omission may be suspected, but the point of the case is that, legal proceedings having been begun, William took the law into his own hands.

uersus profunditatem aque uersus austrum, set cum
datus fuerit eisdem iuratoribus ad stagnum amensuran
idem Willelmus de Percy ante diem illum fere prostr
totum illud stagnum et molendinum illi stagno attachia
absentibus omnibus recognitoribus, et preterea iurat
dixerunt quod Willelmus ideo[1] posuit in uisu suo i
molendinum, nec iuratores quia non habuerunt inde
ceptum, nec per sacramentum suum esset illud molendi
prostratum, nec de stagno nisi duo pedes ut predictum
dicunt eciam quod occasione huius rei[2] occupauit i
molendinum cum magna quantitate stagni per quod i
Robertus dampnum habet ad ualenciam xxx. marc., et q
idem Willelmus hoc fecit cum multitudine gencium et in m
armata. Dicunt eciam quod idem Robertus nullam purp
turam fecit super eundem Willelmum. Et ideo precep
est uicecomiti quod sine dilacione distringat ipsum Wi
mum per terras et catalla sua ad reddendum eidem Roberto
dampno xxx. marc. illarum[3] et quod stagnum illud et mo
dinum illud esse faciat in eodem statu quo esse debet et
et secundum quod coram eodem uicecomite per predi
recognitores recognitum est et Willelmus in misericordia[4]

1082. Staff. Willelmus filius Johannis peciit uersus Willelmum fil
Willelmi de Abbedestona medietatem j. uirg. terre et
[158.] cum pert. | in Abbedestona et Willelmum patrem eius
Willelmi unam uirg. terre et dim. cum pert. in eadem
ut ius suum unde Johannes pater suus fuit seisitus ut
feodo et iure et in dominico tempore Regis Ricardi
capiendo inde expleta ad ualenciam v. sol. et de ipso Joha
descendit ius terre illius ipsi Willelmo ut filio et heredi
et quod tale fuit ius suum etc. optulit probare per co
cuiusdam liberi hominis sui Rogeri de Frankeuilla qui
optulit disracionare per corpus suum ut de uisu suo.

Et Willelmus filius Willelmi uenit et uocauit ad wa
tum de sua medietate Willelmum patrem suum, qui u
et ei warentizauit et de tota terra defendit ius Wille

[1] For *ideo* read *non*. A not uncommon blunder.
[2] Supply *Willelmus*. William abated more than the nuisance.
[3] Sic.
[4] See Br. f. 234 b.

et seisinam patris sui Johannis et totum de uerbo in uerbum per corpus cuiusdam liberi hominis sui Gerardi de Coltona qui hoc optulit etc. Unde consideratum fuit quod duellum fieret inter eos, et quod Gerardus daret uadium defendendi et dedit et inuenit plegios de defensione sua, et Rogerus similiter inuenit plegios de disracionando, et datus fuit dies partibus talis etc. ut tunc ueniant campiones armati. Ad quem et Willelmus petens et Willelmus tenens se essoniauerunt et habuerunt diem per essoniatores suos tali die etc. Ad quem diem Willelmus tenens uenit cum campione suo armato et optulerunt se primo die et secundo et tercio et quarto et Willelmus petens non uenit nec campio suus. Et ideo consideratum est quod Willelmus qui tenet eat inde quietus et quod ipse et heredes sui teneant in pace et quiete de ipso Willelmo et heredibus suis in perpetuum[1] et Willelmus petens et suus campio in misericordia et campio capiatur et plegii sui etc.

[illegible] Eadem Margeria [2]que fuit uxor Thome de Hortona[2] petiit uersus Johannem le Gras terciam partem sex bouat. terre cum pert. in Bosewicke et terciam partem quarte partis j. molendini cum pert. in eadem uilla et terciam partem v. bouat. cum pert. in Newebrigge et terciam partem duarum bouat. terre et dim. cum pert. in Beuerlaco et terciam partem v. sol. redditus cum pert. in Eboraco et terciam partem quarte partis pasture de Katerholme ut dotem suam etc. Ebor.

Et Johannes uocauit inde ad warantum Robertum filium et heredem predicti Thome de Hortona qui est infra etatem et in custodia Simonis de Hales. Idem uero Simon cum eodem Roberto uenit et dicit quod idem Robertus non debet terram illam ei warentizare quia in carta Thome patris sui nominate sunt plures terre de quibus idem Johannes ad deteriorationem suam fecit homagium suum Ricardo de Percy et seruicium suum similiter, et ideo petit iudicium si residuum terre illius ei debeat warentiam ei facere[3] desicut per eum exheredatus est de seruicio suo et feodo.

[1] Default after battle waged; the judgment for ever deprives the defender of all remedy. Br. f. 367.

[2] [2] Interlined to explain this extract.

[3] [3] Sic.

Et Johannes dicit quod reuera fecit homagium et seruicium predicto Ricardo per uoluntatem et assensum predicti Thome patris eiusdem Roberti ita quod pater eiusdem Roberti non obiit seisitus de seruicio illo.

Et Simon hoc defendit. Et quia Simon non potest dedicere cartam Thome, nec quod idem Johannes ita attornatus esset eidem Ricardo de seruicio suo, consideratum est quod Margeria recuperauit de terra eiusdem Roberti ad ualenciam predictarum terciarum parcium usque ad etatem Roberti et cum peruenerit ad etatem deliberet ei terram illam si poterit et uoluerit.

1084. Oxon. Walterus Saunc appellat Simonem Oldierde quod sicut fuit apud Henle in domo Gileberti[1] Godefridi in uigilia S. Agnetis de nocte uenit idem Simon cum ui sua et in pace Dom. Regis et in assultu premeditato assultauit eum et ei fecit unam plagam in capite quodam candelabro ferreo ita quod mahemiatus est, et in roberia ei abstulit xx. marcas, et quod hoc fecit nequiter et in felonia offert disracionare uersus eum sicut curia considerauerit sicut homo qui mahemiatus est.

Et Simon uenit et defendit pacem Dom. Regis infractam et feloniam et plagam et roberiam et totum de uerbo in uerbum et hoc offert defendere per corpus suum sicut curia considerauerit.

Walterus dicit quod mahemiatus est et uisa est plaga in capite et recognitum est quod hoc est mahemium et ideo nullum iacet duellum[2].

Et Simon postea uenit et ponit se super patriam et super milites et alios qui non sunt de feodo Comitis Gloucestrie et ideo sex milites et alii de com. Oxon. qui non sunt etc. et sex milites et alii de com. Buck. et sex etc. de com. Berek. ueniant tali die etc. et interim Simon custodiatur. Et postea facta est inquisicio coram M. de Patteshulla et aliis que talis est, quod idem Walterus fuit maleficiens et ebrius sepius cotidie, ita quod in predicta domo quadam die per ebrietatem uoluit concumbere cum ancilla ipsius Gileberti, ita quod in illo facto oppressit quendam puerum ita quod obiit in octo

[1] Supply *filii*. [2] Br. f. 144 b.

dies, et clamor leuatus fuit, et ad clamium illud uenit Simon cum aliis et inuenit eundem Walterum super feminam illam braccis dimissis circa pedes et ipse uoluit leuare eum et Walterus extraxit cnipulum suum et uoluit occidere ipsum Simonem, et Simon cum candelabro ad defendendum se percussit eum, aliter enim mortuus esset. Et ideo preceptum Dom. Regis est quod Simon eat inde quietus et Walterus committatur in custodia[1]. |

Jurata uenit recognitura ex consensu parcium si Bartholomeus filius et heres Willelmi de Bussey presentauit Nicholaum de Trally qui ultimo obiit persona ad ecclesiam de Eywenthe uel non, quia tam Thomas de Grauenel et Johanna uxor eius et Priorissa S. Elene de Londonia uersus quos Abbas de Wardena clamat aduocacionem dicte ecclesie quam idem Abbas posuerunt se inde in iuratam illam secundum quod patet in recordo de placitis in Oct. S. Mart. anno nono. [158 b.] Bedeford.

Juratores dicunt quod Bartholomeus nunquam presentauit predictum Nicholaum, set Nicholaus pater eiusdem Nicholai dedit eidem Nicholao qui ultimo obiit ecclesiam illam ad se sustentandum ad scolas. Dicunt eciam quod Walterus Espec[2] auunculus Nicholai senioris dedit omnes aduocaciones omnium ecclesiarum citra Humbriam eidem Nicholao seniori, et post mortem eiusdem Nicholai omnes aduocaciones debuerunt reuerti ad Willelmum de Bussey nepotem et heredem predicti Walteri set idem Willelmus obiit ante ipsum Nicholaum et ideo debuerunt aduocaciones reuerti ad heredes ipsius Willelmi[3].

Et super hoc profert eadem Priorissa cartam Matillidis de Bussey que testatur quod ipsa dedit etc. deo et ecclesie S. Elene Londonie et monialibus etc. totam terram et redditus et domos cum omnibus pert. suis que habuit in uilla de Eywrthe, saluo maritagio Johanne filie sue[4] de quo maritagio predicta Johanna faciat omnino placitum suum et nullam mencionem fecit de ecclesia.

[1] Le f. 120 b.
[2] The founder of the Abbey of Wardon. Monast. vol. 5, p. 369.
[3] Corr. *Walteri* (?).
[4] Wife of Thomas Gravenel. Excerpt. Rot. Fin. vol. 1, p. 18.

Et quia Walterus Espoc dederat predicto Nicholao seniori predictam aduocacionem simul cum aliis aduocacionibus tota uita eiusdem Nicholai et Willelmus de Bussey post illud donum[1] scisinam habuit de illa aduocacione eo quod obiit antequam Nicholaus et Matillis et Cecilia soror eius exspectauerunt mortem Nicholai et ad eas reuersa fuit aduocacio illa secundum dictum iuratorum, consideratum est quod Abbas de Wardena nichil capit per hanc iuratam et sit in misericordia pro falso clamore. Et quia idem Thomas et Johanna non habent nisi medietatem uille per escambium de Roberto de Veteri Ponte et Johanna uxore sua particip uxoris predicti Thome et ita medietatem illius aduocacionis et idem Thomas et Johanna dicunt quod non habent nisi centum solid. terre in eadem uilla in maritagium ex dono predicte Matillidis, nec ostendunt quod dedera aduocacionem, nec facta est mencio de medietate aduocacionis in illo dono, et ipsa Matillis totum residuum su medietatis eiusdem uille dedit predicte Priorisse et donum suum non dedicitur, consideratum est quod Thomas e Johanna recuperauerunt medietatem illius aduocacionis, e Priorissa aliam medietatem eiusdem aduocacionis, et habeant litteras etc.

1086. Suff. Robertus le Enueyse et alii tres milites missi ad Oliuam de Hecham que se essoniauit de malo lecti uersus Salomonem de S. Eadmundo et Beatriciam uxorem eius de placito terr ueniunt et dicunt quod languida est et quod uiderunt eam tali die et dederunt ei diem a tali die in j. annum apu Turrim Londonie. Idem dies datus est Egidie sorori sue sci Oliue in banco et sororibus Oliue predicte per attornato suos etc.

1087. Linc. Ricardus Marescallus petit uersus Willelmum Cause bouat. terre et dim. cum pert. in suburbio Lincolnie et uersu Ricardum filium Petri dim. bouat. terre cum pert. in eadem uilla ut ius suum, unde idem Ricardus fuit seisitus ut d feodo et iure et in dominico tempore J. Regis patris Dom Regis capiendo inde expleta ad ualenciam v. sol. etc.

[1] *nullam* or another negative seems wanted. The point seems to be that nothing can descend from one se seised.

Et Willelmus pro se et pro Ricardo[1] cuius loco etc. uenit et defendit ius suum nunc etc. et dicit quod non debent eis[2] inde respondere quia si seisinam habuisset ipse Willelmus eandem terram recuperauit in curia Dom. Regis apud Lincolniam coram Dom. Justiciario[3] et Stephano de Segraue per iudicium curie Dom. Regis et ideo petit iudicium si debeat inde respondere.

Et Ricardus[4] bene cognoscit quod idem Willelmus aliquando implacitauit eundem Ricardum in curia Dom. Regis apud Lincolniam ita quod ipse uocauit inde ad warantum quendam filium Hugonis de Neouilla le Gras cui idem Hugo attornauerat seruicium eiusdem Ricardi, et quia puer ille non tenuit terram illam nec fuerat in seisina de seruicio ut dictum fuit, consideratum fuit quod puer ille non debuit warentizare, et per hoc amisit seisinam suam desicut idem Hugo debuit terram illam ei warentizasse.

Et Willelmus dicit quod reuera uocauit ad warantum maiorem filium predicti Hugonis ut ita haberet etatem eius[5], et quia idem puer nunquam seisinam habuit nec de terra nec de seruicio, consideratum fuit quod nullam warentiam facere debuit per quod idem Ricardus per iudicium curie amisit seisinam suam et ipse illam recuperauit.

Postea quia Ricardus cognoscit quod alias uocauit ad warantum predictum filium Hugonis et tunc consideratum fuit quod non debuit warentizare, modo consideratum est quod nichil inde clamare potest, et ideo Willelmus inde quietus et Ricardus in misericordia.

4 Rogerus Gulofre et alii tres milites missi ad Priorem S. Fridewithe Oxonie qui languidus est etc. ad audiendum quem ipse loco suo attorniare uoluerit ad lucrandum etc. in loquela quam habet uersus Abbatem de Dorcestria de placito prohibicionis etc. ueniunt et dicunt quod posuit loco suo Willelmum de Kynchtona etc. | Oxon.

5 Rogerus Gulofre et aliis[6] tres milites summoniti ad eligend' xij. ad fac' recognicionem magne assise inter Priorem [182.] Oxon.

[1] Richard Fitz Peter.
[2] Corr. ei.
[3] Hubert de Burgh.
[4] Richard Marshall.
[5] So that the parol might demur during the nonage.
[6] Corr. alii.

de Derh' petentem et Dionisiam que fuit uxor Johannis] etc. et infra[1] tenentes de iiij.^{xx} et xvij. acr. terre et : perticatis terre cum pert. in la More unde ipsa Dionisia alii posuerunt se in magnam assisam Dom. Regis et peta recognicionem fieri utrum ipsi maius ius habeant in te illa an predictus Prior et ecclesia sua, uenerunt et elegeru istos Rogerum Gulofre Nicholaum de Noers et alios dece etc.

Dies datus est eis tali die et tunc ueniant xij. recognitoı etc. Et sciendum quod Johannes Pin uir Dionisie obiit pı breue istud impetratum, set Dionisia nec alii tenentes n reclamauerunt immo concesserunt quod assisa procederet terra est hereditas Dionisie et procedat assisa.

1090. Ebor. Philippus filius Ernisii summonitus fuit ad respondendı Ricardo de Percy quare sine licencia eiusdem Ricardi du in uxorem Agnetem filiam Rogeri de Argentham que fuit donacione eiusdem Ricardi eo quod Rogerus pater suus cu heres ipsa est tenuit de eo per seruicium militare etc., uı idem Ricardus dic'[2] per attornatum suum queritur qı propter hoc quod eam duxit in uxorem deterioratus et dampnum habet ad ualenciam c. sol. et eo amplius.

Et Philippus uenit et defendit uim et iniuriam et di quod Willelmus de Moubray de quo Rogerus predictus ten dedit ei illud maritagium et inde uocat ad warantum Nig lum filium et heredem predicti Willelmi. Habeat eum ı die etc. per auxilium curie.

1091. Norf. Willelmus de Nerefordia petit uersus Petrum de Ne fordia medietatem feodi j. militis cum pert. in Nerefor exceptis xl. acr. terre etc. ut ius suum, et ut illam uı Matillis antecess' sua fuit seisita ut de feodo et iure in dominico tempore H. Regis aui Dom. Regis capiendo ii expleta ad ualenciam v. sol. etc. et de Matillide descendit terre illius Joudelino filio suo et de Jeudelino Petro fratri ı quia obiit sine herede de se, et de Petro Joudelino filio s et de Joudelino huic Willelmo ut filio et heredi suo etc. quod ita sit etc.

[1] This marks an omission. The names of other tenants are left out.

[2] *dicit;* but omit this word.

Et Petrus uenit et dicit quod de eodem feodo aramiauit quidam Heruicus assisam mortis antecessoris de xxviij. acr. terre et ideo petit iudicium si inde debeat respondere. Et Willelmus hoc totum cognoscit.

Et ideo consideratum est quod de illis xxviij. acr. terre remaneat hec loquela sine die quousque assisa illa capiatur[1]. Et de residuo respondeat idem Petrus.

Et Petrus uenit et defendit ius suum de residuo et seisinam Matillidis et totum etc. et ponit se in magnam assisam Dom. Regis et petit recognicionem fieri quis eorum maius ius habeat in terra illa. Dies datus est etc.

2 Simon de Hautona et Sarra uxor eius per attornatum Sarre petunt uersus Willelmum de Billingeh' terciam partem iiij. bouat. terre cum pert. in Straby et uersus Henricum de Billingeh' terciam partem redditus duarum marc. in Wltrope et terciam partem j. bouat. terre et duorum toftorum cum pert. in Beningewrthe ut dotem suam etc. Linc.

Et Willelmus et Henricus ueniunt et petunt inde uisum. Habeant. Dies datus est eis etc. et interim etc.

3 Idem Simon et Sarra petunt uersus Lambertum de Bussey terciam partem xiij. bouat. terre cum pert. in Olberneby et terciam partem[2] xiij. bouat. terre cum pert. in Estkeles et Westkeles et uersus Willelmum de Benigewrthe terciam partem xxx. bouat. terre cum pert. in Benigewrthe et terciam partem xv. bouat. terre cum pert. in Cotes et in Keles et terciam partem j. mesagii cum pert. in Wlingresty et terciam partem lxxv. acr. terre cum pert. in Freskorie et terciam partem sex bouat. terre cum pert. in Wluesthorpe ut dotem suam. Et Lambertus et Willelmus ueniunt et petunt inde uisum. Habeant etc. Linc.

4 Geua Basset per attornatum suum optulit se iiij. die uersus Ricardum filium Willelmi de placito tercie partis redditus iiij. sol. et v. uiuariorum et sex acr. terre et j. mesag' cum pert. in Bromwico, quam terciam partem clamat in dotem etc. Et Ricardus non uenit etc. et summonitus etc. Stafford.

Judicium, Tercia pars capiatur in manum Dom. Regis et dies etc et ipse summoneatur quod sit a die S. Mich. in xv.

[1] Br. f. 113. [2] parcium, MS.

dies. Et sciendum quod Willelmus de Bromwico custo Ricardi nominatur in breui, set non habet terram nisi i custodia cum Ricardo et ideo procedat loquela uersus Ricardum.

1095. Suffolk. [159 b.] Willelmus filius Joudewini petit uersus Robertum de Haustede feodum j. militis cum pert. in Sumertona ut ius suum etc. | unde Mauricius de Sumertona antecessor eiusdem Willelmi seisitus fuit de medietate ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis aui Dom. Regis etc. capiendo inde expleta ad ualenciam v. sol. etc. et de Mauricio descendit ius terre illius Basilie sorori sue eo quod Mauricius obiit sine herede de se, et de Basilia descendit ius terre illius Joudewino filio suo et de Joudewino huic Willelmo ut filio et heredi suo etc. De alia medietate dicit quod Heruicus antecessor suus fuit seisitus ut de feodo etc. sicut prius eodem tempore etc., et de Heruico descendit ius terre illius Andree fratri suo et de Andrea Basilie filie sue et de Basilia predicto Joudewino et de Joudewino huic Willelmo ut filio et heredi suo, et quod Mauricius et Heruicus ita fuerunt seisiti etc.

Et Robertus uenit et dicit quod non debet ei inde respondere, quia predictus Mauricius per quem idem Willelmus clamat ius in terra illa aliquando implacitauit Radulfum patrem suum de eadem terra in curia Roberti de Fully capitalis domini, et tandem concordati fuerunt in curia predicti Regis H. coram scaccario, et profert quoddam scriptum sine sigillo in hec uerba, Hec est concordia facta inter Mauricium filium Andree et Radulfum de Haustede de feodo j. militis in Sumertona quod Mauricius clamauit uersus Radulfum predictum et unde placitum fuit inter eos in curia Roberti de Kuilly, scil. quod predictus Mauricius recognouit predicto Radulfo ius suum quod idem Radulfus habebat in illo predicto feodo militis et remisit et quietum clamauit illud predictum feodum militis cum omnibus pert. suis finaliter de se et de heredibus suis predicto Radulfo et heredibus suis et pro hac concesssessione[1] et quietancia dedit predictus Radulfus predicto Mauricio viij. marcas argenti. Et sciendum[2] quod he

[1] Sic. [2] Probably the recital of the chirograph continues.

concordia concessa fuit et assecurata et recordata apud Westmonasterium ad scaccarium de tali termino scil. eo tempore postquam Papa Alexander et Imperator Alemann' concordati fuerunt[1] coram Johanne Norwicensi Episcopo[2] et Ricardo de Lucy[3] et Ricardo thesaurario[4], et ibi coram eis et aliis baronibus de scaccario predictus Mauricius reddidit breue Dom. Regis per quod placitauit uersus Radulfum in manum ipsius Radulfi et ibi fractum fuit, hiis testibus Hugone de Gundeuilla et aliis, unde idem Robertus dicit quod ibi interfuit quidam Baldewinus Blundus qui precepit Odoni filio suo ut si quid inde audiret hoc disracionaret et ideo offert disracionare per corpus eiusdem Odonis quod ita fuit placitum inter Mauricium et Radulfum patrem suum et quod Mauricius ita remisit ius suum sicut predictum est secundum quod considerauerit curia ut per ipsum cui Baldewinus pater suus precepit qui illud uidit et audiuit et interfuit.

Et Willelmus defendit illud cyrographum et predictam conuencionem et quod Mauricius nunquam remisit eidem Radulfo ius suum sicut illud scriptum testatur, set Mauricius et Henricus ita fuerunt seisiti sicut predictum est, et hoc offert disracionare per corpus cuiusdam liberi hominis sui Alexandri de Muletona nomine uel ad defendendum quod Mauricius nunquam remisit ius suum sicut predictum est secundum quod curia considerauerit. Datus est eis dies de audiendo iudicio suo etc.

¶ Albreda que fuit uxor Ade de Byrlawe petit uersus Willelmum de Meisuilla *Hecneri* terciam partem uille de Byrlawe cum pert. et terciam partem uille de Crumecliue cum pert. et terciam partem uille de Esperesd' cum pert. ut dotem suam etc. Northumb.

Et Willelmus uocauit alias ad warantum Henricum de Kaune et Feliciam uxorem eius et ad peticionem Willelmi preceptum fuit uicecomiti Norhumbrie quod summoneret eos etc. et uicecomes mandauit quod ipsi Henricus et Felicia

[1] It is curious to find an English document dated by relation to a foreign event, though the 24th of July 1177 the day on which Frederic received the kiss of peace, is for ever memorable.

[2] John of Oxford, 1175--1200.

[3] Justiciar 1154 1179.

[4] Richard Fitz Neal, author of the Dialogus.

manent in Episcopatu Dunholmensi infra libertatem Dc
Dunholmensis ubi manum non apponit et non habent al
terram etc. Et ideo mandatum est Dom. Dunholme
Episcopo quod distringat eos per terras et catalla sua qu
sint etc. tali die etc. ad warantizandum etc. uel ad recogn
cendum etc. quia dedimus[1] in mandatis uicecomiti Northu
brie quod summoneret eos et manent infra libertatem uestr
ut mandauit contra quam uenire nolumus sicut nec debem

1097. Ebor. [2]Ricardus de Beuerlaco et Helewisia uxor eius Thomas
Melsa et Mazelina uxor eius summoniti fuerunt ad wara
zandum Abbati de Melsa unam caruc. terre cum pert.
Drengo quam tenet et de eis tenere clamat et unde cart
Thome de Drengho patris ipsarum Helewisie et Maze
cuius heredes ipse sunt habet ut dicit, unde idem Al
profert cartam eiusdem Thome que donum illud testatu
unde queritur quod idem Ricardus et alii contra cartam il
pauerunt unum pratum de eadem terra cum warda facta
illud pratum quod uocatur Criftinge et non permitt
eundem Abbatem pratum illud custodire[3] nec facere i
commodum suum secundum quod continetur in carta ill
homines suos uerberant et quendam bouem suum occide
per que deterioratus est et dampnum habet ad ualencia
sol. et inde producit sectam.

Et Ricardus et Thomas pro se et uxoribus suis qua
loco etc. ueniunt et cognoscunt[4] predicti Thome et do
suum et bene illam warentizant et similiter predictum pra
et bene defendunt omne impedimentum de prato ill
uerberacionem hominum et occisionem bouis et predic
dampnum c. sol. et totum etc., set uerum uolunt di
Ipse occasione illius prati uult attrahere sibi quan
pasturam iuxta pratum illud de qua nunquam habuit seisi
nec est de illa carucata terre nec ad illam pertinet
unquam seisitus fuit et inde ponunt se super patriam.

Et Abbas dicit quod pastura illa pertinet ad i

[1] Sic.

[2] See Chron. de Melsa, vol. 2, p. 15 for facts concerning this case.

[3] It seems as if the dispute were as to whether common of pa was appurtenant to this meadow

[4] Supply *cartam*.

iam terre et ei data fuit cum illa carucata terre et inde e super patriam, et preterea dicit quod in prato illo it aueria sua et predictum dampnum ei fecerunt et oducit sectam etc. |

Ricardus et Thomas pro se et uxoribus suis quarum . defendunt contra eum et contra sectam suam quod impedimentum fecerunt de prato illo et hoc offerunt t ideo consideratum est quod Ricardus defendat se iu pro uxore eius et Thomas similiter et ueniant cum tali die etc. Et de communa pasture que non tur in breui siue in carta si Abbas disseisitus fuerit breue de noua disseisina si uoluerit, et inde recedant s et Thomas sine die. [100.]

a que fuit uxor Willelmi Burnel per attornatum suum rsus Robertum Burnel terciam partem uille de Cruk rt. etc. ut dotem suam unde predictus Willelmus eam die etc. Deuon.

Robertus uenit et dicit quod non debet inde dotem quia ipse Willelmus uir suus nunquam terram habuit it in custodia Willelmi Bruere cum terra sua et fuit de xviij°. anno exiuit de custodia predicti i Bruere et duxit eandem Sarram in uxorem et obiit m terram suam haberet, et ideo petit iudicium si dotem habere.

Sarra per attornatum suum dicit quod desponsata r uoluntatem capitalis domini et quod fuit dotata rius etc., et petit sibi allocari quod etatem habuit eam desponsauit.

quia Robertus cognoscit quod Willelmus frater suus m uir Sarre habuit etatem xviij. annorum et non quod ipsam dotasset, et fuit in seisina ut ille qui fuit odia[1], et capitalis dominus non queritur de eo quod duxit, consideratum est quod bene potuit eam dotare, Sarra recuperauit seisinam suam et Robertus in miseri-

uid de Saunreuilla petit uersus Nicholaum filium i unam caruc. terre cum pert. in Godinestre ut ius Essex.

[1] The ward is seised, not the guardian.

suum etc. et ut illam in quam non habet ingressum ni Henricum patrem suum cui Mabilia mater eiusdem illam dimisit dum idem Dauid fuit infra etatem custodia eiusdem Mabilie etc.

Et Nicholaus uenit et dicit quod terra illa est de s Dom. Regis pertinens ad manerium de Writele[1] quod consuetudines suas per se et petit iudicium si debea respondere quam in illo manerio.

Post uenit Nicholaus et dicit quod terra reuei liberum socagium et petit uisum de terra illa. Habe et interim etc.

1100. Suff. Willelmus Talesmasche et Alicia uxor eius cuius lo petunt uersus Widonem de Verdun et Aliciam uxorei feodum j. militis cum pert. in Hecham ut ius suum etc Sabina antecessatrix sua fuit seisita ut de feodo et iur dominico tempore H. Regis aui Dom. Regis capiend expleta ad ualenciam v. sol. etc. et de Sabina descenc terre illius Ade filio suo et de Ada Willelmo fratri suo Willelmo Umfrido fratri suo eo quod ambo obierun herede de se et de Umfrido ipsi Alicie ut filie sue et ita sit etc.

Et Wydo et Alicia per attornatum suum scil. ueniunt et dicunt et defendunt ius eorum habendi in do quia Robertus de Cokefeldia frater predicte Sabine terram illam in maritagium Willelmo de Valeines cum sorore sua et profert cartam Ade filii predicte Sabin testatur[2] quod de terris de Chedebiria et de Hecham clamauit sicut maritagium matris sue uersus Roberti Cokefeldia et heredes suos et quas idem Robertus ded maritagium Willelmo de Valeines cum Alicia soron unde conuencio facta fuit inter predictos Robertum et Adam antequam Robertus descederat[3], uidelicet quod Adam deberet deuenire homo ipsius Roberti de eisdem

[1] Writtle.

[2] What follows is obscure, but the skeleton of the sentence seems this:— *carta testatur quod de terris concessit idem Adam quod conuencio sit firma et stabilis.* A compromise between Robert of Cockfield and Adam son of Sabina (who also is Adam so bert son of Humfrey) is by this confirmed as between this Ad Adam of Cockfield heir of Rob present tenants claim under ' of Valeines.

[3] Sic.

etc. et quod idem Adam deberet dare et concedere Willelmo de Valeines et heredibus suis de predicta Alicia sorore sua[1] tenendas de eo et heredibus suis pro homagio suo et per seruicium j. militis quod idem Willelmus[2] et heredes sui facere debent, et quia Robertus ante hanc conuencionem perfectam obiit eandem conuencionem sicut prius affirmata fuit inter Robertum de Cokefeldia et eundem Adam, concessit idem Adam quod ipsa sit firma et stabilis inter eundem Adam filium Roberti filii Umfridi et heredes suos et Adam de Cokefeldia filium et heredem Roberti de Cokefeldia et heredes suos, unde idem Adam filius Roberti filii Umfridi fecit homagium eidem Ade de Cokefeldia et recepit homagium Willelmi de Valeines. Hunc[3] autem finem idem Adam filius Roberti filii Umfridi et heredes sui debent warentizare predicto Willelmo[4] et heredibus suis quos habuerit de Alicia sorore[5] sua etc., unde idem Wido et Alicia[6] dicunt quod dicunt idem Willelmus et Alicia[7] clamant per predictam Sabinam et Adam filium suum et Adam cartam illam fecit et fecit homagium suum Ade de Cokefeldia et recepit homagium Willelmi de Valeines, petunt iudicium si super cartam illam debeant respondere.

Et Willelmus pro se et Alicia defendit quod Adam filius Roberti filii Umfridi nunquam fecit homagium Ade de Cokefeldia, nec Adam filius Sabine[8] nunquam seisinam habuit de terra illa et ideo carta illa non debet eis nocere. | [160 b.]

Et Wydo et Alicia dicunt quod Adam filius Roberti filii Humfridi fecit homagium predicto Ade de Cockefeldia secundum cartam illam, et si carta illa eis non sufficit ponunt se in magnam assisam Dom. Regis et petunt recognicionem fieri utrum ipsi maius ius habeant in terra illa secundum predictam conuencionem quam ipsi cognoscunt an idem Willelmus et Alicia tenendi in dominico, et si magna assisa non iaceat dicent aliud.

[1] Robert's sister.
[2] William of Valoines.
[3] The plea of the tenants continues.
[4] William of Valoines.
[5] Corr. uxore (?). Perhaps sua refers to Robert of Cockfield.
[6] The tenants.
[7] The demandants, William Talmash and his wife.
[8] Seemingly Adam son of Sabina, and Adam son of Robert son of Humfrey, are the same.

Et quia Willelmus et Alicia defendunt homagium predicti Ade et quod non cepit homagium Willelmi de Valeines, consideratum est quod magna assisa sit inter eos ad recognoscendum utrum ipsi Wido et Alicia maius ius habeant tenendi terram illam de ipsis Willelmo[1] et Alicia per predictam conuencionem factam inter Adam filium predicte Sabine et Adam filium Roberti de Cokefelde de eadem terra et per homagium quod idem Adam cepit de Willelmo[2] uel idem Willelmus[3] et Alicia tenendi in dominico. Datus est dies etc.

1101. Glouc. Ricardus Tyrelle et Dionisia uxor eius attachiati fuerunt ad respondendum Magistro Militum Templi in Anglia quare non tenet[4] ei finem factum inter eos de tribus uirg. terre cum pert. in Shiptona unde cyrographum etc. quod idem Magister profert et quod testatur quod ipsi Ricardus et Dionisia remiserunt et quietum clamauerunt de se et de heredibus ipsius Dionisie ipsi Magistro et successoribus et totum ius et clamium quod habuerunt uel habere potuerunt in tota terra illa etc. et in dominico et in seruicio pro ii marc. etc. unde idem Magister queritur quod idem Ricardus et Dionisia contra finem illum ceperunt aueria eius pro seruicio per quod deterioratus est et dampnum habet ad ualenciam xl. sol. et inde producunt[5] sectam etc.

Et Ricardus et attornatus Dionisie ueniunt et defendunt contra eum et contra sectam suam quod nunquam ceperunt aueria sua post finem illum nec per eos deterioratus est etc. et hoc offerunt defendere sicut curia considerauerit.

Consideratum est quod Ricardus defendat se xij. manu et attornatus eius[7] similiter se xij. manu et ueniant cum legibus tali die etc.

1102. Linc. Simon de Hautona et Sarra uxor eius per attornatum suum petunt uersus Rannulfum Comitem Cestrie et Lincoln terciam partem lxv. bouat. terre et redditus xx. sol. de uno molendino cum pert. in Hautona et terciam partem a... bouat. terre cum pert. in Eukintorpe et terciam partem xx...

[1] William Talmash.
[2] William of Valoines.
[3] William Talmash.
[4] Sic.
[5] Corr. *producit*.
[6] Sic.
[7] Corr. *attornatus Dionisie* (?). The wife appeared by an attorney of her own who is to make law for her.

acr. terre et sex acr. prati cum pert. in Hautona in sock de Bulinbroc et terciam partem x. bouat. terre cum pert. et iii acr. terre cum pert. in Stepinges et terciam partem septem bouat. terre cum pert. in Beningewrthe ut dotem ipsius Sarre unde Gilibertus de Beningwrthe quondam uir suus eam dotauit etc.

Et Rannulfus Comes uenit et uocauit inde ad warantum Willelmum filium et heredem predicti Giliberti qui presens est per summonicionem ei factam et cognoscit cartam patris sui set dicit quod non tenetur ei warentizare quia facta fuit tempore quo pater suus languidus fuit de languore quo obiit et quo memoriam amisit, et preterea pater suus nichil sibi uel heredibus suis retinuit immo totam quietam clamauit terram illam ut capitali domino et ideo[1] petit iudicium si debeat terram illam ei warentizare.

Et Comes dicit quod si pater suus illam terram quietam clamauit, continetur in carta illa quod idem Gilibertus et heredes sui tenentur terram illam ei warentizare et heredibus suis contra omnes homines. De tempore languoris dicit quod hoc non debet ei nocere quia idem Willelmus warentizauit ei quandam aliam cartam sub nomine eiusdem Giliberti uersus Helenam de Stepinges que facta fuit post istam cartam et petit inde iudicium.

Post uenit Willelmus et ei warentizauit terram totam etc. et dicit quod ipsa fuit dotata nominatim de terra de Hautona set nullam sectam inde habet. Et ipsa hoc defendit et dicit quod dotata fuit de tercia parte per totum, et unde producit sectam. Et ideo[2] consideratum est quod idem Willelmus faciat eidem Simoni et Sarre escambium ad ualenciam predictarum terciarum parcium per totum, et Comes teneat quiete et in pace etc.

3 [1]Jurata uenit ex consensu parcium si Willelmus filius Henrici et antecessores sui tenuerunt duas partes unius bouate terre cum pert. in Piltona in uilenagio de antecessoribus Bartholomei filii Eustachii faciendo has consuetudines Rotel.

On the ground that an heir may not be altogether disinherited.

[1] Br. f. 264 b.

[2] For the pleadings see above, Case 916.

subscriptas scil. tres sol. et iiij. den. per annum de ad Natale iiij. gallinas et ad summonicionem ipsius lomei inter Natale et Purificacionem unum conuiui Quadragesima arare per j. diem ad proprium cibum herciare per j. diem ad proprium cibum suum, et d dare xx. oua et in estate arare per j. diem ad d ipsius Bartholomei, et per j. diem falcare ad cibu Bartholomei scil. bis in die, et per j. diem caria suum ad cibum eiusdem Bartholomei, et in autumpn debet ad precariam ipsius Bartholomei cum tota fa excepta uxore sua, et ad luuebone Bartholomei unum hominem ad proprium cibum, et in hyeme j. diem ad dignarium Bartholomei, et si maritare filiam suam uel sororem suam finem faciet cum ips lomeo secundum quod poterit, uel si idem Wille antecessores sui terram illam tenuerunt libere redd ann. iij. sol. et iiij. den. et faciendo seruicium forinse omni seruicio etc. |

[161.] Juratores dicunt quod idem Willelmus et antece solent et debent facere omnes predictas consuetud Bartholomeus petit scil. de j. bouata terre cum pe preter hoc quod in die Natalis quando reddit galli comedere cum Bartholomeo eodem die et preter nunquam uiderunt filiam uel sororem uendere uel m dare uel maritare, set uiderunt quod idem Bart uendidit Radulfo Cayllard Johannem fratrem ipsius de patre et matre pro xl. sol. et idem Radulfus fe uoluntatem suam.

Et ideo consideratum est quod Willelmus con de uilenagio et si facere uoluerit predictas cons teneat illam bouatam terre per easdem consuetu autem faciat Bartholomeus de terra et de ipso uoluntatem suam ut de uillano suo et ei liberatur[1].

1104. Felicia Harang attachiata fuit ad respondendum
Sussex. de Ouinges quare ipsa intrusit se in unam caruc. t pert. in Bromhurst et ui et armis se in eadem ter

[1] William is personally a villein, yet his right to hold the land by the accustomed services is pl nized.

unde Johannes de Ouinges pater predicti Willelmi cuius heres ipse est fuit seisitus ut de feodo die quo obiit, unde idem Willelmus queritur quod desicut ipse post mortem Johannis patris sui seisitus fuit de eadem terra ut de hereditate sua eadem Felicia cum multitudine armatorum hominum loricis et purpuntis et capellis ferreis et omnibus armis et ui eiecit eum et catalla sua inuenta in domo sua uastauit et destruxit sicut blada sua, fena, forragia et quicquid ibi inuenerunt et gardinum exstirpauit et domos prostrauit et aliam destruccionem fecit per quod deterioratus est et dampnum habet ad ualenciam xl. marcarum et inde producit sectam.

Et Felicia uenit et defendit uim et iniuriam et intrusionem, set reuera ipsa tenet terram illam ut ius et hereditatem suam. Et quesita si Johannes obiit seisitus de terra illa dicit quod reuera obiit seisitus. Et ideo consideratum est quod Willelmus recuperauit seisinam suam et Felicia in misericordia.

Preceptum est uicecomiti quod per sacramentum legalium hominum diligenter inquirat quod dampnum eadem Felicia fecerit eidem Willelmo de domibus suis gardinis uiuariis et aliis rebus etc. et inquisicionem illam habeat tali die etc.

Willelmus de Herdewico per attornatum suum petit uersus Ricardum de Caldicot' j. uirg. terre cum pert. in Caldic' ut ius suum unde Mauricius auunculus suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis avi Dom. Regis capiendo inde expleta v. sol., et de Mauricio quia obiit sine herede de se debuit descendere terra illa Huberto fratri suo, set Alicia uxor predicti Mauricii tenuit terram illam in dotem et uixit diucius quam Hubertus et ideo debet terra illa descendere eidem Willelmo ut filio predicti Huberti et heredi, et in quam idem Ricardus non habet ingressum nisi per patrem suum cui Alicia uxor predicti Mauricii que illam tenuit in dotem ei dimisit etc. Warr.

Et Ricardus uenit et defendit ius suum et predictum ingressum et dicit quod de dim. uirg. terre habuit Thurkillus pater suus ingressum[1] in terram illam ex dono predicti

[1] Stop in MS.

Mauricii per cartam illam que donum illud testatur. I alia dim. uirg. terre dicit quod Ricardus de Pakintona illa ei dedit per cartam suam, que hoc testatur et eum uocat in ad warantum. Et Ricardus presens est et ei warentizat.

Et Willelmus dicit quod iniuste warentizat quia nec ip nec pater suus nunquam seisinam inde habuerunt. Et alia med. uirg. terre dicit quod nunquam Mauricius illi dedit quia carta falsa est et recens et Mauricius obiit xl. an transactis et fuit seisitus die quo obiit et ideo carta illa n debet ei nocere.

Et Ricardus de Caldicot' per attornatum suum cognos quod reuera Mauricius obiit seisitus de illa dim. uirg. te set prius illam dederat Thurkillo patri suo per predict cartam.

Et Ricardus de Pakintona dicit quod quidam Godwi auus suus habuit tres filios Hubertum primogenitum, Rob tum medium et Mauricium postnatum, et idem Huber primogenitus post mortem patris sui tenuit illam dim. ui terre unde uocatus est ad warantum et illam dedit Mauri fratri suo postnato pro homagio et seruicio suo, et Mauric tenuit tota uita sua, et post mortem eius uenit Hubertus reiseisiuit terram illam in manum suam et tenuit, et id Ricardus sicut filius Roberti secundi fratris uenit et inpl tauit eundem Hubertum in curia ipsius Huberti eo quod n potuit esse dominus et heres[1] et recuperauit per concordi illam dim. uirg. terre, et quod ita sit ponit se in magn assisam Dom. Regis et petit recognicionem fieri utrum i maius ius habeat tenendi illam dim. uirg. per predict donum quod Hubertus fecit eidem Mauricio uel idem Will mus tenendi in dominico.

Et Willelmus dicit quod reuera Hubertus pater s tenuit terram illam in feodo et totam terram predict concessit Mauricio fratri suo ad se sustentandum et ad tandum Aliciam uxorem suam, eo quod parentes Alicie n luerunt eam dare eidem Mauricio nisi terram haberet et be defendit quod Mauricius nunquam fecit inde homagiu

[1] Br. f. 279, 279 b.

[2] Br. f. 279 b, so the rule about lord and heir would not apply.

Huberto fratri ... ...c ...ram illam ei dedit nisi ad uitam suam tantum et ad dotandum eandem Aliciam et hoc offert defendere sicut curia considerauerit.

Et quia Ricardus de Ca dicot' cognoscit quod Mauricius obiit seisitus de dim. uirg. terre et quod obiit l. annis transactis et carta inuenta est recens uix de j. anno et ita falsa, Consideratum est quod Willelmus recuperauit seisinam suam de illa dim. uirg. terre et Willelmus filius eiusdem Ricardi et attornatus eius custodiantur pro falsitate carte etc. |

Et quia Ricardus de Pakintona qui se facit warantum Ricardi de Caldicot' warentizauit aliam dim. uirg. terre eidem Ricardo de Caldicot' et Willelmus dicit quod idem Ricardus uel pater suus nunquam aliquam inde seisinam habuit nec in dominico nec in seruicio, Consideratum est quod fiat inde iurata et ueniat in aduentu iusticiariorum ad primam assisam etc. ad recognoscendum si predictus Ricardus de Caldicot' aliud ius uel alium ingressum habuit in illam dim. uirg. terre cum pert. quam Ricardus de Pakintona warantus eiusdem warantizauit eidem[1] Ricardo uersus eundem Willelmum quam per predictam Aliciam que illam ei dimisit etc. quia Willelmus et Ricardus posuerunt se in iuratam illam. Et si Ricardus de Caldicot' amiserit per iuratam illam habeat escambium de terra predicti Ricardi de Pakintona. Et fecit finem pro falsa carta etc. [161 b.]

ROTULUS DE PLACITIS QUE SEQUEBANTUR DOMINUM REGEM CORAM W. DE RALEGHA ANNO REGNI HENRICI FILII REGIS JOHANNIS OCTAUO-DECIMO INCIPIENTE NONO-DECIMO.[2]

[3]Eustachius de Estuteuilla uenit coram Dom. Rege et ostendit quod Nicholaus de Estuteuilla auunculus suus in Ebor.

[1] ... eundem warant' eidem, MS.

[2] A = Tower Roll No. 5. The period covered by this roll is from ... 1234 to Whitsuntide 123[5]. The roll is of great interest; it contains many proceedings against Des Roches, Passelew, Rievaulx and Segrave.

[3] A. m. 1. Hardly legible. Before the king at Wallingford on the octave of Trinity.

pleno comitatu Eboraci dimisit se de manerio de Cotingeham et illud ei reddidit ut ius suum, ita quod postea fuit in seisina de eodem manerio per xiij. septimanas sicut de libero tenemento suo et cepit inde expleta ad ualenciam x. lib., et postea per uoluntatem Dom. Regis disseisitus est et per balliuos suos et petit iusticiam sibi fieri et petit seisinam suam talem qualem prius habuit, et cum seisinam suam habuerit respondebit cuilibet et stabit recto. Alanus de Waxtonesham qui narrauit pro Eustachio in misericordia quia Eustachius deaduocauit id quod pro eo narrauit.

Et super hoc ueniunt Hugo Wack et Willelmus de Mastak et dicunt quod de manerio illo fuerunt ipsi in seisina racione uxorum suarum filiarum heredum predicti Nicholai et dicunt quod uenerunt apud Norhantonam alias coram Dom. Rege et dixerunt quod manerium illud fuit ius uxorum suarum, et que non fuerunt summonite, et sine quibus ipsi non potuerunt nec debuerunt respondere, et dicunt quod fuerunt in seisina per Dom. Regem donec idem Dom. Rex eos per uoluntatem suam disseisiuit et petunt seisinam suam, et cum seisinam suam habuerint respondebunt cuilibet et stabunt in recto, et dicunt quod fuerunt inde disseisiti post diem eis inde datum in curia Dom. Regis. Et quesitum utrum Dom. Rex eos ultimo disseisiuit uel predictum Eustachium, dicunt quod disseisiuit eos ultimo et quod nichil sciunt de seisina ipsius Eustachii, uel disseisina.

Et super hoc uenit Dom. Rex in cuius presencia hec omnia hinc inde dicta sunt et recordatur, quod inuenit predictum Eustachium inde seisitum, et quod idem Eustachius optulerat ei dum fuerat in seisina mille libras per sic quod inde[1] disseisiretur nisi per iudicium, uel quinquaginta marcas per sic quod Dom. Rex caperet terram illam in manu suam et teneret donec unicuique ipsorum iusticia inde fieret in curia sua, et bene cognoscit quod per uoluntatem suam disseisiuit ipsum Eustachium sine summonicione et sine iudicio. Et idem Eustachius ad huc offert ei predictas mille libras per sic quod per iudicium curie sue inde deducatur. Et admittuntur.[2] Dicit eciam Dom. Rex quod post seisinam

[1] Supply *non*, A. [2] The money is accepted.

quam reddidit predictis Hugoni et Willelmo de eodem manerio, per consilium magnatum de curia sua cepit ipse terram illam in manum suam propter uastum et exilium que ipsi fecerunt de boscis et aliis contra prohibicionem suam donec unicuique ipsorum iusticia fieret in curia sua. Et uult et precipit quod in curia sua statim fiat inde iudicium et iusticia.

Et quia cognoscit quod primo disseisiuit ipsum Eustachium sine summonicione et iudicio per uoluntatem suam, consideratum est quod hoc primo emendetur et ideo Eustachius rehabeat seisinam suam, et secundum legem terre respondeat ipse Hugoni et Willelmo et uxoribus ipsorum per assisam mortis antecessoris uel per breue de recto.

[1]Johannes Belet filius Roberti Belet tulit breue de amensuracione dotis uersus Margeriam filiam Michaelis de Wahulla et dicit quod plus habet in dotem de hereditate ipsius Roberti quam ad eam pertinet habendum in Lewes, et unde dicit quod ibi plus habet scil. duas partes trium uirg. terre et xxx. acr. terre in eadem uilla, et petit quod amensuretur. Oxon.

Et Margeria uenit et dicit quod non tenet terram illam nomine dotis set tenet eam sicut illam unde feofata fuit per ipsum Robertum antequam eam desponsaret per cartam suam quam profert et que hoc testatur. Et quesita quando fuit ei data terra[2] illa, dicit in quadragesima quando Dom. J. Rex profectus fuit in Scociam, et quesita quando fuit desponsata, dicit quod | ad festum[3] S. Petri Aduincula sequens, [1163]
et dicit quod cepit expleta et in seisina fuit per dimidium annum fere antequam eam desponsaret, et dicit quod terra illa ei uendita fuit pro xxx. marcis.

Et Johannes uenit et dicit quod nunquam fuit inde in seisina antequam idem Robertus eam desponsaret et si carta unde facta fuit hoc fuit occasione sponsaliorum[4] postea subsequencium, et inde ponit se super patriam. Et Margeria similiter. Et ideo preceptum est uicecomiti quod uenire

[1] m. 3 d. under the heading: Pleas at Wallingford on the morrow of Trinity.
[2] terra repeated.
[3] 1 Aug.
[4] Sic. As to gifts in consideration of future marriage, see Br. f. 29.

faciat apud Westmonasterium c..... ...ciariis in ha
tali die etc. xij. milites etc. per quos rei ueritas etc. qui n
sint de balliua Thome de Langelegha nec in dangerio[1] n
potestate sua et qui nulla affinitate attingant ipsos Johann
et Margeriam ad recognoscendum super sacramentum su
si predictus Robertus quondam uir suus antequam ips
Margeriam desponsaret fere per dimidium annum uendi
terram illam eidem Margerie et cartam suam ei inde fecit
si per donum illud fuit in seisina et expleta inde cepit, et
illam ei dedit occasione sponsalium subsequencium uel n
etc., et se ita inde certificent etc. Et hinc inde concess
est quod siue uenerint siue non quod iurata capiatur. Is
eliguntur de consensu parcium etc. et infra.[2]

Postea apud[3] concordati sunt, et est concordia tal
scilicet quod predicta Margeria recognouit totam terra
predictam cum pert. esse ius ipsius Johannis et illam
reddidit in eadem curia et remisit et quietam clamauit de
et heredibus suis ipsi Johanni et heredibus suis etc., et p
hac recognicione etc. idem Johannes concessit eidem Marg
terciam partem tocius terre predicte cum pert. tenend
tota uita sua nomine dotis, et post mortem ipsius Marge
tota predicta tercia pars cum pert. reuertetur ad ips
Johannem et heredem[4] suos quiete in perpetuum etc.
sciendum quod carta quam predicta Margeria protulit
feofamento pro nulla habebitur, et mandatum est Waltero
Tywe clerico de comitatu cui carta illa tradita fuit q
cartam illam reddat predicto Johanni. Et sciendum qu
Margeria tenet se contentam pro mesuagio ad terciam parte
suam de mesuagio quod fuit quondam Azonis de Lewes.

1108. [5]Robertus Passelewe[6] summonitus fuit ad respondend
Bed Huberto de Burgo Comiti Kancie[7] quo waranto te
manerium de Aspele de quo idem Hubertus de Burgo f

[1] Sic. A. See Ducange s. v. *dangerium*, it is our *danger*. Persons who are within my power are in danger of me, or in my danger. Thomas of Langley is warden of a royal forest. See Index to Rot. Cl.

[2] Seventeen names in A.

[3] Supply *Westmonasterium*, A.

[4] Corr. *heredes*, A.

[5] A. m. 3 d. Seemingly at Westminster; quindene of Trinity.

[6] An adherent of Des Roches, lately Treasurer; now in deep disgrace. See Mat. Par. vol. 3, p. 29...

[7] Whose outlawry has just been reversed; see above, Case 857.

capte fuerunt in manum Dom. et cetera.
icit quod habet manerium de dono uam sicut illud quod fuit eschaeta sii,[1] et inde uocat Dom. Regem ad m Dom. Regis que testatur quod t preterea totam terram que fuit tenuit de Reginaldo de S. Valerico enendam sibi et heredibus suis de suis reddendo inde per annum um uel quatuor solidos, et unde fuit forisiudicatus per quod terra egis et Dom. Rex illam ei dare et illam ei dedit.
l fuit inde seisitus sicut predictum qualem tunc habuit etc.
nam coram Dom. Archiepiscopo scopis et comitibus et aliis magna- od non uult ei warentizare[2] quia Hubertum in prisonam suam per c habuit[3] ipse[4] tunc reddidit et uis omnes terras quas tunc habuit preterea omnes terras quas habuit uis exceptis terris quas tenuit de de Dom. Rex dicit quod predictus illam et omnes alias terras in bus aliis terris eiusdem Huberti ad clericis Italicis pro dampnis suis Rex terram illam non habuit nec io postquam idem Hubertus inde a nullus uocatus ad warantum de ndere de warantya sine summoni- s uel per preceptum iusticiariorum potest summoneri nec preceptum

advisers ... lands to the king.

[4] It had been laid to Hubert's charge that he had instigated the outbreak of 1232 against the Italian clergy. Mat. Par. vol. 3, p. 217—221.

faciat apud Westmonasterium coram iusticiariis in banco tali die etc. xij. milites etc. per quos rei ueritas etc. qui non sint de balliua Thome de Langelegha nec in dangerio[1] nec potestate sua et qui nulla affinitate attingant ipsos Johannem et Margeriam ad recognoscendum super sacramentum suum si predictus Robertus quondam uir suus antequam ipsam Margeriam desponsaret fere per dimidium annum uendidit terram illam eidem Margerie et cartam suam ei inde fecit, et si per donum illud fuit in seisina et expleta inde cepit, et si illam ei dedit occasione sponsalium subsequencium uel non etc., et se ita inde certificent etc. Et hinc inde concessum est quod siue uenerint siue non quod iurata capiatur. Isti eliguntur de consensu parcium etc. et infra.[2]

Postea apud[3] concordati sunt, et est concordia talis scilicet quod predicta Margeria recognouit totam terram predictam cum pert. esse ius ipsius Johannis et illam ei reddidit in eadem curia et remisit et quietam clamauit de se et heredibus suis ipsi Johanni et heredibus suis etc., et pro hac recognicione etc. idem Johannes concessit eidem Margerie terciam partem tocius terre predicte cum pert. tenendam tota uita sua nomine dotis, et post mortem ipsius Margerie tota predicta tercia pars cum pert. reuertetur ad ipsum Johannem et heredem[4] suos quiete in perpetuum etc. Et sciendum quod carta quam predicta Margeria protulit de feofamento pro nulla habebitur, et mandatum est Waltero de Tywe clerico de comitatu cui carta illa tradita fuit quod cartam illam reddat predicto Johanni. Et sciendum quod Margeria tenet se contentam pro mesuagio ad terciam partem suam de mesuagio quod fuit quondam Azonis de Lewes.

1108. [5]Robertus Passelewe[6] summonitus fuit ad respondendum
Bed. Huberto de Burgo Comiti Kancie[7] quo waranto tenet manerium de Aspele de quo idem Hubertus de Burgo fuit

[1] Sic, A. See Ducange s. v. *dangerium*; it is our *danger*. Persons who are within my power are in danger of me, or in my danger. Thomas of Langley is warden of a royal forest. See Index to Rot. Cl.

[2] Seventeen names in A.

[3] Supply *Westmonasterium*, A.

[4] Corr. *heredes*, A.

[5] A. m. 3 d. Seemingly at Westminster; quindene of Trinity.

[6] An adherent of Des Roches; lately Treasurer; now in deep disgrace. See Mat. Par. vol. 3, p. 298 ff.

[7] Whose outlawry has just been reversed; see above, Case 857.

exigebat nomine redditus de cetero non exigantur, et quod uicecomes si uoluerit ueniat ad hundredum ad duos turnos bis per annum et placitet placita que ad uicecomitem pertinent. nisi Abbatissa uelit cum eo gratis finem facere, et quod Abbatissa habeat omnia placita que pertinent ad hundredum per predictos quadraginta solidos secundum quod in carta Regum continetur.

Postea apud Merlebergum coram Dom. Rege quia contencio fuit inter Eliam[1] Com' Sarrisbirie tunc uicecomitem et Abbatissam que placita pertineant ad uicecomitem et que ad hundredum, ita discussum est inter eos quod quia archiepiscopi barones et omnes alii summoniti sunt ad turnos illos defalte et misericordie inde prouenientes pertinent ad uicecomitem et similiter uisus franci plegii et assise panis et ceruisie et attachiamenta false mensure et placitorum corone et placita de aueriis captis et contra uadium et plegium detentis. Et ideo illa remaneant uicecomiti ibidem placitanda nisi Abbatissa inde finem facere uelit gratis. Ad hundredum uero pertinent placita de hominibus uerberatis et de medletis ubi felonia non apponitur et de equis bobus et aliis uulneratis uel mahemiatis et de debitis que exiguntur sine breui Regis et aliis huiusmodi querelis sine breui, et de omnibus aliis huiusmodi placitis que ad hundredum pertinent infra predictos duos turnos per totum annum. Et ideo Abbatissa talibus libertatibus utatur et inde in seisinam[2] remaneat.

11 [3]Nicholaus de Lettres summonitus fuit ad respondendum Dom. Regi quo waranto tenet manerium de Watele de quo Hubertus de Burgo Comes Kancie seisitus fuit de[4] quo manerium illud captum fuit in manum Dom. Regis per preceptum ipsius Dom. Regis etc. Et Nicholaus uenit et dicit etc. Et Hubertus uenit et dicit etc.[5] Notting.

[1] Com' Eliam. A. Countess Dowager, widow of Earl William Longsword.

[2] [illegible] A.

[3] A. [illegible] 7. As to the reversal of [illegible] outlawry see above, Case [illegible]

[4] Com' dat.

[5] Nicholas pleads a grant by King John; also a grant by the now King made in A. R. 8 to Nicholas, the land having belonged to Ralph Tesson, one of the Normans. Hubert pleads seisin at the date of this last grant. A.

Postea coram Dom. Rege apud Rofham[1] quia s
ipsius Huberti non dedicitur immo recognita est per
Regem et plures alios, et preterea quia carta Dom.
facta fuit postquam idem Hubertus fuit dissecisitus, et
terra illa non fuit eschaeta Normannorum nec idem Hub
fuit forisiudicatus, Consideratum est quod pre
Hubertus recuperauit seisinam suam saluo iure i
Nicholai et aliorum[2], si quid iuris habeant in terra
Et idem Hubertus de dono et uoluntate sua concedit
Nicholao medietatem bladi in terra illa seminati etc.

1112. Glauc. [3]Dom. Rex mandauit Aldithe que fuit uxor Johan
Archer quod ipsa sine dilacione faceret deliberare dile
fideli suo Galfrido de Cam cui concessit custodiam te
heredis ipsius Johannis usque ad etatem predictorum her
Sarram filiam predicti Johannis quondam uiri sui et
heredum ipsius Johannis etc.

Et Alditha uenit et producit predictam Sarram
suam et dicit quod idem Johannes uir suus habuit que
filium qui est in custodia ipsius Gaufridi et qui here
Et Sarra liberata est[4] predicto Gaufrido et ipse eam lib
statim Aldithe matri sue cum catallis suis tali modo q
de predicto filio et herede humanitus contingat et sine h
de se moriatur et ipsa Sarra non sit maritata tempore
ipsius filii quod predicta Alditha mater sua eam r
eidem Galfrido solutam et non maritatam, et si ante m
ipsius filii maritata fuerit quod ipsa Alditha de hoc q
remaneat etc.

1113. Norht. [5]Gilibertus de Segraue summonitus fuit ad responden
Dom. Regi manerium de Burtona quod est eschaeta
Regis et quod eidem Giliberto concessit per cons
Stephani de Segraue patris sui etc.

Et uenit ipse et dicit quod post summonicionem f
ei de eodem manerio est ipse disseisitus per Marescallu

[1] *Roffam*, A; Rochester.
[2] No persons named in A; *aliorum* refers to persons in general.
[3] A. m. 8. Reading; Sunday after the Assumption.
[4] *est* repeated.
[5] A. m. 12 d. Windsor; *in crastino Natiuitatis*. This must refer birthday of Our *Lady*, 8 Sept.
[6] Corr. *reddendum*, A.
[7] Richard Earl Marshall, adherents had ravaged the la Segrave the justiciar.

ita quod blada sua asportata sunt, et petit iudicium si debeat disseisitus respondere.

Et quia nemo disseisitus de aliqua terra respondere debet antequam seisinam suam habeat, concessum est quod Gilibertus habeat seisinam suam. [1]Preceptum est uicecomiti[1]. Et uicecomes faciat reportari et reddi eidem Giliberto si quid fuerit inde asportatum. Idem dies datus est ei etc. ut supra etc.[2] |

[3]Prior S. Swithuni[4] etc. et infra[5] summoniti fuerunt ad respondendum Dom. Regi quare leuauerunt furcas et quendam hominem mortuum suspenderunt in warrenia Dom. Regis de Ouertona ubi furce prius non fuerunt leuate contra libertates Dom. Regis eiusdem warennie. Et Prior dicit etc.[6] De furcis leuatis dicit quod illas habet leuatas, et libertatem habet habendi furcas quia habet infangenethef et utfangenethef per cartas antecessorum Dom. Regis scil. Johannis Regis patris Dom. Regis quam profert que testatur etc.[7] Et quia conuictum est per cartas etc. quod habet infangenethef et utfangenethef, consideratum est quod iuste leuate sunt et ideo remaneant etc. [162.] Wilt.

De homine suspenso dicit quod quidam latro qui utlagatus fuit ut dicitur solet furari aueria et ducere ea in boscum ipsius Prioris in quemdam locum secretum et ibi solet occidere boues et uaccas et cum semel interceptus fuerit[8] et circumdatus gentibus ipse latro cultello suo se interfecit, et quando ita se ipsum interfecerat, et quia dictum fuit quod utlagatus est uenerunt predicti homines et postquam uisus[9] per coronatorem leuauerunt predicti homines de Ouertona furcas et illum suspenderunt, set Prior dicit quod factum illud non aduocat.

Et quia predictus latro non fuit conuictus ad latronem nec utlagatus, consideratum est quod iniuste suspensus fuit et ideo libertas capiatur in manum Dom. Regis et Prior in

[1] Interlined in A.
[2] Michaelmas three weeks.
[3] A. m. 13. Morrow of Exaltation (14 Sept.) at Marlborough.
[4] Winchester.
[5] About twenty defendants, A.
[6] He was first to answer a charge of keeping unlawed dogs, A.
[7] An express grant of infang-and outfangthief, A.
[8] Corr. *esset*, A.
[9] Supply *fuit*, A; *uisus* repeated in the text.

misericordia. Postea[1] fecit cum Dom. Rege pro libertate sua et pro misericordia l. marc.

1115. Berch. [2]Preceptum fuit balliuis Episcopi Sarrisbiriensis de Sunninges quod recordari facerent loquelam que fuit in hundr suis[3] in Sunninges inter Walkelinum de Stoke querentem et Willelmum de Gildehaulle deforciantem de quadam equa unde idem Walkelinus queritur quod ei iniuste detenta est in eodem hundredo etc. et recordum haberent coram Dom Rege etc. Et recordum uenit quod tale est. Quedam equa arestata fuit in manerio de Sunninges et Willelmus de Gilhale uenit in pleno hundredo et dicit quod equa illa sua est et producit sectam sufficientem, et inuenit plegium d habendo equam illam ad standum in eadem curia recto[4] pe unum annum et unum diem si quis inde loqui uelle secundum consuetudinem manerii, et equa ei liberata fui Et Wakelinus de Stoke uenit ad eandem curiam et dici quod equa illa sua est et quod haberet ad diem quicquid e necesse foret quod sua esset[5]. Et balliuus dedit ei diem i xv. dies et quod tunc produceret sectam suam et similite predicto Willelmo. Ad diem illum uenerunt et Wakelinu et Willelmus, et Wakelinus producit sectam quod sua est, e similiter Willelmus uenit cum secta sua dicens quod sua fui et ei pullanata, et cum curia nesciuit cui incumbebat probaci posita fuit loquela et iudicium in respectum usque ad quartam curiam pro afforciamento habendo, et ad quartam curiam uenit Wakelinus et tulit breue Dom. Regis quod recordum fieret et ueniret coram Dom. Rege etc. Postea apud Wes monasterium etc. tali die uenit Wakelinus post essonia fact ab eodem Willelmo, et Willelmus producit sectam suam e ipsi quos produxit pro se discordati sunt in multis et i tempore et in aliis circumstanciis, quia quidam dicunt quo quedam equa mater ipsius pullani empta fuit ab eoden Willelmo iiij. annis elapsis et quod tunc fuit pregnans e quod habuit quandam stellulam in fronte albam, quidam dicunt quod sex annis et quod nullam stellulam habui

[1] Supply *finem*, A.

[2] A. m. 13 d. The Bishop of Salisbury had a palace at Sonning.

[3] *hundredo suo*, A.

[4] *illam ad rectum in eadem curi* A.

[5] He will have sufficient proof th the mare is his.

quidam uero conueniunt in tempore set discordant in signo quia dicunt quod non habuit stellulam set albos pilos in fronte, quidam dicunt quod nullam habuit stellam.

Et Wakelinus producit sectam que concordat in omnibus et per omnia, et dicunt omnes quos ipse producit pro se quod ad diem talem etc. quatuor annis elapsis uenit idem Wakelinus et emit equam unam soram cum pullo lactente et tradidit pullum illum custodiendum cuidam Johanni de Parco. Et quesiti de signo et uerbis[1] concordant quia dicunt quod pullus habuit sinistram auriculam fissam et caudam pro parte abscisam et dicunt quod pullus niger fuit. Et pullus ausus est et non habet etatem nisi quatuor annorum ad plus uel trium et dimidii ad minus. Et Thomas de Perham seruiens manerii dicit quod predictus Wakelinus antequam equam petitam uidisset dixit omnia signa et colorem et omnia per que cognosci potuit, et Willelmus cum supra hoc esset interrogatus nichil certum dicebat nisi quod ei pullunata fuit et nichil sciuit de etate. Et quia secta quam Willelmus producit non est sufficiens nec aliquid probat, et quia loquela incepta fuit infra libertatem Episcopi Sarrisbiriensis et ballivus Episcopi petit curiam suam, concessa est ei et teneat unicuique iusticiam. Et Willelmus et Gunilda mater sua cognoscunt quod quidam Rogerus de Etona uendidit patri ipsius Willelmi matrem illius eque vj. annis elapsis uel septem, et dicunt quod tunc fuit pregnans, et equa non est adhuc nisi iiij. annorum ad plus etc.

[2]Beatricia uxor Gaufridi de Dichefordia ponit loco suo Gaufridum uirum suum uel Willelmum de Euesham uersus Willelmum Trauers de placito terre. Et sciendum quod Beatricia essoniauit se de malo lecti et habuit languorem et unde habuit diem apud Turrim Londonie a die uisus sui in unum annum et unum diem et qui transit[3] tali die etc. Et dictum est ei quod ueniat in eodem statu in quo nunc est ad primam summonicionem quando iusticiarii residebunt in banco uel in aduentu iusticiariorum cum in partes etc. sine essonio. | Wygorn.

[1] A has two words which are not clearly written. I cannot read them.
[2] A m. 14. Westminster; octave of Michaelmas.
[3] Corr. transiit, A.

[163 b.]

1117. [1]Prouisum est coram Dom. Rege, Archiepiscop tuariensi, Episcopis, Comitibus, Baronibus et aliis Mag et Consilio Dom. Regis quod nulla assisa ultime pr cionis de cetero de ecclesiis prebendatis nec de pr capiatur[3].

Nota prouisionem factam et concessam de bastardia de eo qui natus est ante sponsalia [2].

Item eodem die prouisum est coram eisdem quod uiri religiosi quicunque sint et qui habent ecclesias par in proprios usus habeant de cetero assisas ad recognos utrum feodum etc. sit libera elemosina etc., eodem n per eadem uerba secundum quod clerici rectores eccl illas habent etc. et uacentur[4] persone in breuibus s clerici exceptis ecclesiis conuentualibus et earum fe quibus nulle huiusmodi assise capiantur[5].

[[6]Et similiter[7] concessum est a Dom. Rege Archiepiscopis, Episcopis, Comitibus et Baronibus q uenerant apud Mertonam ubi tractatum fuit de co utilitate regni super pluribus articulis Dom. Reg regnum tangentibus ubi inter alia[9] tractatum fuit de tione bastardie utrum uidelicet aliquis natus ante monium[10] succedere possit antecessoribus suis in he et haberi pro legittimo[10] sicut ille qui post matrin natus fuit. Et ad[11] Archiepiscopi et omnes Episcopi

Prouisio de bastardia obiecta contra eum qui natus fuit et genitus ante matrimonium [8].

[1] A. m. 15. Under the heading *Placita apud Westmonasterium coram Dom. Rege in Oct. S. Mich. anno Regni eius xviij*. The difficult questions raised by this record I propose to discuss in my Introduction.

[2] By the usual annotator.

[3] In A *capiatur* is wanting. This provision is repeated below. See the end of this record and Br. f. 241 b. This is Fitz. *Darren Presentement*, 23.

[4] Corr. *uocentur*, A.

[5] This provision is repeated below. See Br. f. 286 b. This is Fitz. *Juris Utrum*, 16.

[6] I find nothing in A resembling the passage which I enclose in [ ]. What has gone before is on memb. 15 and is there followed by divers law suits. Then at the top of memb. 15 d. there is the heading *Die Jouis proxima post festum S. Dionisii anno Regis Henr. fil. Reg. J. xvi Dom. Rege et subscriptis*. Th in [ ] corresponds to the and cap. 9 of the Statute of and is found with little in Bracton f. 416 b. I e Statutes of the Realm (S) an (Br).

[7] S and Br. give date; n St Vincent A. R. 20, i.e. 1236; S adds that the were assembled for the c of the king and queen.

[8] By the occasional anno

[9] Here follows in subst 9 of Stat. Mert.; but in an form similar to that given ton.

[10-10] *habere poterit heredi haberi possit pro legitimo*, E

[11] Supply *hoc*. S has *Reg omnes Episcopi*; Br. has *omnes Episcopi responderun*

derunt quod [1]cum illi qui nati sunt ante matrimonium ita legittimi sunt sicut illi qui post matrimonium nati sunt quoad deum et coad ecclesiam[1] noluerunt neque potuerunt [2]sine preiudicio ecclesiastice dignitatis respondere ad breue de inquisicione facienda de bastardia sic obiecta, rescribere Dom. Regi in forma eis demandata a Dom. Rege per breue suum, uidelicet utrum ipse qui huiusmodi bastardia obiecta esset natus esset ante sponsalia siue matrimonium uel post, et cum hoc esset in preiudicium ecclesiastice dignitatis[3], rogabant magnates ut ad hoc consentirent, quod nati ante matrimonium[3] ita legittimi essent sicut et illi qui post sponsalia uel[4] matrimonium [5]coad successiones parentum et eorum hereditates[5], quia ecclesia tales habet pro legittimis. Et omnes Comites et Barones quotquot fuerunt[6] una uoce responderunt quod noluerunt[7] leges Anglie mutare que [8]usque ad tempus illud[8] usitate fuerunt et approbate.] Bastardia.

[9]Postea uero alio die coram ipso Dom. Rege et subscriptis congregato consilio prouisum fuit et concessum ab ipso Dom. Rege coram uenerabili patre E. Cantuariensi Archiepiscopo[10], R. Cycestrensi Episcopo Dom. Regis Cancellario, R. Dunnolmensi Episcopo, H. Elyensi Episcopo, Episcopo Norwicensi, Episcopo Londoniensi, Episcopo Bathoniensi, Episcopo Exoniensi, Episcopo Karleolensi, Episcopo Herefordensi et Episcopo Roffensi, item coram comitibus subscriptis R. Comite Cornubie et Pictauie, G. Comite Marescallo, J. Comite Lincolnie, W. Comite Warenne, J. Comite Cestrie, W. Comite

[1] This whole passage is wanting in S. Br. gives it with merely verbal variations.

[2-2] S has merely *ad istud responderunt quia hoc esset contra communem formam ecclesie*. Br. agrees substantially with the text.

[3] Br. but not S inserts *quando omnia*.

[4] S but not B omits *sponsalia uel*.

[5-5] Br omits. S has *quantum ad successionem hereditariam*.

[6] S but not Br., omits *quotquot fuerunt*.

[7] Sic. Br., *noluerunt*, S.

[8-8] S but not Br omits.

[9] At the top of A. m. 15 d, as already said is the heading *Die Jouis proxima*, etc. On this follows *Prouisum fuit et concessum a Dom. Rege et subscriptis omnibus et aliis quod decetero* etc. From *decetero* which occurs below, A agrees with my text, subject to the variants that I have noted. The names of the magnates in A occur at the end of the ordinance, after *cum talis bastardia obiciatur*. There is nothing in the statute-book answering to what follows. Bracton gives the date *Postea uero die Jouis proxima post festum S. Dionisii*. The year previously mentioned by him is A. R. 20. S. Denis is Oct. 9, Monday in 1234, Tuesday in 1235, Thursday in 1236.

[10] In A the names at the end of the ordinance are in the nominative.

de Ferers, Thoma Comite Warrewici, H. Comite I H. de Ver Comite Oxonie, H. Comite Herefordie, Monte Forti Comite Leycestrie, item coram ba subscriptis Radulfo de Tony, Philippo de Albeniaco, I filio Nicholai, Herberto filio Mathei, Johanne Mar Galfrido de Lucy, Ricardo de Argenten, Hugone Disper Willelmo de Say, Willelmo Bardolf, Willelmo de Ca seniore, et Willelmo de Cantilupo iuniore, Ricardo S Godefrido de Craucumba, Almarico de S. Amando Be de Curiel[1], Engelardo de Cygony, Roberto de Mu Baldewino de Pauntona, Herberto de Lucy et Ricar Hugonis et pluribus aliis tunc ibi presentibus, quod de cum talis bastardia obiecta fuerit[2] alicui in curia Regis quod [3]bastardus sit et ideo bastardus quia[3] ante [4]sponsalia siue[4] matrimonium contractum inter suum et matrem suam mittatur loquela ad episcopu ut inquiratur[6] per hec uerba[7] utrum talis natus fueri sponsalia uel[9] matrimonium uel post[10], ita quod in inqui illa cesset omnis appellacio sicut in [11]omni alia inqu de[11] bastardia de qua [12]inquisicio fuerit transmissa ad cristianitatis episcopo uel ordinario facienda, et ita r quod[12] nulla fiat appellacio extra regnum [13]si de nec contingat appellari[13]. Et ideo[14] tunc preceptum fuit q teneretur et observaretur in futuro[14] tam de illis[15] de iudicium ex tunc[16] faciendum esset[17] in curia Dom. [18]tam de placitis inceptis quam incipiendis[18] cum hui bastardia obiciatur[19].

[1] *Kuriel*, A.

[2] Sic, Br.; *obiiciatur*, A.

[3-3] Sic, Br.; omit A.

[4-4] Sic, Br.; omit A.

[5] *ordinarium*, Br.

[6] *ad inquirendum* not *ut inquiratur*, A; *et fiat inquisitio*, Br.

[7] Sic, Br.; omit *per hec uerba*, A.

[8] Sic, Br.; *fuit*, A.

[9] Sic, Br.; omit *sponsalia uel*, A.

[10] Br. but not A inserts *et rescribat ordinarius per eadem uerba Dom. Regi sine aliqua cauellatione*.

[11-11] Sic, Br.; *simplici*, A.

[12-12] *inquisitio demandanda fuerit alicui ordinario facienda, e quod*, Br.; *placitum transmi ad curiam cristianitatis, i* A.

[13-13] Sic, Br.; omit A.

[14-14] Sic, Br.; *decetero ita* A.

[15] Br. inserts *quam*.

[16] *est* not *ex tunc*, A.

[17] Om. *esset*, A.

[18-18] *quam de placitis que incipiuntur*, A.

[19] Br. adds *ex tali causa*. A follow the names of t nates.

[1]Concessum est eciam eodem die a Dom. Rege et a supradictis omnibus quod assisa ultime presentacionis non capiatur de ecclesiis prebendatis nec de prebendis. Concessum est eciam uiris religiosis qui ecclesias parochiales habent in proprios usus quod ipsi de terris ecclesiarum illarum habeant sicut persone assisam ad recognoscendum utrum terra sit libera elemosina pertinens ad ecclesiam unde ipsi sunt persone et quod nominentur persone in breuibus sicut[2] et per eadem uerba secundum quod clerici rectores aliarum ecclesiarum nominantur, exceptis ecclesiis conuentualibus et earum feodis de quibus nulle huiusmodi assise capiantur.

A [3]Assisa uenit recognitura si Johannes le Fay iniuste et sine iudicio disseisiuit Willelmum Renard de libero tenemento suo in Brumlegha post primam coronacionem Dom. Regis apud Westmonasterium, et unde queritur quod disseisiuit eum de terra circiter j. caruc. terre etc. Surr.

Et Johannes uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia reuera terra illa unde queritur fuit cuiusdam Anselli de Coburg qui profectus fuit in Normanniam, et quia ipse Johannes audiuit quod idem Anxellus mortuus fuit, cepit terram illam | et illam tenuit in manu sua, et postea quia idem Willelmus ei seruierat commisit ei terram illam et tradidit ad uoluntatem suam et quamdiu ei placeret et quamdiu ei bene seruiret et donec recti heredes uenirent et facerent quod de iure facere deberent, et idem Anxellus postea uenit in Angliam et inuenit Willelmum ita seisitum et perquisiuit sibi uersus Dom. Regem quod rehabuit[4] seisinam suam, et quando illam habuit, tradidit eam cuidam Johanni Anguillun, et ita quod predictus Willelmus perquisiuit breue de noua disseisina iam viij. annis elapsis coram Roberto de Lexetona et Willelmo de Londonia apud [164.]

[1] This clause is given more briefly in A.

[2] A has *sicut patet ex altera parte* ... *uersus* (referring to what is printed above from the front of m. 15). *De tenementis uero que ad eas pertinent racione ecclesiarum* ... , etc. Thus in A ends the ordinance. Against the last part of it, the scorer has set his mark.

[3] A. m. 16. An assize taken by William Raleigh and Robert of Rockeley at Lambeth.

[4] Sic, A.

Bermundeseiam[1], et postea uenit et noluit sequi ita quod remansit in misericordia et ipse et plegii sui de prosequendo et bene dicit quod terram illam nunquam habuit in feodo nisi ad uoluntatem suam, et si ita esset quod fuit inde disseisitus, hoc fuit per Anxellum et non per ipsum Johannem et inde ponit se super iuratam, et dicit quod idem Willelmus cepit v. marcas per sic quod[2] retraheret.

Et Willelmus uenit et dicit quod fuit inde feofatus et inde fuit in seisina per multum tempus et idem Johannes inde cepit homagium suum et fuit inde seisitus donec fuit disseisitus per ipsum Johannem. De hoc autem quod tulit breue de noua disseisina super ipsum Johannem de Fay et Johannem Anguillun, dicit quod nullum breue tulit super ipsum Johannem de Fay set reuera tulit illud super predictum Johannem Anguillun, et quia audiuit quod breue illud non potuit ei prodesse noluit illud sequi et ita remansit in misericordia, et bene defendit quod nullum tulit super predictum Johannem de Fay nec denarios recepit pro se retrahendo, et quod inde fuit feofatus et ita seisitus ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod terra illa fuit predicti Anxelli et ipse Johannes cepit in manum suam terram illam secundum quod predictum est, quia credidit quod idem Anxellus mortuus esset in Normannia, et quando idem Johannes illam habuit in manu sua tradidit eam ipsi Willelmo, et ita quod Willelmus fuit in seisina per tres annos et cepit expleta et reuerso Anxello de Normannia, uenit idem Johannes et disseisiuit ipsum Willelmum de eadem terra et illam tradidit ipsi Anxello, set nesciunt si preceptum Dom. Regis inde haberet. Et dicunt quod melius credunt quod tradita fuit ipsi Willelmo ad uoluntatem ipsius Johannis et quamdiu ei placeret quam alio modo et in feodo. Et ideo consideratum est quod Johannes inde quietus et Willelmus in misericordia.

1119. Essex. [3]Isobella que fuit uxor Alexandri Parent summonita fuit

[1] Robert Lexington and William of London, two justices of the King's Court.

[2] Supply *se*, A.

[3] A. m. 16.

ad respondendum Dom. Regi quo waranto tenet xvij. acras terre cum pert. in Haueringe et alii etc. etc. et infra[1].

Et Isobella et omnes alii ueniunt et dicunt quod tenuerunt terras illas de Henrico filio Aucheri aliquando dum uixit et ipse in uita sua attornauit seruicia ipsorum Alexandro de la Mare et dicunt quod faciunt ei seruicia sua et uocant ipsum inde ad warantum. Et ipse presens est et dicit quod non habet diem ad warantizandum et petit diem, et datus est eis dies coram Dom. Rege ubicumque etc. Et de terra quam ipse tenet petit uisum et habet. Idem dies datus est ei qui supra[2], et interim etc.

[illegible] [3]Adam filius Herui et Juliana uxor eius petunt uersus Galfridum filium Johannis manerium de Ornesby cum pert. ut ius suum et de quo Johannes filius Hugonis pater predicte Juliane cuius heres ipsa est fuit seisitus in dominico suo ut de feodo die quo iter arripuit uersus terram sanctam et in quo itinere obiit ut dicitur et unde Gunnora de Radinges[4] uxor predicti Johannis filii Hugonis et mater ipsius Juliane postea in curia nostra coram iusticiariis nostris apud Westmonasterium recuperauit dotem suam uersus Matillidem de Bruera que se facit[5] uxorem predicti Johannis, et que in eadem curia obiecit eidem Gunore quod nunquam fuit predicto Johanni legittimo matrimonio copulata, que Gunora postmodum per hoc quod eam misimus ad curiam cristianitatis probauit sponsalia sua ut dicitur etc.[6] Norf.

Et Galfridus uenit et defendit ius suum et dicit quod non debet ei respondere de manerio illo cum pert. quia non tenet totum manerium illud, quia Willelmus Anguilyn tenet unum mesuagium et Willelmus de Sparham tenet aliud mesuagium in eadem uilla et terram de quibus ipse nichil tenet nec in seruicio nec in dominico, et desicut non tenet manerium totum non uult respondere nisi curia considerauerit. Et Adam et Juliana non possunt hoc dedicere, et petunt potestatem recedendi de breui suo, et habent, et ideo inde

[1] The other defendants are sued for several distinct parcels, A.

[2] The defendants whose names are given, A.

[3] A. m. 19 d. Westminster, octave of S. Martin. Bracton f. 298.

[4] Corr. *Bendenges*, A.

[5] Corr. *fecit*, A.

[6] As to the action between Gunora and Maud, see Br. f. 306 b.

sine die. Et sciendum quod Galfridus cognoscit quod totum residuum etc.

1121. Deuon. [1]Hugo de Chaggefordia attachiatus fuit ad responde Henrico Teutonico quare de nocte ui et armis et c pacem Dom. Regis asportauit blada hominum maneri de Aluringtona et de Wikes que idem Henricus hab ballio Ricardi Comitis Cornubie et Pictauie de terris idem Comes habet de dote J.[2] Regine matris Dom. Re unde idem Henricus queritur quod tali die etc. uenit[3] dictus cum gente armata circiter ducentis hominibus ad predicta maneria et blada ita asportauit de terra s unde dicit quod homines et tenentes sui blada illa semi runt, et unde dampnum habet ad ualenciam etc. et producit sectam etc. |

[164 b.] Et Hugo uenit et defendit uim et iniuriam et as cionem bladi et quod nullum bladum asportauit de ipsius Henrici et inde ponit se super patriam, et dicit terra de qua blada fuerunt asportata sua est, et quesitu eorum seminauit terram illam, dicit quod homines Henrici set hoc fecerunt super defensum suum, et q blada fuerunt matura uenit ipse et fecit blada illa asp de die et non de nocte. Et dicit quod homines ipsius rici de predictis uillis habuerunt aliquando communam ture in eadem terra que sua est, et postea illam excolu secundum quod predictum est sed nullam communam h potuerunt nisi pro seruicio quod pro ea fecerunt. Et co cit quod blada illa asportauit postquam fuerunt int super terram illam.

Et Henricus dicit quod terra sua est et quod bla fuerunt asportata et ui et armis et de nocte et hoc pe ad Dom. Regem et inde petit iudicium. Postea conco sunt per licenciam et Hugo dat eidem Henrico ce solidos pro dampnis predictorum hominum et Henricus se inde contentum, et ideo inde sine die etc.

[1] A. m. 23. Octave of Hilary.

[2] Isabella of Angoulême. Her dower lands had lately been given by the King to his brother Richard of Cornwall. Mat. Par. vol. 3,

[3] Sic, A.

[4] Sic, A.

[5] cons', MS.

[illegible] [1]Preceptum fuit balliuis de Kingestona quod in plena curia sua de Kingestona recordari facerent loquelam que est in eadem curia inter Radulfum del How et Radulfum de Immewrthe et Alanum de Legha et Johannam uxorem eius tenentes de xj. uirg. terre cum pert. in Immewrthe excepta una acra et unde predictus Radulfus de How queritur falsum sibi factum fuisse iudicium in eadem curia, et recordum uenire faceret per quatuor qui recordo illi interfuerunt etc. Et Radulfus Cortes et etc. et infra[2] quatuor qui recordo illi interfuerunt ueniunt et recordantur quod Radulfus de How tulit quoddam breue de recto ad curiam de Kingestona de predicta terra quod secundum consuetudinem manerii deducerentur. Et post summoniciones et supersisas essoniauerunt tenentes de malo ueniendi et postea essoniauit se predicta Johanna de malo lecti et essonium ei fuit allocatum tam racione breuis quam secundum consuetudinem manerii. Surr.

Et Radulfus de Ho dicit quod falsum ei factum fuit iudicium quia in maneriis Dom. Regis nec ad huiusmodi breuia iacet essonium de malo lecti. Et quesitus utrum essonium iniuste fuit allocatum uel racione breuis uel occasione consuetudinis manerii dicit quod racione breuis. Et breue ostensum est et loquitur de puro facto[3] secundum consuetudinem manerii, et quia breue in se habet illud essonium quia loquitur pure de facto[4], ideo balliui inde sine die et Radulfus in misericordia, et procedat loquela in curia etc.

[illegible] [5]Burgenses de Dunwico queruntur quod Benedictus Maior Suthamptone et Walterus et alii balliui eiusdem uille ceperunt consuetudines de allec' et de aliis que facere non debent et dicunt eo quod quieti debent esse de omnibus consuetudinibus per cartam[6] Johannis Regis quam proferunt que hoc idem testatur et similiter per cartam Dom. Regis qui nunc est que illam cartam confirmat, et unde queruntur quod contra cartas illas arestauerunt xj. naues in portu[7] de Hamele. Suhamt.

[1] A. m. 23 d.
[2] This marks the omission of three names, A.
[3] [illegible] recto, A: an odd mistake.
[4] Corr. recto, A.
[5] A. m. 25 d.
[6] Rot. Cart. p. 51, dated 29 June, 1199.
[7] *potu*, MS. Hamble between Southampton and Portsmouth.

Et Benedictus et Walterus ueniunt et dicunt quod nullas naues arestauerunt set consuetudines de allec' ceperunt et de aliis quia ante confeccionem illarum cartarum et post seisinam inde habuerunt et illa seisina usi sunt hucusque etc.

Dies datus est eis etc. Post ueniunt balliui de Suhamptona et proferunt cartam Regis Johannis anno regni sui primo[1] que testatur quod concedit et confirmat burgensibus Suhamptone[2] in perpetuum cum portu de Portesm' cum omnibus pertinenciis, libertatibus et liberis consuetudinibus suis et aliis omnibus que ad firmam predicte uille pertinebant tempore Henrici Regis patris sui, et dicunt quod per cartam illam que prius confecta fuit quam carte illorum de Dunwico et eciam per cartam Regis Ricardi quam habent sunt ipsi in seisina de capiendis consuetudinibus et tolneto.

Et quia ipsi burgenses de Dunwico nichil ostendunt quod sint in seisina quietancie per cartas illas uel quieti esse debeant, consideratum est quod illi de Suhamptona sine die et illi de Dunwico in misericordia.

1124. Hunting.

Nota quousque quod idem est quod donec[4].

Terminus terminatus set indeterminatus et incertus, et ideo liberum tenementum sicut ad uitam hominis, quia nichil certius morte, nichil incertius hora mortis[6].

Et forte non dedit et escambium nec heredes obligati fuerunt.

[3]Stephanus de Segraue summonitus fuit ad respondendum Dom. Regi de placito quod reddat ei maneria de Almundebiria et de Westona, in que non habet ingressum nisi per Johannem Comitem Cestrie et Huntingdonie qui illa dare non potuit, eo quod Dom. J. Rex pater Dom. Regis non dedit ea Comiti Dauidi patri suo cuius heres ipse [Johannes[5]] est nisi quousque [J. Rex] eidem Comiti [Dauidi] daret escambium ad ualenciam in escaetis. Et habuit diem talem etc. ad quem se essoniauit et habuit diem per essoniatorem suum a die etc. ad quem nec uenit nec essoniatorem misit. Et nunc uenit [per attornatos suos[7]]. Et Dom. Rex se tenet ad defaltam etc. Et Stephanus per attornatum suum defendit

[1] Not found in the printed Charter Roll.

[2] Supply *uillam de Suhamptona*, A.

[3] A. m. 27.

[4] The word *quousque* is equivalent to *donec*. So Br. f. 26 b.

[5] Words in brackets inserted by annotator, not in A.

[6] These remarkable words occur in Bracton, f. 27. Si autem fiat donatio ad terminum annorum, quamuis longissimum, qui excedat uitas hominum, tamen ex hoc non habebit donatorius liberum tenementum, cum terminus annorum certus sit et determinatus, et terminus uitae incertus, et quia licet nihil certius sit morte, nihil tamen incertius est hora mortis.

[7] By annotator; not in A.

mmonicionem, essonium, et sursisam et totum, et ideo dicit legem et ueniat cum lege tali die etc. se xij. manu. et tornatus iuret in animam domini sui etc. Idem dies datus Stephano per attornatum suum de audiendo iudicio suo ram Dom. Regem. Postea uenit attornatus Stephani et cit legem secundum quod ei adiudicata fuit et iurauit in imam domini sui.

Nota de S. de Segraue qui fecit attornatos et fuit tenens et postea defendit summonicionem et sursisam et totum per attornatos et ipsi uadiauerunt legem et illam fecerunt et iurauerunt in animam domini sui. Set uidetur quod hoc fuit error in persona tenentis etsi hoc ualere posset in persona petentis[1].

[2]Postea apud Wudestok auditum fuit recordum istud coram ipso Dom. ... in warderoba Dom. Regis et presente fratre Galfrido Templario factum ... et concessum a Dom. Rege quod terra illa sic data remaneret ... Stephano de Segraue et heredibus suis in feodo, quia Dom. Rex nunquam prouidit nec reddidit escambium eidem Comiti Dauidi in uita sua ... prouisio non tetigit heredes suos. |

[165.] Cantebr.

[3]Elias de Essewilla summonitus fuit ad respondendum Willelmo de Ferariis quare non reddit ei Simonem filium et heredem Elie de Chichesaunt cuius custodia ad eum pertinet eo quod predictus Elias terram suam tenuit de eo per seruicium militare, et unde dicit quod per detentionem illam deterioratus est ad ualenciam xl. marcarum.

Et ad alium diem ita conuenit quod predictus Elias producere deberet eum ad hunc diem si posset et quod diligenciam apponeret producendi eum et si non possit[4] eum producere quod manifestaret quis eum haberet etc.

Et Helyas uenit set non producit heredem illum et dicit quod illum non potest producere quia illum non habet nec eum reddere potest quia est in manu cuiusdam Roberti

[1] I cannot find that Bracton ... this point; though on f. ... he says that a tenant who has ... waged law of non-summons cannot afterwards make his ... by attorney. As to the attorney swearing on the soul of the principal ... 337 b.

[2] What follows is added by the annotator at the foot of the page. The legal point seems this:—the ... gave land to Earl David and his ... the king should make ... provision for David; no ... was made in David's life... claims under John ... of David, he cannot be de... of the land by any provision made for the heirs of David, *quia provisio non tetigit heredes.* See Br. f. 26 b. The annotator seems to have had personal knowledge of the result of this action against the disgraced justiciar. This passage is not in A and does not look quite like an extract from a roll; the proceedings in the wardrobe may have been informal. Geoffrey the Templar had the keeping of the great seal in 1238; little is known of him; in 1235 he would be one of the king's clerks and, it may be, supplied the annotator with this information. See Mat. Par. vol. 3, p. 495.

[3] A. m. 28.

[4] *posset*, A.

filii Radulfi de Grauehcrst nec per eum ibi est nec per eum ei liberatus est.

Et Willelmus dicit quod fuit in manu ipsius Helye post mortem patris sui et in domo sua et inde producit sectam etc.

Et Helyas dicit et cognoscit quod reuera aliquando fuit in domo sua et idem Robertus illum ibi adduxit et postea eum inde abduxit et illum habet sicut credit, et bene defendit contra ipsum et sectam suam quod ipsum non habet nec eum habuit nec ipsum reddere potest. Et ideo defendat se xij. manu et ueniat cum lege etc. tali die etc.

Et quia Helyas dicit quod predictus Robertus illum habet, preceptum est uicecomiti Bedefordie quod faciat eundem Robertum uenire ad diem illum et secum adducat predictum heredem, quia idem Helyas[1] quod idem Robertus eum adduxit sepius ad domum suam et illum inde abduxit et quod illum habet. Et si Robertus illum heredem tunc adduxerit uel cognouerit quod illum habeat tunc sit Helyas quietus de lege.

Postea ad alium diem uenit predictus Helyas et recognouit predictam custodiam terre et heredis illius esse ius ipsius Willelmi et illam ei reddidit. Et quia non habet heredem illum ad manum datus est eis dies etc. ut illum reddat Dom. Nicholao de Neouilla cui idem Willelmus concessit et dedit predictam custodiam terre et heredis sicut ipse cognouit coram iusticiariis etc.

1126. Oxon. [2]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Chinnouere que uacans est cuius aduocacionem Prior de Wallingfordia clamat uersus Rogerum de Queney.

Et Rogerus per attornatum suum uenit et bene concedit assisam et dicit quod quidam Walterus de Vernun presentauit quendam Adam clericum ad eandem ecclesiam qui ad eandem presentacionem fuit admissus, et dicit quod antecessores sui habuerunt terram illam ad quam aduocacio illa pertinet de dono ipsius Walteri et unde dicit quod presentacio pertinet ad eum.

[1] Supply *dicit*, A. [2] A. m. 29 d.

Et Prior dicit quod presentacio pertinet ad ipsum et quod Prior Sampson predecessor suus presentauit ad ecclesiam predictum Adam clericum et qui ad presentacionem suam fuit admissus.

[1]Et super hoc uenit quidam Simon de Chennouere et dicit quod presentacio pertinet ad ipsum et quidam Adam antecessor suus presentauit predictum Adam clericum nepotem suum ad eandem ecclesiam qui ad presentacionem suam fuit admissus, et unde dicit quod nunc aramiauit assisam ultime presentacionis coram iusticiariis itinerantibus apud Hertfordiam.

Et Prior dicit quod predictus Simon nichil clamare poterit in predicta aduocacione quia ipse Simon remisit[2] cognouit quod aduocacio illius ecclesie pertinet ad Priorem et conuentum et ecclesiam suam S. Trinitatis de Wallingefordia et nichil uendicat nec uendicare poterit in predicta aduocacione et quod quietum clamauit pro se et heredibus suis quicquid ipse uel heredes sui in ea possent clamare uel uendicare aliquo tempore, et inde profert cartam suam que hec testatur.

Et Simon uenit et bene cognoscit quod fecit cartam illam Priori et domui sue set dicit quod hoc fecit per timorem et oppressionem et in tempore guerre. Et quesitus quid fecit post guerram si reclamaret et ostenderet aliquam uim uel factum ei illatum et quid fecisset tempore pacis, dicit quod nichil inde fecit. Et ideo consideratum est quod loquela uacua est quantum ad ipsum et remaneat assisa quam arramiauit coram iusticiariis apud Hertfordiam, et procedat inter predictos Rogerum de Quency et Priorem, et assisa remaneat capienda pro defectu recognitorum, quia tantum tres uenerunt et tres se essoniauerunt. Et ideo assisa ponitur in respectum usque etc. et ueniant tunc xij. et uicecomes apponat milites tot et tales etc. Et concessum est quod siue uenerint siue non assisa illa capiatur. Ad terminum illum uenit assisa etc.

[1] Bracton, f. 16 b, cites this case as concerning duress. Simon of [illegible] *venit a latere*, comes in as third party.

[2] Supply *et*, A.

Juratores dicunt quod sicut credunt et inquirere pot quod quidam predecessor ipsius Prioris de Wallingef presentauit ipsum Adam et sicut credunt quod Adam h ingressum in ecclesiam illam per predictum predecess et idem Adam in uita sua hoc cognouit dum uixit, et tudinem magnam habere non poterunt quia idem A uixit persona[1] per c. annos[2]. Et ideo Prior habeat seis suam et Rogerus in misericordia, et perquirat sibi breu recto si uoluerit, et Prior habeat breue ad Electum Linc etc. |

[166 b.] 1127. Norht. [4]J. Comes Cestrie[5] summonitus fuit ad responde Hugoni de Albiniaco, W. Comiti de Ferariis et Agneti eius et Hawisie de Quency Comitisse Lincolnie deforciat eis racionabilem partem que eos contingi hereditate Rannulfi quondam Comitis Cestrie et unde ipse seisitus in comitatu Cestrie, computata tamen ei Hugoni, Agneti et Hawisie parte sua quam nunc h alibi de predicta hereditate ipsius Comitis, computata eidem Comiti Cestrie parte sua racionabili de terra nunc tenet alibi de eadem hereditate etc., et unde d quod predictus Comes Cestrie habet in tenancia ca mesuagium Cestrie, et Hugo de Albiniaco habet Conuen cum aliis terris, Willelmus de Ferariis et Agnes uxo habent Certeslegham cum aliis terris, et Hawisia de Q habet Bullingbroc cum aliis terris, et omnes in tenan unde petunt ab eodem Comite Cestrie id quod eis de racionabili parte ipsorum que eos contingit de heredita in comitatu Cestrie.

Et Comes Cestrie per attornatum suum uenit et quod non debet ad hoc breue respondere nec ad sum cionem istam quia Dom. Comes non uult aliquam recol summonicionem de terris et tenementis in comitatu C que facta sit alibi extra comitatum Cestrie, et bene quod breue Dom. Regis non currit in predicto comitatu nec uult ad tales summoniciones respondere, set petit

[1] Supply *in eadem ecclesia*, A.
[2] Sic A.
[3] Grosseteste, consec. 3 June 1235.
[4] A. m. 30 d.
[5] John Scot. As to the pa of the great inheritance of Ranulf see Mat. Par. vol. 3, p

Dom. Rex teneat ei libertates suas et quibus ipse et antecessores sui semper hucusque usi sunt, et petit quod predicti querentes ueniant in comitatu Cestrie et ipse faciet eis plenam iusticiam.

Et Comes de Ferariis et omnes alii qui sunt coheredes sui participes de hereditate illa petunt iudicium. Ponitur in respectum etc.[1]

[2]Assisa uenit recognitura si Cristiana de Mandeuilla soror Walteri filii Roberti fuit seisita de dominico suo ut de feodo de sepcies uiginti et quatuor acris terre cum pert. in Iteringham die etc. et si etc. et si idem Walterus sit propinquior heres etc. unde Henricus de Bailloil' et Lora uxor eius et alii etc. et infra[3] tenent etc.

Et Henricus et omnes alii ueniunt per attornatos suos et dicunt quod assisa non debet inde fieri, quia bene concedunt quod predicta Cristiana obiit sic seisita de predicta terra, set idem Walterus non fuit frater predicte Cristiane nisi ex parte patris, et terra illa descendit eidem Cristiane ex parte Gunore matris sue, et dicunt quod uxores sue sunt heredes predicte Cristiane hac racione, quia tres fratres fuerunt, scil. Petrus, Robertus, Philippus ex parte patris et matris, et predictus Petrus terram illam tenuit et obiit sine herede de se, et habuit quandam uxorem Gundredam de Waranna que terram illam tenuit tota uita sua nomine dotis. De predicto Roberto exiuit Gunora mater predicte Cristiane que Cristiana obiit sine herede de se. Et Philippus tercius frater adiit Scociam et ibi genuit quendam Willelmum de Valoynes qui fuit heres suus et de quo exierunt uxores predictorum Henrici et aliorum. Et quia predicta Cristiana obiit sine herede de corpore suo, dicunt quod ipsi sunt propinquiores heredes ipsius Cristiane et non predictus Walterus qui non est frater nisi ex parte patris de quo hereditas illa non descendit, et petunt iudicium.

[1] For more as to the descent of the Chester inheritance, see below MS. [illegible]

[2] This case was printed by Mr James Greenstreet in a discussion as to the extinction of the barony of Valoines. See *Notes and Queries*, 25 Feb. 1882, where a drawing of the pedigree will be found. I cannot find this case in A.

[3] This marks an omission of the names of other tenants, namely Cristiana and Isabella and their respective husbands.

Postea coram Dom. Rege apud Westmonasterium factum est iudicium, Quia predicta terra descendit eidem Cristiane de predicto Roberto auo suo ex parte matris et iste Walterus est frater ipsius Cristiane tantum ex parte patris ex altera uxore qui nichil clamare potuit in terra illa nisi racione predicte Gundrede[1] uxoris sue prime, et quia predicta Lora, Cristiana et Isobella exiuerunt de predicto Philippo tercio fratre ipsius Roberti aui predicte Cristiane et ideo propinquiores heredes, Consideratum est quod predicti Henricus et Lora et alii teneant in pace, et quod ipse Walterus nichil capit per hanc assisam et sit in misericordia etc.[2]

1129. Surr. [3]Gregorius de la Dun questus fuit de Giliberto Basset quod cum per conuencionem factam inter Alanum Basset patrem eiusdem Giliberti cuius heres ipse est et Willelmum de la Dun patrem ipsius Gregorii cuius heres ipse est habere debeat in Broewde qui fuit de dominico Regis Ricardi auunculi Dom. Regis centum porcos quietos de pannagio et que acquietancia pertinet ad quandam firmam xl. sol. quas idem Gregorius Dom. Regi debet annuatim, idem Gilibertus non permittit eundem Gregorium porcos suos habere in bosco illo sicut predictus Willelmus pater suus habuit et sicut ipse habere consueuit per predictam conuencionem immo illos capit et captos detinet contra uadium et plegium et[4] ut idem Gregorius dicit, et unde dicit quod pater suus tenuit quandam serianciam et habuit in bosco illo boscum mortuum, mel, et alia quedam ut pertinencia ad predictam serianciam, et ipse pater suus omnia ista remisit predicto Alano pro habendis xl. porcis quietis de pannagio in bosco illo secundum quod predictum est et dicit quod[5] magnum dampnum habet et quod ipse ita fuit seisitus et pater suus xxx. annis elapsis, et dicit quod nichil habet in auxilium ad predictos xl. sol. soluendos Dom. Regi nisi predictam quietanciam de pannagio ad porcos suos et de hoc ponit se super patriam. Dicit eciam[6] quando idem Gilibertus non habuit graciam Dom. Regis[7]

[1] Corr. *Gunore* (?)

[2] This claim by the half-brother is noteworthy. See Br. f. 65.

[3] A. m. 33.

[4] Sic A.

[5] Sic A; but omit *et*.

[6] Supply *quod*. A.

[7] Gilbert has been in revolt; his outlawry has lately been reversed. See above Case 837.

quod uicecomes Surreie scil. Magister Willelmus le Brun disseisiuit eum de predicta libertate de porcis suis ita habendis et nunquam inde seisinam habuit postea. |

Et Gilibertus uenit et defendit uim et iniuriam et petit iudicium si debeat ei respondere desicut nullam sectam producit nisi simplicem uocem suam, nec aliquid scriptum ostendit de aliqua conuencione facta inter patres ipsorum, nec aliquam certificacionem nominat de dampnis suis quid et quantum dampnum habuerit, et petit iudicium de predicta cognicione quod uicecomes eum disseisiuit. [166.]

Et quia predictus Gregorius nullam sectam producit nisi simplicem uocem suam nec cartam ostendit nec aliud de aliqua conuencione, et preterea cognoscit quod idem Gilibertus non disseisiuit eum set quod primo eiectus fuit per uicecomitem, consideratum est quod Gilibertus quietus recedat de hoc breui, et Gregorius in misericordia.

[1]Preceptum fuit uicecomiti quod in pleno comitatu recordari faceret loquelam que fuit in eodem comitatu per breue Dom. Regis inter Agnetem Pecche et Walterum Walensem et Mabiliam uxorem eius de amensuracione pasture ipsius Agnetis in Esthenlegha, unde ipsi Walterus et Mabilia questi fuerunt sibi falsum factum fuisse iudicium in eodem comitatu et recordum illud uenire faceret tali die etc. per quatuor milites etc. Ad quem diem non uenit recordum nec milites nisi Matheus de Bikestrope tantum, et ita quod alias preceptum fuit uicecomiti sicut prius etc. quod recordari etc. et recordum mitteret tali die etc. per iiij. milites etc. et quod ipsi audirent iudicium pro comitatu quare recordum non habuerunt tali die etc. Buck.

Ad diem illum etc. uenit recordum et iiij. milites cum recordo et non possunt sanare defaltam quare recordum non habuerunt ad alium diem et ideo in misericordia comitatus etc.[2]

Et Walterus pro se et Mabilia uxore eius uenit et dicit quod recordum illud non est tale sicut ipsi recordantur in

[1] A. m. 34 d.

[2] Four named knights ueniunt et recordantur sicut patet in cedula attachiata in fine rotuli A. This schedule I do not find.

parte qui[1] ubi dicunt quod predicti Walterus et Ma concesserunt[2] in amensuracione facienda et quod n dixerunt quare amensuracio illa non procederet, dicunt non bene recordantur quia nunquam in amensuracione consenserunt et cum ipse[3] proferret breue de amensurac in comitatu pecierunt ipsi iudicium si procedere det amensuracio super eos desicut ipsa nichil tenuit in uilla nisi ad uitam suam et nomine dotis et desicut ipsi habue dominium[4] et non potuerunt exaudiri, et super hoc proc comitatus et adiudicauit admensuracionem faciendam, e quod facta fuit admensuracio et adiudicatum per comitu post amensuracionem quod Walterus et Mabilia superb rauerunt[5] et quod fieret amensuracio et quod ipsi redde eidem Agneti pro dampnis ij. marcas, et ita quod per iu um comitatus facti fuerunt denarii illi etc., [6]et quod tale recordum sicut ipsi dicunt et non sicut comitatus record offert disracionare per unum audientem et uidentem talem[7] etc. qui hoc offert etc. Et iiij. milites dicunt tale fuit recordum sicut ipsi dicunt et hoc offerunt etc.

Postea conuenit inter eos de consensu parcium etc.

1131. Oxon. [8]Willelmus Scissor summonitus fuit ad responden Radulpho Jowas qui plene etatis est quare non redd feodum j. militis cum pert. in Neutona quod habui custodia de hereditate predicti Radulphi de dono l Regis et quod satisfaciat eidem Radulpho de uasto et domorum et gardini que fecit in predicto feodo ad exl dacionem predicti Radulphi ut dicitur etc., et unde Radulphus queritur quod domos prostrauit et aspor et gardinum exstirpauit et aliam fecit destruccionen ualenciam xl. marcarum etc.

Et Willelmus uenit et dicit quod terra illa fuit esc Dom. Regis per feloniam quam Johannes de Breaute et Dom. Rex ei dedit[9] custodiam terre et maritagium pre

[1] Corr. *quia*, A.
[2] Corr. *consenserunt*.
[3] Corr. *ipsa*.
[4] Seemingly so in A also.
[5] They had surcharged the common. As to such an action as this see Br. f. 229.
[6] New paragraph in MS. and
[7] A blank left for name in A
[8] A. m. 5.
[9] Rot. Cl. vol. 1, p. 642 b. of Breaute was a kinsman of F and took part in the insurrect 1224.

Radulphi et petit iudicium si debeat ad hoc breue respondere desicut idem Radulphus se subtraxit ita quod nunquam uoluit ad ipsum uenire postquam Dom. Rex ei dederat custodiam. Dicit eciam quod idem Radulphus non est plene etatis, et si debeat respondere antequam habeat seisinam de eo respondebit ad uastum.

Et Radulphus uenit et dicit quod plene etatis est et quod maritagium non pertinet ad ipsum Willelmum quia Adam le Butiller capitalis dominus illius feodi qui uendidit eidem Johanni[1] custodiam illius terre retinuit sibi ipsi maritagium de eo et ideo non pertinet ad eum de maritagio.

Et quia constare non potest si sit plene etatis uel non per aspectum corporis inde datus est eis dies talis etc. ut predictus Radulphus tunc ueniat ad probandum etatem suam[2], et preceptum est uicecomiti quod per xij. legales inquirat in pleno comitatu coram custodibus placitorum corone si predictus Adam dedit eidem Johanni et uendidit custodiam terre cum maritagio sicut idem Willelmus dicit, uel si ei uendidit custodiam terre tantum et retinuit sibi maritagium ut idem Radulphus dicit etc., et inquisicionem illam etc. uicecom'[3] habeat ad predictum diem etc. |

Postea ad talem diem prius assignatum non uenit Willelmus primo die set se essoniauit et tercio die antequam essonium redditum esset uenit et statim recessit et ideo non fuit essonium allocatum. Et Radulphus uenit cum secta sua ad proband' etatem et ideo capiatur probacio per defaltam, et quia si presens esset non posset aliquid dicere contra productos in hoc casu. Et producit Ricardum de Newentona et xj. alios[4] qui omnes dicunt super sacramentum suum quod Radulphus habet xxj. annos adminus, quidam dicunt quod habet xxij. annos, et quidam quod xxiij., et ideo plenam habet probacionem propter etatem[5] suam. Et preterea inquisicionem que talis est quod predictus Adam le Butiller capitalis dominus feodi de quo Radulphus Jaws tenuit uendidit Johanni de Breaute tantum custodiam terre [106 b.]

[1] John of Breaute.
[2] Br. f. 424 b.
[3] Om. etc. uicecom' A.
[4] Names in A.
[5] Corr. *plenam habet etatem per probacionem* A.

quam idem Radulphus tenuit in Newetona, set nun uendidit predicto Johanni de Breante maritagium h predicti Radulphi. Et quia conuictum est per probaci quod plene etatis est et quod predictus Adam ca dominus ipsius Radulphi non uendidit Johanni de Br nisi tantum custodiam terre sine maritagio et cu predicti heredis, et quia Dom. Rex nec aliquis per eum habere potest in dicta custodia quam Johannes dictus h nec eciam idem Radulphus in aliquo deliquid[1] erga Regem quod se subtraxit de custodia eiusdem Wi quantum ad maritagium pertinet, ideo consideratu quod predictus Radulphus recuperet seisinam suam de sua sicut ille qui plene etatis est et Willelmus in n cordia, et fiat inquisicio quod uastum idem Willelmus f in eadem terra et ueniat inquisicio tali die etc.

1132. Midd. [2]Preceptum est uicecomiti Middlesexie quod faciat rogare Willelmum de Marisco, Johannem Cabbus et etc. et infra[3] et utlagare pro morte Henrici Clement statim fugerunt post factum illud etc. Et Roger Marisco et G. Comes Marescallus cognouerunt quo fuerunt ad factum illud secundum quod idem Dom. recordatur[4].

ROTULUS DE PLACITIS QUE SEQUEBA DOM. REGEM HENRICUM ANNO REGNI VICESIMO.

1133. Bed. Johannes de Traylli petit uersus Walterum de God tres carucatas terre cum pertinenciis in Suchg*mere* e tercia parte aduocacionis ecclesie eiusdem uille ut ius et in quas non habuit ingressum nisi per disseisinam Dom. Rex fecit eidem Johanni per uoluntatem suam

[1] Corr. *deliquit* A.
[2] A. m. 5 d.
[3] Six others A.
[4] William Marsh killed Henry Clement, who boasted of having compassed the death of Richard Earl Marshall. William was outlaw to piracy and was at length Gilbert Marshall proved h innocence. Mat. Par. vol. 3, vol. 4, p. 193 -6. On A. m. an interesting record of the

fuit infra etatem et in custodia Comitis Gloucestrie etc. Et Walterus uenit et dicit quid non debet respondere quia non tenet[1] terram illam cum omnibus pertinenciis quia non habet nisi terciam partem aduocacionis illius ecclesie, et Prior de Newenham habet duas partes et desicut non habet nisi terciam partem et ipsi petunt duas partes per os et per breue non uult respondere nisi curia considerauerit.

Et Johannes uenit et dicit quod hoc non debet ei nocere et bene concedit quod predictus Prior habet duas partes set illas habet de dono Willelmi de Bello Campo quia ille due partes pertinent ad baroniam ipsius Willelmi et nichil clamat in illis duabus partibus nisi tantum in tercia parte et ideo illam terciam partem excepit in peticione sua quia ipse est in seisina de illa tercia parte et predecessores sui illam dederunt cuidam clerico, qui presens est et hoc idem testatur, et desicut illam tenuit non habet necesse illam petere.

Postea uenit Walterus de Godarduilla et saluo primo responso suo dicit et defendit ingressum per disseisinam quam Dom. Rex ei fecisse debuit set habet ingressum in terram illam per Falkasium de Breaute qui terram illam ei dedit cum pertinenciis suis excepta aduocacione ecclesie et inde profert cartam ipsius Falkasii que hoc testatur.

Et Johannes uenit et dicit quod carta illa non debet ei nocere quia post confectionem illius carte fuit ipse in seisina quando fuit infra etatem et in custodia predicti Comitis Gloucestrie et donec ita fuit disseisitus secundum quod breue dicit et cum habuerit seisinam suam qualem tunc habuit respondebit omnibus de iure etc.

Postea dicit Walterus quod non habet ingressum per disseisinam quam Dom. Rex fecisse debuit set illam habuit per iudicium curie Dom. Regis apud Westmonasterium in placito moto inter ipsum et Comitem Gloucestrie etc. |

Et Johannes dicit quod non recuperauit per iudicium set [1167.]
per uoluntatem quia reuera fuit in seisina dum fuit infra

[1] Bracton, f. 433 b, vouches this case concerning the question of non-tenure. He cites it from A. R. 19. The rolls of pleas which followed the king seem to begin in the summer. Probably the roll from which these extracts were made extended from the summer of 1235, A. R. 19, to the summer of 1236, A. R. 20. This case in Fitz. *Assise*, 431.

etatem et in custodia ipsius Comitis, et si Comes aliquando inde esset inplacitatus non potuit tamen amittere terram per iudicium que fuit ipsius Johannis nec eciam ipse Johannes fuit ad hoc uocatus.

Et Walterus dicit quod ita fuit feofatus et disseisitus postea et postea illam recuperauit per iudicium sicut prius dixit. Et quesitus in cuius manu fuit terra illa quamdiu fuit extra seisinam, dicit quod in manu Dom. Regis aliquando in manu aliorum, set semper dicit per[1] illam recuperauit per iudicium secundum quod predictum est etc.

Et Johannes dicit quod ita fuit in seisina dum fuit in custodia et infra etatem et quod idem Walterus non habuit ingressum nisi per disseisinam quam Dom. Rex ei fecit secundum quod predictum est, et offert Dom. Regi j. palefridum per sic quod ueritas inquiratur uel per recordum curie uel alio modo. Et in recordo apud Westmonasterium compertum est quod Walterus per iudicium recuperauit seisinam suam talem qualem habuit quando disseisitus fuit saluo iure cuiuslibet.

Postea recordatum est et a Dom. Rege et consilio suo quod idem Johannes nullam habuit seisinam dum fuit infra etatem et in custodia nec alio modo nec pater suus inde obiit seisitus nisi quod Comes Gloucestrie seisinam habuit per ipsum Dom. Regem sicut ipse Rex cognoscit postquam disseisiuit ipsum Walterum. Et quia continetur in breui quod idem Johannes profert quod fuit disseisitus per uoluntatem etc., et recordatum est quod nunquam seisinam habuit set predictus Comes, nec potest disseisiri aliquis qui non fuit seisitus, consideratum est quod Walterus teneat in pace et Johannes in misericordia et perquirat sibi per aliud breue si uiderit expedire.

1134. Glouc. Galfridus de Langlegha petit uersus Robertum Musard medietatem trium hidarum et unius uirgate terre et dimidie et l. acrarum prati cum pert. in Suthingtona ut ius suum etc. Et Robertus uenit et petit inde uisum etc. Habeat etc. Dies datus est eis etc. et interim etc. Et sciendum quod Haseulfus particeps eiusdem Galfridi de altera medietate

[1] Corr. quod non per.

summonitus fuit quod esset coram Dom. Rege tali die etc. ad sequendum cum ipso Galfrido etc. si uellet, et tunc non uenit nec ad[1] diem uenit, et ideo sequatur Galfridus de parte sua non obstante eo quod Hasculfus non sequitur.

I. Ricardus filius Alani de Igoldesuilla summonitus fuit ad respondendum Willelmo de Ingoldesuilla quid iuris clamat in xij. acr. terre cum pert. in Erdletorpe quas Alanus filius Haldani pater ipsius Ricardi cuius heres ipse est dedit predicto Willelmo per cartam suam ut dicit et quod pratum Johannes de Hiltoft tenuit ad firmam ad terminum qui nondum preteriit de predicto Alano tempore quo donum illud fecit predicto Willelmo. Linc.

Et Ricardus uenit et dicit quod tale ius clamat in terra illa quia dicit quod pater suus habuit terram istam ut ius et hereditatem suam et ipse est filius eiusdem patris sui primogenitus et heres et ideo dicit quod maius ius habet in terra illa quam quilibet alius. Et Willelmus dicit quod idem Ricardus nichil iuris habet nec clamare potest in prato illo, quia Alanus filius Aldani pater ipsorum aliquando dimisit pratum istud ad firmam Johanni de Hiltoft ad terminum qui adhuc durat et infra terminum illum in legia potestate sua dedit illud eidem Willelmo per cartam suam et firmarium attornauit ei sicut ei cui terram illam dedit et talem ei fecit saisinam qualem habuit et qualem ei facere potuit durante adhuc termino ipsius Johannis, et quod ita sit ponit se super patriam. Et Ricardus similiter. Et ideo preceptum est uicecomiti quod coram eo et coram custodibus etc. conuenire faciat etc. ad recognoscendum super sacramentum suum si predictus Alanus pater ipsorum in legia potestate sua dedit pratum illud predicto Willelmo filio suo iuniori per cartam suam, et si attornauit firmarium suum ei sicut sibi ipsi fuit prius attornatus uel non, et inquisicionem habeat tali die etc. coram Dom. Rege etc.

Postea uenit inquisicio que talis est quod dictus Alanus prius dederat dictas xij. acras prati Ricardo filio suo et dictum Johannem sibi attornauit, et postea orta est lis inter Alanum predictum et Ricardum filium suum et Ricardus

[1] Supply *istum* (?)

abiit in transmarinis partibus, et interim predictus Alanu dedit predictas xij. acr. prati predicto Willelmo et attornaui predictum Johannem sibi per cartam suam. Postea concordati sunt et est concordia talis quod predictus Willelmus remisit et quietum clamauit de se et heredibus suis ipsi Ricardo et heredibus suis totum ius et clamium quod habuit in tota predicta terra cum pert. in perpetuum pro c. solidis etc. |

[167 b.] 1136. Salop. Anketillus Mallore summonitus fuit ad respondendum Huberto de Burgo Comiti Kancie quo waranto tenet manerium de Erdlegha quod fuit dominicum Dom. Regis, et quod predictus Comes habuit de dono Dom. Regis et unde idem Comes fuit disseisitus per uoluntatem Dom. Regis etc.

Et Anketillus uenit et dicit quod disseisitus est de eodem manerio et ita disseisitus quod uicecomes impedit eum ad impetracionem ipsius Comitis quod non potest redditum suum percipere nec pro uoluntate sua disponere, et petit iudicium si debeat disseisitus respondere.

Et Comes Kancie dicit quod non est per eum disseisitus nec ipse aliquod apponit impedimentum et si forte uicecomes excesserit mandatum Dom. Regis hoc non est per eum, et bene uult quod ipse plene habeat seisinam suam, et Anketill respondeat sub eadem condicione.

Postea uenit et dicit quod multum seruiuit Dom. Regi et Dom. Rex pro homagio et seruicio suo manerium illud ei dedit ad feodi firmam per cartam suam quam profert et que testatur quod dat et confirmat Anketillo Mallore pro homagio et seruicio suo manerium de Erdlegha quod fuit dominicum Dom. Regis quod fuit Ade de Port in comitatu Staffordie cum aduocacione ecclesie manerii habendum et tenendum sibi et heredibus suis de Dom. Rege et heredibus suis ad feodi firmam pro x. marcis per annum reddendis ad scaccarium etc., et dicit quod non uidetur ei quod debeat sine Dom. Rege respondere et bene defendit seisinam ipsius Comitis et petit iudicium.

Et Comes dicit quod fuit in seisina et ita disseisitus per uoluntatem Dom. Regis et petit seisinam suam, et quod fuit in seisina Dom. Rex hoc testatur per breue suum et petit iudicium.

Dom. Rex eodem modo respondet quo respondit in recordo Mathie Besill'[1]. Et ideo idem iudicium. Et quia Dom. Rex cognoscit quod ita fuit seisitus et per eum disseisitus, consideratum est quod Comes recuperauit seisinam suam et Anketillus in misericordia. Datus est dies eidem Anketillo [illegible] Dom. Regem de warentya utrum debeat warentizare [illegible] tali die etc.

7. Matillis que fuit uxor Walteri de Leyburnia que appellauit Robertum Sorel de morte predicti Walteri uiri sui uenit [illegible] traxit se et ideo ipsa et plegii sui in misericordia et ipsa custodiatur. Et quia nescitur adhuc utrum ipsum interfecit per infortunium uel alio modo, et quia posuit se in ecclesiam, [illegible] idem Robertus unum de duobus utrum uoluerit ponere se in ecclesiam et ibi regnum abiurare uel hic statim abiurare. Et ipse eligit quod statim hic abiurabit etc. Abiurauit regnum et elegit portum Douore. Et datus est ei terminus transeundi mare a tale die etc. in xl. dies, et interim transeat uel tunc ad terminum ultimum nisi impediatur pro defectu maris uel uentorum. Et Simon de Monte Forti manu capit quod interim per eum non eueniet malum nec dampnum Dom. Regi nec regno. Ebor.

Preceptum fuit uicecomiti quod cum balliui de Kingestona quedam catalla inuenissent in domo Stephani de Mendam furto ut dicebatur sublata, propter que Emmam uxorem ipsius Stephano domi non existente cum ipsis catallis ceperunt [illegible] eamque in curia Dom. Regis de Kingestona coram se super catallis illis ab eo[2] tanquam furto sublatis accusarunt, super quibus cum ipsa Emma predictum Stephanum uirum suum traxisset ad warantum ipsi balliui nichilominus ipsam Emmam suspendi fecerunt etc., [3]et unde preceptum fuit [uicec]omiti quod[3] predictis balliuis preciperet quod recordari [illegible] loquelam illam etc. et recordum illud haberent coram Dom. Rege etc. Qui ueniunt et recordantur etc. quod [illegible] inuenerunt predictam Emmam graneam[4] coquentem etc. Et [illegible] ubi haberet graneam[5] illam dicit quod furata fuit Surr.

[1] Referring to Case 1141.
[2] These goods were stolen by Stephen.
[3-3] These words seem superfluous.
[4] *gran'* MS.
[5] *grane'* MS.

et cognouit latrocinium suum, et de aliis multis malefici dixit quod plures habuit participes et socios etc. scilicet etc., set non uocauit uirum suum ad warantum, ita posu iudicium inde in respectum ut si interim Stephanus ue et warentizaret si uellet, et Stephanus non uenit set se traxit, et quia ipsa cognouit quod ipsa cum aliis furata et warantum non habuit ideo fuit per iudicium suspensa

Et Simon dominus ipsorum Emme et Stephani dicit bene recordantur in parte et male in parte, quia cum capta esset cum latrocinio illo semper uocauit uirum ad warantum etc. Et secta testatur idem quod b predicti dicunt et dicit quod duo homines secuti fu illud latrocinium uersus ipsam Emmam.

Et quia ipsa Emma fuit inde seisita et cognouit la nium nec aliquem uocauit ad warantum nisi quod h participes et si uocasset uirum suum illum non habuit[1] consideratum est quod iudicium bonum et balliui inde die et Simon in misericordia.

1139. Buck. Assisa uenit recognitura si Walterus de Hemme Johannes Swayn, Cristiana uxor eius iniuste et sine it disseisiuerunt Aliciam filiam Arnaldi de libero tener suo in Merekham scilicet de dim. hida terre etc. |

[18a.] Et Walterus et Johannes et Cristiana non ueniun Johannes de Henred balliuus eorum uenit et dicit assisa non debet inde fieri nec ei responderi debet sine suo, quia habet uirum suum quemdam Vincencium qui uiuus est etc.

Et Alicia uenit et cognoscit quod habuit uirum set iam habitum religionis suscepit de uoluntate et licenci apud Ambresbiriam[2] et inde profert litteras Prioris Ambresbiria que testantur quod ipse habitum reli assumpsit et frater ibi est effectus de licencia eiusdem sue moram facturus in religione tota uita sua etc.

[1] She did not vouch her husband to warranty, or if she did, she did not produce him, which comes to the same thing. As to theft by a married woman, see Br. f. 151 b. The intervention of the lord is remarkable.

[2] He can only I suppose ha come a lay brother or somet the kind in the nunnery at bury.

Dicit eciam quod assisa non debet inde fieri quia ipse non disseisiuit eam quia reuera predictus Vincencius fuit uillanus Abbatis de Abbendonia, et idem Abbas disracionauit eum in comitatu sicut uillanum suum cum sequela et catallis suis, et postquam ipsum ita recuperauit per iudicium curie sue cepit idem Walterus[1] terram in manum suam sicut senescallus Abbatis.

Et Alicia dicit quod terra illa est hereditas sua et quod ipsa libera est et credidit ipsum esse liberum quia quidam liber homo emit eum antequam ipsum caperet in uirum. Et cognoscit quod idem Abbas distrinxit eum ut uillanum suum et ita quod fecit eum uenire ad comitatum et coegit eum ad cognoscendum se esse uillanum. Et dicit preterea quod nichil tenet de Abbate de Abbendonia nec tenere clamat immo dicit quod tenet de Willelmo de Sewekwrthe[2] etc. Et quesita quando esset disseisita dicit quod iam duobis annis elapsis. Et quesita quando uir suus posuit se in religionem dicit quod ad festum S. Nicholai proximo preteritum. Et quia ita fuit disseisita tempore uiri sui qui uillanus fuit, tempore quo fuit copulata uillano, nec adhuc constat in certitate utrum Vincencius uir suus redire possit ad seculum uel non donec constiterit per litteras episcopi loci, et preterea tempore quo fuit disseisitus[3] conqueri non potuit quod iniuste esset disseisitus[3] pro impedimento quod habuit per uillanum, consideratum est quod assisa non iacet[4]. Et ideo Walterus et alii inde sine die et Alicia in misericordia, et perquirat sibi per breue de ingressu si uoluerit[5].

[illegible] [6]Thomas filius Umfridi de Rumenal summonitus fuit ad respondendum Johanni de Snane quare deforciat ei xxx[ta]. acras terre cum pert. in Tamlande quam[7] Robertus de Tamlande eidem Johanni dimisit ad terminum qui nondum preterit infra quem terminum idem Robertus eandem Kanc.

[illegible] of the deforciants.

[1] Sewart (?) See Chron. Abing. ed. Stevenson). Ind. s. v. Sewarde

[3] Corr. disseisita.

[4] Bracton, f. 195, cites this case to show that the villein's wife cannot bring the assize if she and her husband have been ejected from her land.

[5] See below MS. f. 175 b, where Alice brings another action.

[6] An interesting and probably very early specimen of the *Quare ejecit*, a remedy lately invented for the ousted termor. See Br. f. 220.

[7] Corr *quas*.

terram prefato Thome dimisit ad terminum, occasione dimissionis idem Thomas ipsum Johannem de eadem eiecit ut dicit, et unde idem Johannes dicit quod pre Robertus terram illam ei dimisit per cartam suam et denarios illos ei soluit pro terra illa ad terminum ha etc.

Et Thomas uenit et dicit quod terram illam ei i non deforciat, quia reuera aliquando quando pre Robertus denariis indigebat tradidit de terra illa xxvi. terre duobus firmariis scilicet Roberto le Seinte et Ste Fabro ad terminum v. annorum, et postmodum quia f Judaismo et quia oportuit ipsum terminum illum prolo et denarios recipere ad se acquietandum de Judaismo ac ipse Robertus ad predictum Thomam et dixit ei quod ei pocius tradere terram illam et terminum elongare alicui alii si posset habere inde consensum et uolun predictorum firmariorum, et in tantum insimul locu erunt quod conuenit inter eos quod de consensu pre rum firmariorum tradidit ipse Robertus et concessit Thome predictas xxvi. acras et preterea iiij. acras te quoddam mesagium ad terminum xx. annorum pro l. argenti quas ei dedit, et ita quod immediate post pre firmarios et de consensu eorum et durante adhuc te ipsorum usque ad iiij. annos intrauit ipse in seisinam est in seisina et per scriptum inter eos factum quod p et quod hoc testatur. Et quesitus quando habuit sei dicit quod xij. die Septembris anno regni xviij. scilic Martis proxima post Natiuit.[1] B. Marie scilicet v^{te}. di festum illud et bene defendit seisinam ipsius Johann profert cartam predictorum firmariorum quam ei tradi de termino suo v. annorum, et quod ita sit sicut ipse ponit se super patriam et super testes nominatos in scilicet tales etc.

Et Johannes uenit et dicit quod predictus Ro tradidit et concessit ei predictas iiij. acras terre et mesu et fecit ei donum et cartam ad festum Natiuit. B. anno regni xviij^{o}. et ita quod positus fuit inde in sei

[1] 8 Sept. a Friday in 1234.

die dominica proxima sequente, et dicit quod uersus predictos firmarios fecit tantum quod ipsi concesserunt ei terminum suum pro c. sol. quos eis dedit, et ipse Robertus ita ei totam terram illam dimisit ad terminum xv. annorum et in seisina positus fuit die dominica secundum quod predictum est de quatuor acris et mesuagio, et die Jouis sequente positus fuit in seisina de predictis xxvj. acris terre, et ita quod de tota terra et mesuagio fuit in seisina post illum diem Jouis usque ad diem Lune sequentem et donec per predictum Thomam fuit eiectus et inde producit sectam. Et Robertus qui terram illam ita dimisit presens est et hoc totum cognoscit scilicet dimissionem et terminum eidem Johanni factum secundum quod idem Johannes dicit in narracione sua, | et quod ita sit ponit se super patriam et testes nominatos in carta, scilicet tales etc. Dies datus est eis etc. ut de die in diem etc. [168 b.]

Mathias de Besilla summonitus fuit ad respondendum Huberto de Burgo Comiti Kancie quo waranto tenet manerium de Westhale quod fuit dominicum Dom. Regis quod predictus Comes habuit de dono Dom. Regis, et unde idem Comes disseisitus fuit per uoluntatem Dom. Regis etc. Surr.

Et Mathias uenit et dicit quod tenet manerium illud de dono Dom. Regis per cartam ipsius quam profert et que testatur etc Et super hoc uenit Dom. Rex et petit iudicium si debeat eidem Mathie warentizare et aliis ita feofatis[1] dicunt predicti Mathias et alii fecerunt ei intelligi quod predictus Hubertus fuit utlagatus et quod Dom. Rex potuit terras suas dare licite, et quod utlagaria nulla fuit et adiudicata ad nullam per consideracionem curie[2], et petit iudicium si debeat warentizare etc. Et quia Dom. Rex cognoscit quod fuit seisitus et ita per eum disseisitus, consideratum est quod Comes recuperauit seisinam suam, et Mathias in misericordia. Et est datus Mathie dies uersus Dom. Regem si debeat Dom. Rex warentizare uel non etc.[3]

Hugo de Clautona et Leticia uxor eius pecierunt uersus Oxon.

[1] See above, Case 1136. Recent events had laid the king open to many claims of this kind.

[2] See Case 857.

[3] As to vouching the king, see Br. f. 382 b.

Egidium le Poure et Alinam uxorem eius coram iu itinerantibus in comitatu Oxonie terciam partem tri terre et dim. cum pert. in Tettewrthe et terciam pa uirg. terre cum pert. in Wycham ut dotem suam responsum fuit ei[1] quod quedam Eua de Thama[2] uxorem Toraldi cuius nomine predicta Leticia pecii suam similiter peciit dotem de libero tenement Thoraldi, et unde summonitus fuit[3] coram Dom. R breue de dote et peciit iudicium si debuit de uno te et racione unius uiri duabus uxoribus respondere. D eciam quod cum quidam Adam filius ipsius Eue ar assisam mortis antecessoris de morte predicti Tho tota terra[4] predicte mulieres petunt terciam partem obiecerunt eidem Ade quod nichil iuris clamare p

Nota de duabus mulieribus petentibus dotem ratione unius uiri[6].

terra illa eo quod bastardus fuit et quod predictus tenuit ipsam Euam ut adulteram, et hoc bene pat reuera ipsa Leticia aliquando petebat ipsum Tora uirum et in tantum processit loquela in curia crist quod sentencia lata fuit pro ea, et eo die quo adiudic ei obiit ille, set seisinam habuit de corpore ipsius antequam traditum esset sepulture[7]. Et quia predi et Egidius habuerunt diem coram Dom. Rege ut cuteretur que ipsarum preferri debuit in peticio etc.

Et omnes ueniunt et quesitum est a predicta fuit desponsata, dicit quod ad ecclesiam de Thama i patu Lincolniensi in maiore ecclesia die Veneris ante Circumcisionem Domini anno Regis xvi solempnitate et facta denunciacione[8]. Et Leticia ubi esset desponsata dicit quod apud Croperie ad B. Johannis Bapt. iam iiij. annis elapsis. Et Eg Alina dicunt quod predicta Eua nunquam fuit eidem

[1] This was the answer of Giles and Alina to the claim of Hugh and Letice.

[2] Supply *que*.

[3] *summon' fuit*; Giles was summoned at Eva's suit and so prayed judgment against Hugh.

[4] Seemingly this is part of the plaint of Hugh and Letice

[5] Supply *de qua*.

[6] A subject discussed a Br. f. 306. For more of see below Case 1158.

[7] A remarkable instanc

[8] The banns of marriag published.

desponsata. Et quia non potest constare de ueritate nisi in curia cristianitatis, fiat inquisicio. Ideo mandatum est episcopo Lincolniensi quod inquirat ueritatem utrum predicta Leticia sit desponsata legittime uel non, et ueritatem significet Dom. Regi etc. Et Egidius et Alina inde sine die donec per episcopum loci constiterit de ueritate. Et Egidius et Alina inde sine die etc. Inquisitio demandata est facienda Episcopo Lincolniensi.

1162 Thomas Archidiaconus Tottone attachiatus fuit ad respondendum Ricardo de Cumba quare tenuit placitum in curia cristianitatis de laico feodo ipsius Ricardi in Cumba contra prohibicionem Dom. Regis et unde queritur quod trahit eum in placitum de quodam paruo prato etc., et similiter ad respondendum quare fecit eum capi per breue Dom. Regis per falsam suggestionem suggerendo quod perseuerauit in excommunicacione per xl. dies etc. Et similiter Ricardus persona summonitus fuit ad respondendum quare secutus fuit placitum etc. Et Archidiaconus uenit et defendit etc. et quod non tenuit placitum de aliquo laico feodo ipsius Ricardi quia pratum illud de quo queritur non est laicum feodum ipsius Ricardi set libera elemosina pertinens ad ecclesiam de Wika et unde ecclesia illa seisita est et fuit a multis retrotemporibus, et cum ipse Ricardus spoliasset ecclesiam illam de eodem prato, ad querelam rectoris ecclesie eiusdem ut iusticiam eis exhiberet pro officii sui debito, fecit eum citari sollempniter et quia comparere noluit set contumaciter se absentauit post primam, secundam, et terciam uocacionem fecit eum excommunicari pro contumacia sua, et quia perseuerauit Ricardus fecit eum capi etc. et bene defendit quod non tenuit placitum contra prohibicionem uersus eum sicut uersus eum qui nullam sectam producit nisi simplicem uocem. | Deuon. Nota quod locum habuit prohibitio de laico feodo ecclesie scilicet de quodam prato unde ecclesia spoliata fuit. Set contra ut uidetur supra eodem Ric' Capellanus[1], quia ibi inquisicio utrum esset laicum feodum uel libera elemosina, et hic processit assisa noue disseisine.

Postea uenit Ricardus et dicit quod pratum illud fuit patris sui et inde obiit seisitus et ipse semper fuit in seisina [169.]

[1] Perhaps it should be *ut uidetur supra de eodem Ricardo Capellano*; at any rate the reference seems to be to Case 547 concerning Richard chaplain of Lidford in Somerset, which case Bracton cites, f. 407, distinguishing between the dower land of a church and mere frank-almoign. In 1237 the clergy were excited about the case of one *Magister R. de Ludeford*: see ecclesiastical grievances in Ann. Burton, p. 255; but what had happened does not there appear: was it this case?

donec per curiam cristianitatis fuit disseisitus et per eas[1], et petit quod possit sibi perquirere per assisam noue disseisine et conceditur, et habet breue in aduentu Willelmi de Ralegh in Deuonia coram eo et dictum est Archidiacono quod prestita caucione de parendo iuri faciat eum absolui in facie ecclesie et ipse manucapit hoc etc.

1144. Kent. Preceptum fuit uicecomiti quod uenire faceret coram Dom. Rege xij. per quos etc. et preterea viij. milites de uisneto de Pecham per quos rei ueritas etc. ad certificandum Dom. Regem super sacramentum suum quomodo et in quibus rebus Magister Willelmus Crespin fecit destruccionem de hereditate Johannis filii et heredis Manasseri de Pecham unde xij. iuratores qui alias iurauerunt dixerunt quod fecerunt[2] destruccionem ad ual. c. libr. etc.

Et quia conuictum est quod ibi destruccio manifesta est capiatur terra in manum Dom. Regis et inde faciat uoluntatem suam per iudicium curie[3]. Post uenit Dom. Rex et concedit eidem Magistro Willelmo custodiam illam adhuc pro l. marcis ita quod sufficientem inueniet securitatem quod decetero non faciet uastum uel destruccionem et quod heres non maritetur ubi disparagetur etc.

1145. Deuon. [4]Assisa uenit recognitura si Walterus de Wilt' capellanus et Henricus de Akelegha iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Mabiliam de Numet de libero tenemento suo in Kippingescot post primam coronacionem etc. et unde queritur quod disseisiuerunt eam de quadam terra montana. Et Walterus et Henricus ueniunt et dicunt quod non debet inde assisa fieri quia non disseisiuerunt eam de aliquo tenemento quia reuera tenementum illud de quo assisa aramiata est, est tenementum Episcopi Exoniensis et inde capit aruras et consuetudines[5] et ipsa nichil potest habere de tenemento illo, et inde ponunt se super iuratam.

Juratores dicunt quod predicti Walterus capellanus et Henricus de Akelegha disseisiuerunt eam de libero tenemen-

[1] Sic.
[2] Sic.
[3] Br. f. 317. This is Fitz. *West*, 138.
[4] Here begins a series of west-country assizes.
[5] The tenants of the land owe ploughing and other services to the bishop.

illo unde uisus factus est quia ipsa ita fuit in seisina post mortem uiri sui ita quod potuit eam howare[1] ardere et excolere, et fuit in seisina donec per predictos Walterum et Henricum fuit disseisita. Et ideo consideratum est quod predicta Mabilia recuperet seisinam suam per uisum recognitorum et predicti Walterus et Henricus in misericordia. Dampna nulla quia terra illa emendata est per baticium[3] et aliomodo. Et sciendum quod dicit quod est in seisina de quadam parte illius tenementi et fuit et non posuit partem illam in uisu suo quia non fuit inde disseisita. Melioratio minuit dampna[2].

Preceptum fuit uicecomiti quod in pleno comitatu recordari faceret loquelam que fuit in comitatu suo inter Walterum de Reygni querentem et Henricum de Tracy deforciantem de eo quod idem Henricus cepit aueria predicti Walteri et iniuste detinuit ut dicit, et unde idem Walterus questus fuit falsum sibi factum fuisse iudicium, et quod recordum illud haberet in aduentu Willelmi de Ralegha in partes Deuonie sub sigillo et per quatuor legales milites de comitatu, quod tale est, quod cum Walterus de Reygni tulisset breue Dom. Regis directum uicecomiti Deuonie quod mee et sine dilacione deliberaret aueria sua que Henricus de Tracy iniuste detinuit, et cum deliberata essent uenit predictus Henricus ad comitatum Deuonie, et aduocauit capcionem aueriorum, et peciit seisinam, et dixit quod ea cepit iuste, quia tulit breue Dom. Regis directum uicecomiti Deuonie ad habendum racionabile auxilium de feodis suis ad filiam suam primogenitam maritandam, et cum omnes milites eius per summonicionem suam in curiam suam uenissent et maxime senescallus Ricardus[4] de Chartray concesserunt[5] ei ii. sol. de singulis feodis, et quia ei non satisfactum fuit de x. feodis que Ricardus de Chartray de eo tenuit, cepit aueria Walteri de Regny super Ricardum de Chartray in feodo suo quia predictus Ricardus nichil habuit in dominico quod sufficeret ad x. libras soluendas, et de hoc producit sectam. Ad hoc respondit Walterus de Regny quod Ricardo de Deuon.

[1] To hoe, to break up the land.
[2] These words are used by Bracton, f. 167 b.
[3] By building (?) But see Ducange, s. v. *baticius*.
[4] Corr. *Ricardi*.
[5] The lord holds a small parliament of his tenants in chief.

Chartray domino suo tam in auxiliis quam in omnibus seruiciis fecit quodcunque de iure facere debuit, et iudicium si tale auxilium Dom. H. de Tracy facere del desicut dominus suus R. de Chartray habuit in e comitatu Deuonie centum solidatas terre et amplius e potuit et debuit debitum suum distringere. Et quia ad sectam non produxit nec per patriam nec per aliam o sionem, consideratum fuit quod aueria Walteri de Re retornata essent Henrico de Tracy et Walterus in m cordia[1]. Et tam Henricus quam Walterus concedunt recordum tale fuit. Et Henricus quesitus utrum dist eum per x. libras que de omnibus feodis petebantu tantum per xx. sol. qui petebantur de feodo suo, dicit tantum pro xx. sol. et non per x. libras et dicunt[2] pacatus fuit de ix. libris. |

[169 b.] 1147. Devon. Assisa uenit recognitura si Nicholaus de Porta et lelmus de Reygni iniuste et sine iudicio disseisiu Ricardum Biaupelle de libero tenemento suo in Tott post primam coronacionem etc. et unde queritur quod seisiuerunt eum de quodam messuagio etc.

Et Willelmus uenit et bene concedit assisam et quod idem Ricardus nunquam habuit inde seisinam et se super iuratam et Ricardus similiter.

Juratores dicunt quod predictus Willelmus dedit mentum illud scilicet quamdam placiam uacuam prope pontem Reginaldo Beaupelle patri ipsius Ricardi, et cepit homagium suum, et inde obiit seisitus, et post mo predicti Reginaldi uenit predictus Willelmus et cepit h gium ipsius Ricardi super eandem placiam et seisiuit per quendam ramum, set nec ipse Reginaldus nec Ric aliquid ibi edificauerunt unquam, set nuper uenit Nich de Porta et fecit ibi quamdam domum et per predi Willelmum et per forciam eius et in hoc anno. Conce sunt etc.

1148. Devon. Assisa uenit recognitura si Henricus de la Pomeray Henrici de la Pomeray fuit seisitus in dominico suo

[1] Here ends the record of the county court.

[2] Corr. *dicit* (?)

feodo de duabus carucatis terre cum pert. in Bukerelle die quo iter peregrinacionis arripuit uersus Ierosolymam et in quo itinere obiit ut dicitur, et si iter illud arripuit post primam coronacionem Ricardi Regis auunculi *nostri* et si ipse Henricus etc., quam terram Galfridus de la Pomeray tenet. Qui uenit et dicit quod predictus Henricus non obiit inde seisitus die quo iter arripuit uersus Ierosolymam quia per unum annum ante iter illud areptum dedit idem Henricus pater predicti Henrici terram illam eidem Galfrido ita quod attornauit ei liberos tenentes et ipsi se tenuerunt ad eum de seruiciis que ad eum pertinebant et fecerunt ei homagium et seruicia per attornacionem ipsius Henrici et inde ponit se super patriam siue assisam. Et Henricus similiter.

Assisa mortis antecessoris capta coram W. de Ralegha apud Thorltonam inter Henricum de la Pomeraye et G. de Pomeraye de duabus carucatis terre in Bukerel et unde Galfridus retinuit per assisam.[1]

Juratores dicunt quod Henricus de la Pomeray feofauit eundem Galfridum in legia potestate sua, et antequam idem Henricus iter arriperet uersus Ierosolymam per unum annum et eo amplius, ita quod attornauit ei seruicia liberorum hominum ita quod quidam Johannes Tryl quando pater suus senex fuit accessit ad ipsum Henricum et optulit ei ad feodum ei homagium, et ipse dixit quod dederat terram de Bukerelle predicto Galfrido et quod attornauit ei seruicia aliorum hominum, et ita quod Johannes accessit ad ipsum Galfridum et fecit ei homagium, et similiter fecit quidam Willelmus de la Pomeray homagium suum eidem Galfrido antequam dictus Henricus iter arriperet uersus Ierosolymam. Et bene dicunt quod idem Henricus non fuit inde in seisina die quo iter illud arripuit immo fuit inde in seisina predictus Galfridus. Concordati sunt etc.

[illegible] Assisa uenit recognitura si Walterus filius Warini et Juliana de Westona iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Rogerum filium Henrici de libero tenemento suo in Wibbebyria post primam etc. Devon.

Et Walterus uenit et dicit quod assisa non debet procedere uersus eum quia ipse non disseisiuit eum quia quando disseisina facta fuit fuit in partibus remotis cum Dom.

[1] The annotator knows that this assize was taken at Torrington before William Raleigh.

Rogero la Suche domino suo. Et Juliana nichil dicit contra assisam. Et Rogerus quesitus quam seisinam haberet de tenemento illo, dicit quod tenementum illud fuit Geruasii fratris sui et ipse inde obiit seisitus sine herede quem haberet de corpore suo. Et ipse sicut frater et heres suus et qui fuit plene etatis posuit se in tenementum illud quod inuenit uacuum et fuit inde in seisina fere per quatuor comitatus donec inde fuit disseisitus per predictos Walterum et Julianam. Et dicit quod sepe optulit eidem Juliane homagium et quicquid ei iure facere debuit.

Et Juliana dicit et cognoscit quod feofauit ipsum Geruasium et non dedicit quin idem Rogerus sit heres ipsius Geruasii, set quia non uenit ad eam facturus quod debuit facere seisiuit tenementum illud in manum suam donec ueniret ad eam facturus quod facere deberet. Et quesita quem inuenit in seisina[1] ipsa cepit tenementum illud in manum suam, dicit quod Ricardus de Grenuilla et non idem Rogerus. Et quesita quando ipse Geruasius mortuus esset dicit quod ad festum Inuencionis Sancte Crucis[2] et ipsa cepit tenementum illud paulo ante festum Natiuitatis S. Johannis Baptiste[3] proximo sequens.

Juratores dicunt quod predicta Juliana disseisiuit eundem Rogerum de predicto tenemento quia ipse fuit inde in seisina per uicecomitem et donec ipsa eum disseisiuit. Et ideo consideratum est quod Rogerus recuperet seisinam suam et Juliana in misericordia[4]. Dicunt eciam quod predictus Walterus non disseisiuit eum et ideo Rogerus in misericordia, set finem fecit etc. Et Rogerus concedit quod non implacitabit eam in curia cristianitatis de eodem tenemento, set eam inde conseruabit indempnem.

1150. Assisa uenit recognitura si Rogerus Abbas de la Forde
Sumers. iniuste et sine iudicio disseisiuit Robertum Burnelle de libero tenemento suo in Bere post primam coronacionem etc. |

m. 17d Et Abbas uenit etc. Et Robertus quesitus qualem seisinam ipse haberet de terra illa unde uisus factus est, dicit

[1] Supply quando.
[2] 3 May.
[3] 24 June.
[4] See Br. f. 252.

quod terra illa[1] factus est fuit cuiusdam Roberti Burnel aui sui qui inde obiit seisitus ut de feodo et post eum tenuit quedam Margeria uxor ipsius Roberti terram illam nomine dotis fere per xl. annos et ea mortua fuit ipse in seisina sicut heres ipsius Roberti et warantus ipsius Margerie de dote sua, et per longum tempus fuit ipse in seisina donec per ipsum Abbatem fuit disseisitus, et pauit herbagium cum aueriis suis et eciam illud locauit aliis.

Et Abbas dicit quod non debet inde assisa fieri quia ipse habet terram illam de dono predicti Roberti per cartam suam et per confirmacionem heredis ipsius Roberti, et inde fuit in seisina per xx. annos sine aliqua seisina quam idem Robertus inde haberet, et inde ponit se super iuratam. Et Robertus similiter.

Juratores dicunt quod quidam Robertus Burnelle auus istius Roberti dimisit Abbati de Forde quoddam tenementum in Bere ad terminum et profectus fuit in terram sanctam, et eo inde reuerso et termino adhuc durante tantum locutus fuit cum ipso Abbate quod Abbas remisit ei terminum, et idem Robertus dedit ei quandam terram in feodo per certas metas et quandam terram incultam que iacuit pastura sicut de montana et de qua ipsi[2] uisum fecerunt, et idem Robertus quamdiu uixit ibi habuit communam herbagii et Abbas similiter, et post mortem ipsius Roberti ipsa Margeria uxor ipsius Roberti que terram de Bere tenuit in dotem similiter communam ibi habuit simul cum ipso Abbate, et iste Robertus qui nunc queritur similiter communam habuit cum ipso Abbate donec idem Abbas disseisiuit eum de eadem communa.

Post uenit Robertus et retraxit se de breui suo, et ideo ipse et plegii sui de prosequendo in misericordia.

Et Abbas ei concedit quandam croftam que uocatur Langecroft et quemdam paruum boscum inter Langecroft et quoddam pratum simul cum prato illo quod Magister Thomas de Haselbergo tenuit ad firmam et similiter xv. acras de bosco ex parte occidentali de Crauslede includendas si uoluerit: habend' et ten' etc.

[1] Supply *unde uisus*. [2] The jurors.

1151. Corn. Willelmus de Walebreus summonitus fuit ad respon dum Michaeli filio Radulfi et Katerine uxori eius q deforciat eis Ysobellam filiam et heredem Radulfi de Tyl breche cuius custodia ad eum[1] pertinet eo quod pred Radulfus terram suam tenuit de eis[2] per seruicium mil etc.

Et Willelmus per attornatum suum uenit et dicit non habet illam Ysobellam nec habuit nec scit ubi ill nec potest eam reddere.

Et Michaelis et Katerina per attornatum suum uen et dicunt quod idem Willelmus illam habuit in custodia post mortem Radulfi patris ipsius Ysobelle et inde prod sectam et nichilominus ponit se inde super inquisicionem

Et Willelmus per attornatum suum uenit et hoc to defendit quod illam non habet nec habuit. Et ideo u legem se xij. manu et ueniat cum lege tali die etc. P concordati sunt cum licencia etc.

1152. Glouc. Ricardus de Clifford petit uersus Petrum le Bu unam uirgatam terre cum pert. in Framptona quam Rog de Framptona clericus tenuit de Ricardo de Clifford p predicti Ricardi cuius heres ipse est et debuit esse esch sua eo quod idem Rogerus bastardus fuit et obiit sine he de se etc. Et Petrus alias uenit et uocauit ad waran Abbatem de Gloucestria et habuit diem de habendo war suo. Ad quem diem nec uenit nec warantum suum ha ita quod per iudicium curie capta fuit terra illa in ma Dom. Regis, et[4] quod ipse summon' ad hunc diem audit iudicium suum etc.

1153. Cornub[5]. Assisa uenit recognitura si Walterus Episcopus Ka lensis et Radulfus Prior Karleolensis iniuste etc. disseis runt Rad' de Duffeldia et Emmam uxorem eius de libero nemento suo etc. in Seburgham post etc.

Et Robertus de Aluertona clericus balliuus Epis uenit pro eo et Prior similiter uenit et dicunt quod a

[1] Sic.
[2] Sic.
[3] Sic.
[4] Supply *consideratum fuit* or the like.
[5] Probably this should be C berland, in which county is Se ham.

..na debet inde fieri quia idem Rades tulit breue Dom. Regis ..e inquisicione facienda de landa de qua assisa aramiata est, ..r quam ipse Episcopus recuperauit inde seisinam suam ..am Dom. Rege apud Grimstonam, et inde uocat Dom. ..gem ad warantum. Et anno preterito quando Dom. Rex ..tus fuit cum Dom. Episcopo[1] fuit ipse disseisitus et tunc ..uit idem Rades seisinam per Dom. Regem, et postea ..ndo ipse Episcopus reconciliatus fuit cum Dom. Rege ..uit breue Dom. Regis de rehabendo seisinam suam ..lem prius habuit et ideo non uidetur eis quod Episcopus inde disseisiuit.

Et idem Rades et Emma dicunt quod ante inquisicionem ..a fuerunt ipsi disseisiti iam sex annis elapsis et amplius, ..nquam postea habuerunt inde seisinam ita quod expleta ..caperent. Et quum Episcopus et Prior nichil ostendunt ..icto suo, consideratum est quod ex habundanti capiatur ..a, ita quod si Dom. Rex warentizare uoluerit hoc quod | ..copus dicit, ipsi Rades et Emma perquirant sibi uersus [170 b.] ..L. Regem, et si Dom. Rex non warentizauerit factum ..copi, habeant tale recuperare quale debebunt.

..Iuratores dicunt quod Episcopus disseisiuit eos set ne..st si per warantum Dom. Regis uel non. Dicunt eciam ..d Prior non disseisiuit. Et ideo Prior inde sine die et ..les in misericordia. Datus est eis dies de audiendo ..cio suo etc.

Postea apud Wdestoke Dom. Rex warentizauit seisinam ..: Episcopo, et ideo Rades et Emma nichil cap' assisam[2]. Episcopus cognoscit quod nichil clamat in tenemento illo, ..a illud est Prioris Karleolensis. Et ideo sum' etc.

Loquendum cum Dom. Rege de libertate de Coplande in ..a consuetudo talis est quod si aliquis deliquerit quod ..beat secundum legem terre utlagari, ille qui utlagandus ..: interrogabitur[4] ad omnes curias quas dominus illius ..tatis tenebit quousque terminus v. comitatuum preteriit, ..tunc presentabitur loquela illa ad comitatum proximum, et Libertas de Coplande[3].

[1] As to this quarrel see Case 741.
[2] *Cap. nichil capiunt per hanc* ..sam.
[3] Coupland, in Northumberland.
[4] He is to be demanded, exacted, put in exigent.

per testimonium eiusdem curie ad unicam interrogaci utlagabitur[1].

1155. Assisa uenit recognitura si Walterus Episcopus Ka
Karl. lensis iniuste etc. disseisiuit Reginaldum de Raghton Alexandrum de Raghtona post etc. Et Robertus de A tona balliuus Episcopi uenit pro eo et nichil dicit quod remaneat.

Juratores dicunt quod Reginaldus et Alexander et cessores eorum fuerunt seisiti de tenemento unde araniata est quod continet circiter xx. acras terre usq tempus quo quedam perambulacio facta fuit per precep Dom. Regis inter Raghtonam et Daletonam[2] ita quod qu perambulacio illa facta fuit uenerunt ipsi et prohibuerun perambulacio aliqua fieret de terris eorum unde ipsi fuerunt in seisina. Et capitalis forestarius, et Thom Muletona, qui fecerunt perambulacionem illam, non omis quin perambulauerunt tenementum predictum sicut terras, quia dixerunt quod tempore Heruici filii Maurici tenuit Dalestonam et qui postea illam forisfecit fuit mentum illud pertinens ad Dalestonam. Dicunt eciam semper post perambulacionem illam fuit idem Episcopu seisitus de tenemento illo, set bene dicunt quod tem Regis H. aui Dom. Regis qui nunc est fuerunt antece sui et ipsi seisiti de predicto tenemento ut pertinent Raghtonam usque ad perambulacionem illam, ita t quod homines de Dalestona habuerunt semper commu suam in stipula post blada inde asportata et similit warectis.

Dies datus est eis de audiendo iudicio suo etc. P coram Dom. Rege apud Wdestoke Episcopus reddidi seisinam suam. Et Episcopus sibi uult perquirere secu legem terre. Et ideo habeant seisinam.

1156. Jurata uenit recognitura utrum unum toftum cum in Wendesle sit laicum feodum Rogeri de Ingoldest libera elemosina pertinens ad ecclesiam Rogeri de Hunt

[1] Br., f. 127, says that a man can be outlawed in the county court, or in the London husting.

[2] Raughton and Dalston, south of Carlisle.

lia de Wendesle. Et Rogerus de Huntingefeldia uenit et t quod toftum illud est pertinens ad predictam ecclesiam libera elemosina et quod eadem ecclesia fuit in seisina ita[1] annos scilicet toto tempore Willelmi de Ingoldesby oto tempore Magistri Radulfi de Stoke et toto tempore ardi de Cateriz predecessorum suorum, et petit iudicium : tanto tempore debeat ad tale breue respondere. Dies s est eis de audiendo iudicio suo in crastino S. Hillarii etc. ciendum quod attornatus Rogeri concedit quod si curia iderauerit quod fiat inde iurata et[2] quod tunc capiatur uenerit siue non. Postea consideratum est quod loquela aneat donec sciatur utrum tale breue debeat placitari uel etc.[3]

Assisa uenit recognitura si Thomas filius Walteri auun- s Ade filii Alicie et Thom' fil' Isobell' fuerunt[4] seisit' in inico suo ut de feodo de l. acris terre cum pert. in rintona die quo etc. et si etc., quam terram Mathias de dray tenet, qui alias uenit et uocauit inde ad warantum aricum de S. Amando qui modo uenit per summonicionem i warentizat et uocat inde ad warantum Dauid filium me de Aucrintona qui manet in Hibernia et nichil habet Anglia et petit quod Dom. Rex auxilietur ei de habendo anto suo eo quod manet ultra eius potestatem. Dies s est eis de audiendo iudicio suo etc.[5] Oxon.

[6]Hugo de Clintona et Leticia uxor eius petunt uersus dium le Poure et Alinam uxorem eius terciam partem m uirg. terre et dim. cum pert. in Tetteswrthe et terciam em quatuor uirg. terre cum pert. in Wicham ut dotem n etc. unde Thoraldus Joel quondam uir suus eam dotauit ostium ecclesie etc. Oxon.

Et Egidius et Alina ueniunt et dicunt quod quedam Eua Thame petit dotem uersus eos de eadem terra et dicit d ipsa desponsata fuit eidem Thoraldo. Et Adam filius is Eue et predictus Thoraldus aram'[7] assisam mortis

[1] ... ; probably a misreading for ...ta.
[2] Om. et.
[3] ... had been disputed whether ...ayman could bring the *Juris* ...m; see Br. f. 285 b.
[4] *fuerunt* is written in full.
[5] See Br. f. 383. For more of this case see 1161.
[6] See above Case 1142.
[7] Corr. *predicti Thoraldi aramiauit*.

antecessoris uersus eos de eadem terra et gerit se her ita quod eadem Eua habet diem coram Dom. Rege ubici fuerit tali die etc. Ad quem predicta Eua comparet sciatur que illarum tunc dotem habere debeat etc. |

[171.] 1159. Norf. Preceptum fuit uicecomiti quod preciperet balliuis dredi de Clakelase[1] quod recordari facerent coram predicto hundredo appellum unde duellum uadiatum, tum, et percussum fuit in eodem hundredo inter que probatorem et alium quemdam quem idem probat societate appelauit contra coronam et dignitatem factum et per que uerba, et recordum illud habere quatuor etc.

Et Willelmus Luuell et alii tres etc. ueniunt et dantur quod quidam Ricardus qui apud Strediate are propter malam suspicionem appellauit in curia de Dras quemdam Radulfum de Walesham quod nequiter et pacem Dom. Regis furatus fuit pallium suum, et hoc o disracionare per corpus suum uersus eum. Et Rad defendit omne latrocinium et omnem nequiciam et quod fidelis fuit et quod pallium illud suum fuit et fid adeptum et paratus fuit defendere se per corpus incontinenti uersus ipsum Ricardum. Et per hec adiudicatum fuit duellum inter eos et percussum et de uictus fuit. Postea uenerunt predicti quatuor et d quod predictus Ricardus cognouit se esse latronem et de probator et appelauit predictum Radulfum de societa latrocinio, et per iudicium hundredi fuit duellum uadi et percussum et uictum. Et ideo hundredus in m cordia[2].

1160. Oxon. [3]Galfridus le Franceys petit uersus Magistrum Mi Templi in Anglia j mesagium cum pert. in suburbio O ut ius suum de seisina cuiusdam Galfridi antecessoris s cognoscit quod idem Galfridus duas habuit sorores Matill et Roysiam, et quod idem Galfridus dedit mesuagium predictis duabus mulieribus sororibus suis Matillidi p genite et Roisie postnate, et quod ipse uenit de pre

[1] Clackclose.

[2] No court but the king's has jurisdiction in an approver's

[3] This is Fitz. Bastardy, 28.

Matillide primogenita, et quod quidam Galfridus qui mesagium illud dedit Magistro et fratribus Milicie Templi in Anglia uenit de Roysia, set fuit bastardus. Et quia idem Galfridus non fuit conuictus ad bastardum dum fuit in seculo et antequam conferret se religioni, ideo consideratum est quod predictus Galfridus non potest petere nisi medietatem si ius habuerit et ideo sine die etc.

[1]Assisa uenit recognitura si Thomas filius Walteri auunculus Ade filii Alicie Thom' fil' Isobelle etc. quam terram Mathias de Coudray tenet et uocauit ad warantum Almaricum de S. Amando qui alias uenit et ei warentizauit et uocauit ad warantum Dauid filium Thome etc. sicut patet in recordo in pagina precedente[2]. Qui Dauid uenit et ei warentizat et dicit quod assisa non debet inde fieri nec assisa iacet inter ipsum et predictum Adam sicut nec inter auunculum et nepotem, quia ipse est heres et filius ipsius Thome et ipse Adam non est nisi nepos eius, et dicit quod ipse fecit inde homagium Dom. Regi. Et Adam non potest hoc dedicere et ideo Dauid inde sine die et Adam in misericordia quia assisa non iacet inter eos. Et Adam perquirat sibi per aliud breue si uoluerit. Oxon.

Abbas S. Eadmundi summonitus fuit ad respondendum Dom. Regi quo waranto leuauit quoddam mercatum in Meleforđia[3] ad nocumentum mercatorum Ricardi de Clare qui est infra etatem et in custodia Dom. Regis etc. in Sudbiri et in Clare etc. Suffolk.

Et Abbas uenit et dicit quod illud leuauit de licencia Dom. Regis et warantum habet cartam Dom. Regis et illam habebit ad diem et terminum et dicit quod non est leuatum ad aliquod nocumentum.

Et Hugo de Gurnay qui sequitur pro Dom. Rege dicit quod leuatum est ad magnum nocumentum predictorum mercatorum et quod tempore quo Comes Gloucestrie obiit[4] non fuit aliquod mercatum apud Meleforđiam, et si aliquod mercatum ibi sit, leuatum est post mortem ipsius Comitis et

[1] See above Case 1157.
[2] Referring to Case 1157, which is on the opposite page.
[3] Melford, Clare, Sudbury, on the border of Suffolk and Essex.
[4] Gilbert of Clare, ob. 1230.

dum idem Ricardus est infra etatem, et dicit quod mercatum de Sudbyry tenetur quolibet die tocius septimane, et non distat nisi per duas leucas de Melefordia, et petit quod Dom. Rex teneat terras ipsius Comitis in eodem statu in quo fuerunt quando illas recepit et custodiam earundem.

Et Abbas sicut prius dicit quod illud leuauit de licencia Dom. Regis per cartam suam et eum inde uocat ad warantum, et dicit quod antequam mercatum ei concessum fuit per cartam Dom. Regis uendebatur ibi panis et ceruisia etc.

Postea apud Westmonasterium coram Dom. Rege quia testatum est quod uilla de Melefordia non differt[1] nisi per duas leucas[2] de Clare et de Suthbiry, et ideo uidetur quod leuatum sit ad nocumentum predictorum mercatorum, et preterea quia idem Ricardus est infra etatem et nullum fuit mercatum apud Melefordiam anno et die quo pater suus fuit uiuus et mortuus nec aliquid debet immutari de statu suo quamdiu sit infra etatem, et quia continetur in carta Dom. Regis quod conceditur ei Abbati mercatum apud Melefordiam nisi sit ad nocumentum uicinorum mercatorum, consideratum est quod mercatum de Melefordia prosternatur et Abbas in misericordia. |

17 b.

1163. Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam

Kent. de Halestowe, que uacat ut dicitur, cuius aduocacionem Radulfus filius Nicholai et Reginaldus de Meaudre et Isolda uxor eius clamant uersus Abbatissam S. Sulplicii[3] etc.

Et Abbatissa uenit et dicit quod quedam Abbatissa que fuit ante eam presentauit ad eandem ecclesiam quendam Thurbertum qui ultimo obiit persona in eadem ecclesia, et inde profert litteras Benedicti quondam Roffensis Episcopi[4] que hoc testantur. Dicit eciam quod prefata Abbatissa presentauit ante ipsum Turbertum quendam Robertum ad eandem ecclesiam qui ad presentacionem suam fuit admissus, quia aliquando fuit contencio inter ipsam et quendam

[1] Corr. *distat* (?)
[2] See Br. f. 235.
[3] A Benedictine nunnery in the diocese of Rennes. Gall. Christ. vol. 14, col. 786.
[4] 1215—1226.

Robertum Bardolf antecessorem ipsius Isolde, et tantum processit loquela in curia Dom. Regis quod exhibitis instrumentis ipsius Priorisse uenit idem Robertus remisit et quietum clamauit eidem Priorisse totum ius quod habuit in predicta aduocacione.

Et Radulfus, Reginaldus, et Isolda ueniunt et dicunt quod ipse Robertus Bardolf presentauit ad eandem ecclesiam predictum Turbertum et ad presentacionem suam fuit admissus et tempore pacis, et inde ponunt se super assisam et Priorissa similiter.

Juratores dicunt quod domini de Ho[1] uel Dom. Rex set nesciunt utr' antecessor' ipsius Isolde[2] presentauerunt ad ecclesiam eandem quendam Robertum de Hordona qui ad presentacionem suam siue eorum fuit admissus et tempore pacis, et mortuo ipso Roberto contencio fuit inter predictum Robertum Bardolf et predictam Abbatissam ita quod loquela deducta fuit coram iusticiariis Dom. Lodowici[3] tempore guerre, et in tantum processit quod idem Robertus recognouit aduocacionem illam esse ius ipsius Abbatisse et ipsa ad peticionem ipsius Roberti presentauit predictum Robertum de Hordona ad eandem ecclesiam. Et quia hoc fuit tempore guerre[4], consideratum est quod Abbatissa nichil capit per assisam istam et sit in misericordia pro iniusto impedimento. Et quia non sunt certi utrum domini de Ho uel Dom. Rex presentauit ad eandem ecclesiam nec qua racione ideo loquendum cum Dom. Rege. Postea concessum est a Dom. Rege quod ius presentacionis remaneat predictis Radulfo et Isolde ut custod' et heredibus dominorum de Ho ex quo habent manerium cum pert. ad quos[5] aduocacio illa pertinet. Et ideo habeant breue ad episcopum loci.

14 Alionara Comitissa Penbrok[6] per attornatum suum petit versus Fulconem filium Warini totum manerium de Wanetinge cum pert. quod clamat tenere de Dom. Rege ad uitam Berks.

[1] Hoo.
[2] MS. has a stop after *Ho*, after utr' and after *ipsius*.
[3] Son of the King of France; invaded England in 1216; afterwards King Louis VIII.
[4] Br. f. 240 b.
[5] Corr. *quod*.
[6] Sister of the King, widow of William Marshall the younger, afterwards wife of Simon de Montfort.

suam occasione doni quod Dom. Rex fecit W. Comiti Penb quondam uiro ipsius Comitisse et prefate Comitisse cartam suam, et unde ipsa queritur etc.

Et Fulco uenit et dicit quod non debet ad hoc br respondere quia non tenet totum manerium cum pert., q Abbas de Becco tenet unam hidam terre, et Abbas Clur censis unam wikam et Willelmus de Briann' decem libra et desicut petit totum manerium cum pert. et non te illud, non uult ad hoc breue respondere nisi curia conside uerit. Et Alanus filius Warini dicit quod tenet inde libratas quas non ponit in clamio ipsius Comitisse nec responcione ipsius Warini.

Et Comitissa per attornatum suum dicit quod p manerium illud secundum quod datum fuit W. Com Penbrok quondam uiro suo et sicut ei datum fuit et i aliter, scilicet id quod tunc fuit in dominico[1] et id quod tu fuit in seruicio[2] etc.

Et Fulco omissis predictis excepcionibus suis dicit adh quod non debet ei inde respondere quia dicit quod Dom. I quando dedit manerium illud predicto Comiti et eid Comitisse ut ipsa dicit non fuit ipse inde in seisina nec eci idem Comes, set ipse Fulco fuit inde in seisina, et i feofatus bene per x. annos ante donum illud, et petit iudici Postea uenit Comitissa per attornatum suum et petit lic ciam recedendi de breui suo, et habet et ideo sine die.

1165. Kanc. Preceptum fuit uicecomiti quod diligenter inquire quod uastum et quod exilium et quam destruccionem Roey de la Dene fecit in terris domibus et boscis que habet custodia de hereditate Willelmi de Cowham ad exhere cionem heredis sui. Et uicecomes misit inquisicionem talis est. Quod ipsa Roeysia quando recepit custodi illam de Willelmo Say recepit ibi unam coquinam que co busta fuit tempore eiusdem Roeysie ad detrimentum xij. Item recepit quandam partem mairemii cuiusdam stab quod cecidit dum predictus Willelmus de Say tenuit predict custodiam unde quedam pars ipsius mahiremii asportatur

[1] Supply *in dominico*. See Br. f. [2] Supply *in seruicio*.

ualenciam xvj. den. Ita[1] eadem Roeysia recepit ibi duas
ueteres grangias quarum maior cecidit pro defectu sustenta-
cionis et est ibidem mairemium illud. Item recepit ibi quen-
dam boscum in quo prostrauit xij. fagos de precio xviij. sol.
et nescitur quo manerium[2] illud deuenit, quia nullam
emendacionem inuenerunt in domibus nec in aliis. Item
eadem Roeysia fecit prosternere tres quercus precii xiij. sol.
viij. den. unde nescitur quo deuenerunt quia nulla facta fuit
emendacio in predicta custodia sicut predictum est. Et quia
eadem Roeysia tenuit eandem custodiam iam per tres annos
elapsos et nichil amplius cepit ad husbote et haybote et ad
ardendum quam predictos fagos et quercus, | consideratum [172.]
est quod nullum fecit uastum, ita tamen quod tales etc.
manuceperunt quod eadem Roeysia reparari faceret coquinam
et grangias et ea que ceciderunt tempore quo eadem custodia
extitit in manu sua infra hunc annum, et quod de cetero
sustentabit omnia alia edificia et quod nullum uastum faciet in
situ mesuagii nec alibi ad exheredacionem predicti heredis[3].

[4]Abbas S. Augustini Bristollii fuit coram iusticiariis apud Glouc.
Westmonasterium ad respondendum Thome de Berkelegha
quare non permittit eum presentare ydoneam personam ad
ecclesiam de Wintonia que uacat etc. et ad suam spectat
donacionem etc., ita quod Abbas habuit diem per essoniatorem
suum in Oct. S. Hill., ad quem diem non uenit Abbas nec
aliquis pro eo unde ipsi iusticiarii minus discrete procedentes
in loquela adiudicauerunt ipsum Abbatem fecisse defaltam
et per defaltam illam adiudicauerunt eidem Thome seisinam
presentacionis sue, et ita quod habuit breue ad episcopum
loci etc. Et quia fuit ostensum Dom. Regi ex parte Abbatis
quod ipsi iusticiarii ita male processerunt, uocati fuerunt
coram Dom. Rege et ibi cognouerunt quod ita[5] processerunt,
et nesciuerunt in dicto negocio melius procedere[6]. Et ad

[1] Corr. *Item.*
[2] Corr. *meremium.*
[3] This case is given at length in Flo. West. 139.
[4] An important case in the history of the Courts. An error committed by the Justices of the Bench is corrected coram Rege. See Br. f. 108, § 2.
[5] *ita* substituted for *male.*
[6] Observe that proceedings in error are a complaint against the judges who have erred. As to mesne process in Quare impedit, see Br. f. 247, § 5.

errorem corrigendum mandatum fuit episcopo ne ali admitteret ad presentacionem ipsius Thome etc., et prece fuit quod idem Thomas summoneretur etc. ad audie iudicium suum etc. Et Thomas uenit et cognouit quo recuperauit seisinam sue presentacionis ad primum dien Abbati datum per essoniatorem suum per defaltam i Abbatis. Et quia iusticiarii taliter errauerunt contra l et consuetudinem regni eo quod multe districciones sequerentur priusquam idem Thomas recuperasset pe faltam scilicet attachiamentum per pleu'[1] et postea meliores plegios et postea per corpus, reuocatus est iusticiariorum, et consideratum est quod seisina ipsius T nulla sit que tunc ei adiudicata fuit etc. Et Abbas etc. et dicit quod iuste impedit etc. quia etc.

Postea concordati sunt, et est concordia talis, quod dictus Thomas recognouit predictam aduocacionem cum esse ius ipsius Abbatis et ecclesie sue S. Augustini Bri et eam remisit et quietam clamauit de se et heredibus predicto Abbati et successoribus suis et ecclesie S. Aug in perpetuum. Et idem Abbas suscepit eum in om beneficiis ecclesie sue etc.

1167. Buk. Dauid del Brok questus fuit quod Gilebertus Basset trinxit eum pro seruiciis et consuetudinibus uillanis et peciit eum ut uillanum suum, ita quod perquisiuit bre pace habenda usque aduentum iusticiariorum et de lib sua probanda, et producit quendam Galfridum Siwac dicit quod liber est et parens suus, quia quidam Werl antecessor suus habuit quemdam filium Germanum no et de Germano uenit Johannes, et de Johanne iste D item idem Warlingus habuit quandam filiam Eluena mine, de Eluena uenit Siwacus, de Siwaco uenit iste G dus Siwac, qui dicit quod liber est et parens suus ex patria. Item producit quendam Eustachium qui dicit liber est et parens suus, et quod quidam Galfridus habuit duas filias Aliciam et Luciam, de predicta Alicia iste Dauid, et de Lucia uenit predictus Eustachius, et

[1] Corr. plegios (?).

quod est parens suus ex parte matris et liber homo. Item producit quemdam Benedictum de Bekeneffeldia qui[1] quod est parens suus ex parte matris et dicit quod pater suus fuit auunculus matris ipsius Dauidis. Item producit quemdam Robertum de Monasterio qui dicit quod liber est et parens suus et quod adeo proximus est eidem Dauidi sicut et ipse Benedictus.

Et Gilebertus uenit et dicit quod ipse uillanus est et filius uillani, et ipse et Alanus pater suus fuerunt in seisina et tallianerunt eum sicut alios uillanos suos, et fecit ei messuras et aruras et alias uillanas consuetudines sicut alii uillani sui, et patet melius per hoc quia quidam frater suus qui manet apud Wicumbam, Galfridus nomine, emptus fuit ab eodem Gileberto sicut uillanus, et de tali seisina et quod ipse uillanus sit sicut dicit petit quod fiat inquisicio per liberos et legales et bonos homines de uisneto qui melius sciant ueritatem.

Et Dauid uenit et hoc totum defendit et dicit quod nunquam fuit uillanus eius nec ipsum talliauit, nec ipse Gilebertus nec pater suus fuerunt in seisina de eo sicut de uillano nec de predictis uillanis consuetudinibus, nec quod frater suus ita fuit uenditus aliquid scit, et dicit quod frater suus et ipse non fuerunt de uno patre set de una matre, et inde ponit se super patriam. Et ideo preceptum est uicecomiti quod uenire faciat ad primam assisam cum[2] in partes illas uenerint xij. tam milites quam liberos et legales homines de proximo uisneto per quos etc., et qui nec ipsum Gilebertum nec ipsum Dauidem aliqua affinitate uel dominio attingant uel alia affeccione, ad recognoscendum super sacramentum suum si predictus Gilebertus et Alanus pater suus fuerunt in seisina de ipso Dauide ut de uillano, et si ipsi talliauerunt eum et si idem Dauid fecit ei consuetudines uillanas sicut messuras et alias et sicut alii uillani ipsorum de Wicumba fecerunt, et si predictus frater suus ita fuit emptus sicut uillanus, sicut idem Gilebertus dicit, uel non, et se ita interim certificent quod prefatos iusticiarios etc.

[1] Supply *dicit*. [2] Supply *iusticiarii*.

certificare possint. Et sciendum quod predictus frater fuit adeo liber homo sicut et ipse etc.[1] |

[172 b.] 1168. Glouc. Umfridus de Boun Comes Herefordie summonitu ad warentizandum Bartholomeo Pecche custodiam et m gium heredis Milonis de Mucegros quam Walterus de gros in curia Regis clamat uersus eum, et unde idem tholomeus uocat etc.

Et Comes uenit et ei warentizat. Et Walterus per natum suum dicit quod iniuste intrat in warentiam predictus Milo nunquam aliquod tenementum tent predicto Comite nec antecessoribus suis per quod cu ad eum pertinere deberet.

Et Comes dicit quod Walterus non habet ius in cu illa, quia predictus Milo duxit in uxorem quandam Ricardi de Blecchesdena, et predictus Walterus dedit dam terram filio suo scilicet predicto Miloni ad uxorem dotandam, et idem Ricardus tenuit totam terram su predicto Comite, et quia uxor eiusdem Ricardi[2] obiit e Ricardus tenuit de eodem Comite per seruicium m idem Comes habet custodiam terre et heredis et maritu

Et Walterus sicut prius dicit quod feofauit prec Milonem filium suum de terra sua de Lessendona et r in manu sua seruicium militare pro homagio et seruici

Et Comes dicit quod predictus Milo non fuit inde fe pro homagio et seruicio immo predictus Walterus pate ei tradidit terram illam ad uxorem suam dotandam aliter et de ballio suo et non pro seruicio militari, e ponit se super patriam. Et Walterus similiter, se quod nichil scit de aliqua carta. Et ideo preceptu uicecomiti quod uenire faciat coram iusticiariis ad p assisam etc. xij. tam milites etc. ad recognoscendum sacramentum suum si predictus Walterus terram illam predicto Miloni filio suo pro homagio et seruicio suo seruicio militari tenendam sibi et heredibus suis sicu Walterus dicit, uel si tradidit illam ei ad sustenta suam et ad uxorem suam dotandam sine homagio et s

[1] This last clause may represent a postscript on the roll which stated the verdict.

[2] Corr. *Milonis* (?)

et sine seruicio[1] sicut ipse Comes dicit uel non, et se ita inde iterum certificent etc.

1 Assisa noue disseisine coram Ada de Hiltona et sociis suis etc. et infra[2] iusticiariis ad assisam illam capiendam assignatis uenit recognitura si Ricardus Pincerna Baldewinus Teutonicus etc. et infra[3] disseisiuerunt Johannem de Seuilla de libero tenemento suo in Silkestona post primam etc. Ebor.

Et Baldewinus Teutonicus et Ricardus Pincerna ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri quia predictus Johannes nullam habuit seisinam de tenemento unde uisus factus fuit[4] ad terminum et quod Auicia mater ipsius Ricardi postquam dimiserat terram illam predicto Johanni ad terminum sex annorum dedit et quietum clamauit ei[5] tanquam filio suo et heredi totum ius et clamium quod habuit uel habere potuit in tota terra sua de Silkestona cum pert., et inde protulit[6] cartam suam que hoc testatur. Dic' eciam quod postquam ei[7] inde fecerat seisinam accessit eadem Auicia ad Priorem de Ponte Fracto dominum feodi illius et protestata est coram ipso se reddidisse predicto Ricardo totum ius suum de predicto tenemento et fecit quod Prior inde recepit homagium suum et releuium.

Et Johannes dicit quod hoc non debet ei nocere quia postquam ipsa Auicia primo dimisit ei terram illam ad terminum septem annorum xv. sol. annuis reddendis postea eum feofauit inde pro homagio et seruicio suo et pro xv. marcis ex quibus ei statim soluit viij. marcas et pro residuis septem marcarum tradita fuit carta ipsius Auicie per quam idem Johannes fuit feofatus Magistro Hospitalis S. Nicholai Lancastrie custodienda donec idem Johannes reddidisset eidem Auicie vij. marcas predictas, et dicit quod homagium suum inde cepit et seisinam ei inde fecit. Dicit eciam quod cum accessisset ad Magistrum S. Nicholai ad terminum prefixum de predictis vij. marcis soluendis, cartam illam habere non potuit propter defensionem ipsius Auicie, unde idem

[1] Supply militari (?).
[2] This marks an omission of the jurors' names.
[3] Names of deforciants omitted.
[4] Supply nisi.
[5] Richard.
[6] Corr. protulerunt (?). But Richard Butler is principal deforciant, and this plea is his plea.
[7] Richard.

Johannes impetrauit litteras Dom. Regis et implacita ipsum Magistrum in comitatu donec per consideracione ipsius comitatus carta ei reddita fuit, et quod postquam primo fuit feofatus semper tenuit seisinam suam usque a diem quo per predictos disseisitus fuit. Et requisitus cuius modi seisinam inde recepisset, dicit quod in omnibus que ad terram illam pertinebant et maxime in eo quod feofatus fuit per seruicium xj. sol. ubi reddere consueuit xv. sol., et inde protulit unam cartam que hoc testatur, et inde ponit se supe iuratam.

Juratores dicunt, scilicet Robertus de Stapeltona et ali etc. et infra[1], quod predicta Auicia dimisit terram illam Johanni de Seuilla et matri sue ad firmam usque ad terminum annorum per cyrographum inde inter eos confectum et infr primum annum ipsius conuencionis reddidit quietum clamaui et uendidit prefata Auicia Ricardo Pincerne filio suo et here totum ius et clamium quod habuit uel habere potuit in tot terra sua de Silkestona cum pert. cum[2] viij. marcis argent quas ei dedit et pro una bouata terre in Sandale quam concessit et dedit tenendam tota uita sua, et cartam quiet clamacionis ei dedit. Et quadam die dominica coram paro chianis de Silkestona cartam illam legere fecit, et seisinam dedit, et in presencia ipsius Auicie cepit idem Ricardu homagium liberorum hominum scilicet Hugonis Prepositi
[17a] aliorum infra[3] | et Johannis de Haueleshirst. Et nolent ipso Johanne[4] accommodare ei domos ut cum uicinis su epularet in domo ipsius Hugonis[5] comminando[6] pernoct batur. Et ad proximum wapentacium quod erat infr septimanam eandem apud Calthorn'[7] uenit Auicia et renou uit seisinam filii sui et cartam suam ibidem legi fecit, qu audita Johannes de Seuilla qui presens erat dixit illam nullam esse quia de tenemento illo prius feofatus fuit cartam inde habuit, set nullam ostendit licet ei dictum esse a balliuo ut si quam habuisset ostenderet. Ad hoc dixi

[1] Jurors names omitted.
[2] Corr. *pro*.
[3] Names of other tenants omitted.
[4] The plaintiff, who was in possession as termor.
[5] Hugh the Reeve.
[6] Corr. *comedendo* (?).
[7] Cawthorne.

uicecomite propria auctoritate seisinam suam minus lic usurpauerunt, scilicet Robertus fossata et quandam grangi prostrauit et Henricus quasdam hayas combussit con pacem Dom. Regis. Et inquisicio uenit et dicit etc.[1]

Dies datus est tam Roberto quam Henrico tali die coram Dom. Rege. Et Thomas de Marisco et alius[2] uenem et dixerunt quod non fuerunt in partibus illis quando fu tum illud fuit prostratum et haya illa combusta.

Postea coram Dom. Rege apud Wintoniam quia con tum est per iuratores quod idem Robertus propria auctorit sua posuit se in seisinam sine uisu seruientis et recognitor consideratum est quod idem Robertus in misericordia et c todiatur. Et quia idem Henricus non fecit tantam transgr sionem set fecit quandam brechiam[3] sine uisu seruientis recognitorum ideo in misericordia. Et quia uillate transgressionem illam fecerunt non possunt hic amerci ideo preceptum est uicecomiti quod faciat uenire co Dom. Rege in primo aduentu suo ad partes illas uill quales et quot uiderit necessarias ad amerciand' predic uillatas[4]. Et preceptum est uicecomiti quod diligenter quirat qui fuerunt recognitores earundem assisarum et eorum uisum faciat habere eisdem Roberto et Hen plenariam seisinam suam. Et si quid fuerit per eos presu tum et occupatum ultra id quod per assisam illam recup uerunt hoc per eorundem uisum sine dilacione faciat em dari et in pristinum statum reduci per eos per quos il fuerit presumptum.

1171. Surr. Kanc. Mabilia de Gattona questa fuit quod cum ipsa et Tho de Rauelingham uir suus tenerent manerium de Castehill quartam partem manerii de Artindona cum pert. in comit Surreie et preterea unam carucatam terre cum pert. in T nesham in comitatu Kancie de hereditate ipsius Mabi idem Thomas predictas terras dimisit Roberto de Ma keseya ad exheredacionem ipsius Mabilie et eciam ea re mante et unde non habet aliquid de quo possit sustent

[1] The verdict would be on the roll.

[2] Probably two jurors.

[3] A breach.

[4] The townships which participated in the lawless act to be amerced by other townships

et unde preceptum fuit uicecomiti quod summoneret ipsum Robertum quod esset ostensurus quid clamat in predicta terra et utrum illam teneat in feodo uel ad firmam uel quali modo et quod secum deferret munimenta sua si que inde haberit. Eodem modo de terra de homagio Johannis de Gatesdena de terra de Brichulla.

Et Robertus uenit et dicit quod tenet terram de Turneham et omnes alias terras de Turneham per cartas et ipsius Thome et Mabilie et per cyrographum in curia Dom. Regis confectum de seruiciis et consuetudinibus et unde idem Robertus questus fuit quod predicti Thomas et Mabilia iniuste exigebant ab eo de tenemento quod de eis tenuit in Turneham per annum sex denarios et unum par calcarium deauratorum et quod seruicium ipse non cognouit[1], scilicet quod Thomas et Mabilia recognouit[2] totam predictam terram cum pert. esse ius ipsius Roberti in omnibus rebus sicut illud quod idem Robertus habuit de dono ipsorum et per cartam ipsorum habendum et tenendum per predictum seruicium etc. |

De manerio de Catteshulla dicit et de quarta parte feodi ½ militis in Artindona quod habet illam de dono ipsorum Thome et Mabilie et per cartas ipsorum quas profert et que donum illud testantur, et unde dicit quod de terris illis perquisiuit breue de warancia carte uersus eos de eadem terra coram Roberto de Lexintona et sociis suis iusticiariis in comitatu Hertfordie set cyrographum habere non potuit propter impedimentum Hamonis de Gattona filii ipsius Mabilie, set carta illa inrotulata fuit coram eisdem iusticiariis presente eadem Mabilia simul cum ipso Thoma uiro suo et donum illud cognoscente et cartam illam. [173 b.]

Postea coram Dom. Rege apud Windesores consideratum est quod Robertus idem teneat predictam terram de Turneham in pace donec per commune consilium regni aliter inde sit prouisum. De terra uero de Catteshulla et de Artindona que non est cyrographata in curia Dom. Regis, perquirat dicta Mabilia uersus eum per breue Dom. Regis si uoluerit quia

[1] Here begins the substance of the chirograph.

[2] Sic.

satis tempestiue et ad horam potest dedicere donum cyrographum factum etc.[1]

PLACITA QUE SEQUEBANTUR DOM. REGEM RICUM ANNO REGNI SUI VICESIMO PRI

1172. Deuon. Assisa uenit recognitura coram Jordano Oliueri et de Langefordia et aliis et infra[2] iusticiariis ad hoc ass apud Exoniam recognitura[3] quis aduocatus tempore presentauit ultimam personam ad ecclesiam de Tro que uacat ut dicitur, quam assisam Ricardus Comes P et Cornubie[4] aramiauit uersus Thomam de Cyren deforciantem.

Et Ricardus Comes uenit per Hugonem de Du attornatum suum per breue Dom. Regis ad lucrand perdendum. Et Thomas de Cyrencestria non uenit capta est assisa per defaltam.

Juratores dicunt quod Willelmus de Riueres qu Comes Deuonie presentauit ultimam personam ad ecclesiam quendam Stephanum de Depeford tempore per eschaetam Normannorum et per finem factum d terra de Trowlegha cum Dom. Johanne Rege done Anglie et Normannie essent communes[5].

Postea coram Dom. Rege et consilio suo apud Mere quia idem Thomas non uenit nec queritur de assisa capta nec de iuratoribus et preterea quia iuratores quod Willelmus auus Baldewini qui est infra etaten custodia ipsius Comitis Ricardi presentauit ultimam pe

[1] One would infer from this that the married woman had been able to alienate by fine, but that this power was considered dangerous to her interests and that a legislative change was meditated. It may be that to such a change we owe the separate examination. See on this, Br. f. 321 b. He remarks, in accord with this case, that the mere inrolment of a deed will not serve in place of a chirograph.

[2] Names of justices omitt

[3] *recognitura* superfluous.

[4] Earl Richard, the King's

[5] The lands of the Norm been seized by the King, a the King the earl acquired leigh to hold until Engl Normandy should once mo common lord.

etc. racione eschaetarum etc. et per predictum finem qui nondum infirmatur, consideratum est quod Comes Ricardus recuperauit seisinam suam racione predicte custodie, et Thomas in misericordia. Et mandatum est Episcopo Exoniensi etc.

[1]Ostensum fuit Dom. Regi ex parte W. Episcopi Osneiensis cui Dom. Rex aliquando tradidit ad uoluntatem suam dim. caruc. terre cum pert. in Homodona et Episcopus[2] Matheo de Rumely et idem Matheus illam tradidisset ulterius Eustachio de Gerauilla ad certum terminum annorum et idem Eustachius postmodum terminum suum concessisset Willelmo de Breaute et idem Willelmus de Breaute[3] fecisset pactum cum predicto Matheo quod terminum suum acresceret et elongaret ultra primum terminum ad quem idem Matheus terram illam tradidit ipsi Eustachio, Alanus filius et heres ipsius Mathei nobis[4] dedit intelligi quod terminus ille preterit ad quem Matheus pater suus illam dimiserat, et propter quod dicebat terram illam ad se debere reuerti sicut ad filium et heredem ipsius Mathei, et unde Dom. Rex precepit inquisicionem fieri si terminus ille esset preteritus uel non, et per inquisicionem illam conuictum fuit quod terminus ille preteriit secundum quod idem Alanus dicebat, eo tamen in inquisicione suppresso per ignoranciam quod terminus primus ad quem idem Matheus terram illam dimiserat elongatus et adauctus fuit per prefatum Matheum, per quod idem Alanus seisinam suam recuperauit in fine termini ad quem primo dimissa fuit quia nulla facta fuit mencio de termino adaucto uel elongato. Northt.

Et Alanus uenit et dicit quod nunquam ipse inde aliquando dedit intelligi Dom. Regi nec per ipsum facta fuit inquisicio, immo facta fuit per Matheum patrem suum, et petit iudicium si debeat de facto patris sui respondere et ad

[1] It was shewn to the King on the part of the bishop, that Alan son of Matthew had obtained this land by an inquest, through the suppression of material facts. Probably some words have dropped out.

[2] *et Epc'* substituted in the margin for *quod cum*. Instead of *et Episcopus*, read *quod cum Episcopus terram illam tradidisset* (?).

[3] William brother of Fawkes of Breaute has committed treason, and been hanged. This seems the foundation of the bishop's claim and of the King's.

[4] Sic.

hoc breue, et quod facta fuit per Matheum[1] et per ro cancellaria. Et quesiti sunt rotuli qui testantur qu fuit per Matheum patrem suum et non per Alanu ideo consideratum est quod Alanus recedat quietus breui, set Episcopo restituantur catalla que fuerunt in terra illa. Et postea quia terminus ille pertinet a Regem et Episcopus non habuit illum nisi ad uolu Dom. Regis Alanus finem fecit cum Dom. Rege pro h termino Dom. Regis per tantum[2].

1174. Walterus de Kyluingeholmia questus fuit Dom
Wilts. quod cum Hugo de Neuilla filius Ernisii de Neuilla cessisset totam terram suam de Wynterburnia cum c pert. suis sine aliquo retenemento pro homagio et
[174] suo | et per cartam suam et seruicium Beatricie que f Roberti filii Radulfi que terciam partem habuit uille nomine dotis attornatum esset predicto Wal predicta Beatricia attornata esset ei et ei faceret se illud sicut waranto de dote sua per concessionem Ernisius filius eiusdem Hugonis et heres post morten Beatricie se intrusit in terram illam quam ipsa B tenuerat nomine dotis, et que ad ipsum Walterum debet racione predicte concessionis, et contra cartar sui cuius heres ipse est illam iniuste detinuit ipsi W Et postea concordati sunt ita quod predictus Ernis cessit predicto Waltero terram illam tenendam sim terra quam prius tenuit in eadem uilla ex concessio dicti Hugonis sibi et heredibus suis de predicto Er heredibus suis pro tali seruicio.

1175. Adam de Wykenhale summonitus fuit ad respon
Norf. Dom. Regi quo waranto se tenet in j. carucata te pert. in Gerbodesham quam Willelmus de Wigenhal de Johanne de Jarpenuilla patre Johannis de Jar cuius heres ipse est[3] qui est infra etatem et in custod

[1] An omission. Alan vouches the rolls of the chancery to shew that the inquest was taken at Matthew's suit.

[2] According to the developed common law, the term would not in any case escheat to the lord but would be forfeited to the King But this point is not ru bishop is merely tenant the King, and is certain titled.

[3] John, the King's ward John of whom William hel

Regis et ideo terra debet esse eschaeta ipsius heredis eo quod predictus Willelmus fuit bastardus et obiit sine herede de se etc. et quam custodiam Episcopus Karleolensis habet de concessione Dom. Regis.

Et Adam uenit et non uult respondere sine breui et dicit quod fuit in seisina de eadem terra et inde disseisitus est et petit seisinam suam.

Et Episcopus qui custodiam predicti heredis habet de concessione Dom. Regis dicit quod nunquam seisinam inde habuit, set reuera cepit inde fidelitatem ipsius Ade et precepit balliuo suo quod ei seisinam faceret de predicta terra, sed antequam ei seisinam faceret datum fuit ipsi Episcopo intelligi quod predictus Willelmus frater ipsius Ade bastardus fuit et ita bastardus quod fuit natus antequam pater ipsius Willelmi desponsaret matrem suam.

Et Adam sicut prius petit iudicium si inde debeat respondere. Et quia uicecomes non misit breue, ideo datus est eis dies tali die coram Dom. Rege ut interim ueniat breue et uicecomes habeat breue ad diem illum. Et sit auditurus iudicium suum de hoc quod breue non misit. Et terra que capta est in manum Dom. Regis sicut idem Adam cognouit interim remaneat in manu Dom. Regis et saluo custodiatur donec Dom. Rex aliud inde preceperit[1].

[2]Assisa uenit recognitura si Johannes filius Hugonis pater Galfridi fuit seisitus in dominico ut de feodo de j. carucata terre cum pert. in *Edmers'* et de tercia parte j. molendini cum pert. in Pangeburnia et de tercia parte j. molendini cum pert. in Sefeldia die etc. et si etc. quam terram et quas tercias partes Gunnora de Bendinges tenet. Que uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia bene cognoscit quod predictus Johannes obiit seisitus de predicta terra et post terminum, set dicit quod predictus Johannes fuit maritus eius legittimus unde post mortem eius ipsa in curia Dom. Regis apud Westmonasterium recognouit[3] predictam terram et predictas tercias partes ut dotem suam etc. Berck.

[1] For further proceedings see below, Case 11[illegible].

[2] This case is cited by Bracton f. 298; see also f. 306 b and Case 1120.

[3] Corr. *recuperauit* (?).

uersus quandam Matillidem de Berneres, et quod pre
Robertus[1] fuit legittimus uir eius patet bene quum
disracionauit in curia cristianitatis ipsum Johannem ut
suum, et bene dicit quod Juliana filia eius quam hab
predicto Johanne est propinquior heres ipsius Johan
quod ipsa disracionauit dotem suam tanquam legittim
ipsius Johannis in curia Dom. Regis ponit se super rot

Et Galfridus uenit et dicit quod ipse est filius et
predicti Johannis de predicta Matillide uxore sua leg
genitus et hoc bene patet quia ipse post mortem p
Johannis patris sui fuit in custodia Petri filii Herber
Dom. Regem et si placitum fuit in curia Dom. Regis
predictam Gunnoram et predictam Matillidem matre
hoc non debet ei nocere quia tunc fuit infra etatem
custodia predicti Petri, et preterea ipsa Matillis nu
uocauit ipsum Galfridum ad warantum uersus eam.
eciam quod quando fuit plene etatis Dom. Rex reddi
duas partes hereditatis predicti Johannis tanquam
heredi.

Dies datus est eis de audiendo iudicio suo coram
Rege tali die etc. ubicunque fuerit, eo quod Adam
Heruei et Juliana uxor eius[2] implacitant ibi pred
Galfridum de predictis duabus partibus.

Postea apud Merewellam coram Dom. Rege quia
dus cognoscit quod predicta Gunnora recuperauit se
suam nomine dotis uersus predictam Matillidem, et p
quia ipsa Gunnora cognoscit omnes articulos conten
breui preterquam quis sit rectus heres ipsius Johan
inde placitum est inter predictum Galfridum et Jul
filiam predicte Gunnmore quod placitum nondum est
natum, consideratum est quod predicta Gunnora ten
pace dotem suam sicut illam recuperauit donec discu
in curia quis sit rectus heres ipsius Johannis, et tunc
uincatur quod ipse Galfridus sit heres, perquirat sibi
eam si uoluerit. |

[6 b.]
1177. Assisa uenit recognitura si Grecia de Meysi iniu
Wilts. sine iudicio disseisiuit Ricardum le Paumer de libero

[1] Corr. *Johannes*. [2] Daughter of Gunnora.

mento suo in Bissopestre post primam coronacionem etc., et unde queritur quod ipsa etc.

Et Grecia uenit et dicit quod tenementum unde uisus factus est non est in Bissopestre set in Burtona et quod ipse Ricardus nunquam tenementum habuit in Bissopestre et Bissopestre est de una baronia et Burtona in altera. Et Ricardus dicit quod Bissopestre et Burtona idem sunt quia Bissopestre est Burtona, et Burtona Bissopestre.

Et iuratores requisiti super sacramentum suum utrum tenementum illud sit in Bissopestre aut in Burtona, dicunt super sacramentum suum quod in Burtona. Et ideo consideratum est quod Grecia inde sine die et Ricardus in misericordia.

Nicholaus de Oxeaye uenit et cognouit quod dedit Bartholomeo Pecche pro homagio et seruicio suo manerium de Chadhangre cum pert. quod manerium Prior de Hurleia tenet ad terminum, ita quod post terminum illum totum manerium illud cum pert. reuertetur quiete eidem Bartholomeo et interim recipiet de eodem Nicholao centum solidos per annum de camera sua et de eodem Priore singulis annis ij sol. nomine seisine eiusdem manerii. Berks.

Cresant de Stampes Judeus Bristollii diffamatus est quod Ysobella filia Giliberti Sellar' Cristiana inuenta fuit cum eo in lecto et concubuit cum ea, et alias diffamatus fuit de eodem crimine. Abiurauit regnum et elegit portum Shoreham et habet spacium transfretandi a tali die in unum mensem. Et eadem Ysobella cepit penitenciam suam et abiurauit uillam Bristollii etc. Bristoll.

Osmundus de Castello qui utlagatus fuit pro latrocinio et qui fugit in ecclesiam apud Glastoniam abiurauit regnum et elegit portum Douere et habet spacium a tali die in tres septimanas[1] anno xx°. Sumerset.

[2]Adam de Wigenhale summonitus fuit etc. quo waranto se tenet in j. carucata terre cum pert. in Garbodesham etc. Et unde Episcopus Karleolensis qui habet custodiam ex con- Norf.

[1] The time given for leaving the country varies from case to case.
See f. 125 b.

[2] For earlier proceedings see above, Case 1175.

cessione Dom. Regis[1] et qui sequitur pro Rege dicit terra illa ad predictum heredem reuerti debet, quia mus frater ipsius Ade bastardus fuit et ita bastardu fuit natus antequam pater ipsius Willelmi despo matrem suam.

Et Adam uenit et dicit quod ipse Willelmus legi fuit, et petit iudicium si eidem Willelmo opponi bastardia post mortem suam[2]. Et dicit quod Wil frater suus qui mortuus est mortuo patre suo uenit a tales dominos et fecit eis homagium de terris et tene que fuerunt patris sui sine calumpnia alicuius bastar quando Willelmus mortuus fuit fecit ipse similiter hom capitalibus dominis sine calumpnia et accessit ad Episcopum et optulit ei homagium et ipse respondit e noluit homagium suum recipere antequam sciret utrun heres uel non. Et postea facta inde inquisicione, cep fidelitatem suam et fecit ei litteras suas petentes[3] balli quod poneret eum in seisinam, et ipse balliuus posuit e seisinam, et dicit quod disseisitus inde est per ipsum pum, et petit iudicium si debeat respondere disseisit quod idem Willelmus legittimus fuit ostendet secundu curia considerauerit.

Postea uenit Adam et cognoscit quod predictus mus obiit inde seisitus et peciit seisinam suam sicut fr heres etc.

Et Episcopus uenit et dicit quod idem Adam seisinam habuit et ideo non fuit inde disseisitus quia quando predictus Willelmus mortuus fuit bene pote quod idem Adam intrusit se in terram illam, set ipse pus post mortem ipsius seisiuit terram illam in manum sicut illam cuius custodia ad ipsum pertinebat racione dis predicti Johannis de Jarpenuilla in manu sua ex per Dom. Regem et ibi apposuit seruientem suum, s dictus Willelmus nullam habuit seisinam nisi tale intrusionem. Set Episcopus dicit quod reuera[4] acce

[1] The bishop has the guardianship of John of Jarpenville, the infant lord of the fee

[2] See Br. f. 420 b.

[3] Corr. *patentes*.

[4] Supply *Adam*.

Episcopum et finem fecit pro releuio suo et fecit atem et habuit litteras ipsius Episcopi seruienti suo faceret ei securitatem de releuio illo quod faceret um de eadem terra, set quia idem Adam nullam em ei fecit et quia audiuit quod predictus Willelmus fuit ita quod nullum heredem habere possit nisi de uo, ideo nullam seisinam ei facere uoluit, set ipse[1] eisina et seruiens ipsius donec Dom. Rex terram it in manum suam, et inde ponit se super patriam erit. |

lam per attornatum suum dicit quod fuit in seisina [178.] ium Episcopi, set dicit quod patria nichil scit de cta per balliuum Episcopi[2].

a uenit Episcopus et dicit quod nullam seisinam bet predicto Ade, quia prefatus Willelmus habuit uxorem sibi desponsatam, Agnetem de Wigenhale le qua habuit heredem et qui apparens est et petit ipsius Willelmi et eciam predicta Agnes petit am et parata est probare matrimonium inter ipsam tum Willelmum si opus fuerit, et unde uidetur ei[4] am seisinam facere debet eidem Ade nec alii donec t quis sit rectus heres. Et dicit quod idem Adam ei cognouit quod predicta Agnes gessit se pro ius Willelmi et quod liberos habuit de predicto

tornatus ipsius Ade cognoscit quod reuera ipsa it quod desponsata fuit ipsi Willelmo, set hoc falso mpediendum et barrandum os[5] ipsius Ade. Et quia rnatus ita concessit et cognoscit, consideratum est Agnes summoneatur quod sit tali die etc. ad cogm si dotem petit de terra illa et si pueros habeant int esse heredes ipsius Willelmi uel non.

em illum uenit Agnes et cognoscit quod fuit uxor illelmi desponsata et quod habet de eo quendam dam nomine qui debet esse heres ipsius Willelmi et

hop.
ea for not going to the

[3] Corr. *hereditatem*.
[4] The bishop.
[5] To stop his mouth.

quod ipsa petit dotem suam sicut illa que fuit predicto W lelmo desponsata, et quod ita fuit desponsata habet proba nem sufficientem si opus fuerit.

Et Adam dicit quod nichil scit quod predicta Ag umquam esset desponsata Willelmo fratri suo, et hoc b patet quod numquam fuit desponsata quia non multo temp transacto peciit ipsa in uirum quendam Nicholaum fili Alani de Wigenhale, set nescit qualiter inde recessit.

Et quia nescitur utrum predictus Adam filius Wille uelit aliquid iuris clamare in terra illa uel non, ideo sum neatur quod sit tali die ad cognoscendum quid iuris cla in terra illa.

1182. Bedef. Preceptum fuit uicecomiti quod diligenter inquir quantum terre Agnes de Wahulla tenuit de Dom. Rege capite in balliua sua et per quod seruicium et quantum te illa ualeat per annum et quis sit propinquior heres inquisicionem mitteret. Et misit inquisicionem que t est quod Agnes de Wahulla tenuit de Dom. Rege in cap in Wahulla iiij. carucatas terre cum pert. que ualent annum xlij. libras, in Broebergo iij. carucatas terre cum p que ualent per annum xij. libras, et in Langefordia qu Robertus Anguillun tenuit in dotem ij. carucatas terre c pert. que ualent per annum xl. libras. Seruicium predictor maneriorum nesciunt separare, quia tota baronia de Wah integra respondet Dom. Regi pro xxx. militibus. Et Johan de Basingeham filius predicte Agnetis est propinquior he eius.

Et Willelmus filius Warini summonetur ad ostendend quid iuris clamat in terra que fuit predicte Agnetis.

Et Willelmus uenit et dicit quod habuit predict Agnetem desponsatam, et de ea habuit liberos tres ad mi et clamat tenere eam ad uitam suam per legem Anglie.

Et super hoc uenit Johannes de Basingeham[1] et d quod hoc non debet ei nocere quia ipse est filius et he predicte Agnetis et predicti pueri mortui sunt, et si essent non possent esse waranti eius[2] nec ius petere in te

[1] Son of Agnes by her first husband.

[2] They could not warrant t father.

illa, quia ipse est filius et heres primogenitus. Dicit eciam quod quedam pars que fuit Roysie sororis ipsius Agnetis[1] post mortem predictorum puerorum, et ideo si aliqua pars illius terre ei[2] per legem Anglie debeat remanere pars predicte Roysie ei non debet remanere predicta racione. Et Willelmus dicit quod uidetur ei quod satis respondit ad breue et non uult extra breue illud eidem Johanni respondere de aliquo sine precepto Dom. Regis.

Et Dom. Rex non uult mutare consuetudinem Anglie usitatam et optentam a multis retrotemporibus et ideo Willelmus recedat quietus cum seisina sua[3]. Et homagium Johannis ponitur in respectum donec seisinam habuerit.

[illegible] Rogerus la Zuche custos terre et heredis Briani de Stopham unius ex heredibus Briani de Insula summonitus fuit ad respondendum Agathe de S. Georgio de placito quod reddat ei custodiam tercie partis feodi dimidii militis cum pert. in Hortona que ad eam pertinet eo quod predictus Brianus terram illam de eo tenuit per seruicium militare etc. Wilt.

Et Rogerus uenit et dicit quod habet custodiam illam per Dom. Regem qui nunc est et qui ei dedit custodiam terre Radulfi filii Briani de Stopham qui est unus heredum predicti Briani de Insula, et quia habet custodiam illam per Dom. Regem uocat inde ad warantum Dom. Regem.

Et Agatha uenit et dicit quod iniuste uocat Dom. Regem ad warantum, quia Brianus de Insula nichil tenuit de Dom. Rege in capite ita quod custodia aliqua terre que fuit predicti Briani ad eum debeat pertinere. Et super hoc petit iudicium. |

Et Rogerus dicit quod per speciale breue Dom. Regis habuit ipse seisinam de predicta custodia et inde uocat Dom. [176 b.]
Regem ad warantum. Et ideo datus est eis dies coram Dom. Rege tali die etc. ubicunque fuerit etc.

[1] Probably some words are wanting. The point may be that these lands descended to Agnes after all her children by William were dead.

[2] William.

[3] See Br. f. 438. Segrave, lately justiciar, had maintained that the second husband was not entitled to curtesy at all events if there was an heir by the first husband. Here the King decides this debated point. This is Fitz. *Dower*, 198.

Et Agatha per attornatum suum dicit quod Brianus (Insula nichil tenuit de Dom. Rege in capite. Et Roger dicit quod tenuit de Dom. Rege quandam terram in Portes scilicet per serianciam inueniendi unum seruientem per dies in exercitu cum purpuncto et capello ferreo et lancea preterea quandam terram in Kingeshale.

Postea apud Kenintonam quia testatum est quod id Brianus tenuit de Rege in capite quasdam terras secund quod predictum est, consideratum est quod custodia perti ad Dom. Regem, et ideo Rogerus teneat in pace[1].

1184. Ebor. Galfridus de Ruffordia questus fuit Dom. Regi quod c teneret in dominico duas carucatas terre cum pert. in Gri torpe de quodam Waltero le Poer et idem Walterus ten illam teneret de quadam Matillide Papedi sicut medius in ipsos Galfridum et Matillidem et idem Walterus utlaga esset pro morte hominis in itinere iusticiariorum in comit Oxonie, eadem Matillis falso Dom. Regi fecit intelligi q predictus Walterus illas duas carucatas de ea tenuit dominico desicut ipse nichil habuit nisi tantum seruicium sol., et ita per decepcionem et falsam suggestionem a D Rege optinuit seisinam suam de eadem terra tanquam eschaeta sua, et unde dicit quod ipse[2] feofatus fuit de pred Waltero et inde profert cartam suam que hoc testatur.

Et Matillis uenit et defendit omnem decepcionem et quod idem Walterus nunquam feofauit predictum Galfri de predicta terra nec ipse Walterus nunquam fuit me inter ipsum Galfridum et Matillidem, et bene dicit q idem Walterus seisitus fuit die quo fecit feloniam. Po uero dicit et cognoscit quod predictus Galfridus temp felonie facte habuit terram illam ad firmam, set non modo, et si aliqua carta de feofamento facta fuit, facta postquam felonia illa facta fuit per quam idem Walterus utlagatus, et ideo non debet ei nocere, nec eidem Wal ualere, et cognoscit quod idem Galfridus terram illam ha ad firmam primo quando Walterus feloniam illam fecit.

Et Galfridus dicit quod ipse feofatus fuit de predicta t

[1] Br. f. 87 b. This is a grand serjeanty.

[2] Geoffrey the plaintiff.

ante feloniam factam, et ita quod post feofamentum suum dimisit ipse terram illam ad firmam Willelmo de Vescy ad terminum xvj. annorum per quoddam scriptum quod profert et quod hoc testatur. Et dicit quod ipse inde disseisitus est per falsam inquisicionem quam predicta Matillis inde fieri fecit, et petit seisinam suam. Et quia predictus Galfridus ita fuit disseisitus per inquisicionem illam, et ipsa Matillis cognoscit quod seisinam habuit qualem qualem, consideratum est quod idem Galfridus recuperabit seisinam suam, et Matillis in misericordia, et perquirat sibi uersus eum per breue de recto si uoluerit.

Alicia[1] filia Ernaldi per attornatum suum petit uersus Walterum de Henred duas partes unius uirgate terre cum pert. in Mercham ut ius suum et quas idem Walterus cepit in manum suam ea occasione quod Vincencius de Shepen' quondam uir predicte Alicie qui tenementum illud tenuit simul cum predicta Alicia cognouit se esse uillanum Roberti[2] quondam Abbatis de Abbendonia etc. [3]Et Walterus dicit quod iste Ricardus est filius et heres predicti Roberti[4] et bene potest esse quod habuit fratrem antenatum set ipse est mortuus et fuit uiuente Roberto patre ipsorum. Berk.

Et Ricardus dicit quod non est heres set predictus Willelmus fuit heres et hoc bene patet quia pueri ipsius Willelmi habent partem hereditatis et eciam uxor ipsius Willelmi nuper recuperauit dotem suam coram iusticiariis qui ultimo itinerauerunt in comitatu Gloucestrie sicut illa que fuit uxor heredis predicti Roberti Linant, et inde ponit se super uicecomitem Gloucestrie. Et uicecomes presens est et hoc testatur. Et quia idem Walterus cognoscit quod idem Ricardus habuit fratrem antenatum et qui liberos habet et preterea quia recognitum est quod uxor ipsius fratris antenati habet dotem suam, consideratum est quod iste Ricardus non tenetur warentizare et quod

[1] She has already failed in an assize. see above, Case 1139.

[2] *Roberti* repeated.

[3] There must be an omission here. Walter vouches one Richard as son and heir of one Robert: Richard denies that he is heir. Probably the case was copied as illustrating the rules of inheritance.

[4] The only Robert yet mentioned is the Abbot; this cannot be he.

predicta Alicia recuperet seisinam suam uersus predictu Walterum, et Walterus in misericordia, et Ricardus quietu de warantia.

1186. Petrus de Godintona, Robertus le Luw, Ada de Napton, Norht. Agnes uxor eius et alii et infra[1] summoniti fuerunt ad respondendum Roberto filio Hugonis de placito quare no tenet ei finem factum in curia Dom. Regis apud Westmonasterium inter ipsum Robertum petentem et Robertum de Salceto fratrem predictarum Johanne, Agnetis, Marie et aliarum et infra[2] et auunculum predictorum Petri et Roberti cuius heredes ipsi sunt tenentes, de manerio de Ikelegha cum pertinenciis unde cyrographum factum fuit inter eos etc. et de toto parco de Ikelegha cum assartis et landis et aliis pertinenciis, et unde idem Robertus filius Hugonis dicit quod cum esset in seisina de dono ipsius Roberti de Salseto tali factus fuit finis inter eos per breue war'[3] carte ad Pascha i unum mensem anno Regis qui nunc est xv. coram Thoma d Muletona Willelmo de Ralegha et sociis eorum apud West monasterium, scilicet quod predictus Robertus de Salcet recognouit totum predictum manerium et parcum cum per esse ius ipsius Roberti filii Hugonis ut illud quod predictu Robertus filius Hugonis habuit ex dono ipsius Roberti d Salceto, et pro hac etc.[4] idem Robertus filius Hugonis co cessit predicto Roberto de Salceto totum predictum maneriu cum pert. et parcum habenda et tenenda eidem Roberto d Salceto tota uita sua faciendo inde seruicium quod a manerium illud pertinet, et post decessum ipsius Roberti d Salceto predictum manerium cum pert. reuertetur ad ipsu
[illegible] Robertum filium Hugonis | et heredes suos tenendum e habendum de heredibus ipsius Roberti de Salceto faciend inde seruicium quarte partis unius militis pro omni seruici Et unde petit manerium illud et parcum illud sicut illa qu ad illum reuerti debuerunt post mortem ipsius Roberti d Salceto etc.

Et Petrus de Godintona et omnes alii et ueniunt e

[1] Names of other defendants omitted. The heirs of Robert de la Saucey.

[2] Some names omitted.

[3] Probably *breue de warancia*.

[4] *pro hac recognicione*.

dicunt quod nichil tenent de manerio illo nec de parco illo, set Petrus et alii dicunt quod non debent eidem Roberto filio Hugonis r[esp]ondere, quia ipse nunquam fuit in seisina de predicto manerio nec de parco die quo cyrographum factum fuit nec ante nec post per unum diem, et idem Robertus de Salceto semper fuit in seisina et nunquam extra seisinam et desicut continebatur in breui de warancia carte[1] quod fuit in seisina et nullam seisinam habuit breue illud de warancia carte falso fuit impetratum et curia Dom. Regis decepta fuit in confectione predicti cyrographi. *Et* quod idem Robertus filius Hugonis nullam habuit seisinam et quod predictus Robertus de Salceto nunquam extra seisinam fuit ponunt se super patriam.

Et Robertus filius Hugonis uenit et dicit quod fuit inde in seisina eciam per xv. dies et quando cyrographum factum fuit, et quesitus si de hoc uelit se ponere super patriam dicit quod non, set tenet se ad cyrographum.

Postea concordati sunt et est concordia talis quod predictus Robertus filius Hugonis remisit et quietum clamauit de se et heredibus suis ipsi Petro Roberto et omnibus aliis et heredibus eorum totum ius et clamium quod habuit in tota predicta terra cum pert. in perpetuum, et similiter in quodam molendino de Ikelegha, et similiter in debito xxvij. marcarum quas clamat de debito Roberti de la Sauseye[2], et pro hac etc. ipsi Petrus Robertus et alii dabunt eidem Hugoni xxvj. marcas ad tales terminos etc.

Alexander de Neouilla filius et heres Alexandri de Neouilla questus fuit Dom. Regi quod cum fecisset ei homagium suum de terris quas predictus Alexander pater suus tenuit de eo in capite et unde uicecomes preceptum habuit quod de omnibus terris predictis de quibus predictus Alexander pater eius fuit seisitus die quo obiit seisinam ei faceret, idem uicecomes seisinam ei facere noluit de manerio de Haketorpe cum pert. occasione donacionis quam Ricardus de Alenzun qui habuit custodiam predictarum terrarum [dix]it factam fuisse a predicto Alexandro Clemencie filie Lanc.

[1] The writ on which the fine was [lev]ied.

[2] The same as Rob. de Salceto.

predicti Alexandri quam Willelmus frater ipsius Ri duxit in uxorem, et unde preceptum est uicecomiti uenire faceret xij. legales homines tam milites etc. de ui de Haketorpe ad recognoscendum etc. utrum pred Alexander dictum manerium dedit prefate Clemenci utrum ipsa Clemencia in uita prefati Alexandri inde fu seisina et per quantum tempus ante mortem ipsius Alexa et quod uenire faceret coram predictis liberos homin predicto manerio libere tenentes ad recognoscendum u post mortem prefati Alexandri homagium fecerunt pre Alexandro filio suo dum fuit in custodia ipsius Ricardi.

Et Randulfus de Hamewella et alii iuratores etc. et i dicunt quod predictus Alexander pater ipsius Alex tercio die ante mortem suam habuit in animo promo dictam Clemenciam dedit ei terram illam et misit ibi seruientes cum predicta Clemencia et fecit ei seisina statim reuersa est illa Clemencia ad patrem suum et Alexander tercio die obiit, et mortuo eo statim cepit dom manerium illud in manum suam simul cum aliis terri fuerunt ipsius Alexandri, et illud simul cum aliis commisit in custodia predicto Ricardo simul cum filio p genito et herede ipsius Alexandri[3], quem quidem her idem Ricardus maritauit cuidam sorori sue et mortuo e herede primogenito assignauit idem Ricardus dotem sue de eadem terra, et eciam fecit ipsum Alexandrum t ipsius Alexandri post mortem fratris sui primogeniti c homagia liberorum hominum libere tenencium de e manerio sicut ipsi liberi homines presentes hoc test Et dicunt quod iam duobus annis elapsis uenit[4] ad hu dum et wapentachium et ostendit cartam factam Clemencie de feofamento, set illa nullam aliam habuit seisinam nisi secundum quod predictum est. Et idec sideratum quod Alexander recuperauit seisinam et Ric custodiatur. Et uicecomes per sacramentum prob hominum diligenter inquirat que dampna idem Alex

[1] Names of jurors omitted.
[2] Supply *Res*.
[3] In 1222. Excerpt. Rot. Fin. vol. I. p. 86.
[4] Seemingly Richard.

habuit postquam seisinam habuit de aliis terris et tenementis que fuerunt predicti Alexandri patris sui, et facta inquisicione illa habere[1] faciat predicto Alexandro de catallis ipsius Ricardi. Postea fecit finem etc.

Willelmus le Fauconer et Petrus de Leyrcestria homines Simonis de Monte Forti pro ipso Simone ueniunt et conqueruntur quod burgenses de Notingeham iniuste capiunt consuetudines de hominibus ipsius Simonis de Leircestria contra cartas Johannis Regis patris Dom. Regis et contra cartas[2] Dom. Regis qui nunc est et que confirmat[2] cartam Regis Johannis. Noting.

Et illi homines de Notingeham ueniunt et dicunt quod iuste capiunt consuetudines quia habent libertates illas per cartam Regis H. aui Dom. Regis que antenata est et per cartas Regum Ricardi et Johannis. Et quia predicti Willelmus et Petrus non sunt nisi nuncii nec habent potestatem ponendi se super inquisicionem sine domino suo ideo sine die.

Abbas de Oseneia dedit Dom. Regi j. palefridum per sic quod iudicium de loquela deducta coram iusticiariis apud Westmonasterium inter ipsum et heredes Galfridi Gibewini ueniat coram Dom. Rege et consilio suo et ibi fiat iudicium. Et recordum uenit postea per hec uerba. | Oxon.

Preceptum fuit uicecomiti quod uenire faceret xij. et Gilbertum de la Hide et alios nominatos in carta quam Johannes Abbas Oseneie profert contra Robertum[3] Briani et Robertum de Insula heredes Galfridi Gibewini ad recognoscendum super sacramentum suum si Galfridus Gibewinus tribus annis antequam obierat dedit terram suam de Merse Johanni quondam Abbati de Oseneia et ecclesie sue in puram et perpetuam elemosinam et inde cartam suam eidem Abbati et ecclesie sue fecit, et in quo statu fuit dictus Galfridus, quando donum illud de predicta terra eis fecit, et si idem Galfridus uenit in comitatum Bukingham et predictum Abbatem de predicta terra seisiuit per cartam suam ita quod ex tunc idem Abbas libere usus est seisina sua de [176 b.] Oxon.

[1] The word in MS. is more like *were*.
[2] Sic.
[3] Supply *filium*.

predicta terra sicut idem Abbas dicit, uel si Abbas ... Oseneia predecessor ipsius Abbatis qui se transtulit ... ordinem fratrum minorum[1] qui sigillum predicti Galfri... penes se habuit ut dicitur cartam de predicta terra de sigil... predicti Galfridi sibi fecerit et se in terram illam posuerit ... exheredacionem predictorum Roberti Roberti etc. Et sim... liter preceptum fuit uicecomiti quod uenire faceret Walterum de Mortona et plures alios et infra[2] qui similiter sunt teste... nominati in predicta carta ad recognoscendum etc. E... nullus testium uenit set iurata uenit, et quia iurata no... potest procedere sine testibus ponitur in respectum usque a... talem diem etc. Et preceptum est uicecomiti quod habea... ad eundem terminum corpora predictorum testium. Ide... dies datus est omnibus iuratoribus qui uenerunt, et uice... comes habeat corpora aliorum et apponat tot et tales etc.

Ad diem illum uenit iurata per Walterum de Mortona e... plures alios nominatos in carta et per Robertum filium Al... et quamplures alios qui dicunt super sacramentum suu... quod tribus annis ante mortem ipsius Galfridi fuit predict... Abbas de Oseneia in seisina de predicta terra, set meli... credunt quod hoc fuit racione custodie quam habuit cu... predicto Galfrido eo quod fuit perhendinans[3] in Abbacia ... quam in feodo. Et bene credunt quod diucius predicta... terram in custodia cum predicto Galfrido habuit, ut illi... facilius haberet postea de ipso Galfrido in feodo, set de ca... nunquam audiuerunt loqui nisi die Cinerum anno uno elap... unde idem Galfridus obiit postea eodem anno ad festum ... Kenelmi[4], et tunc uenit quidam Ouidius cum duobus canon... cis de Oseneia ad comitatum Bukingham dicens quod p... dictus Galfridus dedit predictam terram Abbati de Osene... et peciit liberos homines testes nominatos in carta qu... testimonium inde perhiberent et lecta fuit carta coram t... comitatu, et tunc Robertus de Insula uenit et appos...

[1] John, Abbot of Oseney became a Franciscan in 1235. Ann. Osen. p. 82.

[2] This marks an omission of names.

[3] He was dwelling, passing his time.

[4] They never heard of the cha... until Ash Wednesday last year. Geoffrey died on July 17 in the s... year.

clamium suum dicens quod predictus Galfridus non fuit compos sui quod aliquam cartam tunc facere potuit. Et per se requisiti testes si essent ad confectionem carte et si scirent quando Abbas positus fuit in seisina de predicta terra et feofatus cum predicta terra, et omnes preter tres dicunt quod nunquam audiuerunt loqui de carta illa antequam lecta fuit ad comitatum, nec constabat eis utrum essent nominati in carta necne donec predictus Ouidius illos peciit ex parte predicti Galfridi quod testimonium inde perhiberent. Et Walterus de Mortona dicit quod tribus annis ante mortem Galfridi uenit idem Walterus apud Oseneiam ubi predictus Galfridus perhendinans fuit ante prandium, et Abbas ostendit ei cartam predictam, et cum carta duxit eundem Walterum coram predicto Galfrido qui tunc compos sui fuit et cognouit coram ipso quod fecerat eidem Abbati cartam predictam et diligentissime peciit ipsum quod testimonium inde ubicunque perhiberet et coram omnibus et quod ex parte sua rogaret omnes amicos ipsius Galfridi quod una cum eo testimonium inde perhiberent, quia donum illud ei fecit bona uoluntate sua et integra.

Et Petrus Oliuerus et Thomas le Clerc dicunt quod circa Pascha tribus annis elapsis ante mortem ipsius Galfridi fecit idem Galfridus predicto Abbati cartam predictam et sigillum suum quod secum tulerat eidem carte apposuit et illam inde liberauit in quodam postico[1] super truncum ubi sedebat ad hostium cuiusdam aule in Abbacia de Oseneia, et tunc fuerunt presentes et hoc uiderunt et ipse Galfridus peciit eos quod testimonium inde perhiberent. Et ipsi tres per se requisiti utrum per cartam predictam posuit eundem Abbatem in seisina de predicta terra dicunt quod de alia seisina nescierunt quam antea cum aliis iuratoribus in communi dixerunt. Et tam iuratores quam testes quesiti si predictus Ouidius qui una cum duobus canonicis[2] uenit ad comitatum Bukingham cum carta predicta sicut senescallus ipsius Galfridi[3], dicunt quod nesciunt, set melius credunt quod non fuit senescallus ipsius Galfridi quia fuit quidam heremita de

¹ A postern.
² [illegible] can'. MS.
³ Supply *fuit senescallus ipsius Galfridi*.

patria[1]. Et quesiti quomodo sciunt quod predictus non habuit seisinam de predicta terra nisi racione c sicut predictum est, dicunt quod hoc bene sciebant e patebat quia idem Galfridus feofauit quemdam Robert Ral' de situ cuiusdam molendini ad equos[2] de eaden ad festum S. Michaelis proximo preteritum in unum Et quesiti in quo statu fuit idem Galfridus quando Ouidius uenit ad comitatum Buckingham cum carta p et canonicis[3] predictis et quando lecta fuit dicunt qu fuit compos sui[4].

Postea coram Dom. Rege apud Wygorniam ad fes
[177] Jacobi[5] presentibus Episcopis, Comitibus, Baronib aliis magnatibus quia recognitum est per omnes te iuratores quod Abbas nichil habuit in feodo nec a seisinam nisi racione custodie, et preterea quia testes sciunt de carta exceptis tribus qui non concordant, et p quia idem Galfridus nunquam coram comitatu uel alil paruit ad faciend' eis seisinam nec pro eo balliuus suu sicut ipse Abbas dixerat, Consideratum est quod heredes recuperent seisinam suam quiete in perpetu ipso Abbate et successoribus suis et carta cancelletu falsa, et quod Abbas reddat eis per sacramentum le hominum omnes exitus quos inde percepit post ipsius Galfridi, et sit in misericordia pro falsitate c pro iniusto deforciamento.

1190. Devon. [6]Assisa uenit ultime presentacionis quam Johanne Galfridi aramiauit uersus Henricum de Franches ecclesia de Mortona summonita esset coram iusticiari Westmonasterium et idem Henricus defaltam face iusticiarii diem dedissent nimis diffusum intra quem potuit collacio ad episcopum per lapsum sex mensi consilio Dom. Regis prouisum fuit quod uicecomes dil inquireret qui fuerunt recognitores illius assise et illos

[1] A hermit of the district.
[2] A horse-mill.
[3] *canibus*, MS.
[4] Here ends the record of the proceedings before the justices at Westminster.
[5] 25 July.
[6] The beginning of this en some emendation; but the plain.
[7] As to speedy procedure vent lapse, see Br. f. 247.

faceret sine oc[1] apud Exoniam coram Hugone Peuerel et sociis suis i[]iis ad hoc assignatis tali die ad faciend' rec'[2] illius ass[]e sicut uenire debuerunt coram iusticiariis apud Westmonasterium ad idem faciend' tali die etc., et quod scire faceret predicto Henrico quod tunc esset ibi ad audiend' assisam illam in eodem statu quo aterminata fuit coram iusticiariis apud Westmonasterium ad predictum terminum, non obstante eo quod idem dies datus fuit ipsi Henrico per essoniatorem suum postquam defaltam faceret coram eisdem iusticiariis apud Westmonasterium. Et mandatum fuit quod ipsi iusticiarii procederent siue idem Henricus ueniret siue non propter lapsum predicti temporis. Et capta fuit assisa ad predictum terminum coram eisdem iusticiariis et ipsi miserunt recordum illud quod tale est.

Assisa uenit recognitura inter Johannem filium Galfridi querentem et Henricum de Franchenei deforciantem quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Mortona que uacat ut dicitur.

Et Johannes uenit et Henricus non uenit et capta fuit assisa. Juratores dicunt quod ecclesia de Mortona uacat et quod Galfridus filius Petri pater predicti Johannis presentauit tempore pacis ultimam personam ad ecclesiam de Mortona scilicet Henricum Flandrensem qui mortuus est. Et ideo coram Dom. Rege consideratum est quod Johannes recuperauit seisinam suam et Henricus sit in misericordia etc.

[2]01. [3]Assisa uenit recognitura si Oliuerus Moyne et Walterus Clericus iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Walterum de Cheuereuilla de libero tenemento suo in Kirkeherle post primam etc., et unde queritur quod disseisiuerunt eum de c. sol. terre dum fuit in quodam placito in comitatu Norfolkie et cepit redditus etc.

Et Oliuerus et Walterus ueniunt et dicunt quod nunquam inde seisinam habuit nisi ut balliuus ipsius Oliueri, et inde ponunt se super iuratam, nisi tantum de dim. caruc. terre.

Juratores dicunt quod predictus Oliuerus dedit terram

[1] Corr. dilacione (?).
[2] Probably recognicionem.
[3] No marginal venue. Kirk Harle is in Northumberland.

illam predicto Waltero et idem Walterus fuit inde in
et predictus Oliuerus ipsum inde disseisiuit et illam
terram in manum suam per quatuor annos, et postea
inde unam carucatam terre predicto Waltero Cleric
ideo consideratum est quod Walterus recuperet se
suam et Oliuerus in misericordia. Et quia idem Ol
tenuit per tantum tempus terram illam in manum
antequam daret illam carucatam predicto Waltero C
consideratum est quod Walterus[1] non disseisiuit eu
ideo Walterus[2] in misericordia pro falso clamore
eundem Walterum Clericum etc.

1192. Assisa uenit recognitura si Willelmus filius Godn
plures alii etc. et infra[4] iniuste etc. disseisiuerunt Will
de Hindele et Isobellam uxorem eius de communa p
sue in Shukedena que pertinet ad liberum tenem
suum in Ellintona post primam etc. et unde dicunt
frussiauerunt[5] circiter v. acras de pastura illa ita quo
possunt habere ingressum et egressum ad pasturam ill

Et Willelmus de Hindele et Isobella ueniunt, et
aliorum uenit nisi tantum Robertus de Kersewella b
Ade de Pitona qui unus est eorum et infra[6] et respond
se et domino suo et aliis hominibus ipsius Ade, et dici
assisa non debet unde fieri quia ipse est in seisina de
pastura ad tot animalia quot habere debet per carta
quam feofati sunt, et quatenus sufficit ad tenementum
cum libero ingressu et egressu et inde ponit se super iu
Et Willelmus et Isabella similiter. Et quia testatu
quod breue tarde uenit et quod nulla facta fuit summ
et iuratores dicunt quod nullum fecerunt uisum,
ponitur in respectum usque aduentum aliorum iust
orum. |

177 b.

1193. Assisa uenit recognitura si Adam de Keneuilla, El
Bladeworthe, Ricardus filius Elye iniuste etc. disseisi

Assise capte apud Ebor' coram W. de Ralegha[7]

[1] Walter Clerk.
[2] Br. f. 172.
[3] Walter Cheverrill.
[4] Names of other deforciants omitted.
[5] *frussiare*, to break up; Fr. *froisser*
[6] An omission.
[7] This title in the margi
to cover eight cases. The k
a great council at York, 1
1237. (Mat. Par. vol. 3,
Probably Raleigh was with h

Willelmum de Bladeworthe de libero tenemento suo in Bramwico[1] post primam etc., et unde dicit quod quidam uillanus tenuit de eo et ipse singulis[2] respondebat matri sui per manum suam de tercia parte seruicii ipsius uillani que assignata fuit ei in dote sua, et quando uillanus mortuus fuit uenit predictus Alanus[3] et alii et asportauerunt de tenemento quod uillanus tenuit tam duas partes bladi quam terciam partem quod fuit in tenemento illo.

Et predicti Adam et Elyas tantum ueniunt quia predictus Ricardus non fuit inuentus et dicunt quod reuera tercia pars seruicii uillani attornata fuit predicte matri ipsius Willelmi in omnibus et ipsa semper recepit seruicium suum per manum ipsius uillani sine aliquo modo[4], et quod uillanus ille tenuit terciam partem tenementi sui de ea, et quando uillanus mortuus fuit uenit ipse Willelmus et uoluit totum bladum asportare et hoc ei non permiserunt, quia noluerunt quod faceret iniuriam matri sue.

Juratores dicunt quod predictus uillanus reddidit per manum suam singulis annis terciam partem seruicii sui predicte matri ipsius Willelmi sicut de tercia parte tenementi sui quod accidit ad terciam partem suam quam tenuit nomine dotis, ita quod ipse Willelmus nichil reddidit per manum suam, et quando uillanus mortuus fuit uenerunt predicti Adam et alii et noluerunt quod idem Willelmus iniuriam faceret matri sue et retinuerunt ad opus matris ipsius Willelmi terciam partem bladi ipsius uillani tantum, nec eciam habuit terciam partem quia defecerunt ei ix. garbe. Et ideo consideratum est quod predicti Adam et alii inde quieti et Willelmus in misericordia.

4 Assisa uenit recognitura si Robertus de Veilly et plures alii iniuste etc. disseisiuerunt Thomam de S. Paulo de communa turbarie sue in Sekehale[5] que pertinet ad liberum tenementum suum in eadem uilla post primam etc.

Et Robertus et omnes alii ueniunt et dicunt quod tene-

[1] Seemingly Kirk Bramwith, north of Doncaster.

[2] Supply annis.

[3] Corr. Adam.

[4] Corr. medio (?). She received the service direct from the villein without the intermediation of anyone.

[5] Sykehouse and Owston, to the north of Doncaster.

mentum illud et solum non pertinet ad Sekehale i pertinet ad Oustonam et ipse nullam communam ha debet nisi de suo dederit et non pertinet ad Sekehale i ad Oustonam et semper potest capere aueria illorum Sekehale sicut et aliorum etc.

Et Thomas uenit et dicit quod mora illa communi inter uillas illas et homines illarum uillarum fodere pos et communam habere in marisco illo et semper habuit nam suam donec ipsi eum inde disseisiuerunt et tu asportauerunt.

Juratores dicunt quod mora illa ampla est et magn nesciunt aliquas diuisas quantum pertinet ad unam ui quantum ad aliam, set predictus Robertus habet quod dominium in mora illa quod nemo potest fodere in mora antequam idem Robertus habeat placiam suam nec p aliquis plus capere ad uillam suam quam quantum ne habet, et idem Robertus cepit placiam suam ad opus s et opus hominum suorum quantum necesse habuerun similiter Thomas ad opus suum et hominum suorum quilibet seruabit placiam suam et apponet seruientes su quis fodiat in placia sua. Habet eciam predictus Rob tale dominium ultra alios quod ipse debet esse superi non permittere quod aliquis eorum alteri iniurietur in p sua. Et reuera ipse Thomas fodit in placia ipsius Ro quam cepit ad opus suum et hominum suorum, et commonitus ab eodem Roberto hoc emendare noluisset beschiam suam et turbam[1]. Et ideo consideratum est Robertus non disseisiuit ipsum Thomam, et Thoma misericordia etc.

1195. Assisa uenit recognitura si Stephanus de Puket iniuste etc. disseisiuit Walterum Toche de libero tenem suo in Puketorpe[2] post primam coronacionem etc.

Et Stephanus uenit et dicit quod non disseisiuit predi Walterum quia reuera aliquando implacitauit predi Walterum simul cum aliis de predicto tenemento queritur in comitatu, et ibi fecit predictus Walterus defa

[1] His spade (Fr. *beche*) and his peat (Fr. *tourbe*).

[2] Pockthorpe in Norfolk.

et ipse tenementum illud recuperauit uersus eum per iudicium comitatus per defaltam suam.

Et Walterus uenit et dicit quod ipse nunquam fuit implacitatus de tenemento illo in comitatu, nec summonitus fuit, set reuera tradiderat terram illam fratri suo ad terminum unius anni et bene potest esse quod ipse inde implacitatus fuit et amisit per iudicium. Et quia cognoscit quod ita tradiderat illam ad firmam fratri suo et non potest dedicere quin frater suus illam amitteret per defaltam et per iudicium comitatus, non iacet assisa ista, quia sine iudicio non fuit disseisitus, et ideo Stephanus inde sine die et Walterus in misericordia et perquirat sibi per breue de recto si uoluerit[1].

[illegible] Assisa[2] uenit recognitura si Robertus de Fislake iniuste etc. leuauit quoddam fossatum in Wudehus ad nocumentum liberi tenementi Ade de Bladewrthe in eadem uilla post etc., et unde predictus Adam queritur quod predictus Robertus includi fecit quoddam pratum quod iacet prope terram suam et in quo communam herbagii habere debet post fena leuata et quod iacere debet ad pasturam quolibet tercio anno cum waracto et unde dicit quod illud fossatum est ad nocumentum suum et inde ponit se super iuratam. Et Robertus similiter.

Juratores dicunt quod predictus Adam semper communam habere solet in prato illo et in terra ipsius Roberti prope pratum illud post blada et fena asportata et quando terra illa iaceret warectum tunc in utroque[3], et ipse Robertus includi fecit pratum | illud ita quod ipse Adam nullum ingressum [173.]
habere potest ad pasturam illam. Et ideo consideratum est quod fossatum prosternatur, et fiat sicut esse debet, et ita quod predictus Adam liberum habeat ingressum et egressum et Robertus in misericordia etc.

[illegible] Assisa uenit recognitura si Robertus de Deuilla iniuste et sine iudicio disseisiuit Stephanum de Mednil de communa

[1] Bracton. f. 272, vouches this case to illustrate the plea of res iudicata.

[2] An assize of nuisance. Br. f. 231. Fishlake is near Kirk Bramwith and Owston. Woodhouses there are many.

[3] Both in the meadow and in the arable (*terra*) when lying fallow.

pasture sue in Killeb*uri* que pertinet ad liberum tenementu[m] suum in Turkeleby[1] post primam etc.

Et Robertus uenit et dicit quod assisa non debet in[de] fieri quia perambulacio alias inter eos facta fuit de eade[m] communa de assensu parcium coram W. de Eboraco, ita qu[od] per perambulacionem illam remansit cuilibet ipsorum pa[rs] sua per se sine communa quam idem Stephanus cum e[o] habuit et sine communa quam idem Robertus cum ips[o] Stephano habuit, et quod nunquam sibi aliquid occupauit de parte ipsius Stephani, et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod reuera quedam perambulacio facta fuit inter terram ipsorum de consensu utriusque partis et pe[r] quam quedam particula terre unde contencio fuit inter eo[s] remansit predicto Roberto, et quia predictus Stephanu[s] immisit in terram illam aueria sua et pauit herbagium quo[d] fuit in eadem terra cepit idem Robertus aueria ipsiu[s] Stephani. Et quesiti si quando perambulacio facta fui[t] data fuit idem Roberto terra illa sine aliqua communa qua[m] idem Stephanus ibi habere debet uel non, dicunt quo[d] dederunt terram illam predicto Roberto saluo iure et pastur[e] cuiuslibet qui ibi prius communam pasture habuit, et dicun[t] quod semper ante perambulacionem illam communicauerun[t] homines de Turkelby cum hominibus de Kylleb*urne* et [e] conuerso in tenemento illo de quo uisus factus est. E[t] dicunt quod predictus Robertus disseisiuit eum capiend[o] aueria sua. Et ideo consideratum est quod Stephanus re[-]cuperauit seisinam suam et Robertus in misericordia.

1198. Assisa uenit recognitura si Elias de Leiburne iniuste et [sine iudicio] disseisiuit Wymarum de Leiburne de communa pasture su[e] que pertinet ad liberum tenementum suum in eadem uill[a][2] post etc.

Et Elyas uenit et dicit quod assisa non debet inde fie[ri] quia pastura illa fuit v. dominorum et ita conuenit inte[r] dominos quod quisque faceret commodum suum de parte su[a] et per hanc conuencionem fecit excolere partem suam, [et] inde ponit se super iuratam.

[1] Kilburn and Thirkleby, not far from Thirsk.

[2] Leyburn, Yorkshire.

Juratores dicunt quod quidam boscus aliquando fuit communis ita quod v. participes fuerunt qui habuerunt boscum illum communem et postea de consensu ipsorum facta fuit particio inter eos quod quilibet haberet partem suam separabiliter, et concessum fuit quod quilibet posset assartare partem suam et blada excolere, salua tamen unicuique ipsorum communa herbagii post blada asportata, et plures assartauerunt partem suam, set boscus ille de quo queritur non tunc fuit assartatus, et quia iste ad quem iste boscus pertinet nunc assartauit quandam partem, tulit predictus Wymarus breue de noua disseisina. Set quia recognitum est quod boscus ita partitus fuit inter participes, consideratum est quod predictus Elias non disseisiuit eum, et ideo Elias sine die et Wymarus in misericordia. Et bene licebit unicuique participi assartare boscum suum, salua cuilibet ipsorum communa pasture sue post blada et fena asportata.

[illegible] Assisa uenit recognitura si Willelmus de Ros et Willelmus de Bildesdale iniuste etc. disseisiuerunt Willelmum de Bartona et Emmam uxorem eius de libero tenemento suo in Oswaldeskyrk[1] post etc. et unde queritur quod disseisiuerunt eum de una acra prati.

Et Willelmus et Willelmus ueniunt et dicunt quod nullam fecerunt disseisinam nec aliquid clamant in prato illo, set uerum uolunt dicere. Quidam Petrus de Brus uenit hospitaturus ad domum suam[2], et quia habuit defaltam feni uenit ibi seruiens suus et uoluit emere unum mullonem[3] propter necessitatem illam et non fuit aliquis qui uoluit ei uendere et ipse cepit fenum illud propter necessitatem illam et quando hoc sciuit optulit recompensacionem in feno et in aliis et ipse hoc recusauit.

Et Willelmus de Bartona et Emma uxor eius ueniunt et dicunt quod disseisiuit eos de eodem prato et hoc bene patet quando[4] balliuus ipsius Willelmi de Ros quando fenum illud asportauit dixit quod pratum illud et solum fuit domini sui et unde habuit bonas cartas ut dicebat, et quando hoc ostendit

[1] Oswaldkirk, Yorkshire.

[2] This seems the plea of William de Ros, whose servant the other William is.

[3] *Mullo*, *mullio*, a hayrick or haycock.

[4] Corr. *quia* (?).

predicto Willelmo[1] ipse hoc emendare noluit, nec u optulit ei[2] ad ualenciam in denariis nec alio modo.

Juratores dicunt quod reuera ad instanciam cu hominis de eadem uilla cui idem Willelmus debuit qu redditum de eodem prato primo fecit arestari fenum et quia timebat quod idem Willelmus[4] uoluit illud as per uim deportari fecit illud in curiam domini s nesciunt si idem Willelmus de Bartona nunquam ac ad ipsum Willelmum de Ros ut hoc ei emendaret, se sciunt quod idem Willelmus de Ros optulit ei emen ipse eas recusauit. Et ideo consideratum est quod mus de Ros inde sit quietus[5] et Willelmus de Bideal misericordia et Willelmus de Bartona in misericord falso clamore etc.[6] |

[178 b.]
1200. Assisa uenit recognitura si Elyas de Begeleby iniu disseisiuit Thomam personam ecclesie de Speingto libero tenemento suo in Belhegeby[7] post etc. unde q quod disseisiuit eum de iij. acr. terre et dim. acr. prati mesagio.

Et super hoc uenit predictus Elias et dicit quod Thomas implacitat eum in curia cristianitatis de laic etc. Et Thomas dicit quod non implacitat eum e defendit quod de nullo feodo implacitat eum set de c et iniuriis et inuenit plegios quod de laico feodo non i tabit eum in curia cristianitatis.

Et Elias uenit et dicit quod assisa non debet in quia quedam composicio facta fuit inter ipsum et Arch num Bathonie quondam personam eiusdem ecclesi idem Elyas concessit ei predictam terram pratum et gium per sic quod posset habere quemdam capellanum p sumptibus qui diuina celebraret in curia ipsius Elie, persona quando ipse Elias presentat ei capellanum ipsum non uult admittere nec uult permittere eum

[1] William de Ros.
[2] William of Barton.
[3] William of Bidesdale, the lord's servant, seized the hay of William of Barton, because of a debt alleged to be due from the latter to one of the neighbours.
[4] William of Barton.
[5] See Br. f. 172 b.
[6] William of Barton h wrong in suing William de I
[7] Spennithorne and I Yorkshire, south of Richmo

aliquem capellanum nec cantariam suam, et quia ita conuenit quod nisi ipse et successores sui ratam haberent eandem composicionem quod predicta terra reuerti deberet ad ipsum et heredes suos et quod terram illam pratum et mesuagium posset retinere in usus proprios et[1] ita retinuit terram illam pratum et mesagium propter quod dicit quod non disseisiuit eum etc.

Et Thomas uenit et dicit quod non impedit eum quin possit habere capellanum suum et inde ponit se super iuratam, et Elias etc.

Juratores dicunt quod predictus Thomas noluit aliquem capellanum admittere nec eciam permittere quod haberet cantariam et ideo retinuit predictus Elias predictam terram pratum et mesagium. Et ideo consideratum est quod Elias inde sine die et Thomas in misericordia, et si Thomas uelit habere terram illam permittat ipsum Eliam habere cantariam suam[2].

Johannes Dacus attachiatus fuit ad respondendum Matillidi de Bray quare fecit uastum uendicionem et exilium de hominibus, domibus, uiuariis et molendinis que habet in custodia de hereditate ipsius Matillidis in Upfordia, et unde queritur quod idem Johannes prosterni fecit et asportari unam grangiam nouam de xij. postis et duo granaria et j. molendinum ad uentum nouum et unum solarium ad capud aule prosterni fecit et asportari gistas et planchias[3] et porticum aule et pressorium[4] et warderobas de camera tegulata lectis et fenestras et mensas et cetera utensilia domus et uiuarium[5] fregit et pisces inde asportauit, unde deteriorata est et dampnum habet ad ualenciam c. marcarum et inde producit sectam. Hunt.

Et Johannes uenit et defendit uastum uendicionem et exilium et dicit quod si quid inde asportauit, hoc fuit de terra sua propria et non de hereditate ipsius Matillidis quia terra illa est eschaeta sua eo quod Radulfus de Bray non tenuit terram illam nisi ad uitam suam.

[1] Om. et.
[2] As to conditional gifts, see Br. [illegible] 46 b.
[3] Joists and planks.
[4] A clothes-press.
[5] A storepond, a stew.

Et Matillis uenit et dicit quod terra illa est hered
et quod Radulfus de Bray pater suus obiit inde se
idem Radulfus fecit homagium Willelmo patri ipsiu
nis et cartam suam habuit et inde factum fuit cyrog
in curia Dom. Regis inter eosdem Radulfum et Wil
que quidem instrumenta habebit ad diem et termin
ideo datus est dies eis tali die etc. coram Dom. Rege
proferantur instrumenta, et mandatum est Abbati de
dena[1] penes quem sunt deposita quod illa tunc uenir
Idem dies datus est Johanni in banco. Et precep
uicecomiti quod in primo aduentu Dom. Regis apud E
donam uenire faciat xij. tam milites quam alios lil
legales homines etc. de uisneto de Uppefordia etc. j
etc. ad recognoscendum super sacramentum suun
uastum et exilium idem Johannes fecit in predicta
se ita interim inde certificent etc. in presencia uic
etc.[2]

1202. Assisa noue disseisine quam Walterus filius
Linc. aramiauit uersus Galfridum de Swalecliue sine d
testatum est quod idem Thomas[3] mortuus est etc.

1203. [4]Assisa uenit recognitura si Simon filius Gwidonis
etc. disseisiuit Beatriciam filiam Emme de libero ten
suo in Turleby[5] post etc. et unde queritur quod di
eam de medietate vij. sellionum quia asportauit
turam[6].

Et Simon uenit et dicit quod non disseisiuit ea
reuera quidam uillanus domini sui[7] uendidit tene
illud predicte Beatricie quod quidem fuit uillenagi
domini[8], uenit ipse et asportauit bladum sicut de ui
domini sui usque in curiam suam. Et quia domin

[1] Lavenden, Bucks. Deeds were often deposited in some monastery for safe custody.

[2] Bracton, f. 317, cites from A. R. 20 a Lincolnshire case between the persons who are parties to this case, to prove that a guardian committing waste shall forfeit the guardianship, be amerced and pay damages. He also, f. 285, cites what seems to be this case, but without mentioning any year.

[3] Corr. *Walterus* (?).

[4] Bracton cites this case It is Fitz. *Assise*, 432; but there cited is A. R. 20.

[5] Thurlby, Lincoln.

[6] The vesture of the l herbage.

[7] Throughout *dominus* su Simon's lord.

[8] Supply *et ideo* (?).

non potuit eam eicere nisi per legem terre per breue de ingressu et[1] ideo consideratum est quod Beatricia recuperauit seisinam suam et Simon in misericordia, et dominus suus perquirat sibi per breue de ingressu si uoluerit etc. et inuen' pleg' etc.

Assisa uenit recognitura si Robertus capellanus de Owresby iniuste etc. disseisiuit Elenam de Crosholmia de libero tenemento suo in Nortona[2] post etc. Et Robertus non uenit nec fuit inuentus et ideo capiatur assisa per defaltam etc.

Juratores dicunt quod disseisiuit eam quia falcare fecit *Robertus*[3] in terra ipsius Elene et asportare[4]. Et ideo consideratum est quod Elena recuperauit seisinam suam et Robertus in misericordia etc. |

Assisa uenit recognitura si Grecia de Insula et plures alii et infra[5] iniuste etc. disseisiuerunt Johannem de Essexia de libero tenemento suo in Grimesby post etc., et unde queritur quod disseisiuerunt eum de xxx. sol. redditus quem habuit ex concessione Briani de Insula quondam domini sui, ita quod per balliuos positus fuit in seisinam, et fecit attornatum de prosequendo pro eo. [179.]

Et super hoc uenit[6] Maior et Balliui de Grimesby[7] quod tenementum illud est in Grimesby et talem libertatem habent per cartam[8] Regis Johannis quod non debent placitare extra uillam suam de aliquo placito nisi de tenuris exterioribus, et inde cartam suam profert[9] que hoc testatur.

Et Grecia et Robertus et Willelmus ueniunt et alii non ueniunt quia non fuerunt inuenti. Et Grecia dicit quod Johannes non fuit inde in seisina quia tenementum illud suum fuit et est, quia Brianus de Insula quondam uir suus et ipsa implacitauerunt quemdam ualletum in Grimesby de eodem tenemento, et in tantum processum fuit quod idem ualletus recognouit tenementum illud esse ius ipsorum Briani

[1] Om. *et*.

[2] Perhaps Bishop's Norton near [illegible], Lincoln.

[3] [illegible] MS.

[4] Fo. 161 b.

[5] Names of other deforciants omitted; Robert and William named below are two of them.

[6] Sic.

[7] Supply *et dicunt*.

[8] Dated 11 March 1201. Rot. Cart. p. 91.

[9] Sic.

et Grecie et in presencia ipsius et eo non reclamante et ip uir suus et ipsa ita fuerunt in seisina et ipsa post morte uiri sui recepit redditum de termino primo scilicet de termi S. Michaelis et Natalis et ita quod idem Johannes nulla seisinam habuit, et dicit quod quando ipsa cepit fidelitate tenencium post mortem uiri sui et idem Johannes prese fuit et hoc concessit etc.

Et Johannes dicit quod ita fuit seisitus sicut predictu est. Et quesitus quando seisinam habuit dicit quod a festum S. Martini post mortem ipsius Briani, set dicit que nichil recepit de redditu illo nisi quod cepit fidelitates ho minum.

Et quia ipsa fuit in seisina post mortem uiri sui ita que recepit redditum primi termini, et antequam idem Johann aliquam cepit fidelitatem de hominibus, et postea de alte termino, consideratum est quod predictus Johannes nich capit per assisam et sit in misericordia pro falso clamore, e Grecia inde sine die. Et sciendum quod placitum proced coram insticiariis salua libertate de Grimesby etc.[1]

1206. Linc. Assisa uenit recognitura si Robertus de Gloucestr iniuste etc. disseisiuit Johannem filium Alexandri de libe tenemento suo in suburbio Lincolnie post etc. Et Robertu uenit et nichil potest dicere quare assisa remanere deba quia idem Johannes est infra etatem, et ideo procedat assi etc.

Juratores dicunt quod predictus Alexander in uita s dimisit mesagium illud predicto Roberto ad terminum i quod ita fuit in seisina ad terminum, et quando ipse Alexa der fuit infirmatus apud Tikehillam dicunt quod legau predicto Johanni[2] mesagium illud, set quando conualu recepit redditum de predicto mesagio prouenientem sic prius fecerat ante infirmitatem suam et usque ad mort suam, et ita obiit in seisina. Et quesiti si idem Alexand umquam dedit mesagium illud eidem Roberto in feodo

[1] This seems to be Fitz. *Assize*, 433, where it is said that seisin of fealty is not seisin of a rent. But the year cited is A. R. 20. Also it seems to be Fitz. *Discontinuance*, pl. 52.

[2] Corr. *Roberto*. It will be s below that Robert relied both o feoffment and a devise.

per cartam suam secundum quod idem Robertus dicit dicunt quod nichil sciunt nec aliqua carta inde ostensa fuit nisi per dimidium annum post mortem ipsius Alexandri. Postea uenit Robertus et dicit quod mesagium illud ei legatum fuit et non tenet se ad feofamentum nec ad cartam. Et quia idem Robertus tenet se ad legatum et non ad cartam, et quia postquam idem Alexander testamentum suum fecit idem Robertus remansit firmarius sicut prius et de anno in annum[1], consideratum est quod Johannes recuperauit seisinam suam et Robertus in misericordia, et si crediderit se ius habere, perquirat sibi si uoluerit etc.[2]

Assisa uenit recognitura si Alexander de Pointona Alexander filius Willelmi filii Gippe et Willelmus le Seriant iniuste etc. disseisiuerunt Johannem filium Albani de libero tenemento suo in Sutwico post etc., et unde queritur quod pauit blada sua et asportauit etc. Et Alexander uenit et dicit quod non disseisiuit eum, quia reuera Thomas de Pinzebek de eo tenet feodum illud de quo idem Johannes tenet tenementum illud et ipse uoluit facere districcionem super feodum suum pro arreragiis et pro forinseco seruicio, et ipse fecit arrare blada sua super tenementum illud absque eo quod aliquid inde amouit, et ipse nesciuit ubi faceret districcionem nisi super feodum suum etc.

Et Johannes dicit quod reuera ipse tenet tenementum illud de predicto Thoma per xij. denarios per annum pro omni seruicio, et idem Thomas debet eum defendere contra omnes homines per predictum seruicium et ipse Thomas habet capitale mesagium et aliud tenementum ubi predictus Alexander potest facere districcionem et solet pro seruicio suo, et ipse Alexander super hoc uenit et non permittit eum arrare blada sua immo capit facillas[3] suas et tenet contra uadium et plegium et eciam non permittit eum intrare in tenementum illud set ei minatur et pascit blada sua aueriis suis.

Juratores dicunt quod quando Johannes uoluit excolere

[1] annum repeated.

[2] There may be a custom sanctioning devise, but Robert has disseised John, and that is enough for the present case.

[3] *facilla*, Fr. *faucille*, a sickle.

terram illam uenit predictus Alexander et cepit carucam suam set illam ei dimisit per pleuinam per sic quod ueniret in curiam suam et faceret quod ei de iure facere deberet.
[175 b] Et ipse postea | noluit in curiam suam uenire et ideo cepit facillas suas in autumpno quando uoluit blada metere. set ipse nichilominus messuit blada et partem asportauit. et Alexander non permisit ipsum partem asportare set arestauit ita quod aueria pauerunt blada illa et consumpserunt, et nichil sciunt si predictus Alexander et antecessores sui solebant facere districcionem super tenementum illud uel non. Et dicunt quod nichil sciunt si predictus Johannes debet aut solet facere forinsecum seruicium pro eodem tenemento uel non. Et dicunt quod idem Johannes habuit alia aueria ad faciend' districcionem quam bladum. Et dicunt quod idem Alexander optulit eidem Johanni ad seruandum bladum illud et ipse noluit illud recipere. Et quia idem Johannes asportauit partem bladi de tenemento unde uisus factus est, consideratum est quod sit in misericordia pro falso clamore. Et quia idem Alexander arestauit bladum illud ita quod aueria illud pauerunt et consumpserunt desicut idem Johannes alia aueria habuit ad faciendum districcionem quam blada[1] consideratum est quod Alexander disseisiuit eum et sit in misericordia etc.

1208. Assisa uenit recognitura si Rogerus de Coleuilla iniuste et sine iudicio disseisiuit Thomam Crespin de communa pasture sue in Biham que pertinet ad liberum tenementum suum in eadem uilla etc.

Et Rogerus non uenit set Robertus balliuus suus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia non debet ibi habere communam nisi ad boues de caruca sua propria et non ad aueria sua ociosa[2], et quia non potuit ponere in pasturam illam aueria sua ociosa simul cum bobus suis, noluit boues suos ibi ponere.

Et Thomas dicit quod debet communam suam habere ad boues suos et ad alia aueria sua ociosa per cartam quam inde habet ex concessione Willelmi de Coleuilla, et unde

[1] Observe that crops enjoy a quasi feudal privilege. See as to all this Br. f. 217.

[2] Beasts which do no work.

dicit quod idem Rogerus claudi fecit ianuam suam ita quod aueria sua non potuerunt ingressum habere in pasturam illam etc.

Juratores dicunt quod predictus Thomas habere debet in parco ipsius Rogeri pasturam ad boues suos scilicet ad sex boues et duos equos et reuera ipse fuit in seisina ita quod posuit aliquando quatuor boues et duas uaccas et quando ipse uoluit immittere plura aueria non fuit ei permissum et ideo retraxit se de omnibus aueriis suis, et dicunt quod post cartam factam inter ipsum et predictum Rogerum non credunt quod plura haberet in uilla illa quam predicta, et si plura haberet forte illa immisisset. Et quia non habuit plura post confectionem carte illius et posset plura immittere si haberet, et quia ibi habuit tot aueria quot habuit donec fuit inde disseisitus, consideratum est quod habeat[1] et *satis* retinuit seisinam suam per aueria illa et quod ipse recuperauit seisinam suam ad dominica aueria sua quantum pertinet ad tenementum suum in eadem uilla tam ad ociosa quam ad alia, et Rogerus in misericordia, et Thomas similiter in misericordia pro falso clamore uersus ipsum Rogerum quia questus fuit quod disseisitus fuit de pastura ad boues et non fuit disseisitus inde nisi per semetipsum etc.

Preceptum fuit uicecomiti quod scire faceret Simoni de Roppelegha et sociis suis iusticiariis assignatis per preceptum Dom. Regis ad assisas noue disseisine capiendas quas Lambertus filius Lamberti aramiauit coram ipsis per preceptum Dom. Regis uersus Joelanum de Bradehus, Henricum le Moyne, Henricum de Hautona, Rogerum de Hardes, et Gilibertum le Bedel de tenemento in Spaudling' et Pincebek quod omni occasione et dilacione remotis haberent coram Dom. Rege recordum assisarum illarum apud Lincolniam, et quod haberet recognitores ad certificandum Dom. Regem de sacramento suo, et quod scire faceret predictis Henrico et aliis quod tunc essent ibi ad audiendum predictam certificacionem. Linc.

Et Simon et alii iusticiarii ueniunt et Lambertus et

[1] *Corr. habuit.* He turned in all beasts he had, and this was sufficient seisin of the right that he claims.

Joelanus et omnes alii preter Henricum le Moyne *qui* infirmus est ueniunt et dicunt pro eodem Henrico quod cum assisa illa arramiata esset uersus predictum Henricum et ipse responderet quod assisa non debuit inde fieri quia nichil clamauit de tenemento illo nisi ad terminum de predicto Joellano et idem Joellanus presens esset et aduocaret tenementum illud et quod predictus Henricus per eum fuit in tenemento illo et quod tenementum suum fuit sicut illud quod ei descendit de quodam Lamberto auunculo suo hereditarie hoc ei non potuit allocari.

Et predictus Joellanus similiter questus fuit quod iuratores male iurauerunt quia dixerunt quod ipse iniuste disseisiuit predictum Lambertum desicut predictus Lambertus auunculus suus cuius heres ipse est[1] obiit seisitus de tenemento illo et ipse poneret se in tenementum illud sicut in hereditatem suam, et dicit quod ita obiit seisitus quod legauit blada et utensilia et eciam fima.

Et Lambertus filius Lamberti qui tulit assisas illas dicit quod predictus Lambertus pater suus ei dedit tenementum illud vij. annis ante mortem suam et inde fuit in seisina tempore Lamberti patris sui et in uita sua et die quo obiit donec per predictos et Joellanum et alios fuit inde disseisitus.

Et iuratores quesiti si predictus Lambertus obiit ita seisitus quod legauit blada utensilia et fima, dicunt quod nichil sciunt set cognoscunt quod obiit in tenemento illo sicut hospes et de gracia predicti Lamberti filii sui et bene sciunt quod predictus Lambertus ei dedit terram illam et tenementum vij. annis ante mortem suam et ita fuit[2] in uita sua donec per predictos Henricum et Joellanum et alios disseisitus fuit et secundum quod in recordo[3] plenius continetur. |

[illegible] Postea dicunt quod predictus Lambertus dedit tenementum illud predicto Lamberto filio suo et dimisit se de

[1] Lambert plaintiff in the assizes must have been a bastard.

[2] Supply *seisitus* (?). Lambert the younger was seised in his father's lifetime.

[3] The record of the assize as originally taken.

tenemento illo set statim reposuit se in seisinam suam et terram illam excoluit propria caruca sua et disposuit de bladis pro uoluntate sua et ita obiit in seisina, set nesciunt in ueritate si condidit testamentum suum de bladis in extremis uel non, set bene credunt quod sic, et bene dicunt quod idem Lambertus filius nunquam inde fecit homagium suum capitalibus dominis[1]. Et ideo consideratum est quod ipsi prius male iurauerunt, et quod predictus Joellanus et alii rehabeant seisinam suam, et Lambertus in misericordia, et iuratores custodiantur scilicet tales etc.[2]

Et iuratores qui iurauerunt de mesagio[3] dicunt quod predictus Lambertus dedit mesagium illud predicto Lamberto per ix. septimanas ante mortem suam, set ipse remansit in seisina et inde fuit in seisina die quo obiit, set quando corpus suum fuit asportatum de domo[4] uenerunt predicti Joellanus et alii et posuerunt se in domum illam. Et quesiti si ipse Lambertus pater nunquam esset extra seisinam quamdiu uixit, dicunt quod nesciunt, nec umquam se dimisit nec illum in seisinam posuit. Et Lambertus quesitus si umquam in uita patris sui fecit homagium de mesagio capitalibus dominis, dicit quod sic. Et Prior de Spaudling' capitalis dominus presens quesitus si caperet homagium suum, dicit quod nunquam, set aliquando portauit ei redditum pro patre suo sicut balliuus patris sui vij. annis ante mortem suam, et hoc bene patet, quia ipse paulo ante mortem ipsius Lamberti inplacitauit eum per breue de recto et tunc per concordiam remansit illud tenementum eidem Lamberto patri, et ipse accreuit redditum illum de j. marca.

Et quia iuratores dicunt quod predictus Lambertus pater nunquam fuit extra seisinam set in seisina obiit, nec umquam se dimisit in curia, nec idem Lambertus filius homagium fecit capitali domino, ideo consideratum est quod male iurauerunt, quia prius dixerunt quod predictus filius fuit in seisina, et ideo consideratum est quod predictus Joellanus

[1] As to sham feoffments of this kind, see Br. f. 42.

[2] [illegible] follows, *Et iuratores [illegible] et predictus Lambertus*; then [illegible] is left blank. Seemingly a false start.

[3] There have been two assizes about two different tenements.

[4] Until which time the dead man possessed corpore solo. Br. f. 41 b.

recuperauit seisinam de mesagio et Lambertus in
cordia, et iuratores custodiantur.

1210. Assisa uenit recognitura si Thomas de Sumerd
plures alii disseisiuerunt Rogerum Gladewine de liber
mento suo in Spitelgate post etc. et unde queritu
disseisiuerunt eum de ij. acr. et dim. et uno tofto.

Et Thomas et alii ueniunt et dicunt quod idem R
uillanus est et tenementum unde uisus factus
uillenagium, et inde ponunt se super iuratam. Et R
dicit quod liber est et tenementum illud liberum est e
antecessores sui liberi fuerunt et libere tenuerunt e
ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod predictus Rogerus tenet te
tum suum in eadem uilla per duos solidos per annum
duas operaciones in autumpno ad cibum domini sui e
duas gallinas ad Natale et manducabit cum domino su
quesiti si ipse uel aliquis antecessorum suorum d
merchetum pro filia sua maritanda, dicunt quod non.
si umquam talliatus esset, dicunt quod non. Et pr
Thomas quesitus si alii de feodo suo faciunt alia s
uillana, dicit quod omnimoda seruicia uillani[1] faciu
Et quia nullum seruicium facit nisi predictos dena
seruicia nominata nec dat merchetum pro filia nec t
est, et[2] ideo consideratum est quod tenuit libere e
recuperauit seisinam suam et Thomas et alii in
cordia[3].

1211. Willelmus de Beningworthe summonitus fuit ad
Linc. dendum quare non acquietat Priorem de Ormesby[4] c
suetudinibus et seruiciis que Philippus de Kyme exigi
de tenemento quod idem Prior tenet de predicto Will
Freskena per cartam Giliberti de Benigwrthe patris
Willelmi cuius heres ipse est, et unde consideratum
curia Dom. Regis coram iusticiariis itinerantibus apu
colniam quod idem Willelmus deberet warentizare acq
et defendere predictum Priorem, et unde idem

[1] Sic.
[2] Om. *et*.
[3] This decides that the tenure is freehold.
[4] Monast. vol. 6, p. 962.
[5] Corr. *Prior*.

queritur quod predictus Willelmus eum non acquietat ita quod pro defectu ipsius Willelmi distringitur etc., et unde queritur quod iam v. annis elapsis non acquietauit eum de custagiis que uenerunt etc., et unde dampnum habet ad ualenciam x. librarum.

Et Willelmus per attornatum suum uenit et cognoscit quod debet eum acquietare et defendere et warentizare uersus omnes et quod ita consideratum fuit in curia Dom. Regis coram iusticiariis itinerantibus apud Lincolniam, set cognoscit quod predictus Philippus distringit ipsum Priorem pro quodam auxilio quod Comes de Ferrariis exigit ab eodem Philippo set iniuste, quia ipse Willelmus nec Prior nichil tenent de eodem Philippo quod sit de feodo ipsius Comitis. Et quia cognoscit quod eum debet acquietare et cognoscit quod idem Prior distringitur pro defectu suo siue iuste siue iniuste, consideratum est quod eum de cetero acquietet et sit in misericordia eo quod non acquietauit eum. |

Preceptum fuit uicecomiti quod uenire faceret coram Dom. Rege recognitores assise noue disseisine que capta fuit coram Herberto de Alencun et sociis suis iusticiariis ad hoc assignatis inter Ricardum le Butiller et Matillidem uxorem eius querentes et Egidium de Wecheham de tenemento in Sheftling' ad certificandum Dom. Regem de sacramento quod inde fecerunt et unde ipsi Ricardus et Matillis dixerunt quod ipsi iuratores minus discrete responderunt. Et Gilebertus de Coleuilla et alii recognitores ueniunt et dicunt quod predicti Ricardus et Matillis non fuerunt disseisiti iniuste et sine iudicio de tenemento illo scilicet de quodam mesagio capitali de Sheftling' et unde ipsi questi fuerunt quod eiecti fuerunt inde ui et armis, set sponte inde exierunt per quamdam conuencionem inter eos factam per cedulam scriptum quod ipse Egidius profert et quod ipsi Ricardus et Matillis non potuerunt dedicere et quod factum fuit antequam inde exiuerunt. Et ideo consideratum est quod Egidius teneat seisinam suam et Ricardus in misericordia, et teneatur conuencio inter eos in omnibus secundum tenorem cyrographi inter eos facti, et si idem Egidius aliquid retinuerit de rebus et catallis ipsorum Ricardi et [180 b.] Suff.

Matillidis illud eis statim reddat, et si aliquid sit fa contra conuencionem uastum uel aliud postquam inte conuenit hoc emendetur etc.

1213. Nottng.[1] J. Comes Cestrie et Huntingdone summonitus fu respondendum Hugoni de Albyniaco, W. Comiti de Fe et Agneti uxori eius et Hawisie Comitisse Lincolnie deforciat eis racionabilem partem suam que eos conting hereditate Rannulfi quondam Comitis Cestrie et und obiit seisitus in comitatu Cestrie computata[2] tamen e Hugoni, Willelmo, Agneti et Hawisie parte sua racio de terra quam nunc tenent alibi de hereditate eadem Comes alias respondit quod noluit ad hoc breue[3] nisi considerauerit et sine consideracione parium suorum summonicionem factam in comitatu Norhamptone et et ten' Com' Cestr'[4] ubi breuia Dom. Regis non cu Et quia ita usitatum est hucusque quod pares sui et a libertates habent consimiles sicut Episcopus Dunholn et Comes Marescallus respondent de terris et tene infra libertates suas per summoniciones factas ad terra et tenementa extra libertates suas, ideo consideratu quod respondeat. Et Comes dicit quod non uidetur ei debeat ad hoc breue respondere sine Comitissa Lin que est particeps predictorum Hugonis, Willelmi et A et sine qua ipsi non debent audiri cum sint quasi heres. Et quia Comitissa summonita fuit et ita quod l diem in curia postquam comparuit per summonici consideratum est quod alii non impediantur de part quamuis Comitissa sequi noluerit. Et ideo procedat pla de aliis et Com'[5] in misericordia.

Postea uenit Comes et dicit quod non uidetur ei debeat coram Dom. Rege respondere cum placitum sit commune, et hoc est manifeste contra libertates com et contra cartam Dom. Regis quod communia placit

[1] Corr. *Norht.* For more of this matter see Case 1127 and MS. f. 183 b, 191 b.

[2] The claimants are ready to bring into hotchpot the lands that they hold.

[3] Supply *respondere*.

[4] Corr. *de terris et tenem comitatu Cestrie.* The Earl h summoned in another cou answer concerning lands in latinate.

[5] Probably *Comes*.

quantur Dom. Regem et quod aliqui summoneantur coram Dom. Rege de communi placito et ad locum incertum[1]. Et Hugo per attornatum suum et alii dicunt quod hoc non debet eis nocere quia placitum istud est inceptum coram Dom. Rege et ipse Comes coram Dom. Rege alias in hoc placito respondit sine hoc quod istud obiceret, et quamuis communia placita prohibeantur quod non sequantur Dom. Regem, non sequitur propter hoc quin aliqua placita singularia sequantur ipsum Dom. Regem, et petunt iudicium. Dies datus est eis talis etc. coram Dom. Rege ut tunc tractetur de pace inter eos et si tunc inter eos non conuenerit, procedat loquela inter eos in eodem statu in quo nunc est etc.[2]

[illegible] Willelmus de Ferrariis petit uersus Johannem[3] filium Galfridi quod faciat ei consuetudines et recta seruicia que ei facere debet de libero tenemento suo quod de eo tenet in Pery et unde dicit quod cum debeat ei de tenemento illo seruicium tercie partis unius militis non uult ei facere nisi quartam partem, et preterea cum debeat facere racionabilem sectam de eodem tenemento ad curiam suam pro afforciamento curie et pro uisu franci plegii ipse sectam illam ei facere contradicit, et ita quod non est factus uisus franci plegii nec in curia sua nec eciam per uicecomitem, et unde deterioratus est ad ualenciam j. marce et ad ualenciam xx. sol. pro detencione scutagiorum, et unde dicit quod fuit inde in seisina et loquitur de seisina sua propria. North.

Et Johannes uenit et cognoscit quod debet seruicium tercie partis unius militis et libenter ei faciet. De secta uero ad curiam et de uisu franci plegii dicit quod nullam sectam ei debet quia reuera W. Comes de Ferrariis pater ipsius Willelmi dedit tenementum illud cuidam Radulfo filio Stephani in escambium cuiusdam terre in Stanfordia que libera fuit et nullam sectam debuit nec uisum franci plegii

[1] The words of the Charter are: Communia placita non sequantur curiam nostram set teneantur in aliquo certo loco. Statutes of the Realm, vol. 1, p. 10.

[2] John Earl of Chester died in 1237, so judgment may never have been given. Mat. Par. vol. 3, p. 394. This case is Fitz. *Briefe*, 881.

[3] *uersus Johannem de Johannem*, MS.

et tenementum illud ei datum fuit adeo libere in Pery terra de Stanfordia data fuit quam dedit in escambiu bene defendit quod idem Willelmus nunquam fuit in seisina. Et quod nunquam fuit in seisina postqua tenemento illo feofatus fuit ponit se super patriam. |

[161.] Et Willelmus uenit et dicit quod fuit in seisina seruicio et de secta et uisu franci plegii similiter et ponit se super patriam. Et ideo preceptum est uicec quod coram eo et coram custodibus placitorum corone u faciat xij. qui nullam partem attingant et per eorum mentum diligenter inquirat si predictus Johannes uel hom sui aliquam sectam fecerunt de tenemento ipsius Johan Pery et sequi solent postquam idem Willelmus feofatu de terra de Pery ad uisum franci plegii in predicta curi non, quia tam idem Willelmus quam idem Johannes ueniat tali die etc. Postea uenit inquisicio que tali quod nec predictus Johannes nec homines sui ali sectam fecerunt ad curiam predicti Willelmi de Ferrar Pery de tenemento predicti Johannis in Pery, nec um secuti sunt ad uisum franci plegii in predicta curia post predictus Willelmus feofatus fuit de terra de Pery. Et consideratum est quod predictus Johannes et herede quieti sint de predicta secta et Willelmus in misericordi

1215. Midd. Westm. Prima inuencio breuis de consanguinitate per W. de Ralegha[1]. Cum contencio esset inter quosdam magnates quoddam breue quod uocatur Precipe, et unde qu dicebant quod fuit manifeste contra cartam Dom. Reg libertatibus concessis baronibus Anglie et[2] tandem ab bus fuit approbatum et concessum est ab omnibus quod breue robur optineat in gradibus et personis ubi mortis antecessoris certas personas non transgreditur.

[3]Precipe tali quod iuste et sine dilacione redda tantam terram cum pert. in N. unde talis antecessor heres ipse est fuit seisitus in dominico suo ut de feod quo obiit. Et terminus seisine antecessoris non ex terminum assise mortis antecessoris, nec tollat alicui c

[1] By the copyist, but this remark would not be on the roll.
[2] Om. et.
[3] Here follows the form writ.

suam ubi locum habere possit breue de recto, nisi contingat quod dominus capitalis tenens sit, uel alius per eum ubi dominum capitalem uocare possit ad warantum, quia iniquum esset quod duellum esset uel magna assisa inter dominum et parentem suum[1].

Preceptum fuit uicecomiti quod uthlagariam que ad proximum comitatum suum debuit promulgari in Radulfum le Foun pro morte Radulfi[2] filii Matillidis unde rettatus fuit poneret in respectum usque ad proximum comitatum suum post Purificacionem etc. anno tali, et interim diligenter inquireret per sacramentum proborum et legalium hominum de comitatu suo utrum predictus Radulfus rettatus esset de morte illa odio et atya et quo odio et qua athya, an si eum occidit, ipsum occidit in felonia uel in se defendendo. Stafford.

Et inquisicio per Walterum de Cotes et plures alios etc. uenit, qui omnes dicunt super sacramentum suum quod idem Radulfus non occidit dictum Robertum filium Matillidis nec odio nec athia nec in felonia set in se defendendo. Dicunt eciam quod dictus Robertus solitus fuit intrare in forestam Dom. Comitis de Ferariis die et nocte et berciare[3] bestias ipsius Comitis et furari sicut malefactor et quod dictus Radulfus fuit forestarius ipsius Comitis eo tempore, et inuenit quadam die dictum Robertum super quandam bestiam quam idem Robertus et alii malefactores occiderunt, quod cum dictus Robertus uidit dictum Radulfum uenientem ei assultauit et wlnerauit, set dictus Radulfus dictum Robertum occidit in se defendendo. Et quia testatum est quod idem Robertus fuit pupplicus malefactor in parcis et forestis[4] et quia ipse insultum fecit eidem Radulfo et ita quod se defendendo ipsum interfecit quia non potuit aliter

[1] This is Fitz. *Cosinage*, 13. Bracton, f. 281, argues at length that this writ is not contrary to Magna Carta and does no injury to the lords. It is but an extension of the possessory assizes although in form it is a Praecipe quod reddat. The words of the Charter are, Breue quod vocatur Precipe de cetero non fiat alicui de aliquo tenemento unde liber homo possit amittere curiam suam. Statutes of the Realm, vol. 1, p. 11.

[2] He becomes *Robertus* below.

[3] To hunt beasts by driving them into enclosures. Du Cange s. v. *bersa*.

[4] The discussion de malefactoribus in parcis noticed in sec. 11 of the Statute of Merton may have been occasioned by this case.

euadere manus eius, Dom. Rex de gracia sua et m
iudicium perdonauit ei mortem illam et similiter
quam fecerat pro morte illa etc. Et Radulfus
quietus[1].

1217. Westm. [2]In generali concilio apud Westmonasterium cel
anno Regis xxj. prouisum fuit ab omnibus et appro
quod narracio de descensu in breui de recto ab aliqu
cessore scilicet de seisina ipsius antecessoris non e
tempus H. Regis aui Dom. Regis, set ista constituc
habeat locum nisi ad Pentecosten anno eodem et sic i
quia breuia prius impetrata et postmodum impetranda
ad predictum terminum ualeant et procedant sicut p
ualeat narracio descensus a tempore H. senioris[3] sicut
set non ultra.

Prouisum est eciam in eodem et approbatum
terminus ultra quem breuia mortis antecessoris de nat
de ingressu non extenduntur non excedat de cetero r
Regis J. de Hibernia in Angliam[4], breuia tamen
impetrata et usque ad predictum terminum impe
eodem modo et eodem ordine et sub eodem termino pro
quo prius processerunt.

De breuibus de assisa noue disseisine prouisum es
terminus non excedat transfretacionem Regis qui nunc
Britanniam[5], breuibus uero iam impetratis et usq
predictum terminum impetrandis procedentibus sub
termino quo prius et non ultra.

1218. Kent. Johannes de la Burne et Beatricia uxor eius osten
Dom. Regi quod cum in curia Dom. Regis coram iust
qui ultimo itinerauerunt in partibus[6] adiudicata esset
Johanni et Beatric' seisina tocius terre cum pert. q

[1] Ralph had fled, therefore at any rate his chattels were forfeited; but this case certainly seems to imply that homicide in self defence is punishable and that a pardon is not a matter of course.

[2] This entry gives what is generally known as sec. 8 of the Statute of Merton, of which the date is 23 Jan. 1236. But that section is not along with the other sections on the Close Roll. See Statutes of the Realm, vol. 1, p. 4. There reason for thinking that the this statute of limitations 1237. See Ann. Burt p. 25 bably it was entered on the Rege Roll and is here in place

[3] Henry the First.

[4] Aug. 1210.

[5] May 1230.

[6] Supply illis or Kancie or

Willelmi filii Radulfi de Tainlande in comitatu illo, et unde fuit seisitus ut de feodo die quo obiit, | et preceptum esset [181 b.] balliuis uenerabilis patris E.[1] Cantuariensis Archiepiscopi ex parte Dom. Regis quod eisdem Johanni et Beatricie plenariam seisinam inde facerent, idem balliui preceptum Dom. Regis minime sunt executi. Et quia iusticiarii Dom. Regis hoc ita esse recordantur preceptum fuit uicecomiti quod eisdem Johanni et Beatricie de tota predicta terra cum pert. sine dilacione plenariam seisinam fieri faceret et si forte aliquos balliuos ipsius Archiepiscopi resistentes inueniret propter ipsius Archiepiscopi libertatem non omitteret quin eisdem Johanni et Beatricie faceret saluo iure cuiuslibet etc.

PLACITA QUE SEQUEBANTUR DOM. REGEM HENRICUM FILIUM REGIS JOHANNIS ANNO REGNI SUI VICESIMO SECUNDO[2].

9. [3]Abbas de Osuluestona[4] summonitus fuit ad respondendum Dom. Regi quare presentauit clericum ad ecclesiam de Medburnia que est de aduocacione Dom. Regis in preiudicium ipsius Dom. Regis etc. Leicr.

Et Abbas uenit et dicit quod tempore H. Regis aui Dom. Regis uenit idem Rex Henricus ad domum de Osuluestona et ibi sepius hospitatus fuit et uoluit domum illam promouere et dedit eisdem canonicis ecclesiam de Medburnia post mortem cuiusdam Thome Griffin qui tunc fuit persona per cartam suam quam profert et que testatur quod dedit et carta sua confirmauit deo et S. Andree de Osuluestona et canonicis ibidem deo seruientibus ecclesiam de Medburnia post mortem Thome Griffin, habendam et tenendam cum omnibus pertinenciis suis in liberam et perpetuam elemosinam. Profert eciam cartam Regis Ricardi que testatur quod confirmat deo et ecclesie S. Andree de Osuluestona et cano-

[1] Saint Edmund.
[2] For the term A—Coram Rege R. N. 16. Several membranes are lost, and others are partially destroyed.
[3] A. m. 3.
[4] Ouston, Leicester. Monast. vol. 6, p. 422.

nicis ibidem deo seruientibus ecclesiam de Medburnia quam pater suus eis dedit, habendam et tenendam cum omnibus pertinenciis suis in liberam et perpetuam elemosinam. Et unde dicit quod idem Rex H. anus illam eis dedit tali animo et tali uoluntate quod illam haberent in proprios usus post mortem ipsius Thome Griffin tunc persone. Et quia idem Thomas uixit toto tempore ipsius Regis H. et toto tempore Regis Ricardi et per magnum tempus tempore J. Regis usque ad guerram[1], ita quod prius nullam seisinam inde habere potuerunt quamdiu idem Thomas uixit, mortuo eodem Thoma in guerra, presentauerunt quemdam[2] clericum qui quidem admitti non potuit ad presentacionem eorum propter potenciam Gwale tunc legati[3] qui auctoritate legacionis sue illam dedit Colino de Breaute qui nuper obiit, ita quod post mortem ipsius Colini presentauerunt quendam clericum ad eandem ecclesiam qui ad presentacionem eorum admissus est quia prius presentare non potuerunt.

Postea quia in carta continetur quod predictus H. Rex dedit predictis canonicis ecclesiam illam post mortem predicti Thome Griffin tunc persone qui uixit toto tempore predicti Regis H. et postea toto tempore Ricardi Regis et in tempore Regis Johannis usque ad guerram, ita quod ipsi canonici nunquam seisinam habuerunt tempore donacionis nec postea, et preterea quia recognitum est quod legatus Gwale illam contulit qui fuit quasi tutor Dom. Regis et custos regni post mortem ipsius Thome, consideratum est quod donum illud nullum fuit, nec carta ualeat, et Dom. Regi remaneat saisina et Abbas in misericordia, et mandatum est episcopo Lincolniensi quod admittat clericum Dom. Regis etc.

1220. [4]G. [5]Marescallus summonitus fuit ad warentizandum[6] Jo-
Bed. hanni Marescallo manerium de Folesham cum pert. in comitatu Norfolkie et manerium de Nortona cum pert. in comitatu Northamptonie que Dom. Rex clamat uersus eundem Johannem ut eschaetam suam de terris Flandrensium, et

[1] A.D. 1215. [illegible]
[2] [illegible]
[3] [illegible] 1218.
[4] A. [illegible]
[5] Gilbert Marshall, Earl of Pembroke, third son of William the Regent.
[6] [illegible] H. [illegible] the manor of Wantage to Fulk Fitz Warine. A.

unde predicti Fulco et Johannes dicunt quod cum W. Comes Marescallus[1] frater predicti Comitis tempore suo uocatus esset ad warantum de predictis maneriis inspectis cartis illorum maneria illa eis warentizauit.

Primo dicit quod placitum illud non debet sequi Dom. Regem quia communia placita terre certo loco terminari debent et contra cartam libertatum est quod sequantur[2]. Responsum est quod istud commune placitum non est immo priuatum placitum et specialiter tangit personam Dom. Regis et coram eo terminari debet placitum quod ipsum tangit et ideo ista excepcio est nulla etc.[3] |

Et G. Marescallus uenit et inspectis cartis illorum cog- [182.]
noscit cartas et in carta Fulconis continetur quod W. Comes Marescallus dedit eidem Fulconi manerium suum de Wanetinge cum pert.

Et Comes eis illa warentizat sicut illa tenent set desicut Abbas de Becco[4] tenet aduocacionem ecclesie eiusdem manerii de Wanetinge et unam hidam terre non uidetur ei quod debeat ad hoc breue respondere.

De manerio de Nortona dicit quod non uidetur ei quod debeat inde respondere, quia non tenet totum manerium quia Dom. Rex percipit inde quolibet anno iiij. libras ad scaccarium. De manerio de Folesham dicit quod non uidetur ei quod debeat inde respondere quia non tenet totum manerium illud quia Comes Warenne[5] tenet x. libratas terre de eodem manerio.

Et Dom. Rex petit iudicium desicut ipse Comes warentizat eis cartas illas et tota maneria illa cum pert. si per talem responsionem debeat breue prosterni. Et quia predicti Johannes et Fulco istam proposuerunt excepcionem scilicet quod maneria illa integre non tenuerunt et obiecerunt circa hoc quantum potuerunt, et quia idem Comes postquam warentizauit[6] non tenetur ad escambium ad plus quam ipsi tenuerint si amiserint die quo warentizauit nec ad plus quam in carta continetur et sicut eis data fuerunt maneria

[1] Eldest son of the Regent.
[2] For the words of the Great Charter see above, Case 1313.
[3] This is Fitz. Brefe, 882.
[4] Bec, Normandy.
[5] In A the remainder of this case has perished.
[6] warent', MS.

illa, consideratum est quod excepcio ista non iacet in waranti persona et maxime ex quo tenentes illam proposuerunt, et ideo nulla est.

Postea saluis excepcionibus suis quas produxit petit ideo Comes quod Dom. Rex ostendat quo iure et qua racione maneria illa debeant esse eschaeta sua.

Et Dom. Rex respondet quod petit maneria illa tamquam eschaetam suam sicut Comes illa warentizauit, quia maneria illa fuerunt Flandrensilium[1] et desicut terre non sunt communes, debent maneria illa ei remanere, donec heres ad illum ueniat, et dicit quod terra illa fuit Baldewini de Bethona.

Et Comes dicit quod maneria illa non possunt esse eschaeta sua quia si Baldewinus Aduocatus[2] habuit quamdam filiam Aliciam nomine que maritata fuit et obiit sine herede de se, habuit quemdam fratrem patrem Roberti Aduocati Betone qui nunc est et qui est ad pacem Dom. Regis et qui est heres ipsius Baldewini, et unde non debent esse eschaeta, et preterea desicut W. Marescallus frater suus obiit seisitus de seruiciis maneriorum illorum et Comes Ricardus[3] post eum similiter et ipse usque nunc, uidetur ei quod satis sufficienter respondit et quod non deberet eschaeta de tam antiquo tempore, et si curia considerauerit quod debeat super hoc respondere, dicet aliud.

Et Dom. Rex respondit quod si predictus Aduocatus Betone habuit predictam filiam que obiit sine herede de se maneria illa debent ad eum reuerti sicut eschaeta sua et de manu sua rectis heredibus cum terre fuerint communes, et si permisit fratribus suis et ei seisinam usque nunc, hoc non debet ei nocere quia de gracia sua hoc fecit.

Postea coram consilio Dom. Regis quia recognitum est quod predictus Robertus est heres fratris ipsius Baldewini et ad fidem Dom. Regis et qui fecit homagium Dom. Regi et cui Dom. Rex reddidit partem hereditatis sue, consideratum est quod terra illa non est eschaeta Dom. Regis et ideo sine die de hoc breui.

[1] Sic.

[2] The lords of Bethune were Advocates of Arras. Baldwin in right of his wife became Earl of Albemarle. As to this case see Dug. Bar. vol. 1. p. 63.

[3] Second son of the Regent.

1 [1]Henricus de Balliolo et Willelmus de Lindescia et Magister Abel uenerunt ad Dom. Regem et petierunt a Dom. Rege quod ipse redderet Regi Scocie[2] domino suo comitatum Huntingdone cum pert. de quo Johannes Comes[3] nuper obiit seisitus et hac racione ut dicunt, quia idem Comes de eo tenuit comitatum illum, et idem Comes dum fuit infra etatem fuit in custodia eiusdem Regis Scocie occasione predicti comitatus et petunt seisinam domini sui de custodia licet ad hoc specialiter non mittantur. — Scocia. Anglia.

Quibus ita responsum est a Dom. Rege et consilio suo quod non debet nocere Dom. Regi quia si predictus Johannes Comes unquam fuit in custodia ipsius Regis Scocie, hoc fuit tempore Huberti de Burgo Comitis Kancie qui amicus fuit et familiaris ipsi Regi Scocie[4] et qui regnum Anglie habuit in manu sua, et dum ipse Dom. Rex Anglie fuit infra etatem, et pocius deberet pertinere ad Dom. Regem custodia illa quam ad aliquem alium quia talis est lex Anglie et consuetudo hucusque approbata et optenta in Anglia ab omnibus tam maioribus quam minoribus quod a quibuscumque quis fuerit feofatus, dum tamen a Dom. Rege feofatus sit aliquo tempore per tenementum quod tenetur per seruicium militare, quod Dom. Rex habebit custodiam omnium terrarum tam de feofamento aliorum quam | de feofamento proprio[5]. [182 b.] Verumptamen quia omnes heredes ipsius Comitis iam plene etatis sunt, Dom. Rex reddit eidem Regi Scocie seisinam de [illegible] suo ita tamen quod omnibus inde ius habentibus iusticia teneatur. Et hoc facit ei specialiter quia heredes sunt plene etatis et non racione predicte seisine quam Dom. Rex habet pro nulla, saluis tamen ipsi Dom. Regi Anglie quatuor maneriis que fuerunt in manu ipsius Comitis et que idem Comes tenuit de Dom. Rege in capite.

[6]Ricardus Rullond petit uersus Adam Rullond unam — Wygorn.

1 A. m. 4.

2 Alexander the Second.

3 John the Scot, Earl of Chester and of Huntingdon is just dead; poisoned by his wife, some say, and he left no issue. He was son of David Earl of Huntingdon, who was brother of William King of Scotland. The claim of the King of Scotland to wardship seems based on this that David held of William and William of the King of England. As to the Chester inheritance more below, Cases 1227, 1273.

4 Hubert married Margaret sister of Alexander.

5 This is Fitz. *Prerogative*, 26.

6 A. m. 4 d.

uirgatam terre cum pert. in Hulle in quam idem Ad habet ingressum nisi per intrusionem quam in eam fe mortem Willelmi Heye qui illam tenuit ad uitam s concessione Henrici de Trokemeretona aui ipsius cuius heres ipse est ut dicit. Et habuit diem in Ascencionis postquam uisum peciit in curia. Ad que non uenit primo die placiti nec secundo nec tercio, set die uenit quidam et essoniat eum, set Ricardus p allocari quod primo die non comparuit nec secu tercio, set petit iudicium de defalta. Et datus fuit per essoniatorem suum in crastino S. Johannis Bap quod allocaretur ei defalta ad diem illum. Ad que uenit Adam et non potest sanare defaltam etc. Po Adam et reddit eidem Ricardo terram illam, saluo de instanti autumpno.

1223. Ebor. [1]Assisa uenit recognitura si Robertus le Coyner et sine iudicio disseisiuit Johannem de Coyners Wi del Estr' et Aliciam uxorem eius de libero tenement Northona post primam etc. Et Willelmus et Ali uenerunt et ideo ipsi et plegii sui de prosequendo i cordia scilicet tales[2] etc.

Et Robertus uenit et dicit uersus Johannem quo non debet inde fieri quia finis factus fuit in curi Ricardi inter Rogerum patrem predicti Roberti et R de Coyners auunculum ipsius Rogeri de uilla de N Gryseby, et Stantona [3]scilicet post mortem Basili Rogeri de Coyners que tunc tenuit in dotem Nort quod post mortem Mabilie uxoris Roberti de Coy predicti Roberti que tunc tenuit maneria de Gry Stantona in dotem, predicte uille de Gryseby et S remanerent Rogero de Coyners auunculo predicti R heredibus suis cuius heres ipse Johannes est et Nortona remaneret Rogero nepoti ipsius Rogeri p dicti Roberti et heredibus suis, et profert cyrographu hoc testatur.

[1] A. m. s d
[2] Names in A.
[3] [4] A misplaced interlineation in A. Read *scilicet quod p Basilie Northonam et p Mabilie* etc.

Et Johannes uenit et bene cognoscit finem predictum et dicit quod[1] eundem finem conuenit inter predictos Rogerum et Rogerum quod queuis de predictis mulieribus prius obiret, per medium partiretur inter eos id quod illa tenet usque ad obitum alterius mulieris, unde post obitum Mabilie que prius obiit partitum fuit manerium de Nortona inter eos et post mortem Mabilie que postea obiit predictus Robertus intrusit se in maneria de Gryseby et Stantona que quidem maneria remanere debeant predicto Johanni per predictum finem.

Et Robertus uenit et dicit quod similiter conuenit inter predictos Rogerum et Rogerum per eundem finem quod omnes terras et tenementa que adquirere possent de eorum hereditate partirentur per medium inter eos et heredes suos, et postea Rogerus auunculus ipsius Johannis perquisiuit manerium de Aclande et manerium de Feningeham in comitatu Suffolkie et ipse Johannes detinet predicta maneria, ita quod idem Robertus partem suam inde habere non potest.

Et idem Johannes dicit quod seruicium Hugonis de Flammeuilla qui tenuit manerium de Feningeham assignatum fuit Rogero auunculo ipsius Johannis cuius heres ipse est ut dicit per predictum finem, unde post mortem ipsius Hugonis qui obiit sine herede de se remansit manerium de Feningeham ipsi Johanni tamquam eschaeta sua. Et de manerio de Aclande dicit quod tempore cuiusdam Rogeri aui predicti Johannis factum fuit quoddam cyrographum in curia Dunholmensis Episcopi inter ipsum Rogerum petentem et quendam Eustachium del Brok tenentem de predicto manerio de Aclande et conuenit inter eos per idem cyrographum quod si idem Eustachius obiret sine herede de se manerium predictum descendere deberet ad Rogerum filium predicti Rogeri, et si idem Rogerus obiret sine herede de se tunc descenderet ad Galfridum fratrem iuniorem ipsius Rogeri cuius heres ipse Johannes est et sic semper descendendo, unde dicit quod predictus Robertus nichil debet habere de maneriis predictis. Et ideo consideratum est

[1] Supply *per*, A.

quod assisa inde sine die et partes si uoluerint per
sibi per placitum de fine facto etc.

1224. Salop. [1]Galfridus de Gamages summonitus fuit ad res
dum Dom. Regi quo waranto tenet manerium de Stot
quod est de dominico Dom. Regis etc. |

[184.] Et Godefridus uenit et dicit quod tenet maneriu
ut illud de quo pater suus fuit seisitus ut de feodo
obiit et dicit quod Godefridus de Gomages auus ips
feofatus de predicto manerio per H. Regem auun
Regis qui tenuit tota uita sua etc.

Et Dom. Rex ad hoc respondet per Warnerum E
quod Godefridus de Gamages auus habuit plures te
dono Dom. H. Regis et per cartas, per quas cartas D
aliquando[2] inspexit eas cepit homagium predicti Gode
cartam de terra ista nunquam ostendit, et propter
recepit inde Dom. Rex homagium suum, nec Willelmi
eius eam habuit nisi de ballio per manum Rannulphi
Cestrie tempore guerre, et hoc bene patet, quia in
apud scaccarium potest inueniri quod Rex H. auu
Regis tradidit terram illam Godefrido auo de ballio et
feodo, quia post mortem Godefridi cepit Rex terram
manum suam, et postea reddidit medietatem illius te
dicto[3] Matheo filio Godefridi et alteram medietatem
predicto Hugoni Pantolfo et fratri suo. Et postea p
seruicio predicti Mathei tradidit eam Rex eidem Ma
ballio suo. Et postea quando idem Matheus recessit
cio Regis predictus Willelmus nichil habuit in predi
nisi de ballio Comitis Cestrie sicut predictum est.
sibi allocari quod in carta quam predictus Godefridus
de predicto Matheo continetur quod Willelmus pate
Godefridi et heredes sui debent tenere terram illam
dicto Matheo et heredibus suis et non de Dom. Re
preterea querit desicut profert cartas Regum de al
quas tenet de Dom. Rege, quare non profert cartam
terra predicta.

[1] This seems to be the case cited by Bracton, f. 54 b, but the citation is not very apt. Galfridus becomes Godefridus below.

[2] Corr. quando et.

[3] Brother of William an the defendant, but not yet a

Et Godefridus respondet ad hoc quod predictus auus suus fuit feofatus de predicta terra sicut ipse dicit, et unde ponit se super patriam.

Et quia predictus Godefridus nullum warantum habet nec aliquid ostendit quod aliquis antecessorum suorum haberet aliquid in feodo, et Willelmus pater ipsius Godefridi nullam seisinam inde habuit nisi de dono Mathei fratris sui antenati qui nullam seisinam inde habuit, et qui non fuit ad fidem Dom. Regis set in partibus transmarinis cum Rege Francorum post Normanniam perditam, et ideo nullum warantum ostendit, ideo consideratum est quod Dom. Rex recuperet seisinam suam et Godefridus in misericordia, et preceptum est uicecomiti quod terram illam capiat in manum Dom. Regis et illam custodiat donec Dom. Rex aliud inde preceperit. Datus est dies talis etc. coram Dom. Rege ut interim inquiratur per rotulos utrum predictus auus fuit feofatus etc. uel habuit illam [1]ballio Regis tantum, et nisi per rotulos possit Dom. Rex certificari tunc ueniant xij. etc.

Prior de Wenelok petit uersus Henricum de Berwe, Osbertum de Cruc' et plures alios quod faciant ei consuetudines et seruicia que ei facere debent et solent de tenementis suis que de eo tenent in uillenagio in Berewe[2] et pluribus aliis uillis, et unde idem Prior dicit quod ipse et predecessores sui fuerunt semper in seisina de tallagiis et merchetis usque ad annum Regis H. filii Regis J. xx^{mum}. simul cum aliis consuetudinibus quas adhuc ei faciunt. Salop.

Et predicti Henricus et alii ueniunt et bene defendunt quod nullum tenementum tenent de predicto Priore in uillenagio et quod non debent ei merchetum, nec tallagium, nec ipse Prior aliquando fuit in seisina predicti mercheti uel tallagii set libere tenent, et quod in comitatu posuerunt se inde in magnam assisam. Et ideo consideratum est quod magna assisa remaneat et ueniat iurata per xij. tam milites quam alios etc. tali die qui etc. ad recognoscendum super sacramentum suum si predicti homines teneant de predicto Priore in uillenagio uel non, et si debeant ei tallagia singulis

[1] Supply *de*. [2] Barrow, close to Much Wenlock.

annis et merchetum sicut ipse dicit, uel non, et si pred Prior fuit in seisina de predictis tallagiis et merche predecessores sui sicut ipse dicit, uel non.

1226. Salop. [1]Assisa uenit recognitura si Thomas de Erdintona Egidii de Erdintona fuit seisitus in dominico suo de carucata terre et xij. uirgatis terre cum pert. in Shagh die quo etc. unde Henricus de Aldithelegha tenet carucatam et duas uirgatas et Bertramus Griffin decem gatas tenet. Qui ueniunt, et Bertramus uocat ad wara ipsum Henricum qui ei warentizat et respondet de toto dicit quod assisa non debet inde fieri quia idem Eg feofauit eum de tota[2] terra illa per cartam suam profert et que testatur quod idem Egidius dedit et con et carta sua confirmauit ei totum manerium de Shogh cum omnibus pert. suis sicut Thomas pater suus illud tenuit de J. Rege habendum etc. faciendo inde seru unius militis saluo forinseco seruicio. Dicit eciam idem Egidius cepit inde homagium suum ita quod ipse [123 b.] confectionem eiusdem carte fecit ei idem seruicium, dicit quod[3] Dom. Rex cepit scutagium per Angliam reditum suum de Britannia[4], soluit ipse xl. sol. de sc pro predicto tenemento cuidam Willelmo Fader ser ipsius Egidii apud Welintonam.

Et Egidius uenit et bene cognoscit cartam set dicit non debet ei nocere quia tempore quo fuit confectu nullam seisinam habuit de terris suis. Dicit eciam tunc fuit infra etatem et [5]extra seisinam terrarum s cepit homagium eius unde hoc non debet ei nocere et ipse tempore quo carta fuit confecta et tempore quo homagium eius fuit infra etatem et extra seisinam terrarum suarum, et offert Dom. Regi xx. sol. pro ha inquisicione et bene defendit quod nunquam recepit uel per predictum seruientem suum predictum seruiciu

Et Henricus dicit quod quando idem Egidius f cartam predictam et homagium suum cepit fuit ipse

[1] A. m. 2.

[2] *dota*, MS.

[3] Supply *quando*, A.

[4] The scutage of three marks raised after the expedition of 1230.

[5] Supply *de homagio dec dum fuit infra etatem et*, A.

[6] Omit *suam*, A.

etatis et in seisina de terris suis, et quod ita sit et quod ipse est in seisina de seruicio predictorum xl. sol. offert disracionare per corpus cuiusdam liberi hominis sui Willelmi Pigun omnine.

Dies datus est Egidio et Henrico de placito mortis antecessoris tali die et preceptum est uicecomiti quod ad diem illum uenire faciat tales[1] etc. liberos et legales homines de corpore de Shuabiria per quos etc. ad recognoscendum super sacramentum suum si predictus Egidius die quo dedit predicto Henrico j. carucatam et xij. uirgatas terre cum pert. in Shaubiria et cartam suam ei inde fecit, fuit plene etatis et in seisina terrarum suarum, et si idem Egidius homagium suum inde cepit postquam fuit plene etatis, et si Willelmus Fader seruiens ipsius Egidii postquam idem Henricus fecit eidem Egidio homagium suum recepit de ipso Henrico xl. sol. de scutagio pro eodem tenemento anno quo Dom. Rex post reditum suum de Britannia cepit scutagium per Angliam sicut idem Henricus dicit, uel si idem Egidius die quo dedit eidem Henrico terram predictam et cartam suam ei inde fecit et homagium suum inde cepit fuit infra etatem et extra seisinam terrarum suarum, et si predictus Willelmus Fader nunquam recepit xl. sol. predictos de predicto scutagio pro eadem terra de ipso Henrico ut idem Egidius dicit, quia tam etc.

[2]Et iuratores dixerunt super sacramentum suum quod post mortem Ricardi de Shoghebiria qui terram illam tenuit et forisfecit, Thomas de Erdingtona uicecomes tunc[3] cepit terram illam in manum Dom. Regis ut eschaetam suam et eam tenuit usque ad tempus quo Dom. J. Rex Anglie terram illam dedit predicto Thome pro homagio suo ut ipsi intelligunt. Et idem Thomas habuit quemdam filium Petrum cui ipse promisit terram illam, ita quod occasione illius promissionis uenit idem Thomas paulo ante mortem suam et dedit eam predicto Petro filio suo ita quod idem Petrus posuit se in terram illam ante mortem patris sui uel post, set utrum nesciunt. Et postea uenit idem Petrus et fecit se crucesig-

[1] Ten named persons and eight free and lawful men. A.
[2] A. m. 1 d.
[3] *tunc uicecomes*, A.

Nota quod donacio facta et homagium captum ante xxj.mum annum non ualet, ut de Egidio de Erdingtona nec seruicium inde captum, et inde sequitur quod potest habere et adquirere terras ante talem etatem, dare autem et feoffare non potest ante plenam etatem xx.ti et unius anni[1].

nari et antequam arriperet iter suum uersus terram s
tradidit terram illam predicto Henrico de Akdile
firmam ad quemdam terminum in quo itinere idem
decessit. Et postea uenit Egidius de Herdingtona
predicti Petri et cepit inde homagium predicti Hen
bene dicunt quod non fuit tunc plene etatis ut uig
unius anni, quia postea uenit Willelmus de Norfok
implacitatus fuit de quadam terra quam tenuit de p
Egidio et uocauit predictum Egidium ad warantum
iusticiariis de banco, ita quod idem Egidius summonit
ad warentum, et quando comparuit in curia Dom.
adiudicatum fuit ei in eadem curia quod idem Egidi
fuit plene etatis unde loquela illa tunc remansit us
etatem eiusdem Egidii. Et bene dicunt quod non inte
quod Willelmus seruiens predicti Egidii recepisset xl.
scutagio pro eadem terra post reditum Dom. Re
Britannia, quia tunc fuit predictus Henricus in seruici
Regis cum Dom. Rege et habuit scutagia sua[2] ut ipsi c
Et dicunt quod nesciunt utrum idem Egidius habuit s
de aliis terris suis necne quando cepit homagium e
Henrici. Postea quia nichil certum dicunt utrum pr
Petrus posuit se in terram illam ante mortem ipsius
uel post, ideo resummoneatur iurata quod ueniat ad
candum tali die etc. Et ita se inde etc. [3]Postea in
de anno xxiij. ueniunt iuratores ad certificandum qui
super sacramentum suum quod predictus Petrus
habuit seisinam in uita Thome patris sui, set Thom
inde seisitus. Et ideo consideratum est quod Egidiu
perauit seisinam suam et Henricus in misericordia.

1227. Cestr. [4]Cum dies datus esset apud Wygorniam Willel
Fortibus attornato uxoris sue et participibus suis he
J. Comitis Cestrie in Oct. S. Mart. coram Dom. Reg

[1] Bracton, f. 14 b, has the doctrine that an infant cannot give but can receive; but an infant who is to take a gift must have the consent of a tutor.

[2] He served in person, and . . . no scutage was due.

[3] A postscript in A

[4] See above, Case 1221. J
of Chester died without
coheiresses are his nieces C
wife of William de Forz an
guil wife of John Balliol,
two sisters Isabel wife of
Bruce and Ada wife of H
Hastings. Dugd. Bar. vol.

cumque esset de ...ndo iudicio suo etc. | utrum si comita- [184.]
tus Cestrie diuidatur inter participes debeant ipsi participes tenere singulas partes de Dom. Rege in capite uel de Willelmo de Fortibus qui habet aesnesciam et debet esse Comes ut ipsi participes dicunt, et unde Dom. Rex peciit iudicium si deberet partiri uel non, et peciit sibi allocari quod ipse habuit unam partem scilicet Johannis de Balliolo et uxoris sue, et ista proposita essent ad predictum diem apud Londoniam coram Archiepiscopis, Episcopis et Magnatibus Anglie et consilio Dom. Regis, omnes dixerunt quod nunquam uiderunt talem casum, nec constabat eis, nec uiderunt si aliquid contineretur in carta libertatum de huiusmodi casu, nec uoluerunt iudicare per exempla usitata in partibus transmarinis, nec in iure scripto[1] aliquem talem casum uiderunt. Et ideo de consensu omnium heredum datus est eis dies talis etc. coram Dom. Rege ubicumque fuerit etc.[2]

Preceptum fuit balliuis de Andouere quod ad primum mandatum Dom. Regis apud Clarendonam scire facerent Dom. Regi quare detinuerunt Eborardo Teutonico Willelmum de Ambrebiria natiuum et fugitiuum suum desicut idem clamat eum ad tempus et horam ut dicit etc. Suth.

Et Adam de Marisco et alii balliui de Andowere ueniunt et dicunt quod predictus Willelmus aliquando manens fuit apud Wiltonam et fuit mercator itinerans et maritauit se in uilla de Andouere cuidam mulieri, et infra annum in quem se maritauit uenit idem Eborardus et peciit eum ut natiuum et fugitiuum suum, set illum noluerunt ei liberare ne[3] ausi fuerunt sine precepto Dom. Regis.

Postea uenit idem Eborardus remittit et quietum clamat Dom. Regi et heredibus suis predictum Willelmum cum tota sequela etc.

Ricardus de Wika petit uersus Jacobum de Solariis et Margeriam uxorem eius et Rogerum de Solariis et Johannam sororem eius manerium de Wika cum pert. unde Jordanus pater suus fuit seisitus tempore H. Regis qui nunc est etc. Glouc.

[1] The Roman law.
[2] More of this below. Case 1273.
[3] Corr. nec.

Et Jacobus et omnes alii ueniunt et dicunt quod n debent ad hoc breue respondere quia non tenent totu manerium illud quia Fraricus de Bissopestona tenet in unam hidam terre de qua nichil habent in dominico nec seruicio, et ideo nolunt respondere nisi curia considerauerit

Et Ricardus uenit et dicit quod petit manerium illu scilicet id quod tenet in dominico in dominico, et in serui in seruicio, et quod in aduocaria in aduocaria, et unde di quod illa hida terre fuit de aduocaria predicti Jordani.

Postea dicunt Jacobus et alii et bene concedunt qu Jordanus fuit ita seisitus de predicto manerio set rev nichil iuris potest descendere ad istum Ricardum q nesciunt quis ille sit, quia reuera predictus Jordanus duxit uxorem quamdam Euam et prima nocte qua simul iacuera inuenit eam grossam et impregnatam ita quod statim exp eam a lecto suo et non habuit accessum ad eam ante temp partus, et ipsa peperit infra x. septimanas postquam f desponsata, et bene sciunt quod quidam tunc natus fuit nesciunt si ille sit iste Ricardus uel non. Et dicunt qu predictus Jordanus fecit eum statim amoueri et nunqu aduocauit eum pro suo, set alibi nutritus fuit et forisfamilia a familia predicti Jordani. Postmodum uixit per xx^a. an nec iste Ricardus nunquam accessit eum nec ipse Jorda unquam eum uidit. Set postea cognoscunt quod iste est Ricardus qui ita natus fuit.

Et Ricardus dicit quod est filius et heres predicti Jord et legittimus et hoc uult addocere uel per patriam uel curiam cristianitatis sicut curia Dom. Regis considerauerit

Postea uenerunt Jacobus et alii et dicunt quod i Ricardus bastardus est, et ideo mandatum est Episc Herefordensi quod faciat super hoc inquisicionem[1].

1230. Henricus de la Mare summonitus fuit ad respondend
Wilt. Robertum de la Wifaude et plures alios homines de uill Sheperugge ad faciend' ei alias consuetudines et alia serv quam facere debent et facere consueuerunt tempore manerium illud fuit in manibus predecessorum Dom. R Regum Anglie etc.

[1] See Br. f. 63 b. · Supply *quare distringit* or the like.

Henricus uenit et defendit uim et iniuriam etc. Et ti homines ueniunt et dicunt quod liberi sunt etc. stea uenit inquisicio que talis est quod homines de le Sheperigge debent tenere quamlibet uirgatam terre dicta uilla per xl. den. et debent pro porco superannato . den. ad padnagium | et pro porco non superannato [184 b.] obolum. Et debent cariagium ex debito et non ex usque ad Chappamanefordiam semel in anno et sectam mem debent ad Fulrigge et ad Pleihoc, et ad rugge ad uisum franci plegii et usque ad Ambrebiriam forciamento curie. Et si aliquis latro captus fuerit Sheperugge adduci debet apud Ambrebiriam et ibi m sustinere. Et quod fuerunt talliati contra uolunta-rum tempore H. Regis aui Dom. Regis, Ricardi et gis, et quod non possunt filias suas maritare absque eto et pullum masculum et bouem suum uendere sine a, et quod dominus potest facere prepositum quem-e uoluerit et amouere, et quicumque fuerit prepositus uietus de redditu suo dum fuerit prepositus. Et er fiat de wodewardo. Dicunt eciam quod terra quam s Bedellus tenuit defendit se per bedellariam ad uolun-domini. Et quilibet terram tenens cum moritur dabit auerium domus sue ad herietum. Et ideo de cetero t predictas consuetudines et ipse uicecomes distringat hoc si opus fuerit, et ipsi in misericordia etc.

rtholomeus Pecche summonitus fuit ad respondendum Glouc. ii de Marinis de placito quod reddat ei custodiam partis feodi unius militis cum pert in Lassendona que m pertinet eo quod Walterus de Mucegros feodum le eo tenuit per seruicium militare ut dicit etc., et dicit quod per detencionem quam habet de custodia mpnificatus est ad ualenciam xx. marcarum, et unde quod custodia illa ad ipsum pertinet quia Milo de re cuius heres est infra etatem tenuit de predicto s, et Walterus de Dom. Rege etc. Et quesitus qua petit custodiam illam dicit quod tenementum illud agium quod reddidit inde Dom. Regi xl. sol.[1]

[1] Some miscopying may be suspected.

Et Bartholomeus uenit et dicit quod predictus Walterus tenementum illud non tenet in socagio quia tenementum illud reddit per annum xlij. sol. et preterea inuenit inde Dom. Regi uersus Walliam duos homines per xv. dies et redeundo inde duos homines per unum diem et unde dicit quod tenementum illud non est socagium set tenetur per magnam seriianciam, et id quod pertinet ad dictum Walterum de predicta terra de Lassendena racione custodie uel alio modo pertinet ad Dom. Regem. Et predictus Hugo non potest hoc dedicere, et seriancia illa non est parua sicut de sagittis et sparuariis et huiusmodi. Ideo consideratum est quod Bartholomeus inde sine die et Bartholomeus[1] in misericordia.

1232. Hereford. Walterus de la Hida optulit se quarto die uersus Milonem Pichard de placito quare in pace Dom. Regis cum ui et armis domum ipsius Walteri in Wlfretona intrauerunt[2] et Willelmum filium ipsius Walteri in domo illa ceperunt et illum secum abduxerunt a posse Dom. Regis usque in Walliam ut predictum Willelmum cogerent ad redempcionem sicut idem Walterus dicit. Et Milo non uenit et preceptum fuit uicecomiti quod attachiaret eum. Et uicecomes mandauit quod non fuit inuentus. Et ideo si inueniatur attachietur, si non, exigatur de comitatu in comitatum donec utlagetur secundum legem terre etc.

Idem appellat Bartholomeum Peeche de eodem, set quia appellum istud descendit[3] a quadam disseisina ponitur appellum in respectum usque talem diem etc. quousque assisa illa capiatur. Et quia iusticiarii ad assisam illam capiendam assignati mandauerunt quod non potuerunt assisam illam capere eo quod omnes iusticiarii non interfuerunt nec recognitores conuenerunt, ideo mandatum est eis quod conueniant apud Herefordiam in crastino clausi Pasche ad capiend' assisam illam secundum breue Dom. Regis quod alias inde susceperunt, et ad faciendum inde quod ad iusticiam pertinet secundum legem terre.

1233. [illegible] Anketillus Mallore[4] petit uersus Hubertum de Burgo

[1] [illegible] Hi.
[2] [illegible]
[3] So.
[4] For earlier proceedings, see Case 1154.

n Kancie manerium de Arlega excepta aduocacione de Arlegha ut suum, ut illud quod habuit de dono egis postquam idem Hubertus reddidit Dom. Regi erras quas de ipso tenuit in capite et quas Dom. Rex i reddidit de gracia sua saluis donis suis que inde unde idem Anketillus fuit seisitus in dominico suo odo et iure tempore predicti Regis capiendo inde ad ualenciam etc. et quod tale sit ius suum offert etc. Hubertus per attornatum suum uenit et dicit quod est nec debet ad hoc breue respondere quia quidam r Laurencius de Aluitelegha per unum annum antetud breue fuit impetratum implacitauit et adhuc at eum de duabus uirgatis terre cum pertinenciis t de pertinenciis dicti manerii. Et petit iudicium si i inde respondere donec sciatur qualiter placitum cedet inter eos.

a quia non possunt procedere in loquela inter ipsum um et predictum Hubertum donec loquela | inter [185.] im et predictum Laurencium terminetur eo quod sius Laurencii prius fuit ut[1] usu et impetracione in eleccione ipsius Anketilli utrum uoluerit exspecusque placitum ipsius Laurencii terminetur uel perper nouum breue et excipere predictas duas uirgatas ipse eligit quod uult sibi perquirere per nouum excipere predictas uirgatas terre. Et ideo procedat te placitum, et Comes de hoc breui sine die etc.[2]

elmus de Wythewrthe summonitus fuit ad warenti- Wigorn. Emme de *Almchechurche* de dim. caruc. terre cum Northona quam Dom. Rex clamat ut ius suum am etc.

Willelmus uenit et petit quod ostendit ei per quod arentizare, et ipsa profert cartam cuiusdam Fulconis hewrthe patris ipsius Willelmi que testatur quod totam dimidiam partem terre sue de Blakegraue heredibus suis etc. Et Willelmus cognoscit cartam t quod non habet aliquam terram per quod possit zare quia nullam tenet nisi de uillenagio Dom. Regis

[1] Corr. et Ci. [2] Br. f. 113.

in manerio de Withewrthe quam non potest neque neque perdere sine Dom. Rege. Et quesitus si war habeat, dicit quod quidam Reginaldus de Bares qui illam habuit dono Regis Ricardi uendidit illam Fulcon suo, et crucesignatus statim recessit a patria nec u rediit postmodum nec terram habet nec heredem. E consideratum est quod Dominus[1] recuperet seisinam etc., et si idem Willelmus postmodum recuperauerit a terram liberam faciet eidem Emme escambium ad ual uel quatenus facere possit etc.

1235. Willelmus Lungespeye[2] peciit uersus Dom.
Wilt. custodiam Castri Sarisbirie[3] et comitatus Wiltesci feodo et ut illam que ei descendit hereditarie ab ante bus suis scilicet a Comite Patricio et Willelmo filio su Ela filia ipsius Willelmi matre ipsius Willelmi Lung et unde dicit quod idem Patricius fuit inde seisitus feodo tempore H. Regis aui Dom. Regis et petit inde se suam.

Et Dom. Rex nunc sicut alias ei respondit quod t Johannis Regis patris sui capta fuit quedam iurata de custodia inter ipsum Dom. Johannem Regem et Will Comitem Sarisbirie et predictam Elam uxorem e Willelmi per quam recognitum fuit quod predic nullum ius habuit in custodia illa et inde posuit se Rex super recordum curie sue.

Ad hoc respondit predictus Willelmus quod p iurata si capta fuit non debuit ei nocere quia temp fuit predicta Ela infra etatem et non desponsata fu dicto Willelmo patri suo, et inde posuit se super inquisi patrie. Et quesitum est recordum tempore Regis J et inuentum, in quo continetur quod iurata capta fu nono ipsius Regis Johannis inter ipsum Dom. Johannem et Willelmum Comitem Sarisbirie et uxore ad recognoscendum utrum ipsa ius habuit comitatu

[1] Supply *Rex*.

[2] The demandant's father William Longsword Earl of Salisbury was a bastard son of Henry the Second The demandant's mother was the Countess Ela, daughter of William son of Earl Patrick

[3] *Sar'*, MS.

[4] *Wilt'*, MS.

[5] Sic.

ut de feodo uel de ballio Regum. Et iuratores dixerunt quod ipsa nullum ius habuit inde per antecessores suos nisi de ballio Regum et non in feodo per quam iuratam Dom. Johannes Rex remansit in seisina et de castro et de comitatu. Et hoc bene patet quia post mortem predicti Willelmi Lungespeye uenit ipsa Ela in uiduitate sua et recepit castrum et comitatum de ballio Dom. Regis qui nunc est et fecit eidem Dom. Regi cartam suam quod per ballium illud nichil iuris clamare potuit uel sibi adquirere.

Super hoc eciam profert idem Willelmus Lungespeye cartam Regis Henrici aui Dom. Regis que testatur quod idem Rex concessit et reddidit Willelmo filio Comitis Patricii comitatum Wiltescire qui fuit patris sui et totam terram Anglie et extra Angliam per quam pater suus tenuit die quo fuit uiuus et mortuus. Et quia in carta illa nichil exprimitur de modo tenendi utrum in feodo uel de ballio nec eciam carta loquitur de alicuius successione nec de iure hereditario[1], consideratum est coram ipso Dom. Rege presente Othone tunc legato[2] quod carta illa non est contraria predicte iurate capte in curia Johannis Regis, immo per iuratam illam exprimitur qualiter idem Patricius tunc tenuit, nec est in curia aliquis de magnatibus qui ea que acta fuerunt in curia Dom. Johannis Regis coram iusticiariis suis audeat uel uelit infirmare[3], et ideo remanet Dom. Rex quiete in seisina sua. Postea dicit idem Willelmus quod nichil clamat de castro, nec de comitatu nisi de gracia etc.[4] |

[1186 h.] Northt.

Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesias de Randes et de Hegham que uacant quarum aduocaciones W. Comes de Ferariis clamat uersus Priorem de Lentona et Abbatem de Torintona. Et Abbas de Toritona uenit et ostendit presentacionem Regis Ricardi et per iudicium curie consideratum fuit quod idem Abbas nichil iuris potuit clamare in aduocacionibus illis.

[1] Words of inheritance.

[2] Came to England in the summer of 1237. The mention of his presence is noteworthy.

[3] This decision against a hereditary [illegible] must have been an important matter.

[4] Bracton, f. 422 b, cites this case without date. The inquisition in John's reign was, he says, taken by Simon Pateshull.

Et Prior uenit et nichil dicit contra assisam et capta assisa per quam recognitum fuit quod Rex Ricardus p sentauit ultimam personam ad easdem ecclesias et t temporis fuerunt terre ille in manu ipsius Dom. R Ricardi.

Et super hoc uenit idem Comes et profert cartam R Johannis que testatur quod ipse reddidit et concessit Willelmo de Ferariis Comiti Derby Hegham cum hundredo et dimidio et aliis pertinenciis suis et quod dedi parcum etc. sicut ius et hereditatem ipsius Comitis etc idem Comes residuum terre que fuit Willelmi Peuerelle Regi et heredibus suis quietum clamauit in omnibus t uillis quam castallis etc. Et[1] si forte aliquis uoluerit posterum aliquod ius clamare in hiis que idem Comes quie clamauit idem Comes et heredes sui eidem Dom. Regi heredibus suis debent warentizare, quare uult predictus I etc. quod habeat et teneat terras illas cum omnibus pertin ciis suis cum sok etc. Carta est de primo anno Regis. preterea repertum est in rotulo de scaccario quod id Comes finem fecit cum Rege Johanne pro predictis man habendis sicut predictum est per predicta uerba. Et iu ciarii miserunt recordum Dom. Regi sine quo noluer procedere in iudicio, et Dom. Rex precepit quod iudic inde fieret. Et quia maneria fuerunt in manu Regis Ric quando presentauit et quia Rex Johannes postea redd eidem Comiti maneria illa cum omnibus pertinenciis sui aduocaciones ille sunt de pertinenciis predictorum manerior et carta et finis in curia Dom. Regis factus concordant, c sideratum est quod Dom. Rex nichil petere potest co finem illum et cartam. Et Comes recuperet seisinam su uersus predictum Priorem et Prior in misericordia.

1237. Southt. Homines Prioris et conuentus S. Swithuni[2] de Crund Hesseburnia et de Wythechurche[3] questi fuerunt Dom. R quod cum concessi essent eidem Priori et conuentui ecclesie sue in puram et perpetuam elemosinam ab ante soribus Dom. Regis, ipsi Prior et conuentus exigebant ab

[1] Recital of the charter continues.
[2] Winchester Monastery.
[3] Crondall, Hurstbourne Priors Whitchurch.

alias[1] consuetudines et seruicia quam facere consueuerunt temporibus quibus fuerunt in manibus predictorum predecessorum etc.

Et Oliuerus Senescallus et Hordarius ueniunt et dicunt quod nulla alia seruicia petunt quam facere solebant et debent et quod terre iste nunquam fuerunt in manibus antecessorum Dom. Regis, quia per cc. annos ante conquestum Anglie date fuerunt eis Priori et conuentui S. Swithuni et ab aliis quam regibus, scilicet comitibus et aliis etc., et tunc facere debuerunt et consueuerunt quicquid eis preciperetur. Processu uero temporis cum prioratus ille fere destructus esset per quendam Abbatem Robertum uenit quidam Episcopus Ricardus[2] et ad comodum Prioris et conuentus disposuit de terris et maneriis ipsorum ita quod imbreuiari fecit quantitates terrarum et nomina tenencium et seruicia eorum tam in uillenagio quam in libero feodo, et ita quod nulla seruicia peciit alia quam tunc fecerunt et quam tunc imbreuiata fuerunt. Postmodum uero cum terre ille essent in manu firmariorum aliquando et aliquando in manu predictorum uillanorum per xl. annos ipsi firmarii remiserunt eis quedam seruicia et quasdam consuetudines pro denariis. Et cum terre essent in manu predictorum uillanorum ipsi redditum detinuerunt et subtraxerunt usque ad summam lx. sol. et amplius et eciam in magna quantitate bladi, et magnam quantitatem illarum terrarum subtraxerunt contra prefatam inrotulacionem factam per predictum Episcopum Ricardum. Et quia predicti homines cognoscunt quod uillani sunt secundum quod predictum est, et quia ipsi ista contradicere non possunt, dictum est eis quod faciant predictis Priori et Conuentui seruicia et consuetudines que facere consueuerunt. Et Dom. Rex non uult se de eis intromittere ex quo nunquam fuerunt in manu sua nec antecessorum suorum etc.

Nota de uillanis Henrici de Tracy de Tawystoke qui nunquam fuerunt in manu Dom. Regis nec antecessorum suorum et loquebantur de tempore Regis Edwardi coram W. de Wiltona[3].

24 Assisa uenit recognitum quis aduocatus tempore pacis Nort.

[1] alias interl. by annotator.

[2] Consecr. 1174; ob. cir. 1188. There were two Priors named Robert between 1130 and 1171.

[3] This allusion is to a case decided when Bracton was a judge, and is discussed, along with similar allusions, in the Introduction to this book.

presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesia
de Magna Walsingeham que uacat et cuius aduocacione
Dom. Rex dicit ad se pertinere racione custodie terre
heredis G.[1] Comitis Gloucestrie in manu sua existentis etc.

De rotulo proximo precedenti[2].

Et Prior de Walsingeham uenit et dicit quod cu
aliquando contencio esset inter Ricardum Comitem Hertforc
et Priorem de Binham super ultimam presentacionem eiusde
ecclesie tandem recuperauit idem Ricardus seisinam sua
per assisam ultime presentacionis inter eos captam. et d
rante placito illo inter eos Johannes de Gray tunc Episcop
Norwicensis[3] contulit ecclesiam illam Ricardo de Maris
racione concilii. Et postquam idem Comes seisinam ita s
aduocacionis recuperauerat dedit ecclesiam illam canonicis
[186.] Walsingeham et ecclesie B. Marie de Walsingeham [ ] p
cartam suam quam idem Prior profert, et que testatur qu
dat et carta sua confirmat deo etc. ecclesiam de Mag
Walsingeham cum omnibus pert. suis in perpetuam elemo
nam pro salute anime sue etc. Profert eciam carta
Pandulfi quondam Norwicensis Electi[4] in hec uerba, C
R. Comes de Hertfordia ius patronatus quod in eccle
S. Petri de Magna Walsingeham habebat duxerit concede
dum Priori et canonicis S. Marie de Walsingeham conc
sionem illam ratam et gratam habens confirmat auctorita
sua etc. Dicit eciam quod cum tempore Regis Johan
et tempore guerre contingeret ecclesiam illam uacare
resignacionem predicti Ricardi de Marisco tunc Dunholme
sis Episcopi contulit eam Gwala tunc legatus cuidam Tho
auctoritate legacionis sue qui ultimo obiit persona in eade
Et unde dicit quod nunquam postmodum preter ea
tempore pacis uacauit ita quod[5] eam presentare posset.

Et super hoc uenit Prior de Dinham[6] et dicit qu
medietas aduocacionis illius ecclesie cum cantaria pertinet a
ipsum, quia reuera tempore Henrici Regis senis[7] quida
Rogerus de Valoniis inter plures donaciones quas fecit deo e

[1] Gilbert of Clare, Earl of Gloucester and Hertford.

[2] By the copyist. Probably the case comes from the roll for A. R. 21.

[3] A.D. 1200–1214.

[4] Elect. 1218; consec. 1222.

[5] Supply *ad*.

[6] Corr. *Binham*, in Norfolk; a cell of S. Albans.

[7] Henry I.

Marie et S. Albano et monachis suis apud Dinham entibus dedit eis medietatem ecclesie S. Petri de na Walsingeham et cantariam et omnia pertinencia et dam terras quas idem Prior et monachi adhuc tenent in nico suo et inde profert cartam ipsius Rogeri que hoc tur. Profert eciam cartam Eborardi quondam Norwis Episcopi[1] in qua continetur quod ad presentacionem s Rogeri de Valoniis suscepit uenerabilem Priorem ndum et monachos de Binham in tota medietate sie S. Petri de Magna Walsingham et cantariam eius ecclesie, et ita quod quidam Robertus daret eis unum tum pro annua pensione illius ecclesie, scilicet medietat quod post mortem ipsius Roberti omnes obuenciones medietatis deuenirent ad construccionem Monasterii de am etc. Profert eciam cartam Theobaldi quondam uariensis Archiepiscopi per quam medietatem illius sie cum cantaria eis confirmat etc. Profert eciam as patentes Henrici Regis senis directas Eborardo copo Norwicensi per quas precepit quod Rogerus de niis et monachi sui de Binham teneant partem suam de sia de Walsingeham quas Warinus presbyter eis deat ita bene et in pace et iuste sicut Robertus anter suus tenuit et sicut ipse hoc disracionauit uersus e Fausarchis. Profert eciam cartam Henrici Regis aui illam medietatem eis confirmat cum cantaria. Profert n cartam Johannis de Oxonia quondam Norwicensis copi[2] et cartam Johannis de Gray et aliorum et eciam m Thome de Blunuilla[3] que medietatem illam cum ria eis confirmant. Profert eciam ad ultimum litteras ntes Johannis de Gray quondam Episcopi Norwicensis quas protestatus est iusticiariis de banco quod Prior et achi de Binham fuerunt et sunt persone illius medietatis longum tempus et quod Comes de Clare eos iniuste uit et molestauit de illa medietate per breue de ultima entacione. Et unde dicit quod post donacionem et firmaciones illas presentauit Prior Rollandus antecessor

[1] A.D. 1121–1145.
[2] A.D. 1175–1200.
[3] A.D. 1226–1236.

istius Prioris quendam Robertum qui ad presentacio[n] suam fuit admissus ad eandem, et post mortem ip[sius] Roberti presentauit quidam alius Prior predecessor [i] quendam Bartholomeum qui ad presentacionem suam [fuit] admissus ad eandem medietatem soluendo inde ann[uam] pensionem duorum solidorum eidem Priori, et mortuo pred[icto] Bartholomeo cum contencio esset inter Ricardum Comite[m] Priorem de Binham super ultima presentacione ad medi[eta]tem illam, contulit illam medietatem Johannes de Gray t[unc] Episcopus Norwicensis racione concilii cuidam clerico, [post] mortem cuius uenit Gwala tunc legatus et illam contulit

Et quia Comes Ricardus integre recuperauit seisi[nam] presentacionis sue per assisam ultime presentacionis ue[rsus] Priorem de Dinham tempore Regis Johannis ita quod i[dem] Prior nunquam postea seisinam habuit, ideo sine die [sit] Priore de Dinham et perquirat sibi de recto si uoluerit, [quia] hoc Prior cognoscit.

Et Prior de Walsingeham dicit quod postquam i[dem] R. Comes recuperauit seisinam presentacionis sue [per] predictam assisam, dedit ipse Comes domui sue predic[te] aduocacionem, et ita quod post donacionem illam nunq[uam] potuit presentare ad ecclesiam illam preterquam nunc, Prior cognoscit quod persona que ultimo obiit de ea[dem] ecclesia obiit quadam die Mercurii et ille qui nunc institutus fuit die dominica proxima sequente, et dicit q[uod] predictus Ricardus Comes fecit eis donacionem et co[nces]sionem de predicta aduocacione apud Besingh' tem[pore] Regis Johannis et post guerram per unum annum uel d[e] ad quoddam Pascha. Et unde testatum est quod obiit sta[tim] post guerram. Et post donacionem illam in eadem e[t] infra quarterium anni misit idem Comes cartam illam Pr[iori] de Walsingeham et canonicis per quemdam seruientem W[al]teri de Berdefeldia. Et quia Ricardus de Clare est infra eta[tem] nec potest respondere ad cartam ideo datus est dies Pr[iori] coram Dom. Rege tali die etc., et Bartholomeus summoneat[ur] quod tunc sit ibi ad ostendendum quo aduocato se tene[at] [in] eadem ecclesia. Et Abbas de Derham summoneatur q[uod] tunc sit ibi ad ostendendum quare ita festinanter et abs[que]

aliqua inquisicione inde facta admisit Bartholomeum. Et Ricardus de la Lade tunc senescallus Comitis Gloucestrie dicit quod Comes qui donum illud fecisse debuit obiit infra viii septimanas per guerram etc.

PLACITA QUE SEQUEBANTUR DOM. REGEM HENRICUM FILIUM REGIS JOHANNIS ANNO REGNI SUI VICESIMO TERCIO CORAM WILLELMO DE RALEGHA ETC.[1]

[illegible] Assisa uenit recognitura si Magister Willelmus de Kentewella et Reginaldus de Albo Monasterio iniuste etc. disseisiuerunt Willelmum Priorem S. Trinitatis de Gipewico de libero tenemento suo in Hertherst post primam coronacionem etc., et unde dicit quod disseisiuerunt eum de vj. sol. redditus et unde dicit quod idem Reginaldus debuit reddere ei redditum illum et nunc eum reddit predicto Magistro Willelmo. Et Magister Willelmus et Reginaldus non ueniunt, et Magister Willelmus attachiatus fuit per Robertum de Gerardeuilla et plures alios, et ideo plegii in misericordia. Hundred. de Babberg[2].

Juratores dicunt quod Gilebertus de Kentewella frater ipsius Magistri Willelmi dedit redditum illum predicto Priori S. Trinitatis de Gipewico et attornauit predictum Reginaldum qui redditum illum ei reddere solebat predicto Priori et ita quod idem Reginaldus semper solebat reddere predictum redditum eidem Priori per longum tempus usque ad tempus aliorum iusticiariorum itinerancium scilicet tribus annis elapsis. Et quesiti qualiter et qua occasione, dicunt quod idem Magister Willelmus fecit districcionem pro redditu illo ita quod idem Reginaldus reddidit ei redditum illum coactus et per districcionem. Et ideo consideratum est quod idem Prior recuperauit seisinam suam uersus ipsum

Nota de tenente alicuius qui reddit alicui redditum quem reddere deberet domino suo per uim et districcionem et ex hoc non facit domino suo disseisinam, set esse debet in misericordia quia stulte hoc facit[3].

[1] Apparently the king and Raleigh held a session at Norwich and Catessin —? cases from the eastern counties. The marginal venues are hundreds in Norfolk and Suffolk. See Bracton's citations f. 195, 200.

[2] Babergh, Suffolk.

[3] Br. f. 203 b. This case is Fitz. *Assise*, 434.

Magistrum Willelmum, et Magister Willelmus in mi cordia. Et Reginaldus nullam fecit disseisinam quia ea fecit et preterea nulla iacet disseisina inter ipsum Prior Reginaldum tenentem suum quia debuit distringere fe suum, set sit in misericordia pro transgressione quia reddidit redditum illum.

1240. Lib. S. Atheldr.[1] Assisa uenit recognitura si Rogerus de Kauz et p alii[2] iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Tristran Rindham de libero tenemento suo in Rindham post pri transfretacionem etc., et unde dicit quod disseisiuerunt de toto tenemento suo quod habuit de dono predicti patris sui in eadem uilla etc.

Et Rogerus et Elias ueniunt et dicunt quod assisa debet inde fieri eo quod predictus Tristramus nunquam fuit seisitus. Et Tristramus dicit quod fuit in seisina die Pentecostes anno preterito dedit ei idem Elias te illam et posuit eum in seisinam et homagium suum cepit ita quod fuit in seisina usque ad festum S. I proximo sequens inde eiectus fuit per predictum Eliam.

Juratores dicunt quod predictus Elias dedit e Tristramo terram illam set nesciunt si homagium suum cepit uel non, set bene sciunt quod idem Tristramus fidelitates hominum et warectauit terram et aliquando ei xij. den. quos ei soluere debuit qualibet septiman conuencionem inter eos factam pro terra illa ei dimitt set uxor ipsius Elie et pueri sui remanserunt in domo predicto Tristramo[4] et ita remansit predictus Tristram seisina usque ad festum S. Fidis donec predicti Elias e ipsum inde disseisiuerunt. Et Elias quesitus si al recepit de predictis xij. den., dicit quod denarios illos re per septem septimanas, et cognoscit conuencionem t Et quia cognoscit conuencionem talem et quod fuit se de predictis denariis et illos recepit secundum[5] predi est, consideratum est quod Tristramus recuperauit sei suam, et Elyas in misericordia. Et predictus Trist

[1] Liberty of S. Ethelred, Suffolk.
[2] Elias, father of Tristram, is one of the deforciants.
[3] 6 Oct.
[4] See Br. f. 42
[5] Supply *quod*.

concedit quod debet reddere predicto Elie quolibet anno iij. sol. pro predicta conuencione et dimidiam marcam ad robam et xij. den. ad oblacionem ad quatuor terminos anni et nisi reddiderit uicecomes distringat eum ad reddendum, et concedit quod due sorores sue teneant vj. acras, scilicet una v. acras | et altera unam acram, quas habuerunt ante feofamentum suum ita quod teneant de eo et de heredibus suis per seruicium quod ad terram illam pertinet. [187.]

Et super hoc uenit Herebertus de Alenzun et dicit quod habet aduocacionem ecclesie eiusdem uille de dono ipsius Elie et antequam idem Tristramus per ipsum Eliam de terra illa fuit feofatus. Et quesitus si aliquod habeat tenementum in eadem uilla simul cum aduocacione, dicit quod habet unum tenentem in eadem uilla qui ei reddidit seruicium ad terminos certos, et dicit quod donacio illa ei facta fuit ante Pentecosten illam, set cognoscit quod non recepit redditum de tenente illo nisi de duobus terminis et post feofamentum ipsius Tristrami. Et ideo cum ecclesia uacauerit faciant de aduocacione ad melius quod poterunt uel ante.[2]

Nota de tenemento habendo cum aduocacione ad hoc quod ualeat donacio aduocacionis[1].

Assisa uenit recognitura si Rogerus filius Ade et Auelina uxor eius Willelmus filius Radulfi et Agnes uxor eius iniuste etc. disseisiuerunt Johannem filium Galfridi de libero tenemento suo in Burstal post etc., unde dicit quod disseisiuerunt eum de octo acris terre etc.

Stanford[3].

Et Rogerus et alii ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri quia nunquam fuit inde in seisina quia uerum Galfridus pater ipsius Johannis primo duxit in uxorem matrem predictarum Aueline et Agnetis et postea contigit quod predicta mater ipsarum recessit a predicto Johanne in partes transmarinas, et ipse Johannes quia credidit ipsam esse mortuam duxit aliam in uxorem scilicet matrem ipsius Johannis de qua habuit ipsum Johannem, et quando alia mulier reuersa fuit et recuperauit eum in uirum uoluit ipse promouere ipsum Johannem et promissum ei[4]

[1] The inference is drawn from the [illegible] put to Herbert, who, fearing [illegible] of the advowson, has intervened.

[2] MS. Herbert and Tristram must settle this matter by other proceedings as best they can, when the church falls vacant or before.

[3] Stamford Hundred, Suffolk.

[4] ei by annotator.

quoddam de tenemento fecit set nullam seisina habuit, et inde ponunt se super iuratam.

Juratores dicunt quod quando ipsa mulier reuera recuperauit ipsum Galfridum in uirum uenit idem (et dedit eidem Johanni viij. acras et homagium hominum et quendam paruum boscellum per carta et cepit inde homagium suum, set idem G. fecit s blada et metere ea et cariare fecit ad domum matr Johannis et uendidit chamier[1] et boscum et fe comodum suum, ita quod ipse Johannes nichil inde set dicunt quod idem Johannes recepit redditum de tenentibus. Et ideo consideratum est quod ipse J recuperauit seisinam suam de predictis tenentibus et Rogerus et Willelmus in misericordia [et nichil c tenemento de quo nullam habuit seisinam.[2]]

1242. Lib. K. Athelér. Assisa uenit recognitura si Gilibertus de Ho et alii disseisiuerunt Simonem de Kirewella de libero te suo in Holesl' post primam coronacionem etc., queritur quod disseisiuerunt de xij. acris terre.

Et nullus uenit preter Alexandrum etc. et Gamel attachiatus fuit per Hugonem de Borlega et et ideo omnes in misericordia.

Et Alexander dicit quod assisa non debet inde f terra illa est uillenagium Comitis Rogeri Bigod etc.

Juratores dicunt quod predictus Simon liber est tenet de Comite Rogero per cartam antecessorum su reuera predicti Alexander et alii implacitauerunt i curia Comitis Rogeri et ipse breue prostrauit, et petrauerunt aliud breue et noluerunt prosequi pos breue illud set se retraxerunt, et ita locuti fuer Willelmo le Eneueise tunc senescallo Comitis quod inquisicionem in manerio factam fecit eis habere seis eadem terra eodem Simone non presente et non u ita ipsum disseisiuerunt. Et ideo consideratum est q dictus Simon recuperauit[4] suam et omnes alii in mise

[1] Sic. Straw (?); see the word notator. [illegible] below in Case 1256.
[2] Words in brackets added by a[illegible]
[3] Corr. ipse.
[4] Supply seisinam.

Assisa uenit recognitura si Willelmus de Warenna Comes Surreie et alii iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Johannem filium Willelmi de libero tenemento suo in Edinetorpe post primam etc., et unde queritur quod disseisitus est de xxiij. acris et de uno mesuagio etc. Et nec Comes nec alii ueniunt et ideo in misericordia. Tunsted[1].

Set Willelmus de Mortuo Mari senescallus Comitis uenit et dicit quod predictus Johannes nunquam fuit in seisina de terra illa et mesuagio et inde ponit se super iuratam.

Et Johannes dicit quod fuit inde in seisina per unum annum ita quod habuit blada de autumpno preterito et quod predictus Willelmus del Acra disseisiuit eum per preceptum Comitis. Et quesitus si uenisset ad Comitem ut hoc emendaret, dicit quod sic, et quod Comes noluit hoc emendare set bene aduocauit disseisinam et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod quidam Willelmus Brond et Mabilia uxor eius habuerunt quandam filiam et uoluerunt eam maritare predicto Johanni et ita dederunt terram illam et mesuagium ipsi Johanni cum filia ipsorum, ita quod posuerunt eum in seisinam et per sic quod idem Johannes inueniret eis neccessaria quoad uiuerent et exiuerunt de mesuagio illo et Johannes tenuit se in mesuagio illo et in seisina illa fuit per unam noctem et unum diem et fecit terram illam excolere | sumptibus suis. Et secundo die [187 b.] uenerunt predicti Willelmus et Mabilia et petierunt hospicium caritatiue[2] et secundum conuencionem quod idem Johannes eis inueniret neccessaria. Processu temporis cepit Mabilia egrotare et quando fuit egrotata transtulit se extra terram et extra terram obiit. Et predictus Willelmus similiter recessit de terra illa quando ipsa Mabilia egrotauit et perquisiuit sibi ibi. Et mortua predicta Mabilia uenerunt ipse Willelmus de Acra et alii scilicet omnes prenominati et eiecerunt predictum Johannem et blada in terra illa seminata asportauerunt ad horreum Comitis. Et quesiti si idem Johannes uenit ad Comitem ut hoc emendaret[4], dicunt quod sic, set

De hospitio caritatiue petito a donatariis post donacionem factam, set ante mortem exiuerunt donatores[3].

[1] Tunstead Hundred, Norfolk.
[2] ... caritatiue.
[3] See Br. f. 42 b. The collector is on the outlook for cases as to what constitutes a true transfer of possession.
[4] Br. f. 172.

Comes hoc non emendauit set aduocauit disseisin siti qualiter ipsi Willelmus et Mabilia perquisiui nam de terra illa et mesuagio, dicunt quod in Regis per breue de ingressu. Et ideo consideratu Johannes recuperauit seisinam suam et Comes misericordia.

1244. Hundred de Ris bruge.[1] Assisa uenit recognitura si Hamon Cheue iniuste etc. disseisiuerunt Jordanum Cheuere tenemento suo in Widekesho, et unde dicit quod runt eum de tribus acris et dimidia etc.

Juratores dicunt[2] quod mater ipsius Hamonis quoddam mesuagium predicti Roberti ita quod Hamon tantum fecit cum predicto Roberto Robertus concessit eidem Hamoni ad opus mesuagium illud tenendum ad uitam ipsius mat tribus acris et dim. quas idem Hamon dedit predic ita quod si moreretur ante predictam matrem ipsi quod terra illa remaneret heredibus ipsius Rober reuerteret ad ipsum Hamonem. Et quia idem premoriebatur et habuit duas filias que similiter uenit Thomas frater ipsius Hamonis et posuit se illam sicut heres ipsius Roberti quia idem Hamon esse heres et dominus, et postea tradidit eam duobus hominibus, et cum proficisci uellet in p marinas concessit et dedit eidem Jordano terra feodo saluo predictis duobus hominibus termino attornauit predicto Jordano ad faciendum seruic Et idem Jordanus postea tantum fecit cum uno quia noluit firmare feofamentum suum[4] quod ille terminum suum et ipse fecit excoli partem predictus Hamon blada illa asportauit et ipsum Et ideo consideratum est quod Jordanus recuperau suam et Hamon et alii in misericordia.

Nota non potuit esse heres et dominus, et ideo de prioritate seisine heredis uel domini.[3]

[1] Risbridge, Suffolk.

[2] Seemingly there were three brothers Hamo, Robert, Thomas. Hamo enfeoffed Robert on special terms. The question is as to the application of the rule about lord and heir. The plaintiff claims under Thomas.

[3] See Br f. 279. I that Hamo was ent primer seisin, but Th got seisin, Hamo did ing him out.

[4] He did not wish should be out at farm.

Assisa uenit recognitura si Juliana que fuit uxor Willelmi le Bretone et plures alii iniuste etc. disseisiuerunt Martinum le Bretone de libero tenemento suo in Burgate et Fretham post etc., et unde dicit quod disseisiuerunt eum de h acris. Hundr. de Hertesmere[1].

Et Juliana et alii ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri quia reuera predictus Willelmus cum esset aliquando persona resignauit ecclesias suas et fecit perquisitam de terra illa et tenuit in sunecagium matrem predicti Martini et ipsum Martinum genuit in sunecagio et mortua predicta matre ipsius Martini uenit idem Willelmus et duxit ipsam Julianam in uxorem et de ipsa liberos habuit et ipsa cum liberis suis tenuit se in terra illa et adhuc tenet, et bene dicit quod idem Martinus nichil iuris clamare potest in terra illa quia ita genitus est in sunecagio. Et Martinus dicit quod reuera est filius et heres ipsius Willelmi et quod mater sua fuit eidem Willelmo desponsata et preterea dicit quod terra illa fuit hereditas matris sue set pater suus eam tenuit ad uitam suam per legem Anglie. Et ipse statim post mortem matris sue fecit inde homagium capitali domino et in seisina fuit per octo dies.

Juratores dicunt quod quidam Robertus de Burgate franchiauit terram illam et illam dedit matri predicti Martini que fuit filia uillani ipsius Roberti, et idem Willelmus illam desponsauit et tenuit eam sicut uxorem suam et de ea habuit illos scilicet istum Martinum et alium quendam antenatum et mortua predicta fuit idem Willelmus implacitatus de eadem terra et dixit quod nichil iuris habuit in terra illa nisi racione filii sui antenati et uocauit filium suum antenatum ad warantum. et quia ipse fuit infra etatem remansit loquela sine die usque ad etatem et ipse infra etatem obiit, et mortuo eo uenit iste Martinus et fecit inde homagium capitalibus dominis et in seisina fuit secundum quod predictum est, et dicunt quod quando duxit[2] Julianam predictam in uxorem nichil habuit nisi per legem Anglie ad uitam suam. Et ideo consideratum est quod Martinus recuperauit seisinam suam per

[1] Hartismere, Suffolk.

[2] William, not Martin, married Juliana.

uisum recognitorum de terra sua, et Juliana in m
et alii custodiantur, quia dicitur quod nichil habet

[188.]
1246. Blakburne[1]. Assisa uenit recognitura si Johannes de C
plures alii disseisiuerunt Sarram que fuit uxor
Cudeham de libero tenemento suo in Cudeham p
etc., et unde queritur quod disseis' eum[2] de tercia
molendini et quod asportauit[3] partem quam i
debuit a dominica Palmarum etc. et seruram suar

Et Johannes de Coteham uenit et dicit q
arestauit partem suam nomine namii quia ipsa
loneum dare pro moltura sua, et bene cognoscit
tenet in dotem illam terciam partem adeo liber
tenet duas partes, et ipse pro uoluntate sua aut p
sine theloneo uel dare theloneum. Et ideo c
est quod ipse disseisiuit eam eo quod asportauit p
que eam contingebat de theloneo, et si ipse fort
alicui suas duas partes ad firmam, ipsa propter h
amittere libertatem suam. Et consideratum e
cuperauit seisinam suam et Johannes et alii in m

Nota de disseisina tercie partis molendini ubi ipse qui terciam partem habet non potest habere theolonium suum, uel molere sine theolonio dando quia talem habet libertatem, set de se ta[men] ad molendinum non est ita[4].

1247. Horne. Assisa uenit recognitura si Johannes de Lee
disseisiuit Henricum filium Selote de libero te
in Burendishe post primam etc., et unde queritur
siuit eum de xij. acris terre.

Et Johannes de Lee non uenit et testatu
est in Hybernia, set habuit summonicionem per u
antequam profectus esset in Hyberniam et id
assisa.

Juratores dicunt quod predicta Selota que
cuiusdam capellani de Burendishe perquisiuit t
et illam tenuit per aliquantum tempus et postea
predicto Henrico filio suo postnato et se dimi
domini capitalis et tantum fecit quod capital
recepit homagium suum et ipse reddidit seruici
capitalibus dominis per manum suam et nom
retinuit matrem suam secum et inuenit ei necce

Nota de donatrice que post donum suum remansit in seisina usque ad mortem et in seisina obiit. Et tunc donatarius post mortem donatricis eiectus, recuperauit per assisam[5].

[1] Blackburn Hundred, Suff. [2] Sic. [3] Sic. [4] This case is Fitz. Assise, 435. ... Deuer, 203; Toll, 10 ... [5] See Br. f. 42. ... disseisor was appare

uixit et mortua ea remansit inde in seisina sicut prius donec idem Johannes frater suus antenatus ipsum inde disseisiuit. Et ideo consideratum est quod predictus Henricus recuperauit seisinam suam tam de predicta terra quam de una acra quam Adam le Bule de eadem terra habuit postquam ipse Johannes predictum Henricum inde disseisiuerat et Johannes in misericordia.

Assisa uenit recognitura si Robertus de Tateshale et plures alii iniuste etc. disseisiuerunt Priorem de Brickeseta[1] Suffolk. de libero tenemento suo in Bateffordia post primam transfretacionem etc.

Et Robertus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia reuera idem Willelmus tenet de eo feodum unius militis in eadem uilla et ipse feodum illud tenet de Dom. Rege in capite et quando idem Willelmus uoluit feodum suum dare eidem Priori et idem Prior simul cum predicto Willelmo districcionem faceret in predicto tenemento, quia ipse Robertus fuit in partibus remotis, uenit seruiens suus et posuit se in tenementum illud et adhuc se tenet ibi, et ideo quia si ipse Prior haberet tenementum illud in liberam elemosinam ita quod Robertus amitteret seruicium suum quia continetur in carta ipsius Prioris quod non debet reddere inde per annum nisi sex denarios pro omni seruicio eidem Willelmo et faciendo capitalibus dominis feodum dimidii militis, et desicut idem Willelmus debet ei seruicium feodi unius militis et desicut hoc est manifeste contra libertatem[3] quam Dom. Rex concessit magnatibus fuit[4] Anglie ne quis concedat totum tenementum suum in elemosinam per quod aliquis amittat seruicium suum. Postea uenit Prior et retraxit se et remittit et quietum clamat pro se et successoribus suis ipsi Roberto et heredibus suis totum ius et clamium quod habuit in illo tenemento pro centum solidis quos idem

Nota de Roberto de Tatteshale et Priore de Bricteseta quod non potest quis totum tenementum suum et elem' per quod dominus capitalis amittat seruicium suum[2].

[1] Monast. vol. 6, p. 173.

[2] Marg. non potest quis alienare totum tenementum suum in elemosinam. Bracton, f. 169 b, cites this case as having been decided by Willelm Raleigh at Cateshull. It is [illegible], 436.

[3] This clause appeared for the first time in the charter of 1217, and was repeated in that of 1225. Nullus liber homo de cetero det amplius alicui uel uendat de terra sua quam ut de residuo terre sue possit sufficienter fieri domino feodi seruicium ei debitum quod pertinet ad feodum illud.

[4] Sic; corr. *suis* (?).

Robertus ei dabit ad festum S. Michaelis proximo ue
et nisi reddiderit concedit quod uicecomes faciat d
illos etc. Et Prior reddit ei cartam quam predictus
mus etc.

1249. Essex. Preceptum fuit uicecomiti quod haberet corpus filii Ogeri tali die etc. ad ostendendum quare iniu disseisiuit Willelmum de Hauerhulla in itinere[1] Dom de terra illa de qua prefatus Ogerus pater ipsius ipsum Willelmum feofauit et in plenam seisinam po die etc., et unde dicit quod predictus Rogerus presens feofamentum illud concessit et ita quod predictus Wi dare debuit ei pro predicta concessione duas marcas e robam sibi et alteram uxori sue etc.

Et Rogerus uenit et defendit quod non interf feofamentum illud concessit set dicit quod ipse fuit in ad Natale proximo preteritum de concessione et u [188 b.] patris sui, ita quod illam excoluit nomine suo et r recepit et capitalibus dominis de redditu et seruicio re et per conuencionem inter ipsum et patrem suum eidem patri suo neccessaria inuenire quoad uiueret, ponit se super patriam. Et ideo preceptum est ui quod coram custodibus placitorum corone et coram pleno comitatu suo uenire faciat xij. etc. per quos etc eorum sacramentum etc. si predictus Rogerus ita fuit i secundum quod predictum est quando idem Ogerus pa dedit predicto Willelmo terram illam, uel si idem Oge fuit in seisina quando donum illud fecit eidem Willi quod predictus Rogerus habere debuit robam illam se quod predictum est, et uenire faciat inquisicionem Dom. Rege apud Westmonasterium, et similiter ueni ibidem predictum Ogerum ad recognoscendum si seisina de predicta terra quando donum illud fecit Willelmo, uel si predictus Rogerus filius suus fuit seisina inde. Postea uenit inquisicio que talis e predictus Ogerus dedit predicto Willelmo predictam tali die etc. Dicunt eciam quod predictus Rogerus

[1] See Br. f. 206 b. If a disseisin [illegible] the eyre, the assize can be take place after the [illegible] means of a judicial writ.

habuit inde seisinam quando idem Ogerus fecit eidem Willelmo donum illud. Et predictus Rogerus donum illud agnouit[1] set querelam illam fecit per insipienciam suam, et ideo in misericordia.

Prior de Eatona summonitus fuit ad ostendendum quare theloneum exigi fecit a balliuis Dom. Regis missis ad nundinas de Eatona pro ouibus ad opus Dom. Regis emendis et occasione ipsius thelonei oues Dom. Regis ibidem emptas fecit arestari, desicut idem Prior seu Priorissa de Eatona[2] in nundinis de Eatona nullam habent libertatem nisi de gracia et concessione predecessorum Dom. Regis Regum Anglie, unde Dom. Rex non credit libertatem aliquam eis taliter concessisse quod ipsi et heredes sui inde dampnum proprie hereditatis incurrerent etc., et unde Willelmus de Clariuallibus et alii balliui dicunt quod cum uenissent ad predictas nundinas predicta occasione et emissent ibi ducentas oues per v. marc.[3] uenerunt balliui ipsius Prioris et exigerunt theloneum ab eis ita quod ipsi accesserunt ad ipsum Priorem et sectam produxerunt quod bidentes ipse fuerunt Dom. Regis,[4] idem Prior concessit eis quod in pace discederent cum bidentibus illis, et cum bidentes illas fugare uellent a nundinis uenit senescallus ipsius Prioris et dixit quod ipsi uoluerunt decipere ipsum Priorem et uoluerunt asportare consuetudines et cepit bidentes illas ita quod illas habere non potuerunt et illas huc usque detinuit ita quod Dom. Rex dampnum habet ad ualenciam c. sol. etc. Et Prior defendit etc. et infra[5]. Concordati fuerunt etc. Warr.

Assisa uenit recognitura si Willelmus filius Alani et quidam alii iniuste etc. disseisiuerunt Johannem de Clenchewartona de libero tenemento suo in Westerlinna post primam [illegible] et unde queritur quod disseisiuerunt eum de quodam [illegible]stagio. Frethebr.[6]

Et Willelmus uenit et dicit quod assisa non debet inde [illegible] quia fuit inde in seisina per predictum Johannem qui [illegible]stagium illud ei dedit per cartam suam et inde cepit

[1] [illegible]
[2] [illegible] of Nuneaton, a cell of [illegible] had a Pr[illegible] as well as a [illegible]
[3] Sic.
[4] Supply *et*.
[5] The Prior's defence is omitted.
[6] Freebridge Hundred, Norfolk.

homagium suum etc. et inde ponit se super patria iuratam. Et Johannes defendit quod nunquam mesu illud ei dedit et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod reuera predictus Johann magna constitutus infirmitate dedit mesuagium illud dicto Willelmo et homagium suum cepit per sic quo dictus Willelmus inueniret hominem pro eo usque in t sanctam et quod daret ei xx. marcas. Et quando Willelmus uidit quod traxit ad conualescenciam amouit de illo loco usque ad alium locum in terram suam pro et quando ipse conualuit plene reuersus est in terram scilicet mesuagium illud et ibi se retinuit per longum t donec predictus Willelmus ipsum inde eiecit. Dicunt quod bene credunt et intelligunt quod ita conuenit int quod si predictus Johannes conualesceret haberet mesu illud in pace, sin autem quod donacio illa ualeret. Et q si predictus Willelmus aliquid ei soluit de predict marcis, dicunt quod non. Quesiti eciam qualem seisinam Willelmus inde habuit, dicunt quod nullam nisi quod d ei factum fuit et homagium suum cepit sine seisina ideo consideratum est quod predictus Johannes recup seisinam suam et Willelmus in misericordia.

1252. Assisa uenit recognitura si Martinus filius Will
Galehou.[1] iniuste et sine iudicio disseisiuit Nicholaum filium H de libero tenemento suo in Rudham post etc., et queritur etc. quod fuit in seisina de iiij^{or}. acris terre quam pater suus profectus fuit in terram sanctam per q annos donec idem Martinus audito rumore de morte sui ipsum inde disseisiuit etc.

Et Martinus non uenit et ideo procedat iurat defaltam. Et dictum est quod non fuit attachiatus, qui
p. fuit inuentus, [et testatum est quod habet quoddam p liberum tenementum quod captum est in manum Dom. etc.

Juratores dicunt quod quidem Walmar tenuit t illam et habuit duos filios, scilicet, quendam Hugon quendam Martinum postnatum, et Hugo post mortem

[1] Gallow Hundred, Norfolk. [2] Corr. *Walmari* (?).

dicti Wulmari habuit seisinam de predicta terra, et idem Martinus mouit questionem et dixit quod terra illa fuit partibilis ita quod idem Hugo dedit eidem Martino xij. acras pro pace sua habenda et idem Martinus tenuit se contentum, et quando idem Hugo profectus fuit in terram sanctam reliquit uxorem suam et Nicholaum filium suum in seisina, qui inde fuerunt in seisina donec idem Martinus habuit rumores de morte ipsius Hugonis fratris sui et illos inde disseisiuit. Et ideo consideratum est quod Nicholaus recuperauit seisinam suam et Martinus in misericordia. Et quesiti de quanto tenemento fuit ipse Hugo in seisina quando profectus fuit in terram sanctam et de quanto tenemento idem Martinus disseisiuit ipsum Nicholaum, dicunt quod de xxx^ta^. acris terre sine dote matris ipsius Hugonis et de uno mesuagio.

[illegible] Assisa uenit recognitura si Radulfus de Pauilly iniuste etc. leuauit quoddam fossatum in Parua Riburga ad nocumentum liberi tenementi Egidii de Monte Pinzun in Magna Riburga post etc. et unde dicit quod impedimentum habet ita quod non potest habere accessum ad pasturam suam cum animalibus suis propter fossatum illud. Galebo.

Et Radulfus uenit et dicit quod nullum habet impedimentum nec nocumentum per fossatum illud quia nullam communam ibi habere debet quia ipse nullum tenementum habet in uilla illa nec communam habere debet. Reuera habet quendam tenentem in uilla illa qui sufficientem accessum habet ad pasturam illam, scilicet, in latitudine xxxviij. pedum, et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod predictus Radulfus iniuste leuauit quoddam fossatum in Riburga ad nocumentum liberi tenementi predicti Egidii sicut breue dicit, ita quod[1] leuacionem [illegible] arrata est communis uia et chacia in longitudine [illegible] perticate. Et ideo consideratum est quod fossatum prosternatur et sit sicut esse debet et solet, et Radulfus in misericordia[2].

[illegible] Assisa uenit recognitura si Walterus Blakeman iniuste Frecle-brugge. etc. disseisiuit Michaelem de Beaumes de libero tenemento

[1] Supply *per*. [2] This is Fitz. *Assise*, 437.

suo in suburbio de Lenna[1] post primam etc., et und
quod cum habeat quoddam molendinum prope Lenı
molendinum molere debeat per aquam salsam ipse in t
acreuit terram suam super stagnum et usque in st
illud quod cursus impeditur ad molendinum illud et
quod aqua non potest intrare in stagnum in tanta qua
sicut intrare solet etc.[2]

Et Walterus dicit quod reuera nullam fecit disse
quia obstruxit mare et aquam salsam de terra sua pro
non de terra stagni nec ad nocumentum stagni et ind
se super iuratam.

Juratores dicunt quod predictus Walterus fecit qu
nouum fossatum extra quoddam uetus fossatum quod
fuit multo tempore transacto usque in stagnum p
Michaelis et quod fundus inter illud uetus fossatum et
est ipsius Michaelis, et ideo ipse Michael disseisitus
toto fundo inter illa duo fossata in aliquo loco circ
pedes et in aliquo circiter viij. et in aliquibus locis p
minus. Et ideo consideratum est quod Michael
perauit seisinam suam, et Walterus in misericor
nouum fossatum prosternatur et Michael faciat de
usque ad uetus fossatum comodum suum sicut de
sua etc.

1255. Fourho. Assisa uenit recognitura si Thomas de Gelham et
alii iniuste etc. disseisiuerunt Ricardum de Dunham de
tenemento suo in Karletona et Dunham post primam e
cionem etc., et unde queritur quod disseisiuerunt e
quadam piscaria etc.[3] Et Thomas et alii ueniunt, et T
dicit quod piscari debet in predicta piscaria racione ta
et ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod de piscaria disseisiuit pr
Thomas predictum Ricardum iniuste etc. quia ibi
habere debet communam nec piscariam, et ibi capi feci
ipsius Ricardi, et in piscaria illa piscatus est iniust

[1] King's Lynn.
[2] Br. f. 234 b.
[3] Br. f. 233 b. This case is Fitz. Assize, 438. It seems that Richard complained not only that his right to fish had been impeded, that a bank had been raise nuisance of his land. In succeeds, in part he fails.
[4] The reason would be on

breue dicit. De tenemento uero et fossato dicunt quod predictus Thomas fecit quoddam fossatum largius quam debebat esse super quoddam tenementum. Requisiti cuius sit fundus ille super quem fecit largius fossatum illud, dicunt quod communis pastura est et non liberum tenementum ipsius Ricardi, unde idem Thomas nullum leuauit fossatum ad nocumentum liberi tenementi ipsius Ricardi, et ideo sit[1] in misericordia pro falso clamore de fossato et tenemento et perquirat sibi per breue de communa pasture. De piscaria uero recuperauit idem Ricardus seisinam suam uersus eundem Thomam et alios, et ideo Thomas et alii in misericordia etc. |

[189 b.] Midford. Ely.[2] Assisa uenit recognitura si Ricardus Russel iniuste et sine iudicio disseisiuit Johannem de Gelram de libero tenemento suo in Reimerestona post primam coronacionem etc., et unde queritur quod disseisiuit eum de una acra terre et uno mesuagio.

Et Ricardus Russel et omnes alii[3] ueniunt et dicunt. Et Ricardus dicit quod assisa non debet inde fieri quia predictus Johannes dedit terram illam cuidam uillano ipsius Ricardi, et ipse uillanus reddidit terram illam domino suo sicut emptam de catallis domini sui, et quod ita ingressum habuit per uillanum illum in terram illam ponit se super iuratam.

Et Johannes uenit et dicit quod nunquam feofauit uillanum illum nec idem Gilibertus[4] ingressum habuit in terram illam per uillanum suum, set ipsum inde disseisiuit, et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod predictus Johannes feofauit quemdam Willelmum qui inde obiit seisitus et post ipsum tenuit Adam frater eius[5] qui fuit uillanus ipsius Ricardi terram illam et illam excoluit et seminauit et inde obiit seisitus, et post mortem eius uenit ipse Johannes et asportauit lina uiridia et non matura, et idem Ricardus asportauit kaumiam[6] maturam et alia. Et ideo consideratum est quod idem

[1] Richard is amerced.
[2] Reymerston is in Mitford Hundred, Norfolk, which seemingly belonged to the Church of Ely.
[3] Other deforciants whose names are omitted.
[4] Corr. *Ricardus* (?).
[5] Brother of William the villein.
[6] Straw, Fr. *chaume* (?).

Johannes nullam habuit seisinam, ita quod nichil capit p[illegible] assisam, et ideo Ricardus inde sine die et Johannes [illegible] misericordia.

1257. M[illegible]ford. Ely. Assisa uenit recognitura si Robertus de Stokely et plur[illegible] alii disseisiuerunt Rogerum de Rising'[1] de libero tenement[illegible] suo in Rising' post primam etc. et unde dicit quod cu[illegible] habeat quoddam feofatum[2] ab antiquo leuatum in ead[illegible] uilla inter terram suam et terram ipsius Roberti unde cr[illegible] proiecta est uersus ipsum et arbores plantate sunt in ead[illegible] ipse succidit arbores et asportauit etc.

Et Robertus et alii ueniunt et dicunt quod predic[illegible] Rogerus nunquam fuit in seisina de fossato illo, set Robert[illegible] dicit quod aliquando fuit placitum inter quemdam Robert[illegible] de Rising' et Johannem le Peiteuin de toto manerio illo, [illegible] quod per concordiam partitum fuit manerium illud inter [illegible] et ita quod medietas manerii illius ei remansit cum fossato illo, ita quod nullam habuit inde seisinam nisi latenter.

Et Rogerus dicit quod fossatum illud pertinet ad partem suam et quod ipsum inde disseisiuit et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod fossatum illud factum fuit ad claudendum campum ipsius Rogeri scilicet quantum circumclaudit terram ipsius Rogeri et crista proiecta est uersus terram ipsius Rogeri et ipse Robertus asportauit arbores plantatas in fossato illo. Et ideo consideratum est quod Rogerus recuperet seisinam suam et Robertus in misericordia.

1258. Cantebr. Assisa uenit recognitura si Abbas de Waredona et plures alii iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Johannem de Walepol de libero tenemento suo in Wroching' post etc., et unde dicit quod predicta Ingeleysia una etc.[3] in ligea uiduitate sua dedit ei quandam particulam terre sue in feodo per cartam suam etc.

Juratores dicunt quod reuera ipsa Ingeleisia habuit quemdam Petrum in uirum primo et idem Petrus quandam particulam illius terre dedit ipsi Johanni per cartam suam. Mortuo uero predicto Petro uenit predicta Ingeleisia in

[1] [illegible] Rising, Norfolk.
[2] [illegible] feofatum.
[3] [illegible] of the deforciants.

ligia uiduitate sua et confirmauit donum predicti Petri uiri sui et illud residuum quod habuit in manu sua dimisit eidem Johanni ad terminum pro xiij. cumbis frumenti ei per annum reddendis. Et postea infra terminum illum uenit idem Johannes et duxit predictam Ingeleysiam ad domum suam ad quoddam Natale apud Walepole et ita conuenit inter eos ibi quod predicta Ingeleysia concessit ei terram illam in feodo per cartam suam, ita quod ad Purificacionem B. Virginis proximo accesserunt insimul apud Wrothing', et ibidem quodam die festiuo inter matutinas et missam[1] fecit idem Johannes legi cartam illam et ipsa concessit donum, et ita quod idem Johannes tenuit conuiuium in domo illa, et nocte appropinquante dixit predictus Johannes eidem Ingeleisie quod recederet, et ipsa exiuit, et postea reuersa petebat quod posset ibi hospitari caritatiue[2], quo concesso in crastino recessit ipsa, et idem Johannes remansit in seisina et fuit inde in seisina[3] postea per duos annos continuos donec per ipsum Martinum[4] et Ingeleysiam fuit inde disseisitus. Et ideo consideratum est quod idem Johannes recuperauit seisinam suam, et Martinus et alii in misericordia, et Johannes similiter in misericordia pro falso clamore uersus eos qui uenerunt per preceptum uicecomitis[5]. De Abbate de Waredona dicit[6] quod reuera predictus Petrus[7] dedit ei viij. acras de terra illa et mortuo eodem Petro uenit ipsa et recuperauit terram illam per breue de ingressu et terram illam similiter dedit predicto Johanni, et postea cito[8] postquam disseisiuit predictum Johannem uenit ipsa et dedit predicto Abbati predictas viij. acras. Et ideo consideratum est quod Abbas disseisiuit ipsum J. de predictis viij. acris, et ideo Abbas in misericordia etc. |

9. Assisa uenit recognitura si Radulfus Pictauensis de [190.]
Chauelegha et Reginaldus de Porta et Alicia uxor eius (Chauil[9].

[1] Between matins and mass.
[2] Br. f. 50.
[3] Stop in MS.
[4] One of the unnamed deforciants.
[5] Perhaps Ingeleisia's second husband.
[6] Seemingly the sheriff interfered to quell the disturbance.
[6] Corr. *dicunt*; this is part of the verdict.
[7] Ingeleisia's first husband.
[8] Br. f. 175 b.
[9] Seemingly Chevely Hundred, Cambridge.

iniuste etc. disseisiuerunt Henricum de Bokkesham de libero tenemento suo in Saxtona post primam etc., et unde queritur quod disseisiuerunt eum de duabus solidatis, et unde dicit quod fuit in seisina de redditu illo per tres annos et per Rogerum de la Lake[1] qui assignatus fuit ad redditum illum reddendum per Agatham matrem ipsius Henrici que redditum illum ei dedit. Et Radulfus Pictauensis non uenit quia non fuit inuentus eo quod est garcio Johannis de Saxtona pedes[2]. Set Reginaldus qui predictum redditu[m] tenet uenit pro se et Alicia uxore eius et nichil dicit qua[re] assisa remaneat.

Juratores dicunt quod reuera predicta Agatha ded[it] Rogero de la Brake unam croftam unde predictus redditu[s] prouenit pro ij. sol. et postea dedit predictum redditum [et] homagium ipsius Rogeri predicto Henrico, ita quod fuit [in] seisina quamdiu terra illa fuit in manu ipsius Rogeri, [et] postea dedit idem Rogerus terram illam Radulfo Pictauen[si] et idem Radulfus nunquam soluit ei redditum illum. [Et] postea uenit idem Radulfus et reddidit redditum illu[m] Florencie matri predicte Alicie, et ipsa Florencia post[ea] dedit terram illam predicto Reginaldo in maritagium cu[m] Alicia filia sua. Et quia idem Henricus ita fuit in seisina [et] ita sine iudicio disseisitus, consideratum est quod recupera[uit] seisinam suam et Radulfus et alii in misericordia.

1260[3]. Assisa uenit recognitura si Ricardus le Brun et plur[es] alii iniuste etc. disseisiuerunt Nicholaum de Dullingeham [de] libero tenemento suo etc. post primam etc., unde dicit etc. Et Ricardus et alii ueniunt etc.

Juratores dicunt quod reuera idem Ricardus[4] de[dit] predicto Nicholao filio suo x. acras de eadem terra ita qu[od] ipse reciperet[5] tota uita sua, et quia quidam capellanu[s] tenuit terram illam uenit idem Nicholaus et peciit qu[od] concederet ei unam trauam[6] de blado suo quod posset ui[...]

[1] [illegible]
[2] He was John's footboy.
[3] [illegible] A Cambridgeshire [illegible]
[4] [illegible] the defendant [illegible] father of Nicholas [illegible] Richard le Brun.
[5] Something seems omitted. Was he to receive the rent payable by the [illegible]?
[6] A thrave of wheat is twelve sheaves. (Halliwell.)

a, et ipse concessit ei, et ipse asportauit trauam triticari fecit illam pro uoluntate sua, set postea id percepit nomine suo. Processu uero temporis nter ipsum Nicholaum et Ricardum patrem suum, m fuit ei intelligi quod Ricardus frater antenatus[1] uit in Scocia, quod idem Nicholaus haberet totam ius Ricardi preterquam mesuagium et quamdam rram forinsecam tali condicione quod si predictus ueniret de Scocia quod donum illud nullum esset et n Ricardus haberet terram illam. Postea uero em Ricardus reuersus fuit de Scocia conuenit inter cholaum et predictum Ricardum quod tota terra neret predicto Nicholao in feodo per xx. marcas Nicholaus ei daret. Et quia predictus Nicholaus t ei reddere ei denarios illos nec tenere ei conuencim uenit et reddidit eidem Ricardo terram illam uoluntate et non coactus. Et quia nulla cepit le predictis x. acris nec aliquam seisinam inde uoluntate spontanea reddidit eidem Ricardo terram sideratum est quod Nicholaus[2] capiat per assisam us inde sine die et Nicholaus in misericordia etc.

uenit recognitura si Ricardus de Boeles et plures afra[4] disseisiuerunt Petrum Scissorem de libero o suo in Dilintona post primam etc., et unde quod disseisiuerunt eum de vj. acris terre etc.

cardus de Boeles balliuus Comitis de Herefordia mines ipsi sunt etc. uenit et dicit quod nichil in tenemento illo nisi communam pasture unde n seisina ab antiquo tempore, et dicit quod terra ta est in culturam hoc anno ita quod si aueria sua t blada illa hoc non fuit cum warda facta set per [5], et bene dicit quod fossata illa non sunt per illos set per forestarios et per consideracionem uiri-

forciant.
nichil.
ton and Kimbolton are in nshure.
of the other deforciants

[5] If there was a mere escape of beasts into the land in question this would be no disseisin. The Statute of Merton has been lately past; seemingly Peter has been approving.

Et Petrus et Mauricius[1] dicunt quod terram ill habuerunt et excoluerunt per tres annos uel quas secundum quod predictum est et si aliqua terra ibi nouo redacta sit in culturam non conqueruntur de illa.

Juratores dicunt quod homines de Kinebalt' fere ma pars uillate immiserunt aueria sua in terram illam que antiquo fuit exculta cum warda facta, et pauerunt blada fossata ipsius Petri prostrauerunt per que uetus tenementu fuit inclusum, et reuera forestarii prostrauerunt fossata pe que noua tenementa de nouo fuerunt inclusa et quanda partem de ueteri fossato circiter duas perticatas, et similite bladum ipsius manerii depastum est cum warda facta e similiter fossata sua prostrauerunt. Et ideo consideratu est quod predicti Mauricius et Petrus recuperauerunt seisinas suam et omnes alii in misericordia. |

[190 b.] 1262. Wigorn. Preceptum est uicecomiti semel et secundo quod mitter quatuor legales milites de comitatu suo ad Galfridum d Abbetota qui languidus est ut dicitur ad uidendum utru idem Galfridus sit compos sui et sane mentis ita quod secun dum consuetudinem regni possit terram lucrari uel perde uel non, et quod uenire faceret milites ad testificandum etc et milites non uenerunt set uicecomes misit nomina militu Postea ad peticionem ipsius G. de Abbetota posita es loquela usque ad aduentum iusticiariorum, et ideo hic sin die. Et uicecomes uenire faciat in aduentum iusticiarioru predictos milites ad testificandum etc. Postea uenerun quatuor milites missi et dicunt quod non est compos sui ac sane mentis ita quod possit secundum consuetudinem regi terram lucrari nec perdere[2].

1263. Dorset. David Basset et Galfridus de Langelegha Marescalli Dom. Regis manuceperunt super omnia que habent u habebunt coram Dom. Rege tali die etc. Robertum filiu Johannis de Baiocis ad standum recto de hoc quod cum sua cepit quandam puellam cuius custodia ad ipsum Do Regem pertinet et ipsam abduxit. Et ideo mandatum e uicecomiti quod ponat in respectum utlagariam que eide Roberto fieri debuit predicta occasione[3].

[1] A plaintiff not named above. [2] See Br. f. 420 b. [3] See Case 1267.

sisa uenit recognitura si Johannes de Marinis et plures infra[1] iniuste etc. disseisiuerunt Sarram de Tudeham ero tenemento suo in Seffordia post primam etc., et ueritur quod disseisiuerunt eam de uno mesuagio etc. annes et alii non uenerunt, et testatum est quod it disseisinam infra itineracionem Dom. Regis uersus illas et statim recesserunt ita quod non potuerunt i. Et ideo procedat assisa uersus eos per defaltam. atores dicunt quod predictum mesuagium simul cum ra datum fuit in maritagium eidem Sarre ita quod seisina de redditu et homagio per magnum tempus, tua quadam muliere que tenuit mesuagium illud it ipsi Johannes et alii et noluerunt permittere quod psius mulieris faceret eidem Sarre seruicium nec um suum, nec releuium. Et ideo consideratum est edicta Sarra[2] recuperauit seisinam et Johannes et alii ricordia. Cantebrugg.

ceptum fuit uicecomiti quod haberet coram Dom. rpora Willelmi Crupet et plurium aliorum iuratorum noue disseisine quam Simon de Lelbrug' aramiauit Emmam de Cheddewrthe de tenemento in Lelbrug', ficandum Dom. Regem de sacramento quod fecerunt a illa et tenemento illo, et unde predicta Emma st quod assisa illa falso etc. Glouc.

predicti Willelmus et alii ueniunt et dicunt precise rius dixerunt coram iusticiariis ad assisam illam am assignatis quod predictus[3] Emma iniuste et sine disseisiuit ipsum Simonem de libero tenemento suo in ' post terminum etc.

predictus Simon quesitus quod ius habuit in terra illa em seisinam, dicit quod habuit terram illam de dono is de Matresdona et Alicie uxoris eius per cartam quam profert et que testatur quod idem Johannes et concesserunt et tradiderunt ipsi Simoni quartam unius uirgate terre in Lelbrug' habendam et tenendam

[1] ...es of other deforciants omit-

[2] ...h it seems, brought an assize for the messuage, though she did not claim to hold in demesne.

[3] Sic.

sibi et heredibus suis de ipsis Johanne et Alicia et ex heredibus libere et integre in perpetuum, reddendo inde annum v. sol. pro omni seruicio saluo forinseco, ita reddidit eis redditum illum donec per ipsos assignatus Waltero de Bannebiria ad redditum illum reddendum. predicti iuratores quesiti si carta illa uera sit, dicunt sic, et quidam eorum interfuerunt ubi carta illa lecta fu pleno comitatu, et quod idem Simon per cartam illam feoffatus de terra illa. Et ideo ipse Simon inde sine d dictum est predicte Emme quod sibi inde perquirat per l de conuincendo illos per xxiiij. si uoluerit uel alio modo[1]

1266. Wigorn. Alicia de Russok petit uersus Galfridum Esturmy ter partem manerii de Russok cum pert. ut dotem suam etc. Galfridus uenit et alias fecit defaltam postquam obiecen quod wauiata fuit in comitatu Wigornie pro morte Wa de Portes et abiurauit regnum Anglie apud Norhampto ita quod terra capta fuit in manum Dom. Regis et summonitus fuit quod esset auditurus iudicium suum. uenit et dicit quod nullum fecit attornatum in loquela Adam Esturmy nec alium. Postea inuentum est in ro quod idem Galfridus fecit predictum Adam et quosdam attornatos suos qui pro eo sequebantur loquelam illam. quia predictus Adam non potest saluare defaltam sideratum est quod Alicia recuperauit seisinam suam de t parte predicti manerii, et G. in misericordia, nisi milites dixerint quod ipsa wauiata fuit in comitatu Wigornie quod abiurauit regnum apud Norhamptonam. |

[191.] Postea ueniunt omnes iuratores et dicunt quod numquam wauiata fuit in comitatu Wigornie pro m predicti Walteri de Portes nec abiurauit regnum Anglie Norhamptonam. Et ideo ipsa inde quieta et recupe seisinam suam et G. in misericordia. Et fecit finem cu pro dampnis suis etc. et inuenit plegios suos etc.

1267. [illegible] Thomas de Baiocis summonitus fuit ad responder Dom. Regi quare adduxit Elenam iuniorem filiam Eu de Moruilla que est de donacione Dom. Regis qui eam u

[1] This is a case for an attaint, not for a certificate, for the verdict is plain enough.

maritare Radulfo de Gorges. Et Thomas uenit et dicit quod predictus Eudo ipsam ei dedit in uita sua ita quod ipsam desponsauit in uita patris sui et ipsam adduxit ut uxorem suam. Postea uenit Thomas et inuenit plegios tales etc. quod habebit eam coram Dom. Rege etc. De maritagio. Moreuilla Gorges[1].

Ad diem illum uenit idem Thomas et produxit Elenam filiam ipsius Eudonis, et quesitus quando desponsaret eam, dicit quod primo coram ipso Eudone patre ipsius Elene et de consensu et uoluntate eius accepit eam in uxorem per uerba de presenti dicendo, accipio te in uxorem meam, et postea quadam die dominica, unde idem Eudo obiit die Martis sequenti, desponsauit eam in facie ecclesie adhibita debita solempnitate coram pluribus fidedignis qui hoc probabunt si fuerit necesse. Et quia predicta Elena est infra etatem et cum ad etatem peruenerit potest consentire matrimonio uel dissentire et cum non teneat matrimonium ex parte sua ante etatem quamuis ualeat et teneat ex parte ipsius Thome qui plenam habet etatem, ideo remanet predicta Elena in custodia Dom. Regis usque ad etatem ut consenciat matrimonio uel dissenciat. Et quia idem Thomas abduxit eam in Walliam extra potestatem Dom. Regis sicut ipse cognoscit ideo custodiatur. Postea inuenit plegios ad standum recto. Et dies datus est plegiis de habendo eum tali die etc. coram Dom. Rege etc. Et quia ita abduxit eam extra potestatem Dom. Regis et non reduxit eam nisi coactus ideo in misericordia etc.

Gilibertus de Popham summonitus fuit ad warentizandum Petro de Heies xvj. acras terre cum pert. in Necham etc. Et Gilibertus uenit et petit inspeccionem carte per quam debeat terram illam ei warentizare. Suth.

Et Petrus dicit quod ipse est in seisina de seruicio suo et quod pater suus[2] et antecessores sui obierunt in seisina de seruicio illo et super hoc profert quandam cartam cuiusdam Willelmi filii Thurstani que testatur quod ipse liberauit et

[1] See Case 1263 and the marginal note to Case 346 which note apparently alludes to these proceedings, and the point that process to outlawry is applicable in such a case as the present. It seems that Elen rejected Thomas and married Ralph. This case is Fitz. *Garde*, 117.

[2] Gilbert's father.

remisit antecessoribus ipsius Petri ten' pro iiij. sol. p annum.

Et Gilibertus dicit quod non est heres ipsius Willelm qui cartam illam dedit nec aliquid in ea continetur per quod debeat terram illam warentizare nec aliquid clamat in terra illa nec in seruicio illo, et ideo non uidetur ei quod debet illam ei warentizare. Et Petrus dicit quod Robertus pater ipsius Giliberti habuit septem acras in Necham in escambi pro illis xvj. acris ab antecessoribus suis propter quod debet terram illam ei warentizare.

Et Gilibertus dicit quod nullam terram tenet in escambi pro illis xvj. acris, nec aliquid clamat in illis nec in seruici illo, nec idem Petrus aliquam cartam profert de feofament nec aliquod munimentum per quod debeat illam warentizare. Ideo consideratum est quod Dom. Rex[1] recuperauit seisinam suam et Gilibertus inde sine die, et si idem Petrus crediderit se aliquod ius habere in terra illa, perquirat inde sibi per legem terre uersus Gilibertum si uoluerit[2].

1269. Kant. Henricus de Kantia questus fuit Dom. Regi quod cum implacitaret quemdam Willelmum Picoc coram iusticiariis in banco per breue de fine facto, et unde ibi questus fuit quod predictus Johannes de N.[3] iniuste cepit aueria sua et detinuit pro defectu ipsius Willelmi contra finem illum, et coram eisdem iusticiariis consideratum esset quod aueria sua ei deliberarentur, et tulisset breue Dom. Regis predict Johanni, ipse J. illud recipere noluit nec aliquid pro eo facer noluit in contemptum Dom. Regis, et eciam plura breui recipere recusauit, ita quod dampnum habet etc. Et J. uen et dicit quod predictus W. Pikoc implacitauit eundem Henri cum de placito conuencionis in comitatu et in tantum pr cessit placitum illud quod adiudicate fuerunt eidem Willelm per consideracionem comitatus ij. marce et dimidia, et dat fuit dies ad solucionem faciendam, ad quem nichil soluit it quod consideratum fuit quod distringeretur, et balliu ceperunt aueria ipsius H., et super hoc uenit H. et tul

[1] The King as demandant, Peter [illegible] tenant, 26. [illegible] Gilbert [illegible]
[2] Seemingly the sheriff.
[3] This is a title Warrant de Char[illegible]

breue Regis quod aueria sua deliberarentur *primo unum, post aliud, et plura*[1] contra consideracionem illam, et quia aueria sua non deliberauit ideo fecit querelam istam, et inde ponit se super patriam et super comitatum. Et predictus W. presens est et hoc cognoscit et H. similiter. Et ideo quia iudicium comitatus non fuit conuictum ad falsum, consideratum est quod aueria non fuerunt replegianda, et predictus J. in nullo reliquit[2] quod aueria non deliberauit, et ideo J. sine die et H. in misericordia. |

Custodia terrarum que fuerunt Odardi de Wigentona in comitatu Cumbrie remanet Dom. Regi quia idem Odardus tenuit de Dom. Rege per serianciam scilicet eundi cum eo in exercitu uersus Scociam in antegarda et in redditu suo in retrogarda quod quidem reputatur esse magna seriancia secundum quod conuictum est per inquisicionem, et preterea quia dedit cornagium quod anglice dicitur horngelde[3]. [191 b.] Cumberland.

Michael de Baueut summonitus quo waranto clamat libertatem habendi wreccum in hundredo de Blithinge[4] uenit et dicit quod ipse et antecessores sui semper habuerunt wreccum in eodem hundredo a conquestu Anglie, ita quod ipse alias habuit wreccum tempore Regis J. scilicet tabulas et alias minutas res. Et quesitus quid nunc habet de wrecco illo, dicit quod habuit lx. libras cere et xxxij. pelles murilegorum, xx. bordas etc. Et quesitus de quo tenet tenementum suum per quod clamat libertatem illam, dicit de Comite Rogero[6]. Et quia nichil tenet de Dom. Rege nec ab aliquo qui huiusmodi habere possit libertatem nec aliud ostendit speciale quid[7] propter quod istud ius ad ipsum pertineat nisi quod habuit aliquando borz[8] quod non tenetur pro wrecco, ideo consideratum est quod reddat wreccum quod cepit et sit in misericordia pro transgressione illa[9]. Suffolk. De wrecco[5].

Simon de Petraponte eodem modo summonitus dicit quod Suffolk.

[1] Of these words I am uncertain. Henry followed up his first writ with an alias and a plurics.

[2] Corr. deliquit.

[3] See Br. f. 35 b, 87 b. This case [illegible] 148.

[4] The Blything hundred is Easton Bavent. In 9 Edw. I., a Thomas Bavent was in trouble for taking wreck in this part of the world. Page, *Supplement to the Suffolk Traveller*, p. 228.

[5] By the copyist.

[6] Roger Bigod.

[7] Om. *quid*.

[8] The boards, *tabulas*, above mentioned.

[9] Br. f. 55 b.

tenet terram suam per quam clamat libertatem de Warannie, et ipse et antecessores sui semper hal wreccum a conquestu Anglie, et quicquid habuit de isto inrotulatum est per uicecomitem et coronatores. iudicium ut supra[1].

1273. Cestr. [2]Datus fuit dies Willelmo de Fortibus et uxori participibus suis heredibus J. Comitis Cestrie tali coram Dom. Rege de audiendo iudicio suo, utrum si tus Cestrie diuidatur inter participes debeant tenere partes de Dom. Rege in capite uel de Willelmo de F qui habet aesnesciam et debet esse Comes ut ipse dic Dom. Rex petit iudicium si debeat partiri, et pe allocari quod habet partem unam scilicet Johannis de et uxoris sue etc.[3]

Item de hoc quod petit[4] totum comitatum et dic non est partibilis dicunt Henricus et participes su hucusque usitatum est in Anglia quod si aliqua he descendit sororibus quod equaliter diuidatur inter sor ita in Anglia hucusque semper usitatum est et nu uisum est contrarium. Item si sorores aliquam hereditatem per assisam mortis antecessoris nulla petere sine altera, et si seisina fieri debeat omnibus fieri debet. Ita[5] patet quod partiri debeat quia quam facta fuit particio inter heredes Comitis Rannulfi Comitem Johannem qui fuit de sorore eius primoge alias sorores ipsius Comitis Rannulfi de Cestria, de co

[1] See last case.

[2] In 1232 died Earl Ranulf. His heirs were, (a) his nephew John le Scot, representing a dead sister Maud, (b) his nephew Hugh of Albini afterwards Earl of Arundel, (c) his sister Agnes, wife of William Earl of Ferrers, (d) his sister Hawisia, wife of Robert de Quenci Earl of Winchester. John le Scot became Earl of Chester but the exact nature of his title to the County Palatine is questionable in this case. In 1237 he died. His heirs were (1) his niece Christiana wife of William de Forz afterwards Earl of Albemarle, representing a dead sister, (2) his niece Dervorguil, wife of John Balliol, representing the same sister, (3) Ada, wife of Henry of (4) his sister Isabella, wife Bruce. William de Forz cl county as an indivisible right of his wife, eldest da the eldest sister of Earl Jo above Cases 1127, 1213, 12

[3] The nature of the kin to the share does not ap this point there is pro omission. What follows is the pleading of Henry of and those whose interest is as his.

[4] William de Forz it is wh the whole county.

[5] Corr. *Item*.

mnium[1] facta fuit particio inter omnes participes, Comitatus Cestrie integre remansit predicto Comiti ad partem suam et alie terre extra comitatum ierunt per racionabilem extensionem inter alios , et hoc fuit in curia Dom. Regis apud Norhamp- tali modo facta fuit quod si aliquid deesset alicui ua quod ille qui plus haberet perficeret de parte participibus qui minus haberent, et unde alii parti- modum implacitauerunt predictum Comitem J. eo uit ad partem suam ut aliis uidebatur plusquam ad nuit habendum, set Comes J. obiit infra placitum. mitatus Cestrie non esset partibilis sicut idem dicit predictus Comes J. quando particio alias de hereditate Comitis Rannulfi inter heredes suos omitatum Cestrie integre et [2] precipuum et nichil- rtem suam de aliis terris extra Comitatum Cestrie, Comitatu Lincolnie et aliis terris. Et ex quo ita am non habuit uidetur quod Comitatus ille Cestrie sit. Item uidetur quod partiri debeat per hoc Comes Albemarlie implacitatus esset a Simone de e quodam manerio uocauit omnes participes illos ad ndum simul[3].

illelmus pro se et uxore sua dicit[4] sine placito ad dicunt quod Dom. Rex est in seisina per eos de psorum ipsi de escambio per Dom. Regem, quod hoc non debet, quia id quod ipsi inter se fecerunt non edire seisinam suam et petit iudicium. Item[5] de dicunt quod ipsi propinquiores sunt in gradu et ctauerunt mortem utriusque Comitis hoc ei nocere t cum uxor sua sit de primogenita sorore et petit

ment is that Earl John's tole county was merely a family arrangement.
... If John had got ... hereditary right he taken it as a preciput brought it into hotch-

... by Simon of Senlis the ... vouched all the warranty, thus treating ...ners. See judgment below.

[4] William's first argument seems a reply to something that the copyist has omitted; perhaps Henry and the other parceners had granted their shares to the king in exchange for other lands. This may be the meaning of the king's statement that one share belongs to him.

[5] Reply to an argument that sisters are nearer heirs than nieces.

seisinam sicut de aesnescia sua qualem Comes J. habu
Item ad hoc quod dicunt quod hereditas quelibet que sor
bus accidit diuidi debet inter sorores et quod nunquam ui
[1282] fuit casus Comitatus, | dicit quod casus iste non est sim
casibus communibus nec unquam euenit iste casus in Ang
unde Comitatus diuidi non debet cum sit Comitatus Pal
Item ad hoc dicit[1] quod facta fuit particio tocius heredit
Comitis Rannulfi simul cum Comitatu Cestrie et per ext
sionem et quod Comes J. habuit Comitatum Cestrie
partem suam et per extensionem, ad hoc[2] dicit Willeh
quod de hoc nichil scit, set quicquid dicatur semper p
consideracionem curie Dom. Regis secundum quod prediet
est de Comitatu integre racione aesnescie qualem predi
Johannes Comes habuit saluo iure cuiuslibet[3]. Et d
eciam quod in uita ipsius Comitis Rannulfi positus fuit
seisinam Comes J. de ipso Comitatu et cepit homagium
fidelitates hominum et propter hoc non quietam clam
partem suam de aliis terris extra Comitatum etc.

Et super hoc uenit Johannes de Baillol pro se et u
sua et petit partem suam cum predicto Willelmo de Forti
et uxore sua sicut ille qui habet sororem uxoris ip
Willelmi et exiit de sorore ipsius Johannis primogenita s
et uxor ipsius Willelmi et petit medietatem scilicet il
partis quam predicti Willelmus et Christiana habuerint,
est siue ipsi habuerint totum Comitatum integre
partem etc.

Et quia pauci magnates presentes fuerunt in curia
in se non fuerunt ausi assumere de faciendo iudicio[4], i
pro afforciamento curie datus est dies talis etc. de audie
iudicio suo de consilio curie etc. Et Comes W. de Ferarii
Comes de Arundel etc. apponunt clamium suum etc.[5]

Postea apud Westmonasterium coram Dom. Rege
coram Octone tunc Ecclesie Romane Legato, E. Cantuarie

[1] Corr. *Item ad hoc quod dicunt.*

[2] *ad hoc* interlined, omit these words.

[3] I.e. proprietary right where it may. I have the possessory right based on John's seisin.

[4] See Case 1227.

[5] This is a claim on behalf of of the heirs of Earl Ranulf, m ing to open the question wh Earl John was entitled to the of the Palatinate by hereditary r

W. Eboracensi Archiepiscopis, Lincolniensi, Norwicensi, Karleolensi, Wygornensi, Cycestrensi Episcopis, W. Comite de Ferariis, H. Comite Herefordie, Stephano de Segraue, Johanne Byset, Hereberto filio Mathei, Petro filio Hereberti, Johanne filio Galfridi, Petro de Malo Lacu, Willelmo de Cantelupo, Giliberto Basset, Bertramo de Curiel, Johanne de Neuilla et pluribus aliis magnatibus Anglie tunc presentibus, recitatum est recordum et redditum iudicium hoc modo, quia semper hucusque usitatum est in Anglia quod si aliqua hereditas descendat sororibus quod hereditas illa inter eas equaliter diuidatur, et numquam uisum est contrarium, et preterea cum omnes sint quasi unus heres et nulla earum potest sine aliis petere uel respondere, et preterea quia alias facta fuit particio inter heredes Comitis Rannulfi de eadem hereditate ita quod Comes J. habuit ad partem suam predictum Comitatum Cestrie per extensionem et ita quod nichil habuit de terris que fuerunt Comitis Rannulfi forinsecis nec aliquid inde clamabat et tali modo quod si plus haberet per extensionem quam ad eum pertineret quod superfluum refunderet aliis participibus suis, et preterea cum quidam de participibus suis implacitati essent de quadam parte illius hereditatis et nollent sine participibus respondere ipse Comes Johannes uenit cum aliis participibus et respondit sicut particeps racione predicti Comitatus, et quia predictus Willelmus et uxor eius nullam ostendunt racionem sufficientem neque probabilem in contrarium quod non sit partibilis, consideratum est quod Comitatus diuidatur inter predictos participes[2].

Nota quod Comitatus Paleys diuidendus est inter coheredes. Judicium redditum de Comitatu Cestrie[1].

Et Abbas de Beggeham summonitus fuit ad respondendum Dom. Regi quo waranto tenet j. dennam cum pert. in Ellefordia[3], et Nicholaus de Kenet eodem modo quo waranto tenet unam dennam cum pert. in eadem uilla. Kent.

Et Abbas uenit et dicit quod habet dennam istam de dono et concessione Willelmi de Kayu per cartam suam quam profert et que testatur quod dat et confirmat domo et canonicis de Beggeham et successoribus suis in puram et

[1] In the copyist.
[1] This case is Fitz. *Particion*, 18.
[2] See Br. f. 76, 76 b.
[3] Aylesford.

perpetuam elemosinam totam terram quam habuit in San
rigg' cum omnibus pertinenciis suis sine aliquo retenemen
ita libere et quiete sicut aliqua elemosina liberius et quiesc
et melius potest possideri, et unde Abbas dicit quod do
illa est de predicta terra de Sanrigg'. Dicit eciam id
Abbas quod Rex J. pater Dom. Regis confirmat ei don
illud per cartam[1] suam quam profert et que testatur q
inter alia tenementa et alias concessiones quas ei confirm
confirmat ei de dono Willelmi de Kayu totam terram qu
idem Willelmus habuit in Sandrigg' de feodo de Ellefor
et unde dicit quod cum J. Rex pater Dom. Regis terr
illam ei confirmauerit non potest idem Dom. Rex pet
contra confirmacionem patris sui cum non sit alius qui pe
nisi Dom. Rex. Dicit eciam quod alias implacitatus fuit
Dom. Regem et per consimile breue, et tunc audita resp
sione recessit sine die, et inde ponit se super rotulos, et si
non sufficit, dicet aliud. Quesitus est rotulus in quo co
pertum est quod Abbas eodem modo tunc summonitus f
sicuti et nunc, et ibi eodem modo respondit sicut hic, et
quod ibi recessit sine die. Et Ricardus de Grey qui sequit
pro Dom. Rege dicit quod predictus Willelmus nichil ten
de terra illa in feodo quod posset alicui eam dare nisi tant
de ballio J. Regis. |

[182 b.] Et Abbas dicit quod tenuit illam in feodo et siue ill
teneret in feodo siue de ballio uidetur ei quod Dom. Rex n
potest eam petere contra sui patris confirmacionem.

Et Ricardus qui sequitur pro Rege dicit quod confirma
illa ei nocere non debet ex quo facit mencionem de plur
aliis terris et donis, et Dom Rex deceptus fuit et si sci
quod esset de feodo suo eam non confirmasset. Et Ab
dicit quod non fuit deceptus quia in confirmacione illa fa
mencionem de dono Willelmi Kayu et de feodo de Ellefor
Et quia habet confirmacionem J. Regis de terra illa que
pressam facit mencionem de terra de Elleforda siue id
Willelmus haberet in feodo siue de ballio, consideratum
coram Dom. Rege quod Abbas recedat quietus cum seis
sua.

[1] Among the charters of Bayham Abbey in Monast. vol. 6, p. 914.

PLACITA CORAM DOM. REGE HENRICO FILIO REGIS JOHANNIS ANNO REGNI SUI VICESIMO QUARTO.

Prior de Britewella summonitus fuit ad ostendendum quo waranto tenet aduocacionem ecclesie de Kanewedena que est eschaeta Dom. Regis etc. Essex.

Et Prior uenit et dicit quod habet aduocacionem illius ecclesie de dono cuiusdam Roberti de Essexia filii Swaim et patris Henrici de Essexia qui inter ceteras donaciones quas ei fecit dedit eidem Priori dictam aduocacionem etc et inde etc.

Et Eudo filius R. qui sequitur pro Dom. Rege uenit et dicit quod donum predicti Roberti nec donum Henrici nec confirmaciones Regis et Episcopi ei ualere deberent, quia post donum illud et post confirmaciones illas presentauit ipse Henricus de Essexia ad eandem ecclesiam quamdam personam scilicet Johannem de Danmartin qui ad presentacionem suam fuit admissus ad eandem ecclesiam, et uixit longe post mortem ipsius Henrici et obiit persona, et ita quod quando manerium de Kanewodena cecidit in manum Dom. Regis Ricardi per feloniam quam idem Henricus fecerat[1], dedit idem Dom. Rex manerium illud cum omnibus pert. suis et cum aduocacione illius ecclesie cuidam Magistro Orry ingeniatori suo, et post mortem ipsius Magistri Orry habuit Alanus Orry manerium illud cum omnibus pert. suis. Ad cartam uero Henrici de Essexia respondet quod illa ualere non debet eidem Priori quia confecta fuit post feloniam quam fecit per quam amisit manerium illud et alias terras suas. Datus est dies etc.

Assisa uenit recognitura si Ruwaldus filius Alani iniuste etc. disseisiuit Rogerum de Scaccario de communa pasture sue in Estwode que pertinet ad liberum tenementum suum in Abefeldia post primam etc. Oxon.

Et Ruwaldus uenit et dicit quod nunquam disseisiuit eum

[1] Henry of Essex was convicted of treason in 1163.

de aliqua communa quia nullam habuit ibi nec
fuit in seisina de eadem communa pasture et inde
super iuratam.

Juratores dicunt quod predictus Rogerus ha
communam et semper ibi communicauit set nec
pastura illa pertineat ad liberum tenementum
Abefeldia set bene sciunt quod homines ipsius Roger
Rogerus similiter de Eustowode communicant in bos
terra ipsius Ruwaldi et ipse Rowaldus et homines
Abefeldia communicant cum ipso Rogero et homin
in terra ipsius Rogeri set non sunt de eodem feod
baronia[1]. Et quia sic fuit in seisina consideratum
Rogerus recuperauit seisinam suam et Ruwaldus i
cordia[2].

1277. Wiltes. Henricus de Mara summonitus fuit ad respon
Johanni de Dibenham quare distringit ipsum Johanne
ei consuetudines et seruicia que ei non recognoscunt
idem Johannes nichil clamat tenere de ipso et ad re
dum quare iterum[3] cepit aueria eiusdem Johannis
predicta postquam ei replegiata fuerunt per precept
Regis et postquam loquelam illam coram iustic
primam assisam cum in illas partes uenerint pon' p
unde dicit quod iniuste eum distringit pro sectis et p

Et Henricus uenit et dicit quod predictus J
iniuste dicit quod non tenet de eo et quod nullum
ei debet, quia reuera Willelmus Lungespeye filius
Ele quondam Comitisse Sarisbirie dedit ei quicqui
[15d.] uel habere | potuit in uilla de Shepriggе, Diden
Ferlegha, Hentona ut in terris, homagiis, homin
eorum sequelis, redditibus, seruiciis, libertatibus
consuetudinibus, et omnibus aliis pertinenciis sui
nemora sua de Seperigge, Didenham et Fernlegha et
et preter seruicium et redditum Thome Blundi et
etc. et infra[4], et ita quod homines et tenentes ipsius
sicut consueuerunt habeant porcos suos nutricios in

[1] See Br. f. 230.
[2] This is Fitz. *Assise*, 439.
[3] Sic.
[4] Br. f. 159.
[5] Omission of names tenants.

suis in dictis nemoribus quietos et predictus Henricus habeat pannagium hominum suorum, et unde dicit quod idem Willelmus ei dedit homagium et seruicium predicti Johannis et in plena curia attornauit ei in presencia ipsius Johannis seruicium ipsius Johannis, et unde dicit quod fuit in seisina de predicto seruicio ipsius Johannis et de sectis et aliis continue per duos annos usque ad festum S. Martini etc. et inde ponit se super patriam.

De capcione uero aueriorum respondit et dicit quod distrinxit eum pro seruiciis suis et consuetudinibus et cepit aueria sua ita quod ad querelam ipsius Johannis deliberata fuerunt semel per uicecomitem, et illa postea ei retornata fuerunt per consideracionem comitatus et inde ponit se super comitatum. Et Henricus petit sibi allocari quod idem Johannes deaduocat eum quod nichil clamat tenere de eo etc.

Et Johannes uenit et dicit quod nichil tenet de eo et nichil clamat tenere de eo quia reuera Ela quondam Comitissa Sarisbirie in ligia potestate et uiduitate sua dedit ei pro homagio et seruicio suo quamdam terram in manerio suo de Seprigge scilicet totam terram cum pert. quam Rogerus de Didenham frater ipsius Johannis tenuit in Didenham habendam et tenendam sibi et heredibus suis etc. libere quiete reddendo inde annuatim sibi et heredibus suis ipse et heredes sui iij. s. et tres obolos pro omni seruicio demanda et seculari exaccione, ita quod tempore predicte Comitisse quamdiu manerium de Sheprigge fuit in manu sua nunquam fecit ei alias consuetudines uel seruicia quam predictos denarios, et inde profert cartam predicte Comitisse que donum illud testatur. Profert etiam cartam Willelmi Longespeye filii et heredis predicte Comitisse per quam confirmat ei donum predicte Comitisse per eadem uerba que continentur in carta ipsius Comitisse, et unde dicit quod quamdiu manerium illud fuit in manu ipsius Willelmi nunquam fecit alias consuetudines uel seruicia quam predictum seruicium predictorum denariorum per annum, et quando idem Willelmus dedit eidem Henrico xij. libratas terre in predicto manerio de Sheprigge assignauit ei seruicium suum scilicet predictorum denariorum in extensione predictarum

xij. libratarum terre, et bene cognoscit quod reddidit seruicium illud scilicet predictorum denariorum per pre tam assignacionem ipsius Willelmi, et bene defendit q sectam nec aliud seruicium ei fecit, et petit iudicium si i Henricus alias consuetudines uel seruicia petere possit q illi qui ipsum Henricum feofauerunt habuerunt et simi qui feofauerit ipsum Johannem si de ipso Henrico te clamaret etc. Concordati sunt etc.

1278. Suff. Radulfus de Bereforlia summonitus fuit ad ostenden quare desponsauit Mariam que fuit uxor Radulfi filii B que fuit de donacione Dom. Regis racione custodie ter heredis Radulfi filii Briani sine licencia ipsius Dom. R etc. Et predicta Maria eodem modo summonita q permisit se maritari predicto Radulfo sine licencia i Dom. Regis. Et Radulfus et Maria ueniunt et dicunt q nichil tenent de honore Peuerelle nisi in dotem ipsius M Postea finem fecerunt cum Dom. Rege per tantum et nisi reddiderint infra terminos statutos concedunt q uicecomes faciat denarios illos de terris et catallis etc.[1]

1279. Essex. Thomas de Plumberge et Cristiana uxor eius Marti filius Simonis et Barbota uxor eius summoniti fuerunt respondendum Margerie la Bigod quare ipsi subtraxer sectam ad hundredum suum de Bardestaplia, et unde d quod ipsa inde fuit in seisina tempore Dom. Regis qui n est capiendo inde expleta ad ualenciam x. sol. sicut placitis et aliis etc.

Et Thomas de Plumberge et Martinus ueniunt et pred Cristiana et Barbota per attornatos suos ueniunt et di quod terra illa partita fuit inter tres sorores, scilicet, Chr anam, Barbotam et Clemenciam que mortua est et h quendam filium qui est infra etatem, et petit[2] indiciu debeat sine participe earum respondere etc.

Et Margeria per attornatum suum uenit et dicit terra illa partita fuit et ita quod quelibet ipsarum sepa debet acapitare Dom. Regi et quelibet separatim sequi se et facere alia seruicia etc.[3]

[1] This is Fitz. *Prerogative*, 27.
[2] Sic.
[3] This is Fitz. *Partition*, 19. Br. f. 430.

Postea predicti Thomas et Christiana et Barbota per [193 b.]
tornatos ipsarum ueniunt et dicunt quod nullam sectam de debent quia reuera tempore M. de Patteshulla quando inerauit aliquando in comitatu Essexie fuit inquisicio facta ram eo per preceptum Dom. Regis per xl. milites, et quod llam sectam debeant recognitum fuit per inquisicionem lam, et inde ponunt se super rotulos de itinere ipsius Marni.

Et Margeria uenit et dicit quod secta illa semper debita it ad hundredum de Bardestaplia quod habet ad feodi mam de Dom. Rege, et ita quod Robertus de Suttona ter suus fuit seisitus de predictis sectis ante inquisicionem am et post, et eciam post mortem eius[1] Willelmus le Bigod ondam uir suus, et qualiscumque facta esset illa inquisicio edam inquisicio postea facta fuit per quam recognitum fuit od predicta secta debita fuit ad predictum hundredum et od seisina inde fieret predicte Margerie, talis scilicet qualem edicti Willelmus et Margeria inde habuerunt antequam ubertus de Burgo eos inde disseisiuit occasione cuiusdam rte quam Dom. H. Rex fecit ei de honore de Reyl', et quod te predictam inquisicionem fuit predictus Robertus pater us inde in seisina et ipsa et Willelmus uir suus postea ut e pertinenciis ad predictum hundredum, et inde ponit se per inquisicionem, et si aliqua facta fuit inquisicio coram I de Patteshulla et sociis suis ipsa nec uir suus posuerunt se inquisicionem illam.

Et Thomas et alii ueniunt et dicunt quod post primam quisicionem factam per xl. milites ipsa Margeria nec Willelmus uir suus nec predictus Robertus pater suus nullam isinam inde habuerunt, et inde ponunt se super patriam, et i aliqua inquisicio postea facta fuit ipsi non posuerunt se in quisicionem illam. Et preceptum est uicecomiti quod enire faciat coram se et coram custodibus placitorum corone pleno comitatu xij. tam milites quam alios etc. per quos etc. et ueniat inquisicio tali die etc. Postea uenit inquisicio et predicta Margeria uenit et dicit quod inquisicio illa non

[1] MS. has ipsarum after eius but it not wanted. has been marked for omission and is

fuit facta in pleno comitatu set per uillanos facta fuit ex comitatum. Et ideo preceptum est uicecomiti quod uen faciat coram iusticiariis itinerantibus etc. xij. etc. secundu quod predictum est et ueniant tali die etc.

1280. Linc. Jollanus de Neuilla summonitus fuit ad ostendend quare sine licencia Dom. Regis maritauit Willelmum fili et heredem Rannulfi filii Roberti qui in custodia ipsius D Regis esse debet eo quod Rannulfus terram suam tenuit Rege per seruicium seriancie etc. Et Jollanus uenit et di quod predictus Willelmus nullam talem terram de D Rege tenuit in capite nisi per seruicium tale quod debe portare unam uirgam coram iusticiariis itinerantibus ap Lincolniam, et unde uidetur ei quod nulla custodia perti inde ad Dom. Regem[1], et dicit quod alias implacitatus f per Comitem Ricardum[2] de custodia illa occasione cuiusd terre quam idem Rannulfus tenuisse debuit de eodem Com et ita quod quedam inquisicio facta fuit per quam conuict fuit quod idem Comes nullum ius habuit in custodia illa eciam dicit quod alia inquisicio facta fuit inter Dom. Reg et ipsum Jollanum per quam conuictum est quod custo illa pertinuit ad ipsum Jollanum, et inquisicio illa liber fuit Cancellario, et ponit se super inquisicionem illam, et u dicit quod post quam custodia ei remansit per inquisicion illam custodia et maritagium statim uendidit Cancell Linc' pro xx. marcis. Et uideatur ideo inquisicio etc.

1281. Wiltes. Adam Gerard et plures alii recognitores assise noue d seisine quam Adam le Harpur et Annora uxor eius arra uerunt uersus Thomam de Marisco et Adam le Hoper tenemento in Peuerel[3] Lungpont summoniti fuerunt ad cert candum de sacramento quod inde fecerunt, et unde prius seure dicebant quod predicti Adam et Annora fuerunt ues et seisiti de tenemento in Deuerel capiendo expleta per un annum et amplius per grantum et uoluntatem predicti Th et ipsi Thomas et Adam le Hoper eos a predicto teneme ui eiecerunt, ueniunt et dicunt super sacramentum su

[1] [illegible] [2] Earl of Cornwall, the king's brother. [3] [illegible] Peuerel as below, [illegible] Deverhall.

redicti Adam et Annora fuerunt in seisina ut de libero nto suo, et quod predicti Thomas et Adam le Hoper eisiuerunt. Et ideo consideratum est quod predicti et Annora recuperauerunt seisinam suam, et Thomas m in misericordia. Dampna xl. sol. Postea testatum iuratores quod apposuit emendacionem ad ualenciam et ideo dampna remittuntur usque xx. sol.[1]

iscopus Sarisbiriensis[2] summonitus fuit ad ostendendum tenet mercatum apud manerium suum de Remmesbiria quidem | mercatum Ricardus quondam Sarisbiriensis pus predecessor ipsius Episcopi leuauit ad nocumentum i Dom. Regis de Merlebergo. Et Episcopus per attorsuum uenit et dicit quod Ricardus[3] quondam Episcopus riensis habuit mercatum illud de concessione Dom. et ipse illud semper tenuit hucusque, et dicit quod inde warantum et petit quod ad diem certum possit ere warantum suum. Postea conuenit inter eos scilicet redictus Episcopus pro se et successoribus suis remisit etum clamauit Dom. Regi et heredibus suis manerium le Remmesbiria quiete in perpetuum et pro hac etc.[4] Dom. Rex concessit pro se et heredibus suis quod pre-Episcopus et successores sui et ecclesia Sarisbiriensis it in perpetuum singulis annis duas ferias simul cum feria quam prius eis concesserat apud Rammesbiriam unc primo habet cartam ut inferius dicetur[5] et quic-l ferias pertinet ita tamen quod non sint ad nocumen-icinarum feriarum, duas scilicet ferias apud Rames-unam uidelicet in festo[6] Inuencionis S. Crucis per es duraturam scilicet in uigilia et in die et in crastino, m in festo Exaltacionis S. Crucis[7] eodem modo per tres uraturam scilicet in uigilia et in die et in crastino, et n feriam apud Skyreburniam in comitatu Dorsetie per es duraturam in festo[8] Translacionis B. Thome Martiris. sit eciam idem Dom. Rex pro se et pro heredibus suis

Wiltes. [194.]

[1] to th e allowance for improve-
[2] See Br. f. 187 b.
[3] ert Bingham.
[4] Richard le Poore, 1217—1228.
[5] hac recognicione.
[5] Stop in MS.
[6] 3 May.
[7] 14 Sept.
[8] 7 July.

predicto Episcopo et successoribus suis quod homines su[illegible] de Rameshiria possint uendere panem et ceruisiam sine al[illegible] qua contradiccione et omnia alia uictualia, ita tamen quod [illegible] ulla ibi capiatur consuetudo uel theoloneum pro uictualibus pre-dictis, et eciam omnia que pertinent ad uictualia ibi de-tentur et uendantur omnibus diebus tocius anni dum tamen non nomine alicuius mercati nec ad diem certum. Et quod uicecomes non permittat quod aliquis ibi ueniat nec aliquod mercatum ad certum diem teneat sicut antea ibi tenebatur etc.

1283. Kanc. Philippus de Pounesse[1] summonitus fuit ad respondendu[illegible] Margerie de Ripariis quare subtraxit de custodia ipsius Mar-gerie Henricum de Pounesse filium et heredem Elene de Hecham et ipsum maritauit sine licencia et uoluntate ipsiu[illegible] Margerie, cuius custodia et maritagium ad ipsam pertinet [illegible] quod predicta Elena terram suam de ea tenuit per seruiciu[illegible] militare etc., et unde dicit quod[2] subtraccionem illam dam[illegible]num habet ad ualenciam lx. marcarum, et unde dicit qu[illegible] tradidit ei predictum Henricum bona fide et quod non mari-taret eum sine ipsa.

Et Philippus uenit et dicit quod predicta Elena nunquam terram tenuit de predicta Margeria nec unquam seisina[illegible] habuit, et quod predicta Elena obiit iam xvj. annis elapsis [illegible] quod pater suus[3] cuius hereditas terra illa fuit super[illegible] eam, et dicit quod tenet[4] x. libratas terre de Episcop[illegible] Roffensi et quod pater dicte Elene non tenuit de predict[illegible] Margeria nisi circiter xl. acras terre que pertinere debent [illegible] predictam Elenam de proparte sua, et unde uidetur ei qu[illegible] maritagium non pertinet ad predictam Margeriam. Et dic[illegible] quod predictus Henricus est plene etatis et maritatus [illegible] consilio et consensu parentum suorum, et uidetur ei qu[illegible] maritagium illud pocius pertinet ad Episcopum Roffens[illegible] quam ad predictam Margeriam desicut predictus Henri[illegible] est heres suus apparens[5] et plus tenere debet de predic[illegible]

[1] [illegible] father of Henry the [illegible]
[2] [illegible]
[3] [illegible]
[4] [illegible] himself holds of [illegible]
[5] [illegible] heir apparent.

o de hereditate sua ex parte patris quam de predicta ia de hereditate sua ex parte matris.

Margeria per attornatum suum uenit et dicit quod ;us Henricus fuit infra etatem quando eum ei tradidit a fide ne maritaretur sine ea, et dicit quod maritagium m pertinet quia pater predicte Elene cuius heres pre- s Henricus est apparens tenuit de ea per seruicium are, et bene potest contingere quod nunquam erit heres icti Philippi de altera hereditate, et ideo petit iudicium. quia hereditas ipsius Henrici prius deliberata[1] est ex te matris que est de feodo predicte Margerie et ipse est es apparens ipsius Elene et bene potest contingere quod nquam erit heres dicti Philippi, ideo consideratum est quod edicta Margeria recuperauit seisinam suam et Philippus in isericordia. Et iusticiarius reseruat sibi taxacionem damp- rum etc.

Assisa uenit recognitura si Agnes Huscarle, Willelmus Huscarle et plures alii etc. et infra[2] disseisiuerunt Priorem de Mertona et plures alios et infra[3] de communa pasture sue in Bedintona etc. post primam transfretacionem etc. Surr.

Et Agnes, Willelmus et omnes alii ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri etc. et assignant racionem suam | scilicet quia predicte uillate de Bidintona et aliarum [194 b.] uillarum et terre ubi clamant habere communam sunt terra arabilis et fuerunt longe ante tempus Dom. Regis qui nunc est temporibus antecessorum suorum et ita quod quedam possunt excoli quolibet anno. Item dicunt quod predicte uille de Micham et de Bedintona et alie sunt de diuersis baroniis[4] ita quod nulla communa de Bedintona uel de aliis uillis pertinet ad Micham. Item dicunt quod quedam diuise

[1] When an infant inherits from both father and mother land held by different service, whether his marriage shall belong to the father's lord or to the mother's lord depends on the order in which the inheritances are delivered to the infant; thus if the father die first, the paternal inheritance is first delivered and the marriage belongs to the father's lord. But Bracton, f. 89 b, says that if the mother die first it does not follow that her lord gets the marriage, because owing to curtesy, the maternal inheritance is not delivered until after the father's death. This case however looks the other way.

[2] Names of other deforciants omitted.

[3] Names of other plaintiffs omitted.

[4] See Br. f. 229 b, 230.

sunt antiquitus inter predictas uillas unde quoddam f
leuatum est ultra quod nichil clamare possunt, et ubi
Micham tunc nullum clamium apposuerunt nec in co
nec in aliis.

Et Prior de Mertona et alii ueniunt et dicunt qu
dicta communa pertinet ad Micham et hoc bene pa
alias iam multo tempore transacto capta fuit assisa de
communa ut pertinente ad Micham et per quam assi
mansit eadem communa ad Micham, et inde ponunt s
iuratam.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod i
et tenementis unde uisum fecerunt iam xx. annis tr
semper illi de Micham communicauerunt cum illis de
tona et de Baudona et de Waletona sicut in commun
nente ad Micham et semper usque Pascha proximo pre
et tunc illi de Bedintona et de aliis uillis ceperunt a
Micham et imparcauerunt ita quod non poterunt ea de
nisi ea condicione ut amplius non intrarent in p
communam, et ita quod cum interim intrassent uene
de Bedintona et aliis uillis cum balistis, sagittis
armis et ui eiecerunt eos de predicta pastura. Et
tali tempore fuerunt in seisina et per predictos Agr
omnes alios disseisiti. Consideratum est quod predic
de Mertona et alii recuperent seisinam suam, et A
omnes alii in misericordia.

1285. Warinus filius Johelis, Herebertus de Pyn, Rog
Deuon. Langefordia, Willelmus le Pruz iusticiarii assignati p
ceptum Dom. Regis ad assisam noue disseisine ca
quam Hugo de Chaggefordia et Ysabella uxor eius
uerunt uersus Nicholaum de Boneuilla et Auiciam
eius de tenemento in Haldestana summoniti ad fa
recordum illius assise. Et unde predicti N. et Auici
fuerunt quod in capcione illius assise fuit eis iniuriat
cum assisa capi deberet dicebant contra assisam qu
non deberet quia alias aramiata fuit assisa de eode
mento de quo uisus factus fuit coram W. de Eboraco
suis iusticiariis itinerantibus[1] uenerunt ipsi Hugo et

[1] Supply *et* (?).

: retraxerunt se de eadem assisa et ipsi nichilominus ·p·runt assisam illam etc.

Et tantum Warinus filius Johelis uenit quamuis sine i·quo sociorum suorum recordum habere non possit dicit ad ·rtificandum quod reuera ita dictum fuit contra assisam ·ut predictum est, set quesitum fuit a iuratoribus utrum ·et illud idem tenementum de quo assisa prius aramiata ·it uel aliud, qui dixerunt quod aliud et diuersum fuit ·nementum et penitus diuersum, et ita ceperunt assisam. · predicti Hugo et Isobella ueniunt et illud testantur.

Et Nicholaus uenit et dicit quod est illud idem tenemen·m et de hoc ponit se super patriam. Et predicti Hugo et ·obella dicunt quod est penitus diuersum et de hoc ponunt · similiter super patriam. Et ideo fiat inquisicio si sit ·ud idem tenementum uel aliud. Et ueniat inquisicio tali ·e etc.

H. de Patteshulla Couentrensis et Lichefeldensis Electus[1] Linc. ·tulit se quarto die uersus Adam de Alta Ripa de placito ·uare sine licencia ipsius Electi permisit se maritari. Et ·uia plures fecit defaltas preceptum fuit uicecomiti quod si ·n inueniretur distringeret eum per terras et per catalla in ·lliua sua ita quod nullus per ipsum uel pro ipso manum ·pponeret. Et ipse non uenit. Et uicecomes mandauit ·uod distrinxit eum per terras et per catalla apud Allgerekirke · ita quod alias mandauit set non qualiter nec quid fecerat ·e utrum ipse manum habuerit uel non. Et ideo sicut ·rius si inueniatur habeat corpus eius, et si non, distringat ·um per terras et catalla ita quod ipse manum non apponat, · teneri faciat terras illas et catalla in manu Dom. Regis ita ·uod nichil inde amoueatur, nec permittat quod ipse uel ·lius pro eo manum apponat nisi fuerit securus habendi ·rpus suum ad talem terminum etc.

Assisa uenit recognitura si Johannes Dwygun auunculus Midd. Walteri de Tothulla fuit seisitus in dominico suo ut de feodo ·e una uirgata terre cum pert. in Stauwella die quo etc. et si

[1] Elected about Christmas 1239; ·· July 1240. The Stat. Mert. ·· introduced the action for the *ralor maritagii*. This case seems to be Fitz. *Garde*. 149.

etc. quam terram Johannes Gaymer tenet, qui uenit et di-
quod nichil clamat in terra illa nisi ad uitam suam per l- gr
195: Anglie quia habet duas filias | de quadam uxore sua cuius
hereditas terra illa fuit et que sunt infra etatem ut dicit. Et
ideo habeat eas tali die etc.

Et Walterus uenit et dicit quod quidam Michael de Polsted' dedit predictam terram predicto Johanni Dwygun tenendam ipsi et heredibus suis in feodo et obiit seisitus ut de feodo et ille est propinquior heres ipsi, et de hoc ponit se super iuratam. Et iuratores requisiti sine sacramento dicunt quod quidam Willelmus de Wyndeshores dedit terram illam cuidam Willelmo Shirlok tenendam hereditarie cum quodam uillano Derewine qui terram illam tenuit reddendo inde annuatim viij. sol. et vj. den., et idem Willelmus uendidit terram illam Michaeli de Polfeld' cum predicto Derewyn, et idem Michael dedit illam et concessit cum eodem Derewyn predicto Johanni Dywgun auunculo predicti Walteri tenendam sibi et heredibus suis, et mortuo predicto Johanne Dywgun uenit idem Michael de Polsted' et dedit terram illam in maritagium cum Gunnilda filia predicti Derewini predicto Johanni Gaymer per cartam suam et tenendam ipsis et heredibus ipsorum, et predicta Gunnilda mortua est et habet duas filias scilicet Julianam et Margaretam quarum Margareta est infra etatem. Ideo[1] remaneat assisa usque ad etatem. Et cum ad etatem peruenerit resummoneatur in eodem statu. Et quia predictus J. et Gunnilda uxor mater predictarum Juliane et Margarete ita feofati fuerunt per predictum Michaelem, consideratum est quod Hugo de Polsted' heres predicti Michaelis summoneatur quod sit tali die etc. ad warentizandum predicto Johanni terram illam etc.

1288. Robertus de Dudintona summonitus fuit ad ostendendum
Salop quo waranto tenet lx. acras terre cum pert. in manerio Domini
Regis de Sotisdona que debet esse in manu sua tamquam
eschaeta sua de terris Normannorum et similiter ad osten-
dendum quare asportauit quamdam molam de molendino de
Sotisdona iniuste etc.

Et Robertus uenit et dicit quod nichil tenet de baronia illa

[1] Because Gunilda mother of the infant deforciant died seised.

-e Matheus de Gamages umquam fuit in seisina nec aliquis ius qui teneret manerium de Sotisdona, set tenet terram am de baronia Johannis filii Alani, et si opus fuerit, ponet inde super patriam, et dicit quod habet inde cartam illelmi filii Alani aui predicti Johannis et confirmacionem egis Henrici et illas habebit si opus fuerit ad diem et rminum, et quod predictus Alanus nec aliquis alius qui neret manerium de Sotisdona per antecessores Dom. Regis mquam seisiti fuerunt set ipse et antecessores sui illud mper tenuerunt sicut de feofamento antecessorum predicti ohannis ponit se super patriam. De mola uero dicit quod ullam molam inde asportauit, set bene cognoscit et dicit uod quedam mola facta fuit super terram suam propriam et lam asportauit. Et quod nullam molam asportauit de olendino Sotisdone iniuste sicut breue dicit, ponit se super atriam. Dies datus est etc.

Assisa uenit recognitura si Willelmus de Kassingetorpe niuste et sine iudicio etc. disseisiuit Willelmum filium Roberti de Dyne de libero tenemento suo in Colestewrthe ost terminum etc. Northt. Ista assisa non est de rotulo[1].

Et Willelmus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia eandem terram dedit ipse Gaufrido filio Edwardi qui fuit bastardus, et quia idem Gaufridus sine herede obiit nde seisitus, pro defectu heredis cepit ipse terram illam in manum suam et inde ponit se super iuratam.

Et Willelmus filius Roberti dicit quod iniuste hoc dicit quia ipse dedit eandem terram predicto Gaufrido et assignatis suis per cartam suam quam profert et que hoc testatur, unde dicit quod per tres septimanas ante mortem suam assignauit et dedit idem Gaufridus eandem terram eidem Willelmo, et in seisina fuit, et inde ponit se super iuratam. Et Willelmus de Kassingetorpe similiter.

Juratores dicunt quod predictus Gaufridus per octo dies ante mortem suam uel eo amplius dedit et assignauit eandem terram predicto Willelmo filio Roberti et cartam suam ei

[1] By the copyist. The collector has utilized the blank parchment left at the end of the cases from A. R. 24 as a place for some miscellaneous cases and notes.

inde fecit, et cartam quam habuit a predicto W
Kassingetorpe ei cum carta sua tradidit et in seisi
tres dies post mortem, scilicet, dicti Gaufridi, et
ballinus ipsius Willelmi de Kassingetorpe et re
domo cum ipso Willelmo filio Roberti per xv. die
uenit Willelmus predictus et[1] uim ipsum eiecit.
si predictus Gaufridus fuit in bona memoria quan
illud fecit, dicunt quod habuit bonam memoriam
memoria assignauit eidem Willelmo terram illam
bouatas terre. Et quia continetur in carta W
Kassingetorpe quod dedit terram illam predicto G
assignatis suis et Willelmus cognoscit cartam
iuratores dicunt quod idem Gaufridus eandem t
[195 b.] signauit predicto Willelmo | ante mortem suam d
ligia potestate sua ita quod habuit bonam men
quod per assignacionem illam fuit idem Willelmus
per tres septimanas racione primi doni[2] ipsius W
Kassingetorpe per cartam predicti Willelmi qui
terram illam dedit predicto Gaufrido set assignat
recognitum est per iuratores quod Gaufridus fecit a
de eodem Willelmo filio Roberti. Consideratum
terra illa fuit liberum tenementum ipsius Willelm
Willelmus de Kassingetorpe iniuste disseisiuit
breue dicit et Willelmus de Kassingetorpe in mise

1290. [3]Assisa uenit recognitura si talis iniuste etc.
talem de libero tenemento suo etc., et unde que
disseisiuit eum de j. uirg. terre cum pert. etc. et
quod talis antecessor obiit inde seisitus, et ille[4] s
mortem eius posuit se in tenementum illud, et in
per tantum tempus, donec talis eum iniuste inde
etc.

Et talis[5] uenit et dicit quod nullam fecit ei iniu

[1] Supply *per*.

[2] The assignment seems regarded somewhat as we regard an appointment under a power. The assignee is in by force of the gift made to the assignor and his assigns. As to the gift to a bastard and his assigns, see Br. f. 20 b, 412 b.

[3] Clearly this entry is not copied from a roll. It consist theti.cal case put and disc and the two next entrie by different hands at dif a blank page of the bo been utilized.

[4] The plaintiff.

[5] The deforciant.

oscit quod predictus talis antecessor tenuit tene- llud et illud in uita sua dimisit tali, qui illud eodem isit ei de quo queritur[1], et quando predictus talis[2] in seisinam idem talis[3] eum eiecit. Et quo casu rum talis antecessor tenementum illud dimisit ad uel in feodo, si in feodo, uel si prius ad terminum in feodo de hoc esset querendum. Quia si in feodo, cedendum erit per assisam in modum iurate de to, si carta et feofamentum dedicatur. Si autem ad , tunc retinuit sibi ius merum feodum et liberum um, et firmarius nichil habuit nisi usumfructum, et nia que antecessor retinuit et unde obiit seisitus nt ad heredem, et si heres ea racione se ponat in nullam facit iniuriam firmario quoad firmam, licet plicem habeat seisinam quoad liberum tenementum aliquo, quia simul stare possunt seisina proprietarii i unius quantum ad liberum tenementum et alterius ad usumfructum, quia hoc facere posset donator et r dum uixit, posset alium feoffare de hoc quod ipse uit, scilicet de iure et feodo et libero tenemento et li seisinam sine preiudicio firmarii, quia hoc facere lua firmario firma sua, et unde uidetur quod talis e deberet seisinam suam quoad liberum tenementum etinere seisinam suam quoad usumfructum. Et post a nisi restitueretur tenementum locum habere posset ingressu. Eodem modo fieri poterit si assisa mortis oris proferatur ab herede super firmarium[4].

e uisus sui detur dies a die uisus sui in unum annum diem apud Turrim Londonie[5]. Et sciendum quod

aintiff's ancestor demised rd person who demised to ant.
intiff
forciant.
gument is this: A de- for a term; A dies and ere, he may lawfully thus provided that he does not for during the term A ght have entered to enfeoff prejudice to B. Both A e a seisin or possession of This is Bracton's doctrine; see f. 27, 44 b, 220 b. When land is let to a termor there are two concurrent possessions; istae duae possessiones sese compatiuntur in una re. Observe the Romanesque attribution of usufruct to the termor.

[5] Bracton, f. 359–360, has a long disquisition closely similar to this. The same curious illustrations occur. The coincidence is very striking. See also f. 344 b.

[6] This of course refers to the essoin de malo lecti. The difficulty is what to do with leap-year.

est annus naturalis et artificialis, et est dies sola
lunaris et ex hiis duobus diebus fit unus dies
Item est annus bisextilis et non bisextilis. Fit an
ex mensibus xij., item mensis ex septimanis
mana ex diebus viij.[2], dies ex horis xxiiij., ho
mentis [3] momenta ex punctis, punctus
Computande sunt igitur xxiiij. hore ex coniun
solaris et lunaris ab aurora usque ad aliam auro
solari precedente et ex die lunari subsequente[4],
dies artificialis. Et fit annus ex trecentis et sexa
que diebus et vj. horis scilicet quarta parte unius
cialis facta diuisione illius diei in quatuor part
prima erit in die solari et incipit in aurora et dura
horam nonam. Et secunda pars incipit ab ho
terminatur ad uesperam. Tercia uero incipit a
terminatur ad mediam noctem. Quarta uero pa
media nocte et terminatur in aurora. Consumme
trecentis et sexaginta quinque diebus erit annus a
dinem colubri sine cauda[5], set non erit annus int
plenus nisi addantur sex hore scilicet quarta pars
Quibus additis erit annus plenus habens circulum
tudinem colubri habentis caudam in ore. Cum
essoniatus fuerit de malo lecti dabitur ei dies a di
inclusiuo in unum annum et unum diem computat
et sexaginta quinque diebus et sex horis ex die
cedente et nocte subsequente, et ita quod annus i
sexagesimo sexto die propter sex horas que in
aurora et terminantur hora nona, et sic erit dies
et incipit ab hora nona die solari sexagesimo se
minatur hora nona die solari sexagesimo septi
essoniator maturius comparuerit ante horam non
solari sexagesimo sexto, in defalta erit quia comp

[1] The artificial day has twenty-four hours. The lunar day is night.
[2] Sic.
[3] A blank is left. Bracton has *quadraginta*.
[4] Each artificial day begins at morn
[5] Bracton has this b of 365 days is like a a tail; a year of 365 days is like a snake w its mouth. The snake in its mouth was a sy nity.

Si autem post horam nonam solari die sexagesimo
juia tardius apparet quam deberet, amittere poterit
tam. Nec erit aliqua differencia in hoc casu quan-
apparicionem inter diem[a] bisextilem et annum
ı, quia non erit annus bisextilis | longior uel breuior [196.]
unico puncto uel momento secundum Martinum[a],
uideatur quod aliter esse debeat secundum quosdam
piuntur propter diem excrescentem ex quatuor
uatuor annorum precedencium, et ubi computantur
sub uno signo scilicet una littera. Set hoc fit
uamdam neccessitatem ad euitandum illud incon-
uod esset intemperies yemalis in signis estiualibus,
[a] possit contingere quod Natale Domini celebraretur
et Natiuitas B. Johannis Bapt. in hyeme[a]. Set
eccessitas illa locum non habet in hoc casu quia
aior nec minor quam alius. Est igitur dies appari-
una nona die solari sexagesimo sexto usque ad aliam
xagesimo septimo die solari. Et sufficit si compareat
itandi infra horam nonam sexagesimo septimo die

it le quarter de furment est uendu pur xij. den.
ayn de ferling de wastel pesera vj. lib. et xvj. sol.

ars during the time given
nes.
read *annum*.
of Pateshull. Bracton
Martin's surname; for
as but one Martin.
c.
gives this illustration in
e words.
r is for this purpose
n another. See Br. f.

s plain that this passage
been written before the
no mere leap-year which
n the Statutes of the
. 1, p. 7) as a statute of
The upshot of the above
is that the essoinee has
ctly the same length of
he need appear, whether
year be a leap-year. But
a just mentioned declares
is purpose the additional
day in a leap-year is to be reckoned as making but one day with the day that precedes it, so that sometimes the essoinee will get an additional day. The best authority for this ordinance, Rot. Cl. A. R. 40 m. 12 dors., gives as its date, 9 May, A. R. 40 (A. D. 1256). Bracton's text is not quite so clear as the above; corruption or interpolation may be suspected; but it seems to mean the same thing and to be flatly contrary to the ordinance.

[a] This, the one piece of French, is written by what seems a later hand than any other employed on the book. This assize of bread appears in Latin in Statutes of the Realm, vol. 1, p. 199. Old printed copies ascribe it to A. R. 51 (A. D. 1266–7). But the Annals of Burton give it, also in Latin, as published by the justices in eyre in 1256. Ann. Monast. vol. 1, p. 375.

Payn coket de meime le ble et de meime le buletel pesera plus ke le wastel de ij. sol. Et de ble de mendre prys, pesera plus del wastel de v. sol. Payn de simenel, pesera meyns ke wastel de ij. sol. Et payn enter de ferling pesera coket e dim. Payn de taret, pesera ij. wastels. Payn de tut bl pesera ij. cokes.

Quant le quarter de furment est uendu pur xviij. den dunc le payn blanc et bien quit de wastel de ferling pesera iiij. lib. x. sol. viij. den.

Quant le quarter de furment est uendu pur ij. sol. dun pesera le payn de ferling lxviij. sol.

Quant le quarter de furment est uendu pur ij. s vj. den. dunc pesera le payn de ferling liv. sol. iv den. o qua.

Quant le quarter de furment est uendu pur iij sol dun pesera le payn de ferling xlviij. sol.

Quant le quarter de furment est uendu pur iij. sol. v den. dunc pesera le payn de ferling xlij. sol.

Quant le quarter de furment est uendu pur iv. sol. du pesera le payn de ferling xxxvj. sol.

Quant le quarter de furment est uendu pur iv. sol. den. dunc pesera le payn de ferling xxx. sol.

Quant le quarter de furment est uendu pur v. sol du pesera le payn de ferling xxvij. sol. ij. den. ob.

Quant le quarter de furment est uendu pur v. sol. vj. d dunc pesera le payn de ferling xxiv. sol. viij. den. qua.

Quant le quarter de furment est uendu pur vj. sol. du pesera le payn de ferling xxij. sol. viij. den.

Quant le quarter de furment est uendu pur vj. sol den. dunc pesera le payn de ferling xx. sol. xj. den.

Quant le quarter de furment est uendu pur vij. sol. du pesera le payn de ferling xix. sol. j. den.

Quant le quarter de furment est uendu pur vij. sol v den. dunc pesera le payn de ferling xviij. j. den. ob.

Quant le quarter de furment est uendu pur viij. sol dun pesera le payn de ferling xvij. sol.

Quant le quarter de furment est uendu pur viij. sol vj den. dunc pesera le payn de ferling xvj. sol

Quant le quarter de furment est uendu pur ix. sol. dunc pesera le payn de ferling xv. sol. j. den.

Quant le quarter de furment est uendu pur ix. sol. vj. den. dunc pesera le payn de ferling xiv. sol. iv. den. ob. qua.

Quant le quarter de furment est uendu pur x. sol. dunc pesera le payn de ferling xiij. sol. vij. den. qua.

Quant le quarter de furment est uendu pur x. sol. vj. den. dunc pesera le payn de ferling xij. sol. xj. den. qua.

Quant le quarter de furment est uendu pur xj. sol. dunc pesera le payn de ferling xij. sol. iv. den. qua.[1]

Apud Westmonasterium de termino S. Hillarii anno Regis H. iiij^{to}. [196 b.] Buck.

[2]Assisa uenit recognitura si Anketillus pater Matillidis et Aliciæ uxoris Gaufridi le Parchimener et Reginaldi filii Simonis fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de ij. uirg. terre cum pert. in Burcota die quo obiit, et si etc. per breue Regis H., quam terram Robertus de Estcota tenuit qui uocauit inde ad warantum Henricum de Braybrok, qui uenit et ei warentizauit et uocauit inde ad warantum Ricardum filium Simonis, ita quod Ricardus summonitus fuit ad esse a die S. Joh. in tres septimanas, et tunc uenit Ricardus et habuit diem in banco a die S. Mich. in tres septimanas, et tunc non uenit Ricardus, et ideo consideratum est quod assisa procedat super Henricum pro defectu ipsius Ricardi, et si Henricus amittat per assisam, recuperet uersus Ricardum. Et sciendum quod Henricus non uenit.

Juratores dicunt quod Anketillus ita obiit seisitus sicut breue dicit et post assisam obiit. Et ideo consideratum est quod ipsi recuperauerunt seisinam suam uersus Henricum et Henricus in misericordia etc. et recuperet uersus Ricardum si uoluerit. Et Robertus de Escota non uenit etc. et ideo cum uenerit habeat recuperare uersus Henricum.

[1] In Ann. Burt. the tariff is carried [illegible] 12. in Stat. to 20. shillings [illegible] About one quarter of f. [illegible] left blank.

[2] See Br. f. 239 b and for later [illegible] see below MS. f. 208, 225. This case is taken from a term from which we have already had selections; see above Cases 80 124. It is found on the rolls for that term, Coram Rege Roll, No. 3, m. 3, No. 5, m. 1 d.

1294. De Itinere M. de Patteshilla in Comitatu Lincolnie an Regis Henrici x. Rotulo xj.

[1]Jurata de consensu parcium uenit recognitura[1] p recognitores subscriptos ad recognoscendum quis es propinquior heres Rogeri de Monte Begonis per propi quitatem et ex consuetudine regni quis habere debe hereditatem ipsius Rogeri etc. Conuictum fuit per reco nitores quod Henricus de Munewedena fuit propinqu heres predicti Rogeri et quod nullus alius ius clamare pot in predicta hereditate in uita ipsius Henrici etc. Et castro et terris de Orneby et de Mellinges[2] dicebant iurato illi quod predictus Rogerus non fuit inde seisitus anno et d quo obiit, quia per unum annum et eo amplius dede castrum illud et terras illas Johanni de Lunguilers q postea semper remansit in seisina de eodem castro et terr illis per donum illud usque ad mortem eiusdem Rogeri, terram illam excoluit et blada cepit et redditus et exple sicut de terra sua, ita quod reddidit inde domino Re quintamdecimam sicut de catallis suis propriis. Postea et.

Mirabile Postea in Itinere eiusdem M. et eodem anno in comita Lancastrie conuicti fuerunt illi iuratores de periurio et sacramentum xxxvj., qui iurati dicebant quod reuera Roge de Monte Begonis uenit ad comitatum Lancastrie et de Johanni de Lunguilers per quandam cartam castrum Orneby cum socna scilicet Mellinges et terris pertinenti et cartam ei liberauit in pleno comitatu, set idem Roger semper mansit in seisina de eodem castro et cum predic terris pertinentibus ita quod cepit explecia et homagia relevia usque ad mortem suam et in morte sua legauit om mobilia sua tam infra castrum quam extra et nunquam in uit sua amouit constabularium qui prius ibi fuerat, neque cler eum receptorem, nec aliquem seruientem uel balliuum suu de eodem castro. Et unde dicebant precise quod predictu Rogerus fuit inde seisitus anno et die quo obiit. Et ide consideratum fuit quod predicti xij. iuratores conuicti fuerun de periurio, et redempti, et terre et catalla eorum capt

[1] [1] Repeated in MS.
[2] Hornby, both in the parish of Melling

fuerunt in manum Dom. Regis, et quod absentes caperentur tanquam periuri et conuicti[1]. |

PRIMA PLACITA APUD WESTMONASTERIUM POST PACEM FACTAM INTER DOMINUM REGEM ET BARONES SUOS ANNO REGNI REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS SECUNDO, DE TERMINO S. MICHAELIS. [197.]

Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Dauby, que uacat etc., cuius aduocacionem Priorissa de ...gele clamat uersus Willelmum Pauntulf. Qui uenit et dicit quod Willelmus Pauntulf senior presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam illam scilicet quemdam Hugonem, et dicit quod idem Willelmus senior habuit ...dam filium nomine Willelmum heredem suum, qui ...tea dedit ei pro homagio et seruicio suo terram de Dauby ...m pert. et cum aduocacione ecclesie de Dauby et inde profert cartam suam que hoc testatur etc., et ideo petit ipse ...ocacionem illam. Leic.

Et Priorissa uenit et bene cognouit quod idem Willelmus ...ntulf senior de quo iste Willelmus loquitur presentauit ultimam personam etc. scilicet predictum Hugonem, set idem Willelmus senior dedit ecclesie sue unam uirgatam terre ...m pert. in Dauby cum aduocacione ecclesie, et inde profert

[1] Bracton, f. 50 b. cites this case to ...strate the need of a real change ...possession if a feoffment is to be ...d. His editors make him cite ...s A. R. 16. But certainly the ...e comes from Pateshull's eyre in A. R. 10 and 11. The first five MSS. which I look refer to A. R. 11. The ...tator's exclamation (Mirabile!) doubtless due to the general rule ...at a jurata ex consensu partium is ...t liable to attaint. Bracton, f. ...9 b. after stating this rule says ...at a jurata is however sometimes ...ainted if a royal right is in question ...d the verdict goes *against* the king. On this follows what seems another allusion to this case, ut coram Martin de Pateshul de Henry de Movewedene, qui aliquando fuit in custodia domini regis tempore Huberti de Burgo. In Excerpt. e Rot. Fin. vol. 1, p. 148 will be found an order of 25 Sept. 1226 for giving seisin of the lands of Roger of Montbegon to his cousin and heir Henry of Muneghedene. The various forms in which Henry's name appears seem corruptions of Muntbegun, de Monte Begonis. Bracton seems to regard the case as contrary to general principle.

cartam suam que hoc testatur. Profert eciam cartam[1] Isolde Pauntulf filie et heredis Willelmi Pauntulf iunioris que donum Willelmi aui sui eis confirmat. Et ideo consideratum est quod assisa remaneat. Et Willelmus dicit quod predicta Isolda debet ei warentizare donum predicti Willelmi patris sui et uocat inde eam ad warantum. Habeat eam tali die etc.

Ad diem illum uenit Isolda et warentizauit predicte Priorisse cartam predicti Willelmi aui sui. Et Willelmus Pauntulf uenit et retraxit se uersus Isoldam et remisit clamium suum. Et ideo consideratum est quod Priorissa recuperauit presentacionem suam et habeat breue ad episcopum quod non obstante reclamacione etc. predicti Willelmi etc.

1296. Suff. Rogerus de Burgo per attornatum suum optulit se quarto die uersus Bartholomeum de Hoctona de placito quo waranto habet ingressum in terram predicti Rogeri in Burgo que est de serianteria Dom. Regis etc. Et Bartholomeus non uenit etc. et summonitus etc. Judicium, ipse attachietur quod sit in Oct. etc.[2]

1297. Norh. Assisa uenit recognitura si Nigellus de Mundeuilla et alii etc. iniuste etc. disseisiuerunt Willelmum Cardun de libero tenemento suo in Winewic post terminum etc. Et predicti Nigellus et alii uenerunt, et quesiti si quid dicere uellent quare assisa remaneret, dicunt quod tenementum illud nunquam fuit liberum tenementum predicti Willelmi, quia Radulfus Cardun obiit uestitus de tenemento illo ut de iure suo, quo mortuo, uenit Petrus Cardun filius sororis predicti Radulfi ad Nigellum de Lunethot capitalem dominum feodi illius, et ut proximus heres eiusdem Radulfi optulit domino suo inde homagium suum, et dominus suus fecit summoneri predictum Willelmum et Petrum ut uenirent in curiam suam ad ostendendum ius suum et assedit eis diem in curia sua, et ut bene prouideret sibi efforciauit[3] curiam suam semel, iterum et tercio, ita quod ad terciam curiam suam considera-

[1] Among the charters of this Leicestershire nunnery in Monast. vol. iv. p. 222. Br. f. 369 b, 372.

[2] Mesne process in Quo Waranto.

[3] He afforced, increased the strength of his court.

quod predictus Petrus fuit proximior heres prefati
juam predictus Willelmus qui fuit auunculus predicti
ita quod predictus Nigellus per iudicium curie sue
t inde predictum Willelmum et posuit predictum
in plenariam seisinam de tenemento illo, et inde
d warantum curiam predicti Nigelli. Per auxilium
beant eam tali die et habeant breue quod Nigellus
ri recordum illius loquele in curia sua et illud
oram iusticiariis ad tale terminum per quatuor
jui recordo illi interfuerint etc. Et dictum est
ribus qui uenerunt quod eant inde sine die usque
le habuerint summonicionem, eo quod ipsi cogno-
isseisinam.

ptum fuit uicecomiti quod assumptis secum militi- Norf.
bere tenentibus cum ui et gente armata in propria
sua accederet usque Marham, et omnem forciam
dem inueniret resistentem Thomam de Ingelistona
faceret, et eidem Thome plenariam seisinam habere
e terra sua de Marham, et quod poneret per uadium
plegios omnes illos qui se tenerent in predicta terra
um contra preceptum Dom. Regis ad respondendum
gi super huiusmodi excessibus etc.

per hoc uenit Herinerus de Beckerwella et dicit
fuit in seisina illius terre sicut in illa que sua esse
r finem factum in curia Dom. Regis Johannis per
ıum inter eum et predictum Thomam et Sibillam
uxorem eius, et profert cyrographum quod hoc
Et Thomas dicit quod ipse est in seisina illius
preceptum Dom. Regis per breue suum et nullam
ummonicionem respondendi, et ideo non uult
re. Consideratum est quod non respondeat eo quod
sina per breue Dom. Regis qua[1] penes nos habemus,
nde sine die et Herinerus perquirat sibi alio modo si
etc. |

d filius Germani et Galiena uxor eius ponunt loco [197 b.] Essex.
onem Britonem uersus Willelmum Torel de placito
i iudicium suum de assisa noue disseisine que capta

[1] Corr. quod.

fuit inter eos, et quidam recognitores summoniti fuerunt ad faciend' assisam et testatum fuit per rotulos quod presentacio fuit et remansit super iudicium[1]. Dictum est iuratoribus quod remaneant etc.

1300. Staff Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Swynnertona que uacat, cuius aduocacionem Dom. Rex clamat uersus Priorem de Kenillewrthe. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia ecclesia illa non uacat, immo ipse et canonici de Kenillewrthe sunt inde persona. Et inde profert cartam Roberti de Swinnertona in qua continetur quod idem Robertus pro anima patris sui etc.[2] ecclesie Sancti Wlfadi de Stanes[3] et canonicis ibidem deo seruientibus quicquid iuris habuit in ecclesia de Shwinnertona cum omnibus pert. suis in puram etc. Profert eciam cartam Hugonis Couintrensis Episcopi[4] que testatur quod idem ad presentacionem Prioris et canonicorum de Stanes dedit ecclesiam illam Ade Capellano in puram etc. salua pensione duorum solidorum eisdem canonicis etc.

Et Robertus de Chelmes' clericus presentatus ad ecclesiam illam per Dom. Regem uenit et dicit quod Dom. Rex eum presentauit racione terre de Swinnertona ubi sita est ecclesia illa que terra fuit in manu Dom. Regis eo tempore quo persona illius ecclesie obiit, eo quod Robertus de Swinnertona filius predicti Roberti qui dominus est terre illius fuit tunc temporis in sentencia[5], et adhuc sequitur illam presentacionem, et profert litteras patentes eiusdem Roberti in quibus continetur quod ipse ratam et gratam habuit presentacionem Dom. Regis. Et quia Robertus de Swinnertona qui nunc habet terram illam non fuit presens nec Dom. Rex aliquid iuris clamare potuit nisi per ius ipsius Roberti, Consideratum est quod ipse summoneatur quod sit tali die etc. ostensurus quod ius ipse clamat in aduocacione illius ecclesie unde assisa ultime presentacionis summonita fuit etc. Idem dies datus

[1] The assize was taken but judgment was not delivered.

[2] Supply dedit?

[3] The Priory of Stone in Staffordshire, a cell of Kenilworth. Monast. vol. 6, p. 219, 225.

[4] Hugh of Nonant, 1188–1198.

[5] He had been in arms against the king. Rot. Cl. vol. 2, p. 341.

-iori in banco et dictum est recognitoribus quod re-
nt usque ad summonicionem.

ienora que fuit uxor Roberti de Haya peciit uersus um de Belegraue terciam partem unius uirg. terre ert. in Humbrestona ut dotem suam etc. Et primus mmonicionis fuit a die S. Martini in xv. dies et ipsa se per iiij. dies uersus eum, et ipse non uenit etc., et nicio testata fuit, et ideo consideratum fuit quod terra tur in manum Dom. Regis etc., et quod uicecomes ceret diem capcionis etc. et quod summoneret ipsum esset in octabis S. Hillarii. Et tunc uenit idem us et peciit terram suam eodem die per pleuinam, et nes mandauit quod terra capta fuit in manum Dom. die dominica proxima post festum S. Nicholai. Et rra non fuit petita ad horam[1], consideratum est quod cuperauit seisinam suam uersus eum per defaltam et misericordia pro iniusta detencione. Leic.

abilis que fuit uxor Alani filii Maioris peciit uersus mum Aguillun terciam partem feodi unius militis cum n Becham et terciam partem duarum parcium feodi j. cum pert. in Stock ut dotem suam etc. Et Willelmus t defendit uim et iniuriam, et dicit quod ipse nichil in terra illa nisi per Johannam uxorem eius cuius tas terra illa est, et inde uocat eam ad warantum. t eam tali die etc.[2] Kanc.

quisitum fuit per Henricum de Witefeldia et plures trum Willelmus Basset esset disseisitus de terra quam uersus Willelmum filium Helye in Acleya uel non, et ti dixerunt quod Willelmus filius Helye de terra illa et sine iudicio fuit disseisitus et postmodum recuper-isinam illius terre per iudicium curie Dom. Regis et sue suum de habenda seisina terre illius de Acleya hue seisinam habet, et ipsi dicunt quod Willelmus non fuit disseisitus de terra illa occasione guerre. ia ipse hoc cognouit, consideratum est quod ipse[3] Honor de Wallingford.

Nicholas is Dec. 6. Richard have replevied the land within ught Br. f. 365 b.

[2] f. 361 b 7.

[3] Seemingly it is William Fitz Elias who need not answer. Basset fails but may bring another action.

non respondeat ad hoc breue, perquirat sibi alio uoluerit.

1304. Robertus de Corneuilla summonitus fuit qu
Essex. coram iusticiariis responsurus Ricardo de Elmha ipse fecit uastum et exilium contra consuetudinet de quodam bosco in Parua Tollestona pertinente a
[198.] quam | idem Robertus tenet de prefato Ricardo i uilla ad firmam ad terminum etc., unde idem ostendit quod ipse uastauit boscum illud ad ualet sol. etc., et inde producit sectam etc.

Et Robertus uenit et defendit uastum et exiliu eum et contra sectam suam, set dicit quod reuera guerre fuit ipse captus in seruicio Dom. Regis et seisita fuit in manus inimicorum Dom. Regis et s deterioratum fuit, hoc fuit tempore illo. Concord ita quod Robertus dat ei etc. et pet' terram illam in

1305. Mabilia que fuit uxor Walteri de Cuilly pet
Leic. Johannem de Cuilly terciam partem xxxij. uirg. t pert. in Radecliue et terciam partem trium uirg. t pert. in Wauertona et terciam partem x. uirg. t pert. in Karletona ut dotem suam etc. Et Johan et petit inde uisum, habeat[1]. Datus est dies etc., e etc. Et sciendum quod ipsa produxit warantu scilicet Hugonem filium suum qui est infra etatem.

1306. Assisa uenit recognitura si Ricardus Giffard p
Kanc. berti Giffard fuit seisitus in dominico suo ut de manerio de Aylefordia cum pert. die quo etc., et si terminum etc., quod manerium Willelmus de Gab Qui uenit coram Comite W. Marescallo[2] et consi Regis et dicit quod ipse habet manerium illud ex do Ricardi et ex dono Regis Johannis, et dominus Rex est infra etatem illud ei warentizare debet, et peti Dom. Regis. Et quesitus si haberet cartas regum modo ostenderet quare Dom. Rex ei warentizare dicit quod nullam habet cartam, nec aliud dicere u quod Dom. Rex ei warentizare deberet. Et ideo c

[1] Br. f. 297.
[2] The Regent. At this time cases before the Council are r the de Banco rolls.

tum est quod assisa procedat secundum legem et consuetudinem regni[1]. Et sciendum quod Robertus de Hugborsam miles predicti Willelmi uenit in banco et dixit quod dominus suus noluit de manerio illo placitare, et quesitus si uenisset sicut attornatus Willelmi predicti, dixit quod non, set sicut nuncius.

Juratores dicunt quod predictus Ricardus ita obiit seisitus ut de feodo et in dominico suo die quo obiit et quod obiit post terminum et quod idem Osbertus est propinquior heres eius. Et ideo consideratum est quod Osbertus recuperauit seisinam suam et Willelmus in misericordia. Capta fuit hec assisa absente Willelmo sicut predictum est, et Comes Marescallus et consilium Dom. Regis preceperunt iudicium fieri et reddi secundum consuetudinem regni.

Cristiana que ut dicit fuit uxor Walteri de Ledes petit uersus Walterum de la Riuere terciam partem uille de Wintonia cum pert. ut dotem suam etc. Et Walterus uenit et dicit quod non debet ei dotem facere, quia predictus Walterus uir suus adhuc uiuit et hoc offert probare ad diem et horam prout curia considerauerit etc. Wilt.

Et ipsa dicit quod uir suus mortuus est et inde habebit sectam ad diem quem ei ponent, que uidit eum uiuum et mortuum etc. Dies datus est eis etc. et ipsa tunc producat sectam si uoluerit[2].

Nicholaus de Marcham optulit se quarto die uersus Matheum de Guindona et plures alios de placito pacis Dom. Regis infracte etc. et ipsi non uenerunt et Matheus et Radulfus[3] attachiati fuerunt per tales etc. Et uicecomes mandauit quod alii appellati non fuerunt inuenti, et ideo consideratum est quod Matheus et Radulfus ponantur per meliores plegios etc., et primi summoneantur etc., et uicecomes attachiet alios sicut alias ei preceptum fuit quod sint tali die etc. Norf.

Loquela inter Willelmum de Huntingfeldia querentem et Johannem le Strange et tales etc. de placito catallorum que Salop.

[1] Br. f. 302 b. This is Fitz. *Age*, 40, and *Voucher*, 283.

[2] Br. f. 301 b.

[3] One of the defendants whose names the copyist has omitted.

ei abstulerunt post pacem etc. ponitur in respecti
ad talem diem etc. per preceptum Comitis Mares
Radulfum Hareng et Stephanum de Segraue[4]. E
non uenit, et uicecomes mandauit quod non hab
etc., et est de familia Comitis Cestrie, et ideo
attachiet eum sicut etc. et sit auditurus etc.

1310. Rotel. Henricus Hose et Robertus le Sauuage milites
preceptum Dom. Regis per breue suum ad Dom.
ad audiendum quos ipsa attornare uellet loco suo e
Adam Keret de manerio de Ketona cum pert., u
dicunt quod ipsa ponit loco suo Hugonem de
[195 b.] clericum uel Waleranum le Tyeys etc. |

1311. Midd. Assisa uenit recognitura si Warinus Longus pa
uxoris Roberti de Fulemora fuit seisitus in domini
de feodo de ij. acr. terre et dim. et iiij. mesuagiis
in Aldestrate die quo obiit etc., et si obiit post
coronacionem etc., et si ipsa Alicia propinquior here
unde Stephanus de Gosewilla tenet ij. acr. terre e
Alanus le Briwere unum mesuagium, et Gregorius
j. mesuagium, et Walterus Pipere j. mesuagium, et V
Carectarius j. mesuagium, qui omnes ueniunt et
quid dicere uellent quare assisa remaneret, dicunt q
non debet inde fieri quia predictus Warinus habuit
filium nomine Gilebertum fratrem ipsius Alicie qui
quam ipsi tenent fuit seisitus post mortem predict
patris sui, ita quod idem Gilebertus terram illam
Roberto filio Nigelli qui illam dedit in elemosinam n
de Clerkenwilla. Dicunt eciam quod adhuc uiuit
Gilebertus ut credunt et est in Hybernia.

Et Walterus Pipere dicit quod ipse nichil c
mesuagio quod ipse tenet nisi ad terminum de
annum de quodam Johanne le Waleys. Et V
Carectarius uocat ad warantum de mesuagio suo etc
Et Robertus et Alicia defendunt quod predic
bertus nunquam fuit seisitus de predicta terra

[1] The regent.
[2] Two justices of the Bench.
[3] One of the unnamed defendants indicated by *tales*.
[4] Isabella the queen m

mortem patris sui nec ante, et quod Robertus filius Nigelli nunquam habuit terram illam, nisi in custodia ad terminum, et inde ponunt se super iuratam, et producunt sectam sufficientem que testatur quod idem Gilebertus obiit in Hybernia septem annis transactis etc. Post uenerunt Stephanus et Alanus et uocauerunt ad warantum Priorissam de Clerkenwilla. Habeant eam etc. Et Walterus Pipere recedit inde sine die eo quod dicit quod non tenet mesuagium et alii non potuerunt hoc dedicere.

Ipsi optulerunt se iiij. die uersus Gregorium le Tanur de uno mesuagio cum pert. in eadem uilla etc., et ipse non uenit et summonitus fuit etc., et ideo resummoneatur quod sit etc., idem dies datus est etc.

Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad capellam de Dalwode que uacat etc., cuius aduocacionem Robertus Chantemerle clamat uersus Abbatem de Middeldona[1]. Qui uenit per attornatum suum et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ipse uocat ecclesiam illam in breui capellam et non usus in curia Dom. Regis quod assisa fiat de aduocacione capellarum, et ideo non debet inde fieri assisa. Dors.

Et Robertus dicit quod terra ubi capella sita est fuit aliquando de dominico Dom. Regis et usagium fuit quod omnes ecclesie de dominicis Dom. Regis uocabantur capelle et ideo uocat eam capellam, set dicit quod libera est, et non pertinet ad aliquam matricem ecclesiam[2].

Postea dictum est Abbati quod respondeat ad breue. Et ipse iterum dicit quod assisa non debet inde fieri quia capella non uacat, immo Thomas de Warham persona ecclesie de Stoclande est inde persona ut de capella que pertinet ad ecclesiam suam de Stoclande, unde idem Abbas dicit quod quidam Johannes Auenant qui ultimo obiit persona illius capelle tenuit capellam illam de predicto Thoma persona de Stoclande reddendo ei nomine pensionis xx. sol. per annum. Et inde profert cartam Hereberti quondam Episcopi Saris-

[1] Milton Abbas, Dorset. Monast. v. 2 p. 344. Stockland and Dalwood in a detached part of Dorset, locally in Devon.

[2] As to such royal chapels, see Br. 241 b.

biriensis[1] que testatur quod ipse ad uoluntatem A
conuentus de Middeldona et ad presentacionem
Warham persone ecclesie de Stoclande admisit
Auenant clericum ad perpetuam uicariam capelle de
que ad ecclesiam de Stoclande spectat, reddendo
persone ecclesie de Stoclande nomine pensionis
Profert eciam litteras R. Sarisbiriensis Episcopi[2]
que testantur quod ipse cum officio archidiaconi
quondam fungeretur, de mandato H. quondam Episc
biriensis admisit Johannem Auenant clericum ad
de Dalwde ad presentacionem Abbatis et conuentus d
dona et de uoluntate rectoris ecclesie de Stoclande,
in ea instituit reddendo etc. xx. sol. nomine pension

Et Robertus uenit et dicit quod ipse petit assi
de morte cuiusdam Rogeri qui tenuit capellam il
predictum Johannem qui Rogerus inde obiit p
presentacionem antecessorum suorum etc., et si
[199.] pus | admisit ipsum Johannem hoc fecit iniuste
appellum suum et contra appellum Alani Dispens
culi sui qui post mortem predicti Rogeri aramiau
ultime presentacionis de eadem capella uersus ij
batem.

Consideratum est quod assisa remaneat, et quod
nichil capiat per hoc breue[3].

1313. Gloucestershire. Oliua que fuit uxor Philippi Bertram petit do
uersus Clementem Bonpas et Roanam uxorem ei
dulfum de Siluetona et Matillidem uxorem eius
uenerunt et noluerunt respondere sine breui et non
breue. Et ideo datus est eis dies in crastino
uicecomes habeat tunc breue origenale per quod
monuit, et sit auditurus iudicium suum de hoc quod
habuit tali die etc.

1314. Hereford. Elizabet que fuit uxor Rogeri de la Haye per a
suum peciit uersus Enger' de Fraxino et Alicia
eius terciam partem unius caruc. terre cum pert.

[1] Herbert le Poor, 1194–1217.
[2] Richard le Poor the now bishop.
[3] As to Robert's title, vol. 1, p. 508 b.

[Wa]lkesop' et terciam partem j. mesuagii et terciam partem xiiij. solid. redditus cum pert. in eadem uilla ut dotem suam etc. Et ipsi nolunt respondere sine waranto suo de dote sua, scilicet Thoma filio et herede predicti Rogeri qui est in custodia Walteri de Winelegha. Et ideo consideratum est quod Walterus predictus summoneatur quod sit tali die etc. et ibi habeat etc.[1] Et Alicia ponit loco suo etc.

Matheus de Wallop' summonitus fuit ad esse coram iusticiariis ostensurus quod ius habet et habere clamat in custodia carceris Wintonie cum pertinenciis suis etc. unde Willelmus de Ho ostendit quod Dom. Rex Ricardus dedit ei pro homagio et seruicio suo custodiam carceris Wintonie cum terra de Wodecota cum pertinenciis pertinente ad eundem carcerem, unde ipse fuit seisitus ut de iure etc. tempore Dom. Regis J. capiendo inde expleta ad ualenciam etc. Suht.

Et Matheus uenit et defendit ius suum etc. et petit uisum de terra de Wodecota. Habeat. Dies etc.

Johannes Wacelin optulit se iiij^to^ die uersus Willelmum Wacelin de placito quod warentizet ei duas caruc. terre cum pert. in Wiuelingeham, quas tenet et de eo tenere clamat et unde cartam suam habet ut dicit etc. Linc.

Et Willelmus non uenit etc., et habuit diem per essoniatorem suum. Et ideo consideratum est quod attachietur quod sit tali die etc., et uicecomes diligenter inquiri faciat quis sit Bowy de Swanetona qui eundem Willelmum falso essoniauit ad predictum terminum, et illum capiat et saluo custodiat donec aliud etc.

Ricardus de Mara summonitus fuit ad ostendendum quare ipse non permittit Priorem de Mertona presentare idoneam personam ad ecclesiam de Twinstede que uacat etc. cuius aduocacionem idem Prior dicit ad se pertinere etc. Et Ricardus dicit quod ipse iuste impedit quia Johannes de Mara auunculus suus presentauit ultimam personam etc. scilicet Thomam de Sunbiria clericum, et preter Thomam presentauit ipse quemdam Rannulfum qui ultimo obiit persona. Et Prior dicit quod ipse presentauit ultimam Essex.

[1] Br. f. 298.

personam scil. quemdam Alexandrum nomine qui re domui sue unam marcam nomine pensionis etc.

Et Ricardus dicit quod idem Alexander fuit ui predicti Rannulfi reddens ei nomine personatus decem s Post ueniunt ambo et petunt recognicionem fieri qu uocatus tempore pacis etc. Habeant etc., et uenia die etc.

1318. Buck. Amicia que fuit uxor Henrici de Clintona per attorn suum petit uersus Agnetem de Handena unam uirg. cum pert. in Stiuele ut dotem suam etc. Et Agnes ue petit inde uisum. Habeat. Dies datus etc. Et scie quod terra fuit capta in manum domini Regis per def et petita ad horam et ideo repleg'[1].

1319. Warr. Ricardus filius Willelmi essoniator Jordani de Wic petentis optulit se quarto die uersus Priorissam S. Trin de Bosco de placito assise ultime presentacionis quan aramiauit uersus eam de aduocacione ecclesie de Elme et ipsa non uenit etc. et summonita fuit etc. Judi resummoneatur quod sit tali die etc.[2] Idem dies

[199 b.] est etc. |

1320. Sussex. Isolda Biset per Robertum de Kernec attornatum optulit se quarto die uersus Radulfum Tyrelle et Clemen uxorem eius de placito medietatis uille de Halingedon pert. quam ipsa clamat in dotem uersus eos etc. Et capta fuit in manu Dom. Regis pro defectu quem Ra et Clemencia fecerunt in oct.[3] S. Hil., et uicecomes ma diem capcionis etc. et quod ipsi summoniti fuerunt essent a die Purificacionis in xv. dies[4] etc. Et ad diem uenit Radulfus et peciit terram per pleuinam scil. die[5] proxima ante Cathedram S. Petri, set Clemencia uxo non uenit etc. et uicecomes testatus est quod terra capt in manum Dom. Regis die[6] Martis proxima post Purificaci etc. Judicium ponitur in respectu usque in xv. dies Pascha prece attornati Isolde et ipsius Radulfi, ita qu diem illum fiat iudicium eodem modo quo ad hanc die

[1] In general there is no view after the land has been seized under the Great Cape. Br f 377 b

[2] Br f 238.

[3] 20 Jan.

[4] 16 Feb. Monday in 1218.

[5] 16 Feb.

[6] 3 Feb.

Consideratum[1] est quod Isolda recuperauit seisinam ut de dote per defaltam et Radulfus in misericordia.

Agnes de la Kersimere per attornatum suum peciit uersus Robertum de Brancestria terciam partem unius caruc. terre cum pert. in Norhulla ut dotem suam etc. Et Robertus uenit et non uult ei respondere sine waranto suo de dote, scil. Johanne de la Kersimere filio Alexandri[2]. Habeat eum a die Pasche in unum mensem per auxilium curie et manet in comitatu Suffolcie. Norf.

1 Jurata uenit recognitura si Vitalis de Engainne disseisiuit Adam de Curtenay infra guerram de manerio de Upministro, set ponitur in respectum usque ad talem diem pro defectu recognitorum eo quod inutiles fuerunt. Et ideo uicecomes sicut alias ei preceptum fuit faciat uenire xij. tam milites quam alios liberos et legales etc. et discretos alios a primo electis per quos etc. et uicecomes tunc sit auditurus iudicium suum de hoc quod mand' illud[3] etc. Et dictum est omnibus recognitoribus qui uenerunt quod eant inde sine die quia pauperes fuerunt et nullus miles electus fuit. Essex.

Dies datus est Matheo de Sancto Trono et Rocysie uxori eius petentibus et Abbati de Stratfordia per attornatum suum et Willelmo le Briton per attornatum suum a die Pasche in xv. dies eo quod uisus terre petitus fuit a die S. Hillarii in xv. dies et Matheus et Roysia cognouerunt quod uisus nondum factus fuit, et ideo interim fiat uisus. Essex.

Robertus Maudut per attornatum suum optulit se quarto die uersus Willelmum de Wirmecota de placito l. marcarum unde plegiauit Comitissam Warrewici uersus ipsum Robertum et non acquietauit eam[4] ut dicit etc., et uersus Geruasium de Wautona de placito xxx. marcarum etc. unde eum[5] plegiauit etc. Et ipsi non uenerunt etc. et attachiati fuerunt per Willelmum filium Radulfi de Wilmecota, Willelmum filium Edithe, Gaufridum de Wilmecota et alios etc. Et ideo consideratum est quod ipsi ponantur per meliores plegios quod sint a tali die etc. in xv. dies etc.[6] Warr. Leic.

[1] This judgment would be postponed on the roll. See Br. f. 370 b

[2] Br. 297 b.

[3] For not having obeyed the writ.

[4] Sic.

[5] Sic.

[6] Br. f. 439.

1325. Gloucs. Johannes de Monte Acuto per attornatum suum
se quarto die uersus Willelmum de Schauelingewrth
gerit personam in ecclesiam de Langebergo et uersus
pum de Langebergo qui se gerit uicarium in eadem
de placito quo aduocato se teneant in eadem ecclesia
ipsi non uenerunt etc. Et preceptum fuit uicecomi
attachiaret eos etc., et uicecomes mandauit quod non
inuenti etc., et ideo uicecomes sicut alias ei precept
attachiat[1] eos quod sint a tali die etc., et uicecom
auditurus etc.

1326. Oxon. [2]Ricardus Foliot attachiatus fuit ad ostendendu
racione ipse disseisiuit Willelmum Selucin de libero ten
suo in Radewella[3] unde magna assisa aliquando summon
et capta in curia Dom. Regis J., et de qua terra n
seisina eidem Willelmo per consideracionem curie
etc. Et Ricardus uocauerat ad warantum uicec
Oxonie quod per breue Dom. Regis J. habuit ipse s
terre illius ita quod habuit diem in banco de h
waranto suo, et preceptum fuit uicecomiti quod
breue per quod fecit eidem Ricardo seisinam illam.
diem datum misit uicecomes breue illud in quo cont
hec uerba, J. dei gracia etc. uic. Oxon. salut. Pre
quod sine dilacione plenariam seisinam habere facias
Foliot de terra de Chadewilla cum pert. quam disra
[200.] ut dicit per magnam | assisam in curia nostra et
etc. Unde idem Ricardus dicit quod seisinam illam
ipse per hoc breue Dom. Regis et bene defendi
nunquam disseisiuit eum, et desicut continetur i
quod ipse disseisiuit eum etc. et non disseisiui
immo habuit seisinam per Dom. Regem sicut pr
est, uidetur ei quod non debet ad hoc breue res
etc.

Et Willelmus dicit quod ipse fuit seisitus de te
ante guerram et in inicio guerre et bene cognosci
magna assisa sicut predictum est summonita fuit et c
predicta curia de eadem terra[4], ita quod Dom. Re

[1] Corr. *attachiet*.
[2] Writ in Rot. Cl. vol. 1. p. 319 b.
[3] *Chadewilla*, below.
[4] Placit. Abbrev. 49.

summonere xxiiij. ad conuincendum xij.[1] eo quod audiuit quod assisa capta minus legalis fuit, et tunc uenerunt xij. et finem fecerunt cum Dom. Rege pro ccc. libr. per sic quod xxiiij. non iurarent super eos, ita quod per hoc remansit ei seisina sua, et terra illa tenuit in inicio guerre et post guerram inceptam donec idem Ricardus disseisiuit eum, et si Dom. Rex J. hoc precepit, hoc fecit per uoluntatem suam et sine iudicio, quia ipse nunquam summonitus fuit contra illud preceptum, et desicut iusticiarii tenentur huiusmodi emendare et eciam pactum fuit in forma pacis quod unusquisque haberet talem seisinam qualem habuit in inicio guerre[2], petit ipse ut reddant seisinam suam. Dies datus est etc.

Dom. Regina[3] per attornatum suum petit uersus Adam de Keret manerium de Ketena cum pert. quod clamat pertinere ad racionabilem dotem suam etc. Et Adam per attornatum suum uenit et petit inde uisum, et habet. Dies datus est etc. Rotel.

Nicholaus le Seculer attornatus Reginaldi de Breusa uenit coram iusticiariis et per licenciam eorum reliquit breue suum quod impetrauerat uersus Walterum de Bello Campo eo quod fuit precipe quod prohibetur per cartam[4]. Et ideo dictum est nuncio Walteri de Bello Campo qui tulit breue Dom. Regis de warancia quod esset inde sine die etc. Wygorn.

Dom. Rex significauit iusticiariis quod loquela que est coram eis inter Idoneam que fuit uxor Eudonis de Eintona petentem et Petrum de Malo Lacu et Isabellam uxorem eius de medietate baronie de Danecastro ponerent in respectum donec aliud inde habeant preceptum etc. Dictum est Idonee quod eat inde sine die. Ebor.

Hubertus de Burgo Justiciarius optulit se quarto die uersus Reginaldum de Breusa de placito quod reddat ei castra de Grosso Monte de Skenesrith[5] et de Lantilio que clamat ut ius suum et unde habet cartam Dom. Regis J., et unde idem Rex J. ipsum sine iudicio et per uoluntatem suam Hereford.

[1] Generally no attaint of grand assize. Br. f. 290.
[2] The treaty of Lambeth; see Foedera, vol. 1, p. 148.
[3] Isabella the queen mother.
[4] Art. 34 in Charter of 1215. Breue quod vocatur Precipe etc.
[5] Corr. *Skenefrith*.

disseisiuit ut dicit etc.[1] Et Reginaldus non uenit et habuit diem per essoniatores suos ad talem diem etc. diem illum se essoniauit de malo lecti, et essonium iacuit[2]. Et ideo consideratum est quod castra capiant manum Dom. Regis et dies etc., et ipse summoneatur sit in octab. S. Trin.

1331. Deuon. Robertus de Curtenay uenit coram iusticiariis et wa zauit combustionem et capcionem et dampnum Hu Peuerel de Sanfordia et aliorum appellancium Reginaldu Curtenay et Johannem Lanceleue et alios de pace Regi Et dixit quod reuera hoc factum fuit post pacem iurata ipsi appellantes non fuerunt eo tempore ad fidem Dom. nec ad pacem uenerunt immo per alium dominum quam Dom. Regem se aduocauerunt et fecerunt se uicecomite

1332. Hertford. Prior de S. Neoto optulit se quarto die uersus Rica de Muntfichet de placito assise ultime presentacionis Et Ricardus non uenit nec attornatus suus et fuit p Et ideo Prior inde sine die et Ricardus in misericor plegii sui de prosequendo etc.[3]

1333. Kent. Matillis que fuit uxor Thome de Ripple petit u Henricum de Sandwico terciam partem feodi unius mili Ripple ut dotem suam etc. Et Henricus dicit quod uult ei respondere sine waranto suo de dote sua scil. Joh filio suo qui est in custodia Egidii de Badelesmara. H eum tali die per auxilium curie[4].

1334. Stafford. [300 b.] Alicia que fuit uxor Ade clerici petit uersus Willel de Grisele terciam partem dim. uirg. terre cum per Mortona ut dotem suam etc., unde predictus Adam quo uir suus eam dotauit etc. Et Willelmus uenit et dicit[5] idem Adam uir suus pro nequicia sua et pro roberia e societate prauorum hominum et pro rotuncura[6] denari et aliis feloniis unde conuictus fuit, fuit ipse suspensu iudicium factum coram Galfrido filio Petri tunc ca iusticiario[7], et inde ponit se super comitatum.

[1] See Rot. Pat. p. 57.
[2] This seems, not a writ of right, but a writ of entry sur disseisin, so the esson de malo lecti does not lie.
[3] Br. f. 238 § 3.
[4] Br. f. 297 b.
[5] For this plea see Br. 297 b.
[6] *retonsura*, clipping.
[7] 1198—1213.

Et Alicia defendit quod non fuit suspensus pro nequicia sua immo per uoluntatem et sine iudicio, unde uicecomes postea fuit in misericordia de xxx. marcis eo quod per uoluntatem suam suspenderat predictum Adam, et inde ponit se super comitatum. Et ipse similiter. Consideratum est quod uicecomes coram coronatoribus comitatus recordari faciat quomodo et quando et qua occasione Adam suspensus fuit et recordum illud mittat etc. per litteras suas sub sigillo suo et sigillis coronatorum etc.

Mabilia que fuit uxor Walteri de Cuylli petit uersus Johannem de Cuylli terciam partem xxxij. uirg. terre cum pert. in Radecliue ut dotem suam et terciam partem x. uirg. terre cum pert. in Harletona et terciam partem iij. uirg. terre cum pert. in Wauertona ut dotem suam etc., et unde predictus Walterus eam dotauit ut de hereditate sua que ei descendere debuit de Hugone patre suo, quia idem Hugo fuit in seisina tocius terre predicte etc. Leic.

Et Johannes uenit et dicit quod ipsa dotem inde non debet habere, quia Walterus uir suus non fuit seisitus de terris illis die quo eam desponsauit, nec umquam postea, nec etiam eam dotauit per uoluntatem patris sui, quia ipse eam duxit in uxorem sine consilio et uoluntate patris sui.

Et Mabilia dicit quod ipsa fuit dotata per uoluntatem patris sui, quia infra octo septimanas postquam desponsata fuit[1] fuit uir suus concordatus cum patre suo, ita quod pater suus ei concessit ut dotaret eam de tercia parte predictarum terrarum et inde ponit se super eos qui interfuerunt ubi desponsata fuit, et super patriam. Et J. similiter. Dies datus est etc.

Ganfridus de Lucy et Juliana uxor eius per attornatos suos petunt uersus Priorem Hospitalis Jerosolime in Anglia aduocacionem ecclesie de Wigintona ut ius ipsius Juliane etc., quia terra de Wigintona in qua sita est predicta ecclesia est ius ipsius Juliane, quod ei descendit de Eua del Broc que fuit uxor Walteri de Chesneto auia ipsius Juliane. Quia quidam Willelmus Gernet terram illam tenuit cum aduocacione eiusdem ecclesie de predictis Waltero et Eua. Idem Hertford.

[1] See Br. f. 305, 305 b. This case is Fitz. *Dowere*, 199.

Willelmus habuit duos filios Gilebertum et Ricardum, autem ipso Willelmo cecidit terra illa cum aduocaci manus Gileberti primogeniti filii et heredis sui. autem orta est quedam disconueniencia inter ipsum Ricardum, ita quod Ricardus appelauit ipsum Gilebert felonia in curia Dom. Regis, et in tantum processit duellum percussum fuit inter eos, ita quod Gilebertus fuit et suspensus. Postea autem postquam Dom tenuerat terram illam per unum annum et unum uenerunt Walterus et Eua uxor eius ad Dom. Reg pecierunt Dom. Regem ut redderet eis feodum sui Dom. Rex eis reddidit, ita quod idem Walterus e fuerunt in seisina illius aduocacionis tali modo quod q Johannes clericus inde fuit persona per ipsos Walter Euam capiendo inde expleta tempore Regis Henrici a ad ualenciam etc. Et inde producunt sectam. Et d Eua descendit ius aduocacionis illi Matillidi[1] matri Juliane, et de ipsa Matillide ipsis Gaufrido et Juliane hoc offerunt probare prout curia considerauerit etc.

Et Prior uenit et defendit ius suum et ponit magnam assisam Dom. Regis et petit recognicionem quis eorum maius ius habeat in eadem aduocacion Dies datus est etc.

1337. Lucia que fuit uxor Petri de Kesneto petit
Northt. Johannem de Pirie terciam partem medietatis unius mol cum pert. in tali uilla etc. ut dotem etc. Et Johannes et uocat inde ad warantum Radulfum de Kesnet presens est, et dicit quod non uult respondere sine monicione. Et ideo dies datus est etc.

Norh. Item eadem petit uersus Radulfum de Kesneto t partem medietatis unius molendini cum pert. in eadem
.24. etc. | Et Johannes[2] dicit quod ipsa habet plenarie suam alibi in certo loco de tota terra que fuit uiri sui, ponit se super patriam. Dies datus est eis etc.

1338. [3]Isabella de Granend petit uersus Thomam de Wad
Kanc.

[1] Altered from *dicus Matillidis*.
[2] Corr. *Radulfus* (?).
[3] For the end of this action see above Case 9. It is cited by f. 30 b and f. 313. It is P *scription*, 59.

medietatem c. acr. et septem acr. terre cum pert. in Nywelande etc. ut dotem suam etc., et uersus Johannem de Wadenhale medietatem c. et septem acr. terre cum pert. in eadem uilla ut dotem suam, unde Walterus de la Nywelande quondam uir suus eam etc. Et ipsi ueniunt et defendunt ius suum et dicunt quod non debet habere terram illam nec aliam nomine dotis, quia ipsa post mortem predicti Walteri de cuius nomine ipsa clamat predictam terram in dotem, cepit alium uirum, et consuetudo est quod uxores maritorum defunctorum habeant francum bancum suum de terris sokemannorum, et quod nullum uirum capiat post mortem uiri sui, quod si fecerit, consuetudo est in eodem comitatu quod amittat dotem suam quam clamat nomine primi uiri sui. Et super hoc uenerunt milites de eodem comitatu et petunt libertatem et consuetudinem comitatus sibi teneri[1].

Et Isobella dicit quod ipsa nunquam fuit seisita de dote illa, nec tempore primi uiri sui nec tempore secundi uiri sui, unde petit iudicium si amittere debeat hoc quod nunquam habuit per legem et consuetudinem comitatus.

Et ipsi dicunt quod siue fuit seisita siue non, si ipsa post mortem uiri sui iterum capiat uirum suum amittere debet dotem suam, et eciam clamium dotis etc. Consideratum est quod xij. tam milites quam alii qui teneant per seruicium militare summoneantur quod sint tali die etc. ad recognoscendum si amittere debeat dotem et clamium dotis etc.

Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Brintona, que uacat etc., cuius aduocacionem Petrus de Lalo Laru et Isobella uxor eius per Radulfum de Rupe attornatum suum clamant uersus Abbatem Eboraci. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ecclesia illa non uacat immo quidam Radulfus de Stokes inde est persona ad presentacionem predicti Abbatis Eboraci [2]et inde profert litteras patentes Abbatis et conuentus S. Marie Eboraci[2] directas G. Archiepiscopo Eboracensi[3] in quibus Ebor.

[1] Observe the intervention of the knights of the shire. From this and from the constitution of the jury one would suppose that this land was held by military service.

[2-2] In the margin.

[3] Geoffrey son of Henry II. 1191—1212.

continetur, quod ipsi concesserunt Magistro R. de ecclesiam de Beintona cum pert. etc. Profert eciam predicti G. Archiepiscopi in qua continetur, quod presentacionem predictorum Abbatis et conuentus Magistrum Radulfum clericum ad ecclesiam de Beint pert. etc. Profert eciam idem Abbas cartam Fossarde[1] antecessoris ipsius Isobelle in qua continet ipse dedit concessit et confirmauit in puram elemosi ecclesie S. Marie Eboraci plures terras et ecclesias in nominata est ecclesia de Beintona cum pert. quam ha idem monachi de feodo patris sui Roberti Fossarde etc. eciam cartam[2] Henrici Regis senis que eis confirma terras et plures ecclesias inter quas nominata est ecc Beintona etc. Unde dicunt quod desicut ecclesia no uidetur eis quod assisa non debet procedere. Profert e teras Dom. Pape idem confirmantes. Et dicit idem Ab ipsi Petrus et Isobella debent ei ecclesiam illam war

Et attornatus Petri et Isobelle dicit[3] quod Abba dicit quod predictus Radulfus est persona de dicta quia ipse numquam fuit institutus in ecclesia i umquam fuit in seisina et hoc patet quia ecclesia ill manu Archiepiscopi. De cartis quas Abbas profert d quod ei non debent nocere, quia postquam omnes c facte fuerunt, si umquam fuerunt facte, presentauit F de Turnham tres personas ad eandem ecclesiam Baldewinum de Guines que inde fuit persona et illam et tenuit, et post eum quidam Michael fuit pe habuit ecclesiam illam et tenuit, et post eum Wille Wroteham fuit inde persona ad presentacionem Roberti, et obiit ultimo persona in eadem ecclesia, ponit se super assisam, et petit assisam suam, etc.

Et attornatus Abbatis quesitus in cuius manu sit illa, dicit quod est in manu Archiepiscopi et fuit iam annis elapsis, eo quod non tenuit W. de Wrotcham p eiusdem ecclesie.

[1] Charter of Nigel Fossard, Monast. vol. 3, p. 551.
[2] Charter of Henry II. Monast. vol. 3. p. 548.
[3] Br. f. 242 b.

Consideratum est quod assisa procedat, Quis etc. et ueniat tali die etc., idem dies datus est recognitoribus etc. |

Agnes que fuit uxor Nicholai de Buleheye recessit per licenciam iusticiariorum de breui suo quod impetrauerat uersus Rogerum de Liueknora de placito dotis etc. eo quod postea ceperat uirum de quo nulla mencio fuit in breui. Et querat aliud breue si uoluerit. [201 b.] Bern.

Elena que fuit uxor Ade de Esseby petit uersus Adam de Sancto Laudo terciam partem septem bouat. terre cum pert. in Kirkeby ut dotem suam etc. unde idem Adam quondam uir suus eam dotauit etc. Linc.

Et Adam uenit et dicit quod non uult ei respondere sine warranto suo de dote sua scilicet Roberto filio Ade qui est infra etatem et in custodia Hugonis Picot. Habeat eum tali die per auxilium curie.

Walterus de Naffordia dat dimidiam marcam pro habendo quodam breui de faciendo fieri recordum de quadam loquela in comitatu unde idem Walterus dicit falsum iudicium sibi fieri etc. Wigorn.

Robertus de Ponte optulit se quarto die uersus Thomam Child de placito medietatis custodie pontis de Lewes. Et Thomas non uenit etc. et summonicio etc. Judicium, illa medietas custodiatur, capiatur in manum Dom. Regis, et Thomas summoneatur quod sit a tali die in tres septimanas. Sussex.

Dies datus est Gerardo de Rassele et Katerine uxori eius petentibus et Theobaldo de Lek de capiendo cyrographo suo de dote ipsius Katerine a tali termino in iij. septimanas, et tunc ueniant uillani[1], et Katerina ponit loco suo uirum suum. Hunt.

Rogerus de la Feld summonitus fuit quod esset auditurus recordum et iudicium suum de loquela que fuit in curia Regis J. patris etc. inter eum et Petrum de Well' de dim. hida terre cum pert. in Hamtona, ita quod loquela illa esset in eo statu quo fuit quando remansit occasione gwerre. Hertford.

Et Rogerus uenit et dixit quod loquela posita fuit in adiornatum iusticiariorum decem annis preteritis et plus et

[1] The villeins on the estate comprised in the fine are to come and be attorned.

non remansit occasione gwerre. Et Petrus hoc non dedicere, et ideo sine die et Petrus in misericordia.

1346. Suht. Dies datus est Alicie de Leofordia petentem[1] Abbatissam de Rumesye de placito dotis in oct. S eo quod Abbatissa languida est et preceptum est uice quod ipse mittat ad eam iiij. milites ad audiendum ipsa inde loco suo uelit attornare etc., et milites h eundem diem. Et ipsa[2] produxit warantum suum et d est ei quod remaneat quia infra etatem est.

1347. Surr. Assisa mortis antecessoris inter Willelmum Testar tentem et Edelinam de Broc de una caruc. terre cum p Geudeford ponitur in respectum usque in xv. dies festum S. Joh. Bapt. eo quod participes ipsius Edelin quibus ipsa non uult respondere non uenit[3] quia n diem habuerunt nec summoniti fuerunt et ideo summo tur, scilicet tales etc. Et talis summonitus fuit, et non remaneat pro defectu ipsius. Ad diem talem Willelmus de Cadintona et dixit quod ipse nichil cum uxore sua de hereditate Rannulfi le Broc, et ide siue Edelina amittat siue perquirat, ipse nichil partiri etc.

1348. Surr. Assisa uenit recognitura si Rogerus Testard pater W mi fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de dim terre cum pert. in Slifeld quas[4] Willelmus Mauba Lucya uxor eius tenent et de j. uirg. terre cum p Geudeford quam Thomas le Prute tenet die quo e si obiit post terminum etc. Et Lucya uenit set Will uir eius nec Thomas predictus uenerunt et summoniti f quod essent tali die etc. audituri recordum et iudicium in eo statu quo fuit ante gwerram, et tunc se essonia et habuerunt diem per essoniatores suos tali die etc., e non uenerunt, et ideo consideratum fuit quod pro eorum non remaneret assisa.

Juratores dicunt quod Rogerus ita obiit seisitus feodo etc. et post terminum etc. et quod idem Wil propinquior heres eius est. Et ideo consideratum es

[1] Corr. pet. tes?
[2] Alias?

[3] Corr. uenerunt.
[4] Sic.

habeat seisinam suam et Willelmus et Thomas in
a etc.
ndum est quod Osbertus de Pagaham et Ricardus
us uersus quos idem Willelmus Testard aramiauit
edictam de terra in eadem uilla, obierunt. Et ideo
die etc.
uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis Dors.
t ultimam personam ad ecclesiam de Sturme-
e uacat etc. cuius aduocacionem Comes Willelmus [202.]
s clamat uersus Priorem Hospitalis S. Egidii de
lemari[2]. Postea uenerunt et concordati sunt, et
dia talis quod predictus Marescallus recognouit
it eis personatum eiusdem ecclesie habendam et
salua ipsi Comiti presentacione sua ad uicariam
clesie, ita quod ipse et heredes eius presentabunt[3]
ri et successor' post mortem uicar' presentabunt
ie de uicario in uicarium, et ille uicarius tenebit
eddendo inde Priori et successoribus suis singulis
arcas. Dies datus est eis etc.
uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis Midd.
t ultimam personam etc. ad ecclesiam de Cram-
uacat etc. cuius aduocacionem Johannes de Massay
uxor eius clamant uersus Robertum de S. Johanne.
et bene concessit assisam. Juratores dicunt quod
e Cramfordia auus eiusdem Aueline presentauit
ersonam que obiit scil. Gilebertum de Cramfordia
um, set hoc factum fuit uiuente alia persona Ada
quod idem Gilebertus fuit persona eiusdem eccle-
entacionem eiusdem Rogeri. Et ideo consideratum
ohannes et uxor eius recuperauerunt presentacio-
et Robertus in misericordia.
a que fuit uxor Ricardi Turolde petit uersus Wilel- Wygorn.
m Ricardi et Margeriam uxorem eius dim. uirg.

Fitz. Graunt, 89. Fitz-
s that, since in a grant
ge a reservation of the
ood, the vicarage would
rant if not reserved.
lemer in Normandy.

[3] Omit one *presentabunt*. The passage should run, *ita quod ipse et heredes eius eidem Priori et successoribus post mortem uicarii presentabunt uicarium*.

terre cum pert. in Bokelintona ut dotem suam et ut illam unde Ricardus uir suus eam dotauit etc. Et Willelmus et Margeria ueniunt et dicunt quod terra illa est hereditas Johannis filii sui et heredis Hugonis Turold et inde etc. Et postea ueniunt et dicunt quod Claricia habet uirum de quo nulla mencio facta est in breui sine quo nolunt ei respondere nisi curia etc., et Claricia hoc non potuit dedicere et sic sine die.

1352. Warr. Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Hamtona in Arderne, que uacat etc., cuius aduocacionem Willelmus de Hamtona in Arderne clamat uersus Priorem de Kenillewrthe. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ecclesia illa non uacat, quia ipse et alii canonici sunt inde persona. Et inde profert cartam Willelmi Couentrensis Episcopi[1] que confirmat illis ecclesiam illam in proprios usus etc. Et Willelmus dicit quod si Episcopus confirmauit eis ecclesiam illam in proprios usus, hoc fecit iniuste et contra appellacionem suam, quia defuncto Rogero qui ultimo obiit persona eiusdem ecclesie et ad presentacionem eiusdem Willelmi, statim presentauit personam Dom. Episcopo et cum ipse illum nollet admittere appellauit pro iure suo etc., ita quod si quid postea [illegible] actum sit, factum est contra appellum suum etc. Et Prior dicit quod Episcopus hoc rite fecit, quia priusquam antecessores eiusdem Willelmi aliquid haberent in terra illa [illegible] quam illa aduocacio pertinet Rogerus de Molbraio qui terram illam tunc tenuit dedit domui de Kenillewrthe ecclesiam illam per cartam suam quam profert et que hoc testatur. Profert eciam cartam Rogeri Couentrensis Episcopi[2] donum illud confirmantem. Profert eciam cartam Rogeri de Arderne patris ipsius Willelmi in qua continetur, quod ipse donacionem ecclesie de Hamtona, quam Rogerus de Molbraio dominus suus dedit ecclesie de Kenillewrthe et canonicis concessit et eam firmam et inconcussam perpetuo manere constituit. Profert eciam cartam Episcopi Gaufridi[3] Couentrensis

[1] William of Cornhill cons. 1215.
[2] Roger Clinton 1129–1148.
[3] Geoffrey Muschamp 11[illegible]–1[illegible].

nis que illam concessionem eis confirmat. Et Willelmus it quod carte ille ei non debent nocere, quia postquam les carte ille et nominatim carta quam protulit sub uine patris sui[1] presentauit idem Rogerus pater suus ad esiam illam scil. eundem Willelmum dum clericus fuit, et ea cum pater suus obiisset et ipse fieret miles, idem Wilmus presentauit personam que ultimo obiit, scil. Rogerum ultimo obiit et idem Willelmus ecclesiam illam resignauit. Prior dicit quod iniuste dicit Willelmus se presentasse dem Rogerum, quia ipse Prior eundem Rogerum presen-t, et inde profert litteras eiusdem Willelmi de Arderne directe fuerunt G. Couentrensi Episcopo[2] in quibus inetur quod ipse in manum H. Couentrensis Episcopi[3] ecessoris ipsius G. resignauit totum ius suum quod uit in ecclesia de Hamtona in Arderne et iuri suo re-iauit, quo facto, Episcopus ecclesiam illam contulit ro clerico fratri ipsius Willelmi ad presentacionem ris de Kenillewrthe, ad quem ecclesia illa dinoscitur nere. Et Willelmus defendit quod litteras illas num-n fecit nec sigillum suum apposuit, nec illud mandauit copo, et hoc defendit prout curia considerauerit et petit am suam. Dies datus est etc. |

[202 b.] Cantebr.

Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis entauit ultimam personam ad ecclesiam[4] que mortua est ecclesiam de Bertona que uacat etc. cuius aduocacionem ius de Bertona clamat uersus Priorem de Meretona. Et ndum quod quedam assisa ultime presentacionis prius a fuit in curia Dom. Regis inter eos de eadem ecclesia et iciarii non potuerunt certificari ad quem predictorum ius entandi pertineret per sacramentum iuratorum, et ideo iderattum fuit quod xij. tam milites quam alii liberi ines eiusdem uisneti et de antiquioribus et discrecioribus mmonerentur per quos melius possit certificari. Et ipsi erunt die dominica etc., et dixerunt super sacramentum im quod quidam Sauaricus tenuit ecclesiam illam tota

[1] An omission. After the charters were made.
[2] Geoffrey Muschamp.
[3] Hugh of Nonant, 1188—1198.
[4] Omit *ad ecclesiam*.

uita sua ut persona, set nesciunt nec inquirere potue cuius presentacione. Cum autem confectus esset seni se in custodia Eborardi filii sui et ecclesiam illam. I autem ipso Sauarico Eborardus filius eius remansit ecclesia set nesciunt de cuius presentacione, nec si a esset ad personatum ab Episcopo, set ut audiueru Episcopo loci placeret inquirere quo aduocato ipse te in ecclesia aduocauit Priorem de Meretona, set bene quod nesciunt utrum idem Prior uel aliquis predec suorum uel Alanus predictus uel aliquis antecessorum presentasset ad ecclesiam illam uel non. Dies datus

1354. Wilt. Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempor presentauit ultimam personam que mortua est ad ec de Werministro que uacat etc., cuius aduocacionem Ni Auenel clamat uersus Episcopum Bathoniensem et[2] Maudut non uen' etc., et summon' fuit semel et Et attornatus Episcopi Bathoniensis dicit quod non ei quod assisa debeat procedere quia ecclesia illa no quia Ruffinus clericus Dom. Legati[3] inde est person hoc declarandum profert litteras H. quondam Saris Episcopi[4] directas Magistro Thome de Disci officiali i continetur quod ipse mandat ei et firmiter iniungit q Ruffinum nepotem Dom. Legati mitti faciat in co possessionem ecclesie de Werministro ad present J. Bathoniensis Episcopi. Profert eciam litteras R biriensis Episcopi iusticiariis directas in quibus co quod ecclesia illa non uacat. Profert eciam litter Legati idem testantes, et petit consideracionem super hoc debeat procedere in assisam. Et at Nicholai Auenel dicit quod si clericus admissus et in tus fuit ad ecclesiam illam ex presentacione Episcopi niensis, hoc factum est iniuste, et contra appellacione quia quam cicius idem Nicholaus sciret persona

[1] For more of this matter see above Case 34.

[2] Probably some words have dropped out. Seemingly the assize is brought against the bishop and Thomas and the latter does not appear.

[3] The Legate is Guala.

[4] Herbert le Poore, 1194

[5] Richard, transl. from 1217.

m que obiit apud Romam ipse Nicholaus statim ; ad Episcopum et ei presentauit clericum suum, qui lmitti non posset, appellauit pro presentacione sua et ius pro iure suo, et cito postea inpetrauit litteras Dom. de prohibicione ne Episcopus admitteret clericum discussum esset ad quem ius presentandi pertineret. itus est etc.

tillis que fuit uxor Willelmi de Tureuilla iunioris ersus Willelmum de Tureuilla seniorem uillam de tona cum pert. et uillam de Fulebroc cum pert. ut suam unde predictus Willelmus iunior eam dotauit de ite et assensu Willelmi patris sui etc. Et Willelmus euilla per attornatum suum uenit et defendit quod non a dotata, nec ita dotari potuit, quia manerium de ok est hereditas Isobelle uxoris sue et desicut est here- xoris sue et est in seisina ut in hereditate sua uidetur l idem Willelmus non potuit eam dotare de hereditate sue. De manerio de Pallintona dicit ipse quod ipsa otata de tercia parte eiusdem uille et non de toto o et libenter ei reddet terciam partem si uoluerit. Et s dicit de manerio de Fulebroc, quod licet illud sit as uxoris Willelmi, idem Willelmus bene potuit ipsam otare, quia ipse adhuc uiuit, et est in seisina illius i, unde uidetur ei quod quamdiu ipse uixerit, ipsa a nullum ius habet in hereditate sua per quod ipsa[1] itur ad dotem suam habendam. De manerio de ona dicit ipsa quod fuit dotata de toto manerio integre, lelmus uir suus eam dotauit, et inde ponit se etc. Et mus petit consideracionem curie si debeat ei respondere nerio de Fulebroc desicut illud est hereditas uxoris sue la mencio facta est de ea in breui, et si ita esset quod set ita dotata, hoc esset contra consuetudinem regni[2], erre ille sufficiunt ad plus quam ad | terciam partem [303] terre predicti Willelmi, et inde ponit se super m. Et Matillis dicit quod non sufficiunt ad plus quam rciam partem tocius terre ipsius Willelmi, et inde ponit per iuratam. Post uenit Willelmus de Tureuilla et

Warr.

[1] Maud. [2] See Br. f. 92.

dicit quod ipsa fuit dotata tantum de tercia parte pre uillarum et inde ponit se super iuratam. Et Matillis Fiat inde iurata et ueniat tali die.

1356. Linc. Margeria de Hendernesse optulit se quarto di Priorem de Bulintona de placito tercie partis duaru terre et x. acr. prati cum pert. in Hakethorne quas dotem etc. Et Prior non uenit etc., et habuit essonium suum quod fecit a tali die etc., set Ma Simplingham[1] misit quendam fratrem suum cum lit patentibus quod reciperent eum ut Priorem. Et cognouit quod alius Prior adhuc uiuit, consideratum tercia pars capiatur in manum Dom. Regis etc., et et ipse summoneatur etc.

1357. Dors. Jordanus Capellanus uersus quem Robertus T Margeria uxor eius tulerunt breue quod esset quare deforciat eis racionabilem partem que ipsam M contingit de hereditate ipsius Sirec patris ipsius Matillidis et Anne qui nuper obiit etc., uenit et d nulla terra nominata est in breui, nec ipse est ipsarum[2]. Et Robertus et Margeria non potue dedicere et ideo Jordanus inde sine die, et Robert breue de recto si uoluerit.

1358. Sumers. Milo de Franceheyuni summonitus fuit ad oste qua racione et quo waranto tenet se in ix. acr. terre prati et dim. cum pert. in Loppene unde seisina fuit Philippo de Sueuenetona per assisam noue diss summonita fuit et capta inter ipsum et predictum coram iusticiariis itinerantibus scilicet Simone de Pa et aliis. Et Milo uenit et bene cognouit quod adiudicata fuit ipsi Philippo per assisam noue dissei eos captam, set postea fecit eum rogare per amic tantum fecit quod ipse uendidit ei terram illam pratum pro v. marcis quas ei debuit dare, ita q pacauit eum de xxij. sol. et habuit diem redden plusum quando cartam suam ei inde redderet, et hal

[1] Bullington was a Gilbertine house and the Master of Sempringham was the head of the order. Monast. vol. 6, p. 951.

[2] So the Nuper Obiit w

[3] *Sim' de Patt'*, MS.

habendi cartam, et ad diem illum nec uoluit cartam suam ei facere nec denarios suos recipere, et inde producit sectam etc. Et Philippus defendit quod nunquam illam ei uendidit nec xxij s. recepit et hoc offert probare prout curia considerauerit.

Consideratum est quod desicut Milo cognoscit quod Philippus recuperauit seisinam per assisam noue disseisine etc. et nichil ostendit de conuencione facta inter eos nisi per simplicem loquelam suam, quod Philippus habeat seisinam suam etc., et Milo habeat tale recuperare quale habere debeat uel in terra uel in denariis et sit in misericordia pro iniusta detencione etc.

Willelmus de Husseburnia optulit se quarto die uersus Johannem de Ingewrthe de placito iurate ad recognoscendum utrum sex acr. terre cum pert. in Ingewrthe sint libera elemosina pertinens ad ecclesiam ipsius Willelmi de Ingewrthe, an laicum feodum ipsius Johannis etc. Et Johannes non uenit etc. et summonitus etc. Judicium, resummoneatur etc., quod sit etc. Norf.

Et uicecomes non misit nomina recognitorum ideo mittat, et sit auditurus etc. |

PLACITA APUD WESTMONASTERIUM DE TERMINO S. TRINITATIS ANNO REGNI REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS QUARTO[1]. [203 b.]

[2]Preceptum fuit uicecomiti quod poneret coram iusticiariis apud Westmonasterium loquelam que fuit in eodem comitatu inter Willelmum de Lusteshulla petentem et Willelmum de Cueleffeldia tenentem de una hida terre cum pert. in Cueleffeldia quam idem Willelmus de Lustehulla petit per breue de recto. In oct. S. Trin. uenit predictus Willelmus petens et produxit quemdam campionem Henricum de Nuny armatum qui optulit se ad duellum faciendum et Willelmus tenens optulit se et produxit Stephanum Anglicum[3] armatum Wilt.

[1] For this term A = Coram Rege Roll No 6; B = No. 7.

[2] A. m. 1; B. m. 1. This case is cited by Bracton, f. 375.

[3] A hired champion. See Case 40.

qui similiter optulit se ad defendendum ius ipsius Willelmi per corpus suum contra predictum Henricum. Et predicti Willelmus et Willelmus quesiti ubi duellum fuit uadiatum, dicunt quod in comitatu Wiltesire. Et quia nulla mencio facta fuit in breui Dom. Regis de recordo mittendo, quesitum est a predicto Willelmo petente per que uerba peciit terram illam in comitatu, et ipse dicit quod ipse peciit uersus eum unam hidam terre cum pert. in Cuneleffeldia ut ius suum, unde quidam Willelmus auus suus et Eua uxor eius fuerunt seisiti ut de maritagio ipsius Eue tempore H. Regis filii M. Imperatricis etc., capiendo inde expleta ad ualentiam v sol. etc, et de illo Willelmo, descendit ius terre illius Ricardo filio eorum et patri ipsius Willelmi qui petit, et de ipso Ricardo, huic Willelmo ut filio et heredi suo, et hoc optulit probare per corpus predicti Henrici si comitatus consideraret desicut fuerunt de uno stipite, quia idem Willelmus qui tenens est fuit filius Walteri postnati fratris ipsius Ricardi per quem Willelmus clamat terram illam.

Et Willelmus de Cuneleffeldia cognoscit reuera quod predictus Willelmus peciit terram predictam sicut predictum est de seisina Willelmi aui sui et Eue uxoris eius, set quando duellum uadiatum fuit inter eos nulla facta fuit mencio de parentela et hoc offert defendere sicut curia consideraucrit, et inde ponit se super comitatum, et dicit quod quia idem Willelmus nullam fecit mencionem de parentela, defendit ipse precise ius suum per corpus predicti Stephani. Et idem Willelmus tenens quesitus si sint parentes sicut predictum est, dicit quod reuera sunt, et quod Walterus pater suus fuit frater predicti Ricardi postnatus, set predictus Willelmus auus obiit priusquam Eua uxor eius, ita quod defuncto ipso Willelmo, peciit ipsa Eua dotem suam uersus predictum Ricardum de hereditate predicti Willelmi uiri sui et patris Ricardi, et in tantum processit loquela inter eos quod concordati fuerunt tali modo, quod Ricardus per concessionem Eue predicte dedit predicto Waltero predictam hidam terre per sic quod Eua quietam clamaret ipsi Ricardo dotem suam, et hoc offert probare per corpus predicti Stephani sicut curia consideraucrit

Et Willelmus petens defendit quod predictus Ricardus nunquam dedit ipsi Waltero terram illam nec dare potuit, quia idem Ricardus nunquam seisinam habuit de terra illa quia ipsa Eua obiit inde seisita ut de maritagio suo, et ipsa defuncta, predictus Walterus posuit se in terram illam et iniuste et ui detinuit et detinet et hoc offert probare sicut curia considerauerit et ponit se super patriam quod Eua obiit inde seisita.

Et Willelmus tenens defendit quod non obiit inde seisita et offert ponere se inde super patriam et similiter de iure[1].

Concordati sunt per licenciam etc.

[2]Petrus Lambert attachiatus fuit ad respondendum Mabile uxori Wymundi de Lenna[3] quare contra prohibicionem etc. secutus fuit placitum in curia cristianitatis de catallis ipsius Mabilie et uiri sui que non sunt de testamento etc., unde ipsa ostendit quod idem Petrus inplacitat eam de iiij. marcis quas exigit de tempore gwerre scilicet eo tempore quo Lodouicus[4] fuit in Anglia, et inde producit sectam etc. Norf.

Et Petrus uenit et defendit contra eam et contra sectam suam quod nunquam post prohibicionem ei factam secutus est placitum in curia cristianitatis de predictis denariis et petit iudicium si ei debeat respondere sine uiro suo, set dicit uerum quod traxit uirum suum in placitum in curia cristianitatis de fide lesa pro predictis[5] marcis et quod sententiatum fuit in eadem curia contra eam, eo quod ipsa fuit attornata uiri sui, et quia ipsa noluit parere iudicio iudicis delegati excommunicata fuit, et hoc totum factum fuit priusquam haberet prohibicionem Dom. Regis. Et quia ipsa non potest responderi sine uiro suo, prohibitum est Petro ne amplius sequatur placitum illud, et ideo ipsa inde sine die etc. |

[6]Johannes de Breusa petit uersus Reginaldum de Breusa castrum de Brembre cum pert. ut ius et hereditatem suam, [204.] Sussex.

[1] He is ready to go to the country as to Eva's seisin or as to the whole question of right.
[2] A. m. 2; B. m. 1.
[3] Wimundi Balk, B.
[4] The son of the king of France, who came to aid the barons against John.
[5] Supply quatuor, A. B.
[6] A. m. 2; B. m. 1 d. For an earlier stage of this action see above Case 46 and Br. f. 424 b.

et ut illud unde Willelmus de Breusa pater suus fuit s
ut de feodo et iure tempore J. Regis capiendo inde e
ad ualenciam centum solidorum. Et sciendum quo
calumpniauit idem Reginaldus etatem eiusdem Jo
unde quia iusticiarii dubitauerunt de etate sua, conside
fuit quod probaret etatem suam per xij. legales homi
ipse ad hunc diem uenit cum probacione sua et p
etatem suam per illos xij. homines quorum nomina su
breui originali, qui dicunt super sacramentum suum
habet plenam etatem scilicet xxj. annos et habuit etat
festum talem[1] etc., et ideo respondeatur.

Et super hoc uenit Reginaldus et dicit quod breue
fuit inpetratum ante illud festum Sancte Fidis[2]
tempore quo fuit infra etatem sicut iam probatum
desicut tunc temporis quo breue fuit inpetratum non
breue illud ei ualere, petit iudicium curie si debeat a
breue respondere.

Et Johannes dicit quod hoc non debet ei nocere qu
probauit etatem suam, et ipse Reginaldus noluit resp
antequam haberet etatem, et desicut noluit responde
etate, et ipse habet etatem, uidetur ei quod debe
pondere. Consideratum est quod respondeat ad hoc bre
Reginaldus uenit, et petit uisum, habeat. Dies datus

1363. [3]Petrus filius Hereberti summonitus fuit ad ostend
Oxon. quare fecit finalem concordiam cum Henrico de O
curia Regis apud Radinges coram iusticiariis ultimo
rantibus etc. de manerio de Waltlintona cum pert. qu
habuit nisi de ballio Dom. Regis J. Et ipse uenit e
quod idem Henricus inplacitauit eum apud Westmonas
in banco ante iter iusticiariorum et postea coram ius
ultimo itinerantibus, et ut euitaret laborem et expens
concordiam et finem illum et bene cognoscit quo
cyrographum. Et dicit quod habuit terram illam e
Dom. Regis J. et non de ballio suo et hoc monstrabit
monstrare debebit. Et ideo datus est dies de a
iudicio suo etc.

[1] *Sancte Fidis proximo preteritum*, A. B.
[2] Oct. 6
[3] A. m. 2; B. m. 3.

sisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis Linc.
auit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam
efordia[2], que uacat etc., cuius aduocacionem Dom. Rex
l se pertinere. Et Prior de Thornholmia qui presen-
n inpediuit uenit et bene concessit assisam.
itores dicunt quod Wido de Ver magnus habuit duos
cilicet Gilebertum et Widonem. Idem Gilebertus
fuit et reddidit se religioni scilicet apud Suleby, et
ido pater dedit domui illi aduocacionem illius ecclesie
suo. Postea uero defuncta persona illius ecclesie, fuit
stnatus dominus de Batefordia et presentauit quem-
bertum fratrem suum bastardum qui ultimo obiit
eiusdem ecclesie admissus ad presentacionem ipsius
tempore pacis. Et super hoc uenit Prior de Thorn-
et dicit quod idem Wido de Ver iunior dedit ei
ionem illius ecclesie per cartam suam quam profert
testatur quod ipse dedit etc. deo et S. Marie de
lmia et canonicis etc. ecclesiam de Bonetefordia cum
pert. etc., et dedit etc. Et petit seisinam ipsius
. Et iuratores quesiti, quis sit heres Widonis, dicunt
mon de Ver filius et heres Walteri de Ver filii et
ipsius Widonis. Set quia idem Simon est infra
consideratum est quod idem Prior eat inde sine die
l etatem ipsius Simonis, ut tunc resummoneatur ad
ndum ipsi Priori de warancia predicte carte.
go de Neuilla petit uersus Priorem de la Lande aduoca- Noting.
ecclesie de Arnhol ut ius suum etc., et ut illam unde
Rex fuit seisitus ita quod presentauit clericum suum
ohannem de Westona qui ad presentacionem suam fuit
capiendo inde expleta ut in oblacionibus et huiusmodi
ciam v. sol. etc. Idem Rex J. dedit eidem Hugoni totum
m illud cum omnibus pert. suis et cum aduocacione
per cartam suam quam profert et que hoc testatur, et
ue petit ipse seisinam suam, et de hoc quod Dom. J. Rex
isitus sicut predictum est offert probare prout curia etc.[4]

2. B m. 3.
... d', A, Botelefford', B.
2 d. B m. 3 d.

[4] This seems a count on the seisin of a donor as to which see Br. f. 376.

Et Prior uenit et defendit ius suum etc. et dicit Dom. Rex Henricus auus Dom. Regis dedit domui s Landa aduocacionem plurium ecclesiarum inter quas de ecclesiam illam per cartam suam quam profert et qu
[24 b.] testatur, | scilicet quod Dom. Rex H. dedit etc. ec S. Johannis Baptiste de Landa et canonicis etc. ecclesia Arnhale, et dicit quod Dom. Rex Johannes nunquam illam dedit, unde uidetur quod Dom. Rex debet carta sui ei warentizare. Dies datus est etc.

1366. Rotel. [1]Willelmus de Cantelupo petit uersus Priorem de quasdam cartas quas ei iniuste detinet et que pertine heredem Thurstani de Muntefordia qui est in custodia Willelmi.

Et Prior uenit et cognoscit quod habet quasdam ca uno cofino sigillatas sigillo Johannis de Eyuilla et firma libenter illas reddet si predictus Johannes permitter idem Johannes implacitat eum inde coram iudicib quod non ausus fuit illas tulisse. Et ideo prohibitum ne alicui illas tradat nisi ipsi Willelmo etc. Et Will habeat breue ad Johannem ne sequatur placitum in cristianitatis, et similiter ad iudices ne teneant et dictum est Priori quod habeat cophinum cum carti die etc.

1367. Deuon. [3]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore presentauit ultimam personam ad ecclesiam de Wa que uacat ut dicitur, cuius aduocacionem Willelmus le qui infra etatem est clamat uersus Oliuerum le Abbe. uenit et bene cognoscit quod Agnes auia sua et auia patris ipsius Willelmi presentauit ultimam persona mortua est etc. et quod hereditas descendit predicta patris[4] ipsius Willelmi et fratri suo etc., set dicit quod Juchel dedit ei aduocacionem illius ecclesie per cartam quam profert que testatur quod idem Juel dedit ei a cionem ecclesie de Waffeldia et totum ius quod a pertinebat de illa aduocacione in uita ipsius Oliue

[1] A. m. 3, B. m. 1.
[2] Ecclesiastical judges are ... [illegible]
[3] A. m. 3, B. m. 1 d.
[4] Corr. patri, A. B.

d idem Willelmus debet ei illam aduocacionem re et petit quod ei warentizet, et dicit quod nichil si in uita sua. Concord'.

'illelmus de Albemarlia custos predicti Willelmi defendit cartam et sigillum et totum de uerbo in etc., et quod nunquam dedit ei predictus Juel nem illam, et hoc offerunt[1] defendere sicut curia uerit. Concordati sunt. Et est concordia talis ierus remisit Willelmo aduocacionem suam et illam t et cartam quam inde habuit, et ideo Willelmus reue ad Episcopum, quod propter reclamacionem on amittat[2] etc.

iolomeus Peche[4], Willelmus filius Augustini, Hen-Blakelake optulerunt se iiij^to^ die uersus Nicholaum am de placito roberie et pacis Dom. Regis infracte i appellant etc. Et ipse non uenit etc. et uicecomes quod clericus est et noluit inuenire plegios. Ideo n est Episcopo Eliensi quod habeat eum tali die etc. Cantebr. Cursus[5].

lmus de Chautona et alii tres milites missi ad i de Pertehale ad uidendum utrum infirmitas qua soniauit de malo lecti uersus Henricum Huland de rre sit languor uel non, ueniunt et dicunt quod est et quod posuerunt ei diem apud Turrim tali die etc. Post uenit Ricardus de Pertehale dem Gaufridi et peciit quod ipse Gaufridus possit enciam surgendi et ueniendi ad curiam ut ibi stet t quum curia hoc non habet in usu ex quo languor us est[7], idem Gaufridus per eundem Ricardum dat i dim. marc. pro habenda licencia surgendi etc., et t ei quod ueniat tali die etc. Bed.

ster Henricus de Legha optulit se iiij^to^ die uersus de Muchelnye et Priorem eiusdem loci de placito uerunt placitum in curia cristianitatis de catallis e. Et ipsi non uenerunt et attachiati fuerunt semel Sumers.

---

1 offert, B.
2 mittat, A, B.
3 d.
4 he. A.
5 I suppose means common form, matter of course. See Br. f. 112 b.
6 A. m. 3 d.
7 See Br. f. 358 b.
8 A. m. 3 d.

per Rogerum Priur de Pleministro etc. et secu Hugonem de Montesorelli et Thomam de Dreyt ideo preceptum est uicecomiti quod habeat ipsos Abb Priorem tali die etc. et primi plegii et secundi in cordia[1], etc. |

[205.] 1371. Essex. [2]Robertus de Corneuilla summonitus fuit ad re dum Ricardo de Elmham de placito quare ipse fecit contra prohibicionem Dom. Regis de bosco in Tol quem boscum ipse tenet de ipso Ricardo ad termin sue ut dicit, unde ipse Ricardus queritur quod ip magnas quercus in guerra et postea pauit sciones suis etc., ita quod uastum et dampnum fecit ad ualen sol. et inde producit sectam.

Et Robertus uenit et defendit contra eum e sectam suam quod nullum dampnum uel uastum f prohibicionem ei factam sicut curia considerauerit, ponit se super iuratam patrie. Et Ricardus simili ideo mandetur uicecomiti quod assumptis secum etc. in propria persona apud Tollesland' accedat et pe sacramentum diligenter inquirat quod uastum e destructionem idem Robertus fecit de graua illa[5] in annos transactos proximo et inquisicionem scire faciat etc. per litteras etc[6].

1372. Essex. [7]Radulfus de Arderne et Alina uxor eius per att suum petit[8] uersus Willelmum de Mallinges de placi partis lx. acrarum terre et redditus trium solidc pasture ad centum oues cum pert. in Langeho u Cornw. suam etc. Et Willelmus uenit et dicit quod non respondere sine waranto suo de dote sua scilicet Gai Tregoz[9]. Habeant eum tali die etc. per auxilium cu sciendum quod terra capta fuit in manum Dom. R defaltam et petita ad horam, et ideo replegiata.

1373. Oxon. [10]Robertus de Arsit' petit uersus Isobellam de

[1] *et secundi plegii summoneantur etc. et primi in misericordia*, A. See Br. f. 440.

[2] A. m. 4; B. m. 3 d.

[3] *Toleshunt'*, B.

[4] Supply *et bobus*, A, B.

[5] *de graua de Toleshunt'*, B.

[6] See Br. f. 316. This c *Wast.* 140.

[7] A. m. 4; B. m. 3 d.

[8] Corr. *petunt*, A, B.

[9] Br. 297 b.

[10] A. m. 4.

feodum unius militis cum pert. in Kersintona ut ius suum etc. et ut illud unde Manasserus auus suus etc.

Et Isobella uenit et dicit quod nichil clamat in terra illa nisi dotem suam unde Willelmus de Clintona est warantus suus de dote sua et inde uocat eum ad warantum, habeat eum etc. et Robertus ponit loco suo etc.[1]

[2]Willelmus de Hobrige petit uersus Thuroldum de Kiuilly quod capiat homagium et racionabile releuium suum de libero tenemento quod de eo tenet in Hobrige et in Glosene unde idem Willelmus ostendit quod Willelmus de Kiuilly pater suus dedit ei pro homagio et seruicio suo feodum dim. militis cum pert. in Hobrige et Glosene, quod feodum Ricardus Clericus et Basilia uxor eius tenuerunt de eodem Willelmo cum toto homagio et fidelitate ipsorum etc. et quod idem Willelmus et heredes sui deberent feodum illum ei warentizare contra omnes homines, et inde profert cartam ipsius Willelmi que testatur hoc idem, unde idem Willelmus dicit quod capitales domini feodi illius per defectum ipsius Thuroldi distringunt predictum Ricardum et Basiliam pro releuio quod idem Thuroldus etc. et pro warda et huiusmodi ita quod aueria sua detenta sunt et capta per quod deteriorati sunt et dapnum habent ad ualenciam c. sol., et inde producit sectam etc., desicut idem Willelmus optulit eidem Thuroldo facere ei homagium et releuium suum, et petit quod deliberet aueria tenentis sui et quod capiat homagium suum etc. Et Ricardus presens fuit et hoc idem cognouit, et quod tenet de Willelmo etc. Kent.

Et Thuroldus uenit et cognoscit cartam illam et donum patris sui et quod Willelmus deberet de eo tenere et ipse de Gileberto Foliot. Concordati sunt per licenciam etc.[3]

[4]Alicia que fuit uxor Ade Tysun petit uersus Rolandum de Axstede terciam partem duarum caruc. terre cum pert. in Axstede ut dotem suam etc. Surr.

Et Rollandus uenit et petit inde uisum. Habeat[5]. Dies

[1] Br. f. 257 b.

[2] A. m. 4; B. m. 2. d. See Br. f. 43 b.

[3] Richard and Basilia hold of William, who holds of Thorold, who holds of Gilbert Foliot, who has distrained Richard and Basilia for the relief due from Thorold, wherefore William sues Thorold.

[4] A. m. 4; B. m. 2 d.

[5] Br. f. 377.

datus est eis etc. Et sciendum quod ipsa produxit w suum et est infra etatem et dictum est ei quod r etc. |

[205 b.]
1376. [1]Rogerus de S. Dionisio et Sarra uxor eius optul
Norf. iiij[to] die uersus Isaac Judeum de Norwico de plac warentizaret eis manerium de Huntewde exceptis redditus quod Matillis que fuit uxor Radulfi de iunioris clamat in dotem uersus eosdem Rogerum et et unde idem Rogerus et Sarra clamauerunt ipsum uocauerunt ad warantum. Et Isaac non uenit etc monicio etc[2]. Et quia Isaac Judeus est et non habe in feodo, per consilium curie preceptum est uicecom habeat corpus eius tali die etc.[3]

1377. [4]Johannes filius Willelmi essoniator Hugonis
Bed. Dors. optulit se iiij[to] die uersus Henricum de Clamuilla[6] d quod warentizaret eidem Hugoni unam hidam terr et unam uirgatam terre cum pert. in Haspele et partem unius hide terre cum pert. in Heya in Bedefordie, quas Henricus de Naffordia et Matillis clamant ut ius ipsius Matillidis uersus ipsum Hug unde idem Hugo uocauit ipsum Henricum ad w uersus eos. Et Henricus non uenit etc., et summo Set quia testatum est quod Henricus de Clamuil seruicio dei in terra sancta ponitur[7] in respectum talem diem[8].

1378. [9]Thomas de Walenn'[10] petit uersus Robertum d
Norf. quod teneat conuencionem inter eos factam de xi terre cum pert. in Rochtona, unde idem Thoma cartam ipsius Roberti que testatur quod dedit ei Isobella filia sua in liberum maritagium totam terr quam habuit in Ruchtona in dominicis et in liberis h et in redditibus etc. Et dicit idem Thomas quo illam ei dedit pro xij. libratis terre et deficiunt ei du

[1] A. m. 4; B. m. 2 d.
[2] Here B stops.
[3] This case is cited by Bracton, f. 387. Recourse is had to process against the person a Cape ad [illegible]
[4] A. m. 4 d., B. m. 2.
[5] Graunden, A: Grund
[6] Glanuuilla, A, B.
[7] Supply iudicium, A.
[8] More of this matter
[9] A. m. 4 d., B. m. 2 d
[10] Valenn', A, Valenn
[11] Crek, B.

et sex denar., unde deterioratus est et dampnum
r arreragia et huiusmodi ad ualenciam xx. solid. et
lucit sectam.
obertus uenit et dicit quod non debet ad hoc breue
re, quia breue loquitur de xij. libratis terre cum
Ruchtona et idem Thomas habet totam terram de
ı sine aliquo retinemento et carta sua hoc idem testa-
ta terra de Ruchtona et non de xij. libratis terre, et
t iudicium si debeat ei respondere. Dicit eciam
m duo solid. redditus non sunt in illa uilla immo
illa de Slalega et non sunt de feodo illo nec per-
l Ruschtonam, nec aliquid clamat de uilla de Rus-
ıe de redditu sex den. immo quietam clamat ei
· Ruschtona et illum redditum sex den. et cartam
rarentizat.
ıia Thomas cognouit quod redditus duorum solid-
in uilla de Slalegha et nulla mencio fit in carta de
ra in Slalegha, et preterea non stetit per Robertum
n Thomas haberet redditum sex denariorum ut
omas cognouit, et preterea idem Thomas nichil
mare nisi per cartam suam, consideratum est quod
eat inde quietus et Thomas in misericordia pro
more et teneat se pacatum de terra quam habet per

a uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis Sumera.
it ultimam personam que mortua est ad ecclesiam
cumba que uacat etc. cuius aduocacionem Robertus
ıy clamat uersus Priorem de Burmundeseia. Qui
· attornatum suum et dicit quod assisa non debet
. quia bene cognoscit quod Hawisia auia ipsius
uius heres ipse est presentauit ultimam personam,
presentacionem suam dedit ipsa ecclesiam illam
e per cartam[2] suam quam profert et que testatur
a Hawisia dedit etc. monasterio S. Saluatoris de
leseia et monachis ibidem deo etc. ecclesiam de
nba cum pert. in liberam elemosinam. Profert

[1] A. m. 5; B. m. 3 d.
[2] A. D. 1112. Annals of Bermondsey, p. 431.

eciam cartam Eue de Gurnay matris ipsius Roberti predicte Hawisie que confirmat eis donum quod Hawisia mater sua de ecclesia de Ingliscumba. Co eciam in carta illa quod ipsa Eua uult quod pr monasterium de Bermundescia optineat predictam e in puram etc. tam ex donacione sua quam ex confir prescripta. Profert eciam cartam Reginaldi quonda copi Bathoniensis[1] que confirmat eis racionabilem do quam Hawisia de Gurnay fecit monasterio S. Saluato iure patronatus de Inglescumba, et uidetur ei quod I debet donum illud eis confirmare et warentizare.

Et Robertus dicit[2] quod carta Hawisie non nocere quin assisa procedat, quia postquam ipsa fecit | cartam illam, dedit ipsa ecclesiam illam Roberto qui ultimo obiit persona. De carta Eue di ei non debet nocere quia facta fuit in egritudine qua uiuente Rogero de Piautona[3] uiro suo et inde ponit iuratam.

Et quia Robertus est infra etatem et non potest dere ad cartas, consideratum est quod ipsi ex c parcium presentent clericum ad ecclesiam illam sal cuiuslibet et cum habuerit etatem ueniat ad cu respondeat contra cartas si uoluerit etc.[4]

1380. Ebor. [5]Dies datus est Hugoni Malebis' per attornatum Wyemaro de Thorintona et Roberto Bainnard de c cyrographo suo tali die etc. eo quod Ricardus de Le qui debuit cognouisse seruicium suum non uenit. ceptum fuit uicecomiti quod haberet corpus suum etc. et ideo sicut prius.

1381. Suff. [6]Thomas de Valenn'[7] attachiatus fuit ad respon Priorisse de Campesse quare deforciat ei tenementu in Parham unde ipsa coram iusticiariis ultimo itine in comitatu recuperauit seisinam uersus Gilibert Coleuilla per assisam noue disseisine inde inter eos apud S. Edmundum etc. Et Thomas uenit et dic

[1] Ob. 1191.
[2] In B there is a materially different version of Robert's plea.
[3] *Pelton'*, B.
[4] Br. f. 249 b.
[5] A. m. 5; B. m. 3 d.
[6] A. m. 5; B. m. 2.
[7] *Valeines*, B.

nichil ei deforciat etc. Et super hoc uenit balliuus Eliensis Episcopi et petit curiam suam et dicit quod nunquam audiuit inde querelam nisi modo. Et ideo preceptum est balliuo quod uenire faciat iuratores illius assise super terram et per eorum uisum assignare faciat eidem Priorisse terram quam recuperauit per assisam, et scire faciat tali die quid inde fecerit et quod dampnum habuit per intrusionem illam. Idem dies datus est partibus etc.

[1]Anselmus filius Helewisie et Margaria uxor eius petunt uersus Reginaldum filium Thome et Beatriciam uxorem eius et Agnetam et Aliciam et Katerinam sorores ipsius Beatricie lx acras terre cum pert. in Wileby ut ius ipsius Margarie etc. et ut illas in quas ipsi non habent ingressum nisi per Thomam de Dereby patrem ipsarum Beatricie, Agnetis, Alicie et Katerine qui non habuit inde nisi custodiam dum predicta Margaria fuit infra etatem ut dicunt. Norf. loquend'. error.[2]

Et Reginaldus et Beatricia et alie ueniunt et dicunt quod Agnes et Alicia sunt infra etatem et petunt etatem suam.

Et Anselmus et Margaria cognoscunt quod predictus Thomas et pater ipsius Margarie scilicet Willelmus fuerunt fratres et quod Thomas inde obiit seisitus. Et ideo consideratum est quod habeant etatem suam, et ideo alii sine die etc.

[3]Iuetta que fuit uxor Germani de Mukelintona petit uersus Walterum filium Walteri de Mukelintona terciam partem dim. hide terre cum pert. in Mukelintona ut dotem suam etc. unde predictus Walterus etc. Glouc.

Et Walterus uenit et defendit quod non debet dotem habere quia idem Walterus inplacitauit Radulfum Blundum secundum uirum ipsius Iuette in comitatu et in tantum processit loquela inter eos quod ipsi Radulfus et Iuetta uocauerunt inde ad warantum Nicholaum filium et heredem predicti Germani primi uiri sui, et idem Nicholaus uenit et eis warentizauit et respondit ita quod per narracionem

[1] A. m. 6; B. m. 4.

[2] Generally Reginald and Beatrice would not be obliged to answer touching lands of which Beatrice's father Thomas died seised in fee until all the co-tenants are of full age. But here it is alleged that Thomas entered as Margery's guardian and as such he would not be seised in fee. See Br. f. 422 b and above Cases 30 and 43. The marginal notes are not from the roll. They seem to question the decision.

[3] A. m. 6 d; B. m. 4.

narrare et responsum dare[1] recuperauit idem Walter nam suam et inde uocat comitatum ad warantum lium curie. Et ideo preceptum est uicecomiti q faciat recordum in comitatu de loquela illa etc. et illud habeat.

1384. Midd. [2]Hugo de Hanewrthe optulit se iiij[te]. die uersu mum filium Petri de pace Dom. Regis infracta, u appellat etc. Et Willelmus non uenit etc. Et p fuit uicecomiti quod attachiaret eum et uicecomes n nomina plegiorum et ideo ponat eos[3] per meliores pl

1385. Northu.[4] [5]Gilibertus de Toggesd'[6] optulit se iiij[te]. die uer mam de Warnecham de placito dim. carue. terre cum Edredestona, quam clamat uersus eum ut ius suum Thomas non uenit etc. et terra capta fuit in manu Regis pro defectu suo quem fecit tali die etc., et u mandauit diem capcionis et quod Thomas summonitu

[306 b.] Et non uenit etc. set se essoniauit et essonium non i terra petita fuit per pleuinam. Et ideo considera quod Gilebertus recuperauit seisinam pro defectu et in misericordia etc.[7]

1386. Lancastr. [8]Ricardus filius et heres Sywardi de Langetre att fuit ad respondendum Alexandro filio et heredi Ra Stanedisse de fine facto in curia Dom. Regis J. e predictos Siwardum et Radulfum de una caru cum pert. in Langetre et una carue. terre et a acr. terre cum pert. in Standiche unde cyrographum fuit etc, quod profert et quod testatur, quod carucata terre cum pert. in Langetre et medietas cionis ecclesie de Stanedisse et medietas commun de Standisse cum xvj. acris de assartis in eadem uil predictum boscum uersus aquilonem remanet eidem et heredibus suis quieta de ipso Radulfo et heredibu

[1] Sic A, B. By count countant and plea pleadant, i.e. the action was decided on the pleadings, on count and plea, without duel, jury or the like. See Br. f. 279 for this phrase.

[2] A m. 6 d, B. m. 4.

[3] Corr. eam, A. B.

[4] Northumberland. A, B

[5] A. m. 6 d; B. m. 4.

[6] *Toggesden'*, B.

[7] Br. 366 b.

[8] A. m. 7; B. m. 4 d.

[9] Sic, a moiety of the c the wood of Standish.

perpetuum, et predicta carucata terre cum pert. in Stanedisse cum altera medietate aduocacionis ecclesie eiusdem uille et cum altera medietate commune bosci eiusdem uille in omnibus rebus etc. et cum sexdecim acris de assarto scilicet uersus austrum de ecclesia de Stanedisse eidem Radulfo et heredibus suis quiete de ipso Sywardo et heredibus suis in perpetuum etc. Et Ricardus filius Sywardi uenit et defendit quod in nullo est contra finem, et cognoscit cyrographum, et dicit quod Alexander uenit contra finem, quia ipse postquam pater suus obiit, abstulit ei sexdecim acras de assarto, et aduocacionem medietatis ecclesie, et inde producit sectam.

Et Alexander defendit quod non uenit contra finem quia ipse Ricardus habet illas xxxij. acras terre unde cyrographum loquitur et inde ponit se super iuratam etc. Et quia alias facta fuit inquisicio per iudicium curie ad recognoscendum si Radulfus predictus postquam finis factus fuit in curia Regis J. inter ipsos Radulfum et Sywardum assartauit aliquam partem bosci de Stanedisse et in eodem bosco domos leuauit contra finem illum, et uicecomes mandauit inquisicionem illam que talis fuit, quod idem Radulfus leuauit in communi bosco tres domos et in australi parte domorum illarum idem Radulfus assartauit duas acras, et idem Radulfus obiit antequam iudicium inde fieret, et ideo preceptum est uicecomiti quod sine dilacione habere faciat eidem Ricardo plenariam seisinam de predictis xvj. acris secundum finem factum etc., et quod faciat prosternere domos quas Radulfus leuauit in communa bosci et quod predictas duas acras faciat iacere incultas et communes sicut esse debent per finem illum etc. Et ideo sine die etc. Et si uicecomes inuenerit quem resistentem contra finem illum, attachiet eum quod sit tali die etc.

M. [1]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Lerdel'[2] que uacat etc., cuius aduocacionem Egidius de Erlingtona clamat uersus Abbatem de Alencestria, Priorem de Neuport, et Radulfum de Limesia. Et Abbas uenit et Wigorn.

[1] A. m. 7 d: B. m. 5.

[2] Yardley (?).

dicit quod assisa non debet inde fieri quia ecclesia ill
capella pertinens ad ecclesiam de Belega quam habet et
profert cartam Gaufridi de Lumesia que testatur quod
etc. ecclesie S. Johannis Baptiste de Insula[1] et frat
ibidem deo etc. ecclesiam de Belegha cum pertinenc
cum capella de Ierdel' etc. Profert eciam cartam J.
dam Episcopi Wigornensis[2] que confirmat eis donaci
quam eis[3] Gaufridus de Lumesia de ecclesia de Belegha
capella de Ierdel'. Profert eciam cartam Dom. H. quo
cantur'[4] donum illud eis confirmantem. Unde idem
dicit quod uidetur ei quod antecessor predicti Radulfi s
predictus Gaufridus[5] deberet aduocacionem illam eis w
tizare.

Et Radulfus de Lumesia uenit et cognoscit quod r
Thomas de Erdintona pater Egidii presentauit ultimam
sonam etc. set hoc fuit tempore guerre. De cartis dicit
non deberent ei nocere, quia postquam carta Gaufridi
fuit presentauit Johannes de Lumesia capitalis dominus
quemdam Ricardum clericum qui adhuc uiuit racione
todie Radulfi patris sui qui fuit in custodia eiusdem Joh
Et quesitus si umquam postea presentasset aliquis ant
sorum suorum clericum ad illam ecclesiam, dicit quod n
[207.] Et dicit quod Ricardus reuera non tenet ecclesiam illam,
persona ecclesie de Estona inplacitauit ipsum Ricardum
litteras Dom. Pape ita quod disracionauit capellam illa
pertinentem ad ecclesiam suam de Estona etc.

[6]Postea cognouerunt Abbas et Radulfus quod aduo
de Estona fuit seisitus de capella illa et quod ipsi inde
quam seisinam habuerunt[6]. Et Abbas cognoscit quod R
dus predictus habuit capellam illam set dicit quod
amisit per debilitatem suam. Et quia ipse nichil cl
nisi per antecessores Radulfi, et Prior de Neuport te
deforciator non fuit presens set se essoniauit, et Abbas
noscit quod Thomas de Erdintona presentauit duas ult

[1] Alcester Priory, it is said, at one time bore the name Our Lady of the Isle. Monast. vol. 4. p. 172.

[2] John of Pagham, 1151–1157.

[3] Supply *fecit*, A. B.

[4] *Cantuar'*, A; *Cantuar' Ar* B. Hubert Walter, ob. 1205.

[5] Supply *suus suus*, A, B.

[6] [6] A postscript interpolat A, not in B.

personas, datus est dies talis etc. et iuratores remaneant usque ad alium diem.

Et sciendum quod Egidius est infra etatem, set fecit attornatum suum coram Rege per breue suum[1].

Et quia Abbas cognoscit quod pater Egidii presentauit duas ultimas personas etc. et Radulfus hoc idem cognouit, consideratum est quod Egidius habeat seisinam suam, et alii in misericordia et perquirant sibi de iure suo si uoluerint. Et Egidius remisit Priori de Neuport totum ius et clamium quod habuit in illa aduocacione etc.

[2]W. Precentor et A. Thesaurarius Sarisbirie attachiati fuerunt ad respondendum Roberto Morin, Thome le Sauage et Roberto de la Legha de placito quare contra prohibicionem etc. de aduocacione ecclesie de Audrintona etc. unde ipsi per Robertum de la Legha attornatum suum dicunt quod Ricardus de Roffa traxit eos in placitum in curia cristianitatis coram eisdem iudicibus de aduocacione illius ecclesie desicut ipsi recuperauerunt presentacionem suam in curia Dom. Regis uersus ipsum Ricardum per iudicium curie, et de hoc quod ipsi iudices tenuerunt placitum illud contra prohibicionem Dom. Regis pluries eis factam, producunt sectam etc. Wilt. Norht.

Et ipsi ueniunt et dicunt quod reuera receperunt litteras Dom. Pape in quibus continebatur quod R. rector ecclesie de Stoke monstrauit quod predicti milites ei iniuriam intulerunt super decimis redditibus et rebus aliis etc. et mandauit quod partes conuocarent etc., et proferunt litteras Dom. Pape hoc idem testantes, unde dicunt quod auctoritate litterarum citauerunt ipsi predictos milites multociens ut coram eis comparerent, et quia noluerunt comparere, propter manifestam contumaciam tulerunt sentenciam in eos, set dicunt quod si comparuissent coram eis, et ostendissent racionem quare debuissent cessasse, libenter cessassent. Et uidetur eis quod non debent eis respondere, eo quod sunt excommunicati. Et preterea dicunt quod Dom. Legatus[3] scripsit eis ut procederent in causa illa super possessione[4] capelle de

[1] Here B stops.
[2] A. m. 8; B. m. 5.
[3] Guala or Pandulph who succeeded him at the end of 1218.
[4] *super possessorio*, A.

Audrintona, cum intencio Ricardi non sit de iure pat
non obstante regia prohibicione, et proferunt litter
Legati hoc idem testantes. Et dicunt quod mili
sunt excommunicati, et nolunt eis respondere set ob
ciam Dom. Regis uolunt dicere ueritatem suam.

Et Robertus de la Legha pro se et pro aliis di
iniuste dicunt quod ipsi non uenerunt coram eis q
miserunt quemdam procuratorem suum Simonem de
tona cum litteris de procuracia qui eis detulit bre
Regis de prohibicione et qui eis monstrauit quali
recuperauerunt seisinam de presentacione sua uers
dictum Ricardum in curia Dom. Regis et eum
noluerunt. Et postea uenit coram eisdem predictus
le Sauage et idem allegauit coram eis et peciit pro
absolucionem, et ipsi nichilominus processerunt in loq
et inde producunt sectam, etc.

Et ipsi iudices dicunt quod quidam garcio tulit
Dom. Regis de prohibicione, et nolunt eis plus res
nisi curia considerauerit.[1] Et quia ipse Robertus non
quin sit excommunicatus, et consuetudo est quod
municati non audiantur in aliqua loquela,[2] et prete
iudices dicunt quod nunquam fuerunt coram eis ad alle
hoc quod factum fuit in curia Dom. Regis, dictum est
bus quod querant absolucionem suam et postea acce
iudices et eis quod factum est in curia Dom. Regis mo
et si tunc noluerint desistere, ueniant ad curiam Dom
et habebunt auxilium si opus fuerit.[3] Et ideo iudi
sine die etc. |

[96 b.] 1389. Buck. [4]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempo
presentauit ultimam personam que mortua est ad ec
S. Marie de Santerdona, que uacat etc., cuius aduoc
Osbertus de Santerdona clamat uersus Henricum de
amstede. Qui uenit et dicit quod assisa non debet in
quia bene concedit quod antecessor ipsius presentauit
personam etc., et ipse inde est persona ex dono
Lincolniensis per concilium Lateranense et ipse nichil

[1] Here B stops.
[2] See Br. f. 406.
[3] See Br. f. 426 b.
[4] A. m. 8 d; B. m.

in aduocacione ecclesie illius. Et quesitus quem teneat aduocatum eiusdem ecclesie, dicit quod ipsum Osbertum et Rogerum de Sanfordia et profert cartam Episcopi que hoc idem testatur etc.

Et Osbertus dicit quod due ecclesie sunt in illa uilla quarum una est de aduocacione predicti Rogeri et illam dedit eidem Henrico predictus Episcopus, et quia ecclesia de aduocacione sua combusta fuit tempore guerre, idem Henricus occupauit illam ecclesiam et illam tenuit cum alia et ita habet utrasque ecclesias.

Et Henricus cognoscit quod due sunt ibi ecclesie et quod una combusta fuit sicut predictum est, et quia Osbertus non habuit ecclesiam suam, uenerunt parochiani ad ecclesiam suam pro defectu monasterii, et Episcopus commisit ei utramque, et bene concedit quod habeat ecclesiam suam si Episcopus loci assensum prebuerit.

Et ideo remaneat assisa et dies datus est partibus ad audiendum iudicium suum etc., et interim inquirant assensum Episcopi. [1]Interim autem habuerunt iusticiarii colloquium super hoc cum Episcopo et noluit prebere assensum. Et ideo consideratum est quod ipse recuperauit presentacionem suam etc. et ideo mandetur Episcopo quod propter reclamacionem etc. non amittat[2] etc.[1] Et quia idem Osbertus dixit quod Henricus secutus fuit inde placitum in curia cristianitatis de aduocacione illa, et idem Henricus dixit quod non nec uult sequi, remanet placitum illud uersus eum et uersus iudices, et dictum est Henrico quod non sequatur etc.

[3]Willelmus de Dustona et Maria uxor eius summoniti fuerunt ad respondendum Johanni filio Alani quo waranto se tenent in manerio de Meleham quod idem Johannes clamat esse ius et hereditatem suam etc. Norf.

Et Willelmus et Maria ueniunt et cognoscunt quod manerium illud est hereditas ipsius Johannis et ipsi nichil clamant in manerio illo nisi dotem ipsius Marie ex dono Willelmi fratris ipsius Johannis qui fuit uir ipsius Marie, et ita ipsa fuit nominatim dotata de illo manerio et inde

[1] On the rolls this is interpolated subscript.

[2] Corr. *omittat*.

[3] A. m. 9; B. m. 5.

producunt sectam etc., ita quod si manerium illud su
ad terciam partem tocius terre etc., sin autem, ei perfi
etc., et inde producunt sectam, scilicet tales etc. Et Jo
uenit et defendit quod non fuit ita dotata quia dotata
tercia parte tocius terre etc., et preterea manerium il
capud baronie unde petit iudicium si potuit ita dot
quod non fuit ita dotata defendit contra eos et contra
suam quam inde producunt etc.

Et ipsi dicunt quod manerium illud non est
baronie, immo est manerium de Albo Monasterio.[1]

Dies datus est etc., ad producend' sectam suam et
quem diem uenerunt et Willelmus et Maria pro
sectam sufficientem scilicet tales et tales[2] etc., qui
dicunt quod Maria nominatim fuit dotata de te
Meleham, si sufficeret ad terciam partem, si non perfic
ei alibi, et fuit desponsata ad quandam ecclesiam S. Du
extra Cantuariam. Et quia ipsa producit sectam su
tem etc. et Johannes nullam sectam habuit[4] nec
manerium illud fuit[5] capud baronie, consideratum es
ipsa teneat in pace etc. et Johannes in misericordia.

1391. Sumers. [6]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore
presentauit ultimam personam que mortua est ad ca
de Edenewrthe, que uacat etc., cuius aduocacionem E
Bello Campo clamat uersus Abbatem Glastonie et Ric
de Breaute etc.

Et ipsi non uenerunt etc. et bis fecerunt defaltam e
consideratum est quod assisa capiatur per defaltam
ponitur in respectum pro defectu recognitorum, quia u
duo uenerunt etc. et alii attachiati fuerunt etc. et ide
comes habeat corpora eorum et summoneantur plegii e

1392. Suff. [7]Jurata uenit recognitura ex consensu parcium p
recognitores si Reginaldus Burdun filius Durandi[9] B
quondam uir Alexandre die quo eam desponsauit d
eam per assensum et uoluntatem predicti Durandi[10]

[1] Br. f. 93.
[2] Here B stops.
[3] Eleven names in A.
[4] Br. f. 304 b
[5] est. A.
[6] A. m. 9; B. m. 5 d.
[7] Br. f. 239.
[8] A. m. 9; B. m. 5.
[9] *Burchardi*, A, B.
[10] *Burchardi*, A, B.

ercia parte feodi dim. militis cum pert. in Middeltona em Burchardus tenet, uel non.

tores dicunt quod Burchardus uenit cum filio suo ad monasterii et Rannulfus le Waleis cum filia sua similiter die quo desponsari debuit, ita quod tunc idam contencione inter eos de quodam bouiculo[1] ij. sol. quem idem Rannulfus debuit dare cum filia dem idem Rannulfus satisfecit eidem Burchardo, interrogauit idem Rannulfus a predicto Burchardo filius ipsius Burchardi debuit desponsare filiam ipse respondit quod eodem modo quo ipse desponsa-em suam et quo idem Rannulfus desponsauit suam. ti si aliqua dos nominata esset hinc inde, dicunt quod ncio inde facta fuit. Et ideo consideratum est quod il capiat per hanc iuratam etc.[2]

eptum fuit balliuis uille de Cantebrigia quod fieri Cantebr. recordum in curia sua de loquela que fuit in eadem inter Mabiliam de Nunancurt petentem et Adam fled'[4] tenentem de tercia parte lxxij. acr. terre et duarum marcarum et dim. cum pert. in Cantebrigia a clamat in dotem uersus eum et unde ipsa queritur udicium sibi fieri. Et tali die etc. uenerunt Herui-Martini et alii plures[5] cum recordo quod tale est, a peciit in curia sua terciam partem lxiiij. acr. terre m partem redditus duarum marcarum et dim. cum Cantebrigia uersus Adam de Cokefeldia ut dotem de Simon quondam uir etc. eam dotauit etc. Et et omnia essonia facta et post uisum terre petitum, enit et dixit quod non debuit ad hoc breue respon-a ipse terram illam non tenuit in dominico nec red-uno alii totam terram et redditum tenuerunt de eo i presentes fuerunt scilicet tales[6] etc. qui dixerunt n quod Adam scilicet quod tenuerunt terram et n sicut predictum est. Et quia ipsa non potuit hoc

[1] ... B.
[2] ...on e tes this case, f. 305 b.
[3] ...r proceedings see Case 91.
... B m. 5 d.
[4] *Cokefeld'*, B.
[5] Four in all, A, B.
[6] Six names, A, B.

desicere, consideratum fuit quod Adam iret inde sine die et ipsa perquireret aliud breue si uellet.

Et Mabilia uenit et dicit quod in parte recordantur bene et in parte parum, quia bene potest esse quod Adam dixit quod non tenuit terram illam et redditum set quod alii illam tenuerunt, set ipsa respondit quod hoc non debuit ei nocere quia die quo breue suum fuit inpetratum, tenuit idem Adam totam terram et redditum[1], ita quod illa occasione non remansit placitum illud, immo quia noluit ei respondere sine waranto suo de dote sua desicut prius adiudicatum fuit in eadem curia quod non obstante hoc responderet eo quod ipse Adam fuit warantus suus etc., et quod tali occasione remansit placitum offert probare per quosdam audientes et intelligentes qui parati sunt sacramentum facere.

Et predicti homines dicunt salua libertate uille sue quam habent ex dono Dom. Regis quod tale est recordum sicut ipsi dicunt, et dicunt quod Adam non tenuit terram illam die quo breue suum etc., et quod recordum tale est offerunt probare per corpus cuiusdam liberi hominis de eadem curia Johannis nomine, uel defendere quod tale non est sicut ipsa dicit sicut curia considerauerit. Et quia Adam non est presens et testatum est quod iuit ad S. Jacobum[2] preceptum est uicecomiti quod eum uenire faciat tali die etc. ad audiendum recordum de loquela etc. que fuit inter eos in curia sua etc. et ad ostendendum quare non fuit etc., et quod uenire faciat omnes predictos tenentes ad cognoscendum quantum unusquisque teneat etc.

1394. Buck. Henricus de Braybroc optulit se iiij[to]. die uersus Ricardum filium Simeonis de placito quod warentizaret ei duas uirgatas terre cum pert. in Burcota quas Gaufridus le Parchmener et Matillis uxor[4] Rogerus filius Simonis et Alicia uxor eius clamant uersus ipsum Henricum per assisam mortis antecessoris, et unde idem Henricus uocauit ipsum Ricardum ad warantum etc. et quas duas etc. et idem Henricus amisit per defaltam ipsius Ricardi etc. Et Ricardus non uenit et

[1] See [illegible] f. 132. Conceivably this [illegible] M[illegible] A. B. [illegible] Compare[illegible]

[2] A. m. 9 d., B. m. 6. See the corresponding Case 1293, and the proceedings MS. f. 225.

[4] Supply eius. A. B.

et preceptum fuit uicecomiti quod attachiaret eum, et uicecomes non misit nomina plegiorum et ideo uicecomes habeat corpus eius et uicecomes sit auditurus etc. | [208 b.]

Sussex. [1]Johannes Marescallus peciit uersus Priorem de Lewes aduocacionem ecclesie de Stodhal'[2] ut ius suum etc., et ut illam unde Joscelinus le Chastelein fuit seisitus tempore H. Regis aui etc., ita quod presentauit quemdam Ricardum etc. Idem Joscelinus dedit terram illam in qua sita est ecclesia illa Ricardo de Percy qui terram eandem dedit eidem Johanni pro homagio et seruicio suo, et petit seisinam predicti Joscelini.

Et Augustinus attornatus Prioris de Lewes uenit et defendit ius suum et dicit quod non debet ad hoc breue respondere quia ipsi nullum priorem habent, eo quod Abbas de Cluny mandauit[3] priorem qui ipsum Augustinum attornauerat loco suo coram rege quando mandatus fuit, et postea mandauit idem Abbas Comiti Warenne aduocato prioratus, ut prouideret domui sue de priore eligendo quia prior resignauit etc., et petit iudicium si debeat sine priore respondere.

Et Johannes dicit quod die quo breue suum fuit inpetratum habuerunt ipsi priorem et prior fecit attornatum suum et uidetur ei quod licet prior transfretauerit, nichilominus debet attornatus respondere.

Dies datus est de audiendo iudicio suo etc.

Buck. [4]Matillis de Curtenay petit uersus Priorem de Berencestria j. caruc. terre cum pert. in Wottesdona et xiij. uirg. terre cum pert. in Westecota ut dotem suam, unde Reginaldus de Curtenay quondam uir suus eam dotauit etc., et ut illam que pertinet ad terram quam tenet in Wottesdona in dotem ex dono predicti Reginaldi et in quam idem Prior intrusit se postquam ipsa fuit inde dotata, et inde producit sectam etc.

Et Prior uenit et dicit quod non debet ad hoc ei respondere quia ipsa est de potestate Regis Francie, et non debet

[1] A. m. 10 d; B. m. 6.
[2] Stodham, A. B.
[3] mandauit, B. The Prior had appointed Augustin his attorney coram rege but had already been summoned abroad by the Abbot of Cluny the head of his order.
[4] A. m. 11; B. m. 6 d.

responderi in Anglia priusquam Anglicis respondeatur partibus transmarinis sicut prouisum fuit a consilio Do Regis et a magnatibus et petit indicium[1].

Et Matillis dicit quod ipsa per uoluntatem Dom. Regis etc. seisita est de terra de Wottesdona ut de dote sua quam clamat predictam terram pertinere, unde uidetur quod hoc non debet ei nocere. Dicit eciam quod ipsa fi aliquando dotata et seisita etc. Dies datus est eis de a diendo indicio suo etc.

1397. Midd. [2]Assisa uenit recognitura si Jordanus de la Tur auu culus Roberti fuit seisitus in dominico suo de xj. ac prati et duobus solid. redditus cum pert. in Enefeldia quo iter peregrinum[3] uersus Romam arripuit in quo e et si iter etc, per breue H. et si etc., quam terram Willelm de Mandeuilla Comes Essexie tenet, qui uenit per attorn tum suum et dicit quod assisa non debet inde fieri, qu Robertus fuit in seisina de terra illa postquam predict Jordanus iter suum arripuit et postquam idem Jordanu obiit per duos dies et inde producit sectam, et si hoc no sufficit, ponit se super iuratam.

Et Robertus dicit quod nunquam fuit seisitus de terr illa post mortem predicti Jordani, set reuera quand Jordanus iter suum arripuit etc. commisit ipse terra illam custodiendam cuidam Roberto qui eum fecit cu todem de terra illa et bene defendit quod nunquam pos obitum Jordani fuit inde seisitus et inde ponit se supe iuratam.

Et iuratores quesiti per fidem qua tenentur Dom. Regi s idem Robertus fuit inde seisitus post obitum Jordani u heres et in feodo etc., dicunt quod fuit inde seisitus pos obitum Jordani ut de feodo per unum annum et eo amplit et quod pro defectu seruicii fuit inde disseisitus. Et ide consideratum est quod iurata remaneat et Robertus perquira sibi per breue de recto, et sit in misericordia pro falso clamor et Comes inde sine die etc.

1398. Buck. [4]Rogerus Peyure optulit se iiij[to]. die uersus Abbatem

[1] See Br. f. 427 b.
[2] A. m. 11, B. m. 6 d.
[3] *peregrinationis*, B.
[4] A. m. 11, B. m. 6 d.

[1] de placito quod warentizaret ei dim. hidam terre t. in Tutingdona, quam tenet et de eo tenere clamat, cartam suam habet ut dicit etc. Et Abbas non c. Et preceptum fuit uicecomiti quod distringeret terras et catalla sua etc. Et uicecomes mandauit llam terram habet nisi tantum redditum et redditum pit in manum Dom. Regis. Et ideo preceptum est iti quod redditum illum saluo custodiat in manu egis quousque aliud preceptum inde habuerit etc. |

elmus[4] filius Petri de Hathelakestan'[5] optulit se uersus Hugonem de Hauersham' de placito unius terre cum pert. in Bergedona[6], quas clamat uersus ius suum etc. Et Hugo non uenit etc. et terra capta nanum etc. pro defectu suo quem fecit etc. et post erre petitum et ipse summonitus fuit ad audiendum suum etc., et tunc non uenit etc., et ideo considera-quod Assell'[7] recuperauit seisinam suam per defal- Hugo in misericordia. Et sciendum quod Willelmus who[8] et Lucia uxor eius uocauerunt ipsum Hugonem ntum coram iusticiariis itinerantibus et Hugo eis auit etc. ita quod Willelmus et Lucia recesserunt et ideo habeant tale recuperare, quale habere de- etc. [909.] Rotel.

holaus Blundus et Agnes uxor eius et Cristiana soror gnetis petunt uersus Thomam filium Iuonis quater terre cum pert. in Braye ut ius ipsarum Agnetis et Berca.

homas uenit et dicit quod terra illa est de dominico egis, et non debet placitare per tale breue[10], et iusti-c idem testantur, et ideo sine die, et ipsi perquirant la illa secundum consuetudinem uille sue.

or Hospitalis Jerosolime in Anglia per attornatum Wilt. etit uersus Walterum de Turberuilla quod warentizet

See Cases 296 and 309.
...sm, A, B.
. 11, B m. 6 d.
...'. A, B.
kestan, B.
redona, B.
...'. A, B

[8] Cugenho, A, B.
[9] A. m. 11 d: B. m. 7.
[10] The only writ is the little writ of right close; for this is ancient demesne. For later proceedings see Cases 951 and 988.
[11] A. m. 11 d; B. 7.

ei manerium de Anesty cum pert. quod tenet et de clamat et unde cartam suam habet, quam profe donum illud testatur, unde idem Prior ostendit defectu eius de hoc quod debuit terram illam ei wa et aquietasse de scutagiis et aliis seruiciis, capital feodi distrinxerunt eum ad reddendum de scutagio

Et Walterus uenit et cognoscit quod debet eu de scutagio et cognoscit quod debet ei de areragi ix. marcas, et illas ei reddet tali die etc. et nisi fe distringatur per terras et catalla sua ad plenariai nem, ita scilicet quod si ad diem illum ostendere p non debeat tantum de areragio, tunc ei allocetur. natus Prioris hoc ei concessit, et tenet inde se pa dicit quod non est certus quantum debet.

1402. [1]Ricardus Scottus optulit se iiij[to]. die uersus W
Wigorn. ensem Episcopum[2] de placito quare tenuit placitu cristianitatis de laico feodo ipsius Ricardi in K contra etc. Et Episcopus non uenit etc., et mandauit quod noluit inuenire plegios. Et ideo p est uicecomiti quod capiat baroniam suam in ma Regis etc.[3] eo quod noluit inuenire plegios uen ad ostendendum quare tenuit placitum etc. inte et summoneat ipsum Episcopum quod sit tali die turus inde iudicium suum.

1403. [4]Idem queritur quod Petrus filius Petri traxi
Wigorn. placitum in curia cristianitatis de laico feodo ipsiu contra etc. Et Petrus uenit et dicit quod non deb dere ei, quia ipse est excommunicatus et inde profe eiusdem Episcopi testantes quod propter manifest maciam excommunicauit eum etc. Et Ricardus hoc non debet ei nocere, quia idem Episcopus est ac eius in eadem loquela etc. Et ideo datus est i eidem Petro de audiendo inde iudicio suo, ad terminum etc.[5]

1404. [6]Walterus de Bodewe queritur quod Abbas C
Lanc.

[1] A m. 12; B. m. 6 d.
[2] William of Blois.
[3] Br. f. 143.
[4] A m. 12; B m. 6 d. See last case.
[5] Br. f. 40b.
[6] A m. 12; B. m. 6 d.

m in placitum in curia cristianitatis de laico feodo alteri in Acle contra etc., unde idem Walterus dicit xit eum etc. et dapnum ei fecit ad ualenciam lx. sol. roducit sectam.

blas[1] uenit et defendit contra eum et sectam suam mquam prohib'[2] secutus fuit etc., et ideo considera- quod defendat se in animam Abbatis xij. manu et am lege tali die etc.[3]

elmus de S. Philiberto petit uersus Ricardum Burdun esuagium cum pert. in Suhamtona ut ius etc. et ut quod idem Ricardus non habet ingressum nisi per escallum Comitem Penbrocii patrem Comitis W. li, qui ipsum iniuste etc. disseisiuit post terminum quod assisa noue disseisine summonita fuit de eodem coram iusticiariis itinerantibus in partibus illis um W. etc. et W. Comitem patrem etc., que assisa capienda eo quod idem W. Marescallus obiit[5] ante m illius assise, ut idem Willelmus dicit etc. Suht.

icardus uenit et uocat ad warantum W. Marescallum Penbrocii etc. Habeat eum per auxilium etc. |

ertus filius Turgis' queritur quod balliui Dom. de Berchamstede iniuste deforciant ei ix. mesuagia t. in Berchamstede que idem Robertus recuperauit atu Hertfordie per iudicium eiusdem comitatus etc., quod reddant ei seisinam suam. [209 b.] Hertford.

Valeranus le Tyes constabularius de Berchamstede defendit quod non deforciat ei iniuste seisinam t uerum uult dicere, et dicit quod loquela ista Dom. Regem quia manerium illud est Dom. Regis, m est et tales habet libertates quod omnia placita Dom. Regem pertinent de terris et de aliis rebus ertatem illius manerii debent teneri in curia ipsius pud Berchamstede, ita quod uicecomes nullam habet em trahendi placita illa de curia illa ad comitatum

[1] per Ecmundum d. Shel. ... A. B. The ... to swear on the Abbot's

[2] ... et p. ... A. B.

[3] Br. f. 410.

[4] A. m. 12; B. m. 7.

[5] The Regent died 14 May, 1219.

[6] A. m. 12; B. m. 7.

[7] Isabella, John's widow.

suum, set si aliquid factum fuerit in curia illa qu de iure emendari, Dom. Rex uel eius iusticiarii ill emendare in curia sua. Dicit eciam quod idem tulit octo breuia de recto in curia Dom. Regine de i giis in Berchamstede et ibi facta fuit summonicio legem terre et essonia facta. Postea uero desicut op ius facere in curia illa, idem Robertus spreuit cur et iuit ad comitatum et dixit uicecomiti quod cu deficerat de iure faciendo, et uoluit probare defa audito, idem constabularius misit ad comitatum et n uicecomiti quod placitum illud non potuit nec del in comitatu eo quod libertas de Berchamstede tali et eo quod curia non[1] deficerat ei de iure, ita quo cionem ipsius constabularii misit uicecomes iiij. n apud Berchamstede ut uiderent quod idem Rober facerent, scilicet tales etc., qui uenerunt in cur coram eis rediit Robertus et audita fuit loquela eis, ita quod tenentes pecierunt uisum de mesuag uisum petitum recessit iterum Robertus de cu iterum iuit ad comitatum, et nescit quid ibi factu bene defendit quod predicta curia Dom. Regine nu defecit de iure, et inde ponit se super predicto milites coram quibus audita fuit loquela.

Et Robertus dicit quod tulit breuia sua in pred de Berchamstede et facta fuit summonicio de adue ita quod essoniauerunt se uersus eum etc. Ad d eis datum per essoniatores suos uenerunt aduers optulerunt se et ipse peciit warentiam essonii sui de Bathonia clericus presens fuit et respondit qu facerent warentiam. Postea uero tradidit eis unum ibus suis ad legendum, quo perlecto, noluerunt breue illud immo illud retinuerunt, et ideo iuit ad c et ibi probauit defaltam et per iudicium comitatus p eorum recuperauit ipse seisinam suam, et hac rac seisinam suam.

Et quia iusticiarii incerti sunt quid actum fui tatu consideratum est quod uicecomes recordari

[1] Both A and B omit non.

comitatu loquelam illam sicut deducta fuit in comitatu inter eos et recordum illud habeat etc. tali die per quatuor milites etc. et summonere faciat predictos quatuor milites quod sint ad predictum terminum ad testificandum quid coram eis factum fuit de predicta loquela in predicta curia.

[1]Hugo le Butiller per attornatum suum optulit se iiij^{to}. die uersus Rannulfum de Sheltona de placito quare cepit aueria sua et ea iniuste detinet ut dicit etc. Et Rannulfus non uenit etc. et pluries attachiatus fuit etc. et ideo omnes plegii[2] in misericordia et uicecomes habeat corpus eius etc. Norf.

[3]Robertus de Insula optulit se iiij^{to}. die uersus Willelmum filium Warini de placito capiendi cirographum suum de fine facto inter eos de extensione terre et hereditatis Johannis de Wahulla etc. Et Willelmus non uenit, et preceptum fuit uicecomiti quod haberet corpus eius etc., et uicecomes mandauit quod non fuit inuentus. Et ideo preceptum est uicecomiti quod distringat eum per terras et catalla sua etc. quod sit tali die etc. Idem dies datus est etc. | Buck.

[4]Vitalis de Horepol et Thomas de Northie attachiati fuerunt ad respondendum Idonee de Heintona de placito quare ipsi secuti fuerunt placitum in curia cristianitatis contra prohibicionem de laico feodo ipsius Idonee etc., unde ipsa queritur quod ipsi post prohibicionem etc., secuti sunt illud placitum de blado suo in terra et dampnum ei fecerunt ad ualenciam x. marcarum et inde producit sectam. [210.] Kent.

Et ipsi ueniunt et defendunt contra eam et contra sectam suam quod nunquam post prohibicionem etc. secuti sunt illud placitum de laico feodo, nec de catallis etc., set reuera ipsi fuerunt executores testamenti Helewisie matris uiri ipsius Idonee etc., et ipsa habuit bladum in grangia sua quando obiit, et illud legauit, et quia ipsa Idonea non permisit eos facere testamentum illud, inplacitant eam de illo testamento et non de aliis rebus etc.

Et Idonea dicit quod ipsa Helewisia tenuit terram illam in dotem, et quod quando obiit nullum bladum habuit in grangia quod ipsi non habuissent sine inpedimento, quia

[1] A. m. 12; B. m. 7.
[2] Four names in A, B.
[3] A. m. 12; B. m. 7 d.
[4] A. m. 12 d; B. m. 7 d.

Modo mutatum est de noua gracia quod potest testamentum facere de blado firmo in terra[1].

ipsa obiit in quadragesima proximo transacta, et illo quod tunc fuit herba postquam positum fuit in autumpno inplacitauerunt eam, et non de alic inde producit sectam sufficientem, que hoc testatur

Et ipsi ueniunt et defendunt contra eam et con suam. Et ideo defendant se xij. manu quod non ir runt eam tali modo sicut predictum est et ueniant tali die, scilicet uterque xij. manu. Postea ueneri et Thomas et posuerunt se in misericordiam, et i diantur etc.[2]

Et Abbas de Boxle attachiatus pro eodem qu placitum, uenit et defendit quod nunquam tenuit hoc conuictum fuit et ideo Abbas sine die, et prohi ei ne amplius teneat placitum etc.

1410. Surr. [3]Edelina de Broc petit uersus Ricardum Mal libratas terre et xviij. solidatas redditus cum pert. tona ut ius suum etc., et uersus Magistrum Will Bathonia xxj. acras terre et unam acram prati et et dim. de bosco cum pert. in eadem uilla ut ius Et ipsi Ricardus et Willelmus uocauerunt inde ad heredes Stephani de Turnham quondam uiri ipsiu scilicet Thomas de Bauelingeham et Mabiliam ux Adam de Bendenge et Aliciam uxorem eius, Ra Fay et Beatriciam uxorem eius, Rogerum de I Radulfum filium Bernardi et Alienoram uxorem quod summoniti fuerunt quod essent a tali die diem illum non uenerunt Thomas, Mabilia, Ra Beatricia, et summonicio testata fuit, ita quod p ipsorum consideratum fuit quod de terra Thome in Kancia caperetur in manum Dom. Regis ad u redditus xix. s. et septem den. cum pert., et de terr et Beatricie in eodem comitatu Kancie ad ualenciar

[1] By the occasional annotator. An allusion to the Statute of Merton. See Br. f. 96. Sed nova supervenienle gratia et provisione, sicut patet de provisionibus apud Merton inter placita quae sequuntur regem Henricum anno regni sui decimo octavo, poterit uxor de fructibus et bladis, sive a solo separata fuerint sive non, testari et pro voluntat nere. This case is Fit and probably *Prohibicio*

[2] *Finem fecerunt pro*
x. s. A.

[3] A. m. 13; B. m. 7 d

[4] The inheritance of Turnham is divisible in

iii s. et vij. den. cum pert., quem redditum predicta Edelina clamat uersus predictum Ricardum, et de terra ipsorum Thome et Mabilie eodem modo in Kancia ad ualenciam iiij. acrarum terre et quinte partis unius acre terre et quinte partis unius acre prati et duarum acrarum et dim. bosci cum pert. et eodem modo de terra Radulfi et Beatricie tantundem pro defectu etc., quam terram eadem Edelina clamat uersus Magistrum Willelmum de Bathonia, et quod uicecomes mandaret diem capcionis etc., et quod summoneat eosdem Thomam, Mabiliam, Radulfum et Beatriciam quod essent a tali die etc. Idem dies datus fuit Radulfo filio Bernardi et Alienore uxori eius, Ada de Bendenge, et Alicie uxori eius quia noluerunt respondere sine participibus suis, et dictum fuit eis quod nullum essonium iaceret. Ad diem illum non uenit Mabilia uxor predicti Thome nec Radulfus de Fay nec Beatricia uxor eius, et uicecomes Kent mandauit diem capcionis et quod summoniti fuerunt etc., nec terre petite fuerunt per pleuinam, et ideo de eis consideratum est quod Ricardus et Willelmus recuperauerunt seisinam suam uersus eosdem Thomam et Mabiliam, Radulfum et Beatriciam de terra eorum in Turnham ad ualenciam porcionis que eos contingit. Et Edelina habeat seisinam suam etc. de terra in Erlintona quantum ad tantam porcionem pertinet.

Et Adam de Bendenge et Alicia uxor eius ueniunt et cognouerunt cartam Stephani predicti et illam eisdem Ricardo et Willelmo warentizant. Et ideo consideratum est quod de terra eorum in Turnham faciant eisdem Ricardo et Willelmo escambium ad ualenciam sue partis etc. et Edelina recuperet illam partem uersus ipsos Ricardum et Willelmum. | Et quia Radulfus filius Bernardi et Alicia uxor eius et Rogerus de Leiburnia non uenerunt et habuerunt diem in banco, consideratum est quod de terra eorum in Turnham capiatur in manum Dom. Regis ad ualenciam redditus et terre unde uocati sunt ad warantum etc. et ipsi summoneantur quod sint etc. audituri inde iudicium suum. Et ad diem illum permaneantur omnia alia iudicia predicta ita tamen quod interim remaneant Ricardus et Willelmus in seisina sua ut quando omnes predicti waranti simul sint, tunc fiat integre [210 b.]

iudicium et tunc habeant Willelmus et Ricardus breue suum de extensione facienda. [1]Postea in crastino etc. consideratum est quod Edelina habeat seisinam suam de predicta terra de redditu cum pert. et quod Ricardus et Willelmus habeant seisinam suam de escambio secundum quod predictum est apud Turnham, etc.[2]

1411. Dors. [3]Hamelinus filius Radulfi attachiatus fuit ad respondendum Hugoni de Gundeuilla quare ipse tulit assisam noue disseisine uersus predictum Hugonem dominum suum de tenemento in Pinpre desicut ipse est uillanus et cognouit se esse uillanum patris predicti Hugonis tempore Dom. Reg. J. etc. coram iusticiariis itinerantibus apud Shyreburniam sicut (alibi supra [4]) idem Hugo dicit, unde idem Hugo ostendit quod tunc fuerunt iusticiarii Simon de Patteshulla[5], Eustachius de Faucumbergo[6] et alii socii sui etc. Et quod cognouit se esse uillanum patris predicti Hugonis sicut predictum est, ponit se super recordum curie et super rotulos etc.

Et Hamelinus uenit et defendit quod non est uillanus nec unquam cognouit se esse uillanum in curia Dom. Regis sicut idem Hugo dicit, et inde ponit se similiter super recordum curie. Set uerum uult dicere. Dicit quod tunc temporis scilicet in itinere iusticiariorum tenuit ipse quandam terram in uillenagium quam emerat, et tunc cognouit quod terra illa fuit uillenagium, et precise defendit quod nunquam cognouit se esse uillanum. Quesiti sunt rotuli de itinere et ibi recordatum est quod quidam Osbertus Cr... tulit assisam mortis antecessoris de morte Henrici fratris sui super ipsum Hamelinum de una carucata terre cum pert. in Pinpre, ita quod idem Hamelinus respondit contra assisam quod non debuit procedere eo quod non potuit terram illam lucrari uel perdere, quia uillanus fuit Hugonis de Gundeuilla patris predicti Hugonis. Hoc autem fuit inuentum in ... ribus rotulis, et cum idem Hamelinus debuisset hab...

[1] Here B stops. This postea comes from the next Michaelmas term.

[2] In A there is yet another clause of this postea, hardly legible. See Br. f. 396, 395.

[3] A. m. 14. This case is cited by Bracton f. 200 b.

[4] This reference is to the ... folio of the note book which I attempt to restore in the Appendix to ... volume.

[5] A distinguished justice in John's reign.

[6] Became bishop of London 12...

n suum, absentauit se et recessit sine licencia, unde um fuit uicecomiti quod haberet corpus eius tali die iudicium suum inde audiendum etc. Et ad illum m uenit, et uicecomes mandauit quod subtraxit se et uit inueniri, unde preceptum fuit uicecomiti quod totam terram ipsius Hamelini in manum Dom. Regis saluo custodiret etc. eo quod idem Hamelinus sube et noluit stare recto de hoc quod idem Hugo fuit de eo, et hoc quod inde faceret, scire faceret ios tali die etc. Ad diem illum non uenit Hamelinus omes mandauit quod terram suam ceperat in manum egis.

quia curia recordatur quod predictus Hamelinus cog- esse uillanum et idem Hugo postea per predictam noue disseisine amisit terram suam, consideratum d Hugo recuperauit seisinam terre illius unde assisa iit, et quod habeat Hamelinum sicut uillanum suum im, et quod assisa noue disseisine que inde capta fuit hilo habeatur, et quod idem Hugo quietus sit de ordia in qua positus fuit pro illa disseisina. Et pre- est uicecomiti quod diligenter inquirat qui fuerunt s illius assise et illos habeat tali die etc. ad audien- dicium suum de sacramento quod inde fecerunt[1]. Et a Hamelinus aliquod tenementum tenuit de ipso , faciat idem Hugo de tenemento illo sicut de suo,

eceptum fuit uicecomiti quod recordari faceret coram omitatu suo loquelam que fuit in eodem comitatu ohannem filium Hugonis petentem et Willelmum de de de catallis ad ualenciam lxiij. sol. que idem es exigebat uersus ipsum Willelmum, unde idem nus questus fuit quod falsum iudicium sibi factum eodem comitatu etc., et recordum illud haberet etc. teras et per quatuor milites etc. Interim missi fuerunt arii itinerantes in partes illas et posita fuerunt coram nia placita in eodem statu quo fuerunt apud West- Sussex.

e jurors were convicted and ed as appears from Cor. Reg. Roll. No. 9, m. 9. (Mich. A. R. 4—5.) A. m. 14.

monasterium, ita quod Comitatus uenit coram iustic
illis, ut ipsi recordantur, et recordati fuerunt quod pred
m.. Johannes peciit in comitatu | uersus predictum Willel
catalla ad ualenciam tanti etc. que ei abstulit post
uenerat ad fidem Dom. Regis in manerio suo de Eicton
et inde producit sectam etc., et Willelmus uenit et
defendit capcionem catallorum tempore pacis sicut
Johannis ei imposuerat, unde quia non defendit capci
etc. considerauit comitatus quod idem Willelmus red
eidem Johanni tantum etc.

Audito uero hoc recordo uenit Willelmus, et dixit c
iusticiariis ut recordantur quod in parte recordati fu
bene et in parte parum, quia de hoc quod dixerunt
Johannes peciit tali modo predicta catalla uersus eum, d
bene, de hoc autem quod recordati fuerunt quod ipse
defendit capcionem illam tempore pacis, ipsum[1] falsum
cordum faciunt, quia ipse precise defendit capcionem
tempore pacis contra eum et contra sectam suam, et
quod si quid inde factum fuit, hoc fuit tempore guerre
idem Johannes fuit inimicus Dom. Regis, et super d
sionem illam probabiliter factam considerauit Comi
quod plene redderet ei denarios illos, et quod tale
recordum et quod de recordo illo factum fuit ei iudi
predictum, inde produxit sectam, scilicet audientem e
telligentem qui optulit etc. et dixit quod per recor
illud et per falsum iudicium deterioratus fuit et dap
habuit ad ualenciam x. marc. etc.

Et Comitatus dicit quod tale fuit recordum sicut
prius recordati sunt et non aliud et hoc offerunt disraci
per corpus cuiusdam liberi hominis de eodem com
Hugonis Pion[2], qui hoc optulit probare per corpus s
sicut ille qui interfuit etc.

Et Willelmus dixit quod tale fuit recordum sicut
dixit et hoc optulit disracionare per corpus cuiusdam l
hominis sui Stephani, qui hoc probare optulit per co
suum sicut ille etc., uel defendere quod tale non fuit
Comitatus recordatur prout curia consideraret. Et in tan

[1] Corr. ipsi, A. [2] Pion, A.

processit loquela ista coram iusticiariis predictis itinerantibus quod duellum uadiatum fuit de eodem recordo inter Comitatum et predictum Willelmum, unde quia predictus Willelmus questus fuit Dom. Regi de duello contra consuetudinem regni uadiato, et uisum fuit curie Dom. Regis quod hoc indebito modo actum fuit, mandatum fuit iusticiariis illis itinerantibus, ut loquelam illam in eodem statu quo fuit coram eis uenire facerent coram iusticiariis de banco tali die etc. Ad diem uero illum uenit Comitatus cum campione suo armato et Willelmus cum campione suo similiter armato et auditum fuit recordum sicut predictum est. Et quia iusticiarii incerti fuerunt de duello, scilicet utrum deberet procedere nec ne, datus fuit dies dictis Johanni et Willelmo de audiendo inde iudicio suo tali die etc., et dictum fuit campionibus quod tunc uenirent dearmati, et ut Comitatus minus grauaretur et uexaretur, dictis[1] fuit militibus quod mitterent iiij. ex illis ad diem illum ad audiendum inde iudicium suum pro Comitatu. Ad diem uero illum[2] uenit Willelmus et campio suus et optulerunt se, et Johannes non uenit nec se essoniauit, nec milites de comitatu uenerunt, set tantum campio suus uenit, et idem Willelmus peciit iudicium suum. Set quia curia neminem uoluit occasionare, cum mortuum esset si milites de comitatu obliuioni dedissent diem suum, datus fuit eis alius dies de audiendo iudicio suo et de defalta et de capitali placito. Et quia ad diem illum nec umquam postea uenerunt milites de comitatu nec predictus Johannes ad audiendum inde iudicium suum uel inde respondendum, et habuerunt diem in banco, consideratum est quod duellum deuadietur, et quod Willelmus recuperauit dampnum suum x. marc. uersus Comitatum per defaltam eiusdem Comitatus et Comitatus in misericordia pro defalta, et idem Willelmus sit quietus de catallis que idem Johannes tenebat pro etc. ipsius Johannis et Johannes sit in misericordia quia non est prosecutus etc.

[3]Auicia[4] que fuit uxor Willelmi de Wililegha petit uersus Cristianam de Wilelegha terciam partem dim. uirg. terre Sum' xa.

[1] Corr. dictum, A.
[2] Michaelmas three weeks.
[3] A. m. 14 d. B. m. 8.
[4] Amicia A. B.

cum pert. in Duldecota ut dotem suam etc. Et ipsa uenit et uocat inde ad warantum Walerandum *filium*[1] et heredem predicti Willelmi qui presens est et illam ei warentizat, et ideo faciat matri sue escambium ad ualenciam illius terre scilicet tercie partis quia ipsa non dicit quod fuisset nominatim inde dotata et Cristine remaneat terra sua[2].

1414. Dors. [2]Prior de Cristeschurche petit uersus Johannem de Turberuilla duas hidas et dim. uirgatam terre cum pert. in Prestepidele ut ius ecclesie sue etc., et uersus Simonem de Percy duas partes unius hide terre cum pert. | [211 b.] in Langeford ut ius ecclesie sue, et uersus Cristinam que fuit uxor Gaufridi de Percy terciam partem unius hide terre cum pert. in eadem uilla etc. Et Cristina uenit et uocat inde ad warantum Simonem predictum eo quod tenet in dotem etc. Et Simon uenit et ei warentizat etc., et ipse et Johannes petunt inde uisum. Habeant. Dies datus est etc.

1415. Linc. [4]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Westtrasene, que uacat ut dicitur, cuius aduocacionem Hugo Paynel clamat uersus Priorem S. Trinitatis Eboraci qui uenit per attornatum suum et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia breue dicit ad ecclesiam que uacat et ecclesia illa non uacat immo ipse et monachi sui sunt inde persone, et inde profert cartam Hugonis Paynel aui predicti Hugonis que testatur quod ipse pro anima patris etc. dedit in perpetuam elemosinam et concessit deo et monachis Maioris Monasterii[5] seruientibus deo et ecclesie S. Trinitatis apud Eboracum, ecclesiam Omnium Sanctorum de Rasa cum omnibus pert. suis et concedit ut inponant et deponant secundum ius ecclesiasticum monachos suos libere et quiete absque omni dominii inpedimento. Profert eciam cartam Fulconis Paynel fratris predicti Hugonis aui que testatur quod idem Fulco dedit et concessit eisdem monachis eodem modo predictam ecclesiam de Rasa cum pert. etc. Profert eciam cartam Roberti quondam Lincolniensis

[1] Filium in A. B. but badly written in A., and the copyist of the note book has imitated what he could not read [illegible] Bracton, f. 200 [illegible].

[2] A. m. 14 d; B. m. 8 d.

[4] A. m. 15; B. m. 9.

[5] The priory was a cell of Marmoutier. Monast. vol. 4, p. 680.

copi que confirmat eis donum quod Hugo Paynel
rater eius eis dederunt de ecclesia de Westtrasene
s confirmat in proprios usus. Profert eciam cartam
ome quondam Archiepiscopi Cantuariensis que
ıd racionabiliter eis collatum confirmat. Et dicit
sunt in possessione duarum parcium garbarum
: etc.

go uenit et cognoscit reuera quod ipsi habent duas
nium garbarum tocius uille etc., et dicit quod
uacat[1] et breue suum loquitur de ecclesia que
sideratum est quod Prior non respondeat ad hoc
eo sine die, et Hugo perquirat aliud breue de illa
uacat si uoluerit, et sit in misericordia pro falso

uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis Warr.
: ultimam personam que mortua est ad ecclesiam
gha, que uacat etc., cuius aduocacionem Hugo
lona clamat uersus Priorem de Couintria. Qui
et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia
a est capella pertinens ad ecclesiam suam de
t ipse est inde persona. Et preterea dicit quod
bertus obiit ultimo persona ad presentacionem
Hugo dicit quod non fuit persona immo commissa
sia in sequestro et inde ponit se super iuratam.
niliter et procedat assisa.
s dicunt quod predictus Robertus reuera adminis-
l ecclesiam illam ad presentacionem Ade patris
ugonis multo tempore transacto. Postea uero
od Hugo de [3] quondam Episcopus amouit
et noluit ibi apponere canonicos[4], et accessit ad
llam de Cornele et abstulit eidem Roberto eccle-
. et postea dedicauit eandem ecclesiam. Et cum
Adam hoc audisset, accessit ad dedicacionem illam

t *de illo residuo tulit*
Et quod cognoscit
non uacat, A, B.
n of *uacat* causes a
on of the passage.
B. m. s d.
left. The copyist was puzzled by the bad writing in A; in B there is a plain *Nunant*, and this is right.

[4] Bishop Hugh of Nonant expelled the monks in 1191. They were restored in 1198.

et presentauit Episcopo quemdam Radulfum
Episcopus respondit quod noluit eum admittere e
campio et cum[1] non fuit dignus habere beneficiun
ticum ita quod Episcopus dixit cuidam clerico s
de Offaton'[2] ut peteret ecclesiam illam a predict
idem Johannes illam peciit et Adam presenta
Johannem ad personatum et predictum Raduli
cariam, reddendo eidem Johanni duas marcas n
sionis. Postea uero post decessum ipsorum J
Radulfi, rediit predictus Robertus, et mandatum
spoliatus esset de predicta ecclesia, ei restitueretu
illam adquisiuit, ita quod ipse ultimo obiit persona
tacionem predicti Ade. Et super hoc uenit Pri
quod seisinam quam Adam inde habuit, debet i
per cartam ipsius Ade, quam profert et que tes
illud ius quod vendicabat sibi in capella de C
et S. Marie et monachis de Couintria reddidit
clamauit in perpetuum. Profert eciam cartam
Wyleby officialis Archidiaconi de Couintria q
quod restituit Robertum capellanum in uicariam
ad presentacionem Prioris et Conuentus de Co
Hugo petit iudicium si debeat respondere ad ca
assisa capta est et nullam cartam ostendit ante
Et quia non ostendit cartas ante capcionem assi
[212] tores dicunt quod predictus | Adam presentau
personam, consideratum est quod Hugo recupera
suam de presentacione sua et Prior in misericordi

1417. Linc. [4]Preceptum fuit uicecomiti sicut pluries etc. q
corpora Eustachii prepositi de Northkyme et tali
respondendum Priori de Gattele[6] et Gaufrido d
mar'[7] quare ipsi deforciant eis communam pas
Billingeheye que pertinet ad liberum tenemen
in eadem uilla sicut eis adiudicata fuit coram
ultimo itinerantibus etc. Preceptum eciam fuit

[1] Omit *cum*, B.
[2] *Uffinton'*, B.
[3] See Br. 243 b.
[4] A. m. 16, B. m. 9.
[5] Seven names, A, B.
[6] *Cattel'*. A; *Cattele*
Lincolnshire, Monast.
For more of this dis
174.
[7] *Sautchemar'* A;

et catalla eorum que idem uicecomes cepit in manum Dom. Regis per preceptum suum ut uicecomes mandauit eo quod subtraxerunt se et noluerunt inde stare recto saluo custodiret in manum Dom. Regis quousque etc., et quod haberet corpus Philippi de Kyma et corpora omnium aliorum qui fuerunt in forcia ubi idem Philippus cepit batellum ipsorum Prioris et Gaufridi quod miserunt in predictam communam propter arundinem ad utendum seisina sua quam uicecomes eis fecit ad respondendum de transgressione illa, unde uicecomes testatus fuit quod predictus Philippus et multi alii fuerunt cum eo ad predictum batellum capiendum etc. [1]unde ipse Prior et Gaufridus super seisinam quam uicecomes eis pluries fecit per uisum iuratorum assise noue disseisine, idem Philippus et predicti et multi alii cum eo deforciauerunt eis communam illam[1], et predictum batellum ceperunt et adhuc detinent cum arundine et turbas quas foderant in communa illa iactauerunt in puteo ita quod seisina sua uti non potuerunt, unde deteriorati sunt et dampnum habent ad ualenciam xx. marc. et inde producunt sectam etc.

Et Philippus uenit et defendit contra eum et contra sectam suam quod nullam communam deforciat eis in Billingeheye, set bene cognoscit quod assisa noue disseisine capta fuit de communa de Billingehey et quod illam communam recuperauerunt per assisam etc., set reuera ipsi occasione illius commune uoluerunt habere communam uille de Northkyme[2] et in illa communa sub Northkime cepit ipse batellum suum in terra sua ubi nullam communam recuperauerunt, et offert domino Regi j. marc. per sic quod iuratores assisarum illarum summoneantur quod sint etc. ad testificandum qualem communam ipsi eis dederunt, et petit uisum de loco ubi cepit batellum etc.

Et Prior et Gaufridus dicunt quod nichil clamant nisi de communa de Billingeheye sicut iuratores sepius illam assignauerunt eis, scilicet de tali loco ad talem locum etc.

Et ideo preceptum est uicecomiti quod conuenire faciat in predicta communa omnes iuratores de illis assisis qui iura-

[1] Sic A. B.
[2] Billinghay and North Kyme between Sleaford and Tattershall.

uerunt etc. ad certificandum se de quali communa fecerunt seisinam predictis Gaufrido et Priori et inde iuratores uenire faciat coram iusticiariis tali die etc. ad ficandum de quali communa et per quas metas ipsi fec seisinam predictis Priori et Gaufrido de communa illa et quod faciat habere predicto Philippo uisum de loco ubi batellum suum et eciam de locis in quibus cepit alia corum etc. Et preceptum est Philippo quod interim plegiet eis batellum et uadia sua et unusquisque e habeat talem seisinam qualem inde nunc habent etc.[1]

1418. Linc. [2]Robertus de Turs et Beatrix uxor eius, Roger Wilegheby et Maria uxor eius et Alicia soror ipsarum et Beatricis, Thomas de Grauenel et Johanna uxor eiu attornatum ipsarum feminarum summoniti fuerunt ad pondendum quare non permittunt Priorem de Ma presentare idoneam personam ad ecclesiam de Wieline uacat etc. et ad suam spectat donacionem ut dicit. idem Prior dicit quod Alanus de Mundeby filius ant predictarum cuius heredes ipse sunt dedit ei et domu ecclesiam illam, et inde profert cartam suam que tes quod ipse dedit etc. deo et ecclesie S. Petri de Ma et canonicis etc. ecclesiam de Wieline cum capellis ad ea ecclesiam pertinentibus sicut aliquis laicus aliquam eccl liberius et quiecius etc. uiris religiosis dare potest etc.[2]

Et ipsi omnes preter Thomam et uxorem eius etc. d quod iuste impediunt presentacionem suam, quia Eu Mundeby pater predicti Alani fuit seisitus de illa ad cione tempore H. Regis aui etc. ita quod presentauit q dam Robertum clericum qui ultimo obiit persona in ec illa etc. et de illo Eudone descendit ius illius aduocac predicto Alano ut filio suo et heredi, et de ipso Alan Beatrici, Marie, et Alicie ut heredibus suis et hoc off probare etc. Set uerum nolunt dicere. Predictus A libenter promonisset domum illam ita quod putabat dictos canonicos posse habuisse ecclesiam illam in pr

[1] For later proceedings in this matter, see above Case 174.

A. m. 16, B. m. 8 d.

[2] Supply *et ide petunt quod* ... *ilud eis warantizent quasi* ... *pediunt presentacionem suam.*

hac intencione fecit eis cartam illam, et non placuit
o loci nec adhuc placet quod haberent illam in pro-
sus, et desicut carta dicit quod dedit eis ecclesiam
cut aliquis laicus ecclesiam liberius potest dare et
encio facta est de aduocacione in carta, et preterea
terest dare aduocacionem et non ecclesiam, petit
a curie si idem Prior possit per cartam illam aduo-
n uel ecclesiam illam uersus eos clamare, et si
eis warentiam facere.

Thomas dicit quod ipse non impedit presentacionem
ia ipse nichil clamat nisi dotem ex parte uxoris eius.
inde sine die et essoniator uxoris eius similiter.

Prior dicit quod reuera predictus Eudo ita fuit
etc., et post eum Alanus filius suus, set idem Alanus
quod habuit uel habere potuit, dedit ei sicut laicus
tuit, et bene petit iudicium si dare potuit ecclesiam
Et alii iudicium similiter.

quia Robertus et alii cognoscunt cartam et donum et
is Alanus dedit quicquid laicus potest dare uiris
s, consideratum est quod Prior recuperauit aduoca-
suam et ipsi in misericordia[1].

ardus le Weice et Cecilia uxor eius et Agnes soror Kent.
tunt uersus Walterum filium Viuine dim. acr. terre
rt. in Shorne ut ius ipsarum etc. et ut illam in quam
bet ingressum nisi per Goldingum patrem ipsarum
redes ipsi sunt qui illam ei dimisit ad terminum qui
t, unde dicunt quod per hoc quod eam detinuit ultra
um suum deteriorati sunt et dampnum habent ad
un xl. sol. et inde producunt sectam etc.

Walterus uenit et defendit ius earum et dicit quod
buit ingressum ad terminum immo in feodo ex dono
i Goldewini per cartam suam quam profert et que
illud testatur.

ipsi ueniunt et dicunt quod nunquam cartam illam
se facere potuit quia uillanus fuit et terram suam

[1] case is cited by Bracton, ... Ib. Propter simplicitatem ... a grant of a 'church' may be read as a grant of the advowson.
[2] A. m. 16 d; B. m. 9 d.

defendidit per furcam et flagellum[1] et petunt inde iudicium suum. Concordati sunt per licenciam iusticiariorum, et concordia talis quod petentes remiserunt totum clamium suum de se et de heredibus suis pro iiij. sol. et ideo i[llegible] sine die.

1420. Wilt. [2]Walterus Driwe optulit se iiij^to^. die uersus Joscenam [et] Margariam filias Roberti de placito quare secute sunt pl[acitum] tum in curia cristianitatis de laico feodo ipsius Walteri [de] Litletona etc. Et ipse non uenerunt etc. et uicecomes mandauit quod non potuit inuenire plegios. Et ideo hab[eat] corpora earum tali die etc.

1421. Suff. [3]Willelmus filius Benedicti optulit se iiij^to^. die uers[us] Edwardum le Aungele et Josceum filium Ricardi [de] Dunewico de placito quod essent audituri iudicium suum [de] conuencione facta inter eosdem E. et J. pro se et pro to[ta] uillata de Dunewico de debito cel. marcarum etc. Et ip[si] non uenerunt etc., et preceptum fuit uicecomiti quod caperet in manum Dom. Regis totam terram et tenementum pre dictorum E. et J. eo quod concesserunt quod totum tene mentum eorum remaneret eidem Willelmo et heredibus su[is] nisi redderent l. marcas, unde finem fecerunt pro predicto debito etc. Et uicecomes mandauit quod cepit terram eorum in manum Dom. Regis, et quod preceperat balliuis de Dune wico ut eos summonerent etc. Et ipsi non uenerunt et ideo uicecomes habeat corpora eorum etc. ad audiendum iudicium suum de conuencione inter eos etc. et ad ostendendum quare non fecerunt sicut eis preceptum fuit etc.[4]

1422. [illegible] [5]Magister Alexander de Dorsetia optulit se iiij^to^. di[e] uersus Ricardum de Seales de placito quod reddat ei [illegible] marcas quas ei debet et iniuste detinet ut dicit etc. [Et] Ricardus non uenit etc. et plures fecit defaltas ita quod preceptum fuit uicecomiti quod distringeret eum per terr[am] et catalla sua etc., et uicecomes mandauit quod distrinxit eum per duos boues etc., et quod summonitus fuit etc. [Et] ipse non uenit etc., et ideo preceptum est uicecomiti quod

[1] i.e. fork and flail, by manual labour. There seems to be villenage here.
[2] A m. 17, B m. 9 d.
[3] A m. 17, B m. 11.
[4] See Br. f. 440.
[5] A m. 17, B m. 11.

›tam terram suam in manum Dom. Regis et illam in tc. saluo custodiat, ita quod ipse | nec aliquis ex [212.] a manum apponat quousque etc. eo quod subtrahit ₂niat stare recto de hoc quod Magister Alexander tc., et quod summoneat eundem Ricardum quod sit ›tc. auditurus inde iudicium suum[1].

annes de Birstona optulit se iiij[to]. die uersus Henri- Nort. Brimtona de placito quare secutus fuit placitum in 'istianitatis contra prohibicionem etc. de catallis Johannis que non sunt de testamento uel matrimonio etc. Unde idem Johannes dicit et[3] dixerat quod n habuit ad ualenciam xl. sol. Et Johannes[4] non ; et habuit diem per essoniatorem suum postquam ‹rat in banco ita quod defenderat contra eum et ›ctam suam quod non traxerat eum in placitum etc. cristianitatis, et quod ita habuit dapnum ad ualen- sol. etc., set dixit[5] quod idem Johannes tempore um quodam fratre suo uenit ad ecclesiam de Brimtona unt eum in cimiterio et unum equum suum et de encia traxit eum in placitum etc.[6] Et Johannes quod numquam cepit eum in cimiterio nec equum inde posuit se super inquisicionem. Et Henricus . Et preceptum fuit uicecomiti quod inde faceret onem etc., et uicecomes mandauit quod per plures homines inquisiuit quod Johannes nunquam cepit Henricum in cimiterio, nec equum suum. Et quia s non uenit et inquisicio acquietat ipsum Johannem, atum est quod Johannes recuperauit dampnum xl. Henricus in misericordia et capiatur. Et preceptum omiti quod sine dilacione distringat ipsum Henricum ldat eidem Johanni xl. s. de dampno quod adiudica- ipsi Johanni in curia etc., eo quod idem Henricus um in placitum contra prohibicionem etc.

llelmus de Bradefordia appellat Hosbertum de Hulle Wigorn.

[1] Br. f. 410 b.
[2] 17
[3] dicit et, A.
[4] ; corr. *Henricus*.
[5] *dixerat*, A.
[6] See Br. f. 407.
[7] A. m. 17; B. m. 11.

et Willelmum de Heye de roberia et de pace Dom infracta etc. Et ipsi uenerunt et defenderunt tot uerbo in uerbum, et posuerunt se super patriam s ideo datus est eis dies in aduentu insticiariorum in illas etc. eo quod extra patriam illam non potest p illud teneri etc.

Primum appellum est in rotulo de itinere a Johannis sexto uel septimo[1].

1425. Stafford. [2]Athelina que fuit uxor Aluredi le Sauser petit Robertum de la Pitte terciam partem unius uirg. te pert. in la Putta ut dotem suam etc. Et Robertus u dicit quod Leticia uxor eius per quam habuit terram i que nominata est in breui mortua est et pueri sui terram illam ita quod ipse nichil clamat quia pueri n sui[3] et ipsi habent terram illam. Et ipsa hoc cogn ideo sine die et ipsa perquirat se uersus illos qui te uoluerit.

1426. Suff. [4]Willelmus filius et heres Eutropi filii Hugonis at tus fuit ad respondendum Roberto filio et heredi Gauf Badelegha de placito quare non tenet ei finem fac curia Regis Ricardi inter predictos Eutropum et Gau de manerio de Fresentona cum pert. unde cyrogr factum fuit inter eos etc., quod profert et quod testatu predictus Eutropus recognouit et quietum clamauit d de heredibus suis totum ius et clamium quod hal predicto manerio cum pert. et pro hac quieta cla idem Gaufridus concessit prefato Eutropo et heredib medietatem predicte uille cum pert. tenendam de e heredibus suis per seruicium dimidii militis pro omni etc, unde idem Robertus ostendit quod non tenet ei illum quia ipse nullum seruicium ei facit.

Et Willelmus uenit et cognoscit finem et cyrogr set dicit quod non potest finem illum tenere, quia ip tenet terram illam in dominico nec in seruicio, quia suus terram illam dedit cuidam Willelmo de Bral

[1] About fifteen years ago.
[2] A. m. 17 d.
[3] They are his wife's children but not his children.
[4] A. m. 17 d., B. m. 11.

maritagium cum filia sua, et illa filia obiit sine herede de se, unde terra debuit de iure reuerti ad eum sicut ad donatorem, et per forciam Comitis Rogeri le Bigod[1] non potest terram illam habere nec in seruicio nec in dominico, etc. Et Robertus hoc cognoscit et ideo sine die et perquirat se uersus tenentes etc.

[2]Robertus Cusin et Hawisia uxor eius petunt uersus Robertum de Pirie uiginti acras terre cum pert. in Cirencestria ut ius ipsius Hawisie etc., unde Willelmus Belet auus ipsius Hawisie fuit seisitus tempore H. Regis etc. capiendo inde etc., et de illo Willelmo descendit ius terre illius Waltero filio suo et patri Hawisie, et de ipso Waltero ipsi Hawisie, et hoc offerunt probare per corpus cuiusdam liberi hominis Roberti[3], qui hoc offert probare per corpus suum sicut de uisu suo etc. | Glouc.

Et Robertus uenit et defendit ius suum etc., et dicit quod non debet eis respondere quia de terra illa fuit finis factus inter quendam Robertum filium Gileberti petentem et Willelmum filium Johannis tenentem in curia Regis J. per cirographum de dim. hida terre cum pert. etc., per quem finem terra predicta remansit eidem Roberto etc. cuius heres ipse est, et desicut ipsa Hawisia tunc fuit in Anglia et clamium suum non apposuit, non uult respondere nisi curia consideraucrit. [213 b.]

Et Robertus et Hawisia cognoscunt finem illum et dicunt quod non debet eis nocere quia ipsa tunc fuit desponsata ipsi Roberto et in sua potestate ita quod non potuit clamium suum apponere et quod hoc etc.[4]

Et Robertus non potuit hoc dedicere, et defendit ius suum et seisinam predicti Willelmi per corpus suum sicut curia consideraucrit, et petit sibi allocari quod cognouerunt[5] quod Walterus predictus cui ius terre illius descendere debuit de Willelmo obiit xl. annis transactis, et uidetur ei quod

[1] Earl of Norfolk.

[2] A. m. 18, B. m. 11.

[3] rr. *Reginaldi filii Roberti.* At first A had William as the champion's name; this is corrected to Reginald. Hence the confusion below. There is no name in B.

[4] Bracton cites this case, f. 436 b. Coverture is an excuse for non-claim.

[5] *attornatus ipsorum cognouit,* A, B.

predictus Willelmus[1] non fuit natus ad illam horam, un[de]
uidere non potuit seisinam Willelmi et petit sibi hoc all[oca]ri
etc.

Post uenit Reginaldus[2] et dicit quod bene est talis eta[tis]
et preterea dicit quod Robertus pater suus precepit ei qu[od]
hoc probaret, et ideo offert probare per corpus suum sicut [de]
precepto patris sui. Et quia uidetur iusticiariis quod b[e]
potest esse testis de tempore Regis H. aui domini Regis, [et]
non dicit de die quo coronatus fuit etc., consideratum [est]
quod duellum procedat etc., et ideo Robertus[3] det uadi[um]
defendendi se et R. disracionandi.

1428. Wigorn. [4]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore p[acis]
presentauit ultimam personam que mortua est ad eccles[iam]
de Eldrefeldia que uacat etc., cuius aduocacionem Rob[ertus]
de Berkel' clamat uersus Robertum Folet. Qui uenit et
dicit quod assisa non debet inde fieri quia ecclesia illa [non]
uacat, immo Reginaldus Folet est inde persona et fuit
tempore duorum Episcoporum et ideo non debet inde assisa
procedere.

Et Robertus de Berl' dicit quod ecclesia uacat quia
Robertus Folet fuit inde persona et quia ipse cepit arma[5]
fuit Reginaldus inde persona. Et ideo datus est dies etc., et
interim sciatur ab Episcopo utrum uacat[6] sit nec non. Ad
quem[7] mandauit Episcopus quod non fuit uacans, ideo inde
sine die et Robertus de Berl'[8] in misericordia.

1429. Suff. [9]Gilibertus de Aquila petit uersus Willelmum Beck et
Augustinum filium Roberti qui uenerunt etc. et uer[sus]
Nicholaum de Dunewico et plures[10] alios etc. qui non ue[ne]-
runt xx. libr[11] etc.

Et super hoc ueniunt balliui de Dunewico et offeru[nt]

[1] Sic A. B. But it should be *Reginaldus*, i.e. the champion of the demandants who professes that he saw the seisin of their ancestor William.

[2] A. B.

[3] Robert the tenant is going to fight his own battle.

[4] A. m. 18 d., B. m. 11 d. Bracton cites this case, f. 241 b.

[5] Supply *ecclesia uacauit et. Et alternatim Robertus dicit quod ante quam Robertus cepisset arma*. A. B. Omission due to repetition of *arma*.

[6] Corr. *uacans*, A. B.

[7] *ad diem illum*, A. The res[t] and the judgment are not in B.

[8] *Berkele*, A.

[9] A. m. 18 d; B. m. 10.

[10] Seven, A.

[11] Supply *esterlingorum, quas ei* [de]*bent etc.* A. B.

[12] Corr. *proteruunt*, A. B.

n. J. Regis que testatur quod nusquam placitent
iod placitum summoneantur extra burgum suum,
go suo proprio stent recto coram iusticiariis uel
m. Regis, et quod habeant omnes libertates et
suetudines quas aliqua ciuitatum uel burgorum
habent. Et ideo datus est eis dies de audiendo
tali die etc., quia homines Londonie[1] dicunt quod
rius facta fuit et semper ea usi fuerunt et ipsi de
nunquam seisinam habuerunt per cartam illam,
fuit tempore guerre[3] et ideo petunt iudicium
onsideratum est quod non respondeant extra
m pro carta Dom. Regis quousque Dom. Rex
em suam[4], et ideo sine die.

uenit recognitura utrum due bouate terre cum Linc.
aipol sint libera elemosina pertinens ad medie-
esie de Claipol, unde Ricardus de Claipol est
laicum feodum Laurencii de Claipol, qui inde
d warantum Gerardum de Huwella, qui uenit et
n ei warentizauit et concessit assisam. Et postea
Gerardus et recognouit totam predictam[6] cum
us ipsius Ricardi et predicte medietatis ecclesie
unde idem Ricardus est persona, faciendo inde
o et heredibus suis consuetudines et seruicia que
icta facere debet et solet. Et ideo Ricardus
ue de habenda seisina sua, et Gerardus faciat
icio escambium ad ualenciam predicte terre etc.
unam marcam pro expensis suis etc.

us de Etona iuxta Windesores appellatus de latro- Berc.
ltero Wechan probatore, committitur in custodia
dinario de Ettona et decenne sue ut eum habeant
summonicionem etc. Et Willelmus de Kardif
ab eodem exeat de terra quia nichil certum
rsus eum et quia non habuit plegios etc.

plaintiffs have actions
t the same defendants.
plaintiffs are men of
B.
. 211 b. Date 6 July.

[3] No judgment in B.
[4] The king is an infant.
[5] A. m. 18 d.
[6] Supply *terram*, A.
[7] A. m. 18 d; B. m. 10.

1432. Glouc. [214.] [1]Johanna que fuit uxor Willelmi Venatoris dulfum de Chandos j. uirg. terre cum pert. in Be etc. et unde nominatim dotata fuit etc. | Et Radı et dicit quod non uult ei respondere sine waran sua scilicet Willelmo filio et herede predicti Wil ipsa habeat eum tali die etc. per auxilium curie, et

1433. Suth. [2]Constancia de Venuz attachiata fuit ad resp et ad ostendendum quare non tenet Gileberto d finem factum in curia etc. coram iusticiariis ult rantibus etc. inter eos de xxiiij. acris terre cu Nutelegha unde cirographum etc., quod profer testatur, quod ipsa cognouit predictas xxiiij. acras pert. esse ius ipsius Gileberti et illas ei reddidit pe Johannis de Venuz filii et heredis sui qui preser unde idem Gilebertus ostendit quod contra fi deforciat ei pasturam ad xvj. boues et ad centum pertinet ad terram suam, et bladum suum asport acris terre de eadem terra et inde habet sectam et

Et ipsa uenit et cognoscit cyrographum et fine quod in nullo est contra finem, quia bene concedi illam secundum cyrographum, sed pastura illa pertinebat ad predictam terram, et hoc bene reuera ipse tulit assisam de morte antecessoris uer xxiiij. acris terre cum pert. et illas ei concessit, et iuratorum illius assise positus fuit in seisina et est et bene defendit quod nunquam post finem illum bladum suum. Et quia Gilebertus non ostendit pastura pertineat ad tantam terram, et preter sectam producit de blado asportato, consideratum ipsa eat inde quieta et Gilebertus in misericordia tantam pasturam quantum pertinet ad illam terra

1434. Suff. [4]Iueta que fuit uxor Roberti Caneuac'[5] p Henricum Canauac' terciam partem unius caruc. pert. in Bertona ut dotem suam etc. Et Henricu dicit quod iniuste petit dotem suam de terra illa

[1] A. m. 19, B. m. 10. [4] A. m. 19 d; B
[2] Supply *acras*, A. B. [5] *Caneuas*, B.
[3] A. m. 19 d., B. m. 10 d.

ominatim dotata fuit ad hostium monasterii de terra de Ermingewella, et ipsa tenuit se inde pacatam et terram illam tenet in dotem, et inde ponit se super iuratam. Et ipsa similiter. Et ideo fiat inde iurata et ueniat tali die etc. ad recognoscendum si predictus Robertus die etc. dotauit eam tantum de terra de Ermingewella uel non, et si ipsa tenuit se inde pacatam nec ne etc.

[1]Warinus filius Willelmi inuentus seisitus cum v. ouibus quas Gaufridus filius Gileberti dicit esse suas et ei furatas appellat Ricardum de Wermale quod illas ei tradidit ducendas Londoniam et hoc offert probare uersus eum per corpus suum etc. Et Ricardus uenit et defendit totum de uerbo in uerbum, et quod nunquam illas ei tradidit, et hoc offert defendere per corpus suum etc. Consideratum est quod duellum sit inter eos et ueniant tali die armati etc. Ad quem diem uenerunt et Ricardus uictus fuit[2] etc. Midd.

[3]Johannes de Briwes, Jordanus Oliuer, Rogerus de Keymes et Osbertus filius Willelmi iiij. milites de comitatu missi pro comitatu ad faciendum recordum de loquela que fuit in eodem comitatu inter Matheum de Cliuedena petentem et Johannem de Ken tenentem de feodo duorum militum cum pert. in Ken et Hywis[4], unde idem Johannes questus fuit quod falsum iudicium sibi factum fuit in eodem comitatu, ueniunt et recordantur quod Matheus de Cliuedona tulit breue Dom. Regis de recto directum Episcopo Bathoniensi quod plenum rectum ei teneret de sex hidis terre cum pert. in Ken et in Hiwis quas Johannes de Ken tenuit. [5]Tandem idem Matheus uenit ad comitatum et monstrauit quod curia Episcopi defecerat ei de iusticia et secundum legem[6] et usum comitatus missus fuit ad probandum defaltam, et illa probata, rediit ad comitatum, et consideratum fuit quod Johannes summoneretur, et summonitus fuit ad esse ad proximum comitatum inde responsurus predicto Matheo. Ad comitatum illum uenit Matheus et optulit se etc., et Johannes non uenit nec se essoniauit etc. et summonicio Sumers. Magnum recordum et bonum.

[1] A. m. 19d; B. m. 10.
[2] Et ideo suspendatur, A.
[3] A. m. 20, B. m. 10d.
[4] Cleuedon, Kenn, Huish, near Weston-super-Mare.
[5] Record of the county continues.
[6] Supply terre, A. B.

probabiliter testata fuit, unde curia considerauit quod terra caperetur in manum Dom. Regis. Interim uenit Johannes et peciit a uicecomite terram suam per pleuinam, et uenit ad proximum comitatum et peciit terram suam per pleuinam et habuit. Et defendit summonicionem et supersisas et defaltas etc., et summonitores presentes fuerunt et testati fuerunt summonicionem, et ideo consideratum fuit quod defenderet summonicionem et uadiaret legem, et ueniret cum lege sua ad proximum comitatum, qui fuit proximus post festum S. Hillarii. Ad comitatum illum essoniauit se, et habuit diem per essoniatorem suum ad proximum comitatum sequentem. Ad comitatum uero illum uenit Johannes cum lege sua et Matheus uenit et remisit ei legem illam, et comitatus
[214 b.] similiter remisit ei legem illam. | Et Matheus peciit uersus eum predictas sex hidas terre cum pert. ut ius suum etc. et ut illas unde Willelmus de Cliuedona auus suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis aui etc. capiendo inde expleta ad ualenciam etc., et de ipso Willelmo descendit ius terre illius Johanni filio suo et patri ipsius Mathei, et de ipso Johanne huic Matheo ut etc., et quod predictus Willelmus ita fuit seisitus etc. optulit probare per corpus cuiusdam etc. Roberti de Cloptona, qui hoc optulit probare per corpus suum sicut de uisu suo etc. Et Johannes defendit ius suum et peciit uisum de terra illa. Quo audito, idem Matheus dixit quod non debuit inde uisum habere, quia idem Johannes tenuit integre totam uillam de Ken et totam uillam de Hywis et ipse totam terram illam peciit sine ullo retinemento uersus eum, et preterea terra illa capta fuit in manum Dom. Regis pro defectu ipsius Johannis per uisum quatuor militum qui presentes fuerunt in comitatu et plurium aliorum, unde sciuit bene qualem terram peciit, et ideo uidebatur ei quod non debuit uisum habere. Et uicecomes dixit eidem Johanni quod inde loqueretur et quod diceret aliud uel expectaret iudicium suum, utrum uisum habere deberet nec ne. Et ipse exiuit et locutus fuit inde et rediit, et spreto uisu ita quod noluit habere iudicium de uisu intrauit in defensionem etc. Et Matheus querelauit uersus eum per eadem uerba que prius etc. Et Johannes uenit

et defendit ius suum et seisinam predicti Willelmi aui sui et totum etc. et quod idem Robertus[1] non uidit, per corpus Hugonis de Ken qui presens fuit uel per corpus Willelmi de Coplande uel per corpus Willelmi de Northona qui duo presentes non fuerunt. Et per ista uerba consideratum fuit duellum inter eos per emendacionem etc.[2]

Et Matheus quesitus si recordum tale sit, dicit quod tale est.

Et Johannes dicit[3] quod in parte recordantur parum et in parte nimium. Quia bene uerum est quod Matheus tulit breue de recto Dom. Bathoniensi et quod ibi fuit placitum inter eos de predicta terra, et quando placuit ipsi Matheo iuit ad comitatum. Et bene potest esse quod comitatus consideraret quod summonitus esset, et petit sibi allocari quod ipsi recordantur quod Matheus missus fuit ad probandum defaltam et quod illam probauit sine presencia Episcopi uel eius senescalli[4]. Petit eciam sibi allocari quod ipsi recordantur quod summonitus fuit per balliuos uicecomitis, desicut per balliuos suos nulla summonicio fieri debuit, eo quod Episcopus Bathoniensis talem ibi libertatem habet quod sine balliuis suis non potest uicecomes aliquam summonicionem facere, et ipse manet in illa libertate[5]. Dicit eciam quod reuera terra sua capta fuit in manum Dom. Regis, et ipse uenit ad horam et peciit coram uicecomite terram suam per pleuinam, et uicecomes dixit ei quod ueniret ad proximum comitatum. Ad illum comitatum uenit Johannes scilicet in crastino S. Michaelis et peciit terram suam per pleuinam et defendidit summonicionem et superprisas et defaltam, et peciit ea sibi allocari que predicta sunt, et peciit ut possit uidere eos qui fecerunt summonicionem de eo et nullum uidere potuit, et non obstante hoc, replegiata fuit ei terra sua, et considerauit comitatus quod uadiaret legem se sexta manu et defenderet summonicionem. Et datus fuit ei dies ad proximum comitatum et tunc se essoniauit Johannes, et habuit diem per essoniatorem suum

[1] Robert of Clopton, demandant's champion.

[2] Here ends the record of the county.

[3] Here begins a long statement of John's grievances against the county.

[4] First objection. Br. f. 330.

[5] Second objection.

ad proximum comitatum ante Natale. Et tunc uenit Johannes cum lege sua et optulit se, et quia non fuit tunc tempus legis scilicet Aduentus[1], datus fuit eis dies ad proximum comitatum post Natale, et tamen ad comitatum ad quem uenerat cum lege sua, noluit idem Matheus remittere legem per sic quod responderet, et tunc considerauit comitatus quod non fuit in ipso Matheo de lege remittenda, set in Johanne de illa facienda desicut plegios inuenerat de lege sua facienda[2]. Postea uero ad comitatum post Natale, essoniauit se Johannes, et quia non potuit ante Pascha habere diem nisi tempore legis quo non potuit legem suam facere, datus fuit dies essoniatori suo ad comitatum proximum post Pascha. Et interim quia quedam soror sua inplacitata fuit in eodem comitatu de quadam terra quam ipsa tenuit de predicta terra iuit ipse cum ea ad comitatum qui fuit in Quadragesima, et sicut fuit in comitatu cum ea, summonuit idem Matheus et querelauit uersus eum, et ipse respondit et quod nullum diem habuit contra eum, quia datus fuit ei dies per essoniatorem suum pro tempore legis post Pascha, et essoniator suus presens fuit et hoc idem dixit, et hoc optulit probare per quemdam audientem etc., et si hoc non sufficeret, optulit probare per quemdam liberum hominem suum Willelmum de Nortona qui interfuit ubi talis dies datus fuit ei. Et comitatus recordatus fuit in contrarium, scilicet quod habuit diem ad illum comitatum et considerauit quod responderet[3]. Et tunc optulit Matheus remittere eum legem per sic quod responderet. Et tunc considerauit comitatus quod fuit in Matheo de lege remittenda, unde prius considerarat quod fuit in Johanne de illa facienda. Et tunc precise considerauit comitatus quod responderet. Et ita saluo hoc quod prius dixerat, respondit et dixit quod non debuit ad illud breue respondere, quia ipse per breue suum petit sex hidas terre cum pert. in Ken et in Hiwis' et in narracione sua petiit totam terram de Ken et Hiwis' cum pert. et ipse Johannes non tenuit totam terram illam in

[1] In Advent and Lent one may not [illegible]

[2] [illegible]

[3] [illegible] John was forced to answer on a day which had not been given him, he having come into the county court on other business.

), immo alii liberi homines tenuerunt de eo qui s sunt, et preterea quedam pars de pertinenciis fuit n leucas de Ken et peciit iudicium | desicut separauit [215.] suo, et preterea non tenuit terram illam in dominico atheus peciit, si debuit ad illud breue respondere. itatus non obstante hoc considerauit quod respon- Et ipse iterum, saluo hoc quod prius dixerat, t ius suum et peciit uisum. Et Matheus sicut m est contra uisum respondit. Comitatus uero considerauit quod non haberet uisum[2] et quod eret. Et tunc, saluis ei predictis responsis suis, ius suum per corpus predicti Hugonis si comitatus aret quod duellum inde fieri deberet, desicut ante- ssius Mathei alias inplacitauit antecessorem suum rio eiusdem terre[4], ita quod duellum uadiatum fuit tum inter eos in curia Roberti quondam Episcopi ensis, quomodocumque de illo duello factum esset. cit quod de probacione defalte sine balliuis Episcopi, a de iudicio legis uadiande, postea de uisu, et de hoc erunt eum respondere desicut totam terram non n dominico, et de hoc quod fecerunt eum uadiare de terra super duellum de seruicio, fecerunt ei udicium. Et de hoc quod tale fuit recordum sicut t, offert probare per corpus cuiusdam liberi hominis elmi le Champenas de Leicestria, qui offert disra- uersus comitatum quod tale est recordum sicut s dicit, uel ad defendendum quod tale non est sicut s recordatur[5].

Nota in quibus dicebat falsum fieri sibi iudicium[3].

Matheus quesitus si duellum ita uadiatum esset et a de seruicio illius terre, dicit quod uerum uult Dicit igitur quod predictus Willelmus de Clinedona

objection, the county two valid pleas, (1) a de- count from writ, (2) non-

objection, denial of view.
not satisfied with *dicebat*.
is called to the allegations
d support a charge of false
. The note seems written
first and is cramped.

[4] Matthew's ancestor claimed against John's ancestor a seignory over the land, therefore Matthew is estopped from claiming the land in demesne. That the county has ordered a duel touching demesne when there has already been a duel touching seignory, is the last of John's grievances.

[5] Here B. stops.

anus suus peciit easdem terras eodem modo quo ipse [illegible] facit uersus Johannem de Ken auum istius Johannis per breue de recto in curia Roberti quondam Bathoniensis Episcopi[1], scilicet habendi illas in dominico, sicut ipse tunc facit. Et in tantum processit loquela quod duellum fuit uadiatum in curia ipsius Episcopi, ita quod idem Johannes auus defendidit ius ipsius Willelmi per corpus suum, et idem Willelmus habuit quemdam Walterum Freesoxe qui armatus fuit in campo, ita quod percussum fuit duellum, et tandem in campo per concordiam reddidit idem Johannes eidem Willelmo terras illas ut ius suum, et habuit seisinam suam et in seisina fuit omnibus diebus uite sue, scilicet per duos annos et dimidium et eo amplius post duellum illud, et obiit inde seisitus, et de seisina illa armatum est istud duellum. Postea uero mortuo Willelmo, Episcopus Robertus seisiuit terras illas in manum suam, et Johannes de Cliuedona filius Willelmi iuuenis fuit et in custodia Comitis Gloucestrie cum quadam alia terra de feodo Comitis. Et interim obiit Johannes de Ken auus etc. et Ricardus filius suus [illegible] post magnum tempus ad Episcopum Reginaldum post mortem Roberti Episcopi Bathoniensis qui intrauit post mortem predecessoris sui, et in tantum locutus fuit cum Episcopo qui non habuit nisi custodiam de terris predictis quod idem Episcopus dedit quamdam neptem suam eidem Ricardo et predictas terras cum ea ei dimisit, et illas terras tenuit idem Ricardus omnibus diebus uite ipsius Episcopi Reginaldi. Et post decessum ipsius Episcopi uenit Episcopus Sauaricus qui propinquior parens fuit uxoris predicti Ricardi et per potestatem suam manutenuit ipsum Ricardum in seisina illa. Postea uero tempore Episcopi Sauarici implacitauit Johannes pater suus ipsum Ricardum in curia Dom. Regis perquisitum[2] prohibuit dominus Rex placitum illud unde usque nunc numquam ius habere potuit.

Et predicti quatuor milites pro comitatu dicunt quod hoc quod Johannes dicit quod probacio defalte debuit nec [illegible]

[1] Bishops of Bath: 1136 [illegible] 1166 Robert, 1174 [illegible] 1191 Reginald, 1192 [illegible] 1205 Savaric, 1206 Jocelin.

[2] This seems to be so in A. [illegible] as in the Note Book.

:ia Episcopi uel senescalli sicut ipse prius dicit, et debuerunt hoc cognouisse, ipse iniuste hoc dicit, dicunt in recordo suo quod probata fuit defalta per rre et usagium comitatus. Et ut hoc plenius ent, dicunt quod die quo Matheus uenit ad comiquestus fuit de defalta curie Episcopi, Radulfus de enescallus Episcopi et Hugo de la Bergham balliuus entes fuerunt in comitatu et receperunt diem ut probata esset defalta, et tali modo probata fuit ecundum usagium comitatus[1]. De hoc quod dicit nmonicio deberet fieri per balliuos Episcopi per a suam sicut predictum est, dicunt quod balliuus[2] de illo hundredo fidelitatem faciunt[2] Dom. Regi et m[2] ad preceptum uicecomitis facta fuit summonicio et testata per eosdem[2], quia ipsi[2] sunt ad quemitatum, et ibi recipiunt precepta Dom. Regis[2]. iam terre testata fuit per iiij. milites de comitatu les etc. De iudicio ei facto et de lege remittenda la sicut ipse dicit, defendunt quod tale iudicium fecerunt sicut idem Johannes dicit, reuera comisiderauit quod Matheus bene potuit remittere hanni legem et non aliomodo considerauerunt[4]. etito dicunt sicut prius quod non expectato iudicio sum habere deberet nec ne, intrauit in plenam nem sicut predictum est[5]. De hoc quod debuit uod non tenuit terram illam sicut eam peciit, uod Matheus peciit quod tenuit in dominico, in et quod in seruicio, in seruicio. De terra de e debuit esse de pertinenciis predictarum terrarum, uod idem Matheus nunquam illam peciit, et hoc t, quia ipse Matheus petit eandem terram uersus hominem et uxorem eius sororem ipsius Johannis[6]. lato essoniatori suo ad comitatum post Pascha, hoc endunt, quia ipsi de quolibet placito semper dant e comitatu in comitatum, et si comitatus fuerit tali [215 b.]

r to first objection.

r to second objection.

[4] See the third objection.

[5] Answer to sixth objection.

[6] Answer to fifth objection.

tempore quod non possint placitum tenere pro tempore [illegible] ponunt placitum illud in respectum usque ad comitatu[m] sequentem, et tali consuetudine semper usi sunt in [illegible]. Et quod tale sit recordum sicut ipsi recordantur et [illegible] idem Johannes dicit, si curia consideraverit quod [illegible] eorum non sufficiat desicut duellum inde uadiatum [illegible] offerunt probare per corpus cuiusdam liberi hominis [illegible] eodem comitatu Benedicti Clerici, qui hoc offert etc. [illegible] ille qui interfuit cuilibet comitatui.

Et Johannes imprimis respondet Matheo et dicit qu[od] duellum uadiatum et armatum et percussum fuit in[ter] Johannem auum suum et predictum Willelmum de [illegible] predictarum terrarum sicut predictum est et non de te[rra] habenda in dominico, et hoc bene patet quia ante[cessores] ipsius Johannis semper a conquestu Anglie fuerunt [in] seisina de terra illa unde idem Willelmus de Cliued[on] auus nunquam fuit seisitus nec post duellum nec ante, quod duellum uadiatum fuit etc. de seruicio et non a[lio] modo et quod Willelmus auus nunquam fuit inde seisi[tus]: offert domino[1] xl. sol. pro habenda inquisicione de duo[bus] comitatibus uicinis secundum quod curia consideraverit. [illegible] recordo comitatus dicit quod tale est sicut ipse dicit et [illegible] offert disracionare per corpus predicti Willelmi le Champe[un] qui hoc offert etc. probare quod tale est etc., uel defende[re] quod tale non est etc. sicut curia consideraverit.

Et Matheus dicit quod si curia consideraverit quod [illegible] duellum non debeat procedere desicut ut ei uidetur ra[cion]abiliter uadiatum est, et ut de seisina post primum due[llum] percussum[2], libenter ponet se super inquisicionem, si cu[ria] consideraverit, quod primum duellum uadia[3]tum fuit [de] terra in dominico et non de seruicio et quod Willelmus a[u]us fuit seisitus post duellum illud.

Postea optulit Matheus domino Regi c. s. per sic q[uod] duellum racionabiliter uadiatum perueniatur.

[1] Answer to fourth objection.

[2] Supply [illegible] A[illegible].

[3] Battle has been waged on the assertion of a seisin [illegible] to the [illegible] between the grandfathers of the parties; such a wager, Mat[heus] urges, is permissible; but if the court thinks otherwise, he will put himself on an inquest as to what was the question decided by the previous [illegible]

Et quia milites de comitatu non recordantur quod quando terra capta fuit in manum Dom. Regis pro defalta etc. quod idem Johannes non fuit summonitus ad respondendum de defalta et de capitali placito, et preterea non recordantur quod terra replegiata fuit Johanni in comitatu antequam [illegible]ietus esset de lege uadiata, et preterea quia ipsi recordantur quod duellum uadiatum fuit sine uisu terre, desicut idem Johannes spreto uisu terre intrasset in responsum, debuissent dedisse partibus diem ut suus campio haberet uisum ante dacionem uadii[1], Consideratum est quod comitatus in misericordia pro pluribus transgressionibus. Et quia tam Matheus quam Johannes cognoscunt quod duellum fuit uadiatum alias et percussum, nec super duellum debeat aliud duellum fieri, Consideratum est quod xl. sol. capiantur, et preceptum est uicecomiti quod precipiat Episcopo Bathoniensi quod fieri faciat recordum de loquela que fuit in curia R. Episcopi predecessoris sui inter Willelmum auum Mathei et auum predicti Johannis unde duellum etc. et unde idem Matheus dicit etc. Et preterea xij. legales milites de comitatu illo summoneantur quod sint tali die etc. ad recognoscendum si predictus Willelmus auus post predictum duellum percussum fuit in seisina de predictis terris nec ne, et si R. quondam Episcopus post decessum ipsius Willelmi seisiuit terram illam in manum suam racione quod sint de feodo suo etc. Judicium.

E. [2]Radulfus de Pinkenye petit uersus Johannem Mautrauers tres hidas et unam caruc. terre cum pert. in Sumerfordia ut ius suum etc. et ut illas unde Radulfus pater suus fuit seisitus etc. tempore Regis Ricardi etc. Wilt.

Et Johannes uenit et dicit quod tenet terram illam ut in proparte sua de hereditate que fuit Rogeri filii Gaufridi, quia idem Rogerus habuit duas filias scilicet Elam matrem Ricardi de Heriet, et Aliciam matrem ipsius Johannis, ita quod tenet terram illam in proparte sua et per cyrographum quod profert et quod hoc testatur, et ideo non uult respondere

[1] Bracton, f. 377 b, cites this case anonymously as to the granting of a view. A view, he says, is sometimes allowed after a default, because of the oaths of the champions. The champions should know what they are swearing about.

[2] A. m. 20.

sine predicto Ricardo participe suo nisi curia etc. Et
summoneatur quod sit tali die etc. ad respondendum p
Radulfo simul cum Johanne predicto de terra illa und
particeps est de hereditate que fuit predicti Rogeri, et
idem Johannes non uult respondere sine etc. Postea
Johannes mortuus est et heres suus est infra etatem
sideratum est quod Radulfus eat inde sine die, etc.

1438. Glouc. [1]Robertus de Rochefordia optulit se etc. uersus An
filium Ricardi de la Bere et Aliciam uxorem eius de
quod capiant homagium et racionabile releuium su
libero tenemento suo quod tenet et de eis tenere cla
Oselewrthe etc. Et ipsi non uenerunt etc. et hab
diem per essoniatorem suum talem etc. Et ideo attach
quod sint etc. tali die etc., et uicecomes diligenter in
qui fuerunt tales etc. qui falso essoniauerunt Andr
[216] Aliciam et illos capiat et saluo custodiat quousque etc.

1439. Glouc. [2]Roeysia que fuit uxor Rogeri de Solers petit
Willelmum de Solers terciam partem unius carue. ter
pert. et duarum parcium duorum molendinorum et t
partem v. uirg. terre in uillenagio cum pert. in Por
ut dotem suam etc. ex dono predicti Rogeri etc.

Et Willelmus uenit et dicit quod predictus Roger
frater suus primogenitus et obiit iam tribus annis tra
ita quod ipse semper postea fuit in seisina illius te
nunquam audiuit quod frater suus habuit uxore
Roysiam nec aliam, nec ipsa Roysia unquam uis
partibus illis, et ideo petit ut ipsam uideat. Et id
sideratum est quod ueniat in propria persona tali die.

1440. Notts. [3]Robertus Gresley summonitus fuit ad respond
quare intrusit se in manerium de Billetorpe quo
Willelmi de Tregoz, cuius manerii custodia ad Dom.
pertinet, eo quod idem Willelmus manerium illud ten
honore Peuerelle qui est in manu Dom. Regis et
Robertus uenit et dicit quod non debet ad hoc breue r
dere quia manerium illud non est de honore Peuerel
de baronia Gileberti de Gaunt et desicut breue dici

[1] A. m. 20d. B. m. 12.
[2] A. m. 20d. B. m. 12.
[3] A. m. 21. B. m. 12.

de honore Peuerel et non est, non uult respondere nisi ia considerauerit. Et Robertus de Nerefordia custos edis Willelmi hoc cognouit, et ideo sine die etc.

[1]Preceptum fuit balliuis uille de Norwico quod fieri rent in curia sua recordum de loquela que fuit in eadem a sua inter Johannem de Folebrigge petentem et Hugonem a Mare qui obiit tenenentem de uno mesagio cum pert. Norwico, unde idem Johannes uocauit eandem curiam ad antum quod per iudicium eiusdem curie habuit seisinam illo mesuagio etc., et quod recordum illud haberent per legales homines eiusdem uille etc. Et ad diem illum erunt quatuor homines de Dunewic'[2] tales etc. et recortur quod reuera predictus Hugo tenuit illud mesuagium, Johannes tulit preceptum Dom. Regis uersus eum de em mesuagio, ita quod summonicio facta fuit secundum gium uille etc., et in tantum processit loquela inter eos d timuit sibi et dedit terram illam cuidam Ricardo et isit se in uilla illa, ita quod idem Ricardus secundum suetudinem uille dedit unum denarium de introitu et go unum denarium de exitu, et cito post incepit guerra, loquela illa remansit per guerram, et interim in guerra it Hugo, quo defuncto, uenit Johannes post guerram et etrauit breue Dom. Regis super ipsum Ricardum de em mesuagio, et in tantum processit loquela inter eos d uisus petitus fuit, et post uisum comparuit Ricardus, et ndo debuit respondere dixit quod inuadiauerat illud suagium cuidam Roberto pro x. marcis. Et quia inuentus t seisitus de illo mesuagio et Robertus non fuit in seisina, nichil aliud dicere uoluit, et preterea postea fecit plures faltas, [3]et preceptum habuerunt a Dom. Rege et a iustic' facerent recordum et iudicium[3], consideratum fuit quod ohannes recuperauit seisinam suam per defaltam. Et bene unt quod predictus Hugo non obiit inde seisitus, set in a potestate sua dimiserat se et illam dedit Ricardo predicto er xv. dies ante obitum suum etc. Norf.

Et super hoc uenit Magister Vincencius executor testa-

[1] A m. 21 d; B. m. 12.
[2] Sic: ? *Norw'*. A, B.
[3-3] Not in B.

menti predicti Hugonis et dicit quod ipsi non re
bene, quia predictus Hugo obiit seisitus de predicto
ita quod corpus eius portatum fuit de domo ill
nunquam illud dedit predicto Ricardo, set re
legauit de domo illa eidem Ricardo x. marcas et su
legauit ipse in subsidium Terre Sancte. Et
presens fuit et hoc idem dicit etc., et quod nullum i
habuit nisi ex locacione executorum testamenti
inde clamat nisi decem marcas.

Et quia ipsi recordantur quod Hugo non
seisitus et executor et Ricardus dicunt quod
seisitus, consideratum est quod xij. liberi etc. d
de Norwico summoneantur quod sint etc. ad recogn
si predictus Hugo obiit inde seisitus nec ne, et
Ricardus alium ingressum habuit in illo mesua
per executores testamenti predicti Hugonis etc.
etc. et duo tantum ueniant cum recordo, et alii rem

1442. Hertford. [1]Geruasius de Kenintona et Margeria uxor ei
uersus Hugonem Wisharde qui infra etatem es
partem xx. acrarum terre ut etc. Et Hugo ueni
quod est in custodia talis etc., et ideo non potes
respondere, et ideo ipsa perquirat se uersus cu
[216 b.] uoluerit etc. |

1443. Suff. [2]Johannes de Godingeham[3] optulit se iiij^to^. c
Hubertum de Monte Canisio[4] de placito quod
finem factum in curia Dom. Regis H. aui etc. inter S
de Monte Canisio patrem ipsius Huberti cuius he
Willelmum de Godingeham patrem ipsius Johan
heres etc. de seruicio iiij. militum cum pert. in S
per cirographum. Et Hubertus non uenit etc.,
diem per essoniatorem suum etc., ita quod prece
uicecomiti quod non omitteret propter libertatem
S. Eadmundo quin attachiaret eum, et uicecomes
nomina plegiorum. Et ideo sicut prius preceptu
quod non omittat quin attachiet eum quod sit tali
et summoneat balliuos S. Eadmundi quod sint

[1] A. m. 22, B. m. 12 d.
[2] A. m. 22, B. m. 12.
[3] Geudingham, B.
[4] Montechansy, B.

iudicium suum de hoc quod non attachiauerunt etc. et de hoc quod non fuerunt etc. sicut summoniti fuerunt[1]. Et inquiratur quis sit talis etc. qui falso essoniauit etc., et illum capiat et in prisona etc.

[2]Petrus de Malo Lacu et Isobella uxor eius per attornatum suum petunt uersus Johannem le Gras xxv. acras terre cum pert. in Belagha ut ius ipsius Isobelle etc. Et Johannes uenit et uocauit inde ad warantum Thomam de Hothum per auxilium curie, ita quod Thomas summonitus fuit ad esse illi die etc., et non uenit ad diem illum etc., et summonicio etc. ita quod tunc consideratum fuit quod de terra ipsius Thome caperetur ad ualenciam predictarum xxv. acrarum terre et quod uicecomes mandaret diem capcionis etc. et quod summoneret ipsum Thomam quod esset etc. Et ad diem illum non uenit Thomas, et uicecomes mandauit diem capcionis et quod summonitus fuit etc., et Petrus et Isobella optulerunt se uersus eum. Et ideo consideratum est quod Petrus et Isobella recuperauerunt seisinam suam de predictis xxv. acris terre uersus Johannem et Johannes habeat seisinam de terra Thome ad ualenciam etc., et Thomas in misericordia etc.[3] — Ebor.

[4]Matillis que fuit uxor Radulfi de Tiuilla petit uersus Isaac Judeum de Norwico quem Rogerus de S. Dionisio et Sarra uxor eius uocauerunt ad warantum et qui eis warantizauit manerium to Huntewode exceptis xij. solidatis redditus ut dotem suam unde predictus Radulfus uir suus eam dotauit per assensum et uoluntatem Radulfi patris sui etc., et inde producit sectam, etc. — Norf.

Et Isaac per Jurnetum Judeum qui se facit attornatum suum uenit et defendit quod non debet inde dotem habere quia Radulfus pater nec Radulfus filius eam dotare potuerunt, quia priusquam idem Radulfus desponsasset ipsam Matillidem inuadiauerat Radulfus pater manerium illud ipsi Isaac Judeo, et ipse nichil clamat nisi uadium suum, et uadium illud inrotulatum est in rotulis Dom. Regis, et bene cognoscit quod Rogerus et Sarra tenent terram illam de eo reddendo per annum lx. sol.

[1] Br. f. 442.
[2] A. m. 22. B. m. 13.
[3] Br. f. 385 b.
[4] A. m. 22 d; B. m. 13 d.

Et super hoc uenit Radulfus de Tiuilla pater M.[1] et di[illegible] quod Isaac iniuste est inde warantus, quia de debito il[illegible] unde idem Isaac loquitur, fecit ipse finem cum J. Rege p[illegible] vj[xx]. libr., unde reddidit quamdam partem ad scaccarium [illegible] quod inde in seisina fuit quousque iusticiarii ultimo itinerant[illegible] eum inde per uoluntatem suam et iniuste disseisiuerunt. [illegible] quesitus si ante desponsacionem Matillidis fecit inuadiacion[illegible] predicto Isaac, dicit quod reuera prius fecit inuadiacion[illegible] pro quadam parte illius debiti, et postea filius mutuo accep[illegible] residuum, set ipse pro toto debito finem fecit tempore R[illegible] J. coram Ricardo de Marisco ita quod inde reddidit xx[illegible] marcas et dim., et petit seisinam suam ut de illa un[illegible] disseisitus fuit per uoluntatem et non per iudicium. Da[illegible] est dies etc.

Ad quem diem uenerunt partes et iusticiarii iudeoru[illegible] recordati fuerunt finem quem idem Radulfus fecerat p[illegible] debito iudeorum, ita quod per recordum illud testati fueru[illegible] quod idem Radulfus reddidit inde xxxij. marcas et di[illegible] Preterea protulerunt recordum iusticiariorum itinerancium [illegible] scilicet, G. de Boclande et sociorum etc.[2], coram quibus ide[illegible] Radulfus disseisitus fuit. Quo inspecto, satis uisum fu[illegible] iusticiariis quod disseisitus fuit per uoluntatem et non p[illegible] iudicium, desicut summonitus fuit ad esse coram iusticiari[illegible] itinerantibus ostensurus quo waranto ipse fuit in terra ill[illegible] nec inuentum fuit in recordo quod ipse aliquid de ingre[illegible] suo responderet, nisi quod per uiuam uocem et per insp[illegible] tionem cartarum dederant ipsi iusticiarii Rogero et Sarr[illegible] seisinam. Et ideo consideratum est quod Radulfus hab[illegible]

327. seisinam suam quam amisit per uoluntatem. | et Matill[illegible] perquirat se uersus eum si uoluerint[3], et quod predicti Roger[illegible] et Sarra sint quieti de firma nisi idem Isaac eis fece[illegible]

[1] Omit M. A. B. This Ralph is father of the other Ralph who was Maud's husband.

[2] Geoffrey of Buckland was not among the justices commissioned for the Hertfordshire eyre of 1218, though in 1221 after the above case he was sent there along with the Earl of Oxford, Pateshull and oth[illegible] Rot. Cl. vol. i p. 473. It may be t[illegible] the reference is to an eyre of J[illegible] reign. The proceedings of the [illegible] are set aside in what seems a [illegible] summary way. For more of the matter see below MS. f. 36[illegible]

[3] Corr. uoluerit, A.

um, et Isaac perquirat se uersus curiam de debito et
io etc.[1]

lulfus Musard optulit se iiij[to]. die uersus Willelmum Hunt.
ino de placito quod deliberet ei aueria sua que ipse
iniuste detinet ut dicit etc. Et Willelmus non uenit
preceptum fuit uicecomiti Bedefordie pluries quod
corpus eius et uicecomes mandauit quod non fuit
a. Et ideo preceptum est uicecomiti quod distringat
r terras et catalla sua etc. quod sit etc.

iannes filius Nicholai cognoscens se esse latronem Surr.
Alexandrum de Hecche[4] quod ipse simul cum eo
fuit octo equos apud Blanefordiam unde ipse habuit
em suam xx. sol., et hoc offert probare per corpus
rout curia etc. Et Alexander uenit et defendit
em eius et latrocinium et equorum et totum[5] de
n uerbum per corpus suum prout etc. Consideratum
d duellum sit inter eos, et Alexander det uadium
ndi se et Johannes probandi, plegium eorum gaola.
tali die armati, et Editha uxor eius capta cum eo
ta est, quia non fuit seisita de aliquo furto et Alicia
lithe similiter[6]. Alexander uictus est et suspensus

ata uenit ad recognoscendum quas consuetudines Buck.
im de Neuport Paynelle facere consueuit uicecomiti
temporibus antecessorum Dom. Regis ut de sectis
us et hundredi et ut de uisu franci plegii et auxilio
itis, unde Willelmus de Bello Campo queritur quod
ies iniuste eum uexat. Ponitur in respectum usque
n diem quia omnes recognitores amouentur eo quod
fuerunt, et ideo preceptum est uicecomiti quod
eat xij. legales milites de proximo uisneto per quos
recognoscendum etc., et si quid cepit de predicto
io postquam preceptum Dom. Regis habuit ut ei

[1] the greater part of this
t is not found. It has
to the discredit of the justices

. 22 d.; B. m 13 d.

[3] A. m. 23; B. m. 14.

[4] *Hethe*, A, B.

[5] Sic. A; omit *et equorum*, B.

[6] Here B. stops.

[7] A. m. 23; B. m. 13.

pacem habere faceret, idem ei reddat et aueria sua
detenta sine dilacione deliberet ei etc.

1449. Glouc. [1]Rogerus Corbet attachiatus fuit ad responden
que fuit uxor Ricardi Corbet de placito quare
in terram ipsius Emme in Jointona[2] quam ip
apud Westmonasterium concessit et reddidit ei
etc. in dotem simul cum manerio de Tiderintona
ostendit quod per intrusionem illam contra c
illam, deteriorata est et dampnum habet ad ualen
inde producit sectam etc.

Et Rogerus uenit et cognoscit quod tenet men
de Jointona, set illud non est de pertinenciis de
nec illud umquam concessit in curia Dom.
Westmonasterium etc.

Et quia iusticiarii recordantur quod predict
concessit eidem Emme manerium de Tiderintona c
membro pertinente, et preterea recordantur quod
illud uocatur Johintona, consideratum est quod
recuperauit seisinam tam de membro illo quam
manerio et Rogerus in misericordia etc.

1450. Hereford. [3]Nicholaus de Limesia pro se et Margeria u
talibus[4] etc. sororibus uxoris sue quarum loco et
iiij^to^. die uersus Johannem de Balun qui se es
malo lecti uersus eos de placito terre etc. Et Jo
uenit, nec milites qui fecerunt uisum de eo scilice
ideo omnes plegii in misericordia, et quia testatu
unus languidus est et alius est de familia et
terram, preceptum est uicecomiti in banco quod
ponat duos alios et illos mittat cum talibus etc. ad
uisum etc.

1451. Norf. [5]Dies datus est Abbati S. Benedicti de Holm
Matheo de Gunetona tenenti de capiendo cirograp
die, et tunc ueniant tenentes et cognoscant serui
etc.

1452. Norf. [6]Assisa uenit recognitura, quis aduocatus ten

[1] A. m. 23; B. m. 13.
[2] *Ichintona*, A. B. Ichington, a hamlet of Titherington.
[3] A. m. 23; B. m. 13 d.
[4] *Dionisia et Florenc*
[5] A. m. 23; B. m. 1
[6] A. m. 23; B. m. 1

[pr]esentauit ultimam personam que mortua est ad medie- [tat]em | ecclesie de Hillingtona que uacat etc., cuius aduo- [cac]ionem Sarra de Anes clamat uersus Ricardum de Mer- [...]. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, [qu]ia bene cognoscit quod ipsa Sarra presentauit ultimam [pe]rsonam ad utramque medietatem, set hoc fecit iniuste et [sic]ut patet, quia ipse tulit breue super eam de hoc quod [ips]a iniuste impediuit presentacionem suam ad illam medie- [ta]tem etc. Et quia Ricardus cognouit ultimam presen- [tac]ionem suam et nichil aliud dicere uoluit, consideratum [es]t quod ipsa habeat scisinam suam, et Ricardus in miseri- [cor]dia etc. [217 b.]

[1]Ricardus[2] de Kully malecreditus de roberia facta Hugoni [d]e Kaustr'[3] inuenit hos plegios tales scilicet etc. standi recto [a]d summonicionem etc. eo quod Hugo non uenit nec sequitur etc. Essex.

Rogerus Decanus de Chelmerefordia rettatus de eodem uenit et Episcopus Londoniensis per litteras suas et per [...]scallum suum mandauit quod clericus fuit et peciit curam suam de eo, et habet etc. Et Hugo si postea uenerit habeat tale recuperare quale etc.

L [4]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Roullestona, que uacat etc., cuius aduocacionem Henricus de Roullestona clamat uersus Priorem de Turgeretona[5] etc. Et Prior non uenit et habuit diem per essoniatorem suum. Et ideo assisa capiatur per defaltam, set ponitur in respectum usque ad talem diem pro defectu recognitorum, quia tantum [...]t uenerunt per essoniatores suos quibus etc., et alii attachientur etc. Noting.

55 [6]Gunilla que fuit uxor Henrici filii Ricardi petit uersus Ricardum filium Thurstani unum mesuagium et sex acras [ter]re cum pert. in Flore ut dotem suam etc. Et Ricardus [u]enit et petit inde uisum. Habeat etc. Ad diem illum se [es]soniauit Ricardus. Et Gunilla non uenit. Set quia in- North.

[1] A. m. 23d: B. m. 14.
[2] Sic A; *Radulfus*, B.
[3] *Caustr'*, A, B.
[4] A. m. 24: B. m. 14.
[5] *Turgarton'*, B.
[6] A. m. 24: B. m. 14.

uentum est in tribus rotulis quod dies fuit talis etc est essoniatori quod sit ad diem illum etc.[1]

1456. Norf. [2]Henricus de Londonia queritur quod sicut fuit Dom. Regis cum mercandisa sua simul cum fratre su uenit Johannes de Gertona et eum assultauit et eum Dom. Regis uulnerauit in uilla de Gertona et ei robe marcas et ix. sol. in denariis et unum equum ei occi xxxij. sol., et iterum quia querelam fecit uicecomiti s idem Johannes cum forcia sua et eum iterum assu uulnerauit eum in crure et alibi ita male quod cre mahemiatus est. Et Jacobus frater suus qui cum offert probare uersus ipsum Johannem per corpus su hoc fecit in pace Dom. Regis etc. et in felonia, sicut interfuit et hoc uidit.

Et Johannes uenit et defendit pacem Dom. feloniam et roberiam uersus ipsum Jacobum, sicu eum qui de alterius roberia eum appellat et nichil a appello suo de aliquo dampno ei illato. Dies datus

1457. Leic. [3]Robertus de Brimhurst filius et heres Beatricie uxor Gaufridi le Able attachiatus fuit ad respo Radulfo de Gernemuwe et Alicie uxori eius quare n eis finem factum coram iusticiariis Dom. J. Re predictos Gaufridum et Beatriciam et ipsos Rad Aliciam de duabus marcis redditus cum pert. in Br in Brimhurst, unde cyrographum etc. quod profert testatur quod idem redditus duarum marcarum remanere eidem Radulfo et Alicie etc., unde idem et Alicia ostendunt quod cum ipsi tenementum il redditus prouenit commiserunt ad firmam Roberto idem Robertus de Brimhurst pauit prata sua et blad aueria sua et peciit seruicia et eum in tantum uexa idem Robertus le Able reliquit firmam suam, n inuenerunt qui illud capiat de eis, unde dicunt uexacionem illam contra finem illum etc. deteriorati

[1] According to A. a day was given in Oct. S. Mich. at which Gunilda did not appear, and then it was found in three rolls that the day given was Michaelmas four weeks. B merely records the giving of the S. Mich. and then stops.

[2] A. m. 24; B. m. 14.

[3] A. m. 24; B. m. 14d.

Et Robertus uenit et cognoscit cyrographum et finem et defendit contra eos et contra sectam suam capcionem aueriorum et impedimentum uaunagii sui et firmarii sui et totum de uerbo in uerbum et deterioracionem etc. Et ideo consideratum est quod defendat se xij. manu et ueniat tali die etc.[1] Ad quem diem uenit et per licenciam concordati sunt ita quod idem Radulfus et Alicia remiserunt legem illam et idem Robertus concedit finem secundum cyrographum etc.

[2]Bartholomeus Turet et Jordanus de S. Maria [3]et tales etc.[3] petunt uersus Brianum filium Alani racionabilies partes suas que eos contingunt de hereditate que fuit Gundrede de Haket amite predictorum Bartholomei [4]Jordani etc.[4] in Eboraco et in Beintona etc. Et Brianus uenit et dicit quod non habuit racionabilem summonicionem quia tantum habuit summonicionem octo dierum[5]. Et alii hoc cognoscunt. Et ideo datus est eis dies etc. Ebor. [218.]

[6]Juliana que fuit uxor Stephani filii Rogeri[7] uersus Magistrum Hospitalis Infirmorum de Hedona[8] dotem suam de tenemento que fuit predicti Stephani uiri sui in Hedona etc. Ebor.

Et Magister uenit et dicit quod ipsa non debet inde dotem habere, quia placitum fuit inter eos in curia Dom. Regis de eadem dote apud Eboracum, ita quod tunc uenit ipsa et dixit quod Stephanus uir suus uixit et ideo non debuit dotem habere, et ipsa respondit quod mortuus fuit, et tandem concordati fuerunt per cyrographum tali modo quod ipsa remisit totum clamium suum in perpetuum eidem Magistro, et Stephanus presens fuit et hoc concessit, et hoc idem testatur cyrographum. Et ipsa non potuit hoc dedicere et ideo Magister inde quietus[9] etc.

[10]Rogerus de Cheluestona appellat Walterum de Stuetona quod tali die etc. sicut dominus suus et auunculus Willelmus de Tillebroc fuit apud Lue[11] ad perhendinandum ibi in pace Linc.

[1] Here B. stops.
[2] A. m. 24; B. 14 d.
[3] et Alicia uxor eius, A, B.
[4] et Alicie, A, B.
[5] Seven days is the proper time.
[6] 334.
A. m. 24; B. 14 d.
[7] Supply *petit*, A, B.
[8] Monast. vol. 6, p. 654.
[9] *Et ipsa in misericordia. pauper est.* A, B.
[10] A. m. 24 d; B. m. 15.
[11] *Luth'*, B; Louth.

Dom. Regis misit idem Walterus propter ipsum Willelmum per talem etc. et fecit ipsum uenire apud Tyrintona et cum illuc uenisset, idem Walterus cum aliis qui feloniam fecerunt, fecerunt eum bibere ita quod inebriatus fuit, et cum cubasset in lecto suo, idem Walterus uenit cum aliis et eum assaltauit, ita quod ubi[1] plage mortales ei date fuerunt sicut idem Willelmus uoluit surgere idem Walterus cepit eum per gurgitem et traxit eum de lecto suo et prostrauit palliam super eum et ignem apposuit ita quod extinxit eum, unde si aliam plagam non habuisset, inde mortuus fuisset, et quod hoc fecit nequiter et in felonia et in pace etc. offert disracionare uersus eum per corpus suum prout curia consideraverit sicut ille qui superuenit ubi hoc factum fuit in camera et hoc uidit, ita quod Walterus et alii socii sui eum secuti fuerunt et uoluerunt hoc idem facere de eo, quod fecerunt de domino suo.

Robertus de Waswilla nepos predicti Willelmi appellat Reginaldum[2] prepositum de Stiuetona et Thomam Mustel quod ipsi fuerunt ad factum illud et in forcia illa et de consilio suo hoc factum fuit, nequiter et in felonia et in pace Dom. Regis etc. et hoc offert probare per corpus suum prout curia consideraverit.

Et Walterus uenit et defendit pacem Dom. Regis infractam et feloniam et quod propter eum non misit nec ad lectum suum uenit, nec eum per gurgitem cepit, nec super eum stramen iactauit nec ignem apposuit nec per ipsum fuit morti appropiatus[3] nec a uita elongatus, nec idem Rogerus hoc uidit, et hoc offert defendere per corpus suum sicut curia consideraverit, et petit sibi allocari quod alii appellati de plagis et de facto non fuerunt conuicti. Dicit eciam quod nocte illa quando hoc factum fuit, ipse fuit in hospicio tali etc.

Consideratum est quod duellum fiat inter eosdem Rogerum et Walterum et ueniant tali die armati etc.

[4]Ad illum diem uenerunt et duellum percussum fuit in

[1] Sic. A, B.
[2] Corr. *Rogerum*, A, B.
[3] Sic. A, B.
[4] This paragraph not in B. Interpolated in A from next Michaelmas term. In the margin of A is, ess. &c. *d.* signifying the fine for [illegible]; a pen has been drawn through [illegible] to show that it is excused.

erus uictus fuit et det recreantisam etc., et Walterus us, et misericordia perdonatur[1], quia pugnauit pro

gerus et Thomas eodem modo defendunt pacem is et feloniam et consensum et quod non fuerunt in idem Thomas iuit propter eum, sicut predictus icit, et hoc offerunt defendere sicut curia considera-

latus est appellantibus de audiendo iudicio suo et committatur gaole[2] etc. et Rogerus et Thomas sub eadem custodia qua prius fuerunt quousque conuincatur de facto etc.[3]

lus le Scot captus cum sigillo Walteri de Mortona cum fuit in uilla Londonie cum roba et cum alio sius Walteri cognoscit quod quidam Nicholaus qui ecclesiam apud Suwerc' pro eodem facto, et qui furtum illud, illud sigillum ei commisit, et inde ad warantum, et dicit quod si eum uideret, pro- us eum per corpus suum sicut curia consideraret. allini Dom. Regis recordantur quod quando idem aptus fuit Nicholaus cognoscens se esse latronem dixit quod idem Ricardus habuit sigillum et braccas ad partem suam | uenerunt ad ipsum et pecierunt sigillum illud et ipse illud negauit et ando debuit scrutari extraxit sigillum illud de et preterea quia ipse uocat ad warantum predictum qui cognouit furtum, et non uult uenire ad pacem is, et sigillum illud furatum fuit cum aliis catallis et inde warantum, consideratum est quod suspen- Lond. [218 b.]

uenit recognitura si Gaufridus de Merstona pater iit seisitus in dominico suo ut de feodo de xxiiij. cum pert. in Merstona die quo etc. et si etc. per gis H. unde Hugo de Merstona tenet xj. uirg. et Leic.

lon is post-script on the ad perdonatur pro Rege it pro pace Regis etc. de Flete, A. B. course was written ... the roll before the post-script which tells of the duel.

[4] A. m. 25; B. m. 17.

[5] A. m. 25; B. m. 17.

tales etc. reliquam partem. Qui omnes ueniunt et inde ad warantum predictum Hugonem de Merston presens est et eis warentizat, et dicit quod dictus Ga fuit frater suus primogenitus, set bene defendit quod n inde seisitus die quo etc., quia idem Gaufridus obii patrem suum Robertum, ita quod Robertus obiit seisitus post mortem Gaufridi filii sui, et ipse sicut pr heres patris sui intrauit in hereditatem suam[1].

Et Susanna dicit quod Hugo iniuste dicit quod Ga pater suus non obiit seisitus de terra illa quia quando ipsius Susanne debuit maritari ipsi Gaufrido, uenit Robertus et dimisit se de tota predicta terra et illam eidem Gaufrido ut filio etc. per cartam suam que he testatur, ita quod idem Robertus nunquam postea ing habuit in terram illam nisi ex gracia et uoluntate Gaufridi, et inde ponit se super assisam, et hoc bene quia mater sua habet inde dotem suam. Et ideo p assisa.

1463. Ebor. [2]Magister Nicholaus Coqus[3] et Alicia uxor eius optu se iiij^to. die uersus Godardum Penitenciarium et Joh Romanum canonicos Eboraci de placito quare ipsi ten placitum in curia cristianitatis inter eos et Elen Derlintona de laico feodo eorum in Derlintona et alii etc. Et ipsi non uenerunt et uicecomes mandauit clerici sunt et non habent laicum feodum nec uol plegios inuenire. Et ideo mandetur Archiepiscop distringat eos quod ueniant tali die etc. et precept uicecomiti quod habeat ad predictum terminum corpus Elene etc. Et sciendum quod breue originale no mencionem de ipsa Elena.

1464. Wigorn. [4]Rogerus Cocus et Juliana uxor eius attachiati fue esse coram insticiariis ad respondendum Rogero Fa placito quare ipsi contra prohibicionem Dom. Regis fuerunt placitum in curia cristianitatis uersus eum d feodo ipsius Rogeri, unde idem Rogerus queritur qu

[1] Observe this assertion of right by the younger son against his niece, daughter of the elder son.

[2] A. m. 26; B. m. 16.

[3] Cocus, A. B.

[4] A. m. 26; B. m. 16.

quod ipse secutus fuit placitum illud contra prohibicionem erioratus etc. Et Rogerus et Juliana dicunt quod reuera placitauerunt ipsum de transgressione fidei de eadem terra, a terra illa ei inuadiata fuit ad terminum qui preteriit , et cum terminus preteriisset et nollet concedere quod e acquietaret terram suam, ipsi implacitauerunt eum sicut dictum est. Ideo custodiantur.

[1]Assisa uenit recognitura si Hugo de Gurnay pater ugonis fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de manerio Wendone cum pert. die quo etc., quod manerium Willelmus de Feimes tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non bet inde fieri, quia ipse non tenet manerium illud cum rt. immo Henricus de Scaccario tenet inde vij. uirgatas re etc. et non tenet de eo, et desicut illas non habet in uicio uel dominico non uult respondere ad hoc breue nisi ria etc., et bene patet quod nichil inde habet quia ipse placitat ipsum Henricum de eadem terra in curia Dom. gis. Buck.

Et Hugo dicit quod pater suus obiit seisitus de manerio o cum pert., et si idem Willelmus non recipit seruicium enrici hoc non stat nisi per eum[2], et ideo uidetur ei quod bet ad hoc breue respondere, desicut petit manerium in minico et aliud quod tenet[3] etc.

Et Willelmus dicit quod numquam optulit ei seruicium redictus Henricus[4].

Consideratum est quod quia utraque pars cognouit quod dem Willelmus non tenet integre manerium illud et preterea gnouit quod predicte vij. uirgate sunt de pertinenciis, ideo ssisa remaneat et querat aliud breue[5].

[6]Wiscardus Leidet et Mamoria[7] uxor sua petunt uersus Bertram de Campuilla duas bouatas terre cum pert. suis in Cranefordia ut ius ipsius Marg'[8] uxoris sue etc. North.

Et Bertram dicit quod predicta terra est ius et hereditas

[1] A. m. 26 d.; B. m. 16 d.
[2] Sic, A; hoc non stat per eum, B.
[3] Supply in dominico, in dominico, ... seruicio quod tenet in seruicio, A B.
[4] Here B. stops.
[5] On f. 433 b, Bracton vouches this case.
[6] A. m. 27; B. m. 18.
[7] *Margeria*, B.
[8] *Margerie*, A, B.

Matillidis uxoris sue, et ideo uocat eam ad war
[219.] ideo habeat eam tali die etc. |

1467. Surr. [1]Robertus de Basinge attachiatus fuit ad res Magistro Alexandro de Dorsetia de placito quare fuit placitum in curia cristianitatis uersus eum co bicionem Dom. Regis de catallis que etc., et sectam que hoc testatur, et profert litteras iudic coram eis sigillata sigillis iudicum, unde adhuc hab terea dicit quod cum ipse deferret breue Dom. Reg tum eiusdem Dom. Regis idem breue quod procura Alexandri protulit iactauit ad terram, et inde hab

Et Robertus defendit quod post prohibicion placitum secutus fuit uersus eum in curia cristi breue Dom. Regis ita iactauit sicut dicit, et defendere uersus eum et uersus sectam suam. C est quod ipse defendat se xij. manu etc.

1468. Ebor. [2]Robertus de Burgo et Berleta uxor sua op iiij^to^. die uersus Aliciam filiam Roberti de placito ij. mesuagiorum cum pert. in Ponteburgo quam i esse ius ipsius Berlete. Et Alicia non uenit e monicio etc. Judicium, medietas capiatur in man dies etc., et Alicia summoneatur quod sit tali die

1469. Sumers. [3]Assisa uenit recognitura quis aduocatus ter presentauit ultimam personam que mortua est de Edeneswrthe, que uacat etc., cuius aduocacio de Bello Campo clamat uersus Abbatem Glasto Ricardum de Brente.

Et Abbas uenit et dicit quod nichil clamat in illa, nec umquam impediuit presentacionem suam ipse inde sine die. Et Ricardus bis fecit defaltam procedat assisa uersus eum per defaltam.

Juratores dicunt quod quando uenerunt ad uis dum de capella illa, nullam capellam inuenerunt, nec aliquid aliud, nisi campum nudum et plan annis elapsis fuit ibi aliqua capella, nec missa ideo petunt iudicium si debeant sacramentum inde

[1] A. m. 27; B. m. 18.
[2] A. m. 27 d.
[3] A. m. 28; B. m. 1

Et Elyas cognoscit quod nulla est ibi capella et dicit quod prostrata fuit tempore guerre, set quedam decime pertinent ad illam. Et ideo consideratum est quod iuratores inde sine die etc.

[1]Assisa uenit recognitura si Philippus de Hulecota et alii tales etc.[2] iniuste etc. disseisiuerunt Elizabeth uxorem Willelmi de Rue de libero tenemento suo in Ditenheual'[3] infra assisam. Et Matillis de *Coumers*[4] una disseisitorum dicit quod non debet inde assisa fieri, quia terra illa est maritagium suum, ita quod ipsa terram illam dimisit Galfrido de Corneres[5] fratri suo et waranto de maritagio ad firmam tota uita ipsius Gaufridi, ita quod eo defuncto debuit terra illa reuerti ipsi Matillidi, et inde profert cirographum factum inter eos, ita quod defuncto ipso Gaufrido seisiuit terram illam in manum suam ut maritagium suum. Ebor.

Et Willelmus et Elizabeth dicunt quod idem Gaufridus dedit terram illam ipsi Elizabeth in maritagium cum esset desponsata primo uiro suo, qui illam tenuit tota uita sua, et eo defuncto, ipsi omnes predicti disseisiuerunt eandem Elizabeth iniuste etc., et inde petunt assisam. Et consideratum est quod assisa procedat.

Iuratores dicunt quod terra illa et plures alie terre sunt maritagium ipsius Matillidis, ita quod ipsa totam terram illam dimisit ipsi Gaufrido ad firmam ad terminum et infra terminum suum dedit ipse de predicta terra sex bouatas terre Willelmo de Surdenale in maritagium cum predicta Elizabeth filia sua quam ipse desponsauit, et post cum idem Gaufridus defunctus esset, uenit idem Philippus de Hulecota in cuius balliua terra illa est et cepit terram illam in manum suam, et predicta Matillis accessit ad eum et ei monstrauit quod predictus Gaufridus nichil habuit in terra illa nisi firmam et ad terminum ita quod ipse reddidit ei seisinam suam. Consideratum est quod Willelmus de Rue et Elizabeth recuperauerunt inde seisinam, et predicti omnes etc. in misericordia[6].

[1] m 2?. B. m. 17 b.
[2] M. de Conyers and four others.
[3] Ditenkeshal', A; *Ditneshal'*, B.
[4] *Coigners*, B.
[5] *Coisneres*, A; *Coisners*, B.
[6] Damages, five marks, A, B.

1471. Hereford. [1]Assisa uenit recognitura si Rogerus de Mon etc. disseisiuit Robertum Buteuileyn et Agne eius de libero tenemento suo in Froume etc. et num. Et Rogerus uenit et nichil dixit quar maneret.

Juratores dicunt quod Rogerus non disseisiuit etc. Et super hoc uenit Agnes et dicit quod Walteri de Mawrthin cui terram illam commisi in uita sua fuit ipsa seisita de terra illa et comitatus ita quod inde seminauit duas acras comisit eidem Rogero ad seminandum pro med [219 b.] inde fuit seisita. | Et ideo datus est eis dies iudicio suo ad proximum comitatum ut tunc comitatum si habuit seisinam sicut dicit necne. datus est iuratoribus, quia si comitatus reco habuit seisinam, tunc inquirendum est quomodo

Ad diem illum recordatur comitatus quod n iudicium comitatus habuerunt seisinam. Et ideo c est quod Robertus et Agnes nichil capiant per h et sint in misericordia pro falso clamore[2].

1472. Corona. [3]Rogerus filius Galfridi cognoscens se es appellat Ricardum filium Dauid de Herefordia scilicet quod ipse simul cum eo occidit quemda iuxta Salopesbiriam, ita quod ipse percussit e cnipulo cum una manca eburnea, et quod si depredauit unum hominem ad pontem de Lug de eo pannum, unde habuit xij. sol. ad partem offert probare uersus eum sicut curia etc.

Et Ricardus uenit et defendit societatem et et occisionem et totum de uerbo in uerbum et p uillatam Herefordie de fidelitate. Et malecredit Et ideo consideratum est quod duellum fiat ueniant armati tali die etc. Ad quem diem

[1] A. m. 29. This and the three next cases are not cases in the Bench, but are cases heard before Pateshull and Stephen Devereux at Hereford under a commission of assize and gaol delivery in A. R. 4. The mem-brane on which they been bound up with Trinity term.

[2] On account of th were pardoned. A.

[3] A. m. 29.

duellum percussum fuit, et Ricardus uictus est, et ideo suspensus etc.

[illegible] [1]Gaufridus de Wodetona captus pro morte Nicholai filii Edwinis uenit, et prepositi et coronatores uille de Herefordia recordantur quod idem Gaufridus captus fuit super factum cum cnipulo unde eum occidit, et dicunt quod idem Gaufridus statim cognouit mortem coram eis et coram multis probis hominibus qui presentes fuerunt et hoc idem testantur. Et ideo consideratum est quod non potest dedicere mortem, et ideo suspendatur. Corona.

[illegible] [2]Johannes Sanctus captus pro morte Ade Bustard qui fuit occisus in campis de Treisac' uenit et defendit mortem et totum etc. Et balliuus Dom. Regis et iiij. uillate testantur quod captus fuit in fugiendo de morte illa et cum utesio et clamore, et quod inuentus fuit seisitus de uno cnipulo sanguinolento in manu sua unde eum occidit. Set dicunt quod talis est consuetudo in Urchinefeldia quod de tali morte licet aliquis conuictus sit, bene potest concordiam facere cum parentibus, et petunt licenciam concordandi. Et ideo ponitur iudicium in respectum usque ad proximum comitatum, ut per comitatum sciatur de consuetudine illa etc.[3] | Corona.

PLACITA DE TERMINO S. HILLARII ET DE TERMINO PASCHE APUD WESTMONASTERIUM ANNO REGNI REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS QUINTO[4]. [230.]

[illegible] [5]Assisa uenit recognitura si Agnes filia Auicie soror Walteri de Welles fuit seisita in dominico suo ut de feodo de una uirg. terre cum pert. in Offele die quo etc., et si etc., quam terram Adam filius Thome tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia reuera ipsa Agnes obiit Hert'ord.

[1] A. m. 29 d.
[2] A. m. 29 d.
[3] Archinfeld is a district of Herefordshire on the Welsh border. The custom here alleged is an interesting relic of ancient law.
[4] A. is a roll ticketed as Coram Rege Roll, No. 14, but catalogued as No. 10; B, which has only the Easter term, is No. 11.
[5] A. m. 3.

seisita sicut breue dicit, et ipsa fuit mater eius et ipse filius suus de uiro sibi desponsato, et ideo non debet as procedere.

Et Walterus dicit quod ipse est bastardus quia m eius nunquam fuit desponsata Thome uiro suo. Et i assisa remaneat sine die et Walterus habeat breue ad Epi pum Lincolniensem etc.

1476. Hertford. [1]Assisa uenit recognitura si Magister Willelmus de H feldia auunculus Johannis filii Gregorii fuit seisitus dominico suo ut de feodo de xl. acris terre et uno mesua cum pert. in Hathfeldia die quo etc., quam terram et q mesuagium Thomas filius Henrici filii *Auncheri* tenet Qui uenit et est infra etatem et uocat inde ad warant Henricum filium *Aucheri* patrem suum. Habeat eum etc

1477. Essex. [2]Assisa uenit recognitura si Matillis filia Eadmundi ma Ricardi Camerarii fuit seisita in dominico suo ut de feodo tribus acris terre et dim. cum pert. in Westhamme die etc., quam terram Willelmus de Stratfordia tenet. uenit et uocat inde ad warantum Abbatem de Stratfor Qui uenit et ei warentizat et dicit quod assisa non debet i fieri, quia Robertus pater ipsius Ricardi cuius heres ipse dedit domui sue terram illam in liberam elemosinam cartam suam quam profert et que hoc testatur, et dicit q debet illam ei warentizare.

Et Ricardus dicit quod est infra etatem et quod p seisinam de morte matris sue et non de patre, et p iudicium si propter hoc debeat assisa remanere. Et Ab dicit quod in uita matris sue dedit Robertus pater suus terram illam et quod Matillis non obiit inde seisita. Et i consideratum est quod assisa procedat.

Juratores dicunt quod Matillis obiit seisita ut de fe tali modo quod uir suus tunc uixit, et terra illa fuit hered ipsius Matilldis, et quod Ricardus est proximus heres etc.

1478. [3]Assisa uenit recognitura si Radulfus de Gegeshale[4] p Roberti fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de

[1] A m. 3
[2] A m. 3 d.
[3] A m. 3 d.
[4] Gegeshal', A.

septem acris terre cum pert. in Gogeshale die quo etc., quam terram Thomas Crewe[1] tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet capi coram iusticiariis extra comitatum quia assisa illa nunquam intaminata[2] fuit coram iusticiariis, et Dom. Rex per cartam suam[3] concessit quod huiusmodi assise capiantur in comitatibus et non extra et ideo petit iudicium si assisa hic debeat procedere. Et Radulfus[4] non potuit hoc dedicere. Et ideo assisa remissa est ad comitatum ut in aduentu iusticiariorum procedat etc.[5]

[illegible] [6]Assisa uenit recognitura si Ailwardus le Hoder pater Alicie fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno mesuagio cum pert. in Kingesbiria die quo etc. et si etc., quod mesuagium Clemens Chese tenet. Qui uenit et dicit quod non uidetur ei quod assisa debeat procedere, quia ipse non est seisitus de mesuagio illo nec umquam fuit, set reuera frater suus scilicet Thomas Trencheuent cuius hereditas mesuagium illud est fuit inde seisitus, ita quod cum esset crucesignatus et iter suum arriperet, inuadiauit mesuagium illud ad terminum qui nondum preteriit cuidam Ricardo Pistori. Et dicit quod cum terminus suus preterierit, ipse clam'[7] ius in mesuagio illo ut heres eiusdem Thome. Et quoniam idem Ricardus presens non fuit ut iusticiarii possint certificari si ipse terram illam teneat in feodo, consideratum est quod Ricardus summoneatur etc. quod sit tali die etc. ostensurus quid ipse clamat in predicto mesuagio, et preceptum est quod iurata remaneat quousque sciatur per ipsum Ricardum si debeat procedere uel non etc. | Hertford. [220 b.]

[illegible] [8]Assisa uenit recognitura si Hugo de Bacheswrthe pater Agnetis fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de ij. mesuagiis et dim. uirg. terre cum pert. in Bacheswrthe die quo etc. et si obiit etc., quam terram et mesuagium Bartholomeus Aurifaber tenet. Qui uenit et dicit quod ipse fuit frater eiusdem Hugonis et ipsa Agnes filia eiusdem, et si Hertford.

[1] Crewe, A.
[2] This seems so in A. also. Fitzherbert has *interminata*.
[3] The charters of 1215-6-7 alike say that an assize of mort d'ancestor shall not be taken out of the county.
[4] Corr. *Robertus*, A.
[5] This is Fitz. *Mordancestor*, 53.
[6] A. m. 3 d.
[7] Sic, A.
[8] A. m. 3 d.

assisa debeat procedere inter ipsum qui auunculu
ipsam que neptis est, bene ponet se super assisam
obiit seisitus etc. Consideratum est quod assisa p
Juratores dicunt quod ipse nunquam fuit seisitus in
et ideo Bartholomeus eat inde sine die et Agnes ir
cordia etc.

1481. Bed. [2]Walterus Ledet qui se essoniauit de malo lect
Erneng' de placito terre mandauit iusticiariis per Wi
Dirinel quod conualuit de infirmitate sua et peciit li
surgendi et habet, et ueniat statim ad curiam.

1482. Sumers. [3]Willelmus de Thoine reddidit tali die Will
Ralegha tantum etc. quantum debuit[4] Thome
Monasterio de fine duelli, et quietus est de dena
ei debuit[5]. Remaneat ei terra in perpetuum.

1483. Northt. [6]Magna assisa inter Robertum le Squieler pete
Ricardum Gubun de duabus[7] terre cum pert. in
Norhamtone, ponitur in respectum usque ad talem d
pro defectu recognitorum, quia tantum viij. uenerunt
se essoniauerunt quibus idem[8] datus est etc.

1484. Sussex. [9]Abbas de Wauerleia optulit se iiij^{to}. die uersus R
de Stopham qui se essoniauit de malo lecti uersus
placito terre, et Radulfus non uenit etc. nec mil
fecerunt uisum de eo scilicet tales etc. et ideo u
habeat corpus eius tali die etc. Idem dies datus est

1485. Essex. [10]Preceptum fuit uicecomiti quod iuste face
racionabiles diuisas inter terram Ricardi de Belhus in
dena et terram R. de Ver Comitis Oxonie in Dinhar
esse debent et solent, unde predictus Ricardus querit
idem Robertus trahit inde xxxvj. acras terre in Ra
plus quam habere debet et ad ipsum pertinet haber

[1] Br. f. 278 b.
[2] A. m. 4.
[3] A. m. 4.
[4] *quinque marcas de denariis quos debuit*, A.
[5] *est de decem marc. et dim. quas ei debuit, scil. de x. marc. pro fine et de dim. marc. de redditu de terra S. Mich. transacto*, A. This otherwise uninteresting extract seems to betray some interest in the affairs of Ralegh.
[6] A. m. 4.
[7] Supply *carucatis*, A.
[8] Supply *dies*.
[9] A. m. 4 d.
[10] A. m. 4 d.
[11] Ramsden, Bellhouse a ham.

unde idem Ricardus fuit seisitus tempore J. Regis capiendo inde expleta ad ualenciam xl. sol. etc.

Et Comes uenit et petit uisum de terra unde queritur etc. Habeat etc.

[1]Magna assisa inter Radulfum filium Willelmi petentem et Thomam de Cornailles et Aliciam uxorem eius tenentes de duabus hidis terre et dim. cum pert. in Norigge et in ...ptona ponitur in respectum usque ad talem diem pro defectu recognitorum, quia tantum Thomas de Hardecota uenit. Et ideo uicecomes sicut prius habeat corpora aliorum scilicet talium etc. Et sciendum quod omnes alii recognitores mortui sunt, et ipsi eligant alios ad diem illum. Et sciendum quod Thomas nunc protulit quoddam uetus cyrographum et dicit quod per illud debet assisa remanere. Et Radulfus non ...gnouerit finem, et petit sibi allocari quod xv. annis trans...ctis posuit se in magnam assisam nulla facta mentione de ...ne. Et ideo procedat assisa. Wilt.

[2]Assisa uenit recognitura si Gaufridus de Querendona auunculus Gaufridi de Clendona fuit seisitus in dominico suo et de feodo de dim. hida terre cum pert. in Ailesbiria die quo obiit, et si obiit post terminum, quam terram Joscelinus de Warderoba tenet, qui uocauit ad warantum Willelmum de Mandeuilla Comitem Essexie. Qui uenit et ei warentizat et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia quidam Robertus le Scot qui fuit filius fratris predicti Gaufridi de Querendona tenuit terram illam ex dono eiusdem Gaufridi auunculi sui, et per defectum seruicii quod debuit Dom. Regi amisit idem Robertus terram illam, et Dom. Rex Ricardus illam dedit Rogero de S. Malueto, et idem Rogerus dedit illam Willelmo ...poti suo, qui illam uendidit Gaufrido filio Petri patri suo[3], et inde profert cartam Regis Ricardi que testatur quod ipse dedit Rogero de S. Malueo totam terram illam quam Robertus ...Scot tenuit in Haylesbiria infra uillam et extra cum omni...bus pert. tenendam de eo et de heredibus suis pro v. s. ...annatim Dom. Regi reddendis ad scaccarium pro omni ...ruicio. Profert etiam cartam eiusdem Willelmi que Buck. [221]

[1] A m. 4 d.

[2] A m 4 d For earlier proceedings see Case 29.

[3] Father of the Earl.

testatur quod terram illam dedit predicto Comiti patri suo, et petit iudicium, si assisa super hoc debeat procedere.

Et Gaufridus de Clendona dicit quod carte ille non debent ei nocere quin assisa procedat, quia ipse nichil clamat de seisina Roberti, immo de seisina Gaufridi, set reuera [illegible] Robertus fuit nepos auunculi sui, set idem Robertus [illegible] habuit inde nisi custodiam ex ballia Gaufridi auunculi sui ad uoluntatem suam et inde petit assisam.

Et Comes dicit quod idem Robertus tenuit in feodo [illegible] non de ballia immo in feodo ex dono auunculi sui, et pet[illegible] sibi allocari quod idem Robertus tenuit terram illam ut [illegible] dicit, et dicit quod ipse Robertus fuit inde seisitus [illegible] mortem auunculi sui.

Et Gaufridus dicit quod reuera fuit seisitus post mortem [illegible] Gaufridi, set non de feodo immo ut senescallus.

Et quia Gaufridus cognoscit quod Robertus fuit seisit[illegible] in uita Gaufridi et post mortem eius, et quod Rex Ricard[illegible] habuit inde seisinam et illam dedit sicut predictum [illegible] consideratum est quod assisa remaneat, et ideo Comes in[illegible] sine die et Gaufridus in misericordia etc.

1488. Essex. [1]Prior de Colum petit uersus Willelmum filium Pe[illegible] xxvj. acras terre cum pert. in Culum et dim. uirg. terre [illegible] pert. in Stanstedia ut ius ecclesie sue et illas in quas id[illegible] Willelmus non habet ingressum nisi per Hugonem predec[illegible] sorem suum qui terram illam dimisit predicto Petro [illegible] ipsius Willelmi tenendam in uita sua tantum et inde produ[illegible] sectam etc.

Et Willelmus uenit et defendit ius ecclesie sue, et [illegible] quod ipse et antecessores sui semper tenuerunt terram il[illegible] et priusquam domus illa fundata esset, set reuera Com[illegible] Albertus[2] attornauit seruicium suum predicte domui, et p[illegible] se in magnam assisam[3] Dom. Regis et petit recognicio[illegible] fieri utrum ipse maius ius habeat tenendi terram illam [illegible] ipso Priore uel idem Prior in dominico. Dies datus est [illegible]

1489. Norf. [4]Jurata uenit recognitura que seruicia et quas consue-

[1] A. m. 5. [illegible] Colne in Essex. Monast. vol. 4. p. [illegible]

[2] [illegible] Vere, founder of the Priory of Earls [illegible]

[3] Ib. f. 319

[4] A. m. 5.

Ilwinus Attewalle et Willelmus et Philippus filii ...erunt Philippo de Bodeham patri Willelmi de ...n qui est infra etatem etc. anno et die quo obiit ...enemento quod idem Ilwinus Willelmus et Philippus ...nt de predicto Philippo de Bodeham in Crec', unde ...us de Suilguarin custos terre et heredis predicti ... dicit quod ipse Philippus fuit seisitus de hiis[1] ... et consuetudinibus etc. Set ponitur in respectum ...ectu recognitorum quia tantum ix. uenerunt, et ...es habeat corpora aliorum sicut prius et sit auditurus[2]

...tores dicunt[3] quod tenementum illud fecit eidem ... anno et die quo obiit etc. redditum iiij. sol. etc. per ...t ad scutagium xij. den. et ad plus plus et ad minus ...t de prestitu eo anno ei arauit tantum etc. Et ideo ...atum est quod ipsi teneant per consuetudines illas ...ta donec ad etatem ipsius Willelmi etc. et tunc ... de iure si uoluerit.

...lelmus de Delce petit uersus Godardum de Caterham ...ilibertus de Pudindena uocat ad warantum et qui ...entizat unam caruc. terre in tali uilla etc. ut ius ... ut illam unde Willelmus de Delce pater suus fuit ...it de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis ...capiendo inde etc., unde idem Godardus non habet ...n nisi per Petrum patrem suum, cui Willelmus ...us illam dimisit tenendam in uita sua tantum, et ...ucit sectam etc. Surr.

...odardus uenit et defendit ius suum et ingressum ...n, et ponit se in magnam assisam Dom. Regis et petit ...onem fieri utrum ipse maius ius habeat tenendi ... ipso Willelmo uel idem Willelmus in dominico.

...s de Bello Campo optulit se uersus Ricardum Suss...

...n ...t show what services. ...urnment is to the Easter

... note book this verdict is ...he margin at the foot of ... It has been extracted ...d, where it occurs among ...dings of the Easter term, and where the nature of the services claimed by William appears. He claims among other things that the tenant must serve as reeve and cannot marry without licence.

[4] A. m. 5.

[5] Corr. ei, A.

[6] A. m. 6.

personam de Estbrent' de placito quod esset a assisam ultime presentacionis quam aramiauit uers de capella de Edeneswrthe etc. Et Ricardus non u Et preceptum fuit uicecomiti quod resummoneret e et uicecomes mandauit quod fuit resummonitus ad die etc. Et tunc non uenit, et ideo consideratum fu assisa caperetur per defaltam. Et nullus recognitoru ideo uicecomes habeat corpora eorum etc.

1492. Warr. [1]Loquela inter Radulfum filium Nicholai pete Priorissam de Ettona de placito assise ultime prese remanet sine die per preceptum consilii domini R

[221 b.] exercitu etc.[2] |

1493. Oxon. [3]Henricus de Clintona petit uersus Reginaldum et Agnetem uxorem eius manerium de Hinetle cum ius suum. Et Reginaldus et Agnes dicunt quod manerium illud de Dom. Rege in capite et summon ire in exercitum cum Dom. Rege[4], et ideo non uult dere nisi curia considerauerit. Et ideo remaneat sin

1494. Wilt. [5]Radulfus de S. Germano attachiatus fuit ad re dum Johanni filio et heredi Roberti de Venuz de quare non tenet ei finem factum coram iusticiar Westmonasterium tempore Ricardi Regis auunculi e predictum Robertum petentem et ipsum Radulfum te de feodo dim. militis cum pert. in Dreycota unde cirog etc. Unde idem Johannes ostendit quod per finem remisit idem Radulfus totum ius et clamium quod h terra illa eidem Roberto patri suo pro l. m., et su uenit idem Radulfus et eum uexat ita quod a assisam mortis antecessoris etc. uersus eum, p deterioratus est et dapnum habet ad ualenciam inde producit sectam.

Et Radulfus uenit et cognoscit finem et quod fac apud Westmonasterium, set dicit quod tunc temp infra etatem, et ideo non debet ei nocere finis ille.

[1] A. m. 6.

[2] William of Albemarle is now in revolt and the sittings of the Court seem brought to a hurried end

[3] A. m. 6.

[4] See note to last case.

[5] A. m. 6 d.

hannes dicit quod non fuit infra etatem, immo tem, et bene intelligit quod ipsi qui tunc fuerunt fuerunt adeo sapientes quod nullam concordiam ter aliquem infra etatem existentem. Considera-uod Radulfus teneat finem illum, et quod assisa oro fine illo et Radulfus in misericordia etc.

S. Swithuni Wintonie petit uersus Abbatem de m caruc. terre cum pert. in Wyk ut ius ecclesie Prior Stephanus fuit seisitus ut de feodo et iure o tempore Regis J. capiendo etc. Dors.

as uenit et defendit ius suum et ecclesie sue et a magnam assisam Dom. Regis et petit recogni-ri quis eorum maius ius habeat in terra illa. ssisa, set remaneat pro exercitu[4].

is de Insula et Gracia uxor eius optulerunt se Heref. uersus Willelmum de Neowilla de placito tercie is caruc. terre cum pert. in Mortona, quam clamant ipsius Gracie uersus eum. Et Willelmus non et summonicio etc. Judicium ponitur sine die u.

laus de Bueles et Matillis uxor eius optulerunt se Ebor. ersus Robertum Marinum de placito unius caruc. pert. in Burgo, quam clamat ut ius ipsius etc. Et Robertus non uenit etc. et habuit diem post uisum petitum etc. Judicium ponitur in pro exercitu etc.

ius filius Walteri optulit se iiij[to]. die uersus Radul- Lond. Walteri de placito quare secutus est placitum in anitatis de laico feodo ipsius Ricardi in Londonia adulfus non uenit etc., et pluries attachiatus fuit num sine die pro exercitu.

la inter Robertum Cusin et Hawisiam uxorem Glouc. tes et Robertum de Pirie tenentem to xx. acris pert. in Cyrencestria unde duellum uadiatum

.
y has been called out
am of Aumarle.
.

[4] A. m. 6 d.
[5] A. m. 6 d.
[6] A. m. 7; B. m. 1. We here pass to the Easter term.

fuit inter eos remaneat sine die, quia Hawisia obiit. Et sciendum quod Robertus de Pirie essoniauit se de malo lecti et datus fuit ei langor, et mandatum est ei quod surgat et eat inde sine die.

1500. Buck. [1]Abbas de Nutelegha petit uersus Agnetem Wace medie[illegible] tatem manerii de Winchendona cum pert. ut ius ecclesie sue etc. et unde ecclesia sua fuit seisita ut de feodo et iure et in dominico tempore quo quidam Osbertus fuit abbas etc. tempore H. Regis patris Dom. Regis[2] etc. et h[illegible] offert etc.

Et Agnes uenit et defendit ius suum et dicit quod [illegible] debet ei ad hoc breue respondere, quia ipsa habere debet pacem de placito illo tota uita sua per cartam[3] Dom. Regis quam profert et que testatur quod concessit Agneti Wace quod teneat de eo in capite terram de Wiche[illegible] quam Willelmus de Humet pater suus dedit ei in maritagium per manus H. Regis patris sui, et quod pacem habeat tota [illegible] uita sua de placito quod est inter ipsum et Abbatem et canonicos de Nutelegha de eadem terra, et prohibet quod [illegible] Abbas aut canonici nec aliquis alius eam contra hoc [illegible] [4]uel quicquam ei moleste faciat[4], et hac racione non de[illegible] inde respondere tota uita sua.

Et Abbas per attornatum suum dicit quod hoc breue [illegible] debet ei nocere, quia Dom. Rex H. numquam ius habuit [illegible] terram illam, nisi sicut in terram aliorum baronum suorum, quia terram illam habuit ecclesia sua ex dono Com[illegible] Giffardi[5], et eam tenere clamat de heredibus suis in liberam elemosinam et non de Dom. Rege.

Et Agnes quesita per quod seruicium tenet terram illam de Dom. Rege, dicit quod nullum seruicium ei inde facit [illegible] quod tenet illam in maritagium ex dono patris sui, qui illam terram et alias terras tenuit de Dom Rege in capite per seruicium quod esset constabularius suus in Normannia et in Anglia etc.

[1] A. m. 7; B. m. 1.
[2] Supply [illegible] B.
[3] Rot. Pat. p. 70. 23 March, 1207. Rot. Pat.
[4] [4] [illegible] B., [illegible]
[5] Abbey of Nutley, Bucks., [illegible] by Earl Walter Giffard. M[illegible] vol. 6, p. 277.

uela ista remaneat usque ad etatem Dom. Regis, ut ciat inde uoluntatem suam, etc.[1]

quela inter Simonem de S. Licio petentem et Wasse Aunfeill'[3] tenentem de manerio de Stratfordia cum nanet sine die eo quod Wassallus est in prisona Dom. tc. Rote!.

gua assisa inter Petrum de Nerefordia petentem et em de Cadamo tenentem de xv. acris terre de war'[5] rt. in Michefeldia ponitur in respectum usque ad iem etc. pro defectu recognitorum, quia tantum sex t etc., et uicecomes habeat corpora aliorum. Et n quod Johannes de Traxtona uenit et dicit quod est , set quia primo dictum fuit quod fuit mortuus et c cognoscit, datus est ei idem dies etc., et non t loquela illa ea occasione, etc. Suff.

rus de Meautona questus fuit quod Muriellis que r Willelmi de Meautona que se fecit inpregnatam de illelmo uiro suo, non fuit pregnans de eo immo se regnatam ad exheredacionem ipsius Petri. Unde ad em ipsius Murielis preceptum fuit uicecomiti quod les feminas diligenter faceret inquisicionem si esset s nec ne. Et facta fuit inquisicio et missa apud nasterium, set interim uenit ipsa coram iusticiariis et optulit se et monstrauit eis quod pregnans fuit ptulit monstrare et peciit ut uideretur, ita quod uisa r preceptum iusticiariorum a xiiij. legalibus et dominabus Londonie electis per maiorem et uice- Londonie, et uidebatur eis quod pregnans fuit, ita ctum fuit ei quod iret inde sine die quousque aliquis erelam faceret. Postea autem uenit dictus Petrus et se et iterum questus fuit quod non fuit pregnans de uo, ita quod per querelam suam fuit iterum resum- Et quesita quando uir suus obiit et ad quem m recessit de ea, dixit quod reuera recessit de ea die Norf.

inde uoluntas sua, B.

. 7; B. m. 1.

unfeilius, A; Vassallum le B.

[4] A. m. 7 d; B. m. 1 d.

[5] de ware, B.

[6] A. m. 8; B. m. 1 d. Bracton, f. 69, cites this case.

Mercurii proxima post festum[1] S. Trinitatis et
die[2] Apostolorum Petri et Pauli, ita quod nunq
diem illum Mercurii eum[3] uidit. Et Petrus
cognouit, et bene dixit quod non fuit pregnans de
et peciit ut committeretur in custodia, ita quod per
curie commissa fuit maiori Londonie Sahero in cus
iiij. legales domine assignate fuerunt ad eam sepius
et custodiendam. Postea uero uenit idem Petrus
quod terminus parturiendi si esset pregnans de
preteriit et peciit sibi iusticiam exhiberi, ita
Muriel uenit coram iusticiariis in banco per pre
Mercurii proxima ante festum[4] Apostolorum P
Jacobi anno secundo sequenti, et idem dixit q
scilicet quod fuit pregnans et de ipso Willelmo
cognoscit quod terminus suus pariendi transiit, e
graciam dei. Et Petrus similiter dicit quod termin
et petit hoc sibi allocari. Et super hoc inuentum
xlviij. ebdomade transierunt post primum diem Me
ipsa cognouit quod uir suus recessit de ea.

Postea uero cognouit quod non fuit pregnans
dudum se sensit infirmitate grauatam, quod pu
esset pregnans. Et ideo consideratum est q
recipiatur ut heres ipsius Willelmi etc., non obsta

Et super hoc uenit idem Petrus et petit iudi
debeat inde dotem habere, desicut ipsa ad exh
[228 b.] ipsius falso se fecit inpregnatam etc. |

1504. [5]Magna assisa inter Ceciliam matrem Gaufr
Suth. et Petrum de Molendino tenentem de duabus u
pert. et uno molendino cum pert. in Esteueto
respectum usque talem diem pro defectu recog
tantum xj. uenerunt et uicecomes habeat c
etc.

1505. [6]Jurata uenit recognitura ex consensu p
Kent. fridus de Sundernisse auunculus Roberti de

[1] In 1220 May 24.
[2] 29 June.
[3] *cum*, A, B; in the text *cum* has been changed into *eum*.
[4] 1 May.
[5] A. m. 8 d.;
[6] A. m. 8 d.;

atillidis uxoris[1] de Eure et Lorette sororis ipsius s tempore pacis et ante guerram motam etc. et potestate sua dedit Giliberto de Branctona unum rre cum pert. in Chidingeham et ipsum Gaufridum[2] am inde posuit, nec ne, unde predictus Robertus, atillis et Loreta, uersus quos idem Gilibertus peciit ram illam ei warentizarent, dicunt quod predictus s non dedit eidem Giliberto terram illam nec idem is inde seisinam habuit, nisi tempore predicte guerre, uinto die ante obitum ipsius Gaufridi, etc.

ores dicunt quod predictus Gaufridus nunquam ante dedit terram illam eidem Giliberto, nec inde eum in posuit in ligia potestate sua, immo tempore guerre irmitate qua obiit apud Londoniam ut audiuerunt, eodem die quo ipse Gilibertus tulit cartam in partes uriam domini sui uenit rumor quod idem Gilibertus[3] fuit. Et ideo consideratum est quod ipsi non ent cartam Gaufridi, et quod nullum ius habet in lam, et ideo Robertus et alii habeant seisinam suam misericordia etc.

sa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis Kent.
nit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam mere, que uacat etc., cuius aduocacionem Willelmus ruilla, qui infra etatem est, clamat uersus Abbatem edona. Qui uenit et dicit quod assisa non debet i quia breue dicit ad ecclesiam que uacat et ecclesia it immo ipse est inde persona. Et profert cartam de Auberuilla aui eiusdem Willelmi in qua conti- od ipse dedit etc. deo et ecclesie S. Thome Martiris[5] erras et plures ecclesias et inter alias ecclesiam de e. Profert eciam cartam Hugonis de Auberuilla patris ipsius Willelmi, que confirmat eis omnes es etc. Profert eciam plures cartas etc. tam archie- pam aliorum etc.

3 *Hugonis*, A; *Hugonis de*

, B, corr. *Gilebertum*.
Gaufridus

[4] A. m. 8d; B. m. 2d.

[5] Abbey of Langdon dedicated to S. Thomas of Canterbury; see this charter in Monast. vol. 6, p. 898.

Et quia Willelmus est infra etatem et non spondere contra cartas, remaneat loquela sine die etatem Willelmi saluo unicuique iure suo, et tun iudicium si Willelmus uoluerit etc.[1]

1507. Suff. [2]Matillis uxor Huberti filii Huberti attornata Huberti et Agnes soror eius petunt uersus Joh Godingeham unam caruc. terre cum pert. in B ius suum etc.

Concordati sunt per licenciam iusticiariorum concordia talis[4] etc. Set quia testatum est qu terciam sororem, scilicet Amabilem uxorem G Auuilla, consideratum est ipsi summoneantur quo ad ostendendum si quid clamant etc. Idem dies d capiendo cirographo suo etc.

1508. Hereford. [5]Assisa uenit recognitura si Willelmus Hals pat uxoris Willelmi de Gardino fuit seisitus in domin de feodo de uno mesuagio cum pert. in Hiche di et si etc., quod mesuagium Walterus de Welles uenit et dixit quod tenuit terram illam in dotem eius et inde uocauit eam ad warantum. Et ipsa uocauit ad warantum Idoneam filiam Ailwardi primi uiri sui. Que uenit et ei warentizauit et pater suus obiit inde seisitus et est infra etaten etatem suam. Et Willelmus et Marsillia hoc cogn ideo habeat etatem suam etc.

Nota quod uir uocat uxorem suam ad warantum[6].

1509. Suff. [8]Willelmus de Boytona petit uersus Rob Alkereby[9] aduocacionem ecclesie de Lundr'[10] et terre cum pert. in eadem uilla etc. et x. acras terre in Alkeby[11] et v. acras terre cum pert. in Boyt suum etc., unde Owardus[12] auus suus fuit seisitus et iure etc. tempore H. Regis aui etc. capiendo in de ipso Owardo descendit ius terre illius Joscelino et de Joscelino eidem Willelmo ut filio et hered

[1] Br. f. 249 b.
[2] A. m. 9, B. m. 2 d.
[3] A. has *attornata* at full length.
[4] Terms of the fine in A, B.
[5] A. m. 9 d; B. m. 2 d.
[6] See Br. f. 381.
[7] *Hiche*, A.
[8] A. m. 9 d; B. m. 2
[9] *Ascheby*, B; *Askere*
[10] *Linde*, B.
[11] *Ascheby*, B; *Askeb*
[12] *Howardus*, B.

De aduocacione dicit quod quidam Angerus clericus fuit admissus ad ecclesiam illam ad presentacionom ipsius Owardi capiendo inde etc. et hoc offert disracionare per corpus etc.

Et Robertus uenit et petit uisum de tota terra. Et de aduocacione defendit ius suum et seisinam Owardi etc. tempore H. Regis etc. et totum de uerbo etc. per corpus etc.

Consideratum est quod habeat uisum de terra. Dies datus est eis etc. Postea uero quesitum fuit a predicto Roberto, si aduocacio illius ecclesie esset pertinens ad predictam terram, et ipse dixit quod bene uerum est quod pertinet ad terram illam. Et Willelmus hoc idem cognouit. Et ideo consideratum est quod de aduocacione remaneat loquela ita quod si idem Robertus defendat terram illam, ipse defendet aduocacionem ut pertinentem ad terram illam, et si idem Willelmus disracionauerit terram, disracionabit et aduocacionem ut pertinentem ad terram illam etc.

[1]Preceptum fuit uicecomiti quod diligenter faceret inquisicionem de una bouata terre et dim. cum pert. in Etona que fuerunt Willelmi Hallori qui conuictus fuit de falso sacramento tempore Dom. J. Regis facto, undo Radulfus filius et heres ipsius Willelmi petit quod Dom. Rex reddat ei terram unde pater suus fuit disseisitus predicta occasione, et quod caperet terram illam interim in manum Dom. Regis, et scire faceret precium etc. Et uicecomes mandauit quod fecit inquisicionem et illam misit que talis est, quod predictus Willelmus conuictus de falso sacramento retraxit se, et antequam uenit ad pacem Dom. Regis, obiit. Postea uero Alanus filius Alexandri de quo predictus Willelmus tenuit terram illam in capite, uendidit terram illam Johanni Ha[illegible]l. Qui uenit et dicit quod idem Alanus dedit ei terram illam, et inde uocat ad warantum heredes suos, scilicet Aliciam uxorem eius, et Rogerum de Byautoft[2] et Petronillam uxorem eius sororem Alicie. Habeat uxorem suam tali die et alios ad eundem diem per auxilium curie[3], et mandetur uicecomiti quod si idem Johannes fecerit eum [illegible] de exitibus eiusdem terre interim prouenientibus si

Notting.

Vir uocat suam uxorem ad warantum[4].

[1] m. 9d B. m. 3.
[2] [illegible] A.

[3] Here B. stops.
[4] See Br. f. 3[illegible]1 and Case 1508.

opus fuerit, tunc dimittat ei terram illam in pace, qu
aliud inde preceptum habuerit, unde etc.

1. [1]Alanus[2] filius Theobaldi attachiatus fuit ad r
ord. dendum Radulfo filio et heredi Fulconis filii Theoba
placito quare non tenet ei finem factum in curia R
inter ipsum et predictum Fulconem de manerio de I
cum pert. etc., unde profert cyrographum quod testatu
finis factus fuit [3]in quadam terra in Berleia etc.[3]

Et Alanus uenit et dicit quod non debet ad ho
respondere, quia nunquam finis factus fuit de maneri
nec ipse tenet decimam partem illius manerii, nec
graphum loquitur de toto manerio, et ideo non un
spondere etc. Et Radulfus hoc cognouit et ideo Alanu
die et Radulfus in misericordia etc.

1512. [4]Alanus de Dunstanuilla summonitus fuit ad r
Cornub. dendum Willelmo Basset quo waranto se tenet in terra
Willelmi de Treuelgan cum pert., unde idem Will
queritur quod predictus Alanus eum inde iniuste e
iudicio disseisiuit post ultimum redditum Dom. J. Re
Hibernia in Angliam, et bene queritur quod per h
dapnum habet etc. ad ualenciam tanti etc.

Et Alanus uenit et dicit quod terra illa fuit aui sui e
sui et sua hereditas est, set uerum uult dicere. Dic
pater suus obiit seisitus de terra illa, et tempore quo I
filius Comitis habuit comitatum ipse sicut alii tulit
mortis antecessoris super ipsum Willelmum pre bre
Henrici et capta fuit assisa per quam recuperauit
suam, et tali waranto se tenet se in terra illa,
quod concessum fuit ipsi Henrico in pace sua qu
fecit racionabiliter teneantur, et petit iudicium[5].
ratum est quod Alanus nullum warantum habet
suo etc., et ideo Willelmus habeat seisinam suam
sua etc.[6] Et inquiratur de dampnis et habeat

[1] A. m. 9 d.; B. m. 3.
[2] Alanus et [illegible], B.
[3] de eodem manerio, B.
[4] A. m. 10; B. m. 3.
[5] Henry Fitz Count has claimed the county of Cornwall and has been exercising an almost regal authority there, issuing writs i and so forth. He ha [illegible] his claim in eve sum to be paid by Cl. vol. 1, p. 457 b.
[6] What follows is

nes faciat conuenire xij. etc. qui neutram[1] etc. et per sacramentum etc. que dapna idem Willelmus habuit am inde recuperauit seisinam, et inquisicionem quam erit etc. | [223 b.]

eceptum fuit uicecomiti quod recordari faceret in Norht. tu suo coram eo loquelam que fuit in eodem comitatu e Dom. J. Regis inter Ricardum de Clendona petent Emmengardam[2] de Pottot matrem Johannis de oc de duabus uirg. terre cum pert. in Braybrok, redictus R. clamat uersus predictum Johannem, et dem Ricardus dicit quod ipsa Enmergarda uocauit um Johannem ad warantum de eadem terra tota in u, et quod ipsa postquam uocauerat eundem Jo- n ad warantum de eadem terra essoniauit se de malo li in eodem comitatu et postea de malo lecti, ita anguor ei adiudicatus fuit, etc., et quod uenire faceret um de Hintona et Ricardum de Beseuilla qui fuerunt infirmitatis qua predicta Ermengarda se essoniauit lo lecti, ad certificandum iusticiarios si ipsa habuit rem, nec ne. Ad diem illum etc. uenerunt Ricardus . Rogerus de Herlestona, et testati fuerunt quod ipsa uit se de malo lecti de placito duarum uirg. terre in se, et postea uocauit Johannem filium suum ad um, qui ei warentizauit, [4]et postea[4] posuit se in m assisam Dom. Regis uersus eum. Set quia alii ilites qui debuerunt tulisse recordum cum aliis non t presentes datus est eis alius dies etc.

mannus Balistarius optulit se iiij^{to}. die uersus Elyam Glouc. mer de Glouecestria de placito quod reddat ei v. marcas debuit reddidisse tali die etc. per finem factum inter ad Westmonasterium coram iusticiariis, ita quod idem concessit quod nisi redderet ad diem illum quod Semmannus haberet unum mesuagium cum pert. in estria quod fuit ipsius Elye quiete in perpetuum etc. alo etc. Et Elyas non uenit etc. nec denarios ibi

[1] ...ntram partem attingant. A. m. 10 d; B. m. 3 d.
[2] ...Ermengardam. A.
[4] [4] ita quod ipse Johannes postea, B.
A. m. 10 d; B. m. 4.

reddidit. Et ideo mesuagium capiatur in manum Domini Regis, et ipse summoneatur quod sit tali die etc. auditurus iudicium suum.

1515. Sumer. [1]Elias de Bello Campo optulit se iiij[to]. die etc. uersus Ricardum personam de Estbrent de placito assise ultime presentacionis quam aramiauit uersus eum de capella de Edenewrthe, et Ricardus non uenit etc., et fecit plures defaltas. Et ideo capiatur assisa per defaltam. Set ponitur in respectum usque etc. pro defectu recognitorum, quia nullus uenit, et ideo uicecomes habeat corpora eorum etc.

1516. Nort. [2]Dies datus est Bartholomeo de Clamuilla posito loco Isobelle uxoris eius et Ricardo de Berkinges de capiendo cirographo suo de dote ipsius Isobelle de iiij. xx[ti]. acris terre cum pert. in Enemede etc., eo quod concordia non potest stare sine waranto ipsius Isobelle de dote sua, scilicet Huberto filio Gaufridi. Et ideo summoneatur quod sit ad predictum terminum etc.

1517. Ebor. [3]Robertus filius Iuonis cognoscens se esse latronem appellat Adam Laf de societate latrocinii, quod simul robauerunt etc. tantum etc.[4] et unde habuit ad partem suam tantum etc.

Et Adam uenit et defendit societatem et latrocinium et totum de uerbo in uerbum[5] etc. et ponit se super patriam suam etc.

Et super hoc uenit uicecomes et testatur quod idem Adam et duo filii sui indictati fuerunt per milites et per uillatas de wapentaco per duas uices, et producit milites et alios legales homines coram quibus hoc factum fuit, qui hoc idem testantur. Et ideo[6] consideratum est quod duellum fiat inter eos etc.[7]

Idem eodem modo et de eadem societate appellat Nicholaum filium Custanc' quod interfuit omnibus predictis etc. et hoc offert etc.

[1] A. m. 11 d., B. m. 4.
[2] A. m. 12.
[3] A. m. 13.
[4] *tres ... de ...*, A.; several other robberies are alleged.
[5] Supply *...* *uersus latronem cognoscentem*, A.
[6] See Br. f. 153 b.
[7] *et percutiatur duellum coram ... de Neuilla et socius suus ad hoc ... attornatus, die Martis post clausum Pasche*. A.

laus uenit et defendit societatem et totum[1] etc. t uicecomiti quod faciat inquisicionem. Postea : per uillatam suam et per aliam uillatam iod latro est. Et ideo si Adam conuictus fuerit, duellum. Vicecomes capiat plegios de eo omitatum proximum.

eodem modo et per eadem uerba appellat Dichtona quod cum eo interfuit etc. et hoc offert

ias uenit et defendit etc. et ponit se etc. Et dicunt de eo sicut de Nicholao. Idem iudicium

eodem modo et per eadem uerba etc. appellat etarium etc. quod interfuit etc. et hoc etc. is eodem modo respondit sicut Thomas. Vice- inquisicionem coram iusticiariis ad hoc attornatis

[224.]

inter Petronillam de Finemere petentem et le Finemere tenentem de iiij. uirg. terre cum emere ponitur in respectum usque ad talem defectu recognitorum, quia nullus uenit, et bis erunt, et ideo omnes plegii in misericordia etc. habeat corpora omnium etc. Oxon.

s Purcel optulit se iiij[to]. die uersus Petrum redem Willelmi de Westona de placito quod em factum coram iusticiariis apud Westmonas- pore R. Regis inter predictos Radulfum[7] et de duabus uirg. terre cum pert. in Sandewella phum etc. Et Petrus non uenit etc. Et uice- nit quod non manet in comitatu Oxonie et ideo n comitatu Norhamtonie quod sit tali die etc. quod Alicia[8] que fuit uxor predicti Willelmi it quod clamauit in dotem predictam terram chium Purcel fratrem ipsius Roberti, ita quod Oxon.

latronem ligatum, A.

part of the case n, f. 153, though it at Bracton's point.

[5] A. m. 13d; B. m. 5.

[6] A. m. 13d; B. m. 5d.

[7] *inter Radulfum Purcel patrem ipsius Roberti petentis*, B; A. agrees with the text, but must be wrong.

[8] *Alicia de Bendenges* B.

idem Eustachius uocauit ipsum Robertum ad warant[illegible] uersus eam, ita quod loquela ponitur ibi in respectum [illegible] loquela que est apud Westmonasterium. Et quia [illegible] ista dependet de alia, preceptum est uicecomiti Ox[illegible] loquelam illam ponat coram iusticiariis apud Westm[illegible] terium ad predictum terminum etc. unde idem Eusta[illegible] uocat ipsum Robertum ad warantum, et unde loquela [illegible] curia etc. inter ipsum Robertum et Petrum filium et [illegible] Willelmi quondam uiri ipsius Alicie de cuius dono [illegible] clamat dotem illam.

1520. Suff. [1]Agnes de Frestona questa fuit quod Willelmus filius Entropi et tales[2] etc. cum pluribus aliis armatis etc. uenerunt ad domum suam apud Frestonam quam ipsa habet in custodia cum Philippo filio suo ex dono Comitis Rogeri le Bigod capitalis domini feodi illius et ipsam Agnetem et filium suum de predicta domo eiecerunt, et ui et iniuste et contra pacem Dom. Regis in ea se tenuerunt, et blada et cibos et alia bona eiusdem Agnetis destruxerunt etc., unde preceptum fuit uicecomiti quod haberet coram iusticiariis etc. corpora omnium predictorum etc. et aliorum quos in forcia illa inuenerit ad respondendum de transgressione illa, et quod in fide qua Dom. Regi tenebatur rei ueritatem diligenter inquireret et qui fuerunt in forcia illa, et que catalla inuenerunt in forcia illa et que catalla inde asportata fuerunt, etc.

Et uicecomes mandauit sub sigillo suo quod omnes predicti et plures alii circa xx[illegible] quatuor de castello de Hel[illegible] [illegible] ut credunt quos nominare nesciunt, uenerunt ad domum ipsius Agnetis et eam eiecerunt et ibi se tenuerunt et [illegible] talia catalla[4] ibi inuenta fuerunt etc.

Et Willelmus filius Entropi et tales alii ueniunt et defendunt pacem Dom. Regis etc. Set uerum [illegible] Dicunt quod terra illa fuit ius et hereditas predicti Entropi patris Willelmi. Idem Entropus habuit [illegible] A[illegible] [illegible] Pl[illegible] ei promouere ipsam filiam et [illegible] [illegible] eandem Willelmo de Braham quondam uiro ipsius

[illegible]

et dedit ei terram illam in maritagium cum ipsa Idem Willelmus et Alicia habuerunt unum puerum er tenuerunt terram illam. Postea uero obiit Alicia s et idem Willelmus retinuit terram illam occasione lem habuit de eadem Alicia. Contigit uero postea l puer ille obiit et Willelmus de Braham pater suus terram illam tota uita sua racione pueri quem habuit e sua. Postea uero idem Willelmus duxit istam a in uxorem suam. Defuncto uero Willelmo, dictum quod bene licebat eidem Willelmo filio et heredi intrare feodum suum et terram suam que ad eum lebuit pro defectu heredis, et hac racione posuit se in illam, et sine armis et sine multitudine gencium sam Agnetem, et nulla catalla ei abstulerunt, immo predicta catalla remanserunt super feodum illud am redditum quem inde cepit etc. scilicet tantum quesiti quando Willelmus de Braham obiit, dicunt anno preterito et eo amplius. Et Agnes dicit quod ous annis transactis. Et ideo committuntur gaole. iderutum est quod ipsa habeat seisinam suam et t quod ipsi satisfaciant de redditu, et sint in miserio transgressione[1].

uela inter Johannem filium Ricardi et Thomam Rogeri[2] de diuisis faciendis inter terras eorum etc. Essex.
it ad comitatum pro defectu breuis originalis, quia est deduci loquela nisi super easdem terras, et ideo t eis dies ad proximum comitatum. | [224 b.]

s datus est Matillidi et Ricardo de Fardingestona Northt.
et Henrico de Braybroc de capiendo cyrographo suo arue. terre cum pert. in Euermere[3] et Estwic a tali Et Ricardus habeat breue quod uicecomes per egalium hominum etc. faciat habere ipsi Ricardo suam de medietate tocius terre predicte cum omni-

...ms a case in which ... brought for a disseisin; ... that Alice could not ... an Assize as she ... in the ... as guardian. ... possessory nature of ... well brought out, for on the defendants' pleading Alice has no title.

[2] A. m. 14; B. m. 5 d.

[3] *et Johannem de Mant Virun*, A; *et Johannem de Monte Vironis*, B.

[4] A. m. 14 d; B. m. 6 d.

[5] *Iuerule*, A.

bus pertinenciis suis in dominicis et seruiciis et in omnibus aliis rebus etc., et quid et ubi etc. scire faciat ad presentem terminum euidenter etc. per litteras etc. et per duos etc.

1523. Surr. [1]Loquela inter Willelmum de Brademere et Johannam uxorem eius petentes et Priorem de Bissopegate de morte [illegible] unius gurgitis cum pert. in Dittona remaneat sine die quia Prior obiit eo quod reddidit se in reclusagium, nec aliquis est ibi Prior etc. et ideo sine die etc.

1524. Essex. [2]Johannes filius Radulfi petit uersus Margeriam filiam Radulfi sororem suam j. mesuagium et xxx. acras terre cum pert. in Hathfeldia Regis[3] ut ius suum etc. Et Margeria uenit et dicit quod non tenet terram illam etc. Postea uenit Johannes et cognouit quod terra illa est dominicum Domini Regis et uillenagium. Et ideo sine die, et eat[4] ad manerium illud et secundum consuetudinem uille ibi deducatur.

1525. Norf. [5]Alicia que fuit uxor Radulfi de Norfolkia petit uersus Rogerum le Grant iiij. acras terre et dim. cum pert in C[illegible][6] ut dotem suam etc. et uersus tales etc. tantum etc. unde dotata fuit nominatim ad hostium ecclesie etc.

De dote[7]. Et omnes uenerunt et uocauerunt inde ad warantum Robertum filium et heredem predicti Radulfi qui presens est per summonicionem ei factam. Et dicit quod est infra etatem et quod non habet tantum terre unde possit warantizare et petit iudicium. Et alii dicunt quod sufficienter habet unde war'[8]. Et quia ipsa producit sectam quod fuit inde dotata nominatim et ipsi non dedicunt hoc, et warantus est infra etatem, consideratum est quod ipsa recuperabit seisinam suam de omnibus terris predictis, et ipsi habeant escambium ad ualenciam de terra heredis, usque ad etatem suam uel ad obitum Alicie, et tunc reuertatur terra predicta ad eos et escambium ad heredem etc.

1526. Essex. [9]Willelmus filius Giliberti attachiatus fuit ad respondendum Angodo de Cornhurch[10] de placito quare non tenet finem factum inter eundem Angodum et predictum [illegible]

[1] A. m. 14 d. B. m. 7.
[2] A. m. 14 d. B. m. 7.
[3] Otherwise called Hatfield Broad Oak.
[4] [illegible] A.
[5] A. m. 15. B. m. 6 d.
[6] Dote, A. B.
[7] By the copyist.
[8] [illegible] B.
[9] A. m. 15. B. m. 7.
[10] Cornurch, B.

le quinta parte feodi unius militis cum pert. in le[2] unde cirographum etc. quod testatur quod idem us concessit terram illam predicto Giliberto tenendam heredibus suis de ipso Angodo et de heredibus suis in uum. per liberum seruicium viij. sol. per annum, et o inde forinsecum seruicium quinte partis feodi etc, lem Angodus ostendit quod non reddidit ei releuium nec predictum seruicium viij. sol. ita quod ei aretro entum sol., et petit quod faciat ei inde homagium

Willelmus uenit et cognoscit finem et cyrographum et r illud tenebit et ei satisfaciet de reragiis suis, set uod fuit infra etatem et in custodia Comitis Gloucestrie, d nichil sciuit de hoc cyrographo et libenter faciet ei ium si curia considerauerit. Et ideo consideratum est inis teneatur et Willelmus in misericordia quia non finem etc.

'illelmus de Lucy optulit se iiij[to]. die uersus Abbatem Bruere[4] de placito vj. uirg. terre cum pert. in Dunp'[5], lamat ut ius suum uersus eum etc. Et Abbas non etc. et habuit uisum de terra set propter nouam sumonem pro exercitu de Byham, capiatur terra[6] in manum Regis et dies etc. Et ipse summoneatur etc. Oxon.

illelmus de Mara optulit se uersus Walterum de dona de placito quod faciat ei homagium et releuium lo dim. militis cum pert. in Gersindona quod tenet etc. le fuit homo Bertram auunculi sui cuius heres idem mus est etc. Et Walterus non uenit et summonitus ideo attachietur quod sit tali die etc. Oxon.

sciendum quod loquela resummonita est in tali statu uit ante guerram etc. Et uisus terre unde peciit gium petitus et datus fuit, et tunc superuenit guerra. | [225.]

lenricus de Braybroc optulit se iiij[to]. die uersus Ricar- Buck.

[2] ...delescum, B.
[3] ...stede, B.
[4] ...m. 15 d; B. m. 7 d.
[4] ...ocer', B.
[5] ...nstrop', A. B.
[6] ...ta est terra, B. The case had been adjourned because of the siege of Bitham Castle held by William of Albemarle.
[7] A. m. 15; B. m. 8.
[8] A. m. 15 d; B. m. 8.

dum filium Simonis de placito quod faciat ei escambium ad ualenciam duarum uirg. terre cum pert. in Burcota quas Galfridus le Parchimener[1] et Matillis uxor eius, Rogerus filius Simonis et Alicia uxor eius clamauerunt uersus ipsum Henricum per assisam mortis antecessoris, etc. unde idem Henricus uocauit ad warantum ipsum Ricardum uersus eos[2], qui uenit et ei warentizauit, et quam terram ipsi Galfridus et Matillis, Rogerus et Alicia postea recuperauerunt uersus eundem Ricardum per eandem assisam etc. Et Ricardus non uenit etc. et preceptum fuit uicecomiti quod distringeret eum per terras et catalla sua etc. Et uicecomes mandauit quod cepit terram suam. Et ideo preceptum est uicecomiti quod capiat totam terram suam cum omnibus catallis in ea inuentis[3], et saluo custodiat ita quod manum non apponat, nec aliquis ex parte sua, eo quod subtrahit se uen'[4] in curiam ad standum iudicio curie. Ad diem illum non uenit Ricardus, et Henricus optulit se per iiij dies et uicecomes mandauit quod non fuit inuentus immo posuit se in Abbaciam de Wardona, et quod cepit terram suam in manum Dom. Regis. Et ideo consideratum est quod Henricus recuperauit de terra et redditu ipsius Ricardi ad ualenciam predictarum duarum uirg. terre etc. et Ricardus in misericordia[5].

1530. [6]Robertus de Hulmo optulit se iiij[to]. die uersus Gilebertum de Latfordia de placito quare secutus est placitum in curia cristianitatis de laico feodo ipsius Roberti in Latfordia contra etc. Et Gilibertus non uenit etc., et clericus est et mandatum fuit Electo[7] quod haberet eum tali die etc., et tunc remanserunt placita pro exercitu. Et ideo preceptum est uicecomiti quod si idem Robertus fecerit eum securum etc. tunc summoneat ipsum Electum quod sit etc. et quod dicat ei quod habeat clericum[8].

Buff.

1531. [9]Agnes que fuit uxor Joscei Fabri petit uersus Radulfum Fabrum terciam partem trium acrarum terre cum pert. in

N. r.

[1] le P[illegible] B. [illegible]

So., A. [illegible]

[illegible]

[illegible] A.

[illegible] above.

Cases 1203 and 1491.

[6] A. m. 16, B. m. 8.

[7] [illegible] 1218, [illegible]

[8] [illegible], A. B.

[9] A. m. 16, B. m. 8.

ona[1] ut dotem suam etc., unde predictus Josceus eam desponsauit[2] per assensum et uoluntatem patris sui, ita quod eam dotauit de tercia parte rre quam idem Henricus tunc tenuit, et de tercia eius terre que ei accidere posset, et terra illa accidit sceo, et ideo petit inde dotem suam, et inde producit Et Radulfus uenit et dicit quod non tenet terram si medietatem trium acrarum terre etc. et preterea est et in uillenagio tenet. Et ideo ipsa sine die et t se[3] si uoluerit uersus dominum suum etc.

iricus le Tyes et Isobella uxor eius per ipsam Iso- Lond.
attornatam Henrici optulerunt se iiij^to^. die uersus n filium Nicholai de placito quare secutus est in curia cristianitatis de catallis que non sunt etc. tc. Et Warinus non uenit et attachiatus fuit per e. Et ideo ponatur per meliores plegios quod sit etc.

iricus Aurifaber optulit se quarto die uersus Lucam Kent.
he, Radulfum filium Hamonis, Augustinum Ruffum adem le Blom de placito quod essent prosecuturi n quod fecerunt uersus ipsum Henricum de falsonaria Dom. Regis. Et ipsi non uenerunt etc. Et quia n pertinet ad Dom. Regem, preceptum est uicecomiti beat corpora eorum tali die etc.

uela inter Priorem de Cristechurche petentem et Dors. Sumers.
m Mautrauers tenentem de terra in Prestespidele t eo quod idem Johannes obiit. Et Willelmus ers similiter recessit sine die pro morte eiusdem de placito unde idem Johannes fecit eum sum- le falso iudicio facto in comitatu.

as de Nutelegha optulit se iiij^to^. die uersus Magistrum Norff.
is S. Lazari de placito quod esset auditurus assisam presentacionis quam aramiauit uersus eum et Ha- de Chesel'[8] de aduocacione ecclesie de Chesel' etc. ister non uenit, et summonicio[9]. Judicium resum- ir quod sit tali die etc.

[1] [illegible], B. *Fughe[illegible]*, A.
[2] [illegible], A. B.
[3] [illegible]
[4] [illegible] 16, B. m. 8.
[5] [illegible] 16, B. m. 9.
[6] A. m. 16; B. m. 8.
[7] A. m. 17d; B. m. 10.
[8] *Chellesleth'*, B.
[9] Supply *etc.* A, B.

1536. Dors. [1]Alanus de S. Georgio optulit se iiij^to. die uersus Jordanum de Melepais de placito quod capiat homagium suum de libero tenemento suo quod tenet etc. in Hertona. Et Jordanus non uenit. Judicium, attachietur quod sit tali die etc. | 225 b

1537. Berks. [2]Radulfus de Alre optulit se uersus Abbatem de Abbendona de placito quod warentizet ei v. hidas terre cum pert. in Sudcota et duas hidas terre cum pert. in Dencheworth, quas tenet et de eo tenere clamat, et unde cartam predecessoris sui etc. Et Abbas non uenit etc. set Frater Ricardus de Godestowe monachus uenit et dicit quod est attornatus eius per iiij. milites ad eundem Abbatem missos. Quorum duo ueniunt scilicet tales etc. quibus dies datus est talis etc. ad testificandum simul cum talibus etc. quem idem Abbas loco suo ad hoc attornauerat. Et idem dies datus est eis per essoniatores suos, et preceptum est eidem Ricardo qui se facit attornatum quod dicat eidem Abbati ne teneat placitum in curia sua de terra illa desicut ipsum Abbatem uocauit[3] ad warantum de eadem terra.

1538. Dors. [4]Rogerus de Guniz optulit se iiij^to. die uersus Margeriam de Lucy de placito terre quam ipsa petiit uersus eum etc. Et ipsa non uenit etc. et habuit diem in banco, ita quod idem Rogerus se essoniauit de malo lecti in comitatu Sussexe etc. et remansit placitum occasione exercitus de Bihan. Et iterum resummonetur in tali statu etc. Et ipsa non uenit et fuit petens, et ideo Rogerus inde sine die et ipsa in misericordia, et habeat tale recuperare etc. [5]Postea uenit attornatus Margerie et dixit quod deceptus fuit per uarias summoniciones. Unde curia sanauit ei defaltam. Et idem Rogerus resummoneatur etc.

1539. Cornub. [6]Preceptum fuit uicecomiti quod uenire faceret coram iusticiariis duellum quod uadiatum fuit in comitatu suo [illegible] Walterum Scoldo et Adam Blundum de ducentis [illegible] stagni que idem Adam ei furatus fuit ut dicit, et quod recordum illius duelli haberet per iiij. legales milites de comitatu etc., qui recordo illi etc. Ad talem diem etc.

[1] A. m. 17 d. B. m. 1.
[2] A. m. 17 d. B. m. 9 d.
[3] Ralph has vouched the Abbot.
[4] B. m. 9.
[5] This Postea is not in B.
[6] A. m. 18, B. m. 9.

t Robertus filius Ricardi et tales etc. iiij. milites de
ı cum recordo, et recordantur quod predictus Walterus
balliuis Prioris de Bomine quod stagnum fuit ei
ı et peciit cerchiam[1] et habuit in burgo de Bomine,
cerchiauerunt[2] omnes domos Ade Blundi et nichil
ınt. Postea iuerunt ad quamdam aliam terram
Ade in eadem uilla, et inuenerunt in quodam orto
ibus de nouo plantatis in terra ducenta et septem
ıustra de stagno, et dixit Walterus quod stagnum
ım fuit et domini sui Willelmi de Crewebar'[3], et
ellauit predictum Adam, quod ipse fuit inde latro
nem nominare sciuit, et hoc paratus fuit probare
um per corpus suum sicut ille qui uidit ipsum Adam
tem stagnum illud, et uidit illud fundere et fodere
a in predicto orto, et optulit se ponere inde super
ı

Adam uenit et defendit feloniam etc. et petit uisum
ıo, et habuit, et deaduocauit stagnum quod in eo
uit partem nec artem et bene defendit etc. Et
si uellet ponere se super uisnetum, dixit quod non.
idem Walterus[5] noluit se ponere super uisnetum
alius[6] locutus fuit de uisu et auditu, consideratum
ellum esset inter eos, et tali modo factum fuit
n et duellum uadiatum[7].

uia cognoscunt quod Adam non fuit inuentus seisitus
immo illud deaduocauit, et stagnum alii simile est[8],
rea dicit quod uidit eum fodientem stagnum in terra,
t quod cerchiauerant domos ex quo sciuit quod illud
erra[9], consideratum est quod duellum non iacet inter
ıod deuadietur. Et comitatus in misericordia pro falso
et Walterus similiter in misericordia pro falso clamore,

. B. He prayed a search
ingly a search was made
. of Bomine.
. B.
name seems to be Crew
ecord of the county con
. B.: corr. He :

[6] Walter.
[7] Here the county's record ends.
[8] One piece of tin is like another.
[9] Walter asserts that he saw Adam burying the tin in the garden; why then did he begin by having a search made in Adam's house? He has contradicted himself.

[1]et habeat stagnum per pleuinam si quis uersus eum inde loqui uoluerit, etc.[1]

1540. Dors. [2]Assisa inter Willelmum de Merle petentem et Willelmum de Mowine ad recognoscendum si dim. hida terre cum pert. in Wiltingeham sit libera elemosina pertinens ad prebendam eiusdem Willelmi de Merle quam habet in ecclesia de Hastinges an laicum feodum eiusdem Willelmi[3] ponitur in respectum usque etc. pro defectu recognitorum quia tantum octo uenerunt etc.

1541. Sumers. [4]Vitalis Enganne[5] petit uersus Willelmum de Cantelupo medietatem j. carue. terre et dim. cum pert. in Wrle ut ius suum etc. Et Willelmus dicit quod breue loquitur de [238] Rogero Gernet et de una carue. terre etc., et dicit quod Rogerus non uenit nec sequitur uersus eum et non fit inter eos diuisio in breui, non uult respondere ad hoc breue nisi curia considerauerit. Et quia Rogerus et Vitalis uenerunt de duabus sororibus et petunt terram ut in propartem de Colon'[6] consideratum est quod Rogerus summoneatur ad sequendum simul cum Vitali si sequi uoluerit, et si sequi noluerit procedat placitum de Vitali pro parte sua etc.

1542. Suff. [7]Assisa uenit recognitura, quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad capellam de Hoested'[8], que uacat etc., cuius aduocacionem J.[9] Episcopus Elyensis clamat uersus Willelmum Herui. Qui uenit et dicit quod reuera Episcopus Willelmus de Nuncham[p][10] presentauit ultimam personam que mortua est ad capellam etc., set hoc fuit per forciam suam, et tali tempore quo putauit quod guerra esset[11]. Et ideo consideratum est quod Episcopus habeat talem seisinam qualem predecessor eius habuit, et Willelmus in misericordia, et mandetur Episcopo quod non obstante reclamacione etc.

[1] Not in B, where the phrase of the judgement is somewhat different. Adam is to have the [illegible] on giving security to answer future claims.

[2] A. m. 18, B. m. 9 d. The county should be Sussex, A, B.

[3] [illegible] Willelmi Merle, A.

[4] A. m. 18, B. m. 10.

[5] [illegible], B.

[6] See A. [illegible] B. See below a case on MS f. 240 for a case concerning Vitalis which throws light on this phrase.

[7] A. m. 19 d., B. m. 11 d.

[8] Hosted, B.

[9] John.

[10] See A, de Longo Campo, William of Longchamp.

[11] This may allude to the struggle of 1191 between Longchamp and John. See below, Case 1565.

lichael del Brud petit uersus Jacobum de Monte Sorelli Fumeri. Dora.
narcas, et uersus Willelmum Drogon'[2] x. marcas, et
s Rogerum filium Radulfi ij. marcas, et uersus Aluredum
icole vij. marcas etc., quas ei inde debent etc. pro
do de Haselbergo cuius plegii fuerunt etc., unde idem
el profert litteras ipsius Aluredi patentes que testantur,
nisi ipse Ricardus etc. reddat ei etc. ipse debuit[3] ei
re centum solidos ad terminos etc., et illos ei non
lit, et ideo petit denarios illos etc.

: Aluredus cognoscit litteras illas et quod plegius fuit
Ricardi set hoc factum fuit tempore guerre, et non
t quod ipse Ricardus illos denarios non reddidit. Et
onsideratum est quod reddat ei denarios illos eo quod
lus mortuus est nec habet heredem.

: Willelmus dicit quod est infra etatem et non debet Etas[4].
dere de debito aui sui, et petit etatem suam. Et
etc.

: Jacobus, de quo idem Michael dicit quod Thomas
suus cuius heres idem Jacobus est plegius fuit predicti
li et inde idem Michael producit sectam sufficientom
enit et defendit contra eum etc. Consideratum est
defendat se xij. manu.

: Rogerus filius Radulfi, de quo idem Michael dicit quod
lfus pater suus cuius heres etc. fuit plegius eiusdem
li etc., dicit quod reuera pater suus fuit plegius Ricardi,
oc fuit tempore guerre, et ideo petit iudicium. Con-
tum est quod reddat. Et preceptum est uicecomiti
de terris et catallis ipsorum faciat etc.

homas Perer optulit se iiij[to]. die uersus Robertum de Midd.
ledona de placito j. mesuagii cum pert. in Westona,
clamat etc. Et Robertus non uenit etc. et mesuagium
m fuit in manum Dom. Regis pro defectu quem fecit
ie etc., et uicecomes mandauit diem capcionis et quod
onitus fuit etc. Et super hoc uenit Magister Willelmus
athonia et dicit quod mesuagium suum est, et quod

m. 20 d; B. m. 11.
um *Drogonis*, A, B.
et, B

[4] By the copyist.
[5] A. m. 20 d; B. m. 11 d.

Robertus non habuit illud nisi ad firmam de [illegible]
defaltam pro iure suo ei auferendo, et profer
cyrographum quod testatur quod commisit illud
eidem Roberto ad terminum etc. Et ideo pre
uicecomiti quod habeat corpus[2] etc.

1545. Buck. [3]Assisa uenit recognitura quis aduocatus te[r]
presentauit ultimam personam que mortua est a
de Acle que uacat etc., cuius aduocacionem
clamat uersus Priorem de S. Frideswitda. Q[uia]
dicit quod assisa non debet inde fieri quia eccle[sia]
uacat immo idem Prior est inde persona ut d[e]
recuperauit in foro ecclesiastico coram iudicibu[s]
uersus Willelmum filium Ricardi personam eiusd[em]
et ideo non debet assisa procedere. Et quesit[um]
dono idem Willelmus habuit ecclesiam illam, di[cit]
dono Cancellarii[4] Regis Ricardi per forciam sua[m]
appellum suum. Et quia Cancellarius presentau[it]
personam etc. sub nomine Dom. Regis et Prior ho[c]
consideratum est quod Dom. Rex recuperau[it]
presentacionis sue et Prior in misericordia etc.

1546. Warr. [5]Theodorus de Wichfordia petit uersus Gili[bertum de]
Beingewrthe[6] et Sarram uxorem eius duas hidas
pert. in Otheshelue[7] ut ius suum etc.

Et Gilibertus uenit, et Gaufridus de Falkeb[...]
facit responsalem eiusdem Sarre que se ess[oniauit de]
malo lecti et habuit languorem, ueniunt et pet[unt ...]
Habeant etc. Dies datus est etc. Et preceptu[m ...]
comiti quod mittat iiij. legales milites ad ipsam [...]
ad audiendum si ipsa misit ipsum Gaufridum ad res[pondendum]
pro ea et si ipsum attornare uoluerit ad lucrand[um ...]
loquela illa etc. et illos milites uenire faciat cor[am]
27 b. iustic' eum[8] etc. |

[1] [illegible], B.
[2] [illegible] Omnium Sanctorum [illegible] Magister [illegible] A. [illegible]
A. m. 25, B. m. 14.
[4] William Longchamp [illegible]
1542.
[5] A. m. 24; B. m. [illegible]
[6] [illegible], B.
[7] [illegible], B.
[8] [illegible] in partes [illegible] in A. [illegible] at full le[ngth]

-nricus de Boultona optulit se uersus Robertum de de placito quod esset responsurus de diuisis faciendis erram ipsius Henrici in Etona[2] et terram predicti i in Horewico. Lanc.

super hoc uenit Theobaldus Autein[3] et dicit quod itatu illo nulla fuit facta summonicio et Henricus hoc it.

ideo preceptum est uicecomiti quod secundum con-inem regni teneat in comitatu suo loquelam et modo[4] at ea occasione quod posita fuit per preceptum domini apud Westmonasterium, [5]nullam districtionem inde etc.[5]

-ndreas filius Radulfi de Thorpe appellat Ricardum ona de Salops'[7] quod simul cum Hugone fratre suo et filius[8] eius uenit ad domum predicti Radulfi patris ud Thorpe et peciit ab eo redditum xxx. sol. quem ebuit de arreragiis redditus de tenemento quod de eo in tali uilla etc., et quia statim non reddidit ei illos, precepit ipse predictis Hugoni et Reginaldo ut uiderent, ita quod cito post misit ipse eosdem Hugonem inaldum ad domum suam apud Trope et per missionem[9] t per preceptum nequiter et in felonia occiderunt suum, et hoc uidit ipse et audiuit ubi precepit eos rem suum occiderent, et hoc offert disracionare per suum etc. Northt.

Ricardus uenit et defendit pacem Dom. Regis etc., et nem et consilium et preceptum et totum etc. sicut onsideraverit sicut homo qui etatem transiit, et petit bcari quod non appellauit eum de facto, et ponit se patriam utrum appellatus sit per odium et atyam uel rum appellum et offert Dom. Regi tantum[10] etc. pro la inquisicione, et dicit quod idem Hugo j. anno eto recessit de patria sua cum quodam equo et nunquam

m. 24; B. m. 13.
-on, B; Houghton and Hor-ar Wigan.
-tayn', B; *Hautei*, A.
rr non not modo, A, B.
a aliquam lex inde uadiata aliquam loquela posita fuit apud Westmonasterium, nullam inde districtionem faciat, A.

[6] A. m. 25; B. m. 15d.

[7] *Salopesbyr'*, B.

[8] Corr. *filio*, B; *fil'*, A.

[9] *missionem*, B.

[1] A half mark, A, B.

rediit etc. Et quia Hugo et Reginaldus appellati de non uenerunt et uicecomes mandauit quod non fu inuenti, dictum est Andree quod sequatur in comitatu utlagentur uel capiantur, et interim Ricardus sit sub pl scilicet talium etc.

1549. Bers. [1]Henricus de Liuekenora petit uersus Reginaldu Albo Monasterio et Aliciam uxorem eius quod te conuencionem inter eos factam de xl. sol redditus cum in Wynterburnia, unde idem Henricus dicit quod conu illa facta fuit coram iusticiariis de banco, et ei arete redditus trium annorum scilicet sex libr. et petit arrera suum.

Et Reginaldus et uxor eius ueniunt et cognoscunt uencionem illam, set dicunt quod postea facta fuit inte alia conuencio, scilicet quod ipsi debuerunt dare ei marcas pro quieta clamancia illius redditus, unde reddid ei xl. sol. [2]et residuum soluent[2].

Et Henricus defendit[3] conuencionem etc., et quod quam recepit denarios illos et totum etc. Et ideo sideratum est quod defendat se xij. manu et ueniat cum tali die etc.

1550. North. [4]Auicia que fuit uxor Willelmi Biset optulit se iiij uersus Willelmum Britonem de placito duarum uirgat terre cum pertinenciis in Thekene[5] quas clamat ut ius etc., et in quas idem Willelmus non habet ingressum per Willelmum uirum suum cui etc. Et Willelmus uenit set se essoniauit de malo lecti, et essonium non ia et ideo terra capiatur in manum Dom. Regis et dies summoneatur etc. Et sciendum quod uisus petitus fuit exercitum de Biam, et remansit sine die, et iterum resum in eo statu etc., et essoniauit se tali die etc.

1551. Leic. [7]Assisa uenit recognitura, quis aduocatus tempore presentauit ultimam personam que mortua est ad eccl de Ryse, que uacat etc. cuius aduocacionem Petr

[1] A. m. 27; B. m. 15 d. The county is Bucks in B; Berks in A.
[2] Not in B.
[3] *defecit*, B.
[4] A. m. 25; B. m. 15 d.
[5] *Tekne*, B.
[6] Br. f. 347.
[7] A. m. 26; not found in B.

Faucumbergo clamat uersus Fulconem Basset prepositum de Beuerlaco et Hugonem de Melsa. Et Fulco et Hugo non uenerunt etc., set Magister Johannes procurator suus uenit, et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia dominus suus habet libertatem quod non debet placitare extra uillam de Beuerlaco de aliquo tenemento suo, et inde profert cartam domini J. Regis que hoc idem testatur.

Et Petrus dicit quod carta illa non debet ei nocere quia idem Fulco nunquam fuit in seisina de aduocacione illa et unde petit assisam. Et ideo procedat assisa, et ipsi resummoneantur etc. quod sint coram Rege[1] etc. et omnes recognitores attachientur etc. | [227.]

[2]Willelmus le Petyt uersus[3] Johannem Godeherte de placito assise mortis antecessoris per Ricardum filium Willelmi tali die. Idem dies datus est omnibus recognitoribus qui uenerunt. Et sciendum quod breue originale amissum est et fuit breue Regis Johannis et iuratores testantur quod uisus factus fuit de terra, et ideo assisa capiatur sine breui etc. Hertford.

[4]Et ad hoc facit quod habetis in rotulo de termino S. Michaelis anno sexto incipiente vij°. com. Cumb. inter W. de Bello Campo et Willelmum le Chamberlein quod licet breue originale deperditum sit si summonitus cognoscat summonicionem et quod se essoniauit ad summonicionem, et similiter si uicecomes cognoscat quod habuit breue, tenens respondeat sine breui. Nota. Cumb.

[5]Abbas de S. Albano questus fuit quod Henricus Bucuinte iniuste intrusit se in terram de Stanmere que fuit Roberti de Stanmere et cuius custodia ad eum pertinet eo quod idem Robertus de eo tenuit, etc.[6] Middl.

Et Henricus habet diem etc. ad respondendum de intrusione illa.

[1] *quod sint coram domino Rege in aduentu suo apud Eboracum*, B.

[2] A. m. 28 d; not found in B.

[3] This entry is among the essoins, so understand *essoniat se*, A.

[4] See last case. This note, most of which stands in the margin, is written in the copyist. Bracton, f. 189, deals with the loss of the original writ without citing cases. The form of citation here used, *Et ad hoc facit quod habetis*, is often used by Bracton.

[5] A. m. 30. The last membranes of this roll seem not to belong to Pasch. A. R. 5, and I find this case on the roll for Mich. A. R. 5 and 6, Cor. Reg. Roll. No. 12, m. 17 d.

[6] See above, Case 394, for later proceedings.

Et super hoc uenit Ricardus de la Graue et ipse est heres de terra illa, quia quidam Serlo de tenuit terram illam ut hereditatem suam. Id habuit duos filios, Robertum primogenitum et W postnatum, et Robertus habuit unam filiam nomine que fuit uxor Roberti de Stanmere predicti Marsilia habuit tres filios de predicto Robert Simonem Johannem et Radulfum, qui omnes m sine herede de corpore suo, et quia ipsi ita mortui herede de se, debet terra illa reuerti ad eundem Ri ad illum qui fuit filius Willelmi fratris predicti Rob Serlonis, et hac racione petit seisinam suam.

Et super hoc uenit Willelmus filius Radulfi, qu etatem, et dicit quod predictus Ricardus nullum iu terra illa, quia reuera terra illa fuit predicte Mars Roberti et quod ipsa habuit tres filios, Simonem, et Radulfum. Et Simon mortuus est sine herede suo, et credit quod Johannes similiter obiit sine he set ipse est filius Radulfi tercii fratris et heres desponsata, et ideo petit seisinam suam de heredit

Et Ricardus dicit quod idem Willelmus nullum in terra illa, quia ipse non fuit de uxore despo bene potest esse quod fuit filius Radulfi de suin ideo bastardus etc.

Et custos Willelmi dicit quod legittimus est et patet quia ipse est in seisina de terra que fuit Rad sui ut heres suus.

Et Abbas dicit quod predictus Johannes Willelmi adhuc uiuit, et quod eum uidit ad Lateranense[2], et petit seisinam suam talem quale quando predictus Henricus intrusit se in terram cum seisinam habuerit, libenter faciet inde quicqu debebit, cum heres cognitus fuerit.

Et super hoc recognitum est ad scaccarium cora bus quod Robertus de Stanmere auus predicti debuit[1] Dom. Regi xxiij marcas etc

[1] ... debuit repeated.
[2] The Council of 1215

Et Bonauita Judeus uenit et dicit quod idem Robertus debuit ei x. libr. et quod recordatum est per iusticiarios Judeorum quod idem Bonauita habuit seisinam de terra illa ut de uadio suo pro predicto debito per eosdem iusticiarios.

Et custos Willelmi dicit quod idem Willelmus non tenetur respondere de debito illo pro predicto Roberto auo suo, quia terra illa fuit hereditas Marsilie uxoris Roberti, ita quod Robertus non habuit terram illam nisi in custodia eum eadem Marsilia, et ideo petit iudicium si debeat de tali debito respondere.

Et Judeus dicit quod habuit[1] aliam terram de hereditate sua propria.

Et idem Willelmus dicit idem de debito quod Robertus debuit Dom. Regi.

Et quia contencio est inter predictos Ricardum et Willelmum quis eorum sit heres et preterea nescitur si Johannes mortuus sit nec ne, et preterea nullus dedicit quin feodum sit predicti Abbatis, consideratum est quod Abbas seisinam suam habeat ut de feodo suo, quousque constet ei quis eorum sit heres cognitus, et Dom. Rex recuperet debitum suum de terra et hereditate que fuit predicti Roberti, et Judeus similiter cum Dom. Regi placuerit post debitum suum solutum. | [227 b.]

PLACITA APUD WESTMONASTERIUM DE TERMINO S. MICHAELIS ANNO REGIS HENRICI SEXTO INCIPIENTE SEPTIMO.

Assisa uenit recognitura utrum una carucata terre cum pertinentiis in Toulleshuth' sit libera elemosina pertinens ad prebendam Ricardi de Elingeham quam habet in ecclesia S. Martini de Londonia, an laicum feodum Roberti de Cornilla. Essex.

Et Robertus uenit et uocat inde ad warantum Decanum S. Martini et Capitulum eiusdem loci per cartam suam quam profert et que testatur, quod idem Gaufridus Decanus etc. et ...ta ecclesie Capitulum concesserunt et hac carta con-

[1] Robert.

firmauerunt Roberto filio Roberti de Corneuilla terram de Toulleshuth' cum omnibus pert. suis que pertinet ad prebendam predicti Roberti de Corneuilla, habendam et tenendam quoad uixerit bene et in pace et honorifice, reddendo singulis annis predicto Roberto et successoribus suis xxx. sol. pro omni seruicio ad tales terminos etc. Et ut hec etc. His testibus etc.

Et Decanus et Capitulum per Ricardum capellanum attornatum suum ueniunt et bene cognoscunt cartam et non debent illam warentizare, quia non fit mentio in carta de aliquo dono, nec de homagio, nisi tantum de confirmacione et concessione, et ideo nolunt warentizare nisi curia consideraverit.

Et Robertus petit iudicium similiter desicut idem Ricardus est de capitulo et Decanus et Capitulum cognouerunt cartam, desicut ipse nichil clamat nisi in uita sua tantum et bene cognoscit quod terra illa est libera elemosina prebende ecclesie et quod post mortem eius debet ad eam reuerti. Et ideo iuratores inde sine die et ipsi exspectent iudicium suum.

1556. Surr. Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Waleswrthe, que uacat ut dicitur, cuius aduocacionem Gaufridus Lucy clamat uersus Priorem *Sullunt*[1] qui non uenit etc. et habuit diem per essoniatorem suum. Et ideo capiatur assisa per defaltam, set ponitur in respectum usque ad talem diem etc. pro defectu recognitorum quia tantum iij uenerunt et uicecomes habeat corpora aliorum etc.

1557. Midd. Assisa uenit recognitura si Rannulfus pater Godeline fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno mesuagio et acris et j. perticata terre cum pert. in Bramlegha die quo etc., unde Willelmus de Piro et Alicia uxor eius tenent etc. Qui ueniunt et uocauerunt ad warantum Willelmum filium Roberti qui est infra etatem et in custodia Rogeri Hucarie. Qui uenit et producit Willelmum et dicit quod Willelmus est infra etatem et quod Robertus pater suus obiit seisitus de terra illa et petit etatem suam.

[illegible] Southwick, Hants. Case 1570.
[illegible] p. 243. See below.

odelina dicit quod reuera Robertus obiit seisitus set le feodo immo in custodia ut dominus capitalis illius ideo non debet inde etatem habere.

Rogerus custos Willelmi dicit quod Robertus obiit ut de feodo et hoc bene patet, quia idem Robertus annos ante mortem suam et eciam dum idem Rouit infra etatem et in custodia domini sui capitalis seisinam de terra illa. Et Godelina hoc non de-t ideo Willelmus habuit[1] etatem suam, et cum etatem Etas. , resummoneatur loquela in eodem statu quo nunc

erus Mahaut petit uersus Agnetem de Gretingeham Suff. ionem ecclesie de Gretingeham cum pert. ut ius suum e Radulfus de Mohaut antecessor suus fuit seisitus Henrici Regis senis scilicet anno et die quo etc. ita esentauit quemdam clericum Leouricum nomine qui ntacionem suam fuit admissus capiendo inde expleta le Radulfo descendit ius illius aduocacionis Roberto , et de Roberto Radulfo filio suo, et de Radulfo[2] Rogero ut filio et heredi suo, et quod hoc etc. offert

Agnes uenit et defendit ius suum et seisinam Radulfi n etc., set dicit quod non debet ei inde responquia de eadem aduocacione fuit finis factus in curia [228.] icardi anno x°. inter Priorem de Gibewico petentem de Coleuilla et Agnetem uxorem eius deforciantes ographum quod ipsa profert et quod testatur, quod Prior et Canonici de Gibewico remiserunt et quietum runt totum ius et clamium quod habuerunt in preclesia ipsis Arn' et Agneti uxori eius et heredibus de cessoribus in perpetuum, et desicut finis inde factus in uita Radulfi patris eiusdem Rogeri sine clamio pponeret, non uult inde respondere nisi curia conerit.

Rogerus dicit quod hoc non debet ei nocere, quia uus tunc fuit in Wallia in seruicio Dom. Regis cum Cestrie ubi tunc fuit maxima guerra inter Lewelinum

[1] Corr. *habeat* ? [2] Originally *Roberto*, but corrected.

et Dom. Regem et Comitem Cestrie, et inde pr sectam.

Et Agnes uenit et dicit quod bene potest esse quod pater suus tunc non fuit presens, et spreto hoc, ponit magnam assisam Dom. Regis, et petit recognicionem quis eorum maius ius habeat in aduocacione illa, et Dom. Regi j. marcam pro habenda inquisicione de ter Leurici persone quia obiit ante tempus illud[1]. Di est etc. Et non fiat mencio in breui de tempore, set inc tur per iuratores[2] ad assisam capiendam.

1559. Midd. [3]Willelmus de Albo Monasterio petit uersus Johan de Trumpintona et Agnetem uxorem eius dim. uirg cum pert. in Hikenham quam Radulfus le Tayllur et B cia uxor eius clamauerunt uersus Matillidem de Albo M terio per assisam mortis antecessoris, et unde eadem Ma in eadem curia uocauit eundem Willelmum ad warar uersus eos, qui ei warentizauit et uocauit inde ad waran predictos Johannem et Agnetem etc.

Et Johannes et Agnes ueniunt et dicunt quod nolun hoc breue respondere nisi curia considerauerit, quia i Willelmus reuera terram illam warentizauit eidem Mat et postea per defaltam suam propriam illam terram a sine hoc quod ipsos uocasset ad warantum, et desicut defaltam suam amisit et ipse nunc est extra seisinam p iudicium si debeant ad hoc breue respondere. Et Will hoc cognoscit et petit iudicium.

Et quia Willelmus hoc cognoscit, consideratum est Johannes et Agnes non respondeant et ideo sine di Willelmus in misericordia.

1560. Heref. Iuo filius Bricii petit uersus Johannem filium I unum mesuagium et viij. acras terre cum pert. in Hale ut ius suum etc. unde ipse Iuo fuit seisitus ut de feod iure et in dominico tempore J. Regis capiendo inde exp ad ualenciam etc. et hoc offert etc. sicut curia consideraue

[1] She wishes to make the demand ... that Leofric was pr... in Henry the First's time ... See Br. f. 57 b.

[2] Perhaps ... [illegible]

[3] This case is cited by Br f. 252 b. He mentions also stages in the litigation which appear in the note-book.

* Sic.

Et Johannes uenit et defendit ius suum et seisinam suam, et dicit quod non debet ei inde respondere, quia terra illa habuit quedam[1] Matillis auia sua cuius heres ipse est, et obiit inde seisita ut de feodo et hereditate sua, et post mortem suam intrauit ipse[2] Johannes ut frater eiusdem Iuonis primogenitus et heres in terram illam ut in hereditatem suam, et desicut ipsi sunt fratres ex uno patre et una matre et idem Johannes est primogenitus, petit iudicium si debeat ei inde respondere.

Et Iuo dicit quod ipsa Matillis in ligia potestate sua dedit ei terram illam per cartam suam quam profert et que testatur quod constituit eum heredem suum de terra illa et ei dedit terram illam, unde dicit quod ipsa dimisit se et exiuit de terra illa quando donum ei fecit, et fuit alibi per iij. dies et tunc rediit et remansit ibi et in custodia sua[3], et non obiit seisita ut de feodo et inde ponit se super iuratam. Et Johannes similiter ponit se super patriam quod obiit seisita ut de feodo. Et quia Iuo cognoscit quod Matillis obiit inde seisita, et quod ipsa uixit per multum tempus post donum illud, consideratum est quod Johannes eat inde quietus et Iuo perquirat sibi breue de noua disseisina si uoluerit, et sit in misericordia etc.

61 Herbertus de Stoctona attachiatus fuit ad respondendum Willelmo Comiti Warenne quare secutus est placitum in curia cristianitatis de laico feodo ipsius Comitis in Stoctona contra etc., unde idem Willelmus Comes queritur quod per hoc quod traxit eum in placitum de communa pasture et de pannagio et huiusmodi, deterioratus est etc. et inde producit sectam que etc. | Sussex. [228 b.]

Et Herbertus uenit et cognoscit bene quod exigit decimam suam de pannagio porcorum et uidetur ei quod bene potest hoc facere. De communa pasture dicit quod nichil petit nisi decimam de ouibus et agnis et lana et huiusmodi que pascuntur in pastura illa.

Et Comes dicit quod ipse exigit decimum denarium de denariis quos capit de hominibus suis sicut de redditu assiso

[1] *quedam* interlined.
[2] *ipse* interlined.
[3] See Br. f. 42.

filia Willelmi tenet, et de decem acris terre cum Breintoft, quas Johannes filius Thome tenet, nec ne, redictus Willelmus de Promys ante iter suum pre- ouatam terre etc. dedit Simoni quondam uiro dicte et alias x. acras in Brientoft predicto Johanni filio ro homagio et seruicio suo, ita quod idem Simon et s fuerunt inde seisiti ut ex dono predicti Willelmi suum, nec ne, de quibus terris predicti Austinus et Johannes et Sarra, Willelmus et Alicia clamant tres ersus eos ut racionabilem porcionem ipsarum Emme Alicie de hereditate predicti Willelmi patris earun- atris ipsius Juliane cuius heredes etc.

Nota quod potest quis esse seisitus die quo iter et eodem die dare et ita non mori seisitus in itinere[1].

tores dicunt quod Willelmus de Promys die quo iter ripuit fuit seisitus de utraque terra, set eodem die arripuit dedit terras illas predictis Simoni et Johanni o quod si rediret de peregrinacione sua tunc haberet suam, sin autem, tunc remaneret terra illa ipsis t Johanni, set reuera per magnum tempus ante iter omiserat[2] eidem Johanni terram illam et quoddam ei fecerat, et die quo iter suum arripuit sigillum scripto apposuit et in seisinam eosdem Simonem et m posuit. Dicunt eciam quod Hugo de Hathering- lit eidem Willelmo de Promus predictam bouatam decem acras pro homagio suo per octo dies antequam n arriperet. Et quia idem Astinus et alii petentes in narracione sua quod ipsi Simon et Johannes ngressum habuerunt in terram illam nisi per Hugo- Hatheringtona capitalem dominum suum qui post lelmi illam terram eis dimiserat, consideratum est i nichil capiant per hanc iuratam et sint in miseri- o falso clamore.

orlati sunt etc. | 1229.

es que fuit uxor Roberti de Actona petit uersus Midd.

r f. 264, where the point ed whether a person is the day of his death (with- suing of the writ of mort if on that day he gives way

[2] Corr. *promiserat*.

[3] This case is quoted at length Bracton, f. 306 b, *anno R. H.* 8º *coram Martino in banco*; no term is mentioned and the year is wrong, for clearly this is the case.

Isobellam que fuit uxor Aluredi de Berkinges terciam partem tercie partis unius carue. terre cum pert. in Actona ut dotem suam etc.

Et Isobella uenit et dicit quod non debet inde dotem habere, quia ipsa Agnes reuera aliquando fuit desponsata eidem Roberto, set postea per perquisitum eiusdem Agnetis pro parentela quam ei imposuit partita fuit de ipso Roberto per censuram ecclesiasticam apud S. Paulum de Londonia. Et

De uxore partita a uiro propter parentelam et postea dotem petit. Episcopo ad inquirendum.

postea idem Robertus eandem Isobellam solempniter desponsauit apud Londoniam sine contradiccione eiusdem Agnetis. Et postea cum ipso Roberto fuit sicut cum uiro suo per septem annos et dimidium, et cum ea obiit apud Actonam ut uir suus etc.

Et Agnes dicit quod numquam partita fuit, et si ipsa Isobella ei desponsata fuit hoc fuit iniuste, quia numquam partita fuit. Et quesita ubi moram fecit per illos septem annos et dimidium, dicit quod apud Wintoniam et quod Robertus uir suus illam posuit ibi, et quod idem Robertus moram fecerit[1] interim apud Actonam.

Consideratum est quod mandetur Episcopo Londoniensi quod cum Agnes peteret etc. predicta Isobella obiecit etc. quod nullam dotem habere debuit quia diuorcium celebratum fuit etc. apud S. Paulum inter eos et quod inde diligenter inquirat ueritatem etc.

1565. Johannes filius Rogeri petit uersus Hugonem filium
Norht. Roberti duas partes tercie partis dim. uirg. terre cum pert. in Ilpen' et uersus Margeriam matrem eiusdem Hugonis terciam partem tercie partis dim. uirg. terre cum pert. in eadem uilla ut ius suum, unde Hawisia mater sua fuit seisita etc. tempore Regis Ricardi capiendo inde etc., quia Hawisia habuit tres filios scilicet ipsum Johannem, et Robertum patrem eiusdem Hugonis, et Radulfum filium Rogeri, unde petit terram illam sicut partem suam, quia terra partibilis est.

Et Margaria uenit et uocat predictum Hugonem filium suum ad warantum de illa tercia parte. Et Hugo uenit et ei warantizat, et respondit de toto et dicit quod n[illegible]

[1] [illegible]

it inde seisita sicut predictum est, set ipsa Hawisia terram dedit Roberto filio suo et patri eiusdem ro homagio et seruicio suo per magnum tempus m suam, et inde ponit se super iuratam.

annes uenit et dicit quod Hawisia nunquam terram dit, set reuera Hawisia fuit debilis et senex, et rtus et Radulfus filii sui per impotenciam suam erram suam et illam tenuerunt et fecerunt inde suam dum idem Johannes fuit in partibus trans-scolas, et hoc bene patet, quia idem Radulfus uria Dom. Regis cognouit et reddidit ei partem e quod ipse tenuit etc.

go dicit quod Hawisia per xx. annos ante obitum t patri suo terram illam, et defendit quod terra t partibilis, et offert Dom. Regi etc. pro inquisi-nda etc.

annes dicit quod pater Hawisie habuit duos psi tres habuerunt tres uirgatas terre de hereditate m scilicet unusquisque unam uirgatam terre.

nit Hugo, et quesitus utrum tenere se uellet ad wisie uel ad hoc quod terra non est partibilis, dicit onum. Et quesitus si quid habeat de dono, dicit il habet nisi quod pon' se super patriam. Et petit inde iudicium. Et desicut nullam cartam ono, nec aliquid inde ostendit nisi simplicem uocem, m est quod Johannes recuperauit seisinam suam misericordia etc.[1]

de Ponte Roberti[2] petit uersus Ceciliam de Auc- Essex.
od warentizet ei manerium de Suttona cum pert. tenet et de eo[3] tenere clamat, et unde cartam ecilie habet etc., unde idem Abbas queritur quod tam illam implacitauit ipsa eandem Abbatem in ianitatis de eadem terra et eum uexauit per quod is est et dampnum habet ad ualenciam xl. marc. e producit sectam.

ilia per attornatum suum uenit et cognoscit cartam

Br. f. 33 b.
ertsbridge, Sussex.

[3] Corr. *ea*.

et domum et illam terram ei warentizat, et defendit etc. [illegible] et numquam traxit eum in placitum etc. et hoc offert [illegible]
Nota[1]. etc. Set quia Cecilia non est presens nec potest per attornatum suum legem uadiare, datus est eis dies talis etc. [illegible]
[illegible] tunc ueniat ipsa ad legem uadiandam etc.[1]

1567. Buck. Jurata uenit recognitura per xij. milites ad recognoscendum que iura et quas consuetudines Dom. J. Rex habuit de feodis Comitis Willelmi Marescalli et G. de Clare Comitis Gloucestrie in comitatu Buckingham tempore pacis ante guerram motam inter ipsum J. Regem et barones suos Anglie. Et Comes Gloucestrie uenit et presens est. Et Comes Marescallus non uenit et summonitus fuit et habuit eciam diem in banco etc. ideo capiatur iurata per defaltam eius.

Juratores dicunt quod tempore pacis ante guerram [illegible] runt quod omnia feoda de feodis Giffardi[2] exceptis [illegible] fecerunt sectas sicut alie terre uicine et alia feoda de comitatu [illegible] in omnibus rebus. Et ideo consideratum est quod Dom. Rex habeat seisinam suam sicut pater suus habuit, et uicecomes sectas illas recipiat etc.

1568. Midd. Thomas le Peirer petit uersus Willelmum filium Reyneri et Saherum filium Henrici unum mesuagium cum pert. in Westmonasterio ut ius suum etc., unde Petrus pater suus fuit seisitus ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis etc.

Et Willelmus et Saherus ueniunt et defendunt ius suum et seisinam patris sui et totum etc. et ponunt se in magnam assisam Dom. Regis et petunt recognicionem fieri utrum ipsi maius ius habeant in mesuagio illo an predictus Thomas.

Post uenerunt omnes et ponunt se in quandam iuratam[3] de militibus et aliis secundum predicta uerba etc. Dies etc.

1569. Devon. [4]Matillis de Curtenay petit uersus Robertum de Curtenay quem Reginaldus de Curtenay uocauit etc. et qui et warantizauit manerium de Chameleghe cum pert. ut ius suum, et [illegible] illud unde ipsa fuit seisita ut de maritagio suo ex [illegible]

[1] By the consent. As to wager of law by attorney see above, Case 1124.
[2] The [illegible] of the Giffards, [illegible] had been divided between the families of Marshall and Clare. See Dug. Bar. vol. I. p. 60.
[3] A jury is preferred to a grand assize, perhaps as more expeditious.
[4] For earlier proceedings see case 170.

filii Regis patris sui tempore Regis H. aui etc. et tempore Regis Ricardi et postea tempore Regis J. o inde expleta etc.

Robertus uenit et defendit ius suum et seisinam patris sui et seisinam suam et totum etc. Et dicit edictus Robertus filius Regis non habuit terram illam r Matillidem de Auerenches uxorem suam cuius is terra illa fuit et de ipsa Matillide descendit terra visie filie sue matri eiusdem Roberti de Curtenay que i Willelmi de Curey[1] uiri eiusdem Matillidis, et desicut mat ex parte Roberti filii Regis ponit se in magnam Dom. Regis et petit recognicionem fieri utrum ipse us habeat in terra illa ex parte predicte Matillidis, uel , ut ex parte Roberti filii Regis sicut ipsa clamat etc.

Matillis uenit et dicit quod non uidetur ei quod magna ebeat inde fieri, quia predicta Matillis de Auerenches ua non habuit terram illam nisi in uita sua per conem inter eas factam. Et inde profert cartam eiusdem is de Abrincis que testatur quod conuencio et finalis ia facta est inter eandem Matillidem de Abrincis et em de Curtenay filiam eius super omnibus querelis et ibus inter illas habitis, quod eadem Matillis in pace et concedit dicte Matillidi matri sue totam Chalue- a Denonia et alias terras in Normannia habendas et s in uita sua nisi forte habitum religionis susceperit i forte predicta M. de Abrincis obierit siue religionis i susceperit terre prenominate et omnes alie terre edicta Matillis de Abrincis tenet in Anglia et in nia remanebunt eidem Matillidi de Curtenay libere e et absolute et heredibus suis, unde si curia con- rit quod si[2] magna assisa debeat fieri, libenter illam t.

Robertus defendit cartam et sigillum et conuencionem um et seisinam suam sicut predictum est et ponit se am assisam Dom. Regis sicut predictum est.

quia Robertus dedicit cartam et conuencionem, con-

[1] ee above, vol. 1, p. 138.
[2] Om. si.
[1] m. ex.

sideratum est quod magna assisa sit inter eos quia ex diuersis petunt[1].

1570. Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis
Suthr. presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Walewrthe, que uacat etc., cuius aduocacionem Gaufridus
[230.] de Lucy clamat uersus Priorem de Suwic, qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ecclesia illa non uacat, quia quidam Willelmus est inde persona et fuit octo annis transactis.

Et Gaufridus dicit quod hoc non debet ei nocere quin assisa procedat, quia ipse Willelmus non fuit admissus ad ecclesiam illam per presentacionem ipsius Prioris, immo Episcopus Wintoniensis illam contulit eidem Willelmo auctoritate consilii Lateranensis.

Et postea idem Gaufridus dicit quod aliquando ante guerram motam inter Dom. Johannem Regem et barones suos Anglie, Gaufridus de Mandeuilla Comes Essexie arrainauit assisam ultime presentacionis de aduocacione predicte ecclesie. Et superuenit guerra per quam ipsa assisa tunc remansit capienda. Unde idem Gaufridus de Lucy dicit quod predictus Gaufridus de Mandeuilla ei dedit quicquid iuris ipse habuit in illa aduocacione et petit assisam.

Et Prior dicit quod non debet inde assisa fieri et profert cartam cuiusdam Matillidis de Boelande et Roberti filii Petri fratris scilicet primogeniti Gaufridi filii Petri, in qua continetur quod ipsi Robertus et Matillis dederunt et concesserunt deo et Beate Marie de Suwik et canonicis etc. capellam de Waleworthe quantum ad eos pertinet etc. in liberam puram etc. Profert eciam confirmacionem Ricardi quondam Wintoniensis Episcopi, que donum illud ei confirmat, et unde uidetur ei quod assisa non debet inde fieri etc.

Et Gaufridus uenit et dicit quod ipsa carta predictorum Roberti et Matillidis non debet ei nocere, quia predicta Matillis nichil habuit in Walewrthe nisi tantummodo dotem, nec eciam predictus Robertus filius Petri umquam fuit seisitus de Walewrthe per quod donum inde ei posset facere.

[1] If both of them claimed by descent and they agreed about the pedigree there would be no grand assize.

stea uenit idem attornatus Prioris et dicit quod Prior
.[1] post donum ei inde factum semper[1] presentauit
as unde ipse dicit quod ipse presentauit ultimam
am que obiit ante istum Willelmum qui nunc est
a nomine Rogerum.

Gaufridus de Lucy dicit quod antecessor predicti
s Gaufridi ipsum Rogerum presentauit et petit assisam

st uenit Prior et concessit assisam, set ponitur in
:um usque ad talem diem etc. pro defectu recognitorum

ITA APUD WESTMONASTERIUM DE TERMINO . HILLARII ANNO REGIS HENRICI FILII EGIS JOHANNIS SEPTIMO[3].

sisa uenit recognitura si Hugo filius Roberti auunculus mi de Heddenesora et Walteri Maunselle fuit seisitus inico suo ut de feodo de una caruc. terre cum pert. in ham die quo etc., et si etc., quam terram Robertus de iis et Johanna uxor eius tenent. Qui ueniunt et dicunt enent terram illam in proparte sororum, unde uxores mi de Auerenches et Johannis de Beuilla[4] sunt partisui, et sine eis nolunt respondere nisi curia consider- Buck.

Walterus et Willelmus dicunt quod ipsi participes non exspectari, quia idem Robertus et Johanna integre manerium illud de Chipeham, et predictus Hugo fuit eiusdem Roberti et terram predictam de eodem Roberto die quo obiit, unde idem Walterus et Willelmus dicunt idem Roberto remansit manerium illud sicut Willelmus elande tenuit ad porcionem suam, scilicet hoc quod in dominico in dominico, et quod tenuit in homagiis et

' this term B = Coram Rege . 16. A few cases I have not but this may be due to an almost total loss of a membrane.

[3] B. m. 2.

[4] *Bouilla*, B.

seruiciis eodem modo, et desicut idem Hugo fuit homo [illegible]
petunt iudicium si participes debeant exspectari, nec ne.

Et Robertus et Johannes[1] hoc non dedicunt. Et [illegible] respondeant[2]. Et ipsi ueniunt et nichil dicunt quare etc. Et ideo procedat assisa, set ponitur in respectum usque ad talem diem pro defectu recognitorum, quia tantum x uene[illegible]runt etc.

1572. [3]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis
Bed. presentauit etc. ad ecclesiam de Herlingedona, que uacat etc.
1229 b. [illegible] cuius aduocacionem Ricardus Pirot clamat uersus Priorem de Dunstaplia. Qui uenit per attornatum suum et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia Radulfus Pirot auus eiusdem Ricardi dedit ecclesiam illam cuidam clerico Philippo [illegible] qui ultimo obiit[4], et post donum illud idem Radulfus [illegible] domui sue[5] ecclesiam illam per cartam suam quam profert [illegible] que hoc testatur etc.[6]

Et Ricardus uenit et dicit quod carta illa de Radulfo [illegible] debet ei nocere, quia si umquam facta fuit, fuit facta postquam idem Radulfus dimiserat se de tota terra sua, et postquam idem Radulfus susceperat habitum religionis in Abbacia [illegible] Woburnia ita quod quando facta fuit, idem Radulfus nullam terram tenuit, et inde ponit se super testes nominatos [illegible] carta, et si hoc non sufficit, ponit se inde super patriam [illegible] super iuratam si curia consideraverit.

Et Prior dicit quod facta fuit in ligia potestate sua [illegible] dum idem Radulfus fuit in seisina de tota terra sua, ita quod post cartam illam factam, tenuit idem Radulfus terram [illegible] per decem annos et hoc offert etc.

Et Ricardus hoc defendit. Ideo fiat inde iurata [illegible] ueniat tali die[7] ad recognoscendum utrum Radulfus fuit [illegible] ligia potestate quando habuit terram etc. uel postquam dimiserat etc. dedit domui de Dunstaplia predictam ecclesiam etc.

[1] Corr. [illegible], B.
[2] See Br. f. 129, 129 b.
[3] [illegible]
[4] Supply [illegible], P.
[5] [illegible] B.
[6] [illegible] produces charters of Robert D'Aubeny and of Henry II.
[7] [illegible] et ueniat per milites [illegible] etc. [illegible] Marie, B. The [illegible] for the jury is stated [illegible] differently in B. It seems that the Prior was successful. Ann. [illegible] p. 80.

[1]Gunnora que fuit uxor Johannis filii Hugonis petit uersus Petrum filium Hereberti terciam partem duarum parcium duarum carruc. terre cum pert. in Thedmerse[2] ut dotem suam, unde predictus Johannes quondam uir suus eam dotauit etc. Et Petrus dicit quod Matillis de Berneres habet dotem suam de eadem terra per preceptum Dom. Regis, et petit iudicium si debeat duabus feminabus[3] dotem facere. Et quia ipsa Gunnora eodem modo clamat dotem uersus eandem Matillidem, remaneat loquela sine die uersus Petrum, donec sciatur quid factum fuerit inter eam et Matillidem etc. Berks.

[4]Willelmus Lungespeye Comes Sarrisbirie per attornatum suum petit uersus Thomam de Berkelay cc. et xl. marcas quas ei debet pro Roberto de Berkelay fratre suo cuius heres est etc., unde profert cartam eiusdem Roberti que testatur quod idem Robertus ob magnam necessitatem suam mutuo accepit tantum etc. reddendum infra duos annos etc. contentos in cirographo etc. Glouc.

Et Thomas uenit et dicit quod de eodem debito inplacitatur ipse a Comite Willelmo Marescallo, qui ut dicit fuit plegius Roberti fratris sui de eodem debito, ita quod loquela est super iudicium inter eum et Comitem Marescallum, et petit iudicium si ambobus de uno et eodem debito debeat respondere.

Et Comes Sarrisbirie dicit quod nichil scit de placito Comitis Marescalli, set uersus eundem Thomam sicut uersus capitalem debitorem petunt[5] debitum illud, et inde petunt[5] iudicium.

Et Thomas dicit quod idem Comes Sarrisbirie cepit se de debito illo ad Comitem Marescallum, ita quod Marescallus satisfecit inde eidem Comiti, et ipse Comes Marescallus hoc cognouit coram insticiariis ultimo itinerantibus, et idem Comes Marescallus intrauit in soltam de lx. marcis, et inde reddidit sectam.

Et Comes per attornatum suum uenit et defendit contra eum et contra sectam suam, quod nunquam cepit se ad ipsum

[1] B. m. 2 d. This case is cited by Bracton, f. 306 b. For more of this dispute see Cases 1120 and 1176.
[2] *Thedmersour'*, B.
[3] *uxoribus*, B.
[4] B. m. 3.
[5] Corr. *petit*, B.

Comitem Marescallum, et hoc offert defendere etc. [1]Et ideo consideratum est quod Comes defendat se xij. manu et ueniat tali die etc.

1575. Deuon. [2]Willelmus Paynel per attornatum suum petit uersus Walterum de Sonewella dim. uirg. terre cum pert. in Ber et unum ferlingum terre cum pert. in Smithenecota et septem acras terre cum pert. in Hamme ut ius suum.

Et Robertus de Sonewella filius ipsius Walteri uenit et dicit quod Walterus pater suus essoniauit se de malo lecti et habuit languorem et adhuc languidus est et ipsum misit pro eo ut responsalem suum ad respondendum pro eo et ad lucrandum uel perdendum. Et dicit quod Abbas de Dunkeswella debet ei terram illam warentizare, et inde uocat eum ad warantum. Habeat eum tali die per auxilium curie. Et uicecomes mittat iiij. milites ad predictum Walterum ad audiendum si ipsum Robertum misit pro eo ad respondendum et si ratum habeat hoc quod ipse respond'[3] et si eum attorn'[4] etc.

1576. Buck. [231.] [5]Auicia que fuit uxor Hugonis le Heyr[6] petit uersus Johannem le Enfant terciam partem xij. acrarum terre cum pert. in Haremede ut dotem suam etc. |

Et Johannes uenit et dicit quod non tenet terram illam nisi ad terminum xviij. annorum et nichil clamat nisi terminum suum, et inde profert cyrographum quod hoc testatur, et inde uocat ad warantum Gilebertum filium et heredem predicti Hugonis qui est in custodia Willelmi Marescalli. Habeat eum per auxilium curie tali die etc. Et tunc respondeat Willelmus Marescallus de catallis eiusdem Johannis asportatis etc.

1577. Lanc. [7]Simon Grubbeheuede optulit se iiij[to] die uersus Ricardum filium Ricardi de Lathum qui se essoniauit de malo lecti uersus eum de placito terre etc. Et Ricardus non uenit etc. set quatuor milites ad eum missi scilicet tales[8] etc. uenerunt et dicunt quod fuerunt apud Lathum secundum breue D…

[1] B. has not this judgment but gives an adjournment. Observe that the *plaintiff* is to make his law.

[2] B. m. 3.

[3] *respondeat*, B.

[4] *attornare uoluerit*, B.

[5] B. m. 3.

[6] *Hert*, B.

[7] B. m. 3.

[8] Names in B.

od ad eos uenit, et ibi non inuenerunt predictum , quia iacet apud Knolle. Et hoc idem inuentum llis ita quod error fuit clericorum, et ideo preceptum tis quatuor militibus quod eant apud Cnolle et ant, et si non sit langor, tunc [1]dent ei diem etc. et ant milites ad testificandum etc.[1]

us[3] de Bassingeburnia petit uersus Robertum de luocacionem ecclesie de Wynepol cum pert. ut ius le Berengerus de Borray fuit seisitus ut de feodo et ta quod illam dedit cuidam Roberto capellano suo, sentacionem suam fuit admissus capiendo expleta e illo Berengero, descendit ius illius aduocacionis filio suo, et idem Gerardus dedit Alexandro de urnia patri ipsius Alani feodum dimidii militis cum is in Winepol cum omnibus pertinenciis suis et cum quod habuit in aduocacione illius ecclesie, et de illo descendit ius illius aduocacionis ipsi Alano ut eredi suo, et quod Berengerus fuit ita seisitus et i descendit ius etc. offert etc. Cantebr.

bertus uenit et defendit ius suum sicut curia ierit et ponit se in magnam assisam Dom. Regis, et gnicionem fieri, quis eorum maius ius habeat etc., nsiderauerit quod assisa debeat inde fieri. Et quia n est heres Berengeri, nec aliquid clamat nisi ex rdi, consideratum est quod nulla fiat inde assisa, et rtus inde sine die, et Alanus in misericordia quia le alieno iure et alterius seisina quam antecessorum

i de Drybi attachiatus fuit ad respondendum Abbati stedia quare non tenet ei finem factum in curia Regis apud Westmonasterium inter ipsum Simonem num Abbatem predecessorem predicti Abbatis de pasture in Tumby[7], unde cyrographum etc. quod Linc.

i diem a die Pasch. in c. idem dies datus est si sit langor tunc ueni- odem die ad testifican-

[3] *Alexander*, B. But afterwards B. has *Alanus*.

[4] *sequitur*, B.

[5] Bracton, f. 376, cites this case.

[6] B. m. 5 d.

[7] *Tuneby*, B.

idem Abbas profert et quod testatur, quod ipse concessit predicto Abbati communam in tota pastura de Tunnesy omnibus propriis animalibus et pecoribus suis leuantibus et cubantibus ad grangiam suam de Longwathe, unde idem Abbas per attornatum suum queritur quod contra finem illum cepit ipse Simon aueria sua et imparcauit multociens ita quod parci sui mortui fuerunt in parco et alia dampna ei fecit et fossata leuauit infra pasturam illam per que deteriorati sunt et dampnum habent ad ualenciam xl. marc. et inde producit sectam.

Et Simon per attornatum suum uenit et cognoscit finem et cyrographum, set defendit contra eum et contra sectam suam quod in nullo uenit contra finem, nec aueria sua cepit in pastura, nec per eum aliquod dampnum habet, et defendit deterioracionem etc. et totum etc., et hoc offert defendere etc. Et ideo consideratum est quod defendat se xij. manu. Et ueniat cum lege tali die etc., et quia cognoscit finem habeat Abbas breue ad uicecomitem quod secundum propertum cyrographi habere faciat eidem Abbati communam illam. Et si fossatum leuauerit infra communam illam, illud prosterni faciat ita quod pastura illa sit in eodem statu quo fuit quando concordia facta fuit inter eos etc.

1580. Wigorn. [1]Almaricus de S. Amando et Isolda uxor eius petunt uersus Ricardum de Cahannes[2] et Sarram uxorem eius tерciam partem tercie partis uille de Kideministro cum pertinenciis ut dotem eiusdem Isolde, ita quod idem Ricardus et Sarra uocauerunt inde ad warantum Johannem Biset fratrem et heredem Willelmi Biset quondam uiri eiusdem Isolde. Et mb. 11. Johannes summonitus fuit semel et iterum et fecit les defaltam, ita quod per defaltam eius capta fuit in manum Dom. Regis terra in Kideministro ad ualenciam predicte tercie partis, et uicecomes mandauit diem capcionis. Set super hoc uenit predictus Almaricus et dicit quod predicta terra in Kideministro que capta est in manum Dom. Regis sua est et quod Johannes nullam terram habet in Kideministro, quia ipse et Isolda uxor eius tenent totam terram illam in ...edeam terre in Suthantona. Et Ricardus et Sarra

[1] E. m. 7. [2] Kahanneys, B.

hoc non dedicunt. Et ideo Johannes de nouo summoneatur in comitatu Suthantone quod sit tali die etc. ad warentizandum etc.

[1]Elyas de Radlegha summonitus fuit ad ostendendum quid iuris ipse clamat in xl. acris terre et in tribus acris prati in Suttona, de qua terra et de quo prato concordia facta est in curia Dom. Regis inter Priorem Hospitalis Jerosolime in Anglia et Warinum filium Warini filii Fulcheri, et unde idem Warinus dicit quod idem Elyas non habet ingressum in terram illam et pratum nisi ad terminum de ipso Warino etc., et unde idem Prior dicit quod Warinus illam terram eidem Elye dimisit postquam illam concesserat eidem Priori. Et Elyas uenit et bene cognoscit quod illam habet ad terminum .iiij. annorum unde adhuc aretro sunt x. anni, et non[2] dedicit quod illas[3] recepit postquam illam dimiserat eidem Priori. Et ideo consideratum est quod Prior habeat seisinam suam secundum finem factum inter eos, et quod Warinus faciat eidem Elye escambiam ad ualenciam usque ad terminum suum completum. Kent.

[4]Jurata uenit recognitura de consensu parcium per tales[5] etc. ad recognoscendum si Dom. Elyensis Episcopus et homines sui de Chayhuthe, Eye, Hermingesheye et de Dittona solent et debent habere communam in marisco qui est inter Bodekesham terram G. de Clare Comitis Gloucestrie et predictas uillas etc. uel non, in quam iuratam predictus Johannes Episcopus et G. de Clare Comes Gloucestrie se posuerunt[6]. Cantebr.

Et omnes predicti iuratores dicunt quod sciunt bene quod Episcopi Elyenses et homines sui de predictis uillis solent habere communam suam in marisco inter predictas uillas multo tempore transacto scilicet a tempore Episcopi Gaufridi semper usque nunc[7], et ut audiuerunt dici ante tempus Episcopi Gaufridi[8], set non sunt certi si illam habere debent

[1] B. m. 7.
[2] B [illegible], but the text seems [illegible] right.
[3] [illegible], B.
[4] B m. [illegible].
[5] Thirteen names in B.
[6] The places are Clayhythe, Quy, Horningsea, Fen Ditton, Bottisham.
[7] *usque hodiernum diem*, B.
[8] Supply *scilicet tempore Episcopi Nigelli*, B. Nigel died in 1169 and was succeeded by Geoffrey.

de iure uel non, quia incerti sunt qualem ingress
Episcopi et homines sui habuerunt in communa
Dicunt eciam quod tempore Ricardi Regis debuit
perambulacio fieri inter predictas uillas de predicto ma
cum homines de uisneto debuerunt [1]facere perambula
nesciuerunt immo dixerunt Episcopo et suis et dom
Bodekesham Angl' etc.[1]

Et ideo consideratum est quod Episcopus et homi
de predictis uillis remaneant in seisina sua de p
communa sua in predicto marisco, et si Comes u
implacitare eum per breue de recto, bene licebit
Comes non incidit in misericordiam, quia de co
parcium capta fuit iurata et per conuencionem. Et
satisfaciat Episcopo de dampno tanti[2] etc. Et omnia
facta occasione predicte pasture inter omnes[3] predicti E
et predicti Comitis per hanc iuratam hinc inde remit
ita tamen quod satisfiat eis qui dampna habuerunt
catallis suis quam de corporibus etc.

1583. [4]Willelmus Ruffus summonitus fuit ad respond
Stafford. quid iuris ipse clamat in aduocacione ecclesie de Wa
quam Magister Serlo de Sunninges tenet ex dono I
Regis patris Dom. Regis etc., et unde Dom. Rex est
tus, et unde idem Serlo queritur quod predictus Wil
distringit eum et aueria sua cepit et multa alia
intulit eo quod noluit habere eum pro aduocato suo de
ecclesia, quia iam xij. annis transactis postquam ec
illam tenuit ex dono predicti Dom. J. Regis quolib
cepit aueria sua et blada sua de decimis suis, et ea
et homines suos cepit et imprisonauit, et de quodam se
suo xij. marcas abstulit etc.

Et Willelmus uenit et in primo dicit quod nichil
in aduocacione illa nisi ad uoluntatem Dom. Reg
aduocatus est illius ecclesie, et ipse manerium illud te

[1] [1] B. has *facere perambulacionem illam facere nesciuerunt, immo dicebant Episcopo et suis et domino de Bodekesham anglice i wom is to wel etc.* The Anglo-Saxon word *geweoma* means noise; and seemingly the upshot of this, probably proverbial, saying is that bluster is all w
Prof. Skeat, who kindly c
this to me, referred to 'Brag
dog.'

[2] Eighteen pounds, B.

[3] Sic B; corr. homines.

[4] B. m. 9.

ntecessores Dom. Regis, et bene concedit quod Dom. Rex est luocatus illius ecclesie, et nichil clamat in aduocacione nisi llam habere possit ex dono Dom. Regis | et uoluntate sua [222.] tc. De aliis rebus defendit contra Magistrum Serlonem et ontra sectam suam quod nullum dampnum habet per eum et oc offert etc.

Et Magister Serlo dicit quod de transgressione illa mplacitauit eum ut clericus[1] in curia cristianitatis, ita quod dem Willelmus tulit breue Dom. Regis de prohibicione ne rocederet in loquela illa. Dies datus est etc. nisi iusticiarii etc. prece parcium. Et Magister habeat breue si uoluerit ad udices quod procedant etc.

[2]Walterus de Dunstauilla petit uersus Johannem Byset Devon. et Aliciam Malet uxorem eius j. caruc. terre cum pert. in Colintona ut ius suum etc.

Et Johannes et Alicia ueniunt et defendunt ius suum nunc et alias etc., et dicunt quod ipsa Alicia tenet terram illam in proparte sororum unde Johanna uxor Reginaldi de Vautort et Philippa uxor Henrici Comitis Warrewici sunt participes sui, et ideo non uult sine eis respondere nisi etc.[3] Et ideo consideratum est quod participes sui summoneantur quod sint in aduentu iusticiariorum in comitatum Deuonie ad respondendum simul cum predicto Johanne et cum Alicia si uoluerint etc. [4]Et summon' in com. Oxonie, et Reginaldus et Johanna non summon', quia inplacitantur ab eisdem de eodem etc.[4]

[5]Margeria de Chednay attachiata fuit ad respondendum Nort. Roberto filio Ricardi et talibus[6] etc. quare contra etc. secuta est placitum in curia cristianitatis de catallis que non sunt de testamento uel matrimonio etc. unde ipsi ostendunt quod ipsa petit de quolibet eorum l. marc. coram iudicibus racione domorum suarum combustarum tempore guerre, unde deteriorati sunt etc.

Et Margeria uenit et defendit etc. et dicit quod ipsi

[1] B. also has *clericus*.
[2] B m. 9.
[3] See Br. f. 428.
[4-4] *Et Comes summoneatur in com.* [illegible] *et Johanna inde summoneatur quia ipsa et uir suus inplacitantur ab eodem*, B.
[5] B. m. 9 d.
[6] Other names, B.

tempore guerre combusserunt capellam suam et orna[illegible] capelle sue et traxerunt quandam imaginem[1] per [illegible] suum, et de illa uiolencia traxit eos in placitum [illegible] cristianitatis. Et ideo consideratum est quod [illegible] inde quieti, et prohibitum est Margerie quod non am[illegible] sequatur et faciat ipsos absolui etc.[2]

1586. Warr. North. [3]Cecilia que fuit uxor Willelmi Shirewode petit [illegible] Abbatem de Cumba terciam partem unius [illegible] Cottona in comitatu Warrewici et uersus Thomam [illegible] de Cree terciam partem unius uirg. terre et septem acr. [illegible] cum pert. in Gyeluertoft ut dotem suam etc.

Et ipsi ueniunt et dicunt quod Willelmus uir suus [illegible] uiuit, et ideo nolunt ei respondere nisi curia etc.

Et ipsa hoc cognoscit set dicit quod reddidit se [illegible] in domo de Cumba[4] et habet ibi habitum. Et ipsi defendunt. Et ideo datus est eis dies talis etc. tunc pro[illegible] ipsa sectam suam quod uir suus habitum susceperit etc.

1587. Dev. [5]Henricus de S. Walerico petit uersus Stephanum Wlurichestona[6] dim. hidam terre cum pert. in H[illegible]tona quod terra capta fuit in manum Dom. Regis pro defectu [illegible] fecit tali die etc. Et Stephanus uenit et defendit summ[illegible] cionem et defaltam etc. Et Henricus capit se ad defal[illegible] Et ideo consideratum est quod defendat se xij. man[illegible] ueniat cum lege tali die etc.[7] Ad diem illum fecit Steph[illegible] legem suam et ideo quietus de defalta et respondeat etc.

1588. Wigorn. [8]Boidinus persona de Ranes[9] et plures alii summ[illegible] fuerunt ad respondendum Abbati de Persora quo iure exi[illegible] communam in bosco et terra ipsius Abbatis in Walb[illegible] desicut idem Abbas nullam communam habet in terra ipsi[illegible] Boydini et aliorum nec ipsi seruicium eidem Abbati fa[illegible] quare communam etc. Et Bodinus et alii ueniunt et di[illegible] quod ipsi semper communicauerunt in terra illa et bos[illegible]

[1] [illegible] B.

[2] [illegible] B. This [illegible] 29.

[3] B. m. 9 d.

[4] C[illegible] Abbey in Warwickshire.

[5] B. m. 9 d.

[6] Stephanum de [illegible], B.

[7] B. does not show that Ste[illegible] made his law. See Br. f. 366 wager of law to disprove default.

[8] B. m. 10. See Br. f. 231.

[9] [illegible], B. Three other [illegible]

[illegible], B. Kempsey Walberrough near Pershore.

ne quod homines eiusdem Abbatis de Wadberg'[1] com-
cant cum eis in Kemeseia. Et Abbas dicit quod nullum
nem habet manentem in Wadberg', nec ipse aliquam
unam habet in Kemeseia, et inde ponit se super patriam.
oidinus et alii dicunt quod Abbas et antecessores sui
er communicauerunt in terra de Kemeseya per quod ipsi
unam habuerunt in Wadberg', et si modo non uelit
eis communicare, hoc non stat nisi per ipsum Abbatem,
od ita cum eis communicauit ponunt se super patriam.
bbas similiter. Et ideo fiat inde iurata ad recognoscen-
si Abbas et predecessores sui solebant communicare in
ra de Kemeseia per quod predicti homines solebant
unicare in pastura de Wadberg, uel non. Et iurata
t tali die etc. | [232 b.]

Ienricus de Oylli summonitus fuit ad respondendum Oxon.
fecit finalem concordiam cum Petro filio Hereberti in
Dom. Regis coram iusticiariis itinerantibus apud
ges de manerio de Watlingtona cum pert. quod idem
s non habuit nisi de ballio Dom. Regis Johannis etc.
: idem Henricus uenit et dicit quod manerium illud
us suum et hereditas sua, ita quod ipse aliquando
citauit Willelmum Paynel in curia Dom. J. Regis de
i manerio, et in tantum processit loquela illa inter eos
concordia facta fuit inter eos tali modo quod idem
lmus recognouit manerium illud esse ius ipsius Henrici,
m Henricus concessit ei terram illam tenendam in uita
ntum, et post mortem Willelmi debuit manerium illud
i ad ipsum Henricum et heredes suos. Post mortem
Willelmi uenit Dom. J. Rex et cepit terram illam in
m suam per uoluntatem suam et illam dedit predicto
. Postea uero quando pax facta fuit, idem Henricus
rauit[3] Dom. Regis et implacitauit ipsum Petrum in
Dom. Regis, et quia idem Petrus non uidit ius suum
manifestum, concordiam cum eo fecit per licenciam
iariorum.

dem Petrus summonitus pro eodem etc. eo quod tenuit Nota[4].

[1] *Walde…*, B.
[2] B. m. 12.
[3] Supply *breue*, B.
[4] By the copyist.

manerium illud de ballio Dom. Regis sicut predictum est, uenit et cognoscit quod reuera illud tenuit ad uoluntatem Dom. Regis de ballio patris sui, et nichil dicit de hoc quod finem illum fecit. Set ante iudicium illius loquele factum summonitus fuit idem Henricus de Oylli ad warentizandum predicto Petro predictum manerium de Watlintona cum pert. quod tenuit et de eo tenere clamauit et unde cartam eiusdem [illegible] Henrici habuit, quam protulit et que testatur, quod idem [illegible] Henricus dedit eidem Petro predictum manerium cum pert. etc. et illud eidem Petro et heredibus suis contra omnes homines warentizabit etc., ita quod Henricus per summonicionem etc. uenit per attornatum suum et cognouit cartam suam, et quesiuit quis ei molestiam inferret et quare per [illegible] warentiam. Et Petrus respondit quod audiuit dici quod Dom. Rex de eodem manerio eum conueniret. Et Henricus dixit quod libenter ei manerium illud warentizabit contra omnes homines preterquam contra Dom. Regem, et petit[1] iudicium si contra Dom. Regem debeat ei warentizare. Et Petrus petit[1] similiter iudicium desicut continetur in carta quod manerium illud warentizabit ei contra omnes homines et non excipit Dom. Regem uel alium. Unde quia Henricus cognoscit cartam suam, et preterea Dom. Rex non excipitur in carta uel alius quantum ad warentizacionem, consideratum est quod Henricus faciat escambium predicto Petro ad ualenciam predicti manerii cum pert., et quod Dom. Rex habeat seisinam suam de manerio predicto cum pert. et [illegible] inde inter eos factus penitus adnichiletur, et quia finem fecerunt de manerio Dom. Regis sine eo, uterque ipsorum Petrus et Henricus in misericordia Dom. Regis pro transgressione illa etc.

1590. Salop. [2]Jurata uenit recognitura ex consensu parcium si Thomas filius Odonis quondam uir Margerie de Chabbewour' die [illegible] desponsauit ipsam Margeriam tenuit manerium de Tasele[illegible] cum pert in feodo ita quod eam dotare potuit de tercia parte [illegible] uel si idem Thomas manerium illud tenuit de ballio Dom. H. Regis aui Dom. Regis dum Willelmus filius Alani

[1] *petit*, B. [2] B. m. 12d.

r Johannis fuit infra etatem et in custodia sua cum terra tc., quia tam Johannes filius Alani uersus quem predicta eria clamat terciam partem predicti manerii in dotem i ipsa posuerunt se inde in iuratam illam.

uratores dicunt quod non intelligunt quod Thomas eam e potuit, quia Thomas non habuit ingressum nisi per m Dom. H. Regis dum Willelmus predictus fuit infra m et in custodia Dom. Regis. Et ideo consideratum uod Johannes sit inde quietus et Margeria in misericordia

'arinus de Hamet optulit se uersus Ricardum de Mane- Cornub. de placito medietatis sex ferlingorum terre cum pert. in estona, quam clamat ut ius suum etc. Et Ricardus non et habuit diem in banco postquam pecierat uisum de ita quod attornauit loco suo Georgium filium suum natum in breui, et Georgius se essoniauit de malo lecti onium non iacuit quantum ad hoc quod fuit attornatus sui[1]. Et ideo consideratum est quod medietas capiatur num Dom. Regis et quod Ricardus summoneatur quod aduentu iusticiariorum etc.

ssisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis North. ntauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam orheeota[2], i que uacat etc. cuius aduocacionem Theo- [232.] s de Bray et Matillis uxor eius clamant uersus Thomam ac et Robertum de Chacumba, qui ueniunt.

t Thomas dicit quod Rogerus Murdac pater suus presen- ultimam personam etc. Et Theobaldus et Matillis hoc dicunt, set dicunt quod ipsi tenent manerium illud in ex dono predicti Rogeri quondam uiri predicta[4] lidis, et bene concedunt quod Thomas est heres Rogeri od nichil clamant nisi nomine dotis.

t Robertus uenit et remittit clamium suum, et recognoscit acionem illam esse ius Matillidis ut de dote sua, et eis dit unam cartam quam habet inde.

t Thomas dicit quod ipsi non debent racione dotis ad siam illam presentare, quia de eodem manerio tulit ipse

[1] See Br. f. 349 b.
[2] B m 124.
[3] *Herlecota*, B.
[4] *Corr. predicte.*

assisam noue disseisine uersus duos homines per quo Theobaldus et Matillis habent manerium illud ita quod summonita est coram iusticiariis itinerantibus, et petit cium si super hoc debeant clericum presentare.

Et Theobaldus et Matillis dicunt quod habuerunt sei de dote illa per breue Dom. Regis quod directum fuit comiti Norhantone, et dicunt quod uicecomes habuit illud, et petit quod breue mandetur. Et ideo uicecome dilacione habeat breue illud ad talem diem etc.

Ad diem illum misit uicecomes breue Dom. Reg quod fecerat eidem Matillidi seisinam de terra de Hoch et mandauit per litteras suas quod receperat inde q breuia Dom. Regis de eodem et quod Dom. S. de S recepit in itinere suo tria[2] breuia per que Matillis l seisinam suam, et quod Dom. Rex precepit ut eam in s sua manuteneret. Et ideo consideratum est quod Theo et Matillis habeant seisinam suam de aduocacione et T in misericordia etc.

1593. Magna assisa uenit recognitura per Henricum de C

Kent. ham et plures alios etc. ad recognoscendum utrum Will

Nota[3]. Briwere qui petit maius ius habeat in una caruc. terr pert. in Newetona uel Galfridus de Lucy qui tenet, et si Willelmus unquam inde seisinam habuit ut de iure etc

Juratores dicunt quod Roheysia de Douere filia Ga de Lucy primogeniti filii Ricardi de Lucy habuit Newet scilicet predictam terram cum pert. ut hereditatem su eandem terram dedit Gaufrido de Lucy qui nunc tenet suo pro homagio et seruicio suo et per cartam sua Gaufridus inde seisitus fuit diu quousque Dom. J. R quod iratus fuit cum eodem Gaufrido disseisiuit eum de terra illa et de aliis terris suis, et quando disseisitus uenit predicta Roeysia et finem fecit cum Dom. J. Reg habenda hereditate sua, et habuit per finem illum sei de predicta terra, et tunc ipsa et Nicholaus uir suus ded per cartam eorundem terram predicto Willelmo Briwere.

[1] *Heckeston'*, B.
[2] *. . . . .*, B.
[3] By the copyist.

nt quod ille cui factum fuit primum donum maius sicut eis uidetur etc. Dies datus est eis de audicio suo coram capitali iusticiario et coram boronibus[1]

de Mertona summonitus fuit ad respondendum Surr.
ui Hospitalis de Bissopesgate quod permittat eum e idoneam personam ad ecclesiam de Dittona que Kent.

ior[3] uenit et dicit quod iuste impedit eum presentare, rus de Talewrthe cuius hereditas terra illa in qua cclesia fuit, ecclesiam illam dedit ecclesie de Merde profert cartam eiusdem Petri que testatur etc. iam multas cartas donum illud confirmantes etc.
ior[4] dicit quod carta Petri non debet ei nocere quia rus reddidit se religioni in domo de Mertona, et si am fecit, illam fecit postquam reddidit se et postquam se de tota terra illa et habitum religionis susceperat. stea uenit Prior de Mertona et dicit quod ecclesia uacat immo Hugo de Riches est inde persona ad ionem suam. Et Episcopus Wintoniensis[5] presens est cordatur in banco, et dicit quod eum iamdudum d presentacionem eiusdem Prioris Mertone. Et e dicit quod ecclesia uacat, consideratum est quod Mertona eat inde sine die et Prior Noui Hospitalis ordia.
llis que fuit uxor Ade Lond' petit uersus Rogerum Kent.
m quem Thomas de Greneherste[7] uocauit ad waranti ei warantizauit medietatem quatuor acrarum terre in Offeham ut dotem suam etc. | [223 b.]
ogerus uenit et dicit quod Adam uir suus adhuc st in Terra Sancta in peregrinacione sua.
atillis nullam sectam producit quod mortuus sit, set d audiuit dici quod mortuus est. Ideo dies datus nentu iusticiariorum prece petentis et tunc produ-

ronibus. This case seems r a parliament, perhaps involves a disseisin done hn.
copyist.

[3] Prior of Merton.
[4] Prior of the Hospital.
[5] Peter des Roches.
[6] B. m. 14 d.
[7] Grenestede, B.

cati [1]psa sectam suam quod uir suus sit mortuus et Rogerus similiter quod sit uiuus[1].

1596. Kent. Stephanus de Ulmis summonitus fuit ad respondendum Hugoni de Stanfordia et Johanne uxori eius quare ipse duxit in uxorem Johannam que fuit uxorem Gileberti de Tilemantona que est de donacione ipsorum Hugonis et Johanne etc. et eadem Johanna uxor eiusdem Stephani eodem modo summonita fuit ad respondendum quare ipsum Stephanum cepit in uirum, et unde idem Hugo et Johanna dicunt quod Gilebertus predictus et Johanna uxor eius tenuerunt feodum suum in Sturmeye de eis et hac racione fuit ipsa Johanna de donacione eorum et sine eis non debent[2] maritari.

Et Stephanus et Johanna uenerunt et uocauerunt warantum Archiepiscopum Cantuariensem[3] quod per assensum eius et uoluntatem eius maritati sunt. Et Archiepiscopus per attornatum suum uenit et bene eis warentizat, quia Gilebertus predictus quondam uir Johanne et ipsa Johanna tenuerunt de eo predictum feodum suum et de predecessore suo Archiepiscopo Huberto[4], et ipse est in seisina de feodo illo et de seruicio illius feodi, et hac racione est eadem Johanna de donacione eius. Et Hugo et Johanna ueniunt et dicunt quod Archiepiscopus iniuste dicit quod Gilebertus tenuit de eo, quia tenuit de eis ut ille qui fuit filius postnate sororis matris predicte Johanne uxoris eiusdem Hugonis, et tenuit de eis sicut de illa Johanna que fuit filia primogenite sororis, et numquam seruicium fecit Gilebertus predicto Archiepiscopo. et inde ponunt se super iuratam[5]. Et attornatus Archiepiscopi dicit quod est in seisina de seruicio illo et de feodo suo et non uult ponere se super aliquam inquisicionem nisi curia consideraverit, set dicit quod Gilebertus fecit homagium Archiepiscopo Huberto et ei fecit seruicium suum tota uita sua, et postea fecit homagium predicto Archiepiscopo qui nunc est, et inde ponit se super iuratam. Et Hugo et Johanna similiter.

Et ideo fiat inde iurata et ueniat tali die ad recognoscendum.

[1] [1] ipse sectam suam quod uiuus sit, B. See as to the burden of proof, Br. f. 301 b.

[2] So.

[3] Stephen Langton.

[4] Hubert Walter, ob. 1205.

[5] As to the relation of co-parceners to the lord, see Br. f. 78.

dum si predictus Gilebertus tenuit tenementum suum de Sturemye de Archiepiscopo Huberto, et ei fecit homagium, et si post mortem eiusdem Huberti Archiepiscopi fecit homagium suum predicto Archiepiscopo Stephano et seruicium suum tempore pacis uel non.

[1]Durandus de Grenestona[2] queritur quod iter perexit uersus S. Jacobum et dimisit uxorem suam in domo sua apud Norwicum cum catallis suis scilicet xxx. marcis ad tres filias suas consulendas[3] et cum catallis suis talibus[4] etc. et armis talibus etc., ibi uenit Henricus de Ver cum ui sua et in pace Dom. Regis et in felonia abduxit uxorem suam quam habuit ex dono J. Regis et omnia predicta catalla asportauit, ita quod in reditu suo de peregrinacione sua inuenit ipsum Henricum seisitum de uxore sua in uigilia Circumcisionis Domini tali anno et apud talem locum[5] etc. et uidit[6] ipsum Henricum seisitum et alibi sepius seisitum de quodam ense etc. per quod intelligit quod habuit totum residuum predictorum catallorum, et hoc offert etc. sicut curia considerauerit. Et Henricus uenit et defendit pacem etc., et roberiam etc. et quod non abduxit uxorem suam et quod non uidit eum de ea uel de ense seisitum etc., et petit sibi allocari quod ipse[7] loquitur de uisu uel auditu roberie. Et Durandus quesitus quid fecit quando uidit Henricum seisitum de suo ense et de uxore sua, dicit quod nichil nisi tantum quod monstrauit ad comitatum. Et ideo quia non loquitur de auditu uel de uisu, consideratum est quod nullum est appellum, et Henricus inde sine die et Durandus pro falso clamore in misericordia etc.[8] Norf.

Laurencius de Mudefeldia petit uersus Abbatem de Bello j. mesuagium cum pert. in Bello et plures tales etc. tantum etc. Sussex.

Et Abbas uenit et petit curiam suam et profert cartas[9] antecessorum Dom. Regis per quas conceduntur ei omnia

1 B. m. 15.
2 'Gremeston', B.
3 maritandas, B.
4 Specified in B.
5 Wadenho, B.
6 Supply ibi, B.
7 Supply non, B.

8 This case is cited by Bracton, f. 141 b, where the appellor is called Durandus Scissor. It may be Fitz. *Trespass*, 244.

9 See the Battle charters in Monast. vol. 3, p. 247.

iura et libertates infra leucam quas Dom. Rex habere [illegible] et quod Abbas eiusdem loci sit iudex de omnibus [illegible] infra leucam illam. Et ideo Abbas habeat curiam suam.

1599. Midd. [1]Decanus et Archidiaconus Londonie attachiati fuerunt ad respondendum Waltero de Turbereuilla quare contra [illegible] tenuerunt placitum in curia cristianitatis de catallis eiusdem Walteri que non sunt de testamento uel de matrimonio [illegible] Et Decanus et Archidiaconus ueniunt et defendunt [illegible] eum et contra sectam suam, quod nunquam de aliquibus catallis suis tenuerunt placitum, set uerum uolunt dicere. Dicunt quod Prior Hospitalis Jerosolimie in Anglia questus fuit coram eis auctoritate litterarum Dom. Pape quod [illegible] dictus Walterus uenerat tempore pacis ad domum suam apud Hanestie[2] et ibi fregit portam suam et fratres eorum [illegible] rauit et male tractauit et catalla sua asportauit de illo [illegible] desicut locus benedictus est sicut cimiterium, et de [illegible] uiolencia plac'[3], ita quod Walterus uenit coram eis et [illegible] intrauit in responsum, et tandem attestaciones [illegible] fuerunt et placitum finitum fuit priusquam umquam [illegible] Walterus tulisset prohibicionem, set quia uidit quod sentencia ipsum grauaret, ideo fecit de eis querelam. Et Walterus [illegible] totum cognoscit, et dicit quod apposuerunt feloniam et roberiam, et quod Walterus debuit uenisse cum equis et armis ad domum illam etc. Et alii hoc defendunt et dicunt quod nunquam apposuerunt feloniam nec huiusmodi [illegible] de uiolencia illa etc. unde idem Prior probauit dampnum suum ad ualenciam lx. libr. etc. Et quia Walterus cognoscit quod de illa uiolencia sicut ipsi dicunt tractus fuit in causam, consideratum est quod iudices inde quieti et Walterus in misericordia etc.

1600. Buck. [4]Lucia que fuit uxor Henrici de la Sere appellat Colinum de la Penne quod sicut Henricus uir suus iuit in pace [illegible] Regis in campo de Benekefeldia[5] ad querendum equum [illegible] tali die etc. circa mediam noctem, uenit predictus Colinus [illegible]

[1] B. m. 18. This is Fitz. Prohi[illegible] 30.

[2] Hanest[illegible], B. There was a preceptory at Anstey in Wilts, another at Ha[illegible] in M[illegible]

[3] tenent placitum, B. See B[illegible] 407.

[4] B. m. 16. [illegible], B.

[5] B[illegible]feld', B.

rum ui sua, et assultauit ipsum Henricum uirum suum, et nequiter et in felonia et in assultu premeditato eum prostrauit ad terram, et percussit eum quodam palo in capite unde obiit, et quod hoc fecit nequiter et in felonia et in pace etc. ffert probare sicut curia considerauerit, sicut illa que interuit et hoc uidit ita quod eum tenuit inter brachia sua etc.

Et Colinus uenit et defendit pacem Dom. Regis etc. et otum de uerbo etc., et ponit se super patriam suam de bono t de malo quod eum non occidit, nec interfuit ubi occisus uit, nec in consilio uel auxilio, et quod non fuit occisus per um.

Et eadem appellat tales[1] etc. de ui, quod fuerunt in forcia bi uir suus occisus fuit, et hoc etc.

Et omnes appellati ueniunt et defendunt pacem Dom. Regis et totum etc. et ponunt se super patriam quod non unt inde culpabiles. Et ideo mandatum est uicecomiti Hertfordie quia occisus fuit in comitatu illo iuxta comitatum Buckingham quod uenire faciat xij. etc. de proximo uisneto etc.[2] qui nec Colinum nec Luciam aliqua affinitate etc. et preterea de quatuor proximis uillatis de qualibet uillata sex legales etc. et prepositum ad certificandum iusticiarios die tali etc. de morte predicti Henrici unde Lucia eum appellat. Et preterea preceptum tali seruienti de comitatu[3] quod eodem modo faciat uenire ad diem illam xij. liberos etc. et quatuor uillatas. Et omnes appellati de ui committuntur in custodiam talium etc. habendi eos ad summonicionem Dom. Regis, et ipsi ceperunt in manum respond' de omnibus catallis dicti Colini, et Colinus committatur gaole[4] etc.

[5]Engelardus de Pratellis et Sibilla uxor[6] petunt uersus Reginaldum de Vautort[7] et Johannam uxorem eius terciam artem unius caruc. terre cum pert. in Culintona ut dotem usdem Sibille, et uersus tales[8] etc. tantum etc. ut dotem e.

Deuon.

[1] Six names. B. They are appealed as accessories.

[2] ... meto de la Stoke, B.

[3] Willelmo Russel seruienti de ... Bucking. B.

[4] de Flete, B. It appears from m. 19 that Colin was found guilty and hanged.

[5] B. m. 16 d.

[6] Supply eius, B.

[7] de Valle Torta, B.

[8] Alice Malet, Gilbert Basset, Thomas Marcey. B.

Et omnes ueniunt et dicunt quod Walterus de uilla clamat[1] totum manerium illud uersus eus Dom. Regis quod prius impetratum fuit et ideo duo breuia respondere nisi curia considerauerit. lardus et Sibilla hoc cognoscunt et dicunt quod W. warantus eiusdem Sibille de dote sua. Et ideo con est quod non respondeant ad hoc breue donec sc factum sit de Waltero, et ideo inde sine die etc.

1602. Leic. [2]Matheus filius Willelmi Marescalli petit[3] uer filium Iuonis de Brantestona duas uirg. terre mesuagium et unum toftum cum pert. in Kinemun ius suum etc. Et Adam post essonia sua facta u
Nota. iusticiariis in banco et petit alium diem et hal parcium scilicet talem etc., et tunc non uenit consideratum fuit quod terra caperetur in mar Regis et quod Adam summoneretur ad audiendun suum. Ad diem istum uenit Adam, et uicecomes quod ceperat terram in manum etc. Et Adam uol care terram et dixit quod fuit Iuonis patris su presens est et hoc idem dicit, set nunquam alias a curia nec clamium suum apposuit, nec aliquid aliu tantum quod terra filii sui sua est. Et ideo consid quod Matheus recuperauit seisinam suam per de
[234 b.] Adam in misericordia etc. |

1603. Oxon. [6]Cristiana que fuit uxor Johannis filii Sowar'[7] p Abbatem de Eynesham unum mesuagium cum Oxonia ut dotem suam, unde Johannes uir suus e nominatim.

Et Abbas uenit et dicit quod Johannes uir illud mesuagium domui sue et profert cartam donum illud testatur et uocat inde ad warantum filium et heredem predicti Johannis, qui presens etatem. Et Abbas petit quod illud ei waren Johannes est infra etatem, et petit etatem suam. tiana quesita si habeat sectam quod inde dot

1 See above, Case 1584.
2 B. m. 18.
3 *petiit*, B.
4 *[illegible]*, B.
5 By the copyist.
6 B. m. 18.
7 *Sewr*, B.

tim, dicit quod non habet nisi unum testem, set
: inde super iuratam[1]. Et Abbas dicit quod nescit si
dotata, nec ne. Postea ponunt se in iuratam hinc
Et ideo mandatum est uicecomiti quod diligenter
t qui interfuerunt ubi predictus Johannes desponsauit
per eorum et aliorum sacramentum etc. diligenter
t si idem Johannes dotauit eam nominatim de predicto
io uel non, et inquisicionem etc.

rbota que fuit uxor Manasseri de Hastinges petit Kent.
Robertum de Hastinges terciam partem unius caruc.
um pert. in Grench' et Gillingeham in com. Kancie et
terram etc. in com. Essexie ut dotem suam, et ut
unde Manasserus uir suus fuit seisitus die quo obiit

Robertus uenit et dicit quod non debet ei respondere
sa habet uirum Petrum de Moneuilla[3] nomine et
de eo non fit mencio in breui de eo[4] non uult ei
dere nisi curia considerauerit.

Barbota defendit quod nullum habet uirum, set reuera
us Petrus implacitat eam in curia cristianitatis et
etit. Et Robertus dicit quod Petrus fuit cum ea sicut
s ad focum et locum etc. Et ideo datus est dies etc.,
producat Robertus sectam suam si uoluerit quod habet
et ipsa similiter etc.

ceptum est uicecomiti Wiltescire quod uenire faciat Wilt.
imum comitatum suum coram G. le Sauage[5] et coram
bus etc. Johannam que fuit uxor Jordani de S. Martino
facit pregnantem coram eis et per discretos et legales
et per discretas et legales mulieres faciat eam uideri
enter tractari a predictis mulieribus per ubera et per
n omnibus modis quibus melius poterint inde certior-
um ipsa pregnans sit, nec ne. Et si G. predictus et
i milites et mulieres uiderint quod pregnans sit, tunc
silium Rogeri Marcel et Cristiane Wac committatur

Br f. 304 b.
L 18.
euilla. B
de eo. B.
19

[5] Geoffrey le Sauvage, for whom see Foss, *Judges of England*, vol. 2, p. 464, seems sent to preside as judge at this inquiry in the county.

alicui legali militi in custodiam, ita quod nulla domicella ea sit que pregnans sit, uel aliqua de[1] aliqua suspicio h possit alicuius falsitatis faciende, quia mittitur ibi pred G. ut cum eo et per eum istud negocium perducatu effectum, etc.[2]

1606. Warr. [3]Willelmus de Stuteuilla et Margeria uxor eius p uersus Willelmum de Grenuilla quod reddant eis Cris filiam et heredem Jordani Pincerne cuius custodia pertin eos racione feodi militaris quod idem Jordanus de eis t in Dimescherche etc.

Et Willelmus uenit et defendit quod illam non hab habuit quando breue fuit inpetratum, nec antea nec poste aliquid clamat in ea, immo Walterus de Wardona illam h

Et Willelmus et Margeria ueniunt et dicunt reuera Walterus illam habet et per ipsum Willelmum de Gr etc. et per balliam suam et inde producunt sectam etc.

Et Willelmus hoc defendit contra eos etc. Et consideratum est quod Willelmus defendat se xij. man

[235.] ueniat cum lege tali die etc. |

PLACITA APUD WESTMONASTERIUM DE MINO PASCHE ANNO REGNI REGIS HE CI FILII REGIS JOHANNIS SEPTIMO.

1607. Bed. [4]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempor presentauit ultimam personam que mortua est ad e de Abselegha, que uacat etc., cuius aduocacionem F de Breaute clamat uersus Priorem de Dunstaplia et de Nywenam, qui[5] uenerunt et bene concesserunt Postea quesitus Falkesius de cuius morte aramiauit assisam, dicit quod de morte cuiusdam Nicholai ultimo obiit persona in eadem ecclesia ad pres cuiusdam Rogeri de Salefordia, et presentacio petit ipse.

[1] Supply *qua*, B.
[2] As to these precautions see Br. f. 69
[3] B. m. 1 d.
[4] This case is cit f. 55 b, and again Ann. Dunstap. p. 80.
[5] *que* MS.

iores predicti cognoscunt quod predictus Rogerus t ultimam personam scilicet predictum Nicholaum.

de Dunstaplia dicit quod idem Rogerus post onem illam dedit ecclesie sue de Dunstaplia ecclesin liberam etc., et inde profert cartam eiusdem ie donum illud testatur. Profert eciam cartam e Bello Campo capitalis domini feodi illius que etc. am cartam Roberti quondam Lincolniensis Episcopi t hac racione petit ipse ecclesiam illam.

or de Nywenham quesitus quid iuris ipse clamat in la, dicit quod ex dono Widonis de S. Walerico et xoris eius per cartam eorum quam profert, et que uod ipsi Wido et Albreda concesserunt deo et . Pauli Bedefordie[1] et canonicis regularibus etc. de Abseleia cum etc. Profert eciam cartam Si- Bello Campo capitalis domini que donum illud eis Profert eciam cartam Hugonis Lincolniensis ue donum illud eis confirmat.

kesius dicit quod carte Prioris de Dunstaplia non nocere, quia manerium de Aspeleia fuit dominicum monis de Bello Campo, qui illud commisit predicto ballia et tali condicione quod illud teneret quoussignaret decem libratas terre. Interim uenerunt lbreda et implacitauerunt predictum Simonem de po de tota terra sua et de predicto manerio de et in tantum processit loquela illa inter eos quod et Albreda recuperauerunt manerium illud uersus imonem per concordiam inter eos factam, et idem t escambium eidem Rogero de decem libratis terre conuencionem, et desicut idem Rogerus non le nisi custodiam et predicto modo, petit iudicium sdem Rogeri debeat ei nocere.

or uenit et dicit quod Rogerus predictus habuit illud in feodo et non in ballia et in seisina fuit de e illa et inde petit iudicium etc.

lkesius dicit quod non tenuit nisi per predictam

[1] ax was removed from Vol. 6, p. 372 Newnham. Monast.

conuencionem sicut predictum est et inde petit iu
etc.

Et quia predictus Rogerus de Saleforda nullam
petuitatem[1] habuit in uilla de Aspeleia quia illam tene
condicionem quousque predictus Simon de Bello (
dedisset ei x. libratas terre, et idem Simon ei fecit es
um in uilla de Stodfoldia secundum conuencionem pre
et preterea Prior de Dunstaplia cui predictus Rogerus
aduocacionem illam non fuit in seisina aduocacionis
quia ecclesiam illam nunquam dedit, consideratum est
nichil potest clamare in aduocacione illa et ideo in
cordia pro iniusto impedimento.

Et quum Wido de S. Valerico et Albreda ux
recuperauerunt seisinam de uilla predicta uersus pre
Rogerum per concordiam factam in curia Dom. R
dederint[2] aduocacionem illam predicto Priori de Nyw
postquam recuperauerunt seisinam suam, [3]preterea Fal
nichil clamat in aduocacione illa nisi ut firmarius
predicte, quam habet de heredibus predictorum Wid
Albrede, et nichil dicit contra donum quod idem W
Albreda fecerunt predicto Priori de aduocacione illa, co
atum est quod Prior de Newenham habeat seisinam su
Falkesius in misericordia.

1608. Bed. [25 b.] Willelmus filius Warini pro se et Agnete uxore ei
petit uersus Godefridum de Linholt custodiam Agnetis
filiarum | et heredum Milonis de Bray et medietatis
que fuit eiusdem Milonis et que ad ipsam Agnetem pe
et cuius custodia ad eos pertinet ea racione quod idem
tenuit de Johanne de Wahulla fratre eiusdem Agnetis
heres ipsa est per seruicium militare etc., et quod ita
pertinet custodia illa offert etc.

Et Godefridus uenit et defendit uim et iniuriam, et
quod predictus Milo in uita sua posuit eandem Ag
filiam suam in religionem apud Alnestowe, ita quod i
reddidit ibi in religionem per uoluntatem patris sui, et
monialis et uelata, et hoc fuit tempore Johannis de W

[1] So Bracton, f. 55 b: quia perpetuitatem non habet.

[2] Sic.

[3] Supply et.

radiccione eiusdem uel alicuius alterius, et ideo non
xde respondere nisi curia considerauerit. Dicit eciam
· consilium tocius progeniei sue et patris sui et sine
fuit monialis.
'illelmus et Agnes dicunt quod Milo pater eiusdem
obiit per tres annos ante guerram tempore pacis, et
:to uenit Johannes de Wahulla et recepit custodiam
domicelle cum terra sua et similiter sororis sue que
uxor eiusdem Godefridi, et illam custodiam dedit
de Wahulla fratri suo, et utramque domicellam
eidem Henrico cum terra earum et Henricus habuit
inam usque ad guerram, et tunc uenit Godescallus
iit baroniam de Wahulla ex ballia Dom. Regis J. et
ram abstulit eidem Henrico illas domicellas et illas
predicto Godefrido, et ille Godefridus illam Agnetem
ı custodia sua semper quousque ipsi Willelmus et
mpetrauerunt breue suum de implacitando ipsum
si ipsa est in Abbacia de Alnestowe hoc est per
defridum ex ballia sua, et quod hoc est per eum

defridus hoc defendit etc.
aper hoc uenit Godescallus et dicit quod reuera
sam domicellam tempore guerre, set quia dictum
uod capta fuit de predicta Abbacia, ipsam reddidit
, sue ut eam reponerent in Abbaciam, scilicet talibus
ideo Godefridus et Godescallus inde sine die, et
a de Alnestowe summoneatur quod sit tali die etc.
ı quo waranto ipsam Agnetem in domo sua recepit,
debuit in custodia eiusdem Willelmi et Agnetis, et
tales etc. ad ostendendum quid fecerunt de ipsa
uam Godescallus eis commisit etc.
olaa que fuit uxor Thome de Gastineys petit uersus Sussex.
de Arderna terciam partem feodi dimidii militis
. in Prestona ut dotem suam etc. Et Thomas uenit
uod non debet ei ad hoc breue respondere quia uir

it Godfrey's having any- probably the former.
with it.
ridum or Godescallum ;

[3] Cited by Bracton, f. 433 b.

suus nunquam tenuit de eo nisi quartam partem j carucate cum pert. et desicut petiit terciam partem feodi dimidii militis, non uult ei ad hoc breue respondere nisi curia considerauerit. Et attornatus Nicholae dicit quod nunquam uir suus tenuit per feodum dimidii militis et petit terciam partem tocius terre unde Thomas uir suus fuit seisitus die quo obiit etc. Et ideo consideratum est quod Thomas nichil dixit quare ipsa non habeat dotem suam, eo quod Thomas non est inde nisi custos, et ideo ipsa habeat seisinam suam de terra unde uir suus fuit seisitus die quo etc., et Thomas in misericordia.

1610. Kent. Robertus de Turry petit uersus Sibillam de la Westane quod reddat ei xv. marcas quas ei debet et iniuste etc. Et dicit, unde idem Robertus ostendit quod ipsa commisit ei quamdam terram suam quam ipsa tenuit in dotem per cartam suam tenendam tota uita eiusdem Sibille, et ipse fuit in seisina de terra illa, et illam excoluit et marlauit et apposuit ibi boues suos et alia aueria, et ipsa postea eiecit eum de tota terra illa, et abstulit ei xv. acras terre seminatas frumento et boues suos et alia aueria ad ualenciam predictarum xv. marcarum, et inde profert cartam suam que dimissionem illam testatur, et producit sectam quod ita ei abstulit predicta catalla etc.

Et Sibilla uenit et defendit contra eum et contra sectam suam quod nullum denarium ei debet. De carta illa uel de conuencione nullum diem habet uel summonicionem, et ideo non uult inde respondere nisi curia considerauerit, set predictum debitum precise defendit. Et ideo consideratum est quod non respondeat ad hoc breue et ideo sine die et Robertus in misericordia etc.[1]

1611. Bed. [2]Gilebertus Marescallus et Cecilia uxor eius petunt uersus Alanum de Hida terciam partem duarum uirg. terre cum pert. in Chantona ut dotem eiusdem Alicie[3]. Et Alanus uenit et uocauit inde ad warantum Willelmum Marescallum
[illegible] Comitem Penbrok, ita quod Comes summonitus fuit ad certum talem diem etc. et tunc se essoniauit de Hibernia, et attornatus fuit

[1] It seems that Robert should [illegible]
[2] Cited, Br. f. 351.
[3] Sic.

son' ad esson' de malo ueniendi[1], et datus fuit ei dies per moniatorem suum ad talem diem. Et tunc iterum se moniauit se de malo ueniendi, et essonium non iacuit, et ideo onsideratum est quod terra eiusdem Comitis capiatur in anum Domini[2] ad ualenciam etc., et ipse summoneatur uod sit tali die etc.

Willelmus de Bello Campo optulit se quarto die uersus Amabilem de Bidona de placito quod esset auditura recognicionem magne assise quam ipse aramiauit uersus eam de onsuetudinibus et seruiciis que idem Willelmus exigit ab ea e quatuor hidis terre cum pert. in Latebyria quas eadem Amabilis de eodem Willelmo etc., unde eadem Amabilia que tens est posuit se in magnam assisam Dom. Regis et petit ecognicionem fieri utrum ipsa maius ius haberet tenendi redictam terram cum pert. per seruicium dim. militis tantum sicut ipsa ei cognoscit, uel per seruicium quatuor parcium nius militis, unde quinque partes faciunt feodum unius militis sicut idem Willelmus ab ea exigit etc. Et Amabilis on uenit et habuit diem in banco postquam xij. milites ummoniti fuerunt, et ideo predictum seruicium quatuor parcium j. militis unde quinque etc. capiatur in manum Dom. Regis, et ipsa summoneatur quod sit tali die etc. auditura tc. Buck.

Abbas de Bruera[3] optulit se quarto die uersus Ricardum de Bartona de placito quod warentizaret ei dim. uirg. terre um pert. in Parua Wlwardia quam Willelmus de Campedena t Estrilda uxor eius clamant ut ius suum uersus eundem Abbatem, et unde idem Abbas in eadem curia uocauit eundem Ricardum ad warantum uersus eos etc. Et Ricardus on uenit etc. et capta fuit de terra sua ad ualenciam predicte terre pro defectu suo uersus eos quem fecit tali die etc. Et super hoc uenit Thomas de Arderna et dicit quod Ricardus essoniatus est de malo lecti de alio placito uersus Walterum Galam et habet diem talem etc. et nondum uisus est. Et ser idem inuentum est in rotulis. Et ideo per consilium Warr.

[1] alteratum fuit essonium ad essonium de malo ueniendi. See Br. N.B. The essoin of absence in ... and is not treated as an essoin de ultra mare; it is accepted as an essoin de malo ueniendi.

[2] Supply Regis.

[3] Bruern Abbey, Oxfordshire.

curie idem dies datus est partibus in eodem statu quo tunc est, et ad diem illum allocetur defalta eisdem Willelmo et Elstride si que fuerit etc. Et sciendum quod Thomas de Arderna peciit terram predicti Ricardi per plenam ultra quindenam, etc.[1]

1614. Hertford. Preceptum fuit uicecomiti quod coram eo uenire faceret iuratores assise noue disseisine que summonita et capta fuit coram iusticiariis ultimo itinerantibus apud S. Albanum inter Henricum de Hastinges et Radulfum de Cubliota et Galfridum de Pichelesthorna de tenemento in Parua Treacles et per eorum sacramentum diligenter inquireret si tres acre terre et dim. in eadem uilla unde contencio fuit inter ipsos Gaufridum Radulfum et Henricum sint de tenemento uel de pertinenciis illius tenementi quod idem Henricus recuperauit per assisam illam uel non, et inquisicionem illam scire faceret etc. Ad diem illum ueniunt tales cum inquisicione que talis est, quod due de predictis tribus acris terre et dim. pertinent ad illud tenementum unde assisa etc., et tercia acra non pertinet ad illam terram. De dimidia uero dicunt quod nesciunt si pertineat uel non. Et ideo consideratum est quod Henricus habeat seisinam suam de predictis duabus acris et alii in misericordia, et Henricus in misericordia pro falso clamore, etc.

1615. Wilts. Abbas de Maumesbiria petit uersus Abbatem Glaston' quod faciat ei sectas et consuetudines ad hundredum suum de Maumesbiria quas ei facere debet et solet de manerio suo de Cristemeleffordia etc.

Et Abbas uenit et defendit uim et iniuriam et dicit quod habet inde quietanciam per Dom. Bathoniensem Episcopum et inde uocat eum ad warantum. Habeat eum tali die per auxilium curie etc.

1616. Berk. Warinus Bastarde petit uersus Leticiam que fuit uxor Ricardi de Chiuedeslegha quod faciat ei consuetudines et recta seruicia que ei facere debet de libero tenemento suo quod de eo tenet in Chiueslegha, unde idem Warinus ostendit quod ipsa debet ei de tercia parte uille predicte per annum xvi sol. et viij den. et arretro sunt ei de duobus an[illegible]

[1] Br. f. 416.

...t dimidio etc. et petit arreragium illud. Et Leticia dicit ...od nichil tenet nec unquam tenuit de predicto Henrico[1], et ...deo non uult respondere nisi curia considerauerit. | [236 b.]

Et Warinus dicit quod ipsa iniuste dicit quod non tenet ...e eo, quia Willelmus de Cheueleswella qui fuit warantus ...iusdem Leticie de terra illa quam ipsa tenet in dotem ex ...uo Ricardi uiri sui patris eiusdem Willelmi, fecit quoddam ...cambium cum eodem Warino de tota terra sua de Cheue...swella pro una hida terre cum pert. in Garfordia quam idem ...arinus dimisit eidem Willelmo et pro decem marcis quas dedit simul cum illa hida terre, et profert quoddam cyro...aphum confectum inter eos quod testatur, quod idem ...cambium ita factum est inter eos tali modo quod idem ...illelmus ex assensu et uoluntate Willelmi de Senecurt ...pitalis domini sui ex toto se dimisit de terra sua de Cheue...swella et eam Warino Bostard et heredibus suis uel assig...tis concessit in perpetuum, tenendam de Willelmo de ...necurt et de heredibus suis per idem seruicium quod ...tecessores sui de Willelmo Senecurt et de antecessoribus ...is tenuerunt, reddendo per annum tantum etc. pro omni ...c. et pro hac dimissione etc. idem Warinus dedit eidem ...illelmo etc. decem marcas etc. et unam hidam terre in ...arfordia etc. tenendam sibi et heredibus suis de eodem ...arino etc. reddendo per annum etc. xl. den. Adicitur ...iam in cyrographo quod nec idem Willelmus nec aliquis ...redum suorum in posterum aliquid in prefata terra de ...eueleslegha nec in seruicio eiusdem terre aliquid exigere ...test. Profert eciam cartam predicti Willelmi de Senecurt ...pitalis domini quod[2] confirmat eidem Warino secundum ...dictum cyrographum escambium illud, et que testatur[3] ...em Willelmus de Cheueleslega una cum homagio suo ...misit se de terra illa, et illam resignauit in manum suam, ...quod post resignacionem illam recepit homagium predicti ...arini de eadem terra, cum omnibus etc. tenend' etc. de eo ... per xl. sol. Unde idem Warinus ostendit quod per ...rtas illas est ipse in seisina de predicta terra de Cheueles-

[1] Corr. *Warino.*
[2] Corr. *que*
[3] Supply *quod.*

wella et predictus Willelmus de terra de Garforda, et ipsa Leticia attornata fuit de dote sua eidem Warino et ei fecit seruicium suum, ita quod recepit de ea pro seruicio suo et nomine seruicii sui tantum etc., et hoc bene patet, quia ipsa aliquando questa fuit quod ei defuit de dote sua in Cheueleswella ita quod ipsa impetrauit breue Dom. Regis de recto directum eidem Warino quod ei plenum rectum teneret de decem et septem acris terre etc. cum pert. in Cheuelesweila quas clamat pertinere ad dotem suam quam tenuit de eodem Warino in eadem uilla etc. Et profert breue illud de recto quod idem testatur. Unde idem Warinus dicit quod per breue illud fecit ei dotem suam in curia sua, et inde producit sectam etc.

Et Leticia uenit et defendit quod nunquam aliquid de eo tenuit nec aliquid seruicium ei fecit etc. De breui dicit quod nunquam illud tulit in curia sua et hoc offert defendere sicut curia etc. Et Warinus dicit quod iniuste dicit quod non tenuit de eo et quod seruicium predictum ei non fecit, quia per breue illud facta fuit summonicio in curia sua et summoniti fuerunt tenentes et se essoniauerunt, et post essonia facta comparuerunt et finem fecerunt cum ea scilicet talem etc., et inde uocat curiam suam ad warantum, ubi finis ille factus fuit.

Et Leticia dicit quod nichil clamat in terra illa, nec in dominico, nec in seruicio, quia Henricus de Scaccario illam tenet. Et quesita si illam unquam tenuit, et qualiter illud tenuit, et qualiter Henricus illam habet, dicit quod reuera aliquando illam tenuit in dotem et inde dimisit se et illam reddidit Willelmo filio et heredi suo, qui inde fecit quod uoluit. Et Henricus dicit quod ipse Willelmus illam terram ei dedit.

Et Warinus dicit quod ipse tunc non potuit terram illam dare quia prius ei dederat totam terram suam de Cheueleswella et seruicium predicte dotis, et ipsam Leticiam attornauit de predicto seruicio, et si ipsa postea dimisit se exheredacionem hoc non debet ei nocere.

Et Henricus dicit quod ipse est in seisina de terra illa dono predicti Willelmi heredis eiusdem Leticie qui presens est et donum illud ei warentizat

'arinus dicit quod iniuste ei warentizat quia ipse ei ram illam et ipsam Leticiam ei attornauit de seruicio : predictum est, et ipse in seisina fuit, et petit inde si idem Willelmus terram illam ei war'.

'illelmus dicit quod nullum diem habet respondendi et petit iudicium.

'arinus similiter petit inde iudicium, quia dicit quod Leticia hoc donum fecerunt Henrico, hoc fecerunt et postquam idem Willelmus warantus eiusdem fecit predictum escambium cum eo, et postquam eticiam attornauerat eidem Warino ad seruicium iendum de terra et dote sua, et postquam idem is de tota terra illa et seruicio se | dimisit sicut pre- [237.] est, et postquam ipse receperat de eadem Leticia a predictum etc. sicut predictum est. Et de omni-ponit se super patriam. Et Leticia similiter. Et inde iurata et ueniat tali die ad recognoscendum si rinus fuit in seisina de seruicio eiusdem Leticie de rte uille predicte ex dono Willelmi filii sui, et si eticia aliquo tempore fecit eidem Warino seruicium n'[1] eiusdem Willelmi de eodem tenemento etc.

uenit Henricus de Scaccario et petit licenciam rece-breui suo de recto, et habet, et uult sequi per breue noue disseisine, et ideo Warinus inde sine die etc.[2]

lia de Sanfordia attachiata fuit ad respondendum Essex. de Sanfordia quare contra prohibicionem etc. fecit et exilium etc. de boscis et molendinis[4] et uiuariis tenet in dotem de hereditate ipsius Johannis in uillis etc., unde idem Johannes queritur quod ipsa uastauit boscum, ita quod ubi bene potuit habere in c. porcos non dimisit ibi nisi tantum xxx. quercus, dinum omnino desiccatum est et fractum et uiuarium et petit inde iudicium etc.

ecilia uenit et defendit contra eum etc. quod nullam nec uastum etc., set reuera Matheus *Mauncel* quon-

¹ ?y attornamentum.
² ?y Henry of the Exchequer ht a writ of right against Warin.
³ This is Fitz. *Wast*, 141.
⁴ or *molendino*.

dam uir suus tempore J. Regis per preceptum Dom. J Regis fregit uiuarium illud et cepit totum piscem ad opus Dom. Regis, et ipsa postea refecit uiuarium sicut potuit. De molendino dicit quod non est uastatum, quia in hyeme potest bene molere, set in estate non pro defectu aque. De bosco dicit quod tempore guerre uicini essartauerunt boscum illum per guerram ita quod post guerram cepit Dom. Rex totam terram in manum suam et ipsi finem fecerunt pro habendis terris suis, set per eam nullum factum est dampnum nec uastum et hoc offert defendere sicut curia consideraverit etc.

Et Johannes producit sectam etc. quod ipsa post perturbicionem fecit uastum etc., et ideo fiat inde iurata et uenat tali die et *unus* ueniat etc.

1618. Norf. Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit etc. ad ecclesiam S. Adelberti de Mundham que uacat etc., cuius aduocacionem Ricardus de Seinges clamat uersus Rannulfum de Sheltona, qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia aduocacio illius ecclesie remansit eidem Rannulfo et Roberto patri suo per finem factum in curia Regis R. etc. per cyrographum factum inter eosdem Robertum et Rannulfum petentes et Alanum de Mundham etc. et profert cyrographum quod hoc testatur, unde dicit quod idem Ricardus fuit tunc presens apud Gipewicum ubi finis ille factus fuit et non contradixit, et ideo petit iudicium si super hoc ei debeat respondere. Profert eciam cartam J. quondam Norwicensis Episcopi que testatur quod ipse ad presentacionem Roberti de Sheltona admisit Henricum capellanum ad ecclesiam S. Adelberti, et hac racione clamat ipse Rannulfus aduocacionem illam, et petit seisinam suam etc.

Et Ricardus dicit quod cirographum illud non debet ei nocere quia postquam illud factum fuit presentauit Willelmum filium suum ad eandem ecclesiam qui ultimo obiit inde persona, et bene defendit quod Henricus non fuit inde persona et inde ponit se super iuratam.

Et Rannulfus dicit quod finis ille factus fuit presente ipso Ricardo et non contradicente, et post finem illum presentauit Robertus pater suus predictum Henricum sicut predictum est, et petit quod finis teneatur, et bene dicit quod eccle-

sita est in feodo dim. militis cum pert. in Mudham, quod dictus Alanus tenuit et unde finis ille factus fuit inter eos, inde ponit se super iuratam. Et Ricardus dicit quod sita in feodo suo quod tenet in maritagium cum Matillide re eius et non in feodo unde finis factus fuit inter pretes Robertum et Rannulfum, et inde ponit se super atam. Et Rannulfus similiter. Et ideo procedat iurata r uerba illa, set ponitur in respectum usque ad talem diem : nisi M. de Patteshulla prius uenerit in partes illas, et si us etc. tunc coram eo et duobus sociis etc., pro defectu ognitorum, quia nullus eorum uenit etc. [237 b.]

ACITA DE TERMINO S. MICHAELIS ANNO REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS SEPTIMO INCIPIENTE OCTAVO[1].

[2]Warinus Hanetone petit uersus Henricum le Euesk dim. am terre cum pert. in Meldeburnia in quam ipse Henricus n habet ingressum nisi per Osbertum le Euesk patrem m cui Warinus Maunsel auus ipsius Warini Hanetone us heres ipse est illam dimisit ad terminum qui preteriit dicit etc. Cantebr.

Et Henricus uenit et defendit ius suum et quod nullum m ingressum habet in terram illam, quia predictus rinus eandem terram concessit et quietam clamauit berto patri suo in curia ipsius Osberti, ita scilicet quod m Osbertus peciit consuetudines et seruicia uersus eundem rinum auum eiusdem Warini de predicta dim. hida re que seruicia idem Warinus eidem Osberto dedixit, et in atum processit loquela inter ipsos in curia eiusdem Roberti[3] ud Merlawe[4] quod duellum uadiatum fuit et armatum in Libertas Eliensis[5]. dem curia inter eos per Alexandrum le Poer hominem isdem Osberti et parem ipsius Warini campionem eiusdem berti et per ipsum Warinum qui se defendidit per corpus

[1] For this term A Coram Rege No. 17
[2] A m. 1.
[3] Corr. Osberti, A
[4] Meldrete, A.
[5] This is on the roll; it is part of the marginal venue.

suum. Et tandem concordati sunt tali modo quod idem Warinus reddidit et quietum[1] clamauit eidem Osberto illam dim. hidam terre cum pert. pro l. marc. quas idem Osbertus dedit eidem Warino, et inde profert cartam eiusdem Warini que hoc idem testatur, et quod ita sit ponit se super curiam suam ubi hoc factum fuit.

Et Warinus uenit et defendit quod nunquam per concordiam illam habuit Osbertus seisinam illam, nec per duellum illud, et hoc offert defendere sicut curia etc. Et ideo preceptum est uicecomiti quod precipiat milites et liberos tenentes de curia eiusdem Henrici de Melreie quod ad certum diem quem eis etc. fieri faciant recordum in curia sua de loquela que fuit etc. inter etc. de consuetudinibus etc. quas idem Osbertus peciit uersus eundem Warinum de predicta dim. hida terre cum pert. etc., unde idem Henricus uersus quem etc. dicit quod terra illa remansit eidem Osberto per concordiam factam inter eos per finem duelli pro l. marcis quas idem Osbertus etc., et unde predictus Warinus dicit quod etc., et recordum illud ueniat tali die etc. per iiij. milites etc.

1620. Cantebr. [2]Henricus de Bukesworthe summonitus fuit ad capiendum homagium Johannis le Gowiz de libero tenemento suo quod de eo tenet et de eo tenere clamat in Bukesworthe, unde idem Johannes dicit quod Andreas pater suus obiit seisitus de terra illa et ipse illam tenet de Henrico eodem et petit quod capiat homagium suum inde etc.

Et Henricus uenit et dicit quod reuera Andreas obiit inde seisitus set in infirmitate sua unde obiit dixit eidem Henrico quod tempore quo fuit persona ecclesiarum[3] habuit ipse quamdam amicam de qua habuit predictum Johannem et postea duxit uxorem et cepit se ad laicum feodum et habuit de uxore illa unum filium qui est infra etatem et in custodia sua[4] post mortem eiusdem Andree cum terra sua per j annum ante ultimum aduentum iusticiariorum in partes illas. Tunc[5] uenit Johannes predictus et tulit assisam mortis

[1] Sic.
[2] A. in. l.
[3] Sic. A.
[4] The text has a full stop here. The following has been omitted: et dixit ei quod ille puer fuit [illegible] suus et rectus heres ita quod heres [illegible] continuit in custodia sua. A.
[5] Henry's plea continues.

ecessoris de eadem terra uersus ipsum Henricum, ita quod comparuit coram iusticiariis apud Cantebrigiam, et ndit iusticiariis qualiter ipse habuit inde custodiam cum predicti Andree, ita quod per iudicium curie remansit Henricus in seisina de custodia sua, et super hoc uenit dictus Johannes ad annum[1] proximum transactum et ui rmis intrusit se in terram illam et abstulit ei blada sua. petit hoc sibi emendari quia deterioratus est etc.

Et Johannes uenit et cognoscit bene quod tulit breue de isa mortis antecessoris uersus ipsum Henricum, et quod iudicium curie remansit idem Henricus in seisina sua etc. quesitus per quem habet seisinam de terra illa, dicit quod sit se in terram illam, et non defendit intrusionem sicut m Henricus ei imponit. Et ideo datus est dies etc. ut erim loquatur cum iusticiariis qui tunc fuerunt in partibus s qualiter assisa illa remansit, et preceptum est uicecomiti d capiat terram illam in manum Dom. Regis etc. Ad m illum[2] quia Johannes cognoscit intrusionem et quod nricus remansit in seisina per iudicium curie, consideratum quod Henricus rec'[3] etc., et Johannes in misericordia, et si habeat perquirat se uersus filium Andree qui est infra tem cum etatem habuerit. | Nota[4]. [[illegible]]

[5]Robertus de la Mare petit[6] Ricardum Shifrewast terciam rtem feodi dim. militis cum pert. in Cristesham ut ius m, unde Robertus de Shifrewast auus suus fuit seisitus ut feodo et iure et in dominico tempore etc. et de ipso Roberto cendit ius terre illius Emme filie sue, et de Emma huic berto ut filio etc. Buck.

Et Ricardus uenit et defendit ius suum sicut defendere bebit, set dicit quod terra illa ei remansit per finem factum curia Dom. Johannis Regis inter Osbertum de la Mare trem eiusdem Roberti et ipsum Robertum petentes et um Ricardum tenentes[7] per cyrographum quod profert et [8] hoc testatur etc., unde idem Ricardus dicit quod per

[1] The word in A is defaced but is annum.
[2] A posteа from the morrow of S. ... in the ninth year. The text ... substantially but not verbatim ... A.
[3] *recuperauit*, A.
[4] By the copyist.
[5] A. m. 1 d.
[6] Supply *uersus*, A.
[7] Corr. *tenentem*, A.
[8] Corr. *quod*, A.

cirographum illud habet ipse terram illam, et ideo non de[illegible] ei inde respondere.

Et Robertus dicit quod cirographum illud non debet [illegible] nocere quia Osbertus pater suus non habuit de terra illa [illegible] custodiam cum Emma matre sua et preterea idem Rob[illegible] tunc fuit infra etatem, et ideo non debet ei illud cirographum nocere, et quod ita sit offert probare sicut curia etc., et pe[illegible] inde iudicium. Et Ricardus similiter[1]. Et quia Robertus cognoscit finem, consideratum est quod finis teneatur et [illegible] Ricardus teneat in pace et Robertus in misericordia.

1622. Stafford. [2]Abbas de Cumbremere summonitus fuit ad ostendendum quod seruicium debet Fromundo de Tarente de tenemen[illegible] quod de ipso tenet in Erlide, unde Walterus de Baskereuilla de quo predictus Fromundus tenet tenementum illud, [illegible] dicitur, dicit quod ei aretro sunt seruicia de v. annis.

Et Abbas uenit et dicit quod Walterus de Baskereuilla pater predicti Walteri dedit tenementum illud domui sue in elemosinam reddendo per annum xl. sol. eidem Waltero [illegible] heredibus suis, et idem Walterus dedit redditum illorum [illegible] sol. predicto Fromundo pro seruicio suo reddendo inde eid[illegible] Waltero etc. unum esperuorium[3] sorum, et inde profert litter[illegible] eiusdem Walteri patentes hoc idem testantes etc.

Et Walterus de Baskereuilla per attornatum suum [illegible] idem cognoscit. Et quia Fromundus multociens fecit defalt[illegible] et testatum est quod est peraltatus[4] et quod predictum se[illegible] uicium eidem Waltero aretro est, consideratum est qu[illegible] Abbas decetero respondeat eidem Waltero et heredibus [illegible] annuatim de uno esperuario precii ij. sol. quousque Fromund[illegible] uel heredes sui uenerint et aquietauerint eundem Abbat[illegible] de redditu illo, et Abbas similiter satisfaciat eidem Walt[illegible] de reragio v. annorum. Et Walterus tenuit se inde pacatu[illegible] Et Abbas retineat tantum de redditu Fromundi. Et ui[illegible] comes faciat habere Waltero seisinam de reragio et Fromund[illegible] in misericordia etc.

1623. [illegible] [5]Hugo de Bathonia uicecomes summonitus fuit ad [illegible]

[1] [illegible]

[2] A. m. 2.

[3] esperuarium, A.

[4] Sic A.

[5] A. m. 2.

...andum Willelmo de Kenewell'[1] quare cepit aueria sua ... iniuste[2] etc., unde idem Willelmus queritur quod desicut ...lit eidem uicecomiti breue Dom. Regis de aueriis suis ...plegiandis, ipse non obstante mandato illo retinuit tantum ...c. et adhuc detinet, per quod per hoc deterioratus est etc.

Et Hugo uenit et defendit iniustam capcionem et de-...cionem etc., set uerum uult dicere. Ipse est balliuus ...alkesii[3] qui est uicecomes Dom. Regis, et ipse Hugo sicut ...alliuus Dom. Falkesii tenuit hundreda per comitatum, ita ...uod ad unum hundredum dictum fuit[4] quod idem Willelmus ...abuit aueria aduenticia que pertinebant ad Dom. Regem, ...ilicet unam suem cum porcellis et unum porcum masculum, ...a quod manducauerat porcum illum, et suem habuit in ...omo sua. Et cum idem Willelmus inculpatus esset in ...undredo, tandem finem fecit pro misericordia sua et pro ...bendis porcis illis pro xx. sol., et inde inuenit plegios ...fficientes et habuit diem reddendi denarios illos, ad quem ...n reddidit. Et quia cognouit debitum illud in pleno ...mitatu post diem statutum de denariis reddendis, cepit ipse ...eria sua et illa commisit cuidam Johanni qui per feodum ...ndit huiusmodi aueria[5], et tunc mandauit eidem Willelmo ...od acquietaret aueria sua et noluit, ita quod remanserunt ...custodia Johannis per xx. septimanas in hyeme, et quia ...luit acquietare aueria sua per consuetudinem comitatus ...ndidit predictus Johannes aueria illa pro xv. sol. ad opus ...cecomitis et pro una marca ad opus eiusdem Johannis pro ...stodia sua, et hoc totum factum fuit priusquam suscepisset ...tteras Dom. Regis etc. De equo dicit quod cepit ipsum ...o v. sol. residuis de xx. sol. et pro aliis denariis quos debe-...at etc., et inde ponit se super comitatum[6]. Et Willelmus ...c totum defendit. Et ideo mandatum est militibus de ...mitatu quod coram custodibus etc. recordentur si predictus ...illelmus finem[7] fecerit cum ipso uicecomite pro predictis ...eriis[8] etc. et si predicto modo ceperit equum uel non, et

[1] *Ke...ell*, A.
[2] Supply *detinuit*, A.
[3] Fawkes of Breauté.
[4] Supply *ei*, A.
[5] It was his office, his fee, to sell beasts so seized.
[6] This clause is but an abridgement of the record.
[7] *finem* repeated.
[8] Supply *aduenticiis*, A.

ueniat recordum tali die etc. Ad quem diem uenit r
quod in omnibus concordat predicto Hugoni, et id
[23 b.] sit inde quietus, et Willelmus in misericordia etc. |

1624. [1]Gaufridus, Godefridus et alii tales[2] summoniti
Norf. ad respondendum Priori de Radham quo iure co
exigunt in terra ipsius Prioris in Estrudham desi
Prior nullam communam habet in terra ipsorum (
et aliorum etc. nec ipsi seruicium faciunt eidem Pri
in terra sua communam habere debeant, unde id
queritur quod per hoc quod iniuste exigunt commun
deterioratus est etc.

Et Gaufridus etc. ueniunt et dicunt quod iuste c
cant in terra eiusdem Prioris et antecessores sui a c
Anglie communicauerunt, et idem Prior communicat
in terra sua, et hac racione communicant cum eoden
etc.

Et Prior dicit quod iniuste hoc dicunt, quia ip
communam habent[3] in terra ipsorum, nec ipsi aliqu
cium ei faciunt [4]per communam in terra sua[4] et
terra illa unde contencio est de pastura, est in Es
ubi alii homines de Westrudham nullam communam
uel habere possunt, et ideo ipsi iniuste communam
etc.

Et Gaufridus et alii dicunt quod de iure co
habere debent et habere solent ipsi et antecessore
inde ponunt se super patriam. Et quesiti de qua p
um uillarum sit predicta pastura, dicunt quod pe
utramque uillam.

Et Prior dicit quod ipse et predecessores sui
potuerunt et possunt ibi edificare et fodere turbas
terram et claudere sine alicuius contradiccione.

Et Gaufridus et alii hoc totum cognoscunt et dic
nichil clamant nisi herbam.

Et quia cognoscunt quod Prior terram illam
potest et edificare et arare quando uoluerit, consider

[1] A. m. 2 d. This case is cited as common in Bracton, f. 230 b.
[2] Three others, A.
[3] Corr. *habet*, A.
[4] [4] *per quod communam i habere debeant*, A.

quod ipsi nullam communam habere possunt in terra illa et sint in misericordia pro falso clamore[1] etc.

[2]Willelmus Rainguillun essoniator Hugonis Grandin attornati Henrici de Clanuilla[3] optulit se uersus Henricum de Naffordia et Matillidem uxorem eius de placito audiendi eleccionem[4] de terra de Aspeleia etc. Et Henricus et Matillis non uenerunt etc. et fuerunt petentes et habuerunt diem in banco, et ideo essoniator sine die et Henricus de Naffordia in misericordia. Bed.

[5]Robertus de Coleuilla et Radulfus de Walesham essoniatores Agnetis de Grentingham optulerunt se uersus Rogerum de Mohaut de placito audiendi eleccionem de aduocacione ecclesie de Grentingham etc. Et Rogerus non uenit, et fuit petens, et ideo essoniator sine die et Rogerus et plegii sui de prosequendo in misericordia. Postea tulit Rogerus breue Dom. Regis de warentia illius defalte quia fuit in seruicio Dom. Regis in Wallia, et ideo resummoneatur Agnes etc. quod sit tali die etc. Suff.

[6]Assisa uenit recognitura si Johannes de Cnoushale auunculus Henrici fuit seisitus in dominico suo etc. de xij. acris terre etc. in tali uilla, die etc., quam terram Jacobus de Tohuila et Alditha uxor eius tenent. Qui ueniunt et dicunt quod ipsi prius uocauerunt ad warantum Adam capellanum de Cnoushale et ipse mortuus est, et ideo uocant inde ad warantum Thomam personam de Cnoushale, quia tenent terram illam de eo. Suff.

Et Henricus dicit quod warentia non iacet, quia ipse aliquando tulit breue de assisa mortis antecessoris super predictum Adam, ita quod Adam uenit coram iusticiariis etc. et dixit quod ipse non tenuit terram illam immo predicta Alditha illam tenuit in feodo de eo, per quod ipse impetrauit breue super ipsam, ita quod ipsa uenit et hoc cognouit et uocauit inde ad warantum predictum Adam. Et Jacobus et Alditha quesiti quomodo teneant terram illam de predicto Thoma, dicunt quod ad uoluntatem eiusdem Thome et non

[1] [illegible] iniusta detencione, A.
[2] A. m. 3.
[3] Clanuilla, A.
[4] To hear the election of recognitors.
[5] A. m. 3.
[6] A. m. 3.

in feodo. Et quia prius dixerunt quod tenuerunt in feodo [illegible] Ada capellano et nunc dicunt quod tenent ad terminum [illegible] preterea predictus Adam dixit quod ipsi tenuerunt terram illam de eo in feodo, Consideratum est quod warantia [illegible] iacet et ideo assisa capiatur per defaltum etc., set ponitur [illegible] respectum etc. pro defectu recognitorum, quia tantum [illegible] uenerunt et uicecomes habeat corpora aliorum etc.[1]

1628. Wigorn. [2]Abbas de Persore summonitus fuit ad respondendum [illegible] Abbati de Westmonasterio quo iure communam exigit [illegible] terra et in bosco ipsius Abbatis Westmonasterii in Per[illegible] desicut idem Abbas de Westmonasterio nullam habet co[illegible]munam in terris et boscis ipsius Abbatis de Persore, nec ip[illegible] Abbas de Persore seruicium eidem Abbati Westmonaster[illegible] facit quare communam habere debeat in terra ipsius Abbat[illegible] [239.] Westmonasterii ut dicit etc. |

Et Abbas de Persore uenit et dicit quod iuste hab[illegible] communam in terris et boscis illis, quia Rex Edgarus [illegible] S. Edwardi qui fundauit ecclesiam suam dedit[3] ecclesie [illegible] terram illam quam habent cum communa in illa terra [illegible] boscis, et semper a tempore illo usque in hunc diem [illegible] calumpnia uel impedimento alicuius habuerunt communa[illegible] illam, et priusquam ecclesia Westmonasterii aliquam terra[illegible] haberet in eadem uilla et semper postea, et idem Abb[illegible] Westmonasterii habet communam per totum[4] in ter[illegible] eiusdem ecclesie de Persore, et quod ita sit ponit se in ma[illegible]nam assisam Dom. Regis.

Et Abbas Westmonasterii dicit quod in terra sua arab[illegible] nullam communam habere debet quia illam excolere [illegible] claudere potest quandocumque uoluerit. De boscis d[illegible] quod in bosco suo de Tedelee[5] nullam communam hab[illegible] debet, nec umquam habuit nisi per viij. annos proxi[illegible] transactos et hoc per escapium.

Et Abbas de Persore dicit quod in bosco illo et in om[illegible]bus aliis et in omnibus terris suis post bladum asportat[illegible] et pratum leuatum semper habuit communam et adhuc ha[illegible]

[1] This seems the case cited by Bracton, f. 180 b, anonymously, as [illegible]
[2] A. m. 3.
[3] Edgar's charter, Cod. Dip. [illegible] Sax. dixx.
[4] Sic A.
[5] Or *Tedelee*, A.

et de omnibus hiis ponit se in magnam assisam de iure. Et quia est in una uilla communi[1] et de eodem feodo, et Abbas Westmonasterii nichil ostendat[2] quod Abbas non habeat seisinam etc., consideratum est quod magna assisa fiat inter eos,[3] ad recognoscendum utrum idem Abbas de Persore maius ius habeat in communa illa in predicto bosco et in terram arabili post bladum asportatum et in pratis post fena leuata, an idem Abbas Westmonasterii habendi boscum illum et terras et prata sine communa quam idem Abbas de Persore de iure habere debebit, etc.

1. [4]Willelmus filius Willelmi attachiatus fuit ad respondendum Amicie que fuit uxor Henrici de Witenesse quare ipse intrusit se in terciam partem dim. uirg. terre cum pert. in Witnesse quam ipsa Amicia tenuit in dotem de hereditate Hugonis filii Henrici occasione terre quam idem Willelmus recuperauit uersus predictum Hugonem coram iusticiariis ultimo itinerantibus apud Salopiam per finem factum inter eosdem Willelmum et Hugonem, desicut eadem Amicia non fuit implacitata de illa tercia parte nec aliquam inde summonicionem habuit ut dicit. Warr.

Et Willelmus uenit et cognoscit finem et quod habet terciam partem predicte dim. uirg. terre eo quod uicecomes fecit ei inde seisinam, et bene cognoscit quod ipsa non fuit inde implacitata, set dicit quod predictus Hugo concessit ei terram illam quam ipse tenet. Et ideo preceptum est uicecomiti quod habeat corpus eiusdem Hugonis ad talem diem etc. ad ostendendum quare decepit curiam Dom. Regis de fine quem cepit[5] cum eodem Willelmo de terra predicte Amicie, desicut ipsa non fuit implacitata etc. nec summonita etc. et quod habeat cirographum suum quod fecit de eadem terra etc.

20. [6]Willelmus de Dena et Florencia uxor eius petunt uersus Willelmum Walensem dim. hidam terre cum pert. in Waffordia ut ius suum, unde Willelmus Walensis auus eiusdem Florencie fuit seisitus ut de feodo etc. capiendo etc., et Hertford.

[1] Perhaps communa, A.
[2] Corr. ostendit, A.
[3] See Br. f. 230, 230 b.
[4] A. m. 3 d.
[5] Corr. fecit, A.
[6] A. m. 4. This is Fitz. Droyt, 63.

de ipso Willelmo descendit ius terre illius Roberto et de Roberto ipsi Florencie etc. et hoc offert etc.

Et Willelmus Walensis uenit et defendit ius seisinam aui eiusdem Florencie et totum et ponit magnam assisam Dom. Regis et petit recognici quis eorum maius ius habeat.

Et Willelmus et Florencia dicunt quod assisa quia ipsi parentes sunt de uno stipite et ipsa Flor de primogenito fratre et Willelmus de postnato et iacet assisa.

Et Willelmus dicit quod nichil clamat ex part sorum eiusdem Florencie, quia quidam Gilebert dedit terram illam Willelmo patri suo, et ponit se i assisam sicut prius etc. Et ideo consideratum est assisa inter eos.

1631. Norf. [1]Alanus et Johannes filius[2] Radulfi filii Siredi fuerunt ad respondendum Alano de Crespinges tenent ei finem factum in curia Dom. Regis iusticiariis apud Westmonasterium inter Walt Crespinges patrem ipsius Alani cuius heres ipse est et predictum Radulfum patrem ipsorum de xij. cum pert. in Elingeham, unde idem Alanus pro graphum quod testatur quod predictus Walterus con dicto Radulfo et heredibus suis totam predictam t tenendam de se et heredibus suis in perpetuum pe [230 b.] seruicium ij. sol. pro omni seruicio etc. saluo forinse

Et Alanus et Johannes ueniunt et cognoscunt set dicunt quod ipsi et omnes antecessores sui terram illam semper per seruicium duorum solid omni seruicio etc. et numquam antecessores sui aliu et bene defendunt quod aliud seruicium non d ponunt se in magnam assisam Dom. Regis et petun cionem fieri utrum ipse[3] maius ius habeant tenen illam de ipso Alano per predictum seruicium duoru rum tantum sicut ei cognoscunt, uel per illud quod ei cognoscunt et preterea faciendo forinsecum

[1] X. m. 4. [3] Corr. ipsi, A.
[2] fil', A; probably filii

scilicet sextam partem feodi dim. militis et preterea sextam partem feodi dim. militis et sextam partem xl. den. ad wardam de Norwico sicut ipse clamat. Et Alanus nichil scit dicere quare assisa remaneat. Dies datus est in aduentu iusticiariorum etc.

[1]Gilebertus de Kenteuilla optulit se quarto die uersus Galfridum de Percehale de placito quod faciat ei consuetudines et recta seruicia que ei etc. de libero tenemento quod de eo tenet etc. Et Galfridus non uenit et attachiatus fuit ita quod primi plegii eius tales etc. summoniti fuerunt. Et ideo plegii illi in misericordia, et uicecomes non omittat propter libertatem S. Eadmundi quin ponat eum per meliores plegios quod sit etc., unde mandauit quod precepit senescallo S. Eadmundi qui nichil inde fecit. Et summoneat balliuos S. Eadmundi quod sint etc. Suff.

[2]Willelmus filius Benedicti de Londonia optulit se uersus Philippum Utdeners de placito quod warentizaret ei tantam terram etc. quam tenet et de eo tenere clamat et unde cartam suam habet etc. Et Philippus non uenit et habuit diem per essoniatorem suum postquam attachiatus fuit. Et ideo ponatur per meliores plegios quod sit tali die etc., et essoniator Philippi capiatur etc. et in prisona etc. Surr.

[3]Vitalis Engaune optulit se quarto die uersus Galfridum de Fereles de placito aduocacionis ecclesie de Cotes quam idem Vitalis clamat uersus eum ut ius suum etc. Cantebr.

Et Gaufridus non uenit etc. et aduocacio capta fuit in manum Dom. Regis pro defectu quem fecit in crastino etc., quia ad diem illum se essoniauit Gaufridus de malo lecti, unde Vitalis petiit iudicium de hoc quod illi essoniatores non uenerunt tercio die ante placitum per quod essoniatores non potuerunt sanare defaltam, unde tunc consideratum fuit quod aduocacio caperetur in manum Dom. Regis etc., et quod idem Gaufridus summoneretur quod esset ad hunc diem auditurus iudicium suum. Et Galfridus uenit primo die placiti et uisus fuit in banco, et recessit sine licencia, et ideo

[1] A. m. 5.
[2] A. m. 5.
[3] A. m. 5. This seems to be the second of the two cases about Vitalis cited by Bracton, f. 349.

tam pro prima defalta quam pro hac ultima, consideratum e[st] quod Vitalis recuperauit seisinam suam per defaltam [et] Galfridus in misericordia. Et sciendum quod idem Galfrid[us] posuerat se in magnam assisam Dom. Regis de eadem adu[o]cacione antequam fecit defaltam ita quod iiij. milites sum[moniti] fuerunt ad eligendum xij. etc.

1635. Numers. [1]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pa[cis] presentauit etc. ad ecclesiam de Suttona que uacat etc., cu[ius] aduocacionem Willelmus filius Drogonis de Monte Acu[to] clamat uersus Matheum de Clinedona, qui uenit et dicit q[uod] assisa non debet inde fieri, quia bene cognoscit quod Willelmu[s] de Monte Acuto auus predicti Willelmi presentauit ultima[m] personam scilicet talem etc., set postea dedit idem Willelmu[s] aduocacionem eiusdem ecclesie cum aliis terris Gileberto d[e] Say in liberum maritagium cum Matillide nepte sua fili[a] eiusdem Mathei, et inde profert cartam eiusdem Willelm[i] que donum illud testatur. Et Matillis presens est et ho[c] idem dicit.

Et Willelmus uenit qui est infra etatem et dicit qu[od] carta illa non debet ei nocere, quia predictus Gilebertus ne[c] ipsa Matillis nunquam seisinam habuerunt per cartam illam de aduocacione illa nec de aliqua terra uel seruicio content[o] in carta illa, et inde ponit se super iuratam. Et Matheus e[t] Matillis similiter. Et Matillis quesita si umquam presentau[it] clericum suum, dicit quod non, nec mencio fit de ea in breu[i] nisi tantum de Matheo qui cognoscit per attornatum suum quod ipse[2] presentauit clericum suum et post cognoscit quo[d] nichil clamat in illa aduocacione. Et ideo consideratum e[st] quod Willelmus recuperauit seisinam suam et Matheus in misericordia etc.

1636. Linc. [3]Petrus de Kyrkeby optulit se etc. uersus Johannem Wastineis de placito pacis domini Regis etc.[4] unde eum appellat etc. Et Johannes non uenit et attachiatus f[uit] per tales etc. et ideo ponatur per meliores etc. quod etc.

[1] A. m. 6.

[2] Sic A.; possibly *non* or *nec quam* should be supplied.

[3] A. m. 5.

[4] *et videre*, A.

7. [1]Willelmus de Coleuilla optulit se etc. uersus Willelmum de Fortibus Comitem Albemarlie de placito terre quam idem Comes clamat uersus eum etc. Et Comes non uenit etc. et fuit petens, ita quod Robertus de Burtona attornatus eiusdem Comitis se essoniauit ad alium diem de malo ueniendi, ita quod Johannes de Fuleuilla fuit plegius essoniatoris habendi warantum suum ad talem diem etc. Et tunc non uenit Comes nec attornatus suus. Set quinto die placiti se essoniauit attornatus de seruicio Dom. Regis. Et Willelmus peciit inde iudicium. Et ideo consideratum est quod Willelmus eat inde sine die et Comes et plegii sui de prosequendo in misericordia quia non est prosecutus. Et similiter Johannes predictus in misericordia quia etc.[2] Leic.

8. [3]Johannes filius Ricardi et Alicia uxor eius optulerunt se quarto die uersus Huwardum de Bikelegha et Orgoillusam uxorem eius de placito unius caruc. terre cum pert. in Opilande et in Ere et unius caruc. terre cum pert. in Ernebergo et lx. acrarum terre cum pert. in Beann', quas ipsi clamant ut ius eiusdem Alicie uersus eos. Et Huwardus et Orgoillusa non uenerunt etc., et uicecomes mandauit quod antequam idem Johannes tulisset pone suum recessit Huwardus sine die ad comitatum talem etc. eo quod Johannes et Alicia non uenerunt ad comitatum illum, et ideo nulla est summonicio facta quia nullum placitum fuit tunc inter eos. Et ideo Johannes perquirat sibi nouum breue si uoluerit etc.[4] Kent.

9. [5]Vitalis Enganne petit uersus Margeriam de Crescy terciam partem duarum caruc. terre cum pert. in Bliburgo etc. ut ius suum, unde Willelmus de Chednay auus suus fuit seisitus etc. tempore etc. capiendo etc., et de illo Willelmo debuit tota terra predicta descendere tribus filiabus suis, scilicet, Margerie primogenite, et Clemencie sorori sue, et Sarre matri eiusdem Vitalis, unde ipse clamat terciam partem Suff.

[1] A. m. 5. The marginal venue should be Lincoln.

[2] *quia non habuit quem plegiauit*, A. See Br. f. 337 b, 351 b. This may be the case cited on f. 351 b. *Martinus in banco anno septimo* held that while the essoiner of one who is under baronial rank must pledge his oath, the essoiner of a baron must find a surety for the forthcoming in due time of the essoinee.

[3] A. m. 9.

[4] See Br. f. 332 b.

[5] A. m. 9 d.

ut in proparte sororum, que ei descendere debet de matri sua, et quod idem Willelmus ita fuit seisitus et quod ei ii debet descendere, offert probare sicut curia etc.

Et Margeria uenit et defendit ius suum etc. et dicit quod ipse nullum ius habere poterit in terris illis, quia Sarra mater eiusdem Vitalis cuius heres ipse est remisit et quietum clamauit totum ius suum quod ipsa habuit in terra Willelmi de Chednay patris sui coram Dom. H. Rege auo etc. pro terra de Colum quam ipsa recepit ad partem suam. Et profert cartam eiusdem H. Regis in hec uerba[1], H. dei gracia etc. salutem. Sciatis quod hic est finis et hec conuencio facta coram me apud etc. inter Hugonem de Cresey et Margeriam uxorem[2] et Sarram sororem ipsius Margerie, uidelicet quod ipsa Sarra recepit Colum[3] cum Sandesleya cum omnibus pertinenciis etc. pro parte sua terre patris sui, ita quod totam reliquam partem clamauit quietam Margerie et heredibus suis etc. Hiis testibus etc. Et hac racione dicit ipsa quod ipse nullum ius habet in terra illa et petit sibi allocari quod ipse adhuc tenet Colum sicut eidem Sarre remansit per finem illum etc.

Et Vitalis uenit et dicit quod carta illa de Dom. Rege non debet ei nocere nec Margerie ualere, quia carta illa facta fuit et conuencio, si umquam facta fuit, fuit facta tempore quo Sarra mater sua fuit in custodia Dom. Regis et infra etatem et preterea ipsa Sarra nunquam fuit in seisina de predicta terra de Colum secundum conuencionem illam post cartam illam factam ante tempus quo ipsa Sarra per Dom. Regem maritata fuit Ricardo patri suo, set tunc Dom. Rex per uoluntatem suam tradidit Ricardo uiro suo terram illam de Colum, quia Hugo de Cresey et ipsa Margeria semper prius fuerunt in seisina de tota baronia integre et de Colum et aliis terris usque eadem Sarra fuit maritata, et petit iudicium desicut ipsa nichil habet de ipsa Sarra de quieta clamancia nisi tantum testimonium Dom. Regis, si ea occasione debet hereditatem suam perdere, presertim desicut tunc fuit infra etatem et in custodia. Et Margeria dicit quod ipsa Sarra

[1] The note book omits formal parts which are found in the roll.

[2] Supply eius, A

[3] Colne Engaine, Essex.

tunc habuit etatem et non intelligit quod Dom. Rex tale testimonium perhiberet nisi ipsa etatem haberet. Judicium ponitur in respectum usque ad etatem Dom. Regis quando ei placuerit et[1] quod iudicium inde fiat per preceptum Dom. Regis et consilii, et tunc resummoneatur loquela in eodem statu quo nunc est etc., et ideo sine die etc.

[2]Simon[3] de Londonia et plures tales summoniti fuerunt ad ostendendum quare non faciunt auxilium burgensibus Dom. Regis de Bedefordia ad firmam de Bedefordia faciendam, desicut ipsi participes sunt libertatum quas predicti burgenses habent per cartam Regis[4] etc. | Bed. [240 b.]

Et omnes ueniunt et dicunt quod semper solent dare ad firmam illam unam marcam et adhuc illam dant nec plus dare debent, set cum Dom. Rex auxilium posuerit super uillam ipsi libenter auxiliabuntur ad illud auxilium et non alio modo quia tenent de libera elemosina prebende pertinentis ad ecclesiam Lincolnie. Et Thomas Bascot attornatus burgensium dicit quod ipsi sunt ad scot et ad loht in eadem uilla et ea racione debent auxiliari ad omnes firmas et ad omnimoda auxilia et hoc probabit ad diem etc. Et quia burgenses predicti nichil ostendunt quare aliud facere debeant, consideratum est quod Sampson et alii inde sine die et faciant seruicium quod cognoscunt, et uadia eorum capta etc. deliberentur etc.

[5]Hugo de Lectona petit uersus Robertum de Suttona quod reddat ei tantum etc. quos etc. et ei iniuste detinet[6], quia Radulfus Bacun denarios illos comodauit eidem Roberto per plegagium[7] ipsius Hugonis ita quod idem Hugo per districcionem illos reddidit eidem Radulfo pro eodem Roberto, et hoc probare offert etc., unde deterioratus est etc. Et Robertus uenit et defendit contra eum etc. quod nunquam eum plegiauit, nec aliquid ei debet, nec idem Hugo pro eo denarios reddidit, et hoc offert defendere etc. Et ideo con- Essex.

[1] Omit *et*, A. This judgment is somewhat abridged.
[2] A. m. 10.
[3] Corr. Samson. Twenty-one persons named in A.
[4] *Ricardi avunculi domini Regis*, A.
[5] A. m. 11.
[6] *vij. lib. xiiij. sol. viij. den quas ei debet et iniuste detinet*, A.
[7] Sic, A; *pl'* in MS.

sideratum est quod defendat se xij. manu et ueniat tali d etc. cum lege sua etc.

1642. Devon. [1]Reginaldus de Punchardun etc. iiij. milites missi Walterum de Sonewella qui languidus etc. ad audiendum ipse concessit quod misit Robertum filium suum ad respondendum pro eo de loquela que est in eadem curia inter Willimum Paynel petentem et ipsum Walterum tenentem de di uirg. terre cum pert. in Broc et de uno ferlingo terre cu pert. in Smithenecota etc. Et ipsi ueniunt et dicunt qu ratum habuit responsum suum quod fecit pro eo, et qu attornauit eundem loco suo etc. in eadem loquela etc. I sciendum quod idem misit ipsum Robertum ut responsale suum postquam essoniauit se de malo lecti, etc.

1643. Hertford. [2]Hugo filius Walteri petit uersus Falkesium de Breau et Margeriam uxorem eius quos Walterus le Frere uocau ad warantum et qui ei etc. dim. uirg. et tres acras terre cu pert. in Sabrictewrthe ut ius suum, unde ipse Hugo fu seisitus tempore Regis J. etc. Et Falkesius et Marger ueniunt et dicunt quod ipse nullum ius clamare potest terra illa, quia ipse Hugo eandem terram dimisit et concess et quietam clamauit Warino filio Geroldi, cuius heres ip Margeria est, per cartam suam quam proferunt et que h idem testatur etc.

Et Hugo concessit[3] cartam et concessionem, set dicit qu hoc fecit per districcionem quam predictus Walterus le Fr ei fecit, quia ipse fuit balliuus predicti Gwarini et obs eum in cimiterio de Sabrictewrthe, ita quod non potuit ex antequam fecisset cartam illam. Et quesitus quando fuit, dicit quod tempore J. Regis xx. annis transactis etc.

Et quia idem Hugo cognoscit cartam suam, nec aliquam tricciomem ostendit que ei facta fuerit, nec alicui tunc oste districcionem illam, consideratum est quod Falkesius et M geria inde quieti sint et Hugo in misericordia pro falso clam

1644. Kent. [5]Preceptum fuit uicecomiti quod uenire faceret

[1] A. m. 11 d.
[2] A. m. 12 d.
[3] Corr. ... A.
[4] See ... f. 16 ...
[5] A. m. 13. This seems to be the case about Thomas of Nassenden cited by Bracton, f. 311, from term. But the passage in Bract looks like a note misplaced. that the Kentish knights are called in as jurors, they come judicial assessors and do not

legales milites ad faciendum simul cum iusticiariis iudicium utrum secundum legem Kantie Alicia que fuit uxor Thome de Nessendona qui fuit suspensus pro felonia unde conuictus fuit debeat dotem habere de terra quam idem Thomas tenuit in gauelekinde uel non, quia B.[1] Roffensis Episcopus et pro se et pro Priore de Roffa uersus quos ipsa clamat dotem etc. posuit se super iudicium illud. Et tales[2] milites etc. ueniunt et dicunt quod nunquam uiderunt aliquem militem suspensum de comitatu suo nisi predictum Thomam, set bene sciunt quod de tenemento quod est gauelekynde debet uxor suspensi secundum legem Kantie habere debet[3] dotem, et filius hereditatem, unde dicitur Anglice fader to þe bowe, þe sune to þe lowe[4]. Et ideo ipsa recuperauit dotem suam etc. Nota uxor suspensi debet habere dotem si teneat in Gauelekynde.

[5]Magna assisa inter Ceciliam matrem Gaufridi petentem et Petrum de Molendino tenentem de duabus uirg. terre | et uno molendino in Essenedona ponitur in respectum usque ad talem diem pro defectu recognitorum, quia tantum octo uenerunt quibus[6], et uicecomes distringat tales etc. per terras et catalla etc., et quia tales etc. obierunt elegat[7] uicecomes etc., et ideo uicecomes uenire faciat etc. ad recognoscendum etc. utrum Cecilia maius ius habeat in terra etc. Sutht. [341.]

[8]Prior de Derherst petit uersus Elitham de Ramescia tantam terram etc. in la More ut ius ecclesie sue etc. et uersus tales etc. tantas terras etc. in eadem uilla ut ius etc. Oxon.

Et Elitha uenit et dicit quod tenet terram suam in dotem unde omnes tales predicti sunt waranti de dote sua, et inde uocat eos ad warantum, et ipsi ei warentizant, et petunt de tota illa terra uisum. Habeant etc.

[9]Thomas de Gerbodesham et Maria uxor eius attachiati fuerunt ad respondendum Thome filio Salomonis quare non tenent ei finem factum coram iusticiariis ultimo itinerantibus etc. inter eundem Thomam et Mariam et predictum Thomam Suff.

[1] Benedict.
[2] Names in A.
[3] Omit *debet*, A.
[4] Sic A. See the Prerogativa Regis, Statutes of the Realm, vol. i. p. [illegible] and Consuetudines Kantiae, ibid p. 223. This case is Fitz. *Prescription*, 60.
[5] A. m. 13.
[6] Supply *etc.*, A.
[7] Sic. This is but an abridgement carelessly made of the entry on the roll.
[8] A. m. 13.
[9] A. m. 14 d.

filium Salomonis de duabus partibus unius caruc. terre c
pert. in Wepstede unde cirographum etc. quod idem Tho
profert etc., que[1] testatur etc., unde idem Thomas fil
Salomonis queritur quod desicut ipse tenet terram illam
finem illum uenerunt idem Thomas et Maria et implacita
runt eum de eadem terra per breue de recto contra fin
illum, et inde producit sectam etc.

Et Thomas et Maria ueniunt et cognoscunt finem
defendunt contra eum etc. quod nunquam implacitauer
eum per breue de recto post finem illum, et offerunt
Consideratum est quod uterque defendat se xij. manu etc.

1648. Suff. [2]Salomon de Wepstede petit uersus Thomam de G
bodesham et Mariam uxorem eius quod warentizent ei
acras terre cum pert. in Whepstede, quas tenet et de
tenere clamat, et unde cartam Johannis de Whepstede pat
predicte Marie cuius etc. quam profert etc. et que don
illud testatur etc. unde idem Simon[3] queritur quod con
cartam illam implacitant eum de eadem terra, per breue
recto in comitatu etc.

Et Thomas et Maria ueniunt et cognoscunt cartam
dicunt quod non debent illam ei warentizare, quia id
Salomon nunquam habuit per cartam illam seisinam de te
illa immo seisinam habuit per Alanum fratrem eiusd
Johannis, et preterea carta facta fuit eo tempore q
Johannes fuit leprosus extra communam geneium, q
nullam terram dare potuit, et inde ponunt se super patria
Et Salomon quesitus per quantum tempus tenuit terr
illam, dicit quod xx. annis et eo amplius transactis
Thomas et Maria dicunt quod non tenuit eam nisi xij. an
transactis uel minus. Et quesiti quando Johannes posit
est extra communam gencium, dicunt quod bene x. an
transactis et tunc habuit Alanus seisinam hereditatis ei
dem Johannis etc.

Et Salomon petit sibi allocari quod ipsi cognoscunt qu
idem Salomon tenuit terram illam xij. annis transactis
Alanus non habuit hereditatem nisi ix uel x. annos etc.

[1] Corr. quod A. [3] Corr. Salomon. A.
[2] A. m. 11 d.

od nullum habuit ingressum in terram illam per t inde ponit se super iuratam. Et Thomas et iter. Et ideo fiat inde iurata et ueniat in aduentu am ad recognoscendum si idem Salomon habuit m antequam predictus Johannes positus fuit extra gencium etc., et si ipse habuit terram illam per nnem uel per predictum Alanum etc.[1]

ra de Bendenges que fuit uxor Johannis filius tulit se uersus Eliam de Pokeslegha et Matillidem is de placito quod essent audituri recordum et um de loquela que fuit inter eos de tercia parte s duarum caruc. terre etc. in Thedemerse quam nora clamat in dotem uersus eos, et unde ipsa ieccrat eidem Gunnore quod non debuit inde ere quia ipsa Gunnora nunquam fuit Johanni Et Elias et Matillis non uenerunt etc. et sum- . set nisi fuerunt in banco die precedenti ita quod se et recesserunt sine licencia. Et ipsa Gunnora eras etc. quod ipsa fuit desponsata etc. Et ideo m est quod ipsa recuperauit seisinam de dote sua isericordia. | Berca. [241 b.]

que fuit uxor Eustachii de la Berne attachiata ondendum Willelmo Pentecoste quare contra finem curia Dom. J. Regis anno tali[3] etc. inter eundem et Petrum de Cudintona de dim. hida terre in trahit ipsa ipsum Willelmum in placitum in r breue de recto de eadem terra desicut predictus eandem terram peciit uersus eundem Willelmum um claminm suum et ius suum per predictum lamio quod ipsa apposuit. Surr.

na uenit et dicit quod finis ille non debet ei nocere re possit ius suum, quia ipsa nichil clamat per um, immo per Willelmum Coquum patrem suum, die quo finis ille factus fuit ipsa habuit uirum

[1] is cited by Bracton f. 12, as proving that make a gift.
[2] l. See Br. f. 298, 306 1120, 1176, 1573 This dubious marriage caused much litigation.
[2] *Elias et Matillis*, A.
[4] A. m. 13 d.
[3] *anno primo etc.*, A.

filium Salomonis de duabus partibus unius caruc. terre cum [illegible] pert. in Wepstede unde cirographum etc. quod idem Thomas [illegible] profert etc., que[1] testatur etc., unde idem Thomas [illegible] Salomonis queritur quod desicut ipse tenet terram illam [illegible] finem illum uenerunt idem Thomas et Maria et implacitau[illegible] runt eum de eadem terra per breue de recto contra fine[illegible] illum, et inde producit sectam etc.

Et Thomas et Maria ueniunt et cognoscunt finem [illegible] defendunt contra eum etc. quod nunquam implacitaueru[illegible] eum per breue de recto post finem illum, et offerunt e[illegible] Consideratum est quod uterque defendat se xij. manu etc.

1648. [2]Salomon de Wepstede petit uersus Thomam de Ga[illegible]
Suff. bodesham et Mariam uxorem eius quod warentizent ei [illegible] acras terre cum pert. in Whepstede, quas tenet et de [illegible] tenere clamat, et unde cartam Johannis de Whepstede pat[illegible] predicte Marie cuius etc. quam profert etc. et que do[illegible] illud testatur etc. unde idem Simon[1] queritur quod con[illegible] cartam illam implacitant eum de eadem terra, per breue [illegible] recto in comitatu etc.

Et Thomas et Maria ueniunt et cognoscunt cartam [illegible] dicunt quod non debent illam ei warentizare, quia ide[illegible] Salomon nunquam habuit per cartam illam seisinam de ter[illegible] illa immo seisinam habuit per Alanum fratrem eius [illegible] Johannis, et preterea carta facta fuit eo tempore [illegible] Johannes fuit leprosus extra communam gencium, [illegible] nullam terram dare potuit, et inde ponunt se super patr[illegible] Et Salomon quesitus per quantum tempus tenuit ter[illegible] illam, dicit quod xx. annis et eo amplius transactis. E[illegible] Thomas et Maria dicunt quod non tenuit eam nisi xij. an[illegible] transactis uel minus. Et quesiti quando Johannes p[illegible] est extra communam gencium, dicunt quod bene x. an[illegible] transactis et tunc habuit Alanus seisinam hereditatis [illegible] dem Johannis etc.

Et Salomon petit sibi allocari quod ipsi cognoscunt q[illegible] idem Salomon tenuit terram illam xij annis transact[illegible] Alanus non habuit hereditatem nisi ix uel x. annos etc. [illegible]

[1] [illegible] quem A. [2] Corr. Salomon. A
[illegible] 14 a

Essexie, et bene putauit quod per libertatem illam illum leuare potuit. Et quia nulla fuit mencio in carta Dom. Regis de tali libertate, consideratum est quod tumberellus prosternatur et Radulfus in misericordia. Et[1] de furcis fiat iurata et ueniat tali die etc. ad recognoscendum si furce leuate fuerunt in Shiptona per antecessores predicti Radulfi post[2] etc., et si quidam Rogerus captus etc. in predicto manerio iudicatus fuit in hundredo Cirencestrie etc., et si antecessor predicti Radulfi habuit libertatem iudicandi latrones captos in eodem manerio[3] etc.

[4]Ida de Lingwode attachiata fuit ad respondendum Ade de Berlingeham quod teneat ei finem factum etc. in curia etc. inter eundem Adam et Willelmum Colet fratrem predicte Ide cuius heres etc. de una caruc. terre cum pert. in Estona unde cyrographum etc. quod profert etc.[5], unde idem Adam ostendit quod desicut ipsa est heres predicti Willelmi et terram ei debet warentizare etc. per predictum seruicium, ipsa non uult seruicium suum recipere nec eum aquietare uersus capitales dominos etc. per quod deterioratus est etc. Et Ida uenit et cognoscit finem et cirographum et quod ipsa est heres predicti Willelmi, set dicit quod nichil habet de hereditate predicti Willelmi de feodo illo, set aliam terram tenet ipsa per predictum Willelmum, scilicet de perquisito suo. Et ideo consideratum est quod ipsa teneat finem illum et quod ipsa per finem illum ei warentizet terram illam et sit in misericordia etc.[6] Et sciendum quod ipsa cepit homagium suum. Nott.

53 [7]Assisa uenit recognitura ex consensu parcium quis aduocatus tempore pacis presentauit etc. ad ecclesiam de Gunetorpe que uacat etc., cuius aduocacionem Henricus de Bouilla clamat uersus Jacobum le Sauage, qui uenit et bene cognoscit[8] assisam, etc. Rotel.

Juratores dicunt quod ecclesia de Gunetorpe est capella de Hocham, set Alexander de Bouilla auus predicti Henrici

[1] In A. this precedes the passage as to the tumbrel.

[2] post coronacionem Dom. R. [illegible] A.

[3] de latrocinio etc. uel non, A.

[4] A. m. 16.

[5] William recognizes the land as that of Adam and his heirs, A.

[6] Br. f. 388 b.

[7] A. m. 16.

[8] concessit, A.

presentauit quemdam Reginaldum capellanum ad capellam illam qui ad presentacionem suam fuit admissus ad eandem et tenuit capellam illam tota uita sua, set in extremis diebus suis quando senex fuit et impotens sui uenit Henricus capellanus qui fuit filius eiusdem Reginaldi et deseruiuit capelle predicte[1], et ita per ipsum Reginaldum et per pre-
1242. dictum Alexandrum qui hoc permisit habuit | idem Henricus capellam illam semper usque ad tempus quo Herebertus le Poure fuit persona ecclesie de Hocham, et idem Herebertus implacitauit ipsum Henricum ita quod Henricus satisfecit ei tali modo quod remansit in capella illa tota uita sua, ut firmarius, quia capella illa prius reddidit predicte ecclesie tantum[2] etc. et tunc reddidit ipse Henricus pro concordia illa tantum[3] etc. et minutas obuenciones, unde dicunt quod obut firmarius et non persona. Et quesitus[4] utrum Henricus presentatus fuit tempore guerre uel tempore pacis, dicunt quod melius credunt quod tempore guerre, et bene credunt quod Henricus nunquam fuit admissus per episcopum uel officialem. Et ideo Henricus nichil capiat per hanc assisam et sit in misericordia pro falso clamore etc.

1654. [5]Agnes que fuit uxor Galfridi filii Gyue optulit se contra
Linc. uersus Alexandrum filium Gyue de placito dotis scilicet de tanta terra etc. quam ipsa clamat in dotem etc. Et Alexander non uenit etc. et summonicio etc. ita quod ipse prius obiecit ei quod non fuit desponsata etc. et ideo tercia pars capiatur in manum Dom. Regis etc. et ipse summoneatur quod sit ... auditurus etc.[6]

1655. [7]Dies datus est Egidio de Erdintona et Elene ... Leweline tenenti que est infra etatem de audiendo iud... suo de assisa mortis antecessoris, et dictum est custodi ... Elene quod tunc sit ibi predicta Elena eo quod ipsa est infra etatem etc.

1656. [8]Ricardus de Hyfordia petit uersus Robertum de Hyfordia
Sussex. quod teneat conuencionem inter eos factam etc. de dim. hida

[1] capellam illam, A.
[2] xxx trauas ... bladi, A.
[3] xx. s. i. et ceragium, A.
[4] Cort quesito, A.
[5] A. n. 17.
[6] The little cape. for Alexander has already appeared.
[7] A. m. 19.
[8] A. m. 19.

terre etc. in Hyfordia, unde quoddam scriptum factum est inter eos, unde idem Ricardus dicit quod per conuencionem illam debuit ipse habere unum mesuagium etc.

Et Robertus uenit et cognoscit conuencionem illam et dicit quod in nullo est contra conuencionem illam. Et Ricardus quesitus si habuit seisinam de mesuagio illo, dicit quod habuit et quod inde disseisitus est per ipsum Robertum. Et ideo perquirat sibi per breue de noua disseisina si uoluerit, et sit in misericordia quia impetrauit aliud breue quam secundum legem terre etc.

[1]Eliena que fuit uxor Walteri de Stepinges petit uersus Hugonem de Burgo Justiciarium redditum x. marcarum cum pert in Wechefordia et Billebroke in comitatu Sumersetie. Et Justiciarius uocauit inde ad warantum Gilebertum de Baningewrthe qui antequam warentizaret obiit, et Justiciarius per Warinum filium Johelis uocat inde ad warantum Willelmum filium et heredem predicti Gileberti, qui presens est et dicit quod nullum diem habet inde. Et ideo datus est dies etc. Sumers. Linc.

[2]Magna assisa inter Ricardum filium Simonis petentem et Aliciam Comitissam de Augo de aduocacione ecclesie de Bukeswrthe ponitur in respectum usque ad talem diem eo quod attornatus Comitisse obiit, et dictum est tali etc. quod scire faciat Comitisse etc. Hunt.

[3]Henricus de Sandwico petit uersus Johannem de Reples quod warentizet ei feodum j. militis cum pert. in Riple exceptis etc.[4] quod tenet et de eo tenere clamat, et unde cartam Thome patris eiusdem Johannis cuius heres etc. habet ut dicit, unde idem Henricus dicit quod desicut habet cartam suam de feoffamento Thome patris sui per quam idem Johannes debet terram illam ei warentizare, mater eiusdem Johannis per defaltam ipsius Johannis recuperauit terciam partem eiusdem terre in dotem uersus eum, ita quod ubi ipse debeat per annum reddere xl. sol. de redditu pro terra illa, quod distringatur ad reddendum illos xl. sol. adeo plenarie sicut fecit quando totam terram integre tenuit, et preterea Kent.

[1] m. 20 d.
[2] m. 20 d.
[3] m. 24 d.

[4] Except the advowson and certain lands. A.

multa alia dampna ei fecit contra cartam illam per quod deterioratus est et dampnum habet etc. Et Johannes uenit et defendit cartam et sigillum et totum etc. et quod Thomas pater suus nunquam illam fecit, et inde ponit se super iuratam et super testes etc. Et Henricus uenit et dicit quod paratus est illam probare sicut curia considerauerit per collacionem sigillorum et alio modo sicut curia considerauerit, et dicit quod Eadmundus de Northburgo habet cartas de eodem sigillo et plures tales[1] etc. Et ideo ipsi omnes summoneantur quod sint etc. et habeant omnes cartas quas habent sub nomine predicti Thome. Ad quem diem uenerunt omnes et proferunt cartas etc. et omnia sigilla concordant etc. et ideo sine die etc.

1660. Sumers. [2]Roges filius Simonis summonitus fuit ad respondendum Dom. Regi quare deforciat ei custodiam Geruasii filii et heredis Roberti de Tintagel cuius custodia ad ipsum etc. eo quod idem Robertus tenuit de Dom. Rege. [242 b.]

Et Roges uenit et dicit quod defendit uim et iniuriam set dicit quod Baldewinus filius Gaufridi cui Henricus filius Comitis dedit custodiam illius heredis, eandem custodiam dedit eidem Roges, et conuencio facta fuit inter Dom. Regem et predictum Henricum[4] talis scilicet quod omnia dona que idem Henricus dederit de custodiis uel maritagiis remanerent inconcussa et firma, et inde factum fuit quoddam cirographum inter Dom. Regem et predictum Henricum. Et profert cartam eiusdem Henrici que testatur quod ratam et gratam habuit concessionem et assignacionem terre et heredis Roberti de Tintagel cum maritagio heredum dicti Roberti, quam quidem custodiam dedit et fecit Baldewino filio Gaufridi. Et idem Baldewinus fecit et cognoscit[5] Roges filio Simonis militi suo, et hac racione habet ipse custodiam heredis. [illegible] bene cognoscit quod Robertus tenuit de Rege etc.

Et Philippus de Pirie pro Dom. Rege dicit quod [illegible]

[1] Three others, A.
[2] The production of the charters is more fully described in A. See Br. f. 398 b.
[3] A. m. 28 d.
[4] Henry Fitz Count had asserted claims to the county of Cornwall though unsuccessful, the king [illegible] him terms, ratifying his grants [illegible] the like.
[5] concessit, A.

idem Baldewinus habuit custodiam terre et heredis predicti Roberti ex dono predicti Henrici et inde profert cartam eiusdem Henrici que donum illud testatur. Profert eciam cartam eiusdem Baldewini que testatur quod ipse dedit eidem Philippo[1] heredes predicti Roberti de Tintagel ad maritandum et custodiam tocius terre que fuit eiusdem Roberti, unde idem Philippus dicit quod Baldewinus nunquam habuit seisinam de ipso herede, set idem Philippus habet custodiam terre eiusdem Roberti, et hac racione clamat custodiam heredis ad opus Dom. Regis.

Et Roges dicit quod Baldewinus reuera nunquam habuit seisinam de herede, nec aliquid profert de Baldewino, per quod warentum habeat de custodia illius heredis etc.

Et quia uterque eorum cognoscit quod Baldewinus nunquam habuit seisinam de custodia eiusdem heredis, consideratum est quod Dom. Rex habeat seisinam suam de herede illo et preceptum est eidem Roges quod habeat illum heredem liberandum Dom. Regi tali die etc.

[2]Gilebertus de Couelindena et plures alii[3] summoniti fuerunt ad respondendum Priori de Mertona domino suo quare non faciunt eidem Priori consuetudines et seruicia que ei facere etc. de tenementis que de eo tenent in uillenagio ut dicit, unde idem Prior dicit quod debent ei per annum tantum etc. Surr.

[[4]Unde idem Prior dicit quod debent ei per annum sine firma sua quam reddunt, scilicet unusquisque debet in autumpno uenire ad precariam que appellatur alebedripe cum tota familia sua excepta uxore sua et excepto berrario suo et habere semel ad manducandum cum ceruisia et iterum sine ceruisia, et dare vj. den. ad quandam domum quolibet anno faciendam que uocatur sumerhus, uel illam domum simul cum aliis[5] ad eleccionem eiusdem Prioris, et mittere unum hominem ad precariam in autumpno usque ad nonam sine cibo, et quod unusquisque eorum intersit in propria persona ad magnas precarias cum tota familia sua exceptis uxore et pastore suo, et bis manducabit sine ceruisia et sero cum ceruisia, et quod prosternant claus-

[1] Supply *de Pirie*. A.

[2] A. m. 25 d. Across the roll the hand of the person who made the note-book has written in large letters what I read as *Loquatur mecum de isto placito*. The case is long and must be abbreviated by omissions, so the copyist must have a talk with me before he sets to work on it.

[3] There are thirty-five defendants.

[4] The note-book does not describe the services, but they are so interesting that I supply them from the roll within [ ].

[5] Supply *facere* (?).

turam in bosco in Shelwude, et clausturam illam uenire faciant apud Cade wurthe proprio custu suo, et claudant apud Ewelle unam rodam circa curiam de Ewelle, et habebunt ueterem sepem, et mittat unum hominem de [illegible] sua ad prata sua de Ewelle leuanda donec plenarie leuentur, et arare [illegible] in hieme et iterum in quadragesima ad cibum Prioris, et det pannagium de porcis siue persona fuerit in bosco siue non, ita scilicet quod si habeat decem porcos, dabit decimum, si uiginti, duos, et ita deinceps, si minus quam decem, pro quolibet, j. den., et non potest maritare filium suum uel filiam suam sine licencia Prioris, et quod unusquisque uiuente uxore dabit; [illegible] S. Petri, uxore defuncta, j. ob., et quod unusquisque ad summonicionem ballini de Eswelle ueniat ad curiam de Ewelle, et ibi per curiam suam [illegible]cetur, et quod ei det auxilium quando alii pares sui de Ewelle dant [illegible] nec possunt bouem uel equum masculum uendere sine licencia, et preterea idem Prior habere debet meliorem bouem de testamento, uel equum [illegible] habuerit, nec possunt secare aliquam quercum in bosco sine licencia.]

Et predictus Gilebertus et omnes alii ueniunt et dicunt [illegible] et defendunt quod nullam terram tenent de eo in uillenagio [illegible] immo libere tenent et defendunt omne uillenagium. [illegible] predictis consuetudinibus dicunt quod reuera[1] terra quam i[illegible] tenent reuera[2] est quoddam membrum de Ewelle quod f[illegible] dominicum manerium Dom. Regis H. etc. qui illud de[illegible] domui de Mertona, et bene cognoscunt quod quelibet uirga[illegible] terre debet per annum v. sol. scil. v. hide c. sol. De aux[illegible] per annum bene cognoscunt quod quando Prior habue[illegible] opus pro necessitate ecclesie sue, libenter ei racionabili[illegible] auxiliabuntur, non racione uillenagii set de gracia. I[illegible] pannagio bene cognoscunt quod illud debent etc. scil[illegible] decimum porcum tali tantum modo quod ipsi primo el[illegible] debent duos porcos et ballinus Prioris tercium de resid[illegible] uel de quolibet porco j. den. ad eleccionem Prioris [illegible] preterea ad summonicionem Prioris uel ballini sui uen[illegible] debent ad curiam de Ewelle ad iudicia facienda cum o[illegible] fuerit, ut liberi homines[3]. De aliis consuetudinibus dic[illegible] quod illas precise defendunt omnibus modis quibus debebu[illegible] quod nunquam illas facere debuerunt nec fecerunt, et pon[illegible] se in magnam assisam Dom. Regis etc. Et quesiti si homi[illegible] de Ewelle sint uillani, dicunt reuera quod quidam eorum [illegible] uillani etc.

Et Prior uenit et dicit quod iniuste dicunt quod non [illegible]

[1] Omit et denar'. A.
[2] Sic A.
[3] Supply De denar' S. Petri [illegible] cognoscunt sicut Prior petit. A.

uilenagia tenent, quia manerium de Ewelle cuius 'sunt tales terre quas predicti[1] homines tenent, agium, et ipsi hoc cognoscunt, unde petit iudicium a possint esse liberiora quam capud, et preterea redictorum hominum scilicet Simon le Dene tulit assisam mortis antecessoris super Willelmum le curia Dom. Regis, et assisa remansit eo quod terra illenagio Dom. Regis. Et ipsi Simon et Willelmus scunt.

ienerunt predicti homines et offerunt Dom. Regi etc. pro habenda inquisicione quas consuetudines res sui fecerunt tempore H. Regis etc. Et fiat , et ueniat tali die etc. ad recognoscendum que et consuetudines homines predictarum uillarum[3] de terris suis[4] anno et die quo Dom. Rex[5] dedit anerium prioratui de Mertona etc. | [243.]

a uenit recognitura si Petrus de Goldintona et Northt. . iniuste etc. disseisiuerunt Ricardum de Besceuilla nam uxorem eius de libero tenemento suo in orpe infra assisam etc.

i omnes ueniunt et cognoscunt quod tenementum liberum tenementum ipsorum Ricardi et Johanne, potuerunt tenementum illud excolere eo anno quo uersus tenementum illud iacuit ad waractum, et i contra consuetudinem uille tenementum illud , ipsi pauerunt bladum postquam ingerminatum t ideo consideratum est quod ipsi Ricardus et remaneant in seisina sua et Petrus et alii in miseri- .[8]

cuius membrum terre de le Shelaude sunt quas pre-

arks, A.

Prioris de Shelaude et fecerunt, A.

:t has *sui*.

I. Rex suus Dom. Regis,

30. A small membrane to the roll has this one case and no others. It is the record of an assize before Pateshull and Hareng, A. R. 7. Probably the assize was taken at Northampton.

[7] Thirty-seven defendants.

[8] Seemingly it is held either that the alleged restrictive custom is bad, or that at any rate the defendants could not enforce it by turning their beasts into Joan's land to eat the crop.

PLACITA APUD WESTMONASTERIUM DE TERMINO S. MICHAELIS ANNO REGIS HENRICI NONO ET INCIPIENTE DECIMO[1].

1663. Sort. [2]Walterus de Fisinges[3] petit uersus[4] Rogerum de Fisinges tereiam partem lx. sex acr. terre cum pert. in Fisinges ius suum etc., et ut racionabilem partem suam que e[um] contingit de hereditate Ricardi patris eorum etc. sicut de terra partibili etc.

Et Rogerus uenit et defendit ius suum quando etc. Et dicit quod non debet ad hoc breue respondere, quia Ricardus habuit plures filios et maxime quemdam Johannem qui mortuus est et qui habuit filium qui adhuc superstes est. Et Walterus hoc defendit etc.

Et Rogerus defendit quod terra non est partibilis, nec partiri debet, quia antecessores sui feoffati fuerunt de terra illa per seruicium militare faciendum, et semper fecit seruicium militare quousque Prior de Lewes capitalis dominus posuit seruicium militare ad denarios, ita quod modo reddit xl. sol. pro tercia parte feodi unius militis quam inde solebat percipere.

Et Walterus dicit quod iniuste hoc dicit quia terra illa est partibilis, et hoc bene patet, quia Paganus antecessor suus primo feoffatus habuit duos filios, Gilibertum et Warinum, inter quos terra illa partita fuit, et Gilibertus habuit quatuor filios inter quos similiter partita fuit terra ipsius Giliberti, et inde ponit se super patriam etc.

Et Rogerus uenit et dicit quod terra illa non est partibilis, quia dicit quod idem Paganus tenuit terram illam integre et feoffauit eundem Warinum de quadam parte eiusdem terre. Mortuo Pagano, Gilibertus habuit residuum eiusdem terre sine parte quam Warinus habuit, et idem Warinus fuit persona. Et bene dicit quod terra illa nunquam partita fuit

[1] For this term A = Coram Rege Roll No. 19; B = Coram Rege Roll No. 23; C = Lower Roll No. 3, which is in very bad plight.

[2] A. m. 2; B. m. 1 d; C. m. 2.

[3] Sic A, C; *Risinges*, B.

[4] *uersus* omitted in MS.

partibilis, quia nunquam partita fuit inter ali-
essent de uno stipite, et inde ponit se super
Et Walterus similiter. Et ideo fiat iurata, et
li die ad recognoscendum si predicta terra sit
et si umquam partita fuit[1].

de Sanfordia queritur quod Thomas de Rupe Wigorn.
Hugo custodiuit terram Archidiaconi Cantuariensis
i apud Eluertona tali die etc. uenit idem Thomas
m. Regis etc. et in felonia et in roberia abstulit ei
lomini sui fabas de uno sellione et auenam de alio
emansit eidem Archidiacono per finem factum in
ı. Regis, et hoc uidit Robertus de Cliue qui uenit
d utesium et qui hoc offert probare per corpus
t curia etc.

omas uenit et defendit roberiam etc., et petit sibi
od idem Hugo alias appellauit eum in comitatu
de eodem facto per corpus suum et nunc appellat
redictum Robertum. De blado dicit quod reuera
quasdam garbas fabarum et alterius bladi sicut de
propria et non de terra Archidiaconi, et petit
i de tali blado suo debeat eidem Roberto respondere
pellum.

go dicit quod nunquam appellauit eum in comitatu
llo, set reuera appellauit eum de roberia unius eque
hiamentum factum est coram iusticiariis ad omnia

ia Hugo et Robertus appellant eum de alterius
iam suis nec de suo proprio aliquid loquitur[3], nec
nec de alia re, consideratum est quod[4] nullum est,
Thomas inde sine die et Hugo et Robertus in
ia. |

de Wimundeleia petit uersus Philippum de Wlie [243 b.] Essex.
ntizet ei tantam terram cum pert. in Dinesl', et
rram etc. in Chiuelesfordia et tantam terram cum
ranal', quas tenet etc., et unde cartam patris sui

is Fitz. Prescription, 64.
d, B. m. 3, C. m. 2
46, cites this case

[3] Corr. *loquuntur*, A, B.
[4] Supply *appellum*, A, B.
[5] A. m. 3 d; B. m. 2 d.

Thome cuius heres ipse est habet ut dicit, quas profert e
donum illud testatur[1] reddendo per annum tantum[2] etc
omni seruicio, unde idem Prior queritur quod desicut co
tur in cartis quod idem Thomas et heredes sui acqui
debent terras illas uersus omnes homines de omnibus se
per predictos denarios etc., ipse distringitur pro scu
Dom. Regis pro defectu ipsius Philippi per quod deteri
est et dampnum habet etc.

Et Philippus uenit et dicit quod non debet terras il
warentizare et maxime terram de Dinesl', quia idem
non tenet terram illam de eo, nec tenere potest, quia qu
Willelmus Pollard tenuit terram illam et aliam ex
Dom. J. Regis per cartam suam reddendo x. capones l
Regi, et idem Willelmus uendidit eidem Thome pati
quamdam partem et aliis quamdam partem sine lic
Dom. Regis, et iuit in terram sanctam. Postea uero
Thomas dedit predicto Priori predictam terram in Dines
seruicium v. sol., et cum hoc audiretur ad scaccarium
Regis, Dom. Rex precepit capere in manum suam t
terram quam predictus Willelmus dedit de seriancia su
quod Prior disseisitus est de terra illa in dominico, et
disseisitus est de seruicio suo, et omnes alii ita feoffa
petit iudicium si contra Dom. Regem in tali casu waren
facere debeat.

Et Prior dicit quod si non potest terram illam warent
uidetur ei quod debeat ei escambium facere desicut contu
in cartis quod debet terram illam ei contra omnes hom
warentizare.

Et barones de scaccario hoc totum recordantur et war
zant. Et ideo Prior et Philippus inde sine die, et ter
seruicium quod fuit Willelmi predicti remanet[3] in m
Dom. Regis.

1666. [4]Radulfus Lowis summonitus fuit ad respondendum I
Cornw. Regi quo aduocato se tenet in personatum[5] ecclesie
Eglesago, et Johannes Wac eodem modo summonitus

[1] A and B give *cartam quas testatur.*
[2] Five shillings, A. B.
[3] *remaneat*, A.
[4] A. m. 5; B. m. 5d.
[5] *personatu*, B., *personat'*, A.

ndendum quo aduocato se tenet in uicaria eiusdem sie etc.

Et Radulfus uenit et dicit quod habuit personatum per ricum filium Comitis dum habuit terram Cornubie, et . Rex per finem quem idem Henricus fecit cum eo essit quod omnes donaciones quas fecerat clericis essent les[1], et nunc aduocat se per Dom. Regem et dicit quod issus fuit per presentacionem predicti Henrici, et dicit ad presens nichil clamat nisi personatum duarum arum.

Et Ricardus de Elmham dicit pro Dom. Rege quod non st esse persona per Henricum filium Comitis, quia nnes de Plesetto fuit inde persona ex dono Dom. Regis t inde profert etc., que testatur etc., et idem Johannes nondum anno uno completo etc.

Et Radulfus dicit quod Johannes nunquam inde persona nec aliquid inde percepit, immo Henricus de Marisco inde persona de dono Comitis Reginaldi[2], et inde ponit per iuratam.

Et Johannes Wac non uenit, et preceptum fuit pluries copo Exoniensi quod distringeret eum et haberet illum. Episcopus uenit et non habet eundem Johannem quia est residens in episcopatu suo, set dicit quod cepit ficium suum in manum suam etc.

Assisa uenit recognitura si Abbas de Bello iniuste etc. Kent. isiuit Ricardum Lucet de libero tenemento suo in elmareis post ult' etc. Et Abbas uenit et dixit coram ciariis itinerantibus quod assisa non debuit inde fieri, de eadem terra implacitauit idem Abbas eundem rdum in curia Dom. Regis apud Westmonasterium per e de recto, et terram illam recuperauit uersus eundem rdum per iudicium curie per defaltam ipsius Ricardi, et uocauit curiam ad warantum.

Et Ricardus uenit et dicit quod de eadem terra non it nec debuit eum implacitare, quia ante breue illud

[1] s to the proceedings of Henry Count, see Case 1512. Henry Fitz Count was a bastard son of Reginald, Earl of Cornwall, a bastard son of Henry I.

[2] A. m. 11; B. m. 9.

33—2

de recto per duos annos et eo amplius disseisiuerat eu[illegible] idem Abbas de eadem terra, et Abbas tunc fuit in seisi[illegible] ita quod ipse nichil inde tenuit, et postea dum idem Ric[illegible]dus fuit in peregrinacione sua apud S. Jacobum[1] impetra[illegible]
.2H; idem Abbas breue | illud de recto de terra quam i[illegible] Abbas tenuit in manu sua, et inde ponit se super iuratam.

Et Abbas dicit quod idem Ricardus fuit in Anglia et [illegible] partibus illis quando placitum suum motum fuit et qua[illegible] recuperauit seisinam per defaltam, et idem Ricardus t[illegible] fuit in seisina, ita tamen quod per superhabundacio[illegible] maris fuit terra illa uastata, et nunquam eum inde [illegible] seisiuit.

Et Ricardus quesitus qua hora et quo anno iuit in peregrinacionem suam, dicit quod in Quadragesima tribus ann[illegible] transactis et quod nunquam aliquam summonicionem hab[illegible] nec habere potuit eo quod terram illam non tenuit, quia [illegible] et hora qua eum implacitauit fuit idem Abbas in seisina [illegible] eadem terra et semper postea, et inde ponit se super iuratam.

Et Abbas hoc totum defendit et dicit quod idem Ricard[illegible] tenuit fere totum manerium illud ad firmam de domo sua, et quamdam partem habuit per donum Abbatis Johannis [illegible] consensu Conuentus, et bene defendit quod antequam re[illegible]perauit seisinam per defaltam nullam inde disseisina[illegible] fecerat, et inde ponit se super iuratam. Et Ricardus simi[illegible]ter. Et ideo procedat assisa ad recognoscendum quis fu[illegible] in seisina quando Abbas implacitauit Ricardum.

Juratores dicunt quod Ricardus reuera tenuit tenem[illegible]tum illud ut suum liberum tenementum, et tunc uenit [illegible] et fregit walliam et mare superhabundauit ita quod [illegible] submersa fuit, set postea cepit Abbas totum commodu[illegible] terra illa sicut de herbagio, quia cepit denarios de her[illegible] de aueriis alterius quam Abbatis et hominum suorum, [illegible] totum fuit antequam Abbas implacitaret eum in curia Regis apud Westmonasterium. Et ideo consideratu[illegible] quod Ricardus recuperauit seisinam suam et Abbas in [illegible]cordia etc.

[1] Compostella.

[1]Alexander de Walepol et Grecia uxor[2] petunt uersus hannem filium Roberti medietatem septem acr. terre cum rt. in Wretinges ut dotem suam etc., unde Willelmus de adehulla quondam uir suus eam dotauit etc. Suff.[1] De dote.

Et Johannes alias uocauit inde ad warantum Warinum um et heredem predicti Willelmi, qui est infra etatem et custodia Roberti de Clare, ita quod Johannes peciit auxim curie ad summonendum eum, et non est secutus auxilium um. Et quia per eum stetit quod War'[3] non uenit, conleratum est quod Alexander et Grecia recuperauerunt isinam suam per defectum waranti et Johannes in misericrdia et habeat tale recuperare etc.

[4]Alicia que fuit uxor Jacobi de Cardunuilla petit uersus ugonem Lincolniensem Episcopum terciam partem duarum ruc. terre cum pert. in Chiselhamtona etc. ut dotem suam c., unde predictus Jacobus eam dotauit die quo eam desponuit etc. Oxon. De dote.

Et Episcopus uenit et dicit quod non intelligit quod beat inde dotem habere, quia ipsa nunquam fuit desponsata facie ecclesie, set reuera bene potest esse quod ipse affiuit eam in egritudine sua unde obiit et in domo sua, set ne scit quod dum ipse fuit sanus et itinerans semper tenuit m in suneragio ut amicam suam, et petit iudicium si pro i fide data debeat ei dotem facere.

Et Alicia dicit quod reuera desponsata fuit eidem Jacobo domo illa in egritudine sua, ita quod ipse imposuit ei ulum digito, et postea conualuit et fuit itinerans de loco in um, et dicit quod sponsalia denunciata fuerunt ad tres inas ecclesias per tres dominicas antequam eam desponuit, et eam predicto modo in domo sua desponsauit in stino[5] S. Georgii et obiit postea die[6] Natiuitatis B. Jonnis Baptiste, et petit similiter iudicium si debeat inde tem habere uel non. Et quia ipsa cognoscit quod ipsa non t desponsata ad hostium ecclesie nec ibi dotata, consider-

[1] A. m. 13. Bracton, f. 396 b, cites e case.
[2] Supply eius. A.
[3] Sic. A. Warinus or warantus.
[4] A. m. 1 d. B. m. 3. Bracton, f. 304, cites this case. It is Fitz. Dowere, 200.
[5] 24 April.
[6] 24 June.

atum est quod Episcopus sit inde quietus et Alicia in mis— cordia, et nullam inde dotem habeat, eo quod fidem qu[illegible] idem Jacobus dedit, fecit pro salute anime sue et pro perc— mortis.

70. [1]Henricus de Bello Quercu petit uersus Willelmum Leueriz j. hidam terre cum pert. in Cuneleffeldia ut suum etc., unde Walterus Balde antecessor suus fuit sei[illegible] ut de feodo et iure et in dominico tempore H. Regis aui [illegible] et de Waltero descendit ius terre illius Henrico filio suo, e[illegible] Henrico Cecilie filie sue, et de Cecilia ipsi Henrico ut fili[illegible] heredi suo etc.

Et Willelmus uenit et defendit ius suum quando etc. [illegible] dicit quod tenet terram illam de Dom. Rege in capite p[illegible] seruicium capiendi lupos in foresta Dom. Regis, et Dom. R[illegible] est in seisina de seruicio illo sicut Hugo de Neuilla cap- talis forestarius testatur, et ideo petit Willelmus iudicium [illegible] debeat sine Dom. Rege respondere.

Et Henricus dicit quod clamat tenere de Dom. Rege p[illegible] seruicium quinte partis j. militis. Et ideo loquatur cu[illegible] Dom. Rege[2], et W. recedat sine die quia noluit mutare

[244 b.] seruicium. |

1671. [3]Ricardus persona de Mapeltona attachiatus fuit ad re- pondendum Hugoni filio Kecel et aliis etc. quare contra pr[illegible] hibicionem etc. secutus est placitum in curia cristianitatis [illegible] catallis que non sunt de testamento etc. unde ipsi querun[illegible] quod ipse exigit ab eis in curia cristianitatis tantum[4] etc. [illegible] quod deteriorati sunt et maximum dampnum habent etc.

Et Ricardus uenit et defendit quod de catallis non [illegible] eos in placitum set de decimis suis, ita quod ipse ue[illegible] Comiti Albemarlie xl. marc. de blado suo de decimi[illegible] noluit ei bladum dimittere nisi predicti homines et alii cepissent pro Comite quod redderent ei illas xl. ma[illegible] redditu eorum de nundinis S. Botulphi[5], et ad hoc fac[illegible] iurauerunt tactis sacro sanctis, et quia Comes non re[illegible] denarios illos ideo illos ab eis exigit.

[1] A. m. [illegible], B. m. 5, C. m. [illegible]. [illegible]
A. m. [illegible] B. m. 12. [illegible]
[illegible] 407, cites this case.
[4] Forty marks, A. B.
[5] Boston fair.

Et quia cognoscit quod Comes est principalis debitor et
s habet unde tantam pecuniam soluere possit, considera-
est quod Ricardus capiat se ad Comitem si uoluerit, et
l non sequatur hoc placitum in curia cristianitatis et sit
nisericordia quia secutus est contra prohibicionem, et
it eos absoluere eo quod dicit quod excommunicati sunt.
ciendum quod Ricardus cognouit quod primo implacitauit
in curia Dom. Regis apud Eboracum coram Simone de
es et ibi non potuit denarios illos uersus ipsos recuperare.
Postea cognoscunt Burg'[1] quod uolunt inde placitare in
a Dom. Regis[2] et ideo datus est eis dies etc.

'Preceptum fuit uicecomiti quod recordari faceret in Cantebr.
itatu suo loquelam que fuit in eodem comitatu inter
etem de Hustona petentem et Abbatem de Eynesham
ntem de una uirgata terre cum pert. in Hustona
e duellum uadiatum fuit inter eos et unde idem
as questus fuit etc. quod falsum etc. Et Galfridus
Caxtona etc. iiij. milites cum recordo ueniunt et recor-
tur pro comitatu quod Agnes peciit in comitatu unam
. terre cum pert. in Hustona uersus eundem Abbatem
ius suum, ita quod post uisum terre petitum et post
ia essonia facta uenit Agnes et peciit uersus eum
am illam ut ius suum, et ut illam unde Salomon auus
i fuit seisitus etc., et de ipso Salomone descendit ius etc.
illidi filie sue, et de Matillide ipsi Agneti ut filie etc., et
optulit probare per corpus Roberti de Wylburham cui
m pater suus precepit ut hoc testificaret etc. sicut curia
sicut de uisu suo et precepto patris sui.

Et Abbas per quemdam Johannem attornatum suum
it et defendit ius suum et seisinam Salomonis et totum
per corpus Petri de Hoylande, et sic Petrus dedit uadium
ndendi et inuenit plegios, et Robertus dedit uadium
acionandi et inuenit plegios, et datus fuit eis dies ad
ximum comitatum. Ad quem diem uenit Agnes cum
npione suo Roberto armato, et Petrus campio Abbatis

[1] *Burgenses*, B. The various plain-
[1] term burgesses of York.
[2] *in curia cristianitatis*, B.

[3] A. m. 14; B. m. 12. Bracton, f. 344, cites this case.

armatus se optulit et Johannes attornatus Abbatis [illegible] se de malo ueniendi per talem etc., et datus fuit eis dies [illegible] proximum comitatum etc. Ad quem diem uenit Agnes [illegible] campione suo armato, et Johannes attornatus Abbatis [illegible] et optulit se et Petrus campio Abbatis essoniauit se de m[illegible] ueniendi per talem etc., et Agnes opposuit sibi et dixit q[illegible] essonium illud non iacuit nec debuit allocari, quia ipsa [illegible] clamat uersus eundem Petrum. Unde dictum fuit parti[illegible] quod retraherent se quousque comitatus plenius conuenire[illegible] Postea comitatu congregato, uenit Agnes et optulit se [illegible] campione suo, et attornatus Abbatis quesitus et sepius [illegible] catus non uenit, et dictum fuit Agneti quod adhuc ex[illegible] taret, et ipsa expectauit usque fere ad finem comitatu[illegible] ultra horam nonam, et tunc tercio se optulit, et peciit i[illegible] cium de defalta desicut idem Johannes prius comparui[illegible] optulit warentizare essonium suum et sine die recessit [illegible] Johannes semel, secundo, tercio et sepius uocatus non u[illegible] nec aliquis pro eo, et sic per defaltam ipsius Johannis adiu[illegible] cata fuit seisina predicte Agnetis[1] de illa uirgata terre cum pertinenciis etc.[2]

Et Abbas et Johannes qui tunc fuit attornatus Abbatis ueniunt et dicunt quod in parte bene recordantur et [illegible] parte male, quia usque ad ultimum comitatum in omnibus bene recordantur, set ad diem illum reuera uenit Johannes attornatus Abbatis et optulit se et Petrus campio suus se essoniauit, et in presencia Johannis pro defectu campionis quia essoniauit se et[3] iudicatum fuit in pleno comitatu quod de campio[4] nullum iacuit essonium, et pro defalta illa factum fuit iudicium per quod Abbas amisit seisinam et non per defaltam Johannis, quia Johannes semper presens fuit, et quod per tale recordum fecerunt iudicium et [illegible] pro defalta Johannis offert disracionare per corpus etc q[illegible] interfuit ad comitatum etc. uel defendere quod per aliud recordum non fuit iudicium factum sicut curia conside[illegible] uerit etc.

[1] Corr. [illegible] B. [illegible] A. [illegible]
[illegible]

[3] Corr. campione, A. B.
[4] Corr. aliud, A. B.

Et predicti iiij. milites pro comitatu hoc precise defen- [Sus.]
t et dicunt quod recordum predictum[1], et per defaltam
nnis sicut predictum est etc., et offerunt probare etc. uel
ndere etc. Et quia comitatus recordatur quod per defal-
Johannis et Abbatis factum fuit iudicium et non per
ltam campionis, et Abbas nichil aliud ostendit nisi quod
liciter hoc defendit, Consideratum est quod Abbas non
st hoc dedicere et ideo Abbas in misericordia et comita-
inde quietus etc.

[2]Jurata uenit recognitura de consensu parcium si Rober- Nott.
de Bosco quondam uir Matillidis die quo eam desponsauit
uit xl. acr. terre cum pert. in Sturstona in feodo uel non,
e contencio est inter Radulfum de Bray et Aliciam
rem eius querentes et predictam Matillidem de Bosco de
predictus Radulfus et Alicia questi fuerunt quod Matillis
ste occupauerat terram illam eo quod Willelmus de Bosco
nculus predicti Roberti tunc tenuit illas xl. acr. terre in
o et non Robertus, sicut prius in recordo de uno mense
festum S. Hillarii, quia Radulfus et Alicia questi fuerunt
d occupauit iniuste terram illam occasione dotis quam
recuperauit uersus eos.

Juratores dicunt quod Robertus de Bosco senex tenuit
xl. acr. terre cum pert. ut ius suum et inde dotauit
iliam uxorem eius, et habuit de ea duos filios Gilibertum
Willelmum, et Gilibertus post mortem Roberti patris sui
eisina fuit de hereditate patris sui, et totam terram de
tona assignauit Mabilie matri sue in dotem suam, et
ilia tenuit terram illam et dedit inde Willelmo suo filio
ictas xl. acr. terre cum pert., et postea post mortem ipsius
ilie tenuit Willelmus terram illam per donum matris sue,
ilibertus frater suus hoc bene permisit tota uita sua, et
bertus habuit unum filium Robertum nomine quondam
m ipsius Matillidis, et post mortem Giliberti habuit idem
ertus hereditatem suam, et duxit ipsam Matillidem in
rem, et bene permisit Willelmum auunculum suum
re terram illam sicut prius tenuit, ita quod die quo

[1] supply *uerum est*, B; but A has hese words.

[2] A. m. 14; B. m. 12. See above Cases 487, 968.

Robertus eam desponsauit et per decem annos postea ten[illegible] Willelmus illas xl. acr. terre, et postea cecidit in etatem fuit impotens sui et tunc posuit se in custodiam Rob[illegible] nepotis sui cum terra illa. Et ideo consideratum est q[illegible] Matillis nichil capiat per hanc iuratam, et quod iniuste [illegible] pauit terram illam, et quod Radulfus et Alicia hab[illegible] seisinam suam quam cito idem Radulfus purgauerit se apello unde Ricardus filius Nigelli eum appellat de pr[illegible] cione corporis Dom. Regis[1], et interim remaneant terre [illegible] manu Dom. Regis. Postea quietus est de appello illo et [illegible] habeant seisinam etc.

1674. Norf. [2]Robertus de Bosco petit uersus Matillidem de B[illegible] quod faciat ei consuetudines et seruicia que ei facere [illegible] de libero tenemento suo quod de eo tenet in Sterstona. [illegible] idem Robertus queritur quod defendit ei scutagium de B[illegible] fordia[3] desicut ipsa recuperauit terram illam in dotem per warentiam eiusdem Roberti.

Et Matillis uenit et defendit uim et iniuriam et dic[it] quod reuera tenet terram illam in dotem, set non per waran-tiam ipsius Roberti, quia Robertus uir suus terram illam dedit Willelmo filio suo primogenito qui inde fuit seisitus et obiit seisitus et habuit unam filiam Johannam nomine, que ut ei uidetur debet esse waranta sua, et Robertus de Bosco pater attornauit eundem Willelmum ad faciendum seruicium capitali domino, et ipsa postea per defectum ipsius Johanne [et] per defectum eiusdem Roberti fecit seruicium illud et p[er] districcionem quam Comes Bigod capitalis dominus ei fecit.

Et Robertus dicit quod Willelmus nichil inde habuit de ballia Roberti patris sui ad se sustentandum quamdi[u] placeret, et idem Willelmus semper fecit seruicium [illegible] Roberto patri suo, et Robertus obiit seisitus de seruicio et ideo petit seisinam suam de eodem seruicio desicu[t] est heres predicti Roberti et habet hereditatem suam.

[1] To this appeal Bracton alludes on f. 141; but the names of the parties are sadly distorted in the printed book; an account of it will be found in Ann. Monast. vol. 3, p. 67. The record is on the rolls for this term.

[2] A. m. 14. B. m. 12 d. case and Cases 647, 969.

[3] Scutage for the siege of Bedford against Fawkes of Breauté.

latillis dicit quod non aduocat eundem Robertum ad m, nec de eo tenere clamat, immo tenet filiam Wil-imogeniti filii predicti Roberti ad warantam, et petit licium desicut Robertus cognoscit quod Willelmus iit inde seisitus[2]. Et quia Matillis deaduocat eun-bertum ad warantum et idem Robertus cognoscit illelmus frater suus primogenitus obiit inde seisitus t heredem scil. predictam Johannam que est heres Willelmi, et quia Matillis nichil recuperauit per m ipsius Roberti, consideratum est quod Matillis e ad warentiam predicte Johanne usque ad etatem hanne, et quod Robertus interim nichil capiat uersus llo seruicio etc. et Robertus sit in misericordia pro xaccione etc. |

ricus de Braybroc et Cristina uxor eius petunt ladulfum de la Bruera unam caruc. terre cum pert. o ut ius eiusdem Cristine, unde Elias Foliot ante-usdem Cristine fuit seisitus in dominico etc., capiendo , et de Elya etc. descendit ius terre illius Roberto o, et de Roberto Ricardo filio suo. et de Ricardo filie sue, et de Margaria ipsi Cristine ut filie et ne, et quod ita sit offert etc. per corpus cuiusdam minis sui Willelmi filii Rogeri le Champenays, qui rt etc. per corpus suum sicut de uisu et precepto atris sui. et si de eo etc. [246 b.] Linc.

adulfus uenit et uocat ad warantum inde Gilibertum it, qui uenit per attornatum suum per summoni-i factam et ei warentizat etc.

enricus et Cristiana petunt uersus eum per eadem e prius etc.

Gilibertus per attornatum suum uenit et defendit s etc. et seisinam Elie et totum de uerbo in uerbum ns cuiusdam liberi hominis sui Gaufridi le Criur, qui t defendere per corpus suum sicut curia considera-

ideratum est quod duellum sit inter eos etc. Dies

ide, A E.   [2] A. m. 18; B. m. 15.

datus est etc. et tunc ueniant armati. Pro tempore i duellum percussum fuit post quindenam Pasche, et Gaufr uictus est et ideo Gilibertus in misericordia, et fiat esc bium Radulfo etc. ad ualenciam etc.

1676. Ebor. [1]Robertus de Buterwico petit uersus Rogerum Abbatem de Witeby centum acras terre cum pert. in Hakene u in suum per breue de recto.

Et Abbas uenit et dicit quod habet libertates per cartas antecessorum Dom. Regis[2] quod placitet ad hostium ecclesie de Wyteby et quod omnia placita de omnibus tenuris sui ibi teneantur, et hac libertate semper usus est, ita quod iusticiarii sepius uenerunt apud Wyteby pro placitis tenendis et petit libertatem suam. Et curia hoc idem recordatur, et ideo Robertus redeat ad curiam de Witeby etc.

1677. Buck. De dote. [3]Alicia que fuit uxor Johannis de Horsendona petit uersus Henricum de Braybroke terciam partem manerii de Horsendona ut dotem suam, unde predictus Johannes eam inde dotauit etc.

Et Henricus uenit et defendit quod non debet in dotem habere, quia predictus Johannes habuit unam uxorem Erneburgam nomine que uixit cum eo sicut cum uiro suo in Hibernia et in Anglia per xxv. annos et eo amplius, et in uita ipsius Erneburge dedit ipse Johannes totam terram illam Roberto de Braybroc patri suo, ita quod nunquam post mortem Erneburge terram habuit unde ipsam Aliciam dotare posset, et hoc offert etc.

Et Alicia dicit quod hoc iniuste dicit quia Erneburga que se facit[4] uxorem Johannis non fuit uxor eius, et hoc bene patet quia ipsa Alicia peciit ipsum Johannem in uirum in curia cristianitatis apud S. Paulum Londonie, et ibi eam per sentenciam disracionauit et in presencia Erneburge et h offert etc.

Et Henricus dicit quod Erneburga semper fuit cum eodem Johanne ut cum uiro suo et obiit ut uxor sua numquam in uita sua aliqua mencio fuit de ipsa Alicia.

[1] A. m 18; B. m. 15.
[2] Charters in Monast. vol. 1, p. 112 ?.
[3] A. m. 20; B. m. 17.
[4] fecit, A, B.

Et Alicia quesita quando desponsata fuit, et ubi, dicit uod eo anno quo Dom. Archiepiscopus consecratus fuit, et uod hoc fuit in ecclesia tali etc., et nichil ostendit quod am[1] recuperauit in uirum, nec scriptum iudicum nec aliud tc.

Dies datus est eis de audiendo iudicio suo tali etc. ut psa tunc ostendat scriptum uel aliud per quod sciri possit si psam[2] recuperauit in uirum uel non etc.

[3]Ricardus de Puteo petit uersus Robertum de Puteo Suff.
xx. acras terre cum pert. in Rugeleslegha ut ius suum etc. unde Ricardus auunculus suus fuit seisitus in dominico suo tc., et de Ricardo descendit ius terre illius Rogero fratri suo o quod Ricardus obiit sine herede de se, et de Rogero huic Ricardo ut filio suo et heredi suo etc., et quod ita sit etc.

Et Robertus uenit et defendit ius suum et seisinam redicti Ricardi et totum etc. per corpus suum sicut curia onsiderauerit.

Et Ricardus dicit quod non uidetur ei quod per duellum e[4] debeat se defendere, quia quidam Willelmus de Puteo abuit tres filios Rogerum, Ricardum et Reginaldum. Et icardus qui fuit medius adquisiuit predictam terram et biit sine herede de se, et debuit terra reuerti ad Rogerum rimogenitum fratrem suum et patrem ipsius Ricardi. Et eginaldus postnatus filius fuit pater ipsius Roberti per uem Robertus habet ingressum. Et Ricardus obiit seisitus e terra illa et ideo ad eum debet reuerti ut ad filium primogeniti fratris sui, et si curia considerauerit quod super hoc ebeat duellum fieri, offert probare seisinam Ricardi per orpus Johannis filii Nigelli etc. qui hoc offert etc. sicut de isu et precepto Nigelli patris sui etc. |

Et Robertus uenit et cognoscit parentelam, set dicit quod [346]
ichil clamat hereditarie per Ricardum auunculum suum, set dem Ricardus reuera terram illam dedit Reginaldo patri uo[5] et attorniauit eundem Reginaldum ad faciendum seruiium suum Dom. Regi, et bene defendit quod Ricardus non

[1] Sic, A; corr. eum, B.
[2] Sic, A; corr. ipsum, B.
[3] A m. 21, B. m. 19 d.
[4] Om. se, A, B.
[5] Father of Robert the tenant.

obiit seisitus, et quod ita sit offert disracionare sicut c[illegible] consideraucrit per corpus suum quod predictus Rica[illegible] terram illam dedit Reginaldo patri suo, uel defendere [illegible] Ricardus non obiit seisitus et quod idem Ricardus nullun[illegible] habet.

Et Ricardus dicit quod Ricardus auunculus suus [illegible] inde seisitus et quod tale est ius suum, et hoc offert [illegible] sicut prius, et offert unam marcam pro habenda inquisicio[illegible] si Ricardus obiit seisitus uel non etc. Et ideo fiat iurata [illegible] Veniat tali die ad recognoscendum si predictus Ricardus auunculus ipsius Ricardi fuit seisitus ut de feodo de terra illa cum pert. anno et die quo obiit uel non, unde pla[illegible] etc.

1679. Stafford. [1]Walterus Huse attachiatus fuit ad respondendum Andree Blundo quare occasione cuiusdam assise noue disseisine capte coram iusticiariis ultimo itinerantibus in comitatu Sal[illegible]. per quam assisam recuperauit xliij. sol. redditus per annum tantum in Coulegha uersus Hugonem de Neuuilla et Johannem de Mora, exigit de hominibus de Coulegha consuetudines et alia seruicia quam ipse recuperauit per eandem assisam etc.

Et Walterus uenit et dicit quod nichil occupauit plus quam recuperauit, quia recuperauit xliij. sol. redditus de hominibus predictis qui de eo tenuerunt tenementa sua, et preterea recuperauit dim. uirg. terre et unam marcatam redditus, et inde ponit se super recordum etc.

Et curia hoc idem recordatur. Et preterea Andreas cognoscit quod nunquam aliquam seisinam inde habuit nisi eo tempore quo Walterus inde disseisitus fuit et in disseisina eiusdem Walteri, et quod Walterus recuperauit talem seisinam qualem idem Andreas inde habuit. Et ideo consideratum est quod Walterus eat inde quietus, et Andreas in misericordia etc.

1680. [illegible] [2]Philippus de Ardern[a] clericus attachiatus fuit ad respondendum Johanni filio Roberti quare trahit eum in placitum in curia cristianitatis de laico feodo ipsius Johannis [illegible] Rabiria contra prohibicionem etc., unde idem Johannes

[1] A m. 21 [illegible]; B m. 18 [illegible] [2] A m. 21 d; B m 19

quod idem Philippus trahit eum in placitum de Lee et de mora de Wittona, et similiter de hoc ipse Johannes et homines sui capiunt uadia homi-ius Philippi pro deterioracione bladi et prati et dampnorum, de illa capcione trahit idem Philippus lacitum, per quod deterioratus est etc.

iilippus uenit et dicit quod non debet eidem Johanni placito respondere, quia ipse excommunicatus est, profert litteras Dom. Archiepiscopi Eboracensis pa-ie hoc idem testantur etc.[1], et ideo Philippus non spondere nisi curia considerauerit.

ohannes dicit quod de placito coram illis iudicibus itur, quia de decimis fenorum et molendinorum quas bat libenter faciet quod de iure debebit, set de laico predicto et preterea de quodam hermitagio et de estia foreste sue eum implacitauit contra prohibi-oram talibus iudicibus[2], et inde habet sectam etc., et cedit ei et ecclesie sue decimas feni et molendino-e pannagio.

iilippus hoc totum defendit nisi tantum de decima nam exigit et unde ecclesia sua fuit seisita, et d ipse et homines sui semper habuerunt pasturam totum in foresta, et idem Johannes et homines sui homines suos et auferunt ei pasturam suam et am etc. Et quia nichil ostendit[3] per citaciones uel lo quod idem Philippus aliquod placitum secutus curia cristianitatis de aliquo laico feodo, considera-quod Philippus eat inde quietus, et Johannes in dia, et prohibitum est Philippo ne sequatur placitum

datum fuit iusticiariis itinerantibus in comitatu quod caperent magnam assisam inter Thomam de iia petentem et Johannem de la Hille tenentem de terre et dim. cum pert. in Wodefordia. Et dicti Essex.

recited in A. B.

er and penitentiary of es other than those to above mentioned letters d A. B.

[3] Br. f. 410.

[4] A. m. 21 a. a small interpolated membrane, apparently from the county

Johannes et Thomas uenerunt coram iusticiariis apud Chelmerefordiam et optulerunt se, et balliuus Abbatis de Wautham uenit et dicebat utrumque esse uillanum et petentem et tenentem, et tenementum illud esse uillenagium Abbatis et ideo non debet inde assisa procedere. Quesitum fuit a tenente utrum uillanus esset necne, dicebat quod sic asserens quod dictum tenementum fuit uillenagium ipsius Abbatis.

Et Thomas uenit[1] quod hoc non debet ei nocere, quia [246 b.] cum implacitasset predictum | Johannem in curia Dom. Abbatis per breue Dom. Regis nulla fiebat mencio per ipsum Abbatem neque per ipsum Johannem quod tenementum illud fuit uillenagium nec quod idem Johannes esset uillanus set quia Abbas defecit ei de recto in curia sua, idem Thomas accessit ad comitatum et questus fuit in comitatu quod Dom. Abbas defecit ei de recto in curia sua, et Abbas super hoc summonitus non uenit, et in tantum processit loquela in comitatu quod tenens peciit uisum terre et habuit. Postea posuit se in magnam assisam utrum eorum maius ius habere in predicta terra sine aliqua calumpnia ipsius Abbatis uel ipsius Johannis de aliquo uillenagio. Et hoc peciit sibi allocari.

Et balliuus Abbatis uenit et totum istud defendit pro curia Dom. Regis considerauerit. Et dicebat quod Abbate nesciente, et curia sua ei de recto non deficiente, deducta fuit loquela illa in comitatum, et hoc petit sibi allocari. Et propter istud dubium datus fuit dies partibus apud Westmonasterium etc. Et quia Abbas permisit Johannem implacitari in curia sua primo et postea in comitatu quousque posuit se in magnam assisam sine clamio quod Abbas apponeret, consideratum est quod assisa procedat.

1682. [2]Hilda filia Rogeri petit uersus Petrum de Crabbesdene et
Linc. Aliciam uxorem eius custodiam terre et heredis Gilberti filii Rogeri in Haffordeby que ad eam pertinet eo quod predictus Gilibertus tenuit in socagio, et eo quod ipsa Hilda propinquior est heredi ipsius Giliberti ut dicit etc.

[1] Supply *et dicit*, A. The plea of Thomas continues.

[2] A. m. 23, B. m. 20 d.

Et Petrus et Alicia ueniunt et dicunt quod non debent ei inde respondere quia terra illa data fuit Rogero auo predicti heredis et patri predicti Giliberti, et si heredes ipsius Giliberti[1] mortui essent, predicta Hilda esset heres eiusdem Giliberti, et ei posset terra illa descendere ut heredi Giliberti, et ideo petit[2] iudicium si debeat inde ei respondere.

Et Hilda cognoscit, set dicit quod Gilibertus habet tres pueros et non possunt ita de facili mori[3].

Et quia ipsa cognoscit quod est soror Giliberti, et terra descendit heredi ex parte Giliberti, consideratum est quod ipsa non potest custodiam petere[4]. Et ideo custodia puerorum et terre remaneat Petro et Alicie quousque aliquis ex parte matris de parentibus custodiam petat. Et Petrus faciat cartam quod inueniat necessaria pueris secundum quantitatem terre usque ad etatem suam uel quousque aliquis per parentes[5] ex parte matris custodiam petat, et hoc mandatum est uicecomiti etc.

R. [6]Leticia que fuit uxor Gaufridi de Wenhale peciit uersus Thomam de Stokes quem Johanna de Stokes et tales[7] etc. uocauerunt ad warantum et qui eis warentizauit etc. tantam terram etc. cum pert. et uersus Ricardum Decanum de Offecherche tantam terram etc. ut dotem suam etc. et uersus Robertum Molendinarium tantam terram etc. Warr. De dote.

Et Thomas, Ricardus et Robertus ueniunt et uocant inde ad warantum Gaufridum filium et heredem predicti Gaufridi, qui presens est et dicit quod nullam terram habet de hereditate patris sui, set uerum uult dicere. Ricardus de Wlenhale emit de Gaufrido patre suo lx. acras terre cum pert. in Wlenhale et illam tenuit per v. annos et postea illam terram ei dedit in maritagium cum filia sua.

Et Thomas et alii cognoscunt quod reuera Ricardus emit terram illam ad opus[8] ipsius Gaufridi ut ei daret filiam suam.

[1] Heirs of Gilbert's *body*.

[2] Sic, A.

[3] Therefore the chance of Hilda getting is but small.

[4] Br. f. 87 b.

[5] Sic, A; *de parentibus*, B.

[6] A m. 23 d; B. m. 19 d.

[7] Robert son of Gervase, Ralph son of Saher, Andrew of Stoke, A.

[8] Notice this purchase by one to the use of another, seemingly as the machinery of a marriage settlement whereby a warranty is rendered of no effect.

Et quia Thomas et alii hoc cognoscunt et quod ... habet de hereditate patris sui, consideratum est quod L... recuperauit seisinam suam de omnibus predictis ter... partibus, et alii in misericordia, et Gaufridus quietus warantia etc.

1684. Stafford. [1]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Erlegha, que uacat etc., cuius aduocacionem Thomas de Burgo clamat uersus Magistrum Willelmum Decanum et Capitulum Lichefeldie.

Et Magister Willelmus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia continetur in breui quod ecclesia illa uacat, et non uacat quia ipse et Capitulum suum sunt inde persona et in possessione illius ecclesie, et ideo non uult ad hoc breue respondere. Et profert cartam Ade de Porta et Sibille uxoris eius que testatur quod dederunt ei aduocacionem illius ecclesie etc. Profert eciam cartam Episcopi que hoc etc. Et ideo non uult ad hoc etc.

Et Thomas de Burgo uenit et dicit quod hoc non debet ei nocere, quia post cartas illas fuit Rex H. auus etc. in seisina de aduocacione illa et presentauit clericum suum, et post eum Rex Johannes presentauit talem[2] etc. et petit seisinam Dom. Regis sicut ille cui Dom. Rex dedit terram illam etc. |

247. Et Decanus dicit quod hoc non debet ei nocere, quia de seisina Archidiaconi etc. qui presentatus fuit per Dom Regem non potest idem Thomas assisam petere de ultima presentacione, quia postquam Archidiaconus consecratus fuit in Archiepiscopum presentauit idem Decanus et Capitulum etc. quendam Philippum de Bray qui ad presentacionem eorum fuit admissus ad eandem ecclesiam et obiit persona et tenuit ecclesiam per xiiij. annos, et inde ponit se super iuratam.

Et Thomas dicit quod idem Philippus nunquam fuit inde persona immo firmarius et inde ponit se super assisam et ideo procedat assisa, set ponitur in respectum usque ad talem diem pro defectu recognitorum etc.

[1] A m. 25, B. m. 23; C. m. 17.
[2] The Archdeacon of Stafford who now is Archbishop of Dublin. B. C.

isa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis Ebor.
uit etc. ad ecclesiam de Hethfeldia que uacat etc. luocacionem Adam de Nouo Mercato clamat uersus um Comitem Warenne et Priorem de Lewes.

Prior uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, uocacio illius ecclesie ad eum spectat, et profert Willelmi Comitis Warenne senis que dat eis plures inter quas[2] etc. Profert eciam cartas[3] Regum, Com' e et Archiepiscoporum donum illud confirmantes. eciam cartam cuiusdam Mabilie de Tylle etc., que le idem Prior dicit quod predicta Mabilia fuit auia de, et ipse est heres eius et ideo debet donum illud itizare si ab aliis implacitaretur etc.

Adam dicit quod carte Comitum non debent ei nocere, nulla nominatur ecclesia de Hethfeldia nec ecclesia tinet ad ecclesiam de Cuningeburgo[4]. De Mabilia od carta sua non debet ei nocere quia si illa facta fuit t tempore Odonis de Tylli uiri sui dum fuit sub uirga, Odo et Mabilia per xx. annos ante obitum eorum it manerium de Hethfeldia cum omnibus pert. suis de Nouo Mercato patri suo in maritagium cum filia et in eodem statu quo illam terram tenuerunt cum ione ecclesie dederunt illam Henrico in maritagium, petit assisam.

Prior dicit quod Mabilia nunquam fuit in seisina de ione illa ita quod presentaret clericum, set ante illud et post donum illud fuit Prior et domus de in seisina de aduocacione illa per donum antecessorum Warrenne, et inde uocat Comitem Warenne ad im.

Adam dicit quod Comes non debet esse warantus suus omes summonitus est per idem breue et alias fecit m, et resummonitus est, et preterea idem Comes nun-

. 25 d; B. m. 21; C. m. 17. ly nominat ecclesiam de Cu-go, A.

ters of a second William of , Hamelin of Warenne, Isa- Warenne; the second men-tioning the church of Hatfield; also of Archbishop Walter and King Henry II. A. See Monast. vol. 5, p. 12.

[4] Hatfield lies a few miles north-west of Conisborough.

quam fuit in seisina de illa aduocacione, nec Prior est [illegible] persona[1] in seisina, et ideo non debet Comes expectare, quia ipse Adam est inde seisitus, et de seisina sua petit assisam.

Et quia Prior cognoscit quod Mabilia non fuit in seisina de illa aduocacione et clamat aduocacionem ex dono ante-cessorum Comitis Warenne et predictus Adam tulit assisam tam super Comitem quam super Priorem, et Comes fecit defaltam, et preterea idem Adam dicit quod antecessor suus presentauit Hugonem qui ultimo obiit persona, consideratum est quod assisa procedat.

Juratores dicunt quod Willelmus filius Ranene antecessor predicti Ade presentauit Hugonem de Hethfeldia qui ultimo etc. Et quesiti quomodo Adam sit heres ipsius Willelmi dicunt quod Willelmus habuit unam filiam Mabiliam predictam, et Mabilia habuit unam filiam Dionisiam nomine et Dionisia fuit mater Ade, unde dicunt quod Willelmus fuit auus Dionisie matris Ade, et Willelmus dedit terram illam in maritagium cum ipsa Mabilia Odoni uiro suo, et ipsi Odo et Mabilia eandem terram dederunt in maritagium cum ipsa Dionisia Henrico de Nouo Mercato. Et dicunt quod Mabilia per longum tempus maritata fuit ante mortem Willelmi predicti, et Henricus et Dionisia fuerunt in seisina de ipsa terra cum pert. bene per xx. annos in uita Odonis et Mabilie. Et ideo consideratum est quod Adam recuperauit seisinam suam de aduocacione illa, et Prior et Comes in misericordia etc.[2]

1686. [3]Eadem assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore
Linc. pacis presentauit etc. ad ecclesiam de Herthulle que uacat etc. cuius aduocacionem idem Adam[4] clamat uersus Hubertum de Burgo, Willelmum Comitem Warenne et predictum Priorem. Et Comes non uenit et fuit resummonitus etc. et ideo uersus eum capiatur assisa per defaltam.

Et Prior uenit et dicit quod assisa non debet [illegible] quia Elias de Boesuilla qui ultimo presentauit clericum ad eandem ecclesiam post presentacionem illam dedit [illegible]

[1] [illegible] A. F.
[2] [illegible]
[3] A. m. 25 d. C[illegible] 17.
[4] See last case.

cionem illius ecclesie et profert cartam etc. | et ideo [267 b.]
uod idem Adam debet donum illud warentizare etc.

super hoc uenit Hubertus et cognoscit quod Elias tauit clericum qui ultimo obiit, set idem Elias post tacionem illam dedit manerium illud cum omnibus uis Reginaldo de Warenna qui per donum illud tenuit ita sua, et post eum Willelmus de Warenna filius ldi tenuit tota uita sua, et post eum Beatricia filia ni que fuit uxor eiusdem Huberti et de qua habet racione cuius ipse clamat illam aduocacionem ut ille r legem terre tenet terram illam tota uita sua etc.

Adam cognoscit quod Elias reuera presentauit clericum timo obiit persona, set Reginaldus non habuit terram nisi ad firmam et inde petit assisam suam etc.

super hoc uenit Prior et dicit quod Hubertus nichil e potest in illa aduocacione, quia placitum fuit in Dom. Regis Ricardi de eadem aduocacione inter Priorem wes et predictum Willelmum de Warenna per cyro-um quod profert, et quod testatur quod idem Willelmus m clamauit aduocacionem illam de se et heredibus suis et conuentui in perpetuum, et ideo Hubertus nichil e potest.

Adam dicit quod cyrographum illud non debet ei nocere abeat seisinam suam etc.

quia Adam cognoscit quod Reginaldus obiit seisitus ra illa ad quam aduocacio pertinet, et post eum Willel-e Warenna filius suus similiter, et post eum Beatricia, eratum est quod Adam nichil clamare potest in illa cione quousque terram recuperauerit, et sit in miseri-pro iniusta exaccione.

stea quia finis factus est in curia Dom. Regis quem Hubertus cognoscit et Willelmus Ardulph[1] nullam n ostendit contra finem illum, consideratum est quod recuperauit seisinam suam et alii in misericordia. Et habeat breue ad Archiepiscopum Eboracensem, quod er reclamaciones ipsorum Comitis, Huberti uel Ade non at etc.

[1] r. *Bardulph.* Heir of Beatricia. Dug. *Bar.* vol. 1, p. 83, 681, 699.

1687. Wilt. [1]Willelmus Blundus petit uersus Rogerum Germun quod faciat ei consuetudines etc. que ei facere debet de libero etc. in Lauintona, unde idem Willelmus dicit quod tenet de eo feodum j. militis et petit quod faciat ei homagium etc. et releuium de morte uxoris sue cuius hereditas terra illa fuit et quod reddat ei scutagium de Munguмery et de Bedef[illegible] et Byham[2], quia omnes antecessores sui semper fuerunt seisiti de feodo illo et seruicio etc. usque ad tempus guerre, et post guerram fuit ipse Willelmus in seisina de primo scutagio[3] quod datum fuit tempore H. Regis qui nunc est, et hoc offert etc. per corpus cuiusdam[4] etc.

Et Rogerus uenit et defendit quod nichil tenet de eo nec umquam tenuit, immo tenet de Willelmo Bruwere ut terram illam quam habuit cum uxore eius que obiit et cuius heredes sunt infra etatem, quia Willelmus de Egewrthe quondam uir uxoris sue obiit in guerra, et ipso mortuo Willelmus Bruwere cepit terram illam in manum suam et dedit ei maritagium [illegible] uxoris sue, et inde uocat eum ad warantum quia fecit ei homagium suum.

Et Willelmus dicit quod non debet inde warantum habere quia idem Rogerus per manum suam reddidit predicto [illegible] Gaufrido seruienti suo scutagium duarum marcarum [illegible] hostium ecclesie de Chirchesint primo anno post guerram finitam, et quod idem Rogerus nequiter et in felonia defendit ei seruicium suum et ad exheredacionem suam fecit [illegible] homagium de feodo suo offert disracionare uersus eum per corpus[5] etc. qui hoc offert etc. sicut ille qui etc. illos denarios recepit, uel per corpus talis[6] qui hoc idem uidit sicut [illegible] etc.

Et Rogerus hoc defendit et dicit quod reuera Robertus Crenequeor tunc uicecomes distrinxit eum per aueria sua pro illo scutagio per preceptum Dom. Regis, ita quod uicecomes ille uendidit aueria sua, et nescit si reddidit eidem Willelmo [illegible] denarios illos, set bene scit quod postea eosdem denarios

[1] A. r. 26, B. m. 23 d.
[2] Scutages for Welsh war, for suppression of Fawkes of Breaute, and suppression of William of Albemarle.
[3] Scutage of 1218.
[4] Gaufridi, A.
[5] The champion named above [illegible]
[6] eiusdem Gaufridi, A. [illegible] steps.
[7] Martini Gul'atre, A.

reddidit Willelmo Briwere et inde uocat eum ad warantum etc. Et ideo habeat eum ad warantum etc. tali die etc.

[1] Henricus de Oilly petit uersus Willelmum Basset feodum dim. militis cum pert. in Hispedena ut ius et hereditatem suam etc., quia quedam Matillis de Oylli illud feodum tenuit tempore H. Regis patris Imperatricis, capiendo inde expleta etc., et de ipsa Matillide debuit predictum feodum descendere cuidam Roberto de Oylli sicut propinquiori heredi suo eo quod nullum heredem habuit de corpore suo et de ipso Roberto Henrico de Oylli patri istius Henrici, et de ipso Henrico isti Henrico etc., et hac racione petit ipse predictum feodum etc. et hoc offert etc. | Oxon.

Et Willelmus Basset uenit et defendit ius suum et dicit quod Briennius filius Comitis predictum feodum dim. militis dedit cuidam Osemundo Basset auo istius Willelmi Basset, qui ipsum feodum tenuit, et de ipso Osemundo descendebat ius illius feodi dim. militis Johanni Basset patri istius Willelmi Basset qui ipsum feodum tenuit etc., et de ipso Johanne Basset descendit ius ipsius feodi isti Willelmo Basset sicut filio et heredi suo, et inde profert cartam ipsius Brienni filii Comitis que hoc testatur. Profert eciam confirmacionem [2] Regum H. aui etc. et Regis Johannis[3] que testatur etc., et hac racione uidetur ei quod non debet ei respondere, et si hoc non sufficit, dicet aliud. [248.]

Et Henricus uenit et dicit quod carta illa et confirmaciones Regum non debent ei nocere, quia predictus Briennus filius Comitis ipsum feodum dim. militis dare non potuit, quia ipse nunquam feodum illud tenuit nisi per Matillidem de Oylli que fuit uxor sua et cuius hereditas ipsum feodum erat, et petit consideracionem curie utrum ipsum donum stabile debeat esse nec ne. Et profert cartam H. Regis patris Imperatricis in qua continetur quod ipse concedit conuencionem factam inter Matillidem de Oylli uxorem Brienni filii Comitis et Robertum de Oylli de

[1] m. 20.

[2,3] *Regis Henrici aui scil. Dom. Regis Henrici filii Regis Johannis.* This is recited and there follows a confirmation by John. A.

calumpnia quam erga eum habuit de terra Roberti de Oylli in Ispedena etc. in seruicio militum scil. talium[1] etc scil. quod si predicta Matillis obierit sine herede predicta terra et seruicium militum ad Robertum de Oylli uel ad heredes suos redibit. Et desicut ipsa Matillis nullum heredem habuit de predicto Brienno petit illud feodum ad se reuerti sicut debuit reuertisse Roberto de Oylli auo suo etc. Et Willelmus quesitus si ipse Briennus aliquod ius habuisset in feodo illo dim. militis donando nisi per Matillidem de Oylli uxorem suam cuius hereditas ipsum feodum erat, dicit quod bene credit quod non.

Postea Willelmus quesitus si quid aliud uellet dicere, dicit quod desicut ipse inde habet confirmacionem Regum Henrici et Johannis inde uocat ad warantum Dom. Regem etc.

Et quia conuencio predicta quam predictus Henricus profert facta fuit ante diem et annum quo Rex H. senex obiit[2], et conuencio illa nunquam assecuta fuit, et preterea carte Regum H. aui etc. et Johannis etc. precise confirmant eidem Willelmo et antecessoribus suis predictam terram, consideratum est quod Henricus nullum clamium habere potest in terra illa, et ideo Willelmus inde quietus et Henricus in misericordia etc.

1689. Sutht. Gilibertus de Hastingel' petit uersus Willelmum de So[illegible] dim. hidam terre cum pert. in Bera ut ius suum, unde antecessores sui fuerunt seisiti etc.

Et Willelmus uenit et uocauit inde ad warantum P. Episcopum Wintoniensem[3] qui per summonicionem uenit per attornatum suum et dicit quod non debet ei terram illam warentizare, quia continetur in breui quod warentizet ei terram illam quam tenet de eodem Episcopo et ipse Willelmus nullam terram tenet de eo, et preterea ipse Episcopus contulit eidem Willelmo ecclesiam de Hentona et in terra de Bera et in omnibus aliis pertinenciis suis sicut clerico et persone, et ideo non uult ei warentizare nisi curia considerauerit

[1] Ralph and Gilbert Basset. [illegible] is the period of limitation.
[2] The [illegible] Hen. I [illegible]
[3] Peter des Roches.

Et Willelmus profert cartam Episcopi Godefridi[1] que testatur quod ipse ad resignacionem Gaufridi de Sowy clerici concessit et dedit Willelmo de Sowy clerico ecclesiam de Hentona cum terra de Bera etc.

Et Episcopus per attornatum suum petit iudicium si debeat de warentia respondere, et si debeat, dicet aliud.

Et Willelmus uenit postea et ponit se in magnam assisam Dom. Regis, et petit recognicionem fieri utrum ipse et ecclesia sua maius ius habeant, an predictus Gilibertus.

Et Gilibertus petit iudicium si assisa debeat inde fieri super hoc quod uocauit warantum et warantus suus ei defecit.

Et quia Episcopus dedit ei ecclesiam illam ut Episcopus et aduocatus et non feoffauit eum, consideratum est quod Episcopus non tenetur ei warentizare, et quia Willelmus uocauit warantum et non habet eum, consideratum est quod Gilibertus recuperauit seisinam suam, et Willelmus in misericordia etc.

[2]Thomas filius Gaufridi attachiatus fuit ad respondendum Geue uidue quare non tenet ei finem factum coram iusticiariis apud Westmonasterium inter predictum Gaufridum patrem predicti Thome cuius heres etc. et ipsam Geuam de sex sol. redditus cum pert. in Couentria unde cirographum etc. et unde eadem Geua queritur quod contra finem illum detinet eidem Thomas redditum illum etc., | et offert tantum[3] etc. per sic quod pes cirographi queratur, quia dicit quod Swanus uir suus reddidit et uendidit eidem Thome suam partem[4] cirographi cum eo redditu etc. Warr. [248 b.]

Et Thomas uenit et defendit finem et cirographum et uocat inde ad warantum Adam de Couintria et Mabiliam uxorem eius etc.

Et pes quesitus est et inuentus et testatur quod predictus Gaufridus et heredes sui teneant unum mesuagium cum pert. in Couintria de ipsa Geua tota uita ipsius Geue reddendo eidem Geue tota uita sua sex sol. nomine dotis. Et ideo consideratum

[1] Geoffrey Lucy, 1189–1204.
[2] A m. 32, B m 25, C m 19 d [illegible]
[3] [illegible] marks, A.
[4] Parts of the indenture are delivered to the parties; the foot remains with the court.

est quod eadem Geua recuperauit seisinam suam de redd... illo, et Thomas in misericordia.

1691. Hertford. Corona. [1] Willelmus de la Mare et alii tales etc. xij. liberi homi[nes] de hundredo de Odesle summoniti ad certificandum iust[iciarios] de quo retto ipsi indictauerunt Henricum Rumb... coram Simone de Hales et sociis suis, ueniunt et dicunt quod nichil sciunt de eo nisi per uillatas que dixerunt quod ... credebant eum de morte cuiusdam hominis occisi ad cru... Roys'. Et curia recordatur quod homo ille occisus fuit ... aliud iter iusticiariorum, et quod ad illud iter de omn... placitis non fuit indictatus de aliqua morte, nisi de latr... unde postea uenit coram M. de Patteshulla et sociis su... inuenit plegios standi inde recto. Et predicti iuratores ... sciunt de eo, et ideo omnes in misericordia, quia coram ... dicto Simone de Hales eum indictauerunt de morte ... nichil sciunt et quam mortem prius esse celauerunt. Et ideo Henricus quietus de morte illa, et sit sub plegio de latrocinio sicut prius fuit etc.[2]

DE TERMINO S. HILLARII ANNO REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS DECIMO[1].

1692. Corona. Robertus Plantefolie probator cognoscens se esse latronem appellat Henricum de Staffordia quod ipsi ubi hospita... fuerunt apud S. Edmundum furati fuerunt pannos, unde idem Henricus habuit ad partem suam v. sol. Et Henricus uenit et defendit totum etc. et quod nunquam fuit socius suus. Et Robertus dicit quod fuit socius suus fere per duos annos. Et prius dixit quod nunquam fecit latrocinium nisi post festum S. Jacobi illius anni proximo elapsi. Et quia nichil certum dicit nec ostendit quid furati fuerunt, consideratum est quod appellum factum nullum est, et ideo suspendatur. Et Henricus remittitur gaole ut plenius inquiratur de eo etc.

[1] A. m. 32.
[2] Bracton, ii. 116 b, 141, twice cites this case.

[1] For this term B = Coram Rege Roll, No. 24.

[1]Willelmus le Veill' petit uersus Warinum de Bassingo- Cantebr.
urnia quod reddat ei xij. marc. quas ei debet etc. de debito Weymeri patris sui cuius heres etc., unde idem Willelmus icit quod idem Weymerus cepit de eo pannos ad ualenciam marcarum, et inde producit sectam que hoc testatur etc.

Et Warinus uenit et dicit et defendit etc., et petit quod ecta Willelmi audiatur. Et audita est secta sua, et recog-itum est per sectam suam quod nichil inde sciunt set iuersi sunt in omnibus rebus[2], et non habet talliam nec artam nec aliud ostendit. Et ideo consideratum est uod Warinus eat inde quietus et Willelmus in miseri-ordia.

[3]Thomas filius Stephani petit uersus Radulfum filium Essex.
Stephani lx. acras terre cum pert. in Berkinges et uersus Custodem Leprosorum de Illefordia x. acr. terre etc. in adem uilla ut ius suum, unde Stephanus frater suus fuit eisitus ut de feodo et iure etc., et de Stephano quia obiit ine herede de corpore suo descendit ius terre illius ipsi Thome ut fratri et heredi suo et hoc offert etc.

Et Custos per attornatum suum uenit et uocat inde ad warantum predictum Radulfum, qui ei warentizat et de tota erra defendit ius ipsius Thome et seisinam Stephani fratris uius Thome, et ponit se in magnam assisam Dom. Regis | et [illegible]
etit recognicionem fieri utrum ipse maius ius habeat enendi terram illam in dominico an idem Thomas tenendi e eo.

Et Thomas dicit quod Stephanus frater suus tenuit erram illam ut illam quam Stephanus pater suus ei dedit e perquisito suo tenendam de eodem Stephano et heredibus uis, et quia idem Radulfus est heres Stephani patris eorum on potest esse inde dominus et heres.

Et Radulfus dicit quod Stephanus pater eorum obiit eisitus de terra illa ut de feodo et quod Stephanus frater orum nunquam seisinam inde habuit, et inde ponit se n magnam assisam uel aliam iuratam sicut curia considera-uerit etc.

[1] B m. 1 d. [3] B. m. 4.
[2] No further particulars in B.

Post uenit Thomas et offert tantum[1] etc. pro hab- inquisicione si Stephanus frater suus die quo Steph- pater eorum obiit seisitus fuit de terra illa ut de f- suo, uel si Stephanus pater eorum die quo obiit fuit sei- de terra illa ut de feodo suo etc. Et iurata ueniat die etc.

1695. Dors. [2]Ricardus le Gol optulit se uersus Rogerum de Edwardo et Leticiam uxorem eius de placito medie- unius uirg. terre cum pert. in Pidele quam clamat u- eos ut ius suum.

Et Rogerus et Leticia non ueniunt, set Rogerus esson- se de malo lecti et essonium non iacet[3] quia uocau- Abbatem de Hida ad warantum et essoniauit se prim- malo ueniendi et postea comparuit. Et ideo consideratum est quod medietas illa capiatur in manum Dom. Regis et qu- ipsi Rogerus et Leticia summoneantur quod sint tali die etc.

Idem Ricardus petit uersus Walterum Bugle et Margeriam uxorem eius dim. uirg. terre cum pert. in eadem uilla ut ius suum. Et Walterus et Margeria simul cum predictis Rogero et Leticia uocauerunt de tota terra ad warantum predictum Abbatem. Qui uenit per attornatum suum et petit quod Walterus ostendat ei cartam suam per quam ei warentizare deberet. Et Walterus et Margeria dicunt quod Leticia est primogenita soror Margerie et hab- eorum cartam. Et ideo datus est dies talis etc. ut tunc sciatur si Rogerus et Leticia sanare possint defaltam illam uel non, et ut tunc respondeat Abbas de warentia ipsis Waltero et Margerie etc. Idem dies datus est Abbati per attornatum suum etc.

1696. Buck. [4]Willelmus Pictor attachiatus fuit ad respondendum Matillidi que fuit uxor Petri filii Gaufridi quare non tenet ei finem factum etc. inter eos de uno mesuagio cum pert. in Wycumba unde cirographum etc. et unde ipsa Matill- queritur quod idem Willelmus distringit eam ad reddendum ei per annum contra finem illum xj. den., et petit quod fin- teneatur.

[1] Half mark. E.
[2] Br. f. 350.
[3] E. m. 6 d.
[4] E. m. 7 d.

Et Willelmus uenit et cognoscit cirographum et finem, set dicit quod uidetur ei quod ipsa debet reddere ei redditum illum et nulli alii. Et quia nichil continetur in cyrographo de aliquo redditu, immo dicitur quod reddidit ei dotem suam precise, et ipse non est heres nec warantus suus de dote sua, consideratum est quod Willelmus inde nichil exigere potest, et ideo sine die etc.

[1]Simon filius Willelmi queritur quod ubi ipse fuit cum aueriis domini sui Johannis Walerande in campis tali die etc. uenit Henricus Becunte cum Waltero armigero suo et aliis et in pace Dom. Regis assultauit eum et de una hachia eum ita uerberauit in capite quod manchia fregit in manu sua et ita quod sanguis exiuit per medium os et per nasum etc. et in roberia abstulit ei idem Walterus tantum[2] etc., et quod hoc fecerunt nequiter etc. offert etc. Midd. Corona.

Et Henricus et Walterus ueniunt etc. et dicunt quod idem Simon facit hoc apellum per odium et atyam pro contencionibus que fuerunt inter eum et Johannem Walerande dominum ipsius Simonis, et quod ita sit ponunt se super patriam, set reuera idem Henricus misit seruientes suos ad conducend' aueria sua per medium campum ne dampnum facerent eidem Johanni, et ibi uenerunt seruientes eiusdem Johannis et uerberauerunt homines suos et turpiter tractauerunt, unde fecit querimoniam suam in comitatu de seruientibus ipsius Johannis, et quia idem Henricus fecit querelam suam uicecomiti, fecit ipse[3] ipsum Simonem appellare eum[4].

Et Simon quesitus quid fecit quando ita uerberatus fuit et si leuasset utesium, dicit quod non potuit eo quod fere mortuus fuit, set quarto die postea fuit ipse portatus coram Dom. Rege ut ille de cuius morte disparabatur.

Et quia Simon cognoscit quod nullam sectam fecit, nec aliquem ictum ostendit, nec mahemium nec aliud per quod appellat'[5] iaceat, consideratum est quod appellum nullum est etc. |

[1] B. m. 7 d.
[2] Money and other things. B.
[3] John?
[4] Henry.
[5] Corr. *appellum*, B.

[249 b.]
1698. [1]Jurata uenit ex consensu parcium utrum antecess—
Wilt. Willelmi filii et heredis Jordani de S. Martino cuius h—
est infra etatem et in custodia Dom. Regis primo fu—
feoffati ab antecessoribus Elye uxoris Willelmi Lunge—
Comitis Sarisbiriensis de feodo unius militis cum pert—
Chadewico, uel si primo fuerunt feoffati ab ecclesia Abba—
de Wiltona de feodo unius militis cum pert. in Hup—
quia tam predictus Comes quam Abbatissa de Wil—
inter quos contencio est de custodia illa, posuerunt se in—
iuratam illam.

Et Abbatissa non uenit, set attornatus suus uisus f—
per tres dies in banco et recessit sine licencia. Et id—
capiatur iurata per defaltam ipsius Abbatisse.

Juratores dicunt quod quidam Godefridus de S. Martin—
fuit iuuenis sine terra et seruiuit Edwardo de Sarisbiria[2] et
idem Edwardus rogauit Episcopum Rogerum Sarisbiriensem
qui tunc fuit[3] quod daret predicto Godefrido seruienti suo
predictam terram de Chadewico. Et Episcopus respondit
ei quod terram illam noluit ei dare, set si idem Edwardus
uellet inde deuenire homo suus, ei libenter terram illam
daret. Et Edwardus terram illam cepit ex dono eiusdem
Episcopi, et fecit ei homagium suum, et tunc terram illam
dedit Godefrido pro homagio suo, et de ipso Godefrido
uenerunt antecessores predicti Willelmi. Postea uenit quedam Abbatissa Matillis et feoffauit Willelmum uicecomitem
qui fuit nepos suus et auunculus predicti Godefridi de predicta terra in Uptona, qui tenuit tota uita sua, et obiit sine
herede de corpore suo. Et ipso defuncto descendit terra illa
ipsi Godefrido ut nepoti et heredi suo, qui illam tenuit
postea simul cum alia. Et ideo consideratum est quod
Comes et Ela recuperauerunt seisinam suam de custodia
predicti Willelmi et maritagio, et Abbatissa in misericordia
etc.

1699. [4]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis
Kent

[1] R. m. 10. For pleadings see Case 908. This is Fitz. Garde, 150.

[2] Great great-grandfather of Countess Ela. Dug. Bar. vol. 1, p. 174.

[3] 1107–1139; Henry the First's minister.

[4] R. m. 9.

auit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam
estornia, que uacat etc., cuius aduocacionem Radulfus
clamat uersus Radulfum filium Bernardi et S. Archi-
um Cantuariensem[1]. Et Radulfus uenit per attorna-
bene concessit assisam.

Dom. Cantuariensis uocat ad warantum Priorissam de
ede, et que ei warentizat, et dicit quod assisa non
nde fieri, quia ipsa et moniales sue habent ecclesiam
x dono Radulfi Morin patris ipsius Radulfi. Et inde
cartam ipsius Radulfi que donum illud testatur.
eciam litteras patentes ipsius Radulfi patris que
ur quod presentauit ipsi Episcopo predictas moniales
esiam illam.

Radulfus dicit quod carte ille non debent ei nocere
onialibus ualere, quia post cartas illas presentauit
us pater suus quemdam Michaelem clericum qui ad
tacionem suam fuit admissus, et preterea ille moniales
am aliquid habuerunt in ecclesia illa per cartas illas
atum per ipsum Archiepiscopum qui auctoritate con-
ontulit eis nomine pensionis et nomine beneficii tres
annuas. Et inde profert cartam ipsius Archiepiscopi
e testatur.

super hoc uenit Radulfus filius Bernardi et dicit quod
s filius Bernardi antecessor suus presentauit predictum
dem ad eandem ecclesiam postquam dederat Radulfo
patri terram de Eggestornia, et inde ponit se super
a.

Radulfus Morin dicit quod idem Thomas dedit mane-
redictum cum aduocacione ecclesie et cum omnibus
ert. suis Radulfo Morin patri suo, qui eundem Mi-
n presentauit post predictas cartas, et inde petit
a[2].

ideo consideratum est quod assisa procedat et ueniat
ad recognoscendum si Radulfus Morin pater predicti
i presentauit personam ad predictam ecclesiam post-
predicte carte facte fuerunt uel non.

[1] Stephen Langton. [2] Here R stops.

1700. Leic. [1]Robertus de Harecurt optulit se uersus Hugonem de Marewico de placito quod warentizet ei terciam partem uiginti et duarum bouat. terre etc. in Prikewella, quam terciam partem Willelmus de Kartorpe et Alicia uxor eius clamant ut dotem ipsius Alicie uersus eundem Robertum. Et super hoc cognoscit[2] quod non habet inde nisi custodiam usque ad etatem heredis Johannis de Spixtona quondam uiri eiusdem Alicie, et bene cognoscit quod uir suus obiit inde seisitus et quod Hugo est capitalis dominus illius feodi [illegible] quod custodiam illam ei warentizare debet usque ad etatem [illegible] heredis.

Et quia Robertus nichil habet nisi custodiam usque [illegible] etatem heredis, nec custodia debet auferre dotem uxoris [illegible], consideratum est quod Willelmus et Alicia habeant dotem suam, et Robertus sequatur uersus Hugonem si uoluerit [illegible] Hugo attachietur etc.[3] |

'250.' 1701. Oxon. [4]Magna assisa uenit recognitura per Rogerum Gulofre [illegible] tales etc. utrum Dionisia que fuit uxor Johannis Pin et [illegible] etc.[5] tenentes maius ius habeant in quater uiginti acr. terre [illegible] etc. cum pert. in la Mare ad tenendum de eodem[6] Priore [illegible] Prior de Derherst et ecclesia sua de Derherst tenendi [illegible] dominico. Et sciendum quod talis[7] non uenit, set se [illegible] auit, set propter illud essonium non remaneat assisa [illegible] capiatur, eo quod tali die etc. comparuit idem talis [illegible] omnibus participibus suis et concesserunt omnes quod [illegible] uenirent ad hunc diem sine non quod hec assisa caperetur. [illegible] ideo in absencia eius capta est etc.

Juratores dicunt quod Prior et ecclesia sua maius [illegible] habent tenendi terram illam in dominico quam predi[illegible] Dionisia et alii etc. tenendi de eo et ecclesia sua. Q[illegible] pater predictorum talium etc.[8] fuit uillanus et cognouit [illegible] esse uillanum Prioris de Derherst in pleno comitatu Ox[illegible]

[1] B. m. 8 d.

[2] *Robertus dicit*, B. Robert makes this fatal admission.

[3] *Hugo summoneatur*, B. Robert may have a remedy against Hugh, though Hugh cannot be vouched to warranty against the dowager.

[4] B. m. 10.

[5] *Thomas de Kameseia et Ju*[illegible] *ux. ej. Stephanus de Kame*[illegible] *Alicia de Kameseia*, B.

[6] Om. *eodem*, B.

[7] *Thomas*, B.

[8] *predictarum Alicie et Ju*[illegible] *nus ipsius Stephani*, B.

et ut uillanus[1] tota uita sua et tota terra illa fuit de dominico Prioris et ecclesie de Derherst. Et ideo consideratum est quod Prior et ecclesia sua recuperauerunt seisinam suam et alii in misericordia etc., set iudicium non redditur[2] ante aduentum Thome qui se essoniauit etc. Et ideo datus est dies etc. ita quod tunc reddatur iudicium siue uenerint siue non, et interim capiatur terra in manum Dom. Regis et saluo custodiatur ita quod ipsi manum[3] apponant etc. Judicium ad diem illum redditur, et ideo Prior habeat seisinam suam quiete de ipsis Thoma et aliis et heredibus suis in perpetuum.

[4]Willelmus le Butiller[5] summonitus fuit ad respondendum Willelmo de Stanes quare non tenet ei conuencionem factam inter ipsum Willelmum de Stanes et Adam le Butiller patrem ipsius Willelmi de custodia terre que fuit Radulfi le Moyne in Radena et in Wicham etc., unde predictus Willelmus de Stanes queritur quod quedam terra ei inde aretro est, et petit terram illam, et profert cartam predicti Ade, que testatur quod dedit eidem Waltero terram illam in custodia. Hertford.

Et Willelmus uenit et cognoscit cartam illam et donum, set nunquam conuencio facta est inter eos nec pater suus habuit terram quam modo petit, et ideo non uult ad hoc breue respondere nisi curia etc. Et Willelmus de Stanes hoc totum cognoscit. Et ideo Willelmus le Butiller sine die et Willelmus de Stanes in misericordia etc.

3. [6]Juliana que fuit uxor Thome de Fughelestona petit uersus Willelmum de Fughelestona et Rogerum filium Thome medietatem lx. acr. terre cum pert. in Fughelestona ut dotem suam. Et Willelmus et Rogerus ueniunt et dicunt quod non debent ei dotem facere, quia Isobella de Cursun fuit uxor predicti Thome et de ea obiit idem Thomas seisitus ut de uxore sua, et ipsa Isobella secundum legem Kancie predictus habet dotem suam de toto tenemento quod fuit predicti Thome, et petunt iudicium si duabus feminabus debeant dotem facere. Et Juliana dicit quod ipsa fuit uxor Kent.

[1] Supply *tenuit*, B.
[2] *reddatur*, B.
[3] Supply *non*, B.
[4] B. m. 9.
[5] *Pincerna*, B.
[6] B. m. 9.

Thome et non predicta Isobella, set reuera Isobella fuit cum [illegible] eodem uiro suo in adulterio. Et ideo consideratum est quod [illegible] Juliana si uoluerit implacitet ipsam Isobellam et si ostendere [illegible] possit quod Isobella non fuit uxor Thome, tunc habeat dotem [illegible] suam de predicta terra, et Willelmus et Rogerus sine die [illegible] etc.[1]

1704. Norf. [2]Robertus de Tournestona petit uersus Willelmum de [illegible] Bradekere et tales etc. quod faciant ei consuetudines [illegible] recta seruicia que ei facere debent de libero tenemento [illegible] quod de eo tenent in Sharpham, et unde idem Robertus dicit [illegible] quod debent tantum[3] etc. per annum.

Et ipsi ueniunt et alias ad warantum uocauerunt Johannem filium Bernardi, qui per summonicionem etc. uenit [illegible] eis etc.

Et Robertus super hoc profert cartam ipsius Johannis [illegible] que testatur quod dedit Thome patri predicti Roberti [illegible] uicia omnium predictorum etc., et petit quod warentizet [illegible] cartam illam.

Et Johannes cognoscit cartam illam, set dicit quod [illegible] est de hereditate uxoris sue, set bene illam ei warentizabit quamdiu poterit. Et ideo consideratum est quod Robertus recuperauit seisinam suam de predictis seruiciis, et Johannes et alii in misericordia, et post mortem Johannis si uxor [illegible] uoluerit inde loqui secundum legem terre perquirat se etc.

1705. Surr. [4]Reginaldus le Porter pro se et Auelina uxore eius [illegible] loco etc. petit uersus Ricardum de Cumba et Editham uxorem eius, quos Baldewinus Vinetarius uocat ad warantum et qui eis etc., unam shoppam cum pert. in Kingestona [illegible] ius Aueline, unde Willelmus pater Aueline fuit seisitus etc. |

[illegible] Et Ricardus et Editha ueniunt et defendunt ius suum [illegible] seisinam Willelmi et ponunt se in magnam assisam Domini Regis, et petunt recognicionem fieri qui eorum maius ius habeant in terra illa.

Et Reginaldus et Auelina dicunt quod assisa non debet[5]

[1] Bracton, f. 306, gives this case at length.

[2] B. m. 8 d.

[3] Various sums of money. B.

[4] B. m. 8 d.

[5] Corr. debet. B.

ri, quia ipsi parentes sunt, et ipsi Ricardus et Editha ent ingressum in shoppam illam nisi per quemdam m Gog balliuum uille de Kingestona. Et Willelmus sius Aueline habuit quamdam placiam uastam per m Johannem balliuum de Kingestona tempore Rigis, de qua placia illa shoppa est, et ideo non debet de fieri.

Ricardus et Editha cognoscunt bene quod non habuegressum nisi per predictum Johannem Gog balliuum. ambo cognoscunt predictos ingressus per balliuos nsideratum est quod nulla assisa sit inter eos, set lla et mesuagium capiatur in manum Dom. Regis ut comodum suum, et uicecomes scire faciat ualorem

bertus de Alnen'[3] et Godefridus de Waure attachiati ad respondendum quare fecerunt finem coram iustipud Westmonasterium de manerio de Dunyuetona rt. per quem finem idem Godefridus reddidit et eidem Herberto manerium illud, desicut idem us illud non habuit nisi ad terminum uite sue nisi heredem haberet de corpore suo, unde nullum dicitur. Suff.

Herbertus dicit quod iuste fecit finem illum quia predictum Godefridum seisitum de terra illa et cum auit in curia Ducis Louennie capitalis domini per tempus, et postea in comitatu per longum tempus, in curia Dom. Regis in tantum quod idem Godeosuit se in magnam assisam, et cum assisa deberet r eos fecit idem Godefridus finem illum, postquam anguorem, et nunquam sciuit ipsum Godefridum esse m nec adhuc scit, set ipsum inuenit seisitum de manerio et cum implacitauit sicut illum qui inde uendidit ad uoluntatem suam et fecit de terra illa

ailiff presumed to give a which was the king's.
11.
m. B.
ntly they were attached of the Duke of Louvain.

It seems that a bastard can only alienate conditionally on his having issue, unless his assigns have been mentioned in the gift to him. See Br. f. 20 b.

sicut de sua, et petit inde iudicium desicut idem G[illegible] heredem habere poterit si deus considerauerit.

Et Godefridus hoc totum cognoscit, set dicit quod [illegible] est bastardus et quod non potuit finem illum facere sine D[illegible] Louennie, ad quem terra debet reuerti post mortem suam.

Et quia Godefridus cognoscit quod est bastardus, consideratum est quod cirographum et finis cassetur, et terra remaneat Herberto sicut Godefridus illam ei reddidit, s[illegible] post mortem Godefridi iure cuiuslibet.

1707. Northt. [1]Ricardus de Pirie pro se et Sarra uxore eius cuius [illegible] etc. petunt uersus Radulfum Fabrum de Estaneton[illegible] Auiciam uxorem eius et Julianam de Estanetona soror[illegible] ipsius Auicie medietatem ipsius[2] mesuagii et sex acr. terre etc. in Estanetona ut racionabilem porcionem ipsius Sarre que eam contingit de hereditate Willelmi fratris earum [illegible] Auicie, Juliane et Sarre, qui nuper obiit, cuius heredes [illegible] sunt etc., unde ipsi Ricardus et Sarra petunt illam partem mesuagii eo quod ipsa est primogenita soror.

Et Radulfus Auicia et Juliana ueniunt et bene cognoscunt quod sunt sorores et quod ipsa Sarra est primogenita soror, set per uoluntatem ipsorum Ricardi et Sarre post mortem Willelmi partita fuit hereditas predicti Willelmi inter eos, et unicuique eorum sua pars fuit assignata, ita quod idem Ricardus et Sarra tenuerunt se contentos de parte quam habent, et inde ponunt se super patriam [illegible] super illos qui particionem fecerunt.

Et Ricardus et Sarra hoc totum defendunt. Et ideo preceptum est uicecomiti quod diligenter inquirat qui interfuerunt particioni faciende inter predictas etc. de hereditate predicti Willelmi, et ex illis et aliis uenire faciat xij etc. ad recognoscendum si particio facta fuit etc., unde predicti Ricardus et Sarra dicunt quod eis aretro est medietas [illegible] talis mesuagii etc., et unde predicti Radulfus et alii dicunt quod particio facta fuit per assensum et uoluntatem predictorum Ricardi et Sarre et quod idem[3] tunc tenuerunt se contentos etc.

[1] B. m. 10 d.
[2] [illegible] B.
[3] Supply Ricardus et Sarra. R

05. [1]Cecilia de Suinestorpe petit uersus Thomam de Saundale et Matillidem uxorem eius quartam partem trium parcium feodi unius militis cum pert. in Serleby etc. ut ius et racionabilem partem suam que eam contingit de hereditate Hugonis de Moeles fratris etc. cuius heredes ipse sunt, et unde idem Hugo fuit seisitus etc. | Noting.

Et Thomas et Matillis ueniunt et defendunt ius suum etc. set de hereditate Hugonis non debent respondere, quia post mortem Hugonis Geruasius frater suus habuit terram illam, et feoffauit de eadem terra scilicet de quadam parte Abbatem de la Roche et Eliam filium ipsius Matillidis, et uocant ipsum Eliam ad warantum de eadem terra, set bene cognoscunt quod Geruasius obiit seisitus de eadem terra. [251.]

Et Cecilia dicit quod hoc non debet ei nocere, quia Elias nunquam aliquid inde habuit ex dono predicti Geruasii eo quod Geruasius obiit seisitus, et petit sibi allocari quod Geruasius sicut ipsi cognoscunt obiit inde seisitus.

Postea testatum est quod Cecilia habet iiij. alias sorores que sunt in Normannia. Et quia Thomas et Matillis cognoscunt quod Geruasius obiit seisitus et non dedicunt quod Cecilia sit soror Matillidis, consideratum est quod Cecilia recuperauit seisinam suam de sexta parte predicte terre quousque constiterit de morte aliarum sororum, et tunc fiat de parte earum quod de iure fieri debebit, et Thomas in misericordia.

[2]Thomas de Binetr' attachiatus fuit ad respondendum Godefrido de Langetoft quare cum ui sua eiecit eundem Godefridum de custodia terre et domorum Roberti de Binetr' qui est infra etatem etc. Nort.

Et Thomas uenit et defendit omnem iniuriam et intrusionem. Et dicit quod conuencio fuit inter eos quod idem Thomas debuit ei dare tantum etc. pro custodia illa et termini statuti fuerunt, et Thomas inde fuit in seisina per conuencionem illam quousque per preceptum Dom. Regis [illegible] fuit.

Et Godefridus hoc totum defendit. Et quia Godefridus

[1] B. m. 9 d. [2] B. m. 9 d.

habuit seisinam per curiam Dom. Regis, et Thomas nichil ostendit quod talis esset conuencio, consideratum est quod Godefridus eat inde quietus et Thomas in misericordia pro intrusione.

1710. Sumers. [1]Abbas de S. Seuero[2] petit uersus Willelmum D... dim. hidam terre cum pert. in Haunewode ut ius ecclesie sue ita quod Willelmus posuit se in magnam assisam uersus eundem Abbatem et quatuor milites summoniti fuerunt ad eligendum xij. etc. Et postea fecit idem Willelmus defaltam tali die etc. per quod terra capta fuit in manum Dom. Regis. Et Willelmus uenit et cognoscit defaltam. Et ideo consideratum est quod Abbas recuperauit seisinam suam per defaltam. et Willelmus in misericordia etc.

1711. Oxon. Corona. [3]Andreas filius Roberti appellat Mattheum Vinetarium quod sicut ipse et Walterus frater suus fuerunt in domo Willelmi Pistoris apud Thame ad dignarium suum tali die etc. in pace Dom. Regis, uenit idem Mattheus simul cum Rogero seruienti predicti Willelmi et percussit Adam fratrem eorum quadam hachia ad picum in capite ita quod cecidit, et Rogerus eum postea percussit in capite quodam palo ita quod statim obiit, et Willelmus fuit in forcia, et postea tulerunt corpus usque ad aquam et illud iactauerunt in aquam, et quod idem Mattheus hoc fecit nequiter etc., offert probare uersus eum sicut curia considerauerit, sicut ille qui interfuit ubi Mattheus percussit etc.

Et Walterus eodem modo appellat Rogerum predictum quod percussit eundem Adam quodam palo in capite etc. et hoc offert etc.

Et Mattheus uenit et defendit feloniam et pacem Dom. Regis etc., et petit sibi allocari quod ipsi Andreas et Walterus in primo hundredo postquam Adam debuit occidi appellauerunt predictos Rogerum et Willelmum de morte illa de facto[4], et postea ad secundum hundredum per xv. dies transactos primo appellauerunt ipsum Matheum, et preterea petunt[5]

[1] B. m. 12.
[2] In the diocese of Coutances. Gall. Christ. vol. II col. 913
[3] B. m. 1.
[4] They were appealed as principals, not as accessories.
[5] Sic. B

sibi allocari quod ipsi nullum hutesium leuauerunt, desicut cognoscunt quod interfuerunt ubi occisus fuit.

Et eodem modo defendit Rogerus et petit hoc idem sibi allocari. Et Willelmus appellatus de forcia hoc totum defendit. Et Walterus et Andreas quesiti quid fecerunt quando uiderunt occidere[1] fratrem suum, dicunt quod non ausi fuerunt leuare hutesium quia Matheus fuit seruiens Episcopi Lincolniensis et uilla fuit Episcopi, set ex quo uenerunt extra uillam statim leuauerunt hutesium, et ad proximum hundredum appellauerunt ipsum Matheum et Rogerum eodem modo quo nunc faciunt, et postea ad proximum comitatum etc.

Et ideo preceptum est uicecomiti quod in pleno comitatu recordari faciat appellum quod ipsi etc. fecerunt de morte eiusdem Ade et quando et per que uerba appellauerunt ipsum Matheum, et per que uerba etc. ipsos Rogerum et Willelmum, et scire faciat etc. qualem inquisicionem fecerit de morte illa, et si occisus fuit in domo predicti Willelmi, unde audiuimus quod non fuit occisus in domo illa, quia recessit inde cum predictis fratribus suis et uisus fuit in eundo cum illis extra uillam de Thama etc. |

Et similiter preceptum est uicecomiti Buckingham[2] quod scire faciat etc. inquisicionem quam fecit de morte eiusdem Ade et quando et quo die inuentus fuit et quales plagas habuit uel unam uel duas et quem uel quos ipsi Andreas et Walterus appellauerunt de morte illa, et quod uenire faciat ad eundem diem Ceciliam sororem ipsorum Walteri et Andree que fuit cum eis die quo Adam occisus fuit. Idem dies datus est appellantibus et appellatis, et tales[3] etc. manucapiunt quod appellantes sequantur appellum suum et quod stent recto. Et Matheus remaneat sub custodia qua prius fuit, et Rogerus et Willelmus interim remaneant in gaola apud Oxoniam et committantur Gaufrido seruienti etc. [231 b.]

[4]Dionisia que fuit uxor Roberti Tholy petit uersus Hugonem filium Rogeri quem Leticia de Kunnetona[5] uocat etc. et Derb.

[1] sic, B.
[2] Thame is in Oxfordshire but close to border of Bucks.
[3] Three names, B.
[4] B. m. 13 d.
[5] Seemingly Kniveton, B.

qui ei etc. terciam partem quatuor mesuagiorum et [illegible] partem tante terre etc. in Kunnetona ut dotem suam etc.

Et Hugo per Johannem Juuenem custodem suum [illegible] et uocat inde ad warantum Robertum filium et [illegible] predicti Roberti Tholy, qui est infra etatem et in [illegible]todia Thome Tuschet. Habeat eum tali die per auxilium curie.

Eadem Dionisia petit uersus Simonem Paruum [illegible] partem duarum bouat. terre cum pert. in Kniuetona ut dotem suam. Et Simon alias uocauit ad warantum predictum Robertum filium predicti Roberti, qui est in custodia predicti Thome, et Thomas summonitus fuit set se essoniauit, et [illegible]sonium non iacuit quia alias se essoniauit postquam compar[illegible] et warentizauit. Et ideo de terra Roberti capiatur in manum Dom. Regis ad ualenciam predicte tercie partis, et [illegible] Thomas summonitus[1] quod sit ad predictum terminum [illegible]turus inde iudicium suum. Idem dies datus est Simoni [illegible] Dionisie in banco etc.

1713. Wilt. [2]Abbatissa de S. Edwardo petit uersus Petrum le Buti[illegible] et tales etc. quod faciant sectas ad hundredum suum et [illegible] consuetudines quas facere debent etc.[3]

Et tales ueniunt et dicunt et defendunt quod nul[illegible] sectam debent nec unquam fecerunt nec facere debent [illegible] dare auxilium pro murdro nec pro aliis amerciamentis, et [illegible]ponunt se super patriam.

Et Abbatissa dicit quod hoc iniuste defendunt, quia [illegible] anno dederunt auxilium pro murdro pro uno homine [illegible] occisus fuit in bosco suo de Ferlegha quod est de [illegible] manerio suo, et inde producit sectam sufficientem. [illegible] testatur quod uilla de Ferlegha dedit ij sol. ad auxil[illegible] murdri, et preterea ponit se super recordum iusticiariorum qui ultimo itinerauerunt.

Et alii hoc totum defendunt. Et quia nullum warantum ostendunt de quietancia sua, consideratum est quod Abbatissa

[1] [illegible] B.
[2] B. [illegible]
[3] [illegible] out summons; to the other [illegible] when summoned also must [illegible] towards the murder fine. The [illegible]dred in question is Bradford. The Abbey is at Shaftesbury.

seisinam suam de predictis sectis et auxilio, et
ricordia etc.

Abbatissa optulit se etc. uersus Priorem de c. et Petrum de la Boxe quod faciant ei easdem Et nullus eorum etc. Set Frater Hamon ıenit et dicit quod Prior suus amotus est post impetratum et nullum habent Priorem. Et ideo ei quod alium Priorem cum factus fuerit uenire ie etc. WILT.

ıus Prior de Tynemue petit uersus Radulfum de quod faciat ei consuetudines et seruicia que ei at de tenemento quod tenet de eodem Priore in ı Witelegha[4] etc. ut dicit, et unde dicit quod debet :ia etc. Northumb.

ılfus uenit et defendit quod nullam terram tenet ı de eodem Priore, set tenet libere et sicut liber ɔbate S. Albani[6] per seruicium xx. sol. per ann. et eundem Abbatem ad warantum quia ei fecit suum, et per assignacionem Abbatis facit illud idem Priori de Tinemue.

: uenit et dicit quod non debet warantum habere, Radulfi et pater suus et idem Radulfus fecerunt ìictum seruicium usque ad hunc annum trans-

ulfus hoc totum defendit, et ponit se in magnam :n. Regis et petit recognicionem fieri utrum ipse abeat tenendi terram illam reddendo per annum omni seruicio uel reddendo xx. sol. et preterea edictas consuetudines.

, breue loquitur de uillenagio et tam de recenti[7] sideratum est quod inde iurata fiat per xij. etc.

ıse. The priory is that ırleigh in Wiltshire.

..

:.

ment in B. He must Prior's servants dogs Christmas for two days Also owes ploughings .tc. and pays cornage and merchet. But Ralph himself has villein tenants, *rustici*, thus *ad quartam precariam inueniet omnes homines domorum rusticorum suorum preter dominicam domum*. An interesting set of services.

[6] Tynemouth was a cell of S. Alban's.

[7] Corr. *de tam recenti*. B.

qui nec Priorem etc. aliqua affinitate etc., et ueniat tali die ad recognoscendum si idem Radulfus et antecessores sui fecerunt predicto Priori predictas consuetudines sicut idem Prior exigit, uel si illud tenuerunt per xx. sol. tantum sicut idem Robertus[1] dicit etc. |

[252] 1716. Norf. [2]G. Elyensis Episcopus[3] queritur quod cum ecclesia sua Elyensis multas habeat libertates ex dono antecessorum Dom. Regis per cartas suas, Abbas de Rameseia contra libertates illas et contra coronam et dignitatem Dom. Regis capere fecit quemdam hominem ipsius Episcopi Walterum de Burgo nomine qui appellatus fuit de morte cuiusdam hominis, et ipsum captum iam v. annis elapsis abducere fecit a comitatu Norfolkie usque Rameseiam, et ibi ipsum incarceratum [illegible] tenuit per xij. septimanas, et postea sine waranto Dom. Regis eundem Walterum dimisit abire ita quod libere [illegible] quo uoluit, quousque audiuit de aduentu iusticiariorum [illegible] partes ad assisas noue disseisine capiendas et ad gaolam deliberandas, set tunc uenerunt balliui dicti Abbatis [illegible] iterum ceperunt ipsum Walterum et imprisonauerunt [illegible] in prisona detinuerunt per xj. septimanas, desicut idem Abbas de iure nullam gaolam habere debet, nec eciam [illegible] habere deberet, non posset aliquem extra comitatum[4] [illegible] imprisonandum, presertim cum idem Episcopus de hominibus suis curiam suam habere debeat et omnimodam emendacionem de omnibus delictis per libertates ecclesie sue concessas, unde dicit quod Dom. Rex nollet ei tantam iniuriam inferri[5] pro centum libris, et preterea balliui ipsius Abbatis ceperunt quemdam hominem ipsius[6] Episcopi Johannem [illegible] nomine appellatum de forcia mortis cuiusdam hominis, et [illegible] in prisona detinuerunt, ita quod balliuus ipsius Episcopi [illegible] duxit eis primo duos plegios et postea quatuor et ita usque ad xij., et non potuerunt illum habere per plegium quousque finem facerent per unam marcam ad opus ipsius Abbatis et per duos solidos ad opus cuiusdam seruientis Abbatis et per iiij. den. ad opus alterius seruientis, desicut debuit per

[1] Corr. [illegible] B.

[2] [illegible]

[3] Geoffrey de Burgh.

[4] Supply *ducere*. B.

[5] *nollet iniuriam ei inferri*. B.

[6] *ipsius* repeated.

consideracionem[1] regni replegiari sine aliqua redempcione. Et quod Walterus ita captus fuit et detentus, idem Walterus presens est et hoc totum cognoscit. Et preterea attornatus ipsius Episcopi dicit quod Simon de Hales et Ricardus Duket iusticiarii assignati ad assisas noue disseisine capiendas[2] hoc idem testati sunt sicut ipsi qui in itinere suo fecerunt inquisicionem. Et quod idem Abbas hoc fecit contra libertates ecclesie Eliensis profert cartam Regis Edwardi, que testatur etc.[3] Et unde dicit quod contra libertates illas etc. uenit predictus Abbas predicto modo etc.

Et Abbas uenit et defendit uim et iniuriam, set uerum uult dicere. Quedam mulier appellauit Walterum de morte uiri sui, et propter appellum illud balliui sui ceperunt ipsum Walterum et imprisonauerunt et in prisona detinuerunt quousque Dom. Rex scripsit eidem Abbati ut illum dimitteret xij. hominibus in ballia, et uidetur ei quod hoc facere bene potuerunt, quia predictus Rex Edwardus feoffauit ecclesiam de Rameseia de pluribus terris et de hundredo et dimidio de Clackelose[4] cum omnibus libertatibus quas idem Dom. Rex habuit, et sicut idem Dom. Rex tenuit tunc terras illas et hundredum que tunc fuerunt de dominico suo, ita illa dedit ecclesie de Rameseia de[5] omnibus que Dom. Rex ibi habere posset, unde cum Dom. Rex bene posset deducere omnes prisonas[6] de comitatu in comitatum si ei placeret, et ipse habeat quod Dom. Rex tunc habuit, uidetur ei quod licite posset duxisse ipsum Walterum usque Rameseiam, et de tali libertate est ecclesia sua de Rameseia in seisina, quia quidam Brianus de Bars captus fuit tempore talis[7] Episcopi et ductus usque Rameseiam et ibi fecit duellum. Et quod talem habet libertatem, profert cartam Regis Edwardi que testatur[8] etc.

[1] Sic, B; corr. consuetudinem (?).

[2] Commission of June 1225. Rot. Cl. vol. 2, p. 77. Hales and Ducket went to Huntingdon, Norfolk and other counties.

[3] In B the charter is briefly stated. It is that found in Monast. vol. 1, p. 476 granting (inter alia) Walpole in Norfolk; after stating the grant it gives the clause about sac and soc.

[4] In Norfolk. Ramsey is in Huntingdon.

[5] Corr. cum, B.

[6] *prisones*, B.

[7] A blank is left in B.

[8] Seemingly the charter in Monast. vol. 2, p. 559. B gives briefly the clause conferring immunity and franchises.

Profert eciam cartam H. senis que testatur etc. quod concessit omnes libertates et omnia placita ad coronam[1] etc. sicut ipse Rex melius et liberius habuit alicubi in Anglia et per cartam illam et alias cartas antecessorum Dom. Regis habet ecclesia sua illas libertates. De capcione Johannis defendit precise quod per eum non fuit captus, nec per eum finem fecit, nec de eo finem recepit, nec aliquid scit de facto ballivi sui, et ideo de facto suo non uult respondere nisi curia consideraverit.

Et Abbas quesitus si bis ceperit[2] predictum Walterum, et si bis captus fuit quo waranto priusquam fuit deliberatus, et quando recepit breue de illo deliberando, dicit quod revera ad secundam capcionem recepit breue illud, et quod in prima capcione detinuit eum in prisona per xij. septimanas, set tunc pro amore quem habuit cum Dom. Johanne tunc Episcopo Eliensi[3] deliberauit eundem Walterum ad peticionem ipsius Episcopi.

Et quia Abbas cognoscit quod postquam primo ceperat ipsum Walterum et in prisona detinuit, sine waranto eum deliberauit, desicut captus fuit pro morte hominis, et non habet inde warantum suum per cartam suam, consideratum est quod Abbas inde in misericordia, et similiter quia abduxit ipsum Walterum extra comitatum etc. |

[232 b.] Et quia predicti Simon de Hales et alii iusticiarii nullam habuerunt potestatem faciendi inde inquisicionem[4], et nescitur utrum Dom. Rex sit in seisina de predictis libertatibus, [illegible] si idem Abbas sit in seisina de tali libertate quod habere [illegible] prisonam et homines captos habere possit in prisona sua [illegible] non, consideratum est quod xij. milites de comitatu qui [illegible] sunt de feodo Abbatis uel de hundredo suo summoneantur quod sint tali die etc. ad recognoscendum si idem Abbas et ecclesia sua de Ramesia etc. sint in seisina de predicta libertate etc. uel non etc.

[1] Supply *pertinencia apud Brancestriam et Ringstede et apud Clenk-[illegible] et in omnibus hundredis et in aliis* [illegible], B. This charter is in Chron. Abb. Rames. (Rolls Series) p. 222.

[2] [illegible]

[3] John de Fontibus, 12[illegible]

[4] Seemingly the commission [illegible] gaol delivery did not authorise [illegible] to take an inquest as to the Abbot's franchise.

Et quia Abbas defendit capcionem predicti Johannis et redempcionem, et similiter talis[1] etc. coram quo finis fieri debuit hoc totum defendit, consideratum est quod uterque eorum defendat se xij. manu etc. et ueniat etc. tali die etc.

17. [2]Willelmus de Huntercumba petit uersus Osbertum Oxon.
Giffard quartam partem feodi unius militis cum pert. in Ispedena ut ius suum, unde Willelmus Perchaye auus suus fuit seisitus ut de feodo etc., et de Willelmo descendit ius terre illius Cristine filie sue eo quod filii sui obierunt ante ipsum Willelmum patrem suum, et de Cristina huic Willelmo ut filio et heredi suo, et hoc offert etc.

Et Osbertus uocauit ad warantum Eliam Giffarde, qui summonitus uenit et exigit qua racione debeat warentizare. Et Osbertus profert cartam Elye aui predicti Elye, que testatur quod dedit Ricardo Giffarde nepoti suo de Ispedena quicquid inde pertinet ad feodum suum, hereditarie tenendum sibi et heredibus suis de eo et heredibus suis per seruicium dim. militis etc., quare uult et firmiter precipit quod idem Ricardus et heredes sui totam terram illam de Ispedena etc. libere etc. Et per hanc cartam debet Elyas warentizare sicut ille cuius homo etc.

Et Elyas uenit et defendit quod non debet ei terram illam warentizare, quia reuera bene cognoscit cartam quod auus suus illam fecit, set Elyas auus suus die quo carta facta fuit nec unquam antea habuit terram illam in dominico, immo Willelmus Perechaye auus ipsius Willelmi tunc illam tenuit de Elia Giffard, et feodum illud et seruicium dedit idem Elyas predicto Ricardo sicut ipse illud feodum habuit, et tali modo cepit ipse homagium eiusdem Osberti, scil. de seruicio illo, et ideo non uult warentizare nisi curia considerauerit terram illam in dominico, et preterea nichil continetur in carta quod ei data esset pro homagio et seruicio, nec aliqua warentia apponitur immo simplex est carta, et ideo non uult warentizare nisi curia considerauerit.

Et Osbertus dicit quod Elias tenuit terram illam in dominico quando cartam illam fecit, et hoc offert probare sicut curia etc., et hoc bene patet, quia idem Elias auus

[1] *Willemus de Whichentona senescallus*, B. [2] B. m. 18.

dedit de eodem tenemento predicto Willelmo Perechay[illegible]. Et quod Elias ita fuit seisitus in dominico quando terram dedit et quod idem Elias auus cepit homagium Ri[illegible] nepotis sui sicut de dominico suo, offert probare per corp[illegible] cuiusdam liberi hominis sui talis etc. qui hoc offert etc.

Et Elias dicit quod Elias auus suus non fuit seisitus terra illa in dominico die quo cartam illam fecit, set Wi[illegible]mus tunc tenuit terram illam, et inde ponit se in mag[illegible] assisam Dom. Regis etc. uel super patriam sicut curia [illegible] De terra que debuit dari Willelmo Perechaye, dicit quod [illegible] iniuste dicit, quia reuera predictus Ricardus tunc p[illegible] fuit et cum Dom. Rege Henrico et per predictum d[illegible] ei factum de feodo et seruicio Willelmi Perechaye diss[illegible] eundem Willelmum de tota terra illa, et idem Will[illegible] accessit ad curiam et inde questus fuit et secutus fuit [illegible] Regem usque in partes transmarinas, et in tantum [illegible] timebat totum perdere recepit ipse ab eodem Ricardo m[illegible]tatem eiusdem terre de ballia sua, et sic expectauit quo[illegible] melius facere posset, sine quieta clamancia quam num[illegible] faceret de residuo etc.[1]

Et quia nec Osbertus nec Elias dedicunt seisinam Willelmi Perechaye aui predicti Willelmi, immo Elias cognoscit seisinam Willelmi, nec aliquis eorum defend[illegible] ius Willelmi predicti, consideratum est quod Willelmus recuperauit seisinam suam, et quod Osbertus faciat escambium Ade de Kaylli et Mabilie uxori eius quibus eandem terram warentizauit et uersus quos Willelmus primo placitauit, et quod iurata fiat inter Osbertum et Eliam, et ueniat tali die etc. ad recognoscendum si predictus Elias auus ipsius Helie anno et die quo cartam illam fecit Ricardo Giffard fuit in seisina de predicta terra in dominico suo uel non. Et sustinetur[2] de seruicio Willelmi faciendo quousque sciatur quid dicatur de iure. Et Adam et Mabilia ponunt in respectum escambium suum usque ad talem diem etc. Ad quem diem facta est extensio de eadem terra que

[1] William Perechaye took what he could get, viz. half the land, but did not quit claim his right to the whole.

[2] B, illegible. Seemingly the question who is entitled to William's service is deferred, stayed, until the jury has settled the question of best right between Osbert and Elias.

alis est quod ualet c. sol., et ideo uicecomes faciat habere mis Ade et Mabilie ad ualenciam etc. | [253.]

[1]Mabilia que fuit uxor Geruasii Uparhide petit uersus Michaelem de Pirar' quem Stephanus de Pirar' uocauit ad warantum et qui ei warentizauit terciam partem unius uirg. terre cum pert. in Tukartona ut dotem suam etc. Sumers.

Et Michael uenit et dicit quod non debet inde dotem habere quia non fuit desponsata nisi in lecto suo in egritudine sua unde obiit.

Nota quod non ualet dotis constitutio in lecto mortali quoad dotis exactionem nisi facta fuerit ad hostium ecclesie[2].

Et ipsa hoc cognoscit et dicit reuera quod non fuit desponsata ad hostium ecclesie, set in lecto suo mortali sua quod non uixit postea nisi per xv. dies. Et ideo consideratum est quod Michael eat inde quietus et Mabilia etc.

[3]Dies datus est Johanni de Berneres querenti et Radulfo de Berneres per attornatum suum de placito quod Johannes quietet eum etc. uersus Episcopum Eliensem etc. tali die etc. eo quod Episcopus non uult capere homagium ipsius Radulfi. Et ideo Episcopus summoneatur etc. ad eundem terminum ad capiendum homagium ipsius Radulfi de tenemento etc. Essex.

[4]Prior de S. Neoto summonitus fuit ad respondendum Burgensibus de Bedefordia quare contra libertates Burgensium de Bedefordia quibus usi sunt capit ab eis theloneum apud S. Neotum unde proferunt cartas Regum H. et Ricardi, in quibus continetur quod sint quieti de theloneo per totam Angliam et quod habeant easdem libertates quas Com' Exon' habet[5], et per hoc quod contra cartas illas cepit theloneum deteriorati sunt etc. Bed.

Et Prior uenit et defendit iniuriam et iniustam capcionem etc. set dicit quod iuste capit theloneum. Et profert cartam[6] Regis H. aui Dom. Regis, per quam precipit uicecomitibus Cantebrigie, Huntingdonie et Bedefordie quod faciant monachis S. Neoti habere de illis qui ad mercatum suum et ad

[1] B. m. 16 d.

[2] See Br. f. 92 § 4, where very similar words occur. The marriage may be valid enough for other purposes but not ad dotis exactionem. This is Fitz. *Dower*, 201.

[3] B. m. 15.

[4] B. m. 15 d.

[5] Corr. *Cives Oxonie habent*, B.

[6] See Monast. vol. 3, p. 473.

feriam suam uenerint theloneum et stalagium et omnes [illegible] rectas consuetudines suas quas idem Dom. Rex habuit in [illegible] dominicis mercatis etc., et uult etc. Unde idem Prior [illegible] quod per cartam illam semper fuerunt monachi in seisina [illegible] theoloneo usque ad hunc diem, et ideo dicit quod iuste [illegible] theoloneum etc.

Et Burgenses proferunt cartam eiusdem Regis H. [illegible] concedit eis omnes libertates et omnes liberas consuetudines suas quas habuerunt tempore H. Regis[1] aui sui sicut recognit[illegible] fuerunt in comitatu Bedefordie et sicut burgenses Ox[illegible] habent, unde dicunt quod per cartam illam semper fuer[illegible] quieti usque in inicio guerre, et inde ponunt se super c[illegible]tatus Bedefordie[2], Huntingdonie.

Et Prior hoc totum defendit et non uult super carta [illegible] respondere nisi curia considerauerit. Post uenit Prior [illegible] ponit se super comitatum Huntingdonie quod semper [illegible] domus sua seisita de illo theoloneo per cartam suam. Burgenses similiter ponunt se in eandem iuratam de [illegible] comitatu. Et ideo fiat inde iurata et ueniat tali die etc. recognoscendum si ipsi Burgenses habuerunt quietanciam [illegible] ipso theoloneo in uilla de S. Neoto post tempus H. Regis [illegible] etc. usque ad inicium guerre mote inter Dom. J. Regem [illegible] barones suos Anglie, uel non etc.

1721. Linc. [3]Rogerus Bacun et tales etc.[4] summoniti fuerunt ad respondendum Rannulfo Comiti Cestrie et Lincolnie [illegible] iure communam exigunt in marisco ipsius Comitis de N[illegible] desicut ipse Comes nullam communam habet in terris ip[illegible] Rogeri et aliorum etc. nec ipsi seruicium ei faciunt etc. q[illegible] communam etc.

Et Rogerus et omnes alii ueniunt et dicunt quod [illegible] de quo marisco Comes queritur, quia in quadam parte mar[illegible] de Norfendia forte nullam communam clamant et in parte [illegible] munam et ideo[5] habere debent, et ideo petunt uisum de marisco unde Comes queritur. Habeant. Dies datus est eis etc.

[1] Henry I.
[2] Supply *et*. B.
[3] B. m. 16.
[4] Four named persons *et omnes alii* *homines de Leke*, B. Leake near Boston.
[5] *aliud* not *ideo*, B.

[1]Assisa uenit recognitura si Willelmus[2] de Monte Acuto pater Ricardi de Monte Acuto fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de duabus hidis terre et dim. cum pert. in Suttona die quo etc., quam terram Gilibertus de Say tenet qui uocauit inde ad warantum Matillidem uxorem eius eo quod Matheus de Cliuedona illam terram ei dedit in maritagium cum Matillide. Et Matillis uenit et uocauit inde ad warantum[4] Willelmum[5] de Monte Acuto filium et heredem Drogonis per cartam Willelmi de Monte Acuto[6] patris ipsius Drogonis quam profert et que testatur quod idem Willelmus dedit etc. terras suas de Suttona etc. eidem Matheo in maritagium etc. cum Isobella[7] sua etc., et hac racione uocat filium Drogonis ad warantum etc. | Sumers. Nota Corbin de Ricardo de Monte Acuto[3].

Et Ricardus dicit quod non debet warantum expectare, quia Willelmus[8] de Monte Acuto pater predicti Hugonis[9] nichil inde habuit nisi custodiam post mortem Willelmi[10] patris sui cuius heres ipse est. Et inde profert cirographum factum tempore Ricardi Regis, quod testatur quod Willelmus[11] filius Roberti de Monte Acuto remisit et quietum clamauit predicto Willelmo[12] filio Ricardi de Monte Acuto et heredibus suis totam terram de Thorn' de se et de heredibus suis in perpetuum, et pro hac etc. Willelmus[13] filius Ricardi concessit predicto Willelmo[14] filio Roberti et heredibus suis totam terram de Suttona cum pert. etc. Unde idem Ricardus dicit quod per finem illum remansit eadem terra Willelmo[15] patri suo qui inde obiit seisitus, et ipso defuncto, Willelmus[16] pater Drogonis cepit terram illam in manum suam, et si quid inde dedit hoc fuit post finem illum et contra finem illum, et petit seisinam suam etc. [253 b.]

[1] A m. 17 d.

[2] William No. 1.

[3] This I take to mean that this case about Richard Montacute has no connection with the case of one Corbin. See above Case 30 where a similar allusion to Corbin is made. The present case and Case 30 have I think a point in common. In my Introduction I shall show how Bracton was connected with Corbin's case. Other allusions to Corbin's case occur below on MS f. 268 b 277 b.

[4] Supply *predictum Matheum qui eis warentizat et uocat ad warantum*, B.

[5] William No. 2.

[6] William No. 3.

[7] Supply *filia*.

[8] No. 3.

[9] Corr. *Drogonis*.

[10] No. 1.

[11] No. 1.

[12] No. 3.

[13] No. 3

[14] No. 1.

[15] No. 1

[16] No. 3.

Et Matheus dicit quod iniuste hoc dicit quia Willelmus[1] primogenitus frater ipsius Ricardi postea habuit terram illam ut heres Willelmi[2] patris sui, et illam concessit et dimisit Willelmo[3] de Monte Acuto patri predicti Drogonis, et ideo debet heres suus ei warentizare etc.

Et Ricardus dicit quod Willelmus[4] frater suus non potuit hoc facere quia ipse numquam terram illam habuit nec habere debuit eo quod bastardus fuit, et hoc bene patet quia per summonicionem factam uenit[5] in curiam Dom. Regis et cognouit se esse bastardum et quod nichil clamat de hereditate patris sui, eo quod natus fuit ante sponsalia matris sue et inde ponit se super recordum curie.

Et Matheus quesitus si habeat prolem de uxore sua dicit quod habet unum filium Willelmum[6] nomine, qui presens est et bene concedit warentiam quam Matheus pater suus uocauit de filio predicti Drogonis, et similiter cum ipso Matheo uocat inde ad warantum Willelmum[7] predictum filium et heredem predicti Drogonis.

Et Ricardus sicut prius dicit quod non debent expectare warantum eo quod pater suus[8] obiit seisitus, nec Willelmus[9] auus predicti heredis aliquid inde habuit nisi in custodia sicut predictum est.

Et Matheus quesitus si pater Ricardi obiit seisitus uel non, dicit quod nichil inde scit immo tenet se ad warantum suum etc. quicquid cirographum dicat uel aliud.

Et quia Matheus non dedicit finem illum per quem Willelmus[10] de Monte Acuto auus predicti waranti non potuit inde habere nisi seruicium, nec idem Matheus potest deliberare predictum ingressum, consideratum est quod assisa procedat et quod warantus non debet expectari. Et ideo iurata ueniat tali die ad recognoscendum si idem Willelmus[11] pater predicti Ricardi fuit inde seisitus in dominico suo ut de feodo die qua obiit etc., quia Matheus non dedicit quod idem Ricardus non

[1] No. 4
[2] No. 1
[3] No. 3
[4] No. 4
[5] For these proceedings see Case 121
[6] No 5.
[7] No. 2.
[8] No. 1
[9] No. 3
[10] No. 3
[11] No. 1.

illelmi[1] patris sui. Set sciendum quod aliquando[2] Matheus quod idem Ricardus habuit unum fratrem um qui fuit heres Willelmi patris sui ita quod per onem curie summonitus uenit et cognouit se esse sicut predictum est.

us de Cantuaria captus cum uno linthiamine it quod suum est et quod illud emit Londonie pro Et Andreas de Garschurche uenit et dicit quod t illud petit ut furatum, et inde producit sectam . Et quia linthiamen parui precii est deliberetur, lintheamen eidem Andree, et Radulfus exeat a Corona.

s le Reys captus cum Johanne Plantefolie[4] pro- eum appellauit, non est in decenna, nec habet qui eum aduocet, nec aliquo modo offert purgare suspendatur etc. Corona.

de Salopesira capta cum quadam pecia de canauaz eo quod parum ualet. Postea capta est Lon- quadam bursa quam sciderat cum tribus sol. et vj. nuenta fuit seisita, et ipsa non potest hoc dedicere. ittat pollicem dexterum etc.[5] Corona.

tum fuit uicecomiti quod haberet corpus Eue de l respondendum Hugoni de Wichtona et Sarre quare impedit eos presentare idoneam personam n de Cretona cuius ecclesie presentacionem idem arra in eadem etc. recuperauerunt uersus Ricar- okes sine clamio quod eadem Eua apponeret in entacione etc. Norht.

uenit et dicit quod iuste impedit quia est heres le Cretona qui ultimo presentauit clericum ad lesiam, et ipsa Sarra iniuste fecit se filiam et sius Willelmi. Et quesita quis teneat[7] terram in t ecclesia illa et ad quam terram ecclesia illa per-

121.
1
1692. Observe the ... who was not put ... [illegible]

or thereabouts notes this punishment in the margin. The judges seem to have had a considerable discretionary power in choice of punishment. See Case 1723.
[6] B. m. 19.
[7] *teneat* repeated.

tinet, dicit quod ipsi Hugo et Sarra, set iniuste. Et ideo consideratum est quod Eua nichil clamare potest de aduocacione illius ecclesie priusquam terram ad quam ecclesia pertinet recuperauerit etc. |

[224] 1727. Subit. [1]Walterus Abbas de Hida petit uersus Walterum de Clauer unam uirg. terre[2] cum pert. in Muchelbourne ut ius ecclesie sue, unde Abbas Selidus predecessor suus fuit seisitus etc. tempore H. etc., et in quas non habet ingressum nisi per Radulfum patrem suum cui idem Abbas Selidus dimisit sine assensu conuentus sui etc.

Et Walterus uenit et defendit ius suum et predictum ingressum, et ponit se in magnam assisam Dom. Regis et petit recognicionem fieri utrum ipse maius ius habeat tenendi terram illam de ipso Abbate et ecclesia sua an idem Abbas tenendi in dominico.

1728. Linc. [3]Alicia que fuit uxor Radulfi de Nortona petit uersus Theobaldum Hauteyn terciam partem duarum bouatarum terre cum pert. in Ronceby ut dotem suam.

Et Theobaldus uenit et uocauit inde ad warantum Radulfum filium et heredem predicti Radulfi. Qui uenit per summonicionem etc. et dicit quod reuera Radulfus pater suus obiit seisitus de terra illa, et ipsa postea habuit custodiam eiusdem terre cum ipso Radulfo filio suo, et ipsa dimisit [illegible][4] postea ad firmam et partem uendidit, et bene dicit quod warentizat terram illam eidem Theobaldo ut custodiam suam et ut terram illam que sua propria est, et non Theobaldus et dicit quod recuperauit terram quam ipsa uendidit, et nichil dicit quare dotem habere non debeat. Et Theobaldus hoc totum cognoscit. Et ideo consideratum est quod ipsa recuperauit seisinam suam ut de dote sua et quod Radulfus nullum escambium faciet eidem Theobaldo etc.

1729. Norf. [5]Gosla que fuit uxor Haldeni summonita fuit ad respondendum Willelmo de Beeles si quid clamat in xxx. acris terre cum pert. in Lodnes que remanere debuerunt eidem Willelmo per finem factum tempore H. Regis aui coram iusticiariis

[1] B. m. 16d.
[2] et [illegible] terre, B.
[3] B. m. 17.
[4] Om. inde, B.
[5] B. m. 17.

d Norwicum inter Robertum filium Aluredi patrem pre-
i Willelmi cuius heres ipse est etc. petentem et Halde-
ı filium Suetini patrem Emme de Lodnes cuius heres
est tenentem, unde cirographum factum fuit inter eos
prefata curia, unde predictus Willelmus profert ciro-
ıhum quod testatur quod de illis xxx. acris terre pre-
us Aldenus recognouit et concessit eidem Roberto xxvj.
s, et petit seisinam suam de illis xxvj. acris terre.
Et Willelmus de Lodnes qui se facit attornatum Gode
iiij. milites ad eam missos etc. uenit et cognoscit finem,
dicit quod terra illa fuit hereditas ipsius Gode unde
denus uir suus non potuit finem facere de terra sua,
etit inde iudicium. Set quia nescitur utrum Willelmus
attornatus suus, preceptum est uicecomiti quod habeat
ora iiij. militum tali die etc. ad testificandum etc.
'Preceptum fuit uicecomiti quod esset coram Dom. Rege Linc.
ı quatuor militibus de comitatu suo discretis et legalibus
Dom. Regi fidelibus et cum quatuor discrescioribus serui-
bus suis ad certificandum Dom. Regem quomodo Theo-
lus Auteyn et Hugo de Huneby se gesserunt et quos
ores de comitatu habuerunt ad hoc, unde ipsi Theobaldus
Hugo summoniti sunt ad ostendendum quo waranto im-
iuerunt uicecomitem et alios balliuos Dom. Regis de
iitatu Lincolnie tenere comitatus et theþing'[2] et wapen-
a sicut teneri debent et solent, et quare non permit-
t rectum teneri de iniuriis eis illatis etc. Et Jordanus de
eby et tales etc. quatuor milites de comitatu ueniunt, et
ecomes uenit, et dicunt quod interfuerunt comitatui Lin-
ıie ubi uicecomes tenuit placita a summo mane usque ad
peras, et multe remanserunt ibi loquele que non potue-
ıt eo die terminari pro defectu diei, et cum conquerentes
ipsi de quibus conquerebantur interrogassent a uicecomite
d facerent de querelis suis, uicecomes respondit eis quod
crastino summo mane uenirent et eis iusticiam exhiberet,
dixit omnibus senescallis, militibus et aliis de comitatu ut
nmo mane conuenirent et querelas audirent et inde iudicia

B m. 19.
trethingʼ. E. Seemingly the court of the trithing or riding, not of the tything.

facerent. Mane autem cum uenirent, uicecomes [illegible] et interrogauit querelas et querentes et iudicia etc., et [illegible] militibus et senescallis qui extra domum fuerunt ut intrar[illegible] et querelas audirent et iudicia inde facerent. Et cum [illegible] audirent, ipsi qui in domo erant exierunt et qui extra era[illegible] abierunt dicentes quod non debuerunt comitatum tenere [illegible] per unum diem, unde quia uicecomes non potuit solus quere-las audire nec iudicia facere dixit querentibus et [illegible] uenirent ad wapentak' et ibi eis iusticiam facere[illegible], et [illegible] recesserunt[1]. Postea cum uicecomes itinerasset per [illegible] thinga tandem uenit per decem wapentakia de [illegible], ubi prefixerat diem omnibus querentibus de illis wap[illegible]-
[254 b. kiis. | Et ibi conuenerant multi tam milites quam alii [illegible] quos predicti Theobaldus et Hugo uenerunt, et auditis que-relis et responsis dixit uicecomes militibus ut inde facere[illegible] iudicia. Et predictus Theobaldus surrexit et dixit quod [illegible] debuerunt ibi iudicia facere, nec alibi nisi in comitatu, [illegible] uenit de curia Dom. Regis ubi locutus fuit cum Dom. Archi-episcopo et Comite Cestrie et aliis magnatibus, et certus [illegible] quod ante tres septimanas haberent breue Dom. Regis ne de cetero uexarentur de huiusmodi exaccionibus et iniuriis et adiecit quod audiret qui iudicia facerent in wapentak'[2] Et uicecomes audito hoc respondit ei, quod propter hoc [illegible] dimitteret[3] quin pauperibus iusticiam faceret quousque [illegible] inde mandatum haberet, et dixit militibus et aliis ut facere[illegible] iudicia. Et ipsi pecierunt licenciam loquendi inde, et [illegible]-runt. Et sicut locuti fuerunt inde, uenerunt predicti Theo-baldus et Hugo inter eos ad consilium suum, et dixerunt eis quod ea que uicecomes fecit fuerunt contra libertatem suam quam habere debent per cartam Dom. Regis, et quod ea pertinebant ad Comitem Cestrie et ad alios magnates de comitatu, et consuluerunt eis ne aliqua inde iudicia facerent. Et per consilium suum intrauerunt, et Theobaldus narrauit pro eis dicens sicut prius quod nulla iudicia ibi facerent nec facere debuerunt, et plura turpia uerba dixit uicecomiti. Et

[1] And [illegible] seven [illegible] one gave judgement in that [illegible]
[2] H[illegible] [3] dimitteret, P

Hugo prius peciit uicecomitem ut ostenderet eis warantum suum per quod ipse tenere deberet placita in wapentakio. Et uicecomes respondit ei quod credebat inde sufficiens warantum habere, cum esset uicecomes et balliuus Dom. Regis, et Dom. Rex ei hoc bene warentizaret. Et sic recessit uicecomes iudiciis infectis. Et super hoc surrexit Thomas filius Simonis senescallus Johannis Marescalli et respondit predicto Hugoni quod stulte pecierat a uicecomite warantum suum per quod tenuit placita illa, quia satis constabat eis quod fuit uicecomes Dom. Regis, set ipse ostendere debuit warantum suum per quod uicecomes non deberet tenere placita. Et unum iudicium fecit idem Thomas[1]. Et responsum fuit ei Tu facis modo iudicia tua, uidebimus in breui dominum tuum et dicemus ei quo modo te habes in comitatu isto.

Et milites recedunt sine die[2] quia Theobaldus et Hugo essoniati sunt et habent diem talem etc.

[3]Ad quem diem etc. uenerunt Theobaldus et Hugo et defendunt omne iniustum impedimentum, et quod nunquam uicecomitem uel balliuos Dom. Regis impediuerunt ad negocia Dom. Regis facienda. Set uerum uolunt dicere. Comitatus Lincolnie semper solet sedere de xl. diebus in xl. dies, et Dom. Rex concessit[4] omnibus hominibus de regno suo libertates suas et antiquas consuetudines suas usitatas, et consuetudo semper talis fuit, et iste uicecomes contra illam consuetudinem assedit aliquando comitatum infra quinque septimanas et aliquando per minus tempus, et preterea comitatus nunquam solet sedere nisi per unum diem tantum. Et quia habuerunt predictas libertates per Dom. Regem, uidebatur eis quod non potuerunt nec debuerunt sine Dom. Rege et magnatibus regni mutare statum

[1] Probably any of the judges may in the old fashion arise and deem a doom which a murmur of assent will make the judgment of the court; but Thomas' doom meets with the words, *Tu facis judicia tua.*

[2] The knights who have brought the record before the Bench are dismissed.

[3] What follows is not in B.

[4] This alludes to the clause first introduced into the Charter of 1217, directing that the county court shall not be held more often than once a month, nor more often than has been customary; also that the sheriff shall hold his tourn but twice a year.

comitatus. De wapentakio de Anecastro dicunt quod numquam fuerunt ibi, et quia uicecomes nunquam post libertates suas concessas tenuit wapentakium nisi bis in anno secundum cartam de libertate, et tunc primo incepit tenere wapentakium contra libertatem suam, uidebatur eis quod hoc esset contra libertatem suam si apud Anecastrum placita teneret uel iudicia ibi facerent, et ideo posuerunt illa placita in respectum usque ad comitatum ut ibi omnibus iusticia fieret.

Hugo et Theobaldus recedunt sine die per preceptum Dom. Regis usque ad summonicionem suam etc. |

[253.] PLACITA APUD WESTMONASTERIUM DE TERMINO PASCHE ANNO REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS DECIMO[1].

1731. Dors. De noua disseisina. [2]Assisa uenit recognitura si R. Sarisbiriensis Episcopus et tales etc. iniuste etc. disseisiuerunt Baldewinum le Dispenser de libero tenemento suo in Withona post etc. Et Episcopus et alii ueniunt et nichil dicunt quare assisa remaneat sicut patet in recordo de itinere Dorsetie.

Juratores dicunt quod Walterus auus predicti Baldewini obiit seisitus de terra illa ut de feodo, et post eum uenit Philippus filius eiusdem Walteri et tenuit se in terram illam et predictus Baldewinus uenit et ui eiecit eum et tenuit se in terra illa per tres dies[3], et tunc uenerunt Episcopus et alii et eiecerunt eum pro contencione que fuit inter Baldewinum et Philippum, quia uterque fecit se heredem, et ideo dicunt quod non est disseisitus ut de libero tenemento suo eo quod nunquam fuit in seisina. Et ideo Episcopus et alii sine die et Baldewinus in misericordia.

1732. [Dors.] [4]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Lintona, que uacat ut dicitur, cuius aduocacionem De...

[1] For this term B. Coram Rege Roll No. 25.

[2] B. m. 2.

[3] Seemingly it would take four days to bring the assize, see Br. f. 163, and the note from Cambridge MS. in Nichols' Britton, vol. I, p. 294.

[4] B. m. 1 d.

Rex clamat uersus Abbatem de Forda racione honoris de Brens'[1] qui fuit Henrici filii Comitis[2] qui nunc est in manu Dom. Regis etc.

Et Abbas uenit et dicit quod non potest cum Dom. Rege placitare. Set uerum uult dicere. Willelmus de Tracy presentauit clericum qui ultimo obiit persona, et Henricus de Tracy filius suus postea habuit hereditatem patris sui Willelmi. Et reuera Werresius de Pilesdona qui habuit terram de Lintona cum pert. dedit domui de Forda[3] manerium de Lintona cum pert. Et inde profert cartam eiusdem Werresii que donum illud testatur. Profert eciam cartam Henrici de Tracy que donum illud eis confirmat. Profert eciam cartam Regis Johannis que donum illud testatur. Et ideo uidetur ei quod assisa non debet inde fieri etc.

Et super hoc uenit Simon de Pilesdona et dicit quod predictus Willelmus de Tracy dedit manerium de Lintona cum pert. Sampsoni de Pilesdona antecessori suo, et idem Sampson tenuit terram illam cum pert. tota uita sua, et postea Werresius filius suus remansit in custodia eiusdem Willelmi ut ille qui fuit infra etatem, et tunc uacauit ecclesia, et racione custodie dedit idem Willelmus ecclesiam illam clerico qui ultimo obiit persona, et petit seisinam suam talem qualem Willelmus habuit racione custodie.

Et Dom. Rex dicit quod predicta terra fuit de predicto honore, et honor ille est in manu sua, et desicut Abbas et Simon cognoscunt quod Willelmus de Tracy presentauit ultimam personam, petit seisinam illam quam Willelmus habuit.

Et Simon de Pilesdona cognoscit cartam predicti Werresii antecessoris sui, et quod Abbas est in seisina de tota terra de Lintona. Et ideo consideratum est quod Simon nichil clamare potest de illa seisina priusquam recuperauerit manerium illud. Et Abbas quesitus utrum Willelmus de Tracy tempore quo dedit ecclesiam illam tenuit terram de Lintona in dominico, uel in custodia cum Werresio, dicit quod reuera nescit.

[1] [illegible] B. See Dug. Bar. vol. [illegible] 611.
[2] [illegible] this Henry Fitz Count see Cases 1512, 1666.
[3] Ford Abbey, Devon, Monast. vol. 5, p. 376.

Et quia recognitum est quod Simon nichil clamare potest et quod Abbas est in seisina de manerio illo ex dono Werreau et per confirmacionem Henrici de Tracy filii et heredis Willelmi de Tracy, et Henricus de Tracy si uiuus esset nichil clamare posset de aduocacione illa, nec Dom. Rex plus clamare potest quam predictus Henricus si uiuus esset, consideratum est quod Dom. Rex nichil clamare potest, et sic Abbas habeat seisinam suam etc.

1733. Stafford. [1]Robertus de Colenilla petit uersus Willelmum Rufum de Waleshale duas carue. terre cum pert. in Waleshale ut ius suum, unde Warinus de Waleshale auus suus fuit seisitus ut de feodo[2] iure etc. tempore H. etc. qui fuit auus avi Dom. Regis anno et die etc., et de Warino descendit ius etc. Eue filie sue, et de Eua ipsi Roberto ut filio et heredi suo etc. [255 b.] Et Willelmus uenit et dicit quod non debet sine placitare, quia Dom. Rex H. auus Dom. Regis dedit terram illam Herberto Ruffo auo suo per cartam suam quam profert et que donum illud testatur etc., unde dicit quod Dom. Rex terram illam ei debet warentizare, et petit iudicium si super hoc debeat ei respondere. Et ideo consideratum est quod non respondeat ante etatem Dom. Regis etc.

1734. Buck. [3]Gilibertus de Clare Comes Gloucestrie petit uersus Willelmum de Simill'[4] manerium de Riseuilla ut ius suum unde Walterus Giffard antecessor suus fuit seisitus ut de feodo etc. tempore H. Regis aui etc. capiendo inde expleta ad ualenciam xx. sol. etc.

Et Willelmus uenit et defendit ius suum nunc et alias quando defendere debebit, set dicit quod non debet sine Dom. Rege inde placitare. Et profert cartam Dom. H. Regis aui Dom. Regis, que testatur quod dedit terram illam Ricardo Humaz Constabulario suo[5] pro homagio et seruicio suo, habendam et tenendam eidem Ricardo et heredibus suis de Dom. Rege et heredibus suis cum omnibus pertinenciis suis et libertatibus etc., quare uult et precipit quod idem

[1] B. m. 6. In B the venue is [illegible].
[2] Supplied, B.
[3] B. m. 6 d.
[4] Simily, B.
[5] Richard of Hommet constable of Normandy.

ardus et heredes sui terram illam habeant et teneant de et heredibus suis cum pertinenciis etc. Profert eciam am eiusdem Regis Henrici que testatur quod concessit Engelardo de Humaz donum quod fecit ei Ricardo[1] de maz[2] etc. Dom. Rege uidente et concedente, uidelicet ngbergham cum omnibus pert. suis que eidem Ricardo hereditario pertinebit, quare uult et precipit quod dictus gelardus et heredes sui prenominatam Risenbergham eant et teneant de Dom. Rege et heredibus suis in nibus rebus, in bosco etc., et in omnibus aliis locis et aliis is ad eandem etc. pertinentibus, bene et in pace etc. omnibus libertatibus et liberis consuetudinibus suis Unde idem Willelmus dicit quod predictus Engelardus auus suus, et de eo descendit terra illa Willelmo filio , et de Willelmo huic Willelmo ut filio et heredi suo, ideo uidetur ei quod sine Dom. Rege non debeat inde pondere, et si curia considerauerit quod debeat, dicet id etc.

Et Comes dicit quod carte ille non debent ei nocere nec llelmo ualere, quia prima carta facta fuit Ricardo de mat' et heredibus suis, et predictus Willelmus non est s Ricardi, et ideo illa carta non debet ei nocere, quia no potest inde warentiam petere, nisi heredes eiusdem ardi. De secunda carta dicit quod idem Willelmus nichil ndit de dono quod Ricardus de Humat' debuit fecisse dicto Engelardo, et ideo uidetur ei quod carta Dom. Regis confirmacione non debet ei nocere. Et preterea, licet m Willelmus teneat de Dom. Rege, nullum seruicium ninatur in cartis Dom. Regis, set terra illa est de baronia litis, et Comes ipse semper fecit seruicium suum Dom. gi Et ideo Dom. Rex non tenetur terram illam ei rentizare.

Et Willelmus dicit quod Dom. Rex est in seisina de uicio suo, scil. de feodo unius militis, et antecessores sui per fecerunt seruicium illud Dom. Regi Henrico et Dom. gibus Ricardo et Johanni, ita quod Dom. Rex Johannes

[1] [illegible] has *patri* erased.
[2] [illegible]

obiit seisitus de seruicio illo, et ideo si curia considerauerit quod super hoc debeat respondere dicet aliud.

Et Comes dicit quod ipse[1] nullum seruicium facit Dom. Regi, nec unquam fecit, et ideo carta Dom. Regis non debet ei nocere.

Et Willelmus dicit quod Dom. Rex est in seisina de seruicio suo j. militis, et hoc bene patet quia toto tempore guerre fuit in castro Oxonie nomine illius seruicii, et postea fuit in obsidione castri Bedefordie, et eciam nunc habet unum militem in Wasconia in seruicio Dom. Regis cum fratre suo.[2]

Et Comes petit quod rotuli querantur in quibus seruicium suum scriptum sit. Consideratum est quod eant inde sine die usque ad etatem Dom. Regis, et tunc si Dom. Regi placuerit, respondeat predictus Willelmus etc.

1735. Cantebr. [3]Radulfus de Bray attachiatus fuit ad respondendum Roberto filio Iuonis quare cepit catalla sua sicut bladum et alia ad ualenciam xv. marc., quia dicit quod ipse et seruientes sui uenerunt in feodo suo et ui et armis asportauerunt bladum suum etc. et hoc offert etc.

Et Radulfus uenit et defendit uim et iniuriam et iniustam capcionem et dicit quod idem Robertus commisit quandam terram cuidam Rogero[4] le Bacheler ad firmam, et idem Rogerus[5] submersus fuit, et ipso defuncto uenit frater suus Rogerus et intrauit in terram illam per conuencionem factam inter Robertum et Alanum, et tunc rogauit eundem Radulfum ut caperet terminum suum, et idem Radulfus ad peticionem [illegible] suam cepit terram illam et eam coluit et waretauit et [illegible] seminauit, et super hoc uenit Robertus et fecit metere [illegible] bladum suum et idem Radulfus illud asportauit, et alio modo nichil ei abstulit.

Et Robertus dicit quod nunquam tradidit Alano terram illam ad firmam nisi tali modo quod illam coleret pro medietate bladi[6], ita quod proximo autumpno ante morte[illegible]

[1] William.

[2] During the war of 1215–6 and again when Fawkes of Breauté was besieged at Bedford William did knight service and at this moment he has a knight serving in Gascony with Richard, the king's brother.

[3] B. m. 6 d.

[4] Corr. *Alano*, R.

[5] Sic, R, corr. *Alanus*(?)

[6] Alan was to cultivate as a [illegible] tayer.

Rogeri[1] habuit ipse medietatem bladi, et inde ponit se super patriam. Et Radulfus similiter, et petit iudicium desicut cognoscit quod debuit habere medietatem, et non fuerunt ibi nisi xviij. acre per totum, et dicit quod medietas bladi ualuit xv. marc.

Postea cognouit Robertus quod nunquam cepit medietatem bladi, nec aliquid ostendit quod illam tali modo dimisisset ad firmam, et cognoscit quod idem Radulfus arauit terram illam per predictum Rogerum et blada seminauit, et cognoscit quod bladum nunquam partitum fuit inter eos, et dicit quod est in seisina de terra illa. Et ideo consideratum est quod idem Robertus cum nullum ostendat scriptum nec aliud quod predicto modo terram dimisit pro medietate bladi, nichil clamare potest de blado illo, et quod Radulfus eat inde sine die, et Robertus in misericordia pro iniusta exaccione etc.

[2]Matillis que fuit uxor Gaufridi de Neuburg petit uersus Willelmum de Gosebirdkirk iiij^{xx}. acras terre cum pert., et duo mesuagia etc. cum pert. in Nuntona ut dotem suam unde nominatim dotata fuit etc. North. De dote.

Et Willelmus uenit et defendit quod non debet ei inde dotem facere, quia Gaufridus uir suus eandem terram dedit Radulfo filio suo pro homagio et seruicio suo, et idem Radulfus eandem terram dedit eidem Willelmo per cartam suam quam profert et que donum illud testatur. Profert etiam cartam eiusdem Gaufridi que testatur quod concessit eidem Willelmo totam terram illam quam Radulfus filius suus ei uendidit in Nuntona, habendam et tenendam etc. faciendo etc., et idem Gaufridus et heredes sui warentizabunt eidem Willelmo et heredibus suis totam terram illam. Unde dicit quod Godefridus filius et heres predicti Gaufridi debet ei terram etc., et inde uocat eum ad warantum.

Et Godefridus uenit et cognoscit cartam etc. set dicit quod non habet aliquam partem hereditatis patris sui, quia Gaufridus pater suus postquam cartam illam fecerat inuadiauit residuum tocius terre sue Rogero de Thorpelle cuius frater scil. Ricardus de Coleuilla illam tenet, et ideo

[1] Sic, B. [2] B. m. 6 d.

petit iudicium si debeat ei warenciam facere, et bene co
cit quod Matillis dotata fuit de terra predicta nominatiu

Et Willelmus petit inde iudicium quia dicit
Gaufridus pater suus obiit in seisina de terra quam Ro
de Thorpelle tenet, et ipse[2] non habet inde nisi termi
Et ideo consideratum est quod Rogerus[3] de Coleuilla
moneatur quod sit etc. ad cognoscendum si quid clam
terra etc. unde Gaufridus etc.[4] dicit quod non habet
terminum etc.

1737. Linc. [5]Mauricius de Gaunt peciit uersus Abbatem de
Dei[6] septies xx. acras terre cum pert. in Yrnam ut ius
etc. et Abbas uocauit inde ad warantum Gilibertu
Gaunt et peciit auxilium curie summonendi eum, et h
quod esset tali die etc. Ad quem diem Gilibertus se ess
uit, et Abbas non uenit, unde terra capta fuit in ma
Dom. Regis etc. Et Abbas uenit et non potest
defaltam. Et ideo consideratum est quod Mauricius
perauit seisinam suam per defaltam, et essoniator Gili
qui habuit diem audiendi inde iudicium suum recedit
die etc.[7]

1738. Essex. [8]Gaufridus de Tresgoz petit uersus Johannem de Br
quod faciat ei consuetudines etc. et seruicia que ei f
debet de libero tenemento suo quod de eo tenet in L
unde idem Gaufridus dicit quod cum teneret de eo mane
de Legha cum pert. per sex libr. per annum et non red
ei iam per tres annos nisi quolibet anno iiij. libr. et
sunt ei vj. libr. de tribus annis, per quod deterioratu
etc.

Et Johannes uenit et defendit quod nichil ei est a
de seruicio illo, et bene cognoscit quod tenet de eo mane
de Legha reddendo per annum iiij. libr. pro omni ser
Et inde profert cartam Gaufridi aui predicti Gaufridi
testatur quod reddidit Alano filio Henrici homini i
uillam de Legha cum pert. exceptis etc. tenendam in

[1] Here B stops.
[2] Roger.
[3] Corr. *Ricardus* (?)
[4] Corr. uel de *Willelmus* (?)
[5] B. m. 9.
[6] Vaudey in Lincolnshire.
[7] Br. f. 387.
[8] B. m. 9 d.

etc. reddendo per annum iiij. libr. etc. pro omnibus seruiciis, et ponit se in magnam assisam Dom. Regis, et petit recognicionem fieri utrum ipse maius ius habeat tenendi terram illam de ipso Gaufrido reddendo per annum iiij. libr. tantum an per sex libr. sicut idem Galfridus clamat etc. |

Et Gaufridus dicit quod assisa non debet inde fieri, quia [286 b.] Willelmus Tregoz pater suus obiit seisitus de seruicio illo sex libr. et Stephanus Harengod custos eiusdem Gaufridi dum fuit infra etatem fuit in seisina de seruicio eodem, et hoc offert etc.

Et Johannes hoc totum defendit sicut prius et ponit se in magnam assisam sicut prius. Et quia Gaufridus dicit quod pater suus obiit seisitus de seruicio illo, consideratum est quod iurata[1] ueniat inde tali die etc. ad recognoscendum si predictus Willelmus pater suus anno et die quo obiit fuit seisitus de seruicio illo, et si Stephanus etc. custos etc. recepit etc.

[2]Rannulfus de Villy summonitus fuit ad respondendum Linc. Hugoni de Foresta quare non tenuit ei conuencionem inter eos factam de l. acris terre etc. in Cunytorpe, unde idem Hugo dicit quod illas ei dimisit ad terminum x. annorum unde ix. anni adhuc uenturi sunt, et petit terminum suum.

Et Rannulfus alias uenit et defendit conuencionem illam, et dixit quod hoc fecit tempore guerre et per uim ipsius Hugonis, et inde posuit se super testes et super iuratam. Et Hugo similiter. Et preceptum fuit uicecomiti quod faceret inde inquisicionem, et uicecomes mandauit inquisicionem ad hunc diem, que talis est, quod idem Rannulfus spontanea uoluntate sua et sine occasione uel coaccione dimisit eidem Hugoni terram illam etc. ad firmam ad terminum x. annorum, et quod cartas quas idem Hugo habet inde fecit etc. Et Rannulfus non uenit et habuit diem in banco. Et ideo consideratum est quod conuencio teneatur et quod Hugo habeat seisinam suam usque ad terminum suum x. annorum computato ei termino quem idem Hugo tenuit etc., et Rannulfus in misericordia etc.

[1] A recent seisin of the service being alleged, the tenant is not allowed a grand assize.

[2] B. m. 9 d.

1740. Salop. [1]Ricardus de Middelhope et Amicia uxor eius attachiati fuerunt ad respondendum Margerie de Chauwen[2] quare deforciant ei sextam partem feodi dim. militis cum pert. in Hughel' quam eadem Margeria coram iusticiariis ultimo itinerantibus etc. per iudicium curie eiusdem recuperauit ut racionabilem partem suam que eam contingit de hereditate Sibille filie Willelmi de Hughel' etc. Et Ricardus et Amicia ueniunt et defendunt omnem intrusionem et iniuriam. Et dicunt quod habet filiam eiusdem Margerie in uxorem[3] et ipsa Margeria concessit ei totum ius suum de eadem terra in maritagium, et hac racione posuerunt se in terram [illegible] quando disracionata fuit. Et Margeria hoc totum defendit et petit seisinam suam talem qualem recuperauit in curia Dom. Regis. Et Ricardus et Amicia nichil aliud ostendunt et ideo consideratum est quod Margeria recuperauit seisinam suam, et Ricardus in misericordia etc.

1741. Bed. [4]Isobella que fuit uxor Radulfi Clerici petiit uersus Robertum filium Walteri de Risele terciam partem xxiiij acr. terre cum pert in Risele ut dotem suam. Et Robertus uocauit inde ad warantum Stephanum de la Legha et petit auxilium curie. Et habuit et non est secutus. Et clericus uicecomitis presens est et testatur quod nullum breue tale nec Robertus hoc potest dedicere. Et Stephanus non uenit. Et ideo consideratum est quod Isobella recuperauit seisinam suam de dote sua, et Robertus in misericordia etc.

1742. Essex. [5]Thomas de Kanumilla attachiatus fuit ad respondendum Magistro Thome de Shenefeldia quare deforciat ei communam pasture sue in Shenefeldia que pertinet ad xv. acras terre cum pert. in eadem uilla quas idem Thomas de Kanumilla in curia etc. nuper warentizauit eidem Magistro Thome. Et idem Magister queritur quod super hoc quod terram [illegible] cum pert. ei alias warentizauit, leuauit idem Thomas de Kanumilla unum fossatum ante portam eiusdem Magistri Thome, ita quod non potest exire.

Et Thomas uenit et defendit uim et iniuriam et que

[1] B. m. 9 d.
[2] Ch[illegible]ubaure, B.
[3] Amicia is Margery's daughter.
[4] B. m. 9 d.
[5] B. m. 8 d.

nullam pasturam ei iniuste deforciat, quia terra illa quam dedit eidem Magistro Thome fuit uillenagium suum et nulla pastura pertinet ad illud uillenagium, immo pastura quam idem Magister clamat est dominicum suum. Et quesitus si idem Magister Thomas habuit seisinam de pastura illa, dicit quod reuera bene potest esse quod habuit illam pasturam, set de permissione et gracia.

Et Magister Thomas petit talem seisinam qualem prius habuit, quia semper fuit in seisina de eadem pastura quousque Dom. Rex anno preterito fecit cartam suam de libertatibus concessis in Anglia etc.[1] |

Et quia Thomas cognoscit quod Magister Thomas habuit [257.] seisinam et nichil excipitur in carta, consideratum est quod idem Magister Thomas habeat seisinam suam de tanta pastura que pertinet ad xv. acras, unde predictus Magister Thomas queritur quod idem Thomas leuauit etc., et si idem Thomas habeat ius in eadem pastura, per legem terre illam adquirat etc.

1. [2]Hamon Cheure attachiatus fuit ad respondendum Suff.
Asceline que fuit uxor Roberti Cheure quare fecit uastum et exilium de domibus et gardinis Agnetis et Mabilie filiarum et heredum predicti Roberti que sunt infra etatem et quarum terra est in custodia Hamonis ad exheredacionem etc., unde Ascelina queritur quod asportauit inde unam aulam et unam cameram et j. grangiam etc. ad ualenciam etc. et inde producit sectam que etc.

Et Hamon uenit et defendit uastum et exilium et dicit quod Agnes mortua est, et ideo non uult respondere nisi curia etc. Consideratum est quod respondeat.

Et Hamon dicit quod predicta Mabilia nullum ius habet in terra illa, quia ipsa nata fuit antequam predicta Ascelina mater sua esset desponsata, et ideo dicit quod est bastarda, et non uult de uasto respondere. Et quesitus si Robertus obiit seisitus de terra illa et si tenuit de eo uel non, dicit quod reuera obiit seisitus ut de feodo et quod tenuit de eo. Et ideo consideratum est quod Mabilia habeat talem seisinam

[1] 11 Feb. 1225. Seemingly this reference to the charter merely fixes a date.
[2] B. m. 7 d.

qualem Robertus pater suus habuit die quo obiit de omnibus terris quas idem Robertus tenuit de eodem Hamone. Et Nota. quia uult exheredare ipsam Mabiliam, nullam habere debet custodiam, et Hamon in misericordia etc. Et preceptum est uicecomiti quod per sacramentum etc. inquirat quod uastum etc. [1]Et inquisicio dicit quod fecit uastum tantum etc. Et ideo reddat tantum ad reedificandum etc.[2] Et sciendum quod Ascelina predicta alias peciit dotem suam uersus eundem Hamonem, et Hamo obiecit ei quod non fuit eidem Roberto desponsata per quod missa fuit loquela ad curiam cristianitatis et ibi probauit sponsalia sicut idem Hamo cognoscit etc.

1744. Leic. [3]Hugo de Morwico summonitus fuit ad respondendum Roberto de Harecurt quod warentizaret ei terciam partem xx. bouat. terre etc. cum pert. in Pickewilla, quam Willelmus de Cartorpe et Alicia uxor eius recuperauerunt in dotem eiusdem Alicie pro defectu ipsius Hugonis, et profert quoddam cyrographum quod testatur quod idem Hugo dimisit eidem Roberto terram que fuit Johannis de Spixtona usque ad etatem heredis eiusdem Johannis, et ideo Robertus petit quod idem Hugo faciat ei escambium ad ualenciam predicte Nota. tercie partis etc. Et Hugo uenit et cognoscit cyrographum set dicit quod non dimisit ei nisi hoc quod ipse habuit et ipse non potuit dare dotem matris predicti heredis. Et quia non potuit auferre dotem uxoris Johannis, nec continetur in cyrographo quod debeat escambium ei facere nec eciam dotem warentizare, et preterea idem Robertus habet in seruicio et in dominico predictam terram, consideratum est quod Hugo sit quietus de escambio faciendo et Robertus in etc.

1745. Suss. [4]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad prebendam[5] de Salhurst, que uacat etc., cuius aduocacionem Simon de Ethingeham clamat uersus Aliciam Comitissam de Augo etc. Et Alicia non uenit, et habuit diem per essoniatorem suum

[1] The two next sentences are not in B.
[2] This is Fitz. Waste, 142.
[3] B. m. 10 d.
[4] B. m. 10.
[5] Br. f. 241 b.

ita quod Vitalis de Ouerlande fuit plegius[1] essoniatoris, et ideo plegius in misericordia, et assisa capiatur per defaltam etc.

Juratores dicunt quod predictus Simon presentauit quendam Fulconem clericum qui ultimo obiit persona ad presentacionem eiusdem Simonis ad eandem prebendam et tempore pacis. Et ideo consideratum est quod Simon recuperauit seisinam suam etc. Et quia Alicia Comitissa non fuit in partibus Anglie quando summonicio etc. nec postea, quieta sit de misericordia, presertim cum testatum sit per iuratores quod ipsa nichil inde sciuit[2], immo talis senescallus suus impediuit etc. et ideo in misericordia.

[3]Arnulphus filius Ricardi de Codenham et tales etc. fratres attachiati fuerunt ad respondendum Sauie filie et heredi Arnulphi de Cheldefordia que est infra etatem quare intruserunt se in dimidium molendini cum. pert. et tantam etc. in Codenham unde predictus Arnulphus pater predicte Sauie cuius heres ipsa est obiit seisitus ut de feodo ut dicit. | Suff.

Et Arnulphus et alii ueniunt et defendunt intrusionem. [257 b.] Set uerum nolunt dicere. Arnulphus fuit auunculus eorum, et quando obiit prolem non habuit, set postea bene audiuerunt quod Alicia uxor eiusdem Arnulphi fuit pregnans ex ipso Arnulpho et habuit postea predictam Sauiam, unde bene cognoscunt quod ipsa est heres predicti Arnulphi, et ex quo ita est modo nullum ius clamant in terra illa etc., set reuera primo posuerunt se in seisinam ut illi qui crediderunt esse heredes predicti Arnulphi.

Et Alicia mater ipsius Sauie presens est et dicit quod hoc iniuste dicunt quia ipsi bene sciuerunt quod ipsa fuit pregnans, et postea quando Sauia nata fuit ipsi asportauerunt domos et omnino terram illam uastauerunt per consilium Egidii Mere capitalis domini qui terram illam eis tradiderat. Et preterea ipsi prius reddiderunt eidem Alicie dotem suam, et quam cito sciuerunt quod filia sua nata fuit abstulerunt ei dotem suam et blada sua.

[1] Br. f. 351 b.
[2] Here B stops.
[3] B. m. 11; the first part of this entry; but crossed out.

Et Arnulphus et alii hoc totum cognoscunt. Et ideo custodiantur, et Sauia habeat seisinam suam. Et quia Egidius non dedicit quod tradidit eis terram illam ad exheredacionem Sauie, amittat custodiam, et sit in misericordia quia per eius consilium fecerunt predicti etc. uastum etc.

1747. Stafford. [1]Willelmus de Dustona petit uersus Thomam [illegible] quod faciat ei consuetudines et recta seruicia que ei facere debet de libero tenemento suo quod de eo tenet in Hul[illegible] unde idem Willelmus petit quod faciat ei per ann. viij sol. de vj. bouatis terre, et ei non reddidit per annum nisi tres sol., et ei aretro sunt de iiij. annis xx. sol. per quod etc.

Et Thomas alias uocauit ad warantum Walterum [illegible] qui fuit in seisina de seruicio predicto. Et Walterus uenit et ei warentizat, et dicit quod idem Willelmus nullum ius habet in seruicio illo, quia Alanus pater eiusdem Thome tenuit terram illam de eo, et tempore J. Regis uenit Willelmus de Dustona pater istius Willelmi et disseisiuit eum de seruicio illo, ita quod coram iusticiariis itinerantibus apud Lichefeldiam aramiauit ipse assisam noue disseisine uersus Willelmum patrem eiusdem Willelmi, et coram iusticiariis predictis uenit Willelmus et per concordiam ei reddidit seruicium illud etc.

Et Willelmus dicit quod iniuste hoc dicit, quia Willelmus pater suus fuit in seisina de seruicio illo et obiit inde seisitus per manum eiusdem Thome et Alani patris sui, quia seruicium illud octo sol. remansit in curia Dom. Regis coram iusticiariis suis apud Westmonasterium Henrico de Ver[illegible] et Hawisie uxori eius petentibus uersus predictum Alanum patrem predicti Thome sine clamio quod idem Walterus apponeret, et ipsi dederunt illud feodum et seruicium per finem illum Willelmo patri suo, qui semper postea tota uita sua fuit inde seisitus per donum illud, et profert cirographum quod finem illum testatur.

Et Walterus et Thomas cognoscunt finem et cirographum set Walterus dicit quod curia decepta fuit eo quod ipse non fuit ad hoc summonitus. Et ideo consideratum est quod predicti Henricus et Hawisia summoneantur quod sint [illegible]

[1] R. m. 12.

aduentu iusticiariorum ad recognoscendum si quid clamant in feodo illo et seruicio etc., et si dederunt illud seruicium predicto Willelmo post predictum finem sicut idem Willelmus dicit, uel non etc.

[1]Henricus de Rumully et Emma uxor eius petunt uersus Willelmum filium Gaufridi medietatem quarte partis feodi unius militis cum pert. in Roygnes ut ius ipsius Emme et ut racionabilem partem suam que eam contingit de libero tenemento quod fuit Ricardi filii Willelmi patris sui in eadem uilla etc. Et Willelmus uenit et dicit quod predictus Ricardus habuit duas filias scil. ipsam Emmam et Margeriam, et Margeria habuit filios qui sunt adhuc infra etatem, et ideo non uult ad hoc breue respondere nisi curia considerauerit. Et Henricus et Emma dicunt quod non clamant nisi partem suam. Et quesiti si Ricardus pater suus obiit seisitus de terra illa, dicunt quod non. Et ideo consideratum est quod non respond'[2] sine aliis pueris, et ideo sine die usque ad etatem puerorum Margerie etc. Essex.

[3]Petronilla que fuit uxor Johannis de la Wike petit uersus Matheum filium Giliberti terciam partem quinque acr. terre etc. in Merstona, et uersus tales etc. tantam terram etc. ut dotem suam etc.[4] Et Matheus et omnes alii ueniunt et uocant ad warantum Thomam de Wika fratrem et heredem predicti Johannis. Qui uenit per summonicionem etc., et dicit quod non debet eis warentizare, quia de Matheo dicit in primo quod non debet ei warentizare, quia Johannes | frater suus obiit seisitus de illa terra quam tenet, et idem Matheus non habet ingressum nisi per intrusionem quam fecit post mortem eiusdem Johannis, et inde tulit ipse assisam de morte antecessoris super eundem Matheum, et petit iudicium si super hoc debeat warenciam facere. Wilt. [284.]

Et Matheus dicit quod in Quadragesima ante mortem Johannis dedit idem Johannes ei terram illam, ita quod per donum illud fuit in seisina et terram arauit et fossauit, et postea uixit Johannes usque ad Pentecosten sequentem, et

[1] B. m. 11 d.
[2] resp.' B; probably respondeantur.
[3] B. m. 12 d.
[4] Serlo de Badelekin, Ric. fil. Arnaldi, Rob. de Hildelatii are the other tenants, B.

inde ponit se super patriam. Et Thomas similiter. Et ideo fiat inde iurata et ueniat in aduentu iusticiariorum ad recognoscendum si idem Johannes die quo obiit fuit in seisina de terra illa, uel si idem Matheus die quo Johannes obiit fuit in seisina de eadem terra ex dono eiusdem Johannis uel non etc.

De omnibus aliis dicit[1] quod uillani sunt et paratus est probare per parentelam suam quod uillani sunt, et ideo non uult eis respondere nisi curia considerauerit.

Et Ricardus filius Ernaldi cognoscit reuera quod fuit uillanus, set Johannes predictus quietum clamauit eum de omni seruagio et concessit eum ut natiuum suum cum tota secta sua etc. Willelmo filio Herwardi per cartam suam quam profert, et que hoc testatur, et petit inde iudicium suum[2]. Et quia Thomas cognoscit cartam Johannis et quod Johannes se obligauit ad warentizandum eidem Ricardo terram illam, et Ricardus adhuc uiuus est, consideratum est quod Thomas warentizet ei et quantum ad eundem Thomam libere teneat etc. set uersus alios etc. non sit liber. [illegible] Thomas dicit quod ex quo warentizare debet predicto Ricardo filio Ernaldi, bene warentizat eidem Petronille dotem suam. Ideo faciat escambium eidem Petronille ualenciam etc.

Nota quod heres warentizat ei qui uenditus est et manumissus et qui aliquando uillanus fuit sicut cognouit. Iudicatum est quod liber sit quantum ad heredem manumittentis et non quantum ad alios, quod iudicium non est uerum. Et quare non debet heres warentizare tenentibus licet sint uillani cum sint uillani aliorum[3].

Et Serlo et Robertus dicunt quod liberi sunt et parati [illegible] sunt probare libertatem suam. Et Thomas dicit quod Serlo est uillanus Henrici filii Geroldi, et Robertus est uillanus Prioris de Fernelegha, et hoc offert probare etc.

Dies datus est eis in aduentu iusticiariorum ut tunc producant hinc inde sectam suam si uoluerint etc.

1750. [4]Willelmus de Boneueye[5] petit uersus Willelmum filium

Buck.

[1] Thomas.

[2] I find no more of this in B.

[3] The last part of the note objects to the judgment in the cases of Serlo and Robert. What does it matter if they are villeins? They are not Thomas's villeins and he is bound to warrant them. It seems to me that this objection is in accordance with Bracton's theory of villeinage. See ff. 190, 200. As regards Richard's case apparently the annotator objects to the declaration that Richard is not free as regards the world at large. It is difficult to tell from the record whether Richard had been really manumitted or merely sold to a new master. Perhaps the sale was but the machinery of manumission. See f. 194, 195. If so the objection would seem well founded.

[4] R. m. 11 d.

[5] *Bonenueye*, B.

xiiij. acr. terre cum pert. in Ettona ut ius suum in habet ingressum nisi per Eudonem patrem suum cui us de Boneueye pater predicti Willelmi illa dimisit inum uite sue tantum, unde idem Willelmus dicit illelmus pater suus eam dimisit eidem Eudon' tem- Regis etc.

Villelmus uenit et defendit ius suum et seisinam i tenendi in dominico et ponit se in magnam assisam gis et petit recognicionem fieri utrum ipse maius ius enendi terram illam etc. de ipso Willelmo Boneueye Willelmus etc. tenendi in dominico, quia dicit quod us pater suus tenuit terram illam xl. annis transactis. consideratum est quod assisa fiat inter eos. Dies in aduentu iusticiariorum et tunc ueniant quatuor. lum quod talis tenet talem terram de predicta terra feoffatus est post placitum motum ut idem capellanus , et ideo procedat placitum non obstante illo feofa- c.

a de Oxecumba optulit se etc. uersus Matillidem de de placito tercie partis unius bouate terre cum pert. umba quam ipsa clamat in dotem uersus eandem m etc. Et Matillis non uenit etc., et posuit se in a inquisicionem, que talis est, quod Walterus Futen- ondam uir Sarre tenuit terram illam ita quod bene stare eam de tercia parte. Et Ricardus de Salfleteby is Matillidis uisus fuit in curia coram banco ad hunc recessit sine licencia. Et ideo consideratum est ra recuperauit seisinam suam, et Matillis in miseri- c. Linc.

o Malherbe summonitus fuit ad respondendum Militum Templi in Anglia quare non warentizat ei terre cum pert. in Chepham quas tenet et de eo lamat, et unde cartam suam habet, unde idem queritur quod desicut idem Hugo dedit terram

Sumers. Nota quod ad warantiam carte feoffator tenetur warantizare et defendere de omnibus sectis et aliis que pertinent ad dominum, tamen de uisu franci plegii et aliis que pertinent ad Regem et pacem suam non, ubi quilibet respondere debet per personam propriam[6].

118 b.
d chaplain of Eton holds
ull. B.
3.

[4] *Fietenglace*, B
[5] B. m. 13.
[6] So Br. f. 37.

illam Domui Templi in puram elemosinam per cartam suam que[1] testatur etc., Episcopus Bathoniensis distringit eum ad faciendum sectam ad hundredum suum pro defectu ipsius Hugonis etc.

Et Hugo uenit et defendit etc. et dicit quod per defaltam eius non distringitur, quia de tota secta quam ipse facere[2] debet semper eum acquietauit et libenter acquietabit, set reuera de uisu franci plegii non potest eum acquietare et ideo petit etc. |

[258 b.] Et ideo consideratum est quod acquietet Magistrum de principali secta excepto uisu de franco plegio et huiusmodi [illegible] ad coronam Dom. Regis spectantibus etc.

1753. Sussex. [3]Alicia filia Sigari petit uersus Henricum Ketelbern[illegible] medietatem trium acr. terre cum pert. in suburbio Cycestr[illegible] ut ius suum etc. unde Johannes frater suus fuit seisitus etc. [illegible] tempore H. Regis etc. capiendo etc. et de ipso Johanne qui [illegible] obiit sine herede de se descendit ius illius medietatis ip[illegible] Alicie ut sorori et heredi etc.

Et Henricus dicit quod non uult ad hoc breue respond[illegible] quia ipsa habet unam sororem Aliciam nomine que ad[illegible] magnum ius habet sicut et hec Alicia, et ideo non uult ad hoc breue respondere nisi curia etc. desicut breue[4] loqui[illegible] de ea.

Et Alicia dicit quod alias tulit breue in quo facta [illegible] mencio de utraque sorore, et in comitatu quia soror [illegible] noluit sequi cum ea prostratum fuit breue suum, et pret[illegible] ipsa implacitat sororem suam. Postea quia Henricus cogn[illegible] quod ipsa alias tulit breue nomine suo et nomine sororis [illegible] in comitatu, et prostratum fuit quia soror sua non fuit secuta, consideratum est quod Henricus respondeat.

Et Henricus uenit et defendit ius suum tenendi in dominico, et dicit quod Johannes frater suus cuius heredem ipsa se facit terram illam ei uendidit tenendam de Decano[5] etc., et ponit se in magnam assisam Dom. Regis, et petit recognicionem fieri utrum ipse maius[6] habeat in terra illa ut

[1] Supply [illegible]
[2] facere, MS.
[3] B. m. 15.
[4] Supply [illegible] B.
[5] No further information in B.
[6] Supply ius; B has [illegible] mains.

ex dono et uendicione predicti Johannis an eadem Alicia etc.

734 [1]Petrus de Malo Lacu et Isobella uxor eius petunt uersus Robertum de Carleolo manerium de Houtona cum pert. ut ius ipsius Isobelle, unde Robertus de Turnham et Johanna uxor eius fuerunt seisiti ut de feodo et hereditate predicte Johanne tempore Ricardi Regis capiendo etc., et de Johanna descendit ius terre illius predicte Isobelle ut filie et heredi sue etc., et quod ita sit offert etc., et in que idem Robertus non habet ingressum nisi per predictum Robertum de Turnham cui Johanna uxor eius non potuit contradicere etc. Ebor.

Et Robertus uenit et defendit ius eorum nunc et alias etc. set dicit quod non debet eis in uita ipsius Petri respondere, quia idem Petrus quam cito habuit seisinam de baronia illa cepit homagium suum de eadem terra apud Corf tempore guerre et semper postea fuit in seisina de seruicio suo et adhuc capit seruicium suum, et quod ita sit producit quemdam liberum hominem suum[2] etc. qui hoc offert disracionare sicut ille qui interfuit ubi idem Petrus cepit homagium suum etc., et si hoc non sufficit, offert Dom. Regi[3] etc. pro habenda inquisicione etc.

Et Petrus et Isobella hoc precise defendunt per corpus cuiusdam liberi hominis sui[4] etc., qui hoc offert defendere sicut curia considerauerit, et dicunt quod idem Robertus non habuit alium ingressum quam per predictum Robertum sicut predictum est, et offerunt tantum[5] pro habenda inquisicione etc.

Et quia Petrus nichil habet de terra illa nisi per uxorem suam, et ipse defendit homagium, consideratum est quod nullum sit duellum inter eos in predicto casu, et ideo Robertus respondeat etc.

Et Robertus uenit et defendit ius eorum habendi in dominico et ponit se in magnam assisam etc., et petit recognicionem fieri utrum ipse maius ius habeat tenendi terram illam de ipsis Petro et Isobella an idem Petrus et Isobella tenendi in dominico etc.[6]

[1] B. m. 15.
[2] Rogerum filium Rogeri. B.
[3] One hundred shillings, for an inquest of Dorsetshire knights. B.
[4] Odonis Curnub' B.
[5] One hundred shillings. B.
[6] See another case about Peter and Isabella, Br. f. 319.

[1]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pa[illegible] presentauit ultimam personam que mortua est ad ecclesiam de Hechhulla, que uacat ut dicitur, cuius aduocacionem Dom. Rex clamat uersus Willelmum Comitem Warrenne et Matillidem uxorem eius racione terre et heredis H. Comitis le Bigod in manu Dom. Regis existentis. Et Comes uenit coram Dom. Rege et dixit quod noluit cum eo placitare, et remisit Dom. Regi presentacionem suam. Set quia Matillis non uenit et alias fecit defaltam, capiatur assisa uersus eam per defaltam etc.

Juratores dicunt quod Comes Rogerus le Bigod presentauit quemdam Thomam le Bigod clericum qui ultimo obiit persona in eadem ecclesia ad presentacionem suam. Et ideo Dom. Rex habeat presentacionem predicta racione [illegible] Com'[2] in misericordia.

1756. Kent. [3]Cecilia que fuit uxor Radulfi de Viane petit uersus Willelmum de Dudintona octauam partem feodi dim. mil[itis] cum pert. in Thamhurst ut ius suum unde ipsa fuit seisita

[239.] de feodo et iure etc. capiendo inde expleta etc. | et in que idem Willelmus non habet ingressum nisi per Hugonem patrem suum cui predictus Radulfus quondam uir suus illam uendidit, cui etc.

Et Willelmus uenit et defendit suum ius tenendi in dominico. Set uerum uult dicere. Dicit quod Hugo pater suus implacitauit predictum Radulfum et ipsam Ceciliam uxorem eius in comitatu Kancie tempore H. Regis etc. de eadem terra, et per iudicium comitatus recuperauit seisinam de eadem terra tenendi[5] de eis et inde homag' suo[6] fecit eidem Radulfo, et postea defuncto Radulfo ipsa Cecilia in uiduitate sua cepit inde homagium Hugonis patris sui, et quod ita sit ponit se in magnam assisam Dom. Regis, et petit recognicionem fieri utrum ipse maius ius habeat tenendi terram illam de ipsa Cecilia an eadem etc. tenendi in dominico. Et Cecilia hoc totum defendit etc. Et quia

[1] B. m. 15.

[2] Probably Comes. He was bound to produce his wife [illegible] [MS. torn] [illegible] B.

[3] B. m. 15 d.

[4] Corr. quam. B.

[5] Sic, ten' B.

[6] Corr. homagium suum. B.

Willelmus dicit quod per iudicium comitatus recuperauit seisinam suam, et quod ipsa cepit inde homagium suum in uiduitate sua, consideratum est quod assisa inde fiat etc.[1]

757. [2]Robertus de Brokeleia essoniator Willelmi de Cherlecota et Matillidis uxoris eius optulit se iiij^to^. die uersus Johannem de Abetoft et Margeriam uxorem eius de placito quod essent responsuri cum eis simul Josceline Hicheham de dim. uirg. terre cum pert. in Melecumba, quam eadem Joscelina in eadem curia clamat ut ius suum uersus eosdem Willelmum et Matilidem, et unde idem Willelmus et Matillis nolunt respondere eidem Josceline sine ipsis Johanne et Margeria, desicut eadem Margeria est soror particeps eiusdem Matillidis de hereditate Ricardi filii Willelmi fratris earum cuius heredes ipse sunt etc. Et Johannes et Margeria non uenerunt etc., et summonicio etc., et ideo attachientur quod sint etc. Idem dies datus est etc. Warr.

[3]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam etc. ad ecclesiam de Seyle, que uacat, cuius aduocacionem Walterus de Rideware clamat uersus Priorem de Dudelegha[4]. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia Radulfus de Seyles aduocacionem illius ecclesie dedit domui sue per cartam suam, que testatur quod idem Radulfus donacionem ecclesie de Seyles quam antefecerat longe ecclesie de Wanelac, a qua donacione resilire noluerat, eidem ecclesie reddidit et resignauit etc., et preterea Willelmum clericum quem inconsulto Priore de Wenlac ad eandem ecclesiam presentauerat ibidem cum ecclesia et omnibus pertinenciis suis absque retencione reddidit et tradidit, et predictus Prior motus pietate ipsum clericum in eadem ecclesia remanere permisit, unde dicit quod re uera idem Radulfus presentauit ipsum Willelmum qui ultimo obiit persona, et post presentacionem suam dedit aduocacionem illam domui de Wenlac, et ideo petit ipse aduocacionem illam etc. Leic.

Et Walterus dicit quod carta Radulfi non debet ei nocere,

[1] Br. f. 321 b.
[2] B. m. 15 d.
[3] B. m. 16.

[4] *Burdelegha*, B. Dudley Priory was a cell of the Cluniac Priory of Wenlock. Monast. vol. 5, p. 82.

quia Radulfus fuit pauper et non potuit seruicium suum facere Comiti de Ferariis, ita quod uenit in curia Comitis et reddidit eidem Comiti feodum suum et quietum clamauit. unde si cartam illam fecit, hoc fuit post illam quietam clamanciam, et Comes dedit patri suo manerium illud cum pertinenciis suis et ideo presentacio ad eum pertinet etc.

Et Prior dicit quod hoc non debet ei nocere, quia Henricus Prior de Wenlac obiit xxx. annis transactis, et Comes non habuit terram illam nisi xx. annis transactis.

Et Walterus dicit quod predictus Comes dedit terram illam patri suo xl. annis transactis etc.[1]

Et quia Walterus nichil ostendit quod Comes umquam seisinam habuit de illa aduocacione nec eciam Willelmus pater suus, et cognoscit quod Radulfus de Seyle fuit aduocatus eiusdem ecclesie, consideratum est quod Prior recuperauit presentacionem suam, et Walterus in misericordia etc.[2]

1759. Deuon. [3]Thomas filius Humfridi petit uersus Thomam filium Danielis et Matillidem uxorem eius quos Johelus de Stan... et Margeria uxor eius uocauerunt ad warantum et qui warentizauerunt octo partes feodi j. militis cum pert. in Lipstona unde ix. partes feodi j. militis faciunt integrum feodum j. militis ut ius suum, unde Osmundus auus suus fuit seisitus etc., et de Osmundo descendit ius terre illius Umfrido filio suo, et de Umfrido huic[4] ut filio et heredi suo etc.

Et Thomas et Matillis ueniunt et defendunt etc et dicunt quod predictus Osmundus fuit seisitus etc., set dedit illam terram Ilberto fratri suo postnato auo ipsius Matillidis et ponunt se in magnam assisam etc. et petunt etc. utrum ipsi maius ius habeant in terra illa ut ex dono etc. an idem Thomas qui clamat etc. |

259 b

1760. Essex. [5]Robertus de Hucham et Isobella uxor eius, Elias Pincerna et Auelina uxor eius attachiati fuerunt ad respondendum Priori de Ledes quare non tenent ei finem factum tempore J. Regis apud Westmonasterium inter ipsum Priorem petentem

[1] Here B. stops.
[2] This case is cited by Bracton, f. 54 b and again f. 246 b.
[3] B. m. 16.
[4] Supply *Thome*, B.
[5] B. m. 16 d.

et Robertum de Boctona patrem predictarum Isobelle et Aueline cuius heredes ipse sunt de aduocacione ecclesie de Horingefeldia, unde cirographum etc., quod idem Prior profert et quod testatur, quod predictus Robertus de Boctona recognouit aduocacionem eiusdem ecclesie esse ius canonicorum de Ledes ex dono Henrici de Boctona patris sui, et ex confirmacione ipsius Roberti, et ipsam aduocacionem remisit et quietam clamauit etc., inde idem Prior queritur quod contra finem illum impediunt ipsi Robertus et Isobella[1] presentacionem suam ad eandem ecclesiam.

Et Robertus et alii ueniunt et cognoscunt finem et cirographum, set reuera post finem illum presentauit Robertus pater earum personam que ultimo obiit scil. Willelmum de Reingnes, et ideo impedierunt ipsi presentacionem suam.

Et Prior dicit quod Willelmus non fuit presentatus per aliquem aduocatum, set reuera Legatus Pandulphus auctoritate legacionis sue contulit illam ecclesiam predicto Willelmo.

Et quia cognoscunt finem et cirographum et nichil ostendunt quod Prior post finem illum concessit eis aduocacionem, consideratum est quod finis teneatur. Postea ueniunt omnes et bene concedunt eidem Priori presentacionem suam secundum finem illum in perpetuum. Et ideo Prior habeat breue etc.

[2]Johannes de Monte Acuto et Lucia uxor eius summoniti fuerunt ad respondendum Willelmo de Monte Acuto fratri eiusdem Johannis quare ipsi nutrire faciunt ad exheredacionem ipsius Willelmi quamdam garciam Katerinam nomine tamquam filiam et heredem eorum desicut ipsa non est filia nec heres eorum, nec idem Johannes alium habet heredem apparentem quam ipsum Willelmum ut idem Willelmus dicit etc. Sussex.

Et Willelmus uenit et dicit quod nullam garciam nutrire facit nec Katerinam nec aliam, quia numquam filiam habuit nec alium heredem habet quam predictum Willelmum, et hoc offert etc.

Et Lucia dicit quod reuera habuit unam filiam, set nescit

[1] Supply *et alii*, B.   [2] B. m. 17.

si uiuit uel non, et ideo petit uisum de ea, et cum uiderit illam, dicet ueritatem utrum sua sit uel non.

Et super hoc uenit Dom. Wyntoniensis Episcopus in cuius custodia predicta Katerina est, et dicit quod ipsa Lucia fuit pregnans de ipsa Katerina, et in uigilia S. Katerine peperit ipsam Katerinam, unde uocata fuit Katerina, et hoc monstrabit etc.

Dies datus est eis a die S. Mich. etc., et dictum est Episcopo predicto quod tunc habeat predictam Katerinam ut Lucia tunc uideat eam, et ad hoc datus est dies eidem Episcopo qui cognoscit quod Katerina est in custodia etc.[1]

1762. Norf. [2]Assisa uenit recognitura quis aduocatus tempore pacis presentauit ultimam personam que mortua est ad terciam partem ecclesie de Itringeham que uacat etc. cuius aduocacionem Simon de Nodariis clamat uersus Willelmum de Itringeham. Qui uenit et bene concessit assisam etc.

Juratores dicunt quod Ricardus de Echefeldia dum predictus Willelmus fuit infra etatem et in custodia sua presentauit Archidiaconum Norwicensem qui nunc est Episcopus[3] et Milo de Nodariis pater ipsius Simonis presentauit clericum suum ad eandem terciam partem, et appellauit pro presentacione sua. Postea accessit Archidiaconus ad curiam et per Dom. H. de Burgo fratrem suum qui tunc erat Camberlarius impetrauit breuia a Dom. Rege et aliis et in tantum impetrauit quod illa tercia pars ei remansit saluo iure cuiuslibet. Quesiti quis presentauit personam que ultimo obiit ante predictum Archidiaconum, dicunt quod quidam Petrus Capellanus fuit persona illius tercie partis, set inquirere non possunt quis presentauit eum, nec aliquem alium. Et ideo consideratum est quod placitum procedat de iure.[4]

Et Simon dicit quod aduocacio illa est ius suum, quia quidam Flotingerus frater predicti Petri tenuit quandam terram in eadem uilla de feodo suo, et idem Flotingerus reddidit Simoni de Nodariis feodum suum pro paupertate sua, et idem Simon quia fere habuit duas partes eiusdem

[1] For further proceedings see Case 247.

[2] Bracton, f. 246, cites this case; but in the printed text the name of Itteringham has become *Jadham*.

[3] Geoffrey de Burgh, consecr. bp. of Ely in 1225.

[4] *ius* opposed to *assisa*.

uille presentauit eundem Petrum ad eandem terciam partem, et petit seisinam suam etc. |

Et Willelmus dicit quod aduocacio illa est ius suum quia Herinerus auus suus presentauit predictum Petrum, et hoc offert probare, et dicit quod aduocacio predicte tercie partis pertinet ad feodum suum quod ipse tenet de S. Edmundo. [illegible]

Post ueniunt ambo et ponunt se in magnam assisam Dom. Regis et petunt recognicionem fieri quis eorum maius ius habeat in illa aduocacione. Dies datus est eis in aduentu iusticiariorum etc.

3 Herkenbaud de Herchieceshám captus pro latrocinio apud Roffam et unde testatum est quod erat probator uenit et defendit totum et quod nunquam cognouit latrocinium. Et uicecomes per litteras suas mandauit quod coram eo cognouit latrocinium et multi alii hoc idem testantur. Et ideo suspendatur, et homines quos ipse appellauit sint sub plegio etc. Kent.

DE ITINERE M. DE PATTESHULLA ANNO REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS XI^MO^ COM. KANCIE[1].

4 [2]Ricardus filius Reg'[3] et Roysia uxor eius pecierunt uersus Robertum filium Walteri vij. acras cum pert. in Lesnes ut ius ipsius Roysie, unde Roysia de Douera auia ipsius Roysie fuit seisita ut de feodo tempore Regis Ricardi capiendo inde etc., et de predicta Roysia descendit ius terre illius Roberto de Douera ut filio et heredi etc., et de Roberto huic etc.

Idem Ricardus et Roysia petunt uersus Ricardum de Monte Ficheti tantam terram cum pert. etc. in eadem uilla per eadem uerba et de eodem tempore, et uersus eundem Ricardum[4] etc. unde intrauit in warantum uersus eos pro Radulfo de Monte Ficheti etc.

[1] For this eyre A. Coram Rege R. 3 No. 28. It seems that the session was held at Canterbury on the morrow (15 Sept.) of the Exaltation.

[2] A. m. 2.

[3] Sic, A; the usual abbreviation not of *Reginaldi* but of *Regis*.

[4] Fifty two acres in the same vill. A.

Et predictus Robertus uenit et defendit ius ip[illegible] nunc et alias, et petit sibi allocari quod predicti Ricar[illegible] et Roysia non uenerunt nec se essoniauerunt nec attorna[illegible] eorum uenit usque ad quartum diem. Et similiter predi[illegible] Ricardus. Et uidetur eis quod non debent ad hoc br[illegible] respondere, quia attornatus ipsorum non uenit, nec ali[illegible] pro eis, nec idem Ricardus uenit ad diem sibi datum, se[illegible] fecit essoniari.

Et predicti Ricardus et Roysia dicunt quod uenit [illegible] primum diem. Et quia testatum est quod fuit et compar[illegible] ad primum diem, ideo respondeant.

Et predicti Robertus et Ricardus ueniunt et defend[illegible] ius ipsorum sicut prius, et dicunt quod non debent ad [illegible] breue respondere, quia predicti Robertus et Ricardus hab[illegible] erunt quemdam participem Ricardum de Umfrauilla [illegible] mortuus est, qui partem habuit terre illius et qui [illegible] placitatus fuit cum eis ita quod fecit attornatum, et de[illegible] idem Ricardus de Umfrauilla obiit seisitus, et habet here[illegible] qui plene etatis est, unde nolunt respondere nisi c[illegible] considerauerit.

Et predicti Ricardus et Roysia ueniunt et dicunt [illegible] nunquam perierunt terram de predicto Ricardo de Um[illegible] uilla, quia idem Ricardus reddidit predicte Roysie de D[illegible] partem terre illius quam ipse habuit, scil. quicquid habu[illegible] Lesnes, unde predicti Ricardus et Roysia sunt in seisina.

Et predictus Robertus uenit et defendit totum ius ip[illegible] Roysie et seisinam antecessoris ipsius de uerbo in uerb[illegible] per corpus cuiusdam liberi hominis sui talis etc. Willel[illegible] de Cumpeigne.

Et Ricardus de Monte Ficheti uenit et defendit [illegible] per corpus cuiusdam etc. scil. Godwini de la Mare.

[264 b] Et predicti Ricardus et Roesia ueniunt et dicunt q[illegible] predictus Robertus et Ricardus iniuste intrant in defens[illegible] per corpora liberorum hominum suorum, quia duellum [illegible] debet esse inter tam propinquas personas, quia qu[illegible] Ricardus de Lucy fuit seisitus de predicta terra cum per[illegible] de iure et feodo, et de predicto Galfrido[1] descendit ius te[illegible]

[1] Corr. *Ricardo*; the mistake was made in A but corrected.

ius cuidam Galfrido ut filio et heredi suo, et de predicto Galfrido Roeysie[1] de Douera auie istius Roysie, et de Roesia Roberto de Douera, et de Roberto predicte Roesie que nunc est. Et dicunt quod predictus Galfridus habuit duas sorores, unam Auelinam nomine et Matillidem, et de Auelina uenit predictus Ricardus de Monte Ficheti qui nunc est, et de Matillide Robertus filius Walteri qui nunc est, et si hoc non dicit offerunt disracionare ius suum per corpora duorum liberorum hominum suorum scil. uersus Godwinum hominem[2] Ricardi Fichet per corpus Henrici de Pontefracto, et uersus Willelmum Cumpeigne hominem[2] Roberti filii Walteri per corpus Anxelini de Ripun.

Et predicti Robertus et Ricardus ueniunt et dicunt quod tantum ius descendere non debuit tantum predicte Roeisie uxori predicti Ricardi, quia predicta Roysia de Douera filia predicti Galfridi de Lucy et auia predicte Roysie habuit tres sorores scil. unam Matillidem nomine que fuit primogenita et maritata Willelmo de Bello Campo, de qua exierunt heredes apparentes, et aliam Mabiliam nomine que obiit sine herede, et Auelinam que maritata fuit Radulfo Patric de qua existunt heredes apparentes, et desicut predicta Roysia de Douera habuit coheredes predictas sorores, nolunt eis respondere sine participibus nisi curia considerauerit.

Et predicti Ricardus et Roysia bene concedunt quod predicta Roysia de Douera habuit tres sorores, quarum una fuit monialis scil. Auelina, et due alie habuerunt partem suam separatam et discretam de hereditate predicti Galfridi de Lucy scil. Roysia et Matillis et heredes eorum, et unde[3] nichil poterunt clamare de parte predicte Roysie de Douera que ei remansit de predicta hereditate. Unde petunt eandem seisinam quam Roysia de Douera habuit ut illa que descendit de masculo.

Et predicti Robertus et Ricardus defendunt ius ipsorum et seisinam antecessorum per corpora predictorum ut prius, dicunt quod nichil petunt de hereditate et nec aliquam

[1] Sister of Geoffrey. Dug. Bar. I p. 564.
[2] Sup. ras. m. A.
[3] Corr. *Roysia et Matillis, et unde heredes earum*, A.

partem[1], set dicunt quod Matillis soror ipsius Roysie de Douera quandam partem habuit de predicta hereditate per Regem Ricardum, set nesciunt utrum se tenuit inde contentam uel non, et dicunt quod predicta Auelina non fuit monialis set maritata fuit et heredes habuit.

Et predicti Ricardus et Roysia requisiti quomodo predicta Roysia auia exiuit de terra illa, dicunt quod per uoluntatem Regis Ricardi qui illam tradidit Godefrido de Lucy tunc Wintoniensi Episcopo, et idem Godefridus illam tradidit Roberto filio Walteri et patri predicti Ricardi de Mont Ficheti.

Et quia predicti Ricardus et Roysia nichil petunt nisi de seisina Roysie de Douera auie istius Roysie et predicti Robertus et Ricardus nichil clamant de ceppo illius Roysie, consideratum est quod duella uadientur inter eos etc.[2]

1765. [3]Thomas de Bauelingeham pro se et Mabilia uxore sua
Kent. cuius loco ponitur petit uersus Beatriciam de Say quod faciat ei consuetudines et seruicia que facere debent[4] de tenemento quod de eis tenere debet in Thorneham, unde idem Thomas dicit quod Mabilia uxor[5] est primogenita filia et heres Stephani de Thurneham, unde dicit quod ipsa Beatricia desicut est postnata debet ei seruicium suum facere de parte sua, unde petit quod faciat ei fidelitatem et quod ei debet facere etc.[6]

Et Beatricia uenit et defendit uim et iniuriam et dicit quod Radulfus de Fay[7] quondam uir suus fecit seruicium suum Dom. Galfrido de Say de terra illa, et ipsa semper postea fecit ei seruicium suum, nec ausa fuit postea recedere de dicto Galfrido, et inde uocat eum ad warantum. Qui uenit et ei warentizat, et dicit quod fecit ei seruicium suum sine contradiccione et aliquo clamio quod ipse Thomas uel alius apponeret.

[1] Sic, A.

[2] In order to prove consanguinity with the tenants Rohesia the demandant has to go back to an ancestor more remote than Rohesia of Dover upon whose seisin she has counted, and the tenants do not claim under Rohesia of Dover. So there may be battle.

[3] A. m. 2 d.

[4] Sic, A.

[5] Supply *eius*, A.

[6] *et quod ei facere debet sua*, A.

[7] Sic, A.

Et Thomas pro se etc. dicit quod uxor sua est primo-nita, et desicut ipsa Beatricia sine eo fecit homagium et uicium suum capitali domino, petit inde iudicium.

Et Galfridus dicit quod statim post mortem Stephani de urneham Radulfus de Fay[1] uir ipsius Beatricie uenit eum et sine clamio quod idem Thomas uel Mabilia aliquis alius apponeret, fecit ei homagium suum, et it iudicium si debeat eis inde respondere. Dies datus de audiendo iudicio suo apud Westmonasterium tali die

[2]Assisa uenit recognitura si Robertus de Willingtona unculus Ricardi filii Rogeri fuit seisitus in dominico suo de feodo de xl. acris terre cum pert. in Willingtona die , et si etc., quam terram Joscelinus de Oye tenet. Qui nit et dicit quod non debet ad hoc breue respondere, quia hil tenet nisi per Dom. Regem et de ballia sua quamdiu m. Regi placuerit, et non dedicit quin Robertus obiit de seisitus. Et ideo assisa sine die. Set ut inquiratur ritas per iuratores quesitum est ab eis de seisina Roberti si predictus Ricardus sit propinquior heres. [[illegible]]

Respondit contra assisam mortis quod tenens concessit omnia uerba breuis set quod nichil habet in tenemento nisi per Dom. Regem et ad uoluntatem suam, et ideo inquiratur ueritas per iuratores, set suspendatur inde uoluntas Regis[3].

Et iuratores et totus comitatus[4] testantur quod Robertus biit seisitus ut de feodo et post terminum, et quod idem icardus est propinquior heres. De Stephano postnato fratre oberti et Rogeri dicunt quod reuera intrusit se in terram lam post mortem Roberti, set Dom. Rex amouit utrumque o contencione inter illos et illam tenuit in manu sua, et am commisit predicto Joscelino. Et ideo loquatur cum om. Rege. Postea apud Westmonasterium precepit Dom. ex quod predictus Ricardus haberet seisinam suam. Et ceptum est uicecomiti etc.

[5]Assisa uenit recognitura si Simon de Wahulla iniuste disseisiuit Rogerum filium Thome de libero tenemento in Netelestede post ult' etc. Et Simon uenit et dicit od assisa non debet inde fieri quia idem Rogerus tenet

[1] Sic, A.
[2] A m. 3.
[3] Bracton, f. 261, cites this case ases almost these words.
[4] This case is from the eyre, and the full county court is assembled.
[5] A. m. 4 d.

tenementum illud de eo per seruicium xlj. den. et uni[illegible] uomeris per annum, et idem Rogerus se subtraxit de predic[illegible] seruicio per vij. annos, unde per iudicium curie sue cepit ad tenementum suum, quia ad primam nec ad terc[illegible] summonicionem uenire noluit ad curiam suam respons[illegible] de arreragiis seruicii illius. Et producit cartam suam [illegible] hoc testatur.

Et Rogerus dicit quod pro defectu seruicii non deb[illegible] terram illam capere in manum suam quia semper reddidi[illegible] seruicium illud et eciam per duos annos post disseisin[illegible] illam. Et quia idem Simon de quodam tenemento qu[illegible] eo non tenuit blada et uestituram asportauit, ideo proce[illegible] assisa.

Juratores dicunt quod predictus Simon non disseisiu[illegible] eundem Rogerum de predicto tenemento nec de aliquo [illegible] set per consideracionem curie sue, secundum quod predictum est, pro arreragiis seruicii sui cepit terram illam in manum suam. Et ideo consideratum est quod predictus Simon inde quietus et Rogerus in misericordia pro falso clamore. Et preceptum est Rogero quod inueniat eidem Simoni plegios de predictis arreragiis, et quod idem Simon reddat ei terram suam.

1768. [2]Assisa uenit recognitura si Willelmus de Sturmuwe Capellanus auunculus Philippi de Bosco, Willelmi et Johannis fratrum eius et Johannis filii Philippi et Willelmi fratris eius fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de xvj. acris terre cum pert in Sturmuwe die etc., et si etc., [illegible] Willelmus de Sturmuwe Capellanus viij. acras et Petrus Persona etc. viij. acras inde tenent. Qui ueniunt et dicunt quod non tenent terram illam nisi[3] de Stephano de Auding et Matillide uxore eius. Et predictus Philippus et alii possunt hoc dedicere. Et ideo consideratum est predicti Philippus et alii in misericordia, et predict[illegible] Capellanus et predictus Petrus inde sine die.

Nota quod cadit breue et assisa quia tenens non habet in tenemento nisi terminum.

1769. [4]Emma que fuit uxor Radulfi de Grenestona petit

[1] Bracton, f. 205 b, cites this case. It is Fitz. *Cessavit*, 60, where the reference is to Pasch. A. R. 10.

[2] A. m. 5 d.

[3] Supply *ad terminum*, I

[4] A. m. 7.

tholomeum de Deingtona manerium de Hamptona ut ius m, in quod idem Bartholomeus non habet ingressum nisi Radulfum de Grenestona quondam uirum ipsius Emme, illud ei dimisit, cui ipsa in uita sua contradicere non uit, ut dicit etc.

Et Bartholomeus uenit et dicit quod in curia Dom. Regis id Bermundesciam [1]in curia Dom. Regis[1] coram iusticiariis ierantibus recuperauit ipse xxxij. acras terre cum pert de lem terra in Hamptona uersus Radulfum de Grenestona et dictam Emmam, ut racionabilem partem suam, que eum itingebat de hereditate Simonis de Deingtona patris ipsius rtholomei et aui istius Emme ut de terra partibili.

Et Emma dicit quod predictus Bartholomeus iniuste dicit od terra est partibilis, quia terra illa fuit francum feodum, dicit quod si aliquam terram recuperauit uersus predictum idulfum uirum suum hoc fuit ipsa ignorante, quia ipsa non terfuit ut dicit nec aliquis pro ea, et quod partibilis non t, quia quidam Comes Robertus de Ver dedit | terram [m. b.] im de dominico suo cuidam Osberto marescallo suo, et m Osbertus dedit terram illam Priori de Hortona, et idem ior Simoni auo istius Emme, et de ipso Simone descendit ra illa Stephano patri istius Emme.

Et Bartholomeus uenit et dicit quod iurata capta fuit de edicta terra coram iusticiariis, et quod ipsa presens fuit i ipse recuperauit per iuratam illam, et de hoc ponit se per iuratores illius assise. Et postea testatum quod pre-ta Emma nunquam postea seisinam habuit de aliqua parte us terre post mortem Radulfi uiri sui etsi partibilis esset.

ideo consideratum est quod inquiratur per iuratores si edictus Bartholomeus alium habuit ingressum in terram am quam per predictum Radulfum uirum suum.

Juratores dicunt quod predictus Stephanus pater predicte nme tenuit totam terram illam integre tota uita sua et le obiit seisitus, et quod predicta Emma post eum tenuit, quod idem Bartholomeus non habuit ingressum in terram am nisi per predictum Radulfum uirum suum. Et ideo

[1-1] Om. A.

consideratum est quod predicta Emma recuperauit seisinam suam, et Bartholomeus in misericordia etc.

0. [1]Assisa uenit recognitura si Willelmus de Euere pater Johanne uxoris Willelmi de Casingtona fuit seisitus in dominico suo etc. de sexties xx. acris terre cum pert. et duabus marcatis redditus in Eure etc., unde Willelmus de Penhert et Maria uxor eius tenent lx. acras etc. et Jacobus de Eure tantum etc., et Radulfus de Eure tantum etc., et Hawisia filia Walteri de Eure predictum redditum deforciat. Qui omnes preter Hawisiam ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri quia terra illa est partibilis et partita est in quinque partes, ita quod predicti Willelmus et Johanna habent partem suam, et nolunt eis respondere desicut petunt totam terram unde ipsi partem habent.

Et Hawisia uenit et dicit quod habet predictum redditum ex dono predicti Willelmi patris Johanne ad se maritandam per cartam ipsius Willelmi quam profert et que hoc testatur duobus annis ante mortem suam, ita quod duobus annis fuit in seisina antequam iter arripuit uersus Jerosolimam.

Et Willelmus de Penhurst et Maria uxor eius ueniunt et uocant ad warantum Ricardum et Robertum de Eure. Et Robertus uenit et eis warentizat. Et Ricardus dicit quod non debet warentizare quia nunquam aliquam seisinam habuit de terra illa nec de aliqua parte illius terre. Et Jacobus et Radulfus ueniunt et dicunt quod habent terram illam sicut propartem ipsorum.

Et predicti Willelmus et Johanna dicunt quod terra illa nunquam partita fuit quia Willelmus de Eure pater ipsius Johanne fuit in seisina de eadem terra die quo iter arripuit uersus Jerosolimam, et quod fuit in seisina de predicto redditu duobus annis postquam iter arripuit, ita redditum illum impignorauit ad terminum crucesignatorum, et per seisinam predicti Willelmi, et preterea dicunt quod predictus Willelmus habuit duos fratres qui nunquam habuerunt aliquam partem de predicta terra uel redditu, et inde ponunt se super iuratam.

Et Willelmus et Maria et alii dicunt quod t

[1] A. m. 8.

icti Willelmi patris Johanne fuerunt in seisina de ictis partibus terrarum, et inde ponunt se super iuratam. Iawisia uenit et dicit quod fuit in seisina de predicto itu duobus annis antequam idem Willelmus iter arripuit is Jerosolimam, et inde ponit se super iuratam.

:t iuratores dicunt quod predictus Willelmus non fuit ;us ut de feodo de predicta terra die quo iter arripuit :antum de parte sua que eum contingebat de hereditate eri patris ipsorum sicut de gauelekynde, quia fratres s Willelmi fecerunt homagium capitalibus dominis illius et uixerunt de communi in eadem terra, et quod idem elmus per uoluntatem fratrum suorum dimisit eam ad m cuidam Aaron ad firmam ad terminum trium rum sub tali condicione quod post terminum illum rteretur terra illa ad fratres suos diuidenda inter eos, ita post terminum illum unusquisque ipsorum habuit em suam. Et ideo consideratum est quod predicti elmus de Cusingtona et Johanna nichil capiant per am et sint in misericordia pro falso clamore, et Willelmus aria et alii inde quieti etc.

De Hawisia dicunt quod fuit in seisina de predicto redditu duos annos antequam idem Willelmus iter arriperet us Jerosolymam. Et ideo ipsa teneat redditum suum in etc. |

Alanus de Esturmuwe petit uersus Simonem de Sandwico [ ] ulianam uxorem eius quod warentizent ei xl. acras terre [Nota quod ille qui warandizare[3] debuit numquam admissum habuit nisi ratione uxoris sue que inde obiit seisita, et tenens querens in misericordia.] pert. in Prestona quas tenet et de eis tenere clamat, et e cartam Johannis Capel patris ipsius Juliane cuius heres Juliana est habet etc., unde predictus Alanus dicit quod ut per cartam ipsius Johannis debet libere tenere et tanciam habere de omnibus seruiciis per redditum xx. quem reddet[3] per annum ad Natale, predictus Simon et ana petunt alia seruicia et consuetudines quam facere nt[4] et contra cartam suam.

:t Simon pro se etc. uenit et dicit quod non debet

. m. 8.

his is a mistake. It was the or not the vouchee who had no save in right of his wife. The *tenens querens* is Alan, who holds the land and brings the action.

[3] Corr. *reddit*, A.

[4] Sic, A.

cartam illam ei warentizare, quia Johannes Capel per quem clamat terram illam nunquam tenuit illam in dominico nec unquam illam ei dedit, et preterea idem Alanus non potest terram illam sibi adquirere quia terra illa fuit ius et hereditas Dionisie uxoris ipsius Alani, ita quod terram illam tempore quo carta illa debuit fieri tenuit cum ipsa Dionisia, et ipsa Dionisia tenuit predictam terram de Johanne Capel per seruicia et consuetudines debitas, et ipsa Dionisia obiit inde seisita ut de feodo et iure suo, et idem Alanus nichil habere potest in terra illa nisi racione filiorum et heredum ipsius Dionisie, et desicut continetur in carta quam idem Alanus habet quod predictus Johannes dedit et concessit et franchificauit et confirmauit eidem Alano pro homagio suo et idem Alanus nunquam habuit terram illam ex dono ipsius Johannis nec alio modo, petit iudicium si debeat predicto Alano respondere.

Et Alanus cognoscit quod terra illa reuera fuit hereditas Dionisie uxoris sue et quod nunquam illam habuit ex dono ipsius Johannis, set dicit quod idem Johannes terram illam ei franchificauit et petit iudicium.

Et quia predictus Alanus cognouit quod habuit terram per uxorem suam et cum ea et non ex dono Johannis, et preterea quia Dionisia nunquam dimisit se et obiit seisita ut de feodo suo, nec idem Alanus aliquid inde habuit nisi racione custodie puerorum suorum et heredum uxoris sue, consideratum est quod non tenentur terram illam ei warentizare nec cartam, et ideo inde quieti et Alanus in misericordia etc.

772. [1]Assisa uenit recognitura si Robertus Roe pater Willelmi et Johannis fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de dimidia uirg. terre cum pert. in Strete die etc., et si etc., quam terram Willelmus de Pucot[2] tenet. Et non uenit, et testatum est quod Willelmus non habet inde nisi custodiam et ad firmam ad unum annum post hunc terminum per Johannem Bretel qui non habuit inde nisi custodiam. Et attornatus Johannis presens est et cognoscit quod non tra-

capita [illegible]

[1] A. m. s. d. [2] *Putot*, A.

tradidit terram illam ad firmam nisi saluo iure heredum. Et ideo capiatur assisa.

Juratores dicunt quod Robertus obiit seisitus de terra illa ut de feodo, et quod isti Willelmus et Johannes sunt eius propinquiores heredes. Et ideo consideratum est quod ipsi habeant seisinam suam, et Willelmus in misericordia etc.

[1]Assisa uenit recognitura si Matillis filia Wulnofi mater Emme uxoris Augustini ad Puteum et Wymarce et Alesie sororum ipsius Emme fuit seisita in dominico suo etc. de xiij acris terre et j. mesuagio cum pert. in Roctona die etc., et si etc., unde Ricardus Braz de Fer et Thomas de Shatingtona et tales etc. tenent. Qui ueniunt et uocant Thomam ad warantum, et qui eis etc., et dicit quod assisa non debet inde fieri quia ipsa Emma et alie fuerunt in seisina de terra illa post mortem Matillidis matris earum fere per j. annum, et postea uenerunt Radulfus et Hamon fratres ipsarum et eiecerunt illas et tenuerunt illam ut heredes ipsius Matillidis et illam terram uendiderunt, et inde ponunt se super iuratam. Nota quod non iacet assisa quia heredes petentes per seisinam seisinam prius habuerunt per j. annum[2].

Et Augustinus, Emma et alie hoc defendunt et dicunt quod nullum fratrem habuerunt, set bene concedunt quod ipse fuerunt in seisina de eadem terra per unum annum post mortem Matillidis sicut recte heredes ipsius Matillidis. Et ideo consideratum est quod nulla iacet assisa. Ideo Thomas inde sine die etc.

[3]Assisa uenit recognitura si Robertus de Derham pater Florie uxoris Galfridi le Esperceer fuit seisitus in dominico etc. de duabus acris terre et dim. in Hackintona die etc., et si etc., unde Robertus Russel tenet duas partes et Anxellus le Mercer terciam partem tenet. | Nota.

Et Robertus Russel uenit et dicit quod tenuit terram illam cum Isobella uxore sua cuius hereditas terra illa fuit, et ipsa Isobella mortua est, ita quod non habet inde nisi custodiam cum Alicia et Isobella filiabus et heredibus ipsius Isobelle que sunt infra etatem et petunt[5] etatem suam. Et [[illegible] b.] Nota de minori etate[4].

[1] A. m. 9 d.
[2] See Br. f. 273.
[3] A. m. 9.
[4] See Br. f. 274 b.
[5] Sic, A.

eodem modo respondet Anxellus et petit etatem illarum … quod emit illam terram de matre ipsarum. Et dicunt qu… quidam Henricus auus ipsarum filiarum obiit seisitus de te…a illa priusquam Robertus de Derham obiisset et p…a Isabella filia sua.

Et Galfridus et Fluria dicunt quod predictus Robert…us obiit seisitus de terra illa priusquam predictus Henricus Et ideo inquiratur inde ueritas sine sacramento. Et iurat… dicunt sine sacramento quod predictus Robertus obiit … multum tempus ante predictum Henricum. Et Galfridu… Fluria dicunt quod etas filiarum non debet expectari. q… predictus Henricus non habuit ingressum in terram il… nisi per Agnetem uxorem ipsius Roberti que non hab… inde nisi dotem et francum bancum suum. Et ideo c… sideratum est quod assisa procedat non obstante etate p… dictarum filiarum etc.

Juratores dicunt quod Robertus obiit seisitus ut de f… de terra illa et post terminum et quod Fluria est propin… heres. Et ideo consideratum est quod predicti Galfridu… et Floria recuperauerunt seisinam suam, et Robertus … Anxellus in misericordia.

1775. [1]Assisa uenit recognitura si Willelmus de Herst frater Thome fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de vj acris terre cum pert. in Godmarisham die etc., quam terram Sabina filia Willelmi tenet. Que uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ipsa fuit uxor predicti Willelmi de Herst et Willelmus pueros habet de ea quorum terra illa est, et ipsa nichil clamat nisi per pueros illos qui sunt in custodia. Et Thomas hoc cognoscit set dicit quod pueri illi sunt bastardi, et quod sunt infra etatem. Et ideo consideratum est quod Sabina non respondeat, et ideo Thomas sine die usque ad etatem puerorum.

Nota quod remanet assisa usque ad etatem de illis quibus obicitur quod bastardi sunt[2].

1776. [3]Thomas de Wadenhale et Johannes frater suus petunt uersus Danidem de Wlwico xix. acras terre cum pert. in

[1] A. m. 9.
[2] Bracton cites this case on f. 280 b, and again on f. 418 b. See below (Case 1780).
[3] A. m. 9.

[N]orthcraye ut ius suum, unde Clarebaldus antecessor ipsorum [fu]it seisitus in dominico suo ut de feodo etc.

Et Dauid uenit et dicit quod non debet hic respondere [a]d hoc breve, quia loquela ponitur per quoddam Pone de [co]mitatu et loquela nunquam fuit in comitatu. Et comi[ta]tus[1] super hoc requisitus recordatur quod non fuit in [co]mitatu, quia post aduentum iusticiariorum apud Cantuariam [fu]it probata prima defalta. Et ideo consideratum est quod [ca]deat ad comitatum si uoluerit.

Nota quod remittitur loquela a iusticiariis itinerantibus ad comitatum quo posita fuit coram eis per Pone, quia loquela nunquam fuit in comitatu.

[2]Johannes de Biricholt attachiatus fuit ad respondendum [A]lexandro de Biricholt quod teneat ei finem factum in curia [d]om. J. Regis coram iusticiariis apud Westmonasterium [in]ter ipsum Johannem petentem et Rogerum de Biricholt [p]atrem predicti Alexandri cuius heres ipse est tenentem de [fe]odo dim. militis cum pert. in Biricholt unde cirographum [e]tc., quod idem Alexander profert et quod testatur, quod [m]edietas tocius predicti feodi debuit remanere ipsi Rogero [e]t heredibus suis, unde idem Alexander queritur quod non [h]abet inde nisi terciam partem, quia quedam Albreda tenuit [t]erciam partem que nuper obiit, unde petit medietatem illius [t]erre quam illa tenuit sicut illam que fuit de eodem feodo.

Nota.

Et Johannes uenit et cognoscit finem et cirographum et [d]icit quod de terra quam ipsa Albreda tenuit non debet ipse [A]lexander partem habere, quia die quo cyrographum factum [f]uit recepit ipse Rogerus pater Alexandri partem suam de [t]ota terra excepta parte quam ipsa Albreda tenuit, set de [t]erra quam ipsa tenuit in dotem fuit idem Johannes semper [i]n seisina de seruicio eiusdem Albrede, nec umquam pater [s]uus aliquid inde clamauit, et petit inde iudicium.

Et Alexander uenit et defendit quod Rogerus pater suus [n]unquam se tenuit contentum de parte sua quousque ipsa Albreda mortua fuit, et ipsa Albreda obiit iam duobus annis [e]lapsis, unde quia terra quam ipsa tenuit est de predicto feodo dimidii militis et nunc primo deliberata est, petit inde partem suam. Et quia Johannes nichil ostendit quod idem Rogerus uel Alexander quietum clamassent aliquid de dote

Nota quod recuperat per finem factum partem terre quam femina tenuit nomine dotis die quo finis factus fuit.

[1] The county is present before the [j]ustices in eyre.

[2] A. m. 10 d.

illa, et Johannes non dedicit quod terra illa
predicto feodo nec aliquid specialiter excipitur in
consideratum est quod cyrographum teneatu
Alexander recuperauit seisinam suam de medi
predicte terre quam Albreda tenuit in dotem, et
misericordia etc.

1778. [1]Assisa uenit recognitura si Gilebertus de
auunculus Willelmi de Brampdona fuit seisit
[illegible] nico suo | de v. acris terre cum pert. in Veteri R
etc., et si etc., unde Adam Ruffus tenet tres ac
lelmus le Noreys ii. acras. Et Adam et Wi
uenerunt, et summonicio etc., et ideo capiatu
defaltam.

Nota quod in itinere capiatur assisa ad primam defaltam sine resummonitione[2].

Juratores dicunt quod Gilebertus nullam terra
Veteri Rumenal, set bene sciunt quod Gilebertus o
de tribus acris terre et dim. in Audingtona
Colsweyn tenet, et bene sciunt quod obiit seisitus
acris terre in eadem uilla quas Robertus et Ham
tenent, set nesciunt quis sit Willelmus le Norey
breue loquitur de Veteri Rumenal et Hamo et R
sunt summoniti de duabus acris terre, consideratu
de illis duabus acris terre perquirat aliud breu
misericordia pro falso clamore.

De tribus acris terre dicunt quod reuera terra
parochia de Veteri Rumenal in quodam membro
tona. Et iuratores dicunt quod Adam le Rus
acras. Et ideo consideratum est quod Willelmu
seisinam suam uersus eum et ipse in misericordia

1779. [3]Adam filius Bertini petit uersus Willelmu
feldia xij. acras terre et dim. cum pert. in Esse u
unde quidam antecessor suus Malgerus nomine
fuit seisitus in dominico suo ut de feodo etc.
Regis aui Dom. Regis capiendo etc., et de Malger
ius terre illius cuidam Ernulpho et Bertino frat
terra partibilis, et idem Arnuldus fuit pater W
predictus Bertinus fuit pater Ade, unde terra que

[1] A. m. 11.
[2] Bracton, f. 239, cites this case anonymously.
[3] A. m. 11.

Malgeri debuit partiri inter eos, et Willelmus totam terram tenet etc.

Et Willelmus uenit et defendit ius suum, set bene cognouerit seisinam Malgeri aui sui, set terra illa non est partibilis quia unquam fuit partita, quia Malgerus illam tenuit per serianteriam, et postea Arnuldus filius suus tota uita sua sicut primogenitus filius et heres, et post eum idem Willelmus filius suus fuit infra etatem et in custodia, et quando uenit ad etatem uenit et tulit breue mortis antecessoris super Robertum de Godstanetona dominum suum, et in tantum processit assisa quod concordati fuerunt in curia Dom. Regis sine clamio quod aliquis apponeret, et petit iudicium si super hoc debeat respondere. Et quod nunquam sit partita nec partibilis sit, ponit se super iuratam, si curia considerauerit quod debeat super cirographum fieri etc.

Et attornatus Ade dicit quod Bertinus pater suus tempore quo cirographum factum fuit fuit ultra mare et ibi fugatus pro quodam delicto quod ei impositum fuerat, et bene dicit quod terra illa est partibilis sicut gauelekynde, et inde ponit se super iuratam.

Et Willelmus dicit quod pater predicti Roberti de Godestona dedit terram illam predicto Malgero de dominico suo pro homagio et seruicio suo, ita quod nunquam antea nec unquam postea partita fuit, quia Malgerus feofatus fuit per seruicium eundi cum eo ad custum ipsius feoffatoris, et Bertinus quando finis factus fuit fuit in Anglia, et si exiuit hoc fecit per delictum suum, et petit inde iudicium. Et quia ambo cognoscunt quod fuit in partibus transmarinis quando cirographum confectum fuit, consideratum est quod respondeat non obstante cirographo. Et ideo fiat iurata ad recognoscendum si terra sit partibilis uel non, et si unquam fuerit partita. Postea concordati sunt ita quod Adam retinuit totum per tantum etc.

Nota quod non nocet quod petens clamium non apposuit tempore finis facti, quia tam tenens quam petens cognoscunt quod tempore finis facti fuit petens ultra mare[1].

[2]Assisa uenit recognitura si Henricus Pamforer pater Thomasii et Rogeri fuit seisitus in dominico suo etc. de xx. acris terre cum pert. in Northona die etc., et si etc., quam terram Ricardus Pamforer tenet. Qui uenit et dicit quod

[1] See Br. f. 436 b. § 5. [2] A. m. 12.

assisa non debet inde fieri quia ipsi Geruasius et Rogerus sunt bastardi eo quod nati fuerunt ante matrimonium et bene ponit se super iuratam quod non sunt propinquiores heredes, quia nati fuerunt in adulterio, set bene cognoscit quod Henricus obiit inde seisitus ut de feodo. Et quia Rogerus et Geruasius sunt infra etatem ideo procedat assisa.

Nota. Bastardia utrum ante matrimonium uel post discussa in Curia Regis[1]. Juratores dicunt quod Jeruasius et Rogerus non sunt propinquiores heredes quia nati fuerunt in adulterio ante matrimonium. Et ideo consideratum est quod nichil capiant per assisam, et Ricardus inde sine die. Et similiter dicunt quod filia eiusdem Henrici nata fuit ante matrimonium. Et Ricardus concessit matri eorum dotem suam. |

[263 b.]
1781. Nota. Contra hoc ex alia parte folii in principio[3]. [2]Assisa uenit recognitura si Dionisius de Hecham pater Roberti de Hecham fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de tribus uirg. terre cum pert. in Hecham die etc., et si etc. quam terram Gerardus filius Hamonis tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia ipse non tenet nisi medietatem illius terre quia Johannes frater suus tenet aliam medietatem. Et Johannes presens est et hoc cognoscit. Et ideo Gerardus inde sine die et Robertus perquirat se uersus eos per alind breue si uoluerit.

1782. Nota. [4]Isobella de Hotoft per Galfridum Cunquest attornatum suum peciit uersus Hamonem Colekyn quod faceret ei seruicia et consuetudines de tenemento quod de ea tenet in Eswa[...] desicut ipsa Isobella est antenata soror et idem Hamon est de sorore sua postnata.

Et Hamon uenit et dixit quod Galfridus de Say capitalis dominus est in seisina de seruicio suo et eum distrinxit ad faciendum ei homagium suum et inde[5] adhuc distringit et inde uocat ipsum Galfridum ad warantum.

Et Galfridus per summonicionem uenit et cognouit quod inde faceret quicquid curia consideraret, et non dedicit quin

[1] Bracton cites this case thrice, f. 280 b, 417, 418 b. He contrasts it with Case 1775. It is of importance as showing that special bastardy can be determined in a lay court if need be.

[2] A. m. 12.

[3] This seemingly refers to Case 1787 which begins at the top of MS. f. 264; which however is not contra hoc, since in both cases the assise is defeated by plea of partial non-tenure.

[4] A. m. 12.

[5] Om. inde, A.

Hamon sit de postnata sorore. Et ideo consideratum est quod idem Hamon faciat eidem Galfrido de cetero seruicium suum, non sicut capitali domino, set sicut illi quem Isobella attornauit ut heredem suum eo quod desponsauit filiam et heredem ipsius Isobelle, et de cetero ei intendat sicut domino suo etc.[1]

[2]Assisa uenit recognitura si Emma mater Rogeri fuit seisita in dominico suo ut de feodo de duabus acris terre cum pert. in Fisseburnia die quo etc., quam terram Thomas filius Willelmi de Fisseburnia tenet. Qui uenit et est infra etatem et petit etatem suam.

Nota quod non remanebit assisa mortis antecessoris propter minorem etatem domini capitalis nec eius heredis nec heredis heredis ubi alienauit auus[3].

Et Rogerus dicit quod non debet etatem habere quia Emma mater sua tenuit de Radulfo auo ipsius Thome et post mortem ipsius Emme idem Rogerus remansit in custodia ipsius Radulfi, unde pater ipsius Thome nec auus suus aliquid inde habuerunt nisi custodiam. Et custos ipsius Thome non potest hoc dedicere, et ideo procedat assisa etc.

Juratores dicunt quod Emma fuit inde seisita ut de feodo die quo obiit, et quod obiit post terminum, et quod Rogerus est propinquior heres, et quod Edmerus pater suus quondam uir ipsius Emme post mortem ipsius Emme reddidit Radulfo auo ipsius Thome *gablum*[4] de tali termino et cum terra usque ad etatem ipsius Rogeri. Et ideo consideratum est quod Rogerus recuperauit seisinam suam et Thomas in misericordia. Perdonatur quia est infra etatem.

[5]Assisa uenit recognitura si Johannes de Bingham frater Cristiane uxoris Rogeri filii Alicie et Cristiane uxoris Gregorii de Cant' et Agnetis uxoris Simonis de Cotinges fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de xvj. acr. terre et dim. cum pert. in Bingham die etc., et si etc., quam terram Johannes

Nota quod cadit assisa quia tenens et petentes sunt de uno stipite[6].

[1] See also Case 1765. This is Fitz. *Descent*, 64.

[2] A small part of this seems visible on A. m. 12, most has perished.

[3] Bracton f. 275 cites this case. It is a mort d'ancestor against the [illegible] lord, or the lord's heir the parol shall not demur. The annotator seemingly argues from this to a case in which the lord having entered as guardian alienates and the assize is against the alienee; here if the lord's heir or his heir's heir be vouched, the parol shall not demur.

[4] This word begins with a capital and may possibly be a proper name; more probably it is *gablum*, rent. After *termino* an omission may be suspected.

[5] A. m. 15.

[6] See Br. f. 278 b.

de Burgho et Sabina uxor eius tenent. Qui ueniunt dicunt quod assisa non debet super eam procedere, quia Sabina fuit filia predicti Johannis de cuius morte talem assisam, et petunt iudicium si assisa debeat inde procedere. Et alii dicunt quod bene potest esse quod sit filia sua, set bastarda. Et ideo consideratum est quod eant inde quieti et alii in misericordia, scilicet Rogerus et alii etc.

1785. [1]Assisa uenit recognitura si Galfridus de Wintering-ham Ricardus filius Augustini et tales etc. iniuste et sine iudicio leuauerunt quoddam fossatum in Oxon' ad nocumentum liberi tenementi Nicholai de Poltona et Orable uxoris eius etc.

Nota quod communis utilitas preferenda est priuate.

Et Galfridus et alii ueniunt et dicunt quod non debent ad hoc breue respondere, quia ibi fuit quoddam fossatum tempore H. Regis aui etc. et est ad communem utilitatem tocius patrie pro terris exsecandis. Dicunt eciam quod fossatum illud reparatum fuit ad uoluntatem Dom. Regis, quod si prostratum esset Dom. Rex amitteret xx. libratas redditus assisas[2] et Dom. Cantuariensis similiter et plures alii. Et preterea Benedictus Clericus et tales qui nominantur in breui mortui sunt et heredes eorum infra etatem sunt et in seisina de terris suis et non fuerunt attachiati. Ideo consideratum est quod Galfridus et alii sint quieti et alii perquirant se uersus omnes tenentes si uoluerint.

1786. [3]Assisa uenit recognitura si Willelmus de Selue auunculus Rogeri et Simonis fuit seisitus in dominico suo etc. de ua parte xvj. acr. terre cum pert in Baculf' etc. quam Hugo de Stradena tenet. Qui uenit et bene concedit assisam.

Nota.

Juratores dicunt quod predictus Willelmus non obiit seisitus etc. quia in uita sua dedit cuidam Radulfo filio suo terram illam qui tenuit per xxx. annos. Et ideo Hugo inde quietus etc. |

54 d.
1787. [4]Assisa uenit recognitura si Rogerus Tanere pater J Tanere fuit seisitus in dominico suo etc. de feodo j. militis

[1] A. m. 15 d.
[2] Sic. A.
[3] A. m. 15 d.
[4] A. m. 15 d.

um pert. in Hechardis die quo iter peregrinacionis etc., et si tc., unde Robertus de Hechardis clericus et Constancia xor eius tenent medietatem et Selekin de Hachardis liam medietatem. Et Robertus et Constancia ueniunt et icunt quod assisa non debet inde fieri quia quedam Dom. Iilisanta uxor Philippi de Herdres tenet terciam partem de nedietate quam ipsi tenent. Et eodem modo dicit Selekinnus. Et Johannes uenit et dicit quod predicta Millisanta nichil nde tenet set predicti Robertus et alii totam tenent in lominico, et dicit quod Rogerus fuit in seisina die quo iter tc., et quod ante iter nulla terra fuit ei assignata in dotem, t petit seisinam patris sui. Et predicti Rogerus et alii licunt quod predicta Constancia ut uerus heres assignauit idem Matillidi dotem suam postquam seisinam habuit de ereditate sua. Nota quod [illegible] assisa mortis propter [illegible] quia uxor tenet certam partem in dotem[1].

Et iuratores dicunt sine sacramento quod predicta Iilisanta tenet nomine dotis c. sol. redditus ex dono predicti Rogeri de Tancre. Et ideo consideratum est quod predicti Robertus et alii inde sine die et Johannes in misericordia et erquirat sibi per aliud breue.

[2]Assisa uenit recognitura si Robertus de Wateuilla pater Iohannis fuit seisitus in dominico etc. de xlvj. acris terre um pert. in Eltcham die etc., unde Ricardus Abbas de Ceynesham tenet xl. acras et Willelmus Raggeholf vj. acras. Et quia testatum est quod Abbas et Willelmus nichil tenent le eadem terra nisi ad terminum, capiatur terra in manum Dom. Regis, et Abbas summoneatur quod sit tali die etc. pud Chelmeresfordiam ostensurus de iure suo, unde Jacobus le Eltcham dicit quod tenet de eo ad terminum. Et Villelmus similiter etc. Nota de illis qui tenent ad terminum terram que de eis petitur per assisam, et capiatur terra in manum Dom. Regis, et summoneantur tenentes quod sint ad ostendendum de iure suo.

[3]Assisa uenit recognitura si Manasserus de Hastinges uunculus Matillidis uxoris Sampsonis de Leuescham fuit eisitus etc. de manerio de Grenche cum pert., quam terram Robertus de Hastinges tenet. Qui uenit et dicit quod assisa on debet inde fieri quia implacitatus est de eadem terra in

[1] This seems to be the case referred to in the marginal note to Case 1781. See Br. f. 270 b.

[2] A. m. 15 d.

[3] A. m. 15 d.

> Nota quod[1] respondetur contra assisam mortis quod tenens implacitatur per breue de recto, et respondetur contra quod loquela adhuc integra est, et cadit assisa quia sunt de uno stipite[2].

comitatu per breue de recto, ita quod attachiamenta facta fuerunt in comitatu et loquela illa posita fuit coram iusticiariis in primo aduentu etc. per Pone et ideo [illegible] respondere nisi curia considerauerit. Et predicti Sampson et Matillis bene concedunt quod implacitauerunt eum per breue de recto, set nulla narracio facta fuit in comitatu [illegible] loquela integra fuit. Post uenit Robertus et dicit quod predictus Sampson se fecit essoniari ad unum comitatum et ad alium comitatum comparuit et ibi diem cepit cum eodem Roberto ad concordiam inter eos faciendam. Et quia predicti Sampson et Matillis cognoscunt quod eum implacitauerunt in comitatu, et quia recognitum est quod predicta Matillis est soror ipsius Roberti, consideratum est quod assisa mortis antecessoris non iacet, et ideo Robertus inde sine die et Sampson et Matillis perquirant se si uoluerint etc.

1790. [3]Assisa summonita fuit utrum tres acre terre cum pertinenciis in Wengham sit[4] laicum feodum Walteri Coc uel libera elemosina pertinens ad ecclesiam de Wengham. Et Walterus uenit et recognouit quod pater eius fuit seisitus de nobilitate illius terre quam nunc petit in dominico et quod nunquam fuit seisitus de terra illa. Et ideo consideratum est quod assisa non iacet et perquirat se si uoluerit. Et ita consideratum est de Johanne Coc qui tulit simile breue etc.

> Nota quod cadit assisa utrum ubi petens petit per assisam terram ubi antecessor nunquam fuit in seisina nisi de reddita[5].

PLACITA ET ASSISE CAPTE IN COMITATU NORFOLKIE CORAM H. DE BURGO TUNC CAPITALI JUSTICIARIO, M. DE PATTESHULLA ET SOCIIS SUIS ANNO REGIS HENRICI SEXTO.

1791. Nor'. Assisa uenit recognitura si Hugo Canard, Ernulphus Buchard, Rogerus et Adam de Cantiley iniuste etc. disseisiuerunt Matheum Capellanum de libero tenemento suo in Castre etc. Et nullus eorum uenit, ideo capiatur assisa per defaltam. |

[1] Sic, A., c [illegible] *ult.*
[2] Bracton, f. 274, cites this case.
[3] A m. 15 d.
[4] Corr. [illegible], A.
[5] See Br. f. 286 b.

Juratores dicunt quod quidam Robertus Vicarius ecclesie de Castre dedit terram illam scil. tres acras de terra ecclesie Matheo tenendas de ecclesia. Post mortem uero predicti Roberti per magnum tempus uenerunt Canonici de Gurnay[1] et predicti iiij. eum disseisinuerunt sicut breue dicit, ita quod Canonici feoffauerunt eosdem Hugonem et alios. Et ideo consideratum est quod Matheus habeat seisinam suam, et alii in misericordia etc. [364 b.]

2 Assisa uenit recognitura si Willelmus filius Lucie et tales etc. iniuste et sine iudicio disseisinuerunt Ricardum filium Thurstani de libero tenemento suo in Hulmo post ult' etc. Et Willelmus et alii ueniunt et bene concedunt assisam.

Juratores dicunt quod Rannulfus pater predicte Mabilie[2] tenuit sex acras terre in maritagium cum uxore sua, et inde dedit predicto Willelmo in maritagium cum eadem Mabilia unam acram terre et dim. et promisit eis residuum post mortem suam. Postea uero remansit idem Rannulfus in seisina de iiij. acris terre et dim. et tenuit cum eo Iuettam filiam suam sororem predicte Mabilie. Et tandem uenit predictus Ricardus et illam per uoluntatem Rannulfi desponsauit et cum eo fuit tota uita Rannulfi. Defuncto Rannulfo, uenit predictus Willelmus et tantum locutus fuit cum capitali domino quod concessit ei iiij. acras terre illas predictas et dim., et hoc fuit in estate. Postea uenit Ricardus cum ui sua in autumpno et fecit metere blada. Et Willelmus cum ui sua illa amouit super aliam terram et aliud feodum. Et Ricardus uel de nocte uel de die bladum asportauit. Postea uero ad tempus seminacionis uenit Willelmus et arauit et seminauit terram illam, et Ricardus postea uenit et rearauit et reseminauit terram, et in autumpno uenerunt ambo et uterque asportauit de blado et quantum potuit, et tercio anno uenit Willelmus et seminauit totam terram et asportauit totum bladum, et iiij^to^. anno similiter, unde dicunt quod nesciunt quis eorum fuit in seisina ut de libero tenemento, set bene dicunt quod Rannulfus obiit seisitus ut de feodo.

[1] Gaille Fontaine Abbey, in diocese of Rouen. Monast. v. 6, p. 1088.

[2] Wife of William and one of the deforceants indicated above by *tales*.

Et quia Willelmus habuit seisinam per capitalem dominum et Ricardus nichil habuit nisi per forciam suam sine warant[illegible], consideratum est quod Ricardus nichil capit per hanc assisam, quia nullum warantum habet de seisina sua, et sit in misericordia pro falso clamore, et eciam seminauit super [illegible][1] Walteri.

1793. Assisa uenit recognitura si Walterus de Ingeham, Albreda mater ipsius Walteri et tales etc. iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Petrum, Bartholomeum, Willelmum et Hugonem filios Joscelini et Mirabellam filiam Radulfi de libero tenemento suo in Waytenesham post ult' etc.

Et omnes uenerunt preter Walterum qui languidus [illegible] Et Willelmus de Waxtonesham balliuus Albrede et [illegible] dicunt quod assisa non debet inde fieri, quia eandem terram recuperauit ipsa alias coram insticiariis ultimo itinerantibus per iudicium curie uersus ipsum Joscelinum ut illam que pertinebat ad dotem suam, quam habuit ex dono Johannis de Ingham quondam uiri eiusdem Albrede, et quam Willelmus Boterelle secundus uir suus concessit predicto Goscelino patri ipsorum Petri et aliorum, et inde ponit se super recordum curie.

Et Petrus et alii dicunt quod tempore quo ipsa Albreda implacitauit ipsum Goscelinum patrem suum idem Goscelinus nullam inde seisinam habuit, quia ipsi fuerunt inde in seisina annis et diebus ante tempus illud, et petit[2] iudicium si potuit[3] terram eorum perdere, et quod ita sit pon' se super patriam.

Et alii dicunt quod tempore illo aduocauit Joscelinus terram illam ut suam, et uenit in curia et peciit uisum et habuit et postea illam in curia per iudicium curie amisit, et bene ponunt se super iuratam quod Joscelinus tunc temporis fuit in seisina de terra illa ut de libero tenemento suo, et non filii sui. Et Petrus similiter et alii ponunt se super etc.

Juratores dicunt quod Goscelinus tenuit terram illam de quo placitum fuit inter eum et Albredam ut de libero tenemento suo, et quod Petrus et alii nullam inde aliquam

[1] [illegible]
[2] Sic
[3] Whether Joscelin could lose land which belonged to his sons.

tempore habuerunt seisinam. Et ideo ipsi in misericordia pro falso clamore et alii inde quieti. Infra etatem sunt et clerici etc.

Assisa uenit recognitura si Alanus de Stokeby iniuste et sine iudicio disseisiuit Willelmum Mauclerc de libero tenemento suo in Stokeby post ult' etc. Et Alanus bene concedit assisam etc.

Juratores dicunt quod quidam Andreas tenuit unam terram terre unde hec assisa etc. in feodo de Willelmo predicto. | Defuncto Andrea qui fuit bastardus sine herede [264.]
de corpore suo, uenit Alanus et arauit terram illam et seminauit de auena, et statim uenit Willelmus et iterum arauit terram illam et illam seminauit de pisis, et Alanus postea asportauit uestituram. Set bene dicunt quod Alanus nullam actionem habuit capiendi terram illam, immo Willelmus fuit in seisina de feodo illo et terra debuit ad eum reuerti ut eschaeta sua pro defectu heredis. Et ideo consideratum est quod Willelmus sit in misericordia pro falso clamore[1], et Alanus qui intrusit se in terram illam sit in misericordia, et terra reuertatur ad eundem Willelmum ut eschaeta sua.

Assisa uenit recognitura si Walterus filius Elie de Simdlinges et Agnes mater eius iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Rogerum de Gessinges de libero tenemento suo in Simplinges post ult' etc. Et Walterus uenit et bene concedit assisam. Et Agnes non fuit inuenta. Et ideo capiatur assisa.

Juratores dicunt quod ipsi non disseisiuerunt eum sicut breue dicit, quia Walterus semper fuit in seisina illius terre postquam Dom. J. Rex iter arripuit in Hiberniam et ante. Et ideo Walterus et Agnes inde quieti et Rogerus in misericordia pro falso clamore etc.

Assisa uenit recognitura si Matheus de Gunetona et Isabella uxor eius iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Priorem de Hikelinge de libero tenemento suo in Castre post ultim' etc. Et Matheus uenit et bene concedit assisam.

Juratores dicunt quod duo homines tenuerunt unum

[1] Alan was the first to enter, so he was no disseisor but an intruder, or (according to terminology of later days) abator.

mariscum de Roberto de Castre per xvj. sol. per ann., et in infirmitate sua ita tamen quod fuit itinerans mandauit idem Robertus homines illos, et unum illorum primo cum seruicio suo dedit Priori predicto et fecit ipsum facere eidem Priori fidelitatem in presencia sua, et postea secundo misit alterum ipsorum hominum ad eundem Priorem et precepit ei quod faceret eidem Priori fidelitatem et ei redderet seruicium suum, et idem Prior per donum illud fuit in seisina de seruicio illorum donec predictus Matheus eum inde disseisiuit. Et ideo consideratum est quod Prior recuperauit seisinam suam de redditu illo et Matheus in misericordia etc.

1797. Assisa uenit recognitura si Willelmus filius Roberti iniuste etc. disseisiuit Henricum de Dockinge de libero tenemento suo in Dockinge post ult' etc. Et Willelmus uenit et bene concedit assisam.

Juratores dicunt quod assisa arramiata fuit de vj. acris terre unde dicunt quod contencio fuit inter eos de hereditate eorum que fuit partibilis, ita quod idem Willelmus imposuit eidem Henrico quod habuit plus terre quam ipsum habere contingebat, et tandem per amicos qui inter eos tractauerunt de pace conuenit inter eos quod idem Henricus dedit eidem Willelmo predictas sex acras terre, per sic quod residuum tenere possit in pace, et inde seisinam fecit eidem Willelmo, et Henricus postea per magnum tempus penituit se de dono suo, et arauit terram illam et seminauit, et Willelmus postea bladum asportauit et remansit semper in seisina, unde dicunt quod non disseisiuit eum iniuste quia per bonam uoluntatem suam et per concordiam illam terram ei dederat. Et ideo Henricus nichil capiat per hanc assisam et sit in misericordia pro falso clamore etc.

1798. Assisa uenit recognitura si Hugo filius Swenild' et alii etc. iniuste disseisiuerunt Agnetem de Salle et Emmam
Nota.[1] sororem eius de libero tenemento suo in Salle post ult' etc. Et Hugo et alii ueniunt et bene concedunt assisam, quia ipse nunquam habuerunt seisinam. Preterea dicunt quod predicta Emma habet[2] uirum qui utlagatus est per preceptum iusticiarum

[1] Bracton, f. 212 b, cites this case anonymously as from Pateshull's Norfolk eyre, A. R. 10.

[2] *habet* interl. by annotator.

riorum ultimo itinerancium scilicet Willelmum nomine, et etunt iudicium si debeant ad hoc breue respondere. Dicunt iam quod terra quam uir suus tenuit fuit in manu Dom. egis per j. annum et j. diem, et postea reddita capitali omino, et ideo nolunt respondere nisi curia considerauerit.

Et Emma et Agnes cognoscunt quod reuera Willelmus ir eiusdem Emme fuit utlagatus et quod nesciunt si sit ortuus uel uiuus. Et ideo consideratum est quod alii non spondeant ad hoc breue priusquam sciatur utrum Willelmus t mortuus nec ne. Et quia nulla fit diuisio in breui de mento, Agneti non respondeatur ad hoc breue, et ideo ne die etc.

Assisa uenit recognitura si Simon filius Petri pater Petri ui est infra etatem fuit seisitus in dominico suo ut de feodo quinque acris terre etc. in Tylneye die quo etc., et si etc., nde Reginaldus Bulloc tenet tantum etc. | et Laurencius [[illegible]] yde tantum etc. Et Reginaldus non uenit etc. set se soniauit. Et essonium non iacuit quia Petrus est infra tatem[1], et ideo etc. Et Laurencius uenit et uocat inde ad arantum predictum Reginaldum. Habeat eum etc. per uxilium curie. Nota.

Ricardus de Frechingefeldia peciit uersus Radulfum de tokes xv. acras terre cum pert. in Fretona ut ius suum, ita uod idem Radulfus in comitatu posuit se in magnam assisam om. Regis uersus eundem Ricardum etc. Et super hoc enit idem Radulfus et dicit quod reuera posuit se in magnam assisam et adhuc ponet si curia considerauerit quod ssisa debeat procedere super finem factum inter antecessores ios et quemdam Alexandrum de Draytona. Et profert irographum quod factum fuit etc. apud Londoniam xxx°. nno Regis Henrici secundi, et quod testatur quod idem A. xander recognouit unam carucatam terre in Frechenetona ius Henrici filii Ricardi et Eue uxoris eius auie istius Radulfi et illam eis et heredibus suis remisit in perpetuum. Et [illegible] idem Ricardus nec aliquis[2] tunc clamium apposuit pe[illegible] iudicium si debeat super finem illum respondere.

Et Ricardus uenit et dicit quod bene potest esse quod

[1] Br. f. 340 b. [2] Supply *alius*.

finis fuit factus sicut predictum est, set finis ille non debet ei nocere, quia eo tempore quo finis factus fuit, fuit ipse infra etatem et in Hibernia et inde producit sectam etc.[1] Et Radulfus non potuit hoc dedicere, et ideo procedat assisa quia nichil clamat[2] ex parte eiusdem Alexandri. Et Radulfus de Cham et alii etc. quatuor milites summoniti ad eligendum xij. milites inter eosdem Ricardum et Radulfum etc. [illegible] idem Radulfus qui tenens est posuit se in magnam assisam et peciit recognicionem fieri quis eorum maius ius habeat in terra illa, uenerunt et elegerunt tales etc. Dies datus [illegible] etc. Concordati sunt et habent cirographum etc.

1801. Assisa uenit recognitura si Adam Parmentarius et Rogerus filius Johannis iniuste et sine iudicio disseisiuerunt Robertum filium Willelmi de Birlingham de libero tenemento suo in Birlingham post etc. Et Adam et Rogerus ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri, quia idem Adam xx. annis transactis cepit terram illam in maritagium cum uxore [illegible] et habuit de ea pueros. Defuncta uero uxore eius tenuit [illegible] in terra illa, ea racione quod habet puerum de uxore [illegible] Et tunc uenit Robertus et eiecit eum, et ipse non tenuit [illegible] disseisitum immo recepit terram illam, et adhuc ita tenet. [illegible] nichil clamat nisi in uita sua tantum. Et Robertus [illegible] totum cognoscit, et ideo alii sine die et Robertus in misericordia.

1802. Assisa uenit recognitura si Nicholaus filius Rogeri et tales etc. iniuste etc. disseisiuerunt Clariciam que fuit uxor Rogeri de Bosco etc. de libero tenemento suo in Shepedham post ult' etc. Et Galfridus unus[3] etc. uenit et non uult sequi cum sociis suis, et ideo ipse et plegii sui de prosequendo in misericordia. Et alii sequuntur. Et Nicholaus et Johannes ueniunt et dicunt nichil quare assisa remaneat, et alii non sunt inuenti, et ideo capiatur assisa. Juratores dicunt quod ipsi non disseisiuerunt eam sicut breue dicit, quia ipsi numquam inde seisiti fuerunt, et ideo alii[4] inde sine die, et alii[5] in misericordia pro falso clamore etc.

[1] Ex. f. 10 b.
[2] Richard.
[3] A plaintiff not named above.
[4] Deforciants.
[5] Plaintiffs.

a uenit recognitura si Bartholomeus de Waterdena
ogeri fuit seisitus in dominico etc. unde Rogerus
llelmi tenet tantum etc. et Haroldus tantum etc. et
ntum etc. Et Aluina uenit et dicit quod tenet
lam in dotem unde predictus Rogerus est warantus
nde uocat eum ad warantum, et Rogerus ei warenti-
ichil dicit quare assisa remaneat. Et Haroldus non
. apparuit in curia post aduentum iusticiariorum
tatum est, et ideo uersus eum capiatur assisa per
'. Juratores dicunt quod Bartholomeus obiit
te., et quod Rogerus est proximus heres. Et ideo
eisinam etc., et Rogerus filius Willelmi in miseri-
faciat escambium predicte Aluine etc.

a uenit recognitura si Jacobus seruiens de Elynham
alii tales etc. iniuste et sine iudicio prostrauerunt
fossatum in Gatelegha ad nocumentum liberi
i Radulfi de Gattelegha in eadem uilla post ultim'
omnes ueniunt et dicunt quod assisa non debet
i, quia quando fossatum illud inceptum fuit reuera
. prostrauerunt eo quod leuatum fuit in communa
linham et de Gatelegha[2], et ideo non prostrauerunt
atum iniuste.

Radulfus cognoscit quod reuera ipsi habuerunt ibi
um, set iniuste, quia nichil ei faciunt quare com-
habere debeant. Et quia hoc cognoscit, et preterea
statim prostratum fuit ut cognoscunt hinc inde,
tum est quod nulla fiat assisa. Et ideo Radulfus in
dia pro falso clamore et alii inde sine die etc. |

a uenit recognitura si Galfridus de Reddenhale [266.]
llelmi de Reddenhale fuit seisitus in dominico suo
do etc. de xxxv. acris terre cum pert. in Reddenhale
te., quam terram Willelmus de Sabestona, Mabilia
nt. Qui ueniunt et dicunt quod assisa non debet
i, quia Gaufridus de cuius morte clamat terram
nc uiuit et est in partibus transmarinis cum Simone
etord', et ideo non debet assisa procedere.

[1] ...note ... Bracton, from the Norfolk eyre of A. R. 10.
[2] ... the case ... remains ... Gately and Elmham.

Et Willelmus dicit quod credit ipsum esse m nullam sectam producit. Post uenit Willelmus et reuera non credit quod pater suus sit mortuus, ueritatem inde scit, et petit quod possit recede suo, et habet licenciam, et ideo alii sine die etc.

1806. Assisa uenit recognitura si Ricardus filius Willelmus filius eius et tales etc. iniuste etc. di Thomam de Becham de libero tenemento suo post ult' etc. Et Ricardus et alii ueniunt et disseisinam, quia idem Thomas non tenuit ei qua uencionem de estouerio eiusdem Ricardi inuenie Thomas habeat seisinam suam et alii in misericö uenit Thomas et concedit ei tantum per annum e

1807. Assisa uenit recognitura si Alexander de S Roberti fuit seisitus in dominico suo ut de fe acris terre etc. in Sheltona die etc., quam terram Fich et Basilia uxor eius[1]. Et ipsi non ueniunt est per balliuos Dom. Regis et per omnes iurator fuerunt in curia et quod eos uiderunt coram be eis locuti fuerunt. Et recesserunt sine licencia, i assisa per defaltam eorum. Juratores dicunt quo ita obiit seisitus sicut breue dicit et post ten ideo Robertus habeat seisinam suam, et Joscelinu cordia etc.

DE ITINERE M. DE PATTESHULLA ET S SUORUM COMITATU NORFOLKIE AN HENRICI FILII REGIS JOHANNIS

1808. Fleg. Assisa uenit recognitura si Willelmus clericus Robertus, Ricardus et Reginaldus filii sui iniuste uerunt Ricardum de Brom de libero tenemento s

[1] Supply *tenent*.

[2] Rot. Cl. vol. 2, p. 213. Pateshull and others were commissioned for an eyre in Kent, Essex, Hertford, Norfolk, Suffolk, to begin at Canterbury 15th Sept 1227. The marginal venues are mostly hundreds in Norfolk; Flegg, Brothe ditch, Happing, Cla Greenhoe, Blofield, S Humbleyard, Guiltcro Holt, Loddon Freebrid Gallow, Forehoe.

post ult' etc. Et Willelmus mortuus est, et Robertus filius suus uenit et cognoscit quod tenet totam terram illam scil. j. acram et dim. et bene concedit assisam.

Juratores dicunt quod Robertus nunquam disseisiuit eum, quia idem Ricardus nunquam habuit inde seisinam. Et ideo consideratum est quod Robertus et alii eant inde quieti et Ricardus etc.

Assisa uenit recognitura si Willelmus de Pinkenye iniuste etc. disseisiuit Johannem le Poure de libero tenemento suo in Tattessete post ult' etc. Et Willelmus uenit et bene concedit assisam. Brothercros.

Juratores dicunt quod mater ipsius Johannis tenuit terram illam in dotem et eam dimisit ad terminum cuidam Radulfo ad uitam suam, et Radulfus obiit seisitus de terra illa, et post eum tenuit Michael filius suus terram illam donec idem Johannes eum implacitauit in curia cristianitatis, et interim uenit idem Michael et terram illam dedit predicto Willelmo, unde predictus Johannes nullam habuit seisinam, et ideo dicunt quod predictus Willelmus non disseisiuit eum iniuste. Et ideo consideratum est quod Willelmus inde sine die, et Johannes in misericordia.

9. Henricus de Stocke optulit se iiij^to. die uersus Willelmum de Stocke de placito quod esset auditurus recordum et iudicium suum de loquela que fuit coram iusticiariis apud Couentriam inter ipsum Henricum petentem et ipsum Willelmum tenentem de duabus partibus j. uirg. terre cum pert' in Westm', unde loquela inde remansit sine die occasione bastardie quam idem Henricus obiecit predicto Willelmo, et unde idem Henricus profert litteras patentes Dom. Couentrensis Episcopi que testantur quod idem Willelmus post citacionem ei factam transtulit se ad partes transmarinas, per quod non potuit inquisicionem facere de eiusdem legittimacione etc. Et Willelmus non uenit etc. et terra capta fuit in manum Dom. Regis pro defalta quam fecit apud Westmonasterium tali die etc. Et uicecomes misit breue et mandauit quod summonitus fuit etc. Et ideo consideratum est quod Henricus recuperauit seisinam suam et Willelmus Warr.

Nota quod ille cui obiecta est bastardia et dicit se esse legittimum non potest exire de regno antequam se probauerit legittimum[1].

Nota.

[1] Bracton, f. 420, cites this case.

in misericordia. Breue Episcopi in thesauro. Et sciendum quod post citacionem non potuit exire de regno antequam probasset se legittimum etc. |

[298 b.] 1811. Olina filia Alani summonita fuit ad warentizandum Johanni filio Iwani xxx. acr. terre cum pert. in Shar[illegible] quas tenet et de ea tenere clamat, et unde cartam Alani filii Jordani patris ipsius Oline cuius heres ipsa est habet etc. unde predictus Johannes questus fuit quod predicta Olina non permittat eum habere faldam suam super eandem terram et profert cartam predicti Alani que testatur quod ipse et Maria mater sua et alii concesserunt predicto Iwano totam terram patris sui tam illam de Ouertona quam aliam in feodum et hereditatem perpetuam.

Et Olina uenit et dicit quod non debet ei warentizare, quia idem Johannes non est heres predicti Iwani, quia idem Johannes fuit filius cuiusdam diaconi et bastardus, set Robertus filius Willelmi nepos ipsius Johannis est heres ipsius Iwani, et ideo non uult warentizare nisi curia considerauerit.

Et Johannes dicit quod est heres ipsius Iwani, et bene patet quia in curia Dom. Regis Ricardi implacitauit ipse Robertum Dinant per finem factum in curia eiusdem Regis de eadem terra per cirographum quod profert et quod hoc testatur.

Et Olina dicit quod hoc non debet ei nocere, quia Alanus dedit terram illam Iwano tantum, et nulla mencio facta est in carta de heredibus ipsius Iwani, et petit iudicium si debeat warentizare desicut nulla facta est mencio de hereditate in carta. Ad cartam quam profert sub nomine Roberti filii Johannis uiri ipsius Oline et sub nomine Oliue dicit quod non tenetur warentizare quia uir suus in uita sua uoluntatem suam facere posset de omnibus terris suis quam eis[1] contradicere non potuit.

Et quia non continetur in carta quod donum factum erat nisi tantum Eudoni[2] et non heredibus suis, nec mencio fit de heredibus, consideratum est quod non tenetur warentizare et ideo Olina recedat quieta de warentizacione, et Johannes in misericordia etc.

[1] Corr. ei. [2] Corr. Iwano.

nit recognitura si Hamon Cheure et tales iniuste erunt Hamonem filium Wlwini de libero tene- Wittingeshete post ult' etc. Et Hamon Cheure t, et alius non fuit inuentus, et Hamo nichil ssisa remaneat. Post uenit Hamon et dicit quod mon filius Wlwini est uillanus, et inuenit plegios ndo scil. Heruicum de Stanho et Thomam es datus est eis, et tunc habeat predictus Hamon suam. Lessdis.

illum uenit Hamo Cheure et produxit quemdam nculum ipsius Hamonis filii Wlwini, qui dicit mo est[1]. Producit eciam quemdam filium amite nis, qui dicit quod liber est. Producit eciam lium predicti Wlrici qui dicit similiter quod st. Produxit eciam quosdam qui dicebant quod ubi parentes sui dederunt leganciam pro feminis t huiusmodi. Et Hamon filius Wlwini producit Willelmum de Fakeham filium amite sue ex qui dicit quod liber est. Producit eciam tales quod liberi sunt. Et quia idem Hamon nullam icit de uillenagio, et alter Hamon sectam habet de libertate sua, consideratum est quod idem s Wlwini recuperauit seisinam suam ut liber non in misericordia etc. Dampnum etc. Nota de exceptione uillenagii contra assisam noue disseisine, et quod probatio libertatis disseisiti cadit in assisam noue disseisine per parentes[1].

s de Auges petit uersus Simonem le Bigod n medietatis ecclesie de Pallinge ut ius suum, pater suus fuit seisitus ut de feodo et iure Regis, ita quod presentauit quemdam Robertum candem ecclesiam, qui ad presentacionem suam s et cepit inde expleta ad ualorem etc., et hoc ut curia etc. Happing.

n uenit et defendit ius suum et ponit se in sam, et petit recognicionem fieri utrum ipsorum

· hoc uenit Prior de Ikelinge, et dicit quod

k of the alleged villein ve his villein status,

[1] i.e. *probatio libertatis disseisiti per parentes cadit in assisam.* See Br. f. 199 § 4.

Bartholomeus de Benham habuit aduocacionem illam, et terram ad quam aduocacio illa pertinet, et dedit [illam aduocacionem[1]] domui de Ikelinge, et postea uendidit terram Comiti Rogero le Bigod, de cuius dono predictus Simon habet terram illam, et profert cartam eiusdem Bartholomei que donum illud testatur [de aduocacione].

Et Simon dicit quod habet terram illam ex dono predicti Comitis, et habet cartam quam idem Bartholomeus fecit predicto Comiti de predicta terra cum aduocacione predicte ecclesie, et petit diem habendi cartam. Et habet. Dies datus est eis etc. Et Bartholomeus summoneatur quod sit ad predictum diem ad cognoscendum quam cartam prius fecit et quam cartam warentizare uoluerit etc. |

[267.] Ad diem illum uenit Bartholomeus et cognouit quod carta Prioris de Ikelinge prius facta fuit quam carta ipsius Simonis et illam warentizat. Et Simon presens fuit et remisit et quietum clamauit totum ius suum predicto Priori et dicit quod nunquam fuit in seisina et quod nunquam presentauit ad predictam ecclesiam. Et quia carta ipsius Prioris prius facta fuit quam carta ipsius Simonis, et idem Simon remisit etc., consideratum est quod Prior est in seisina et Willelmus de Auges perquirat se uersus eum si uoluerit et sit in misericordia pro falso clamore etc.

1814. Cyauering. Assisa uenit recognitura si Willelmus de Suffordia et Reginaldus de Suffordia iniuste etc. disseisiuerunt Willelmum Scissorem de libero tenemento suo in Lodenes post ult' etc. Et Willelmus uenit et concedit assisam, et Reginaldus non uenit et nescitur quis ipse est etc.

Juratores dicunt quod pater predicti Willelmi Scissoris fuit uillanus Rogeri patris predicti Willelmi de Suffordia et tenuit de eo in uillenagio tota uita sua, et post mortem suam uenit idem Rogerus et dedit [W. Scissori[2]] j. mesuagium et j. acram et j. rodam terre tenendam libere pro una marca quam Willelmus Scissor ei dedit, ita quod debuit tenere terram illam pro viij. den. per annum et pro forinseco seruicio, et ita tenuit idem Willelmus Scissor terram illam et

[1] Words in brackets inserted by annotator.

[2] By annotator.

nesuagium tota uita ipsius Rogeri, et post decessum ipsius Rogeri uenit idem Willelmus Scissor ad predictum Willelmum le Suffordia et ad matrem suam et dedit eis v. sol. per sic quod posset terram illam tenere sicut prius illam tenuit, et terram illam ita tenuit donec predictus Willelmus de Suffordia eum iniuste disseisiuit. Et ideo consideratum est quod predictus Willelmus Scissor recuperauit seisinam suam etc. Nota quod filius uillani recuperat per assisam noue disseisine terram quam pater suus tenuit in uillenagio, quia dominus uillani illam dedit illi suo per cartam suam etiam sine manumissione[1].

Nortgreneho.

Assisa uenit recognitura si Willelmus le Burginlun et alii tales etc. iniuste etc. disseisiuerunt Alexandrum de Omnibus Sanctis de libero tenemento suo in Naringe post ult' etc. Et nullus eorum uenit, set Clemens Capellanus balliuus dicti Willelmi uenit et nichil dicit etc. Et alii non fuerunt attachiati, et Hubertus de Victona seruiens hundredi dixit quod non attachiauit eos quia tenuerunt de ecclesia, et ideo a misericordia.

Juratores dicunt quod quidam Goscelinus de cuius dono predictus Alexander clamat terram illam non habuit terram illam nisi ad terminum uite sue de persona eiusdem ecclesie reddendo per ann. vj. den., et temporibus illis fuit idem Alexander balliuus suus et seruiens, et tunc prolocutum fuit quod predictus Joscelinus debuit[2] terram illam predicto Alexandro, set Joscelinus obiit inde seisitus, et statim post mortem suam uenit idem Willelmus et incontinenti posuit se in terram illam, unde dicunt quod Alexander nunquam fuit inde seisitus. Et ideo consideratum est quod Willelmus inde quietus et Alexander in misericordia etc.

Assisa uenit recognitura si Jacobus de Sumertona et tales etc. iniuste etc. disseisiuerunt Brianum de Sumertona de libero tenemento suo in Sumertona, post ult' etc. Et Jacobus et alii uenerunt et bene concedunt assisam. Fleg.

Juratores dicunt quod Ricardus pater predicti Jacobi tenuit terram illam sicut feodum suum, et habuit quamdam mulierem in domo sua ex qua habuit Brianum et tres alios pueros in suinecagio, et postea desponsauit ipsam mulierem

[1] Br. f. 192 b. According to Bracton there would be no manumission implied in this gift, for no mention is made of the donee's heirs. Nevertheless the donor can not eject the donee.

[2] Supply *dare* (?). A cross over *debuit* and another in the margin seem to note a mistake.

et genuit de ea predictum Jacobum et obiit ante nacionem ipsius Jacobi, et post mortem ipsius Ricardi sorores ipsius Ricardi posuerunt se in terram illam, et postea nato predicto Jacobo uenit capitalis dominus feodi et locutus fuit cum sororibus ipsius Ricardi de hoc quod se intruserant in terram illam, et tunc uenerunt sorores et reddiderunt predicto Jacobo terram illam et dederunt domino pro transgressione illa x marcas, et idem dominus tradidit tunc terram illam matri ipsius Jacobi in custodia cum ipso Jacobo, et Jacobus semper remansit in custodia matris sue cum terra illa usque ad etatem suam, ita quod idem Brianus nichil habuit de terra illa nisi quod fuit in domo illa cum matre sua ut famulus suus. Et ideo consideratum est quod Jacobus et alii inde quieti, et Brianus etc.

1817. Assisa uenit recognitura si Galfridus de Hemelingetona
Blofeld. auunculus Bartholomei de Stiuekeye fuit seisitus in dominico suo de xl. acr. terre etc. in Sutwalesham die etc., et si etc. quam terram Reginaldus Abbas S. Benedicti de Hulmo tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ipse non tenet terram illam, nisi ad terminum de Alexandro de Bassingburnia cuius terra illa est etc. Et ideo non uult respondere nisi curia consideraverit. |

[287 b.] Et Bartholomeus dicit quod hoc non debet ei nocere, quia statim post mortem predicti Gaufridi predictus Abbas cepit terram illam in manum suam, et semper postea illam tenuit ita quod nunquam fuit extra seisinam, nec idem Alexander unquam inde habuit seisinam, set bene potest esse quod idem Abbas tenetur eidem Alexandro in x. libr. per annum de camera sua. Concordati sunt etc.

1818. Assisa uenit recognitura si Walterus de Wultertona pater
Constab. Willelmi de Wultertona fuit seisitus in dominico suo etc. de uno mesuagio cum pert. in Edinctorpe die etc., et si etc. quam terram Galfridus Prat et Margeria uxor eius tenent. Qui ueniunt et dicunt quod non obiit inde seisitus, et inde petunt assisam.

Nota quod non valet donatio facta in languore unde moritur licet per xv dies et quia non capit expleta[1].

Juratores dicunt quod predictus Walterus in languore quo obiit circa viij dies ante mortem suam fecit quandam

[1] See Br. f. 40.

cartam Margerie sorori sue et mesuagium illud ei dedit, set ipsa nulla expleta inde cepit in uita ipsius Walteri nisi tantum quod cepit homagium. Et quia donum illud fuit factum in languore, et ipsa nulla expleta inde cepit in uita ipsius Walteri, Consideratum est quod Willelmus recuperauit seisinam suam, et Galfridus in misericordia etc.

Radulfus de Marisco posuit se in magnam assisam Dom. Regis in comitatu de consuetudinibus et seruiciis que Thomas Bardulphe petit uersus eum, unde idem Thomas exigebat ab eodem Radulfo quod redderet ei de uillenagio per annum xix. den. et aruram trium dierum et messuram trium dierum ad custum ipsius Thome, et gersonam pro filia sua maritanda et unam gallinam ad Natale et tot oua ad Pascha et tallagium et quod sit prepositus suus, et unde predictus Radulfus ei non cognouit nisi predictum redditum et araturam et messuram. Set quia illa sunt seruilia et ad uillenagium spectancia et non ad liberum tenementum, consideratum est quod magna assisa non iacet inter eos, set fiat inquisicio per xij. tam milites etc., ad recognoscendum si debeat predictas consuetudines et seruicia etc. Post uenit Radulfus et cognoscit omnes predictas consuetudines etc. Et ideo consideratum est quod Thomas recuperauit seisinam suam de predictis etc. Spikesworth.

Assisa uenit recognitura si Walterus de Hingham iniuste etc. disseisiuit Willelmum de Age de communa pasture in Pallinge que pertinet ad liberum tenementum suum in eadem uilla post ult' etc. Et Walterus uenit et concedit assisam, et dicit quod Willelmus nunquam habuit inde seisinam nisi dum idem Walterus fuit infra etatem et in custodia etc. Happing.

Juratores dicunt quod predictus Walterus non disseisiuit eundem Willelmum iniuste, quia pater ipsius Walteri et antecessores sui semper potuerunt terram illam excolere et inde facere uoluntatem suam sine aliqua communa quam ipse uel alius ibi haberet, set reuera dum idem Walterus fuit in custodia habuit idem Willelmus aliquando communam per custodem. Et ideo consideratum est quod Walterus inde quietus et Willelmus in misericordia pro falso clamore etc.

1821. Lavenden. Assisa uenit recognitura si Robertus Frost de Ho pater Juliane, Matillidis, Sarre et Margarete fuit seisitus in dominico suo etc. de xviij. acr. terre cum pert. in Ho etc., quam terram[1] Willelmus de Glouecestria et Isobella uxor eius tenent terciam etc., et Thomas filius Isobelle duas partes. Qui ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri quia Walterus Parlet quondam uir predicte Margarete et ipsa Margareta alias in curia Dom. Regis coram Galfrido de Boelande et sociis suis iusticiariis itinerantibus tulerat assisam mortis antecessoris de tota terra illa uersus predictum Thomam et predictam Isobellam, ita quod per finem factum et per cyrographum, quod proferunt et quod hoc testatur, remisit totum clamium suum pro duabus marcis in perpetuum. Et Margareta non potest hoc dedicere. Et ideo consideratum est quod Thomas et Isobella eant quieti de parte ipsius Margarete. Et quia Thomas cognouit quod coram iusticiariis quando finis ille factus fuit dictum fuit quod ipsa Margareta sorores habuit, consideratum est quod respondeat de tribus partibus aliarum sororum etc. [Quia clamium publice non apponerent[2].]

Et Thomas dicit quod assisa non debet inde fieri quia predictus Robertus pater earum non obiit seisitus de terra illa, nisi tantum de tribus acris, et idem Robertus habuit duos filios Henricum et Rogerum, et Henricus duxit uxorem et habuit filium, et preterea Rogerus adhuc uiuit. Et Juliana, Matillis et Sarra dicunt quod pater ipsarum obiit seisitus de tota terra illa, et quod Henricus et Rogerus mortui sunt et nullum puerum habuerunt. Et ideo procedat [26 b.] assisa de tribus partibus duarum | parcium predicte terre quas duas partes predictus Thomas tenet.

Juratores dicunt quod predictus Robertus Frost obiit inde seisitus ut de feodo scil. de predictis tribus partibus duarum parcium xviij. acr. terre, et quod Juliana, Matillis et Sarra sunt propinquiores heredes ipsius Roberti, et quod predictus Henricus frater ipsarum nullam seisinam habuit de terra illa post mortem Roberti. Et ideo consideratum est

[1] Corr. cuius terre.

[2] By the annotator.

uod predicte Juliane[1] et alie recuperauerunt seisinam uam, et Thomas in misericordia etc.

Assisa uenit recognitura si Robertus Attehasse pater Margarete fuit seisitus in dominico suo etc. de l. acr. terre um pert. in Parua Gressingeham die etc., et si etc., quam erram Nicholaus filius Magistri Roberti de Hoctona tenet. Qui uenit et dicit quod non debet inde assisa fieri, quia bene otest esse quod predictus Robertus obiit inde seisitus, et abuit unum filium Umfridum nomine, qui post mortem uam fuit seisitus de eadem terra ut filius et heres suus, et ccidit quemdam capellanum, et fuit utlagatus, et postea aptus et imprisonatus et in prisona obiit, et petit inde udicium. Et Margareta hoc totum cognoscit preter utlagaionem. Et quia cognoscit seisinam Humfridi post mortem atris sui, consideratum est quod assisa non iacet, et ideo Nicholaus inde sine die, et Margareta in misericordia etc. [illegible]

Assisa uenit recognitura si Siwatus Norel pater Hugheline, que fuit uxor Willelmi Prest, Alicie et Mabilie fuit seisitus in dominico suo ut de feodo etc. de vij. acr. terre cum pert. in Plumstede die etc., et si etc., unde Adam filius Wluine qui dim. acr. inde tenuit obiit. Et Wimerus filius Presbiteri et tales etc. qui reliquam partem tenent ueniunt et dicunt quod predictus Siwatus non obiit seisitus nisi de medietate predicte terre, quia Osegotus frater suus tenuit alteram medietatem. Et Alicia et Mabilia non potuerunt hoc dedicere. Et ideo Wymerus et alii sine die et Alicia et Mabilia in misericordia pro falso clamore etc. [illegible]

Nota quod cadit breue per [illegible] obiit seisitus de medietate.

Johannes de Berefordia et Beatricia uxor eius petunt uersus Henricum de Pagraue et Ceciliam uxorem eius terciam partem xx. sol. redditus cum pert. in Totingtona ut dotem ipsius Beatricie. Et Henricus et Cecilia ueniunt et uocant inde ad warantum Henricum filium Willelmi, qui est in custodia Oliueri de Vallibus, et ideo Oliuerus summoneatur

Nota mulier recuperabit dotem non obstante minore etate warranti cum uocatus fuerit ad warantum saluo tamen here[de] [illegible] de warantia cum ad etatem peruenerit. Set hoc de redditu tenementorum et ita quod non sint ex hoc in dampno.[2]

[1] Corr. *Juliana*.

[2] See Br. f. 300. This may be a case of dos nominata. The dowager recovers against the tenants, whose claim against the infant vouchee is saved until he shall be of full age. The last words of the note seem to mean that it is out of the rent held by the tenants, Henry and Cecilia, that the dower is to come, but they are not to be losers as they will be able to recover a recompense hereafter. But the record hardly bears this interpretation.

quod habeat eum etc. Ad diem illum uenit Oliuerus et Henricus non uenit et est infra etatem. Et Oliuerus [illegible] sciuit dicere quare dotem non haberet. Et ideo consideratum est quod predicti Johannes et Beatricia recuperauerunt seisinam suam ut de dote ipsius Beatricie ad ualenciam [illegible] partis de redditu ipsius Henrici[1] usque ad etatem Henrici[2] saluo iure suo cum ad etatem peruenerit de warentia si [illegible] loqui uoluerit etc.

1825. Humbliard. Assisa uenit recognitura si Radulfus de Tiuilla et Bartholomeus Clericus iniuste etc. disseisiuerunt Philippum [illegible] Cunuers de libero tenemento suo in Intewode post ult.[3] Et Radulfus uenit et dicit quod reuera idem Philippus fuit in seisina dum fuit iudeus[4], et quod ipsum inde non disseisiuit, set habet seisinam per Dom. Regem per breue suum quod tale est, quod Dom. Rex mandauit uicecomiti Northfolk quod insticiarii ad custodiam iudeorum assignati liberarent Radulfo de Tyuilla terram que fuit Elye de Cheswis [illegible] postea facti cristiani in Intewode tenendam quamdiu Dom. Regi placuerit pro dim. marc. Profert eciam breue Henrici de Braybroc et insticiariorum ad custodiam iudeorum assignatorum in quo continetur quod terra quam Elyas de Cheswis iudeus qui modo est cristianus tenuit in Intewode de feodo Radulfi de Tyuilla liberata[4] Radulfo de Tyuilla per Magistrum Elyam de Dorsetia pro dim. marc., et testatur liberacionem Dom. Regis.

Et Philippus uenit et dicit quod tenuit terram illam dum fuit iudeus, et postquam fuit cristianus fuit in seisina de eadem terra donec predictus Radulfus eum eiecit de terra illa, ita quod per breue noue disseisine recuperauit seisinam suam coram insticiariis itinerantibus scil. G. de [illegible] etc.[5], et postea ut dicit per eundem est disseisitus.

Et Radulfus dicit quod eum non disseisiuit, set quod [illegible] habet seisinam suam per Dom. Regem per breue suum [illegible] quo facta est mencio, et sicut insticiarii iudeorum testantur per litteras suas. Et quia testatum est quod est in seisina

[1] [illegible]
[2] [illegible]
[3] [illegible]
[4] Supply est.
[5] See above, Case 1445.
[illegible]

per Dom. Regem, iudicium ponitur in respectum usque ad talem diem etc.

Postea apud Westmonasterium uenerunt insticiarii iudeorum et dicunt quod non tradiderunt predicto Radulfo terram illam nisi quousque percipisset inde dim. marc. quam eadem terra debuit pro debito iudeorum, et Radulfus tenuit eam per balliam illam per vj. annos et amplius. Et ideo consideratum est quod Philippus recuperauit seisinam suam, et Radulfus in misericordia, et Radulfus aquietet illam dim. marc., et satisfaciat ei de arreragiis suis etc.

Assisa uenit recognitura si Magister Ricardus persona ecclesie de Ruswrthe et tales[1] etc. iniuste etc. disseisiuerunt Adam de Ruswrthe de libero tenemento suo in eadem uilla post etc. Et Magister Ricardus persona obiit, et tales ueniunt et dicunt quod nichil clamant in gurgite illo unde disseisina facta fuit, et petunt iudicium desicut idem Magister Ricardus qui obiit disseisinam illam fecit et inde seisinam habuit, et ipsi nullam seisinam habuerunt, si ad hoc breue debeant respondere. Gillecros. Nota de breue habendo super successorem persone post disseisinam sicut super heredem.

Et predictus Adam non potuit hoc dedicere quin idem Ricardus esset capitalis disseisitor, nec quod ipsi etc. aliquam seisinam inde non habuissent. Consideratum est quod Willelmus et Hugo inde sine die et quod Adam nichil capiat per breue istud.

Et quia testatum est quod assisa noue disseisine araniata fuit et uisus terre ante obitum ipsius Ricardi factus, habeat aliud breue si uoluerit uersus successores ipsius Ricardi etc.

Assisa uenit recognitura si Eudo pater Walteri fuit seisitus in dominico suo etc. de xxxvj. acris terre cum pert. in Esterbergho die etc., et si etc., quam terram Rannulfus de Braham tenet. Qui uenit et dicit quod habet terram illam ex dono Comitis Hugonis le Bigod per cartam suam quam profert et que hoc testatur, et uocat inde ad warantum Rogerum filium et heredem ipsius Comitis, qui est infra etatem. Shorpham.

Et Walterus uenit et dicit quod carta non debet ei nocere quia quidam Willelmus de Toftes terram illam uendi-

[1] Apparently William and Hugh.

dit predicto Eudoni patri suo, ita quod ipse Eudo obii seisitus ut de feodo, et post mortem suam dum idem W fuit infra etatem et in custodia predicti Willelmi uen H. Comes et intrusit se in terram illam, ita quod pr Willelmus implacitauit eundem Comitem, et tandem t fecit idem Comes uersus eundem Willelmum quod Willelmus concessit ei ius suum, et petit iudicium occasione debeat assisa remanere.

Et post dicit Rannulfus salua warentia sua uersu dictum [Walterum[1]] quod predictus Eudo non obiit s ut de feodo, quia non habuit inde nisi custodiam de predicti Comitis Hugonis. Et ideo consideratum est assisa procedat, et si iuratores dicant quod [idem] Eud obiit seisitus ut de feodo, habeat iste W. seisinam su Rannulfus expectet usque ad etatem predicti Rogeri heredis predicti H. Comitis ut tunc habeat [Ram recuperare suum uersus eundem Rogerum de warentia.

Juratores dicunt quod non obiit seisitus ut de feo nisi sicut custos et seruiens Comitis etc. Et ideo Ran inde sine die, et Walterus in misericordia etc.

Nota pro Corbun quod etas non expectatur.[2]

[Ad hoc facit quod habetis de itinere M. de Pateshulla in c Suffolkie anno Regis Henrici xij. Assisa mortis si Rogerus de Gloc non expectatur etas heredis domini capitalis qui inde feoffauit duc heres fuit infra etatem, set capta fuit assisa saluo feoffato recuperar de escambio cum heres ad etatem peruenire t, et illud idem de iure ob dum si fiat alienatio post breue impetratum per uerum heredem, siu heres infra etatem fuerit uel plene etatis.]

1828. Walterus filius Roberti et plures alii etc. tulerunt de libertate sua probanda uersus Comitem Hugonem obiit et uersus Rogerum filium eius qui est infra et Et quia idem Rogerus est infra etatem nec potest pla de tali placito cum proprietatem iuris tangat, ideo sideratum est quod inquiratur per xij. de uisneto pr que seruicia et quas consuetudines predicti Walterus c

[1] Words in [] due to annotator.

[2] As to Corbun's case see above, case 1782. The annotator has here noted this in the margin and at a later time he added in the margin the case of Roger of Gloucester, which will be found at length in MS. b. Bracton cites the case of Ea Walter on f. 269 b and again 275, and on this latter oc cites it in immediate connectio the case of Roger of Gloucest

fecerunt Rogero Comiti Bigod et H. Comiti patri istius Rogeri. Et Dom. Rex illud idem per breue suum mandauit, quod tale fuit, quod iusticiarii diligenciam et consilium apponerent secundum consuetudinem[1] et legem terre ut homines Rogeri le Bigod facerent eidem Rogero easdem consuetudines etc. que facere consueuerunt Hugoni patri istius Rogeri etc. Et postea facta est inquisicio per tales etc. quod predictus Walterus et alii etc. fecerunt Comiti Rogero le Bigod tempore suo tales consuetudines etc. et quod uiderunt eos facere easdem consuetudines iuste uel iniuste H. Comiti etc. Et quia has etc. fecerunt Comiti H. patri etc., ideo faciant easdem etc. predicto Rogero dum fuerit infra etatem, et cum uenerit ad etatem perquirant se uersus ipsum si uoluerint. | Nota.

[249.] Holt. Nota quod assisa mortis non iacet inter eos de hereditate descendente a communi stipite scil. neptibus de morte auunculi[2].

Assisa uenit recognitura si Robertus de Meautona frater Willelmi fuit seisitus in dominico suo etc. de xvj. acris terre etc. cum pert. in Brimingham die etc., quam terram Petrus de Meautona tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ipse est filius fratris primogeniti et Willelmus filius fratris postnati, unde inter eos non iacet assisa mortis antecessoris de morte auunculi sui, quia manifestum est quod filius fratris primogeniti propinquior heres est quam filius fratris postnati. Et ideo consideratum est quod Petrus et Reginaldus[3] inde sine die, et Willelmus in misericordia, et perquirat se per breue de recto si uoluerit etc.

Norgreneho. Item de eadem inter neptem et auunculum[4].

Assisa uenit si Adelstanus de Stiuekeya pater Roberti Brid [fratris antenati] fuit seisitus in dominico suo ut de feodo etc. de iiij. acris terre cum pert in Stiuekeya, quam terram Clemens filius Galfridi et Cristiana uxor eius tenent. Et Cristiana dicit quod ipsa est neptis predicti Roberti filia Huberti fratris sui [licet postnati], et Hubertus pater suus obiit seisitus de terra post mortem Adelstani patris sui, et petit iudicium si assisa procedere debeat inter neptem et

[1] c. nouet'.
[2] Br. f. 278 b.
[3] A second deforceant.
[4] See last case. The words printed within [] are interlined by the annotator. Apparently he himself remembers that Robert was the elder, Hubert the younger son of Athelstan.

aunnculum in tali casu. Et consideratum est quod assisa non iacet, et ideo Clemens et Cristiana inde sine die, et Robertus perquirat se per breue de recto si uoluerit et in misericordia etc.

1831. Lincoln. Radulfus Abbas de Neubot summonitus fuit ad respondendum Priori de Thurgantona[1] quare non permittit eum presentare idoneam personam ad ecclesiam de Adelingt[illegible] que uacat et ad suam spectat donacionem ut dicit, et unde queritur quod idem Abbas ipsum iniuste impedit etc. Et idem Prior dicit quod Henricus Biset aduocatus eiusdem ecclesie dedit domui sue aduocacionem illam per cartam suam quam profert et que hoc testatur etc.

Et Abbas de Neubod uenit et dicit quod iuste impedit presentacionem suam quia dictus Henricus dedit domui [illegible] de Neubod aduocacionem illam antequam carta ipsius Prioris facta esset per multos annos et dies. Et profert cartam ipsius Henrici que donum illud testatur. Dicit eciam idem Abbas quod idem Henricus postquam eandem cartam fecit domui sue sigillum suum amisit, et interim fecit ei cartam suam de dicta aduocacione et per aliud signum quod de nouo factum fuit illam signauit scilicet eodem signo quo signata est carta Prioris.

Et super hoc[2] Warinus de Bassingeburnia qui duxit in uxorem neptem et heredem predicti Henrici et petit eandem seisinam quam Henricus habuit et quam ipsi cognoscunt, et bene cognoscit quod Henricus fecit utrasque cartas tam Abbatis quam Prioris etc.

Et tam Abbas quam Prior cognoscunt quod Henricus presentauit ultimam personam etc., set post presentacionem illam fecit cartas illas. Et quia uxor Warini non fuit presens sine qua non potest iudicium fieri, datus est dies eis etc., et Warinus manucepit de habenda uxore sua ad diem illum. Idem dies datus est Priori et Abbati de audiendo iudicio etc.

Ad diem illum uenerunt Warinus et Albreda uxor eius

[1] [illegible] in Lincolnshire. Thurgarton in Nottinghamshire. For the grant to the Prior see Monast. vol. 6, p. 190.
[2] Supply uenit.

t bene cognoscunt cartas tam Prioris quam Abbatis, set licunt quod carte ille non debent eis nocere, quia post onfectionem cartarum illarum [nunquam[1]] presentauit idem lenricus ad eandem ecclesiam nec eundem Petrum nec lium et inde pon' se super patriam. Et Prior ponit se militer super patriam quod carta sua prius facta fuit quam arta ipsius Abbatis. Et Abbas similiter e contra. Fiat nde iurata per testes nominatos etc. tam in carta Prioris uam in carta Abbatis, et ueniat iurata tali die etc.

Ad quem diem uenerunt Warinus de Bassingeburnia et lbreda uxor eius et recognoscunt aduocacionem illius cclesie esse ius Prioris de Thurgarstona etc. Et procedat irata tantum in[2] Abbatem de Neubod et eundem Priorem d recognoscendum que cartarum que prolate sunt sub omine Henrici Biset prius facta fuit.

Juratores dicunt quod carta Prioris prius facta fuit quam arta Abbatis. Et ideo etc.

Assisa uenit recognitura si Galfridus Carpentarius pater Villelmi fuit seisitus in dominico etc. de tercia parte nolendini de Halleblund etc. quam terciam partem Nicholaus de Bergh tenet. Et Nicholaus non uenit et fuit xpectatus usque ad quartum diem. Ideo procedat assisa er defaltam etc. | Ledding.

Juratores dicunt quod predictus Galfridus obiit inde eisitus sicut breue dicit, quia quando laborabat in extremis ecundo die ante mortem suam, uendidit idem Galfridus redicto Nicholao illam terciam partem pro xx. solidis, set in ita ipsius Galfridi nichil fuit solutum de predictis denariis, et post mortem ipsius Galfridi filia sua recepit de predictis lenariis x. solidos, set reuera idem Galfridus obiit seisitus ecundum quod predictum est. Et ideo consideratum est uod Willelmus recuperauit scisinam suam et Nicholaus in uisericordia etc. [[illegible] b.] Error[3].

[1] *nunquam* interlined. An omision may be suspected. The passage hould run, *set dicunt illarum presentauit idem Henricus quendam etrum. Et Abbas et Prior dicunt uod post confectionem cartarum arum nunquam presentauit idem* etc.

[2] Corr. *inter*.

[3] It is hard to see from Bracton's point of view where the error is; see f. 61 b. The word is written at the extreme edge of the page and has not a very serious look.

1833. Assisa uenit recognitura si Johannes del Frid pater Johannis fuit seisitus in dominico suo etc. de vj. acris terre cum pert. in Westona die etc., et si etc., quam terram Richerus Brunger tenet. Qui uenit et cognoscit quod est uillanus Rogeri de S. Dionisio. Et Johannes dicit quod hoc ei nocere non debet, quia quicquid idem dicat de uillenagio, ipsemet ut liber homo sine contradiccione domini sui terram illam dedit Johanni del Frid patri istius Johannis pro homagio et seruicio suo, et mortuo eodem Johanne iste Richerus cepit terram illam in manum suam ut dominus illius feodi. Et Richerus non potest dedicere quin idem Johannes haberet[1] ingressum in terram illam, et ideo respondeat de facto suo. Set dicit quod non tradidit ei terram illam nisi ad terminum, et inde ponit se super iuratam. Et Johannes similiter.

Juratores dicunt quod predictus Johannes obiit seisitus de eadem terra ut de feodo ut de dono ipsius Richeri, et quam terram idem Richerus ut liber homo recuperauit per assisam in curia Dom. Regis simul cum aliis sex acris. Et ideo consideratum est quod predictus Johannes recuperauit seisinam suam, et Richerus in misericordia.

1834. Radulfus filius Aueline petit uersus Reginaldum filium
Fin. Eadmundi quod teneat ei finem factum in curia Dom. Regis coram iusticiariis itinerantibus apud Norwicum inter Auelinam filiam Alicie matrem ipsius Radulfi cuius heres ipse est petentem et Edmundum de Geytona patrem ipsius Reginaldi cuius heres ipse est tenentem de xxx. acris terre cum pert. in Wike etc., unde cyrographum etc., et unde idem Radulfus queritur quod idem Reginaldus attraxit quandam Idam uillanam suam et Willelmum filium eius extra feodum ipsius Radulfi ad feodum suum contra finem illum.

Et Reginaldus uenit et cognoscit cyrographum et finem et dicit quod nullum uillanum nec uillanam attraxit de feodo illo contra finem illum, set bene cognoscit quod quedam Matillis mater sua tenuit quandam terram in dotem in qua idem Willelmus et Ida manserunt, et que terra post mortem ipsius Matillidis eis[2] descendit, et bene cognoscit quod tenet:

[1] Supply *talem* (?). [2] Corr. *ei* (?).

le eo libere et per liberum seruicium, set nichil clamat n corporibus ipsorum, et preterea nulla fit mencio de ipsis n cirographo. Et ideo consideratum est quod Reginaldus nde sine die et Radulfus in misericordia etc.

Wakelinus de Ros summonitus fuit ad respondendum et ad warentizandum Johanni de Ingewrthe xl. acr. terre etc. in Welles quas tenet etc., et unde cartam suam etc. Claksiea.

Et Wakelinus uenit et dicit quod non tenetur ei warentizare terram illam quia idem Johannes nichil tenet de eadem erra, et desicut breue suum dicit quod ei warentizet terram uam tenet, et nullam partem inde tenet, non uult ei espondere nisi curia considerauerit cum sit breui suo conrarius. Et praeterea cognoscit cartam, set dicit quod idem Johannes nunquam fuit in seisina de eadem terra per ipsum t quod nunquam ei terram dedit per cartam illam ita quod eisinam haberet, et si seisinam haberet, illam habuit per ntrusionem, ita quod quidam assisam noue disseisine arramiuit super eum de predicta terra. Et ideo expectet donec ssisa noue disseisine capiatur, et si retinuerit per assisam une procedatur in warentia, si uero amiserit tunc fiat quod le iure fuerit faciendum etc. Nota de eo qui tulit breue de warantia carte super alium, qui respondit quod non debuit warentizare quia non tenuit terram et breue dixit quam tenuit. Et quia assisa noue arraminata fuit uersus illum qui petiit warantizari remanet placitum de warantia donec assisa capta esset [1].

Assisa uenit recognitura si Richerus de Saxlingham, Willelmus filius Ade, Reginaldus le Moynne et Hugo de Illegha t Galfridus de Rayndona iniuste etc. disseisiuerunt Radulfum e Burneham de libero tenemento suo in Burnham post ult' etc. Galsha.

Et Richerus et alii ueniunt et dicunt quod assisa non ebet inde fieri, quia ipsi sunt in seisina de tenemento unde isus factus est per Philippum de Swaringes, Gaufridum de waringes, Simonem de Nodariis et Bartholomeum de Stiuee iusticiarios assignatos per preceptum Dom. Regis[2] ad equirendum quas libertates Willelmus le Ventre, cuius filias t heredes predicti Richerus et socii sui duxerunt in uxores, abuit die quo iter arripuit uersus Terram Sanctam in Burnham in terra et in mari etc. | et quas libertates Philippus [278] le Burnham pater predicti Radulfi cuius ipse heres ipse est abuit eodem tempore in eisdem locis etc.

[1] As to the first of these points see Br. f. 399.

[2] Rot. Cl. vol. 2, p. 150. Dated 13 April 1226.

Et Radulfus uenit et dicit quod ipsi fuerunt iusticiarii constituti ad inquirendum solum de libertatibus et non de aliquo libero tenemento sicut patet per litteras Dom. Regis eis inde directas. Et Philippus de Swaringes et socii eius presentes sunt et hoc deaduocant, et dicunt precise quod de nullo libero tenemento seisinam habuit[1] per eos, immo preceperunt recognitoribus quod secundum tenorem mandati Dom. Regis facerent utrisque eorum seisinam de libertatibus quas habere debent et quas antecessores habuerunt. Et quia iusticiarii constituti ad cognoscendum tantum de libertatibus sicut predictum est inter predictum Radulfum et Richerum et alios participes suos et xij. iuratores per quos inquisicio facta fuit dicunt quod fossatum illud unde uisus factus est non fuit per eos prostratum, et quia non fuit contentum in litteris Dom. Regis quod aliqua fieret inquisicio super tenemento, consideratum est quod assisa procedat.

Juratores dicunt quod quidam mariscus qui uocatur Terholme ante tempus Willelmi de Vautre communis fuit tam antecessoribus ipsius Willelmi quam antecessoribus predicti Philippi et hominibus eorum de Burnham, set postea idem Willelmus per quemdam Asketillum bercarium suum cepit ipse[2] mariscum illum in manum suam, ita quod nullus in eo communam habuit, et remansit ei predictus mariscus donec predictus Philippus pater Radulfi cepit bidentes in pastura illa et finem cepit pro eisdem, et sic remansit idem Philippus in seisina quousque mariscus ille partitus fuit inter ipsum et heredes predicti Willelmi per medium, et post ipsum Philippum remansit iste Radulfus in seisina medietatis illius marisci quousque seruiens hundredi per uisum Heruei de Stanho et sociorum suorum iuratorum[3] disseisiuit eum et de una medietate et de alia. De fossato autem unde uisus factus est dicunt quod per uisum eorundem iuratorum prostratum fuit. Et quia predicti iiij. iusticiarii ad hoc assignati deaduocant quod per ipsos non habuerunt predicti Richerus et alii aliquam seisinam, consideratum est quod Radulfus

[1] Corr. *habuerunt*. The justices say that it was not through them that Richer and his fellows obtained seisin.

[2] Om. *ipse*

[3] The jurors in the previous action.

recuperauit seisinam suam et Richerus et alii in misericordia etc.

Assisa uenit recognitura si Walterus le Hayward iniuste etc. disseisiuit Heruicum filium Walteri et Thedam uxorem eius de libero tenemento suo in Suafham infra summonicionem itineris iusticiariorum. Et Walterus uenit et nichil dicit quare assisa remaneat. Landich.

Juratores dicunt quod Heruicus et Theda uillani sunt, set reuera ipsi tenent sex acras terre per liberos denarios suos unde ipsi diss'[1] eos et sicut illas quas Reymerus primus uir dicte Thede tenuit ita quod eas emerat de balliuis domini sui ad tenendum libere per denarios suos, set reuera uillanus fuit sicut et Heruicus, et terra illa post mortem ipsius Reymeri remansit Thede per idem seruicium. Et quia Reymerus primus uir suus obiit seisitus de libertate per uoluntatem dominorum suorum, et pueri similiter liberi per eandem uoluntatem, et ipsa similiter fuit in libertate post mortem uiri sui, unde si uidua esset [et non maritata Heruico[2]] manifestum est quod assisa iaceret et quod disseisita esset, similiter propter uirum suum qui uillanus est non debuit disseisiri de libero tenemento unde seisita fuit, set si ipsi petere uellent uersus aliquem aliquam terram non posset petere uiuente marito suo, ideo consideratum est quod Heruicus et Teda recuperauerunt seisinam suam, et Walterus in misericordia etc.

Bonum. Nota. Nota quod mulier que est libera sed in statu libero saltem admissa non debet disseisiri quia recuperare possit per assisam quamuis nupta fuerit uillano set hereditatem petere non poterit[3].

Assisa uenit recognitura si Adam de Kaylli, Walterus del Acre, Willelmus de Hornigefendia iniuste etc. disseisiuerunt Radulfum de Munt Pinzun de libero tenemento suo in Magna Riburge post ult' etc. Fortho.

Et Adam uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia Fulco pater ipsius Radulfi obiit seisitus de tenemento unde uisus factus est, ita quod idem Radulfus nunquam post mortem suam fuit in seisina, set statim post mortem Fulconis

[1] Corr. *ipse disseisiuit*.

[2] Interpolated by annotator.

[3] The reasons for this judgment are given with unusual elaboration. Bracton, f. 202 b, apparently held that in such a case as this the villein's wife might recover in the novel disseisin; but the point seems to have been disputable: cf. f. 202. Observe the annotator's introduction of the phrase *in statu libero*; Bracton habitually speaks of a villein who is *de facto* enjoying freedom as *status liber*.

uenerunt balliui Comitis Warrenne et seisiuerunt tenementum illud in manum Comitis ut illam que[1] debet esse in custodia sua eo quod idem Fulco de eo tenuit, et similiter Robertus filius Walteri quamdam partem illius feodi in manum suam, ita quod idem Adam per eos custodiam illam habet etc.

Et Radulfus dicit quod predictus Fulco pater suus in ligia potestate sua per tres annos ante mortem suam dedit ei tenementum illud et eum in seisinam posuit, ita quod [illegible] tempore ipsius Fulconis fuit ipse in seisina de eadem terra per Rogerum filium Osberti qui inde fuit custos suus, et post mortem patris sui similiter fuit ipse in seisina continua quousque predictus Adam iniuste ipsum disseisiuit sicut breue dicit, et inde ponit se super iuratam. Et Adam similiter etc.

Juratores dicunt quod predictus Adam et alii non disseisiuerunt eum sicut breue dicit, quia reuera predictus Fulco pater suus | dedit ei terram illam per cartam suam in pleno comitatu et ei seisinam fecit per fustum et baculum, et postea remansit idem Fulco in continua seisina usque ad mortem suam, et inde obiit seisitus, et postea uenit idem Radulfus et posuit se in seisinam et fuit in seisina quousque balliui Comitis et Roberti filii Walteri eum inde eiecerunt, et bene dicunt quod nullam seisinam habuit in uita ipsius Fulconis. Et ideo consideratum est quod Adam et alii sint inde quieti etc.

[270 b.] Bonum. Nota quod solempnitas et simulata donatio in comitatu per fustum et bastonem et per hostium et haspam non ualet sine seisina continua usque ad mortem donatoris[2].

1839. Chauham.

Assisa uenit recognitura si Aluredus Corpe frater Gilberti fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de x. acr. terre cum pert. in Raytulphaghe die etc., et si etc., quam terram Editha de Raytulphaghe tenet. Que uenit et dicit quod assisa non debet super eam procedere, quia ipsa nichil clamat in terra illa nisi dotem, et inde uocat ad warantum Aliciam Auiciam et Gunnildam filias et heredes Johannis quondam uiri sui. Et Alicia una filiarum suarum presens est, et dicit quod bene warentizat et dicit quod terra illa est hereditas sua et sororum suarum, ut illam quam Johannes pater suus emit de Agnete de Millers domina feodi post mortem

[1] Sic.
[2] Br. f. 49—51. A good example of a collusive gift.

lluredi, set non habet cartam nec uocat eam inde ad rarantum.

Et Gilibertus uenit et dicit quod non debet ei terram llam warentizare, quia Aluredus primus uir suus[1] et frater psius Giliberti tenuit terram illam et obiit seisitus de terra lla. Post mortem illam remansit terra illa predicte Edithe, ta quod predictus Johannes pater predictarum Alicie, Auicie t Gunnilde postea uenit et desponsauit eam et genuit ex ea psas filias que nullum ius habent in terra illa. Et inde ponit e super iuratam. Bonum.

Juratores dicunt quod predictus Aluredus habuit duos ratres Hugonem [medium] medio tempore natum[2] et Giliertum postnatum qui nunc petit, set Hugo cepit quamdam erram in uillenagio et duxit uxorem [uillanam] et in uillenagio illo procreauit quemdam filium qui adhuc superest ita uod obiit uillanus [ipse Hugo], set Gilibertus semper remansit in libertate sua. Et bene dicunt quod idem Aluredus biit seisitus de predicta terra ut de feodo et quod iste ilibertus propinquior heres eius est, ea racione quod filius Iugonis genitus fuit in uillenagio. Et bene dicunt quod redicte Alicia, Auicia et Gunnilda fuerunt filie predicti ohannis secundi uiri predicte Edithe qui nullum ingressum abuit in terram illam nisi per ipsam Editham que nullum ius abuit in terra illa. Et ideo consideratum est quod Gilibertus ecuperauit seisinam suam, et Editha in misericordia etc.

Nota ubi liber homo ingreditur ad natiuam in uillenagio[3].

Assisa uenit recognitura si Galfridus filius Alani iniuste etc. disseisiuit Milisantam filiam Rogeri de libero tenemento suo in Tudenham post ult' etc. Facta.

Et Galfridus uenit et dicit quod assisa non debet super eum procedere, quia ipsa dedit terram illam Priori de Walesham per cartam suam ita quod Prior fuit inde in seisina per dimidium annum, et postea dedit ei terram illam pro homagio et seruicio per cartam Prioris quam profert et que hoc testatur.

[1] Edith married (1) Alfred, (2) John.

[2] The middle in order of birth, Alfred being the eldest of three brothers. The annotator interlines words in [].

[3] Br. f. 5. If a free man marries a nief and begets children in the villein tenement, the children are villeins.

Et Milisanta infra etatem est, et ipse qui pro ea loquitur dicit quod ipsa fuit in custodia predicti Gaufridi post mortem uiri sui cum terra sua, et Galfridus uenit ad predictum Priorem et fecit eam facere Priori cartam quamdam de donacione eiusdem terre, ita quod ipse Gaufridus fecit fabricare sigillum illud, et postea dedit idem Prior eidem Gaufrido terram illam per cartam suam, set idem Gaufridus numquam fuit extra seisinam [quam prius habuit nomine custodie] priusquam eam disseisiuit, et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod predicta Milisenta fuit in custodia predicti Gaufridi auunculi sui sicut predictum est, et quod predictus Galfridus duxit eam apud Walsingham, et ibi fecit eam facere cartam quamdam predicto Priori de predicta terra, et eodem die facta fuit eidem Gaufrido carta Prioris de eadem terra tenenda pro vj. den. per ann., ita quod in crastino rediit idem Gaufridus domi et eiecit eam de terra et de custodia sua, et quod pater Milisante tenuit terram illam scil. x. acr. de antecessoribus ipsius Galfridi. Et ideo consideratum est quod Milisanta recuperauit seisinam suam et G. in misericordia, Custodiatur. Et quia uoluit eam predicto modo exheredare, consideratum est quod ipse amittat seruicium illius terre et custodiam et quod ipsa teneat tenementum illud de capitalibus dominis. Et sciendum quod debet tenere de capitalibus dominis etc[2].

Optimum.

Nota quod custos qui aliquid fecerit ad exheredationem tenentis sui amittere debet custodiam et seruicium suum, et ille tenens extunc tenebit de capitalibus dominis[2].

1841. Flegg.

Assisa uenit recognitura si Alexander de Stokeby iniuste etc. disseisiuit Willelmum de Redham de libero tenemento suo in Stokeby post etc. Et Alexander uenit et nichil dicit quare assisa remaneat, et ideo procedat assisa. |

[illegible] Juratores dicunt quod quidam Herbertus tenuit de Willelmo de Redham quoddam uillenagium, et pratum istud unde uisus factus est tenuit idem Herbertus libere de ipso Willelmo et idem Herbertus pratum illud accomodauit eidem Willelmo et idem Willelmus dum habuit pratum illud sibi accomodatum illud accomodauit predicto Alexandro, et Alexander tantum postea fecit cum idem Herberto quod pratum illud ei dedit

[illegible]

that law was stretched in the interest of justice. This is Fitz. [illegible]

Probably particulars as to [illegible] the lords are should follow

sodo, et idem Willelmus nunquam aliam seisinam inde
iit [nisi ad uoluntatem Herberti[1].] Et ideo consideratum
quod Alexander inde sine die, et Willelmus in miseri-
ia pro falso clamore etc.

Assisa uenit recognitura si Walterus de Euermuwe Flegg.
te etc. disseisiuit Simonem de Burgo de libero tenemento
in Burgo post etc. Et Walterus non uenit et ideo
dat assisa per defaltam etc.

uratores dicunt quod quidam Howardus perquisiuit
n aeram terre et j. mesuagium de quodam homine pre-
Walteri, et idem Howardus dedit terram illam et
uagium cuidam Hugoni cum Emma filia sua in mari-
um, qui tota uita ipsorum tenuerunt tenementum illud
et in pace, et post mortem ipsorum remansit iste
on in seisina cum Bernardo fratre suo[2]. Et Walterus de
muwe seisiuit redditum illum in manum suam et
mentum illud similiter, quod quidem tenementum idem
on tenuisse debuit de Howardo qui illud dedit in
tagium, et idem Howardus et heredes sui de quodam
ate ipsius Walteri. Et postea idem Walterus dum idem
on fuit in partibus transmarinis dedit et concessit
ardo fratri ipsius Simonis tenementum illud tenendum
redditu duorum sol., et quando idem Simon rediit
nsit cum predicto Bernardo fratre suo in predicto
mento donec predictus Bernardus iter arripuit uersus
am Sanctam, et in ipsa arepcione assignauit ipse eidem
oni tenementum illud ut heredi suo tenendum heredi-
. Et quia idem Simon remansit in seisina de eodem
mento post mortem Hugonis et Emme ut in hereditate
et iure, et per ipsum Walterum eiectus etc., consideratum
quod Simon recuperauit seisinam suam et Walterus in
ricordia etc.

Richerus[3] de Strattona et Beatricia uxor eius petunt
us Alexandrum de Vallibus medietatem vj. acr. terre
pert. in Clypespy ut dotem suam, unde Henricus de
gareby quondam uir suus eam dotauit etc.

[1] nterlined by annotator.
[2] Simon and Bernard seem to be sons of Hugh and Emma.
[3] Possibly *Ricardus* throughout.

Et Alexander uenit et dicit quod predicta Beatricia non debet inde dotem habere, quia predictus Henricus non habuit terram illam unde dotem petit nisi ad terminum uite sue tantum. Et inde profert quoddam scriptum quod hoc testatur etc.

Et Richerus et Beatricia dicunt quod scriptum illud ei nocere non debet, quia Willelmus de Vallibus pater Alexandri dimisit predicto Henrico illam terram in feodo, ita quod tenuit eam tota uita ipsius Willelmi, et fuit in seisina de eadem terra die quo eam desponsauit ita quod eam inde dotare potuit.

Et Alexander uenit et dicit quod terra illa fuit de maritagio matris sue, et si pater suus aliquod donum ei inde fecisset, hoc fecit iniuste, et dicit quod in uita patris sui receperat predictus Henricus cartam de predicto Alexandro set de aliqua alia carta nichil scit.

Ermelant et herede de Hokesham[1].

Et predicti Richerus et Beatricia nec cartam nec aliquid aliud ostendunt quod idem Henricus aliter esset feoffatus et ideo consideratum est quod Alexander inde sine die, et Richerus et Beatricia in misericordia etc.

PLACITA ET ASSISE DE ULTIMO ITINERE M. DE PATTESHULLA ET SOCIORUM SUORUM IN COMITATU EBORACI[2].

1844. Ebor.

Assisa uenit recognitura si Robertus filius Thome de Shidlingtona iniuste etc. disseisiuit Johannem de Midhop de libero tenemento suo in Welbretona post ultim' etc.

Et Robertus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia iste Johannes profert assisam de redditu quatuor sol. de tenemento in Westbretona, et desicut Johannes dicit quod de tenemento illo debet reddere ei iiij. sol. per ann. et

[1] This allusion will be discussed in the Introduction to this book.

[2] Commission in Rot. Cl. vol. 2, p. 151. Pateshull was sent to the northern counties and seems to have been on circuit during the whole autumn and winter of 1226-7.

ud de eo tenet et nullum tenementum de eo tenet[1], dicium si assisa debeat inde fieri. |

Johannes uenit et dicit quod licet non teneat tene- [371 b.] 1 illud in dominico alii tenent illud de eo et ei inde ebent seruicium suum. Et quia Johannes cognoscit obertus tenuit tenementum illud de eo, consideratum l assisa non iacet inter eos de seruicio, et ideo Johannes ricordia, et distringat feodum suum si uoluerit, et is inde quietus etc.[2]

sa uenit recognitura utrum una bouata terre cum Inglestona sit libera elemosina Alani de Stauella is ad ecclesiam suam de Ingletona an laicum feodum i filii Henrici et Alicie uxoris eius. Qui ueniunt rnatum suum et dicunt quod assisa non debet inde ia Adam de Stiuella pater ipsius Alicie dedit isti n escambium ipsius bouate terre aliam bouatam in un, et idem Alanus inde in seisina fuit et adhuc est, ut est in seisina escambii, petit iudicium si assisa inde fieri.

Alanus uenit et dicit quod Willelmus de Mubray auit predictum Adam de eadem terra de Benetham l idem Adam recognouit terram illam esse ius ipsius i et eam ibi reddidit, et postea uenit ipse Alanus et ram illam de eodem Willelmo tenendam de eo per ij. ann., ita quod per quietam clamanciam illam fuit ipse isinam per triennium, et inde ponit se super iuratam. Rannulfus uenit[3] dicit quod Adam nunquam eam clamauit nec reddit[4] eidem Willelmo uel alii, immo lanus inde implacitatus fuit et eam remisit et reddidit Villelmo. Et inde ponit se super iuratam. Et Alanus r.

itores dicunt quod terra illa est libera elemosina etc. predictus Adam eam reddidit etc. et non Alanus. Et nsideratum est quod Alanus recuperauit seisinam suam ulfus in misericordia.

[1] says that Robert holds of rent; Robert denies the

[2] See Br. f. 203.

[3] Supply *et*.

[4] Corr. *reddidit*.

Post uenit Rannulfus et dicit quod iniuste peciit Alanus terram illam de eo et de uxore sua, quia reuera terra aliquando fuit elemosina ecclesie sue, set tempore Ade de Stanilla patris ipsius Alicie uenit idem Alanus et peciit ut faceret ei escambium illius bouate terre, ita quod ad peticionem suam dedit ei in escambium unum assartum quod idem Alanus adhuc tenet, ita quod tenet adhuc escambium et bouatam, et petit aut escambium suum aut bouatam terre.

Et Alanus cognouit quod reuera cepit assartum illum in escambium sicut predictum est[1] implacitauit Willelmus de Mubray eundem Adam de pluribus terris et de terra illa ita quod oportuit Adam finem facere cum ipso pro terra illa et pro aliis terris, et per cyrographum inter eos factum remisit ei idem Adam forestam de Medway. Et profert cyrographum quod hoc testatur quod idem Adam quietam clamauit de se et de heredibus suis predicto Willelmo et heredibus suis totam forestam de Medway in bosco et pastura cum pertinenciis suis etc.

Et Rannulfus dicit quod Alanus nunquam uocauit inde predictum Adam nec alium set sponte sua concessit Willelmo terram illam, et preterea cyrographum non loquitur de terra illa set de foresta tantum, et desicut cognoscit quod recepit terram illam in escambium, petit inde iudicium.

Et Alanus postea uenit et dicit quod nichil clamat in terra illa nisi de anno in annum ad uoluntatem Nigelli de Mobray.

Et quia Willelmus de Mubray non obiit seisitus inde nisi de seruicio tantum scil. duorum solidorum, et recognitum est quod Alanus cepit assartum illud in escambium predicte bouate terre, consideratum est quod Rannulfus rehabeat seisinam suam saluo Nigello seruicio suo quod ei recognouit pro foresta sua secundum quod continetur in cirographo inter ipsum et Alanum etc.

1846. Morlay. Eugenia de Radecliue summonita fuit ad respondendum[2] quo waranto se tenet in terciam partem unius caruc. terre

[1] Supply et.
[2] The names of the plaintiffs are omitted. They seem to be Margery widow and Richard heir of Hugh of Hartshead.

rt. in Hertesheuede, quam terciam partem eadem
coram iusticiariis apud Westmonasterium per con-
nem curie recuperauit uersus Hugonem de Hartes-
quondam uirum ipsius Margerie, et quam terciam
eadem Eugenia postea dedit et concessit eidem
et heredibus suis per cartam suam quam proferunt,
testatur, quod ipsa Eugenia dimisit concessit et
clamauit Hugoni de Hertesheuede et heredibus
im ius et clamium quod habuit in duabus carucatis
n pert. in Hertesheuede, unde disracionauit terciam
unius carucate terre, et terciam partem alterius
terre peciit per breue Dom. Regis, pro tribus marcis
m Hugo et dedit etc., et inde produc' sectam.
Eugenia uenit et dicit quod quedam concordia fuit
a inter eam et predictum Hugonem secundum quod
ur in cyrographo predicto, sub hac fama, quod pre-
ugo deberet dare ei pro predicta quieta clamancia tres
t custodire duos pueros suos, et unde dicit quod occa-
locucionis habuit unam marcam, et quod illi scripto
sigillum apposuit bene defendit, et dicit quod tenet se
i | illam racione ea quod recuperauit eam coram ius- [572]
itinerantibus in banche[1] per consideracionem curie, et
at curiam ad warantum. Et curia hoc recordatur.
i predicta Eugenia est in seisina predicte terre et Mar-
Ricardus nullam seisinam inde habuerunt per predic-
enciouem, Consideratum est quod Eugenia teneat ter-
n in pace, et Margeria et Ricardus in misericordia etc.
rus de Farnburnia et Agnes uxor eius pecierunt in
Constabularii Cestrie sex acr. terre et dim. cum pert.
ic uersus Johannem de Barneby per breue Dom.
recto, ita quod idem Johannes in eadem curia posuit
gnam assisam et accessit ad curiam et peciit breue
et Rogerus et Agnes miserunt breue illud[3] ad curiam
ndam Johannem pro habendo breui de summon'
militum[3] ad eligendum xij., et ibi[4] compertum fuit

original which turns out
d.

[3] Sic.
[4] Probably in the chancery.

quod breue illud falsum fuit et missum fuit iusticiariis itinerantibus in comitatu Eboraci per uicecomitem Eboraci sub sigillo Cancellarii, ubi Rogerus et Agnes presentes fuerunt, et aduocant breue illud, et dicunt quod quidam homo mortuus tulit illud de curia. Et uisum est breue et compertum quod falsum est, quia littera non est de curia nec stilum, et preterea cauda breuis insita est in sigillo Dom. Regis ita quod capud impressionis sigilli fissum et ibi breue appositum[1].

Et Constabularius presens est et cognoscit quod predicti Rogerus et Agnes tulerunt breue Dom. Regis de recto in curia sua, et profert transcriptum breuis illius, quod bonum est et sine defalta uel falso latino, et quod per aliud breue nunquam tenuit placitum. Et ideo curia sua inde quieta. Set Johannes de Daneby[2] est infra etatem, et ideo Constabularius quesitus quare tenuit placitum cum idem Johannes sit infra etatem. Et Constabularius dicit quod nemo calumpniatus fuit eum de etate sua nec etatem suam, et preterea tenementum illum est socagium, et idem Johannes habuit xx. annos.[3] Et compertum est quod habet xvj. annos uel plus, et ideo curia inde quieta.

Et Rogerus quesitus etc. et cognoscit quod per breue illud falsum implacitauit et quod illud idem misit ad curiam per predictum Thomam. Et ideo Thomas inde quietus. Et Rogerus nullum warantum ostendit de falsitate breuis illius, ideo suspendatur, et uxor eius quieta etc.[4]

1848. Emma que fuit uxor Rannulphi le Franceys petit uersus Willelmum de Anestay terciam partem duarum bouat. terre cum pert. in Anestay ut dotem suam unde predictus Rannulphus eam dotauit etc.

Et Willelmus uenit et dicit quod non debet ei respondere sine waranto suo scil. Johanne Gallico, qui presens est et petit quod ostendat quod inde dotata fuit. Et ipsa uenit et producit sectam, que testatur quod non interfuit desponsacioni

Nota sectam [illegible]

[1] A genuine impression of the royal seal having been obtained, the [illegible] and the tail of a forged writ was inserted.

[2] *Danby* above.

[3] No stop in MS. See Br. f. 275, 275 b.

[4] Bracton, f. 414, cites this case.

[5] Sic. Bracton, f. 304 b, cites this case.

ionem ipsius Emme nec sciuit qualiter inde dotata fuit. Et quum sectam insufficientem producit, consideratum est quod Willelmus de Anestay et Johannes warantus suus eant nde sine die etc.

Assisa uenit recognitura si Agnes de Waletona mater Ricardi qui infra etatem est fuit seisita etc. de tercia parte inius bouate terre cum pert. in Waletona die quo obiit etc., quam terram Simon filius Ricardi tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia Ricardus pater ipsius Simonis fuit seisitus de terra illa ut de feodo die quo iter peregrinacionis arripuit etc. Et ipse Simon est infra etatem et petit iudicium si super eum debeat assisa procedere de erra unde pater suus fuit seisitus ut de feodo die quo etc.

Et Ricardus filius Agnetis dicit quod predictus Ricardus pater Simonis non obiit seisitus ut de feodo etc. quia ipse non habuit inde nisi custodiam cum Agnete matre ipsius Ricardi, cuius maritagium terra illa fuit, et ideo petit assisam etc. Et Ricardus[2] similiter etc. Nota quod [illegible] super mino- rem, quia pater suus [illegible]

Juratores dicunt quod ipsa Agnes non obiit inde seisita ut de feodo etc., quia terra illa nunquam fuit partita nec ei assignata. Et ideo consideratum est quod Simon eat inde quietus et Ricardus in micericordia pro falso clamore etc.

Assisa uenit recognitura si Walterus de Barthintona pater Lesceline et Auicie filiarum Laurencii Clerici fuit seisitus in dominico suo etc. de xvij. acr. terre et ij. sol. redditus in eadem uilla etc. die quo habitum religionis suscepit etc., quam terram Prior de Ponte Fracto tenet. Qui uenit et bene concedit assisam etc. [273 b.]

Juratores dicunt quod idem Walterus habuit terram illam ut ius suum et per cartam monachorum de Ponte Fracto tercio die ante mortem suam | ita quod infirmabatur et[3] mandauit monachos de Ponte Fracto et [4]eis resignauit terram illam[4], et suscepit habitum, et postea uixit per unum diem et dimidium, set bene dicunt quod ipsi monachi ante mortem ipsius Walteri nullam seisinam inde habuerunt. Nota de eo qui ante mortem suam per unum diem [illegible]

[1] Br. f. 273.
[2] Corr. *Simon* (?).
[3] Place this *et* before *tercio die*.
[4–4] Repeated.
[5] Supply *donum fecit* or the like.

Dicunt eciam quod ipse sunt propinquiores heredes etc. Et ideo consideratum est quod Lescelina et Auicia recuperauerunt seisinam suam, et Prior in misericordia.

1851. Assisa uenit recognitura si Jordanus filius Nigelli pater Roberti fuit seisitus in dominico suo etc. de una bouata terre cum pert. in Fernle die etc., quam terram Alicia filia Roberti de Bramhop tenet. Que uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia Robertus de Lay dedit ei terram illam pro homagio et seruicio suo v. annis postquam predictus Jordanus desponsauit ipsam Aliciam, et quod ita sit uocat predictum Robertum ad warantum, et si opus est inde ponit se super iuratam.

Nota quod uir postquam desponsauerat uxorem suam emit ad opus uxoris sue terram et ad opus heredum de se exeuntium. Filius et heres eius nihil capit per assisam mortis antecessoris, set donatio facta bona est[4].

Et Robertus[1] uenit et dicit quod predictus Nigellus[2] emit terram predictam de quadam Idonea, ita quod inde fuit seisitus antequam desponsauit ipsam Aliciam, et quod pater suus[3] obiit inde seisitus ut de feodo ponit se super assisam.

Juratores dicunt quod predictus Jordanus emit terram illam postquam desponsauit ipsam Aliciam de predicta Idonea, et quod predictus Jordanus emit terram illam ad opus ipsius Alicie et heredum ipsius Alicie de ipso Roberto[5] et ex ea exeuncium. Et ideo consideratum est quod Robertus nichil capit per assisam istam, et ideo Alicia inde sine die, et idem Robertus in misericordia etc.

1852. Assisa uenit recognitura si Radulfus le King pater Walteri le King fuit seisitus etc. de dim. bouata terre cum pert. in Haldeneby die etc., unde Mabilia le Burwimman tenet etc. et Philippus de Blaketoft tantum etc. et Johannes le Grant etc.

Et Johannes pro se et aliis uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia iste Walterus habuit quemdam fratrem primogenitum, qui finem fecit de predicta terra coram R. Dunholmensi Episcopo et sociis suis anno secundo post gwerram et per cyrographum quod profert, et quod testatur etc.

[1] The plaintiff Robert son of Jordan not the vouchee Robert de la Lay.

[2] Corr. [illegible]

[3] [illegible]

[4] This is a curious case, for we can but say that Jordan bought land to the use of his wife and the heirs of their bodies, and this settlement was upheld in the wife's favour against the heir general.

[5] Corr. Jordano (?). Probably the plaintiff is the defendant's step son.

Et Walterus cognouit quod habuit fratrem primogenitum qui habet filios superstites. Et ideo consideratum est quod assisa remaneat, et Walterus in misericordia pro falso clamore etc.

Assisa uenit recognitura si Hugo de Derefeld pater Alicie fuit seisitus in dominico suo etc. de duabus bouat. terre cum pert. in Derefordia die etc., et si etc., quam terram etc. Ricardus persona de Derefeld tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ecclesia sua fuit seisita de predicta terra centum annis transactis et eo amplius, et omnes persone dicte ecclesie de persona in personam seisiti fuerunt de predicta terra, unde non uidetur ei quod super hoc debeat assisa procedere.

Et Alicia dicit quod quidam Willelmus de Horbiria dedit terram illam Reynero patri ipsius Hugonis et auo istius Alicie per cartam suam quam profert et que hoc testatur, et quod nullus predecessor ipsius Reyneri[1] fuit seisitus de predicta terra ante ipsum Reynerum, et inde ponit se super assisam.

Juratores dicunt quod predictus Reynerus ita fuit feoffatus per predictum Willelmum sicut predictum est, et quod Hugo pater ipsius Alicie obiit seisitus ut de laico feodo de predicta terra infra terminum, et non habuit terram illam ut liberam elemosinam pertinentem ad ecclesiam de Derefeld. Set dicunt quod quedam pars gardini que est inter uetus fossatum et ecclesiam et quoddam mesuagium quod ipsa posuit in usu suo pertinent ad ecclesiam. Et quum dicunt quod ita fuit seisitus et quod obiit infra terminum et quod ista est propinquior heres eius, consideratum est quod ipsa recuperauit seisinam suam, et Ricardus in misericordia etc., et ipsa in misericordia pro falso clamore etc.

Assisa uenit recognitura si Philippus Marc iniuste etc. disseisiuit Robertum Laringel de libero tenemento suo in Boutona post ult' etc.

Et Philippus uenit per Lonum balliuum suum et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia dicit quod Dom. J. Rex

[1] Reyner was parson of the church. The question is whether he held in his own right or in right of his church.

dedit eidem Philippo domino suo custodiam terre et heredis Galfridi Luterel post mortem ipsius Gaufridi, ita quod misit breue suum Simoni de Hale uicecomiti quod faceret ei seisinam de omnibus terris et tenementis que fuerunt eiusdem, et idem Simon hoc fecit, et postea uenit iste Lonus et ballinus domini sui ad manerium de Houtona et inquisiuit ibi quod erant | ibi plures terre, unde idem Gaufridus obiit seisitus quam idem Simon ei habere fecisset, ita quod[1] inquisicionem quam inde fecit inuenit eundem Robertum in seisina de quodam[2] bouata terre pertinente ad idem manerium, et eum inde disseisiuit.

[273.]

Nota quod ipse facit disseisinam qui intrat tenementum per inquisitionem quam facit sine waranto postquam uicecomes fecerit suam inquisitionem cum waranto et ex officio suo per inquisitionem[3].

Et quia cognoscit quod fecit inquisicionem sine waranto postquam uicecomes fecerat inquisicionem, et per inquisicionem illam eum disseisiuit, consideratum est quod Robertus recuperauit seisinam suam et Philippus in misericordia etc.

1855. Assisa uenit recognitura si Robertus de Sharpetoft pater Nicholai fuit seisitus etc. de dim. caruc. terre et medietate unius molendini cum pert. in Sharpetoft, die etc., quam terram et molendinum Robertus le Vauasur tenet. Et non uenit et fuit summonitus sicut alii. Et ideo consideratum est quod assisa procedat per defaltam etc.

Nota quod satis moritur seisitus quis qui terram suam inuadiat ante iter peregrinationis sue[4].

Juratores dicunt quod predictus Robertus iuit in Terram Sanctam in qua obiit, et ante iter suum terram illam inuadiauit Roberto le Vauasur, et bene sciunt quod tali modo obiit seisitus ut de feodo sicut de terra illa quam inuadiauerat, et quod obiit post terminum, et quod Nicholaus est propinquior heres eius. Et ideo consideratum est quod Nicholaus recuperauit seisinam suam etc.

1856. Assisa uenit recognitura si Adam de Sacheeroft auunculus Reginaldi filii Camell' fuit seisitus in dominico etc. de tribus bouat. terre cum pert. in Sarcheeroft die etc., quam terram Robertus le Vauasur tenet. Et Robertus non uenit et summonitus fuit et pax clamata fuit per totum comitatum quod omnes libere tenentes uenirent apud Danecastre ad

Nota quod assise capi possunt post quam pax publice clamata fuerit.

[1] Supply per.
[2] Sic.
[3] The two last words are not wanted.
[4] See Br. f. 262, where the phrase satis moritur seisitus occurs.

[p]lacitum[1], quam clamanciam nemo defendere potest, et ideo [c]onsideratum est quod assisa capiatur per defaltam.

Juratores dicunt quod predictus Adam obiit seisitus sicut [b]reue dicit de terra illa etc. et post terminum, et quod iste [R]eginaldus est propinquior heres. Et ideo consideratum est [q]uod Reginaldus recuperauit seisinam suam, et Robertus in [m]isericordia etc.

Assisa uenit recognitura si Licoriza soror Agnetis fuit [s]eisita etc. de una bouat. terre in Milfordia die etc., et si etc., [q]uam terram Willelmus filius Thome tenet. Qui uenit et [d]icit quod uillanus est, et quod tenet terram illam de Ricardo [d]e Luuenathon' fratre ipsius Agnetis. Qui presens est et [c]ognoscit quod Willelmus pater suus dedit terram illam [p]redicte Licorize pro homagio et seruicio suo. Et quum[3] [i]sta Agnes est propinquior heres ipsius Licorize eo quod [p]redictus Ricardus non potest esse dominus et heres, con[s]ideratum est quod ipsa recuperauit seisinam suam etc.

Error in captione assise mortis, eo quod iudicium redditum fuit quod potens recuperaret per assisam, eo quod tenens non potuit esse heres et dominus, quia alia actio[2].

Assisa uenit recognitura si Willelmus filius Thore pater [E]mme uxoris Galfridi filii Roberti fuit seisitus in dominico [e]tc. de una bouat. terre cum pert. in Foterholm die etc., [q]uam terram Thomas de Rozholm tenet. Qui uenit et dicit [q]uod habuit terram in maritagium cum Roisia sorore ipsius [E]mme que obiit, et inde uocat ad warantum Thomam filium [e]t heredem ipsius Roysie per quam habet terram. Qui [p]resens est et ei warentizat et petit iudicium si debeat assisa [p]rocedere, desicut Roysia mater sua fuit soror ipsius Emme. [E]t Emma cognoscit quod fuit soror sua ex parte patris et [m]atris. Et ideo consideratum est quod assisa non iacet [i]nter eos de morte ipsius Willelmi, et ideo Thomas et filius [s]uus inde sine die, et Galfridus et Emma in misericordia.

Nota quod non iacet assisa mortis inter duas sorores de uno patre et una matre exeuntibus cum sint ita coniuncte et de uno et eodem sanguine[4].

[1] This seems to refer to the general summons of the eyre. The word ...ax has been substituted by the annotator for something else.

[2] Bracton would I think have said that there was error here. A person who is not heir to the dead man, but has a claim to the land on the ground that the true heir happens to be the lord, can not bring the mort d'ancestor; for in this assize only the *propinquior heres* can recover. Agnes is not Licoriza's heir. See Br. f. 277 and above vol. I. p. 487. The last words of this note mean that some other action should have been brought. This case is Fitz. *Mordauncestor*, 54.

[3] But the annotator has altered this into *quod*.

[4] Br. f. 278 b.

1859. Assisa uenit recognitura si Radulfus de Bully frater Willelmi de Bully fuit seisitus etc. de lx. acr. terre etc. in Ranesholm die etc. quam terram Jordanus Folioth tenet. Qui uenit et dicit quod idem Radulfus fuit bastardus et ipse ut capitalis dominus tenet terram illam ut eschaetam suam. Et Willelmus cognoscit quod fuit bastardus. Et ideo consideratum est quod Jordanus eat inde quietus et Willelmus in misericordia etc.

Nota quod non iacet assisa mortis de morte et seisina fratris qui fuit bastardus. Ita nec de morte auunculi nepoti competit assisa, ubi pater petentis bastardus fuit[1].

1860. Assisa uenit recognitura si Stephanus de Nessefend pater Petri filii Stephani fuit seisitus etc. de duabus bouat. terre etc. in eadem uilla etc., quam terram Gilibertus filius[2], tenet etc. Qui non uenit, set testatum est per iuratores quod non tenet nisi duas partes, quia mater sua tenet terciam partem nomine dotis. Et ideo consideratum est quod Gilibertus inde quietus etc. |

Nota quod cadit assisa quia non tenet totam terram set alius terciam partem.

[273 b.]

1861. Assisa uenit recognitura si Margeria de Sumeruilla et Alanus filius Rannulfi iniuste etc. disseisiuerunt Simonem filium Simonis de libero tenemento suo in Sunthetona post ult' etc.

Nota quod assisa mortis non iacet inter dominum et tenentem suum de seruicio tenentis, set dominus debet distringere feodum suum[3].

Et Margeria non uenit etc. Et Alanus uenit et dicit quod tenet quamdam terram in Shinithetona de ipsa Margeria, et iste profert assisam de seruicio illius terre, et dicit idem Simon non queritur nisi de seruicio terre illius quam ipsa Margeria tenet de eo et ipse de eadem Margeria, petit iudicium si super hoc debeat assisa procedere. Consideratum est quod assisa non iacet inter eos, et quod distringat feodum suum si uoluerit etc.

1862. Assisa uenit recognitura si Ricardus Huithande pater Agnetis fuit seisitus in dominico suo etc. de una bouata terre cum pert. in Emmesby die quo etc., quam terram Prior de Boultona tenet. Qui uenit et cognoscit quod pater suus ita obiit seisitus et quod ipsa propinquior heres eius est, set dicit quod ipsa postea terram illam quietam clamauit domui de Boultona pro v. sol. quos ei dederunt. Et ipsa hoc totum defendit, et dicit quod ipsa nunquam in seisina fuit de terra

loqu'[4].

[1] Bracton, f. 418, cites this case.

[2] Sire's name omitted.

[3] Br. f. 180. For *mortis* read *noue* (?).

[4] This should mean *loquendum*, and seemingly expresses doubt. Perhaps something has been omitted by the copyist.

illa nec aliquam cartam fecit. Et ideo consideratum est quod Agnes recuperauit seisinam suam et Prior in misericordia etc.

Isobella de Wuluelegha petit uersus Henricum de Dictona xv. acr. terre cum pert. in Wuluelegha ut ius suum, et in quas non habet ingressum etc.

Et Henricus uenit et reddit ei etc. Et ideo habet seisinam suam etc.

Eadem Isobella petit uersus Thoraldum le Bret xx. acr. terre cum pert. in eadem uilla ut ius et maritagium suum, et in quas non habet ingressum etc.[1]

Et Thoraldus uenit et dicit quod ipse reuera habuit ingressum modo predicto, set post mortem Rogeri uiri sui ipsa in ligia potestate sua terram illam ei uendidit pro xx. sol.

Et quum cognoscit predictum ingressum et nichil ostendit nec per sectam nec per aliud quod ipsa in uiduitate sua ei quietum clamasset, consideratum est quod Isobella recuperauit seisinam suam et Thoraldus in misericordia etc. Nota contra simplicem uocem[2].

4 Assisa uenit recognitura si Johannes de Midhope iniuste etc. disseisiuit Isobellam de Wuluelegha de libero tenemento suo in Midhope infra assisam.

Et Johannes uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia ipse nullam terram habet in Midhope nec habere clamat.

Et Isobella dicit quod reuera nullam terram habet in uilla illa, set ipse uenit in boscum eiusdem uille et ibi secat et abduxit sine uoluntate sua. Et ideo consideratum est quod assisa non iacet inde, set quod ipsa quando ita fecerit capiat namium super eum si uoluerit, et Johannes inde quietus etc. Nota quod ubi disseisitor nullam terram tenet in uilla nominata in breui, set in bosco alieno in alia uilla disseisinam facit, cadit assisa, et querens talem deuadiet et capiat uadium propter transgressionem.

5 Magna assisa uenit recognitura utrum Abbas S. Agathe[3] qui tenet maius ius habeat in medietate unius molendini et xij. acr. prati cum pert. in Sadbergo ad tenendum de Radulfo filio Henrici et Alicia uxore eius qui petunt, an idem Radulfus et Alicia tenendi in dominico.

[1] Probably this is a *cui in vita*, which the copyist has abridged.
[2] Br. f. 320.
[3] Abbey at Easby, close to Richmond, Yorkshire.

Nota quod Ada de Stanel' ante mortem suam in languore unde obiit per octo dies, dedit cuidam Priori quoddam molendinum et quoddam pratum et [1] Prior de molendino cepit expleta et de prato non potuit expleta capere quia tempus fenationis non dum aduenit, et ualuit donacio de utroque.

Juratores dicunt quod Adam de Stanely pater ipsius Alicie fuit languidus per magnum tempus ante mortem suam, et in languore de quo obiit scil. per octo dies ante mortem suam dedit molendinum illud et pratum ipsi Abbati et de theloneo molendini cepit ipse expleta ante mortem suam, et de prato non cepit expleta quia hoc fuit tali tempore quod pratum non potuit falcari, set assignauit ei pratum per fustum et baculum. Et quesiti in quali memoria fuit die quo donum factum fuit, dicunt quod bene potuit loqui et bonam memoriam habuit. Postea apud Westmonasterium quia iuratores dicunt quod predictus Adam dedit predicto Abbati predictum molendinum et pratum ita quod cepit expleta de molendino et de prato expleta capere non potuit quia non fuit tunc tempus de prato expleta capere, consideratum est quod Abbas maius ius habet etc. quam predicti Rannulfus[2] et Alicia etc.

1866. Magna assisa uenit recognitura utrum Thomas Russel qui tenet maius ius habeat tenendi duas bouatas terre cum pert. in Benetham de predicto[3] Rannulfo et Alicia an ipsi Rannulfus et Alicia qui petunt tenendi eas in dominico.

Juratores dicunt quod Adam de Stanely pater predicte Alicie dedit terram illam ipsi Thome in languore quo obiit
[274.] scil. per | octo dies ante mortem suam et in plenam seisinam eum posuit, ita quod in uita sua cepit inde expleta dimidiam mare. de quodam homine tenente terram illam per uoluntatem ipsius Ade.

Nota quod ualet donatio facta in languore per octo dies[4].

Et quia iuratores dicunt quod predictus Adam dedit predicto Thome terram illam ita quod in seisina fuit et expleta cepit, consideratum est quod predictus Thomas maius ius habet tenendi terram illam de predictis Rannulfo et Alicia quam ipsi Rannulfus et Alicia tenendi eam in dominico etc.

1867. Henricus de Berlay attachiatus fuit ad respondendum Willelmo filio Nicholai quare non tenet ei finem factum in curia etc. coram iusticiariis apud Eboracum tempore H. Regis

[1] de not et in MS. As to the doctrine of this note see Br. f. 10, 373.
[2] Rannulfus above.
[3] See last case.
[4] Br. f. 28.

aui etc. inter Rogerum patrem ipsius Henrici cuius heres etc. et Nicholaum de Berlay patrem ipsius Willelmi cuius heres etc. de communa bosci et x. acr. terre cum pert. in Berlay, unde cyrographum etc., unde idem Willelmus queritur quod predictus Henricus contra finem illum assartauit plus quam centum acras de bosco illo, unde non habet partem suam. Et inde profert cirographum, quod testatur quod Rogerus pater Henrici commisit predicto Nicholao communam in bosco illo, [1]unde non habet partem suam[1], et x. acras terre etc., ita quod si assartare uoluerint communam predictam predictus Rogerus habebit xiiij. acras et Nicholaus quintamdecimam, et predictus Nicholaus habebit estoueria sua ad ardendum claudendum et edificandum. Unde dicit quod per hoc quod uenit contra finem illum deterioratus etc.

Et Henricus uenit et cognoscit finem et cirographum et dicit quod libenter tenebit finem illum nec in ullo uenit contra finem illum, et cognoscit quod fecit predictum assartum, et dicit quod idem Willelmus habet ultra partem suam fere xxx. acras, et petit iudicium si debeat eidem Willelmo respondere desicut nullam sectam producit. Et quum idem Willelmus nullam sectam habet nec aliquid ostendit quod Henricus uenerit contra finem, consideratum est quod Henricus eat quietus de dampno, et Willelmus in misericordia. Et quia Henricus cognoscit finem, preceptum est uicecomiti quod in propria persona sua accedat ad Berlay et per uisum legalium hominum de uisneto illo faciat utrique eorum habere partem suam sicut habere debet secundum proportum carte.

Nota quod qui queritur de fine non obseruato et nullam producit[2], cadit querela, set tamen finis obseruabitur, set ille de quo queritur quietus de dampnis.

Walterus de Mikelfeud petit uersus Willelmum filium Galfridi ij. bouat. terre et xij. acr. terre cum pert. in Mikelfeud ut ius suum, et in quas non habet ingressum nisi per Swanum de Kerinol cui Galfridus de Mikelfeud pater ipsius W. cuius heres ipse est etc. ei dimisit ad terminum qui preteriit.

Et Willelmus uenit et defendit ius suum et ingressum et quod nunquam habuit ingressum per Swanum immo habuit

[1] Probably this should be omitted. It occurs above and has been carelessly repeated.

[2] Supply *sectam*.

ingressum per Gaufridum patrem suum et patrem ipsius Walteri, qui terram illam ei dedit pro homagio et seruicio suo, et profert cartam ipsius Gaufridi que hoc totum testatur etc.

Et Walterus nichil ostendit quod Willelmus habeat ingressum per Swanum, nec potest dedicere cartam G. patris sui, nec aliquid dicit nec ostendit nisi simplicem uocem suam. Ideo consideratum est quod loquela sua uacua est, et quod Willelmus eat inde sine die, et Walterus in misericordia pro falso clamore etc.

Nota quod cadit qui sectam non habet[1].

1869. Johannes de Besacra petit uersus Petrum de Malo Lacu et Isobellam uxorem[2] medietatem unius piscarie cum pertinentiis in Besacra in quam non habet ingressum nisi per Robertum de Turneham patrem predicte Isobelle cui Petrus de Besacra pater predicti Johannis cuius heres etc. eam dimisit ad terminum etc.

Si uir summonitus et non uxor, dabitur alius dies et dicatur uiro quod habeat tunc uxorem[4].

Et Petrus uenit et dicit quod non habuit inde summonicionem, et petit diem racionabilem, et summonitores quesiti si fecissent[3] summonicionem dicunt quod ipsum Petrum summonuerunt et non uxorem eius. Et ideo datus est dies etc. et dictum est Petro quod habeat uxorem eius etc.

1870. Assisa uenit recognitura si Walterus le Chamberleyn fuit seisitus in dominico suo et de[5] iiij. bouat. terre cum pertinentiis in Bradelegha die etc., unde Radulfus de Bradele tenet ij. bouat. et Constancia que fuit uxor Willelmi filii Johannis ij. bouat. Et Radulfus uenit et uocat ad warantum Robertum filium Hugonis filii Walteri. Et quum testatum est quod Robertus qui uocatus est ad warantum non est heres predicti Hugonis eo quod habet primogenitum[7] de patre et matre Radulfum nomine, et carta predicti Hugonis testatur quod ipse Hugo et heredes sui | debent terram illam ei warentizare, consideratum est quod assisa procedat eo quod non uocauit rectum warantum, et si Radulfus amiserit per assisam, quod predictus

Nota quod non ualet uocare alium quam uerum heredem et primogenitum cum alii sunt heredes, uel si non rectum nichil aliud sequitur nisi quod procedat assisa ac si nullus uocaretur, et si petens recuperauerit per assisam tunc procedat heres uersus warantum, si uoluerit[6].

[274 b.]

[1] Br. f. 320.

[2] Supply eius.

[3] [illegible] MS.

[4] Bracton, f. 381, cites this case; but perhaps another stage of it.

[5] [illegible] de [illegible]. The name of the plaintiff, which is omitted, seems to be Robert.

[6] Bracton, f. [illegible] b, cites this case. The nichil aliud sequitur is equivalent to Bracton's nulla alia sequitur poena.

[7] Supply fratrem.

[Ro]bertus distringatur ad warentizandum uel ad ostendendum [q]uare non debet ei warentizare.

Et Constancia uenit et dicit quod nichil clamat in terra [il]la nisi custodiam cum pueris suis qui sunt infra etatem et [h]eredes predicti Willelmi. Et hoc fuit testatum. Ideo [e]xpectetur etas puerorum, et perquirat[1] se uersus eos si [u]oluerit cum ad etatem etc.

Juratores dicunt quod Walterus le Chamberlane obiit [se]isitus de predictis duabus bouatis[2] terre ut de feodo et [q]uod Robertus propinquior heres eius est, et quod obiit infra [t]erminum. Et ideo consideratum est quod Robertus recuperauit seisinam suam et Radulfus in misericordia.

Elewysa de Estuteuilla dat v. marcas pro diuisis faciendis [in]ter ipsam et Abbatem de Eboraco de terra ipsius Helewise [in] Herletona et de terra ipsius Abbatis in Cotingwico. Et [s]ciendum quod perambulacio debet fieri inter predictas terras [p]er assensum Thome filii Willelmi waranti sui de dote sua. [E]t fiat perambulacio etc[3]. *Nota quod non potest fieri perambulatio inter mulierem et alium de dote sine assensu heredis qui est warantus de dote.*

[4]Simon Muhaut petit uersus Aliciam que fuit uxor [W]illelmi de Muhaut custodiam terre et heredis eiusdem [W]illelmi ea racione quod tenuit terram suam de eo per [s]eruicium militare. Et Alicia uenit et dicit quod non debet [e]ide custodiam habere, quia feoffauit predictum Willelmum [d]e tenemento suo faciendo seruicium Falconi de Breaute [tanqua]m capitali domino eiusdem feodi. Et inde profert cartam [eiu]sdem Simonis, que testatur quod Simon dedit terram [il]lam predicto Willelmo libere et quiete etc. faciendo [fo]rinsecum seruicium quantum ad eandem terram pertinet. [E]t quum non continetur in carta quod debeat facere [fo]rinsecum seruicium capitalibus dominis, Consideratum est [q]uod Simon donator habeat custodiam terre et heredis. *Nota quod si quis alium feoffauerit tenendi de capitalibus dominis, set non quod debeat illis facere forinsecum seruicium, feoffator retinet sibi custodiam heredis donatarii et terre[4].*

Juliana que fuit[5] Roberti de Berefordia petit uersus [Ma]ndam que fuit uxor Ricardi[6] de Berefordia terciam partem [ter]cie partis trium carue. terre cum pert. in Berefordia.

[1] R[illegible] is the plaintiff.
[2] The two [illegible] by Ralph.
[3] This is Fitz. *Droyt*, 65.
[4] This is Fitz. *Garde*, 152.
[5] Supply *uxor*.
[6] Robert had two sons, (1) Richard, (2) Elias.

Et Sireda uenit et petit quod Juliana ostendat warantum suum per quem petit dotem.

Et Elias de Berefordia presens est et dicit quod est warantus suus ut filius et heres Roberti.

Et Sireda dicit quod idem Elias non debet esse warantus suus, quia predictus uir suus Ricardus eam[1] desponsauit per uoluntatem et assensum Roberti de Derefordia[2] patris sui, et eam dotauit per eius uoluntatem, et idem Ricardus suscepit ex ea prolem scilicet quandam filiam que uiuit et fuit in custodia ipsius Elie auunculi sui. Et Elias hoc cognouit, et super hoc requisitus, dicit quod commisit predictam illam balliuis Dom. Regis apud Dunelmum. Et Sireda petit iudicium, desicut ipsa falsum warantum producit de dote sua, si debeat ei dotem facere, quia uidetur ei quod filia sua debet esse warantus de dote sua. Et quia Juliana produxit falsum warantum ad exheredacionem predicti heredis Roberti scilicet filium[4] filii sui primogeniti, consideratum est quod Sireda eat inde quieta et Juliana nullam habeat dotem et sit in misericordia etc.

Nota quod mulier que producit falsum warantum de dote sua ad exheredacionem ueri heredis, amittere debet dotem[3].

1874. Assisa uenit recognitura si Theobaldus Hauteyn iniuste etc. disseisiuit Abbatem de Albemarlia[5] de libero tenemento suo in Dentorp post ultim' etc. Et Simon de Hal balliuus Theobaldi uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia predictus Theobaldus non tenet tenementum illud, immo quedam mulier Alicia que fuit uxor Willelmi de Dentorp, que idem tenementum recuperauit uersus eundem Abbatem per iudicium curie apud Westmonasterium in dotem per defaltam ipsius Abbatis, et inde uocat rotulos ad warantum.

Et attornatus Abbatis non defendit quin recuperasset seisinam, set non uersus Abbatem, quia idem Abbas non fuit inde in seisina, et ideo quamuis recuperasset uersus Abbatem, hoc non debet ei nocere quia non fuit inde in seisina. Dies datus est apud Westmonasterium de audiendo iudicio suo etc. |

1875. Assisa uenit recognitura si Nicholaus de Halletona frater

[1] Sareda.
[2] Sic.
[3] Bracton, f. 298, cites this case.
[4] Corr. *filiam*.
[5] Abbey of Meaux or Melsa.

Isabelle uxoris Serlonis de Westwike fuit seisitus etc. de ribus carue. terre cum pert. in Halletona die etc., quam erram Henricus de Neuilla tenet. Qui uenit et dicit quod ssisa non debet inde fieri, quia predictus Nicholaus habuit xorem sibi desponsatam de qua habuit duos filios, et iste Ienricus habet custodiam terre illius cum predictis filiis, et ichil clamat in terra nisi custodiam cum filiis istis, et ene cognoscit quod Nicholaus obiit seisitus de terra illa icut breue dicit.

Et Serlo et uxor eius ueniunt et dicunt quod hoc non lebet eis nocere, quia predictus Nicholaus desponsauit Matillidem uxorem suam in lecto suo mortali, ita quod ostquam requisitus fuit de predicta Matillide desponsanda t dictum fuit ei Ecce uxor tua, et ipse dixit etc. et nunquam ostea aliquod uerbum locutus fuit, et ipsi[1] statim imosuerunt anulum digito mulieris, nec unquam aliter fuit lesponsata, et preterea dicunt quod unus filius per magnum empus natus fuit antequam ita esset desponsata, et alter lius similiter prius fuit genitus, set natus fuit postea.

Et Henricus dicit quod predicta Matillis solempniter fuit esponsata ad hostium ecclesie, ita quod post desponsacionem llam uixit per unum mensem, et itinerauit eques, et comedit t locutus fuit. Dies datus est etc.

Assisa uenit recognitura si Radulfus filius Ricardi frater Agnetis uxoris Jeremie de Liseres et Matillidis fuit seisitus n dominico suo etc. de duabus bouatis terre cum pert. in Turgerlande die quo etc., quam terram Henricus de Seiuilla enet. Qui uenit et uocat inde ad warantum Abbatem de Rupe[2], qui presens est et dicit quod debet ei warentizare quamdiu predictus Radulfus qui fuit donator et heredes eius i warentizauerint, quia talis erat conuencio[3]. Et Henricus oc cognoscit. Et quia nec Abbas nec Henricus aliquid icunt contra assisam, consideratum est quod assisa procedat, ta quod si Henricus amiserit per assisam idem Abbas nullam warentiam ei faciat, eo quod heredes predicti Radulfi non

[1] The people present. The copyist has omitted the answer of Nicholas.

[2] Roche Abbey in the West Riding.

[3] The Abbot was only bound to warrant Henry so long as Ralph and his heirs would warrant the Abbot.

warentizant[1] ei etc. Et sciendum quod predicta Ma[illegible] non sequitur de parte sua. Consideratum est quod assisa procedat de alia bonata etc.

Nota de seisina per iiij. dies ante mortem dum tamen in bona memoria [2].

Juratores dicunt quod Radulfus non fuit inde seisitus [illegible] quo obiit, quia ipse dederat per iiij. dies ante mortem [illegible] in bona memoria Abbati de Rupe, ita quod non obiit [illegible] seisitus. Et ideo consideratum est quod Abbas et H[illegible] inde quieti et Jeremias et uxor eius in misericordia etc.

1877. Assisa uenit recognitura si Cristiana filia Petri [illegible] Sunine et Beatricie uxoris Guidonis filii Alberti fuit seisita in dominico suo etc. de j. bonata terre cum pert. in T[illegible] die etc., quam terram Prior S. Trinitatis de Eboraco [illegible] Qui uenit et uocat inde ad warantum Johannem Ma[illegible] Habeat etc. Et sciendum quod Beatricia obiit et [illegible] partem suam sicut Prior cognoscit. Et ideo procedat assisa de bonata illa. Ad diem illum uenit idem Johannes et warentizat Priori et uocat inde ad warantum Rober[illegible] filium Ricardi. Qui uenit et ei warentizat et [illegible] assisam.

Juratores dicunt quod Cristiana obiit ante coronacionem [illegible] etc[3]. Et ideo Sunina in misericordia, et alii quieti etc.

1878. Assisa uenit recognitura si Odo filius Thorphini auunculi Matillidis filie Cassandre fuit seisitus etc. de j. [illegible] quatuor bonatis terre cum pert. in Aluesteyn unde Wa[illegible] le Sauage tenet tantum etc. et Thomas de Hastinges tantum [illegible] Qui uen' et bene cogn' quod Odo obiit seisitus, set dic' quod ipsa non debet inde responderi, quia predictus Odo habuit quendam fratrem postnatum Radulfum nomine qui ad[huc] uiuit et ideo non uult[4] ei respondere nisi curia etc.

Ad iudicium de demente [illegible][5].

Et Matillis dicit quod reuera idem Odo habuit quendam fratrem et quod uiuit, set dicit quod non debet ei [illegible] quia ipse talis est quod non potest hereditatem petere, quia ipse amens est et extra sensum, ita quod per amenciam [illegible]

[1] [illegible], MS.

[2] Perhaps this is the case which [illegible] anonymously.

[3] [illegible] Richard, the [illegible]

[4] [illegible]

[5] Read *Ad iudicium apud Westmonasterium de demente etc.* [illegible] f. 276?, 277, says that [illegible] father was [illegible] this case, perhaps because the woman Maud did not prosecute.

occidit quendam hominem et uenit coram iusticiariis et cognouit quod eum occiderat, et ideo petit iudicium si debeat mittere hereditatem suam, quia idem Radulfus est in prisona et erit in perpetuum quamdiu uixerit | per preceptum [275 b.] iusticiariorum pro morte illa.

Et Walterus dicit quod idem Radulfus frater Odonis mortuus est et bene potest esse quod hominem illum occidisset et quod mortem cognouisset, set dicit quod hoc non debet ei nocere, et bene petit iudicium si debeat in uita ipsius Radulfi ipsi Matillidi respondere. Datus est dies de audiendo iudicio suo etc. quia Walterus cognoscit omnia contenta in breui etc.

Assisa uenit recognitura si Robertus Pictor frater Radulfi fuit seisitus etc. de dim. bouata terre cum pert. in Arnhale die quo etc., quam terram Amicia de Withrenwike et Nicholaus filius eius tenent. Qui ueniunt, et fuerunt resummoniti, et ideo assisa capiatur per defaltam.

Nota quod assisa mortis capiatur ad defaltam post resummonicionem.

Juratores dicunt quod Robertus obiit inde seisitus sicut breue dicit, set dicunt quod habuit duos filios de amica sua, et postea in lecto suo mortali desponsauit eam et obiit in crastino, et bene dicunt quod pueri illi nati fuerunt antequam desponsasset matrem suam. Et ideo consideratum est quod sponsalia illa nulla sunt quantum ad hereditatem habendam. Et ideo Radulfus recuperauit seisinam suam et alii in misericordia etc.

Nota de desponsatione in lecto mortali et unde nati ante sponsalia non sunt legittimi.

Petrus de Melsa summonitus fuit ad warentizandum Abbati de Fontibus duas carruc. terre cum pert. in Eseby quas clamat etc., et unde cartam suam habet ut dicit.

Et Petrus uenit et dicit quod non debet ad hoc breue respondere quia breue dicit quod warentizet terram predictam unde idem Abbas habet cartam suam, et idem Abbas nullam habet cartam de eo.

Nota quod cadit placitum de warantia carte ubi quis loquitur de carta implacitati ubi loqui debuerit de carta antecessoris[1].

Et Abbas hoc cognoscit, set dicit quod habet cartas antecessorum suorum. Et ideo consideratum est quod Petrus inde sine die etc.

Willelmus de Percy summonitus fuit ad warentizandum Abbati de Fontibus pasturam ad iiij^{xx}. equas et octo stalones

[1] Br. f. 399. Thus is Fitz *Garraunt de Chartres*, 27.

in foresta de Langestrede, quam tenet et de eo tenere clamat, et unde cartam suam habet ut dicit, unde idem Abbas profert cartam suam quam inde habet, et que testatur quod idem Willelmus et heredes sui debent warentizare in perpetuum eidem Abbati et successoribus suis pasturam ubique in Langestrede etc. Profert eciam multas cartas et confirmaciones hoc idem testantes etc., unde idem Abbas queritur quod contra cartas illas et post cartam suam de confirmamento fecit idem Willelmus quandam clausuram ad spacium duarum leucarum per quod stalones et equi eorum non possunt uenire ad aquam ubi adaquari solebant, nec possunt uenire ad faldas suas nisi magna pena, per quod deterioratus est etc.

Et Willelmus uenit et cognoscit cartam suam et cartas alias et bene eas warentizat. Et defendit uim et iniuriam et impedimentum et dampnum et totum, et dicit quod

Contra constitutionem de Mertona [1].

reuera fecit quoddam clausum x. acrarum, set illud clausum non est ad nocumentum uel impedimentorum[2] equarum set stalonum ipsius Abbatis quin bene possint libere et sine impedimento ire ad aquam et redire, et petit iudicium si possit ad comodum suum clausum facere in pastura illa, ex quo pastura illa adeo larga est quod idem Abbas habere potest communam et pasturam ad sufficienciam ad plures

Nota quod nichil inde habere poterit de forestis et moris licet communam quod et quantum usque extra clausum habere possit ad sufficienciam.

equos quam ibi habeat, et quod post cartam suam non fecit plus clausi nisi predictas x. acras ponit se super patriam.

Et quia Willelmus cognoscit cartam suam et cartas alias etc. et continetur in cartis quod Abbas habeat ubique pasturam in foresta illa, consideratum est quod Willelmus non potest aliquid claudere sine assensu Abbatis, et quod foresta sit in eodem statu in quo fuit prius, et Willelmus in misericordia.

1882. [illegible]

Assisa uenit recognitura si Gaufridus filius Amauri frater Alani fuit seisitus in dominico suo etc. de uno mesuagio cum pert. et tribus bouatis terre cum pert. in Fuletorpe die etc quam terram et quod mesuagium Robertus Marmiun tenet.

[1] See Fl. f. 227. The allusion is to the chapter in the Statute concerning approvement. This is Fitz Comen, 25.

[2] Corr. impedimentum.

Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia predictus Gaufridus habuit tres filias de uxore sibi desponsata que adhuc uiuunt et uxor Gaufridi habet inde dotem suam.

Et Alanus hoc cognoscit, set dicit quod ipse nate fuerunt antequam desponsasset uxorem suam. Et quia ipsa habet inde dotem suam, consideratum est quod assisa non iacet etc.

Marmaduc de Tueng' petit uersus Galfridum de Neuilla et Mabiliam uxorem eius duas caruc. terre cum pert. in Dictona, in quas non habet ingressum nisi per Galfridum de Neuilla patrem eiusdem G. qui iniuste etc. post. ult' etc. | inde disseisiuit eundem Marmaduc, ita quod assisa noue disseisine inde summonita fuit et uisus factus fuit et remansit assisa capienda eo quod predictus Galfridus obiit ante capcionem eiusdem assise etc. [27d]

Et Gaufridus pro se et Mabilia uxore eius uenit et defendit predictum ingressum per Gaufridum, quia dicit quod habuit ingressum per Mabiliam uxorem suam, quia terra illa ei descendit post mortem Willelmi de Mara patris sui, qui inde obiit seisitus, et tenuit ut hereditatem suam, et Radulfus pater suus et auus istius Mabilie ante eum.

Et Marmaduc non potuit hoc dedicere, quia conuictum est quod idem Galfridus[1] nullum ingressum habuit nisi per uxorem. Et ideo Gaufridus inde sine die, et Marmaduc in misericordia etc., et perquirat se per breue de recto si uoluerit etc.

Assisa uenit recognitura si Reginaldus de Houkegarthe auunculus Roberti fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de xiij. bouatis terre et j. molendino cum pert. in eadem uilla post etc. die etc., quam terram et molendinum Willelmus de Houkegarthe tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia alias tulit assisam super eum de eodem tenemento et concordati fuerunt, et idem Robertus habet terram illam quam per concordiam illam recuperauit, et concordia illa inrotulata est in itinere Ricardi Episcopi Dun-

[1] Geoffrey the father, who apparently must have dispossessed his son's wife or an ancestor of hers.

holmensis et Martini de Patteshulla et sociis suis ultim[illegible] itinerantibus[1] de omnibus placitis[2]. Et ideo teneatur sicut ibi continetur. Post dicit Robertus quod fuit infra etatem quando concordia illa facta fuit, et non uult eam tenere [illegible] curia considerauerit. Et curia testatur quod tunc fuit infra etatem, et ideo ex quo non uult eam tenere, non teneat [illegible] ideo reuertatur eidem Willelmo tota terra quam idem Robertus habuit per concordiam illam. Et quia idem Robertus tulit assisam de morte auunculi sui et Willelmus est frater auunculi sui, consideratum est quod assisa non iacet inter eos. Et ideo Willelmus inde sine die, et Robertus in misericordia, et perquirat sibi per breue de recto si uoluerit etc.

Nota casum Hug' fil' Wymundi de Raleghia primogenitum et postnatum qui fuit infra etatem de concordia inter eos facta coram H. de Brattona[3].

1885. Assisa uenit recognitura si Rogerus Abbas de Wyteb[illegible] iniuste etc. disseisiuit Robertum filium Radulfi de liber[o] tenemento suo in Silueho.

Et Rogerus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia idem Robertus est uillanus suus, et Radulfus pater suus fuit uillanus suus. Et producit tales qui cognoscunt etc. Et Robertus dicit quod liber homo est, quicquid il[li] dicant, set bene cognoscit quod sunt parentes sui sicut faciunt. Et quesitus si aliquem liberum habeat in parentela sua, dicit quod sic. Set nullum producit. Et ideo consideratum est quod per iuratores inquiratur si pater predicti Roberti fuit uillanus et tenuit in uillenagio uel non.

Juratores dicunt quod pater suus fuit uillanus et te[nuit] in uillenagio et de uillanis extractus, et idem Robertus uillanus. Et ideo consideratum est quod assisa remaneat et quod Abbas eat inde quietus, et Robertus in misericordia pro falso clamore etc.

Nota de exceptione uillenagii opposita, quod ille super quem assisa arramiata fuit dixit quod pater eius uillanus fuit et suus et pater suus similiter fuit uillanus suus et produxit parentes qui hoc cognoscunt[4].

1886. Assisa uenit recognitura si Rogerus Abbas de W[illegible] iniuste etc. disseisiuit Petrum de Newenham de com[muna] pasture sue in Newetona que pertinet ad liberum tenem[entum] suum in eadem uilla infra assisam.

[1] Sic, [illegible] *[illegible]rum suorum ultimo i[illegible] rum.*

[2] [illegible] of 1218. Rot. Cl. vol. I. p. [illegible]

[3] [illegible] to a case heard by [illegible] Bracton will be discussed [illegible] Introduction.

[4] See Br. f. 201. The w[illegible] is not in MS.

Et Abbas uenit et dicit quod cepit aueria sua quia pauerunt boscum suum, et non quia pauerunt pasturam in eodem bosco. Nota de contentione facta de pastura et bosco ubi communa concessa fuit, et unde dictum fuit quod usus fuit communa herbagii et bruillo et ideo non de busco.

Et Petrus uenit et dicit quod aueria sua semper solebant pascere in nemore illo ubicunque uoluerint et pasturam et bruillum, et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod Abbas disseisiuit Petrum sicut breue dicit. Et ideo consideratum est etc.

87. Assisa uenit recognitura si Willelmus [Thesaurarius] de Richerfeuldia iniuste etc. disseisiuit Nicholaum filium Ade de libero tenemento suo in Aco' infra assisam. Thesaur'. Ebor'[1].

Et Willelmus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia idem Nicholaus uillanus est, et aliquando tulit breue de libertate sua probanda, et libenter audiet probacionem suam quod uillanus [non[3]] sit. Et profert omnes parentes dicti N., qui cognoscunt se esse uillanos etc. Nota de exceptione uillenagii et probatione eius per parentes optima, et unde querens conuictus fuit ad uillanum[2].

Et Nicholaus uenit et defendit omne uillenagium et parentelam omnium predictorum preterquam de Constancia amita sua, que sine assensu patris sui cuidam uillano desponsata fuit. Et quod liber homo sit, et quod predicti parentes eius non sunt sicut dicunt ponit se super iuratam etc.

Et Thesaurarius ponit se similiter super patriam quod uillanus est et quod predicti sunt parentes eius sicut se faciunt.

Et quia idem Nicholaus nullam sectam producit quod liber homo sit, consideratum quod iurata inde fiat ad recognoscendum si predicti homines parentes Nicholai sint sicut se faciunt. Et iuratores dicunt super sacramentum suum quod omnes predicti homines et femine sunt parentes ipsius Nicholai sicut se faciunt sicut pro certo intelligunt. Et quia cognoscunt se esse uillanos, consideratum est quod assisa iacet inter eos et quod Nicholaus conuictus est ad uillenagium etc. [278 b.]

Thomas le Orbatur et Agnes uxor eius petunt uersus

1 [illegible] these words should follow [illegible] lenage, 13.

2 [illegible] in the text.

[illegible] f. 201. This is Fitz. Vil-

3 Words in [ ] inserted by annotator.

Walterum filium Andree medietatem duorum mesuagiorum cum pert. in Eboraco ut dotem ipsius Agnetis, unde Alexander de Londonia etc.

Et Walterus uenit et dicit quod non debet ad hoc breue respondere, quia breue dicit unde nichil habet, et ipsa habet dotem scil. dimidium mesuagium.

Et Thomas dicit quod reuera Alexander uir suus ei dedit de purchacio suo dimidium mesuagium etc. set non nomine dotis immo de dono suo preter dotem suam, quia talis est consuetudo ciuitatis Eboraci quod uir potest dare uxori sue totum purchacium suum et terram si uoluerit et cuicumque uoluerit.

De consuetudine ciuitatis Eboraci, quod uir potest dare uxori sue purcacium suum et eciam cui uoluerit, et id quod ei dabitur de purcacio non computabitur ei in dote sua[1].

Et Walterus cognoscit quod talis est consuetudo, set dicit quod mesuagia illa non sunt de purchacio suo immo ei descendit de hereditate sua, et inde ponit se etc. Concordati sunt.

1889. Rannulfus de Flaxflet et Isolda uxor eius petunt uersus Hugonem de Seleby xiiij. sol. redditus cum pert. in Eboraco, quas clamant esse ius et hereditatem ipsius Isolde, in quem non habet ingressum nisi per Walterum de Graua quondam uirum ipsius Isolde qui etc. cui etc.[2]

Et Hugo uenit et dicit quod non debet ad hoc breue respondere, quia ipse tenuit terram illam per unum annum et unum diem sine calumpnia uel clamio quod idem Rannulfus et Isolda apposuissent, et consuetudo ciuitatis [Eboraci[3]] est quod non debet ad tale breue respondere nisi calumpnia inde facta fuit infra annum, et petit quod consuetudo teneatur.

Exceptio specialis et localis de clamio non apposito infra annum et diem.

Et Rannulfus hoc totum cognoscit. Set nullam sectam producit quod apponeret in terra illa clamium etc. Et Hugo petit sibi hoc allocari. Et ideo consideratum est quod Hugo eat inde sine die, et Rannulfus in misericordia etc.

[1] This is Fitz. *Prescription*, 61.
[2] This is a cas. in Fitz.
[3] By the annotator. This seems to be the undated case about the custom of York cited by Bracton, f. [illegible]. b is Fitz. *Prescription*, 62.

PLACITA ET ASSISE CAPTE IN COMITATU SUFFOLKIE CORAM M. DE PATTESHILLA STEPHANO DE SEGRAVE ET SOCIIS SUIS ANNO REGNI REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS XIJ^{mo}.[1]

Assisa uenit recognitura si Reginaldus de Brichworthe et tales etc. iniuste etc. disseisiuerunt Simonem de Odewilla et Margaretam uxorem eius de libero tenemento suo in Witheringeskate post etc.

Et Reginaldus obiit, et alii non ueniunt nec fuerunt attachiati quia non fuerunt inuenti. Et testatum est quod Willelmus et Mabilia fuerunt principales disseisitores et tenuerunt terram illam in manum suam antequam Reginaldus aliquid inde haberet. Et ideo procedat assisa super eos.

Juratores dicunt quod redditus unde fecerunt uisum datus fuit predicte Mabilie in maritagium, et ipsa eundem redditum dedit predicto Simoni in maritagium cum Margareta filia sua, et fecit tenentes redditum illum facere homagium eidem Simoni, ita quod idem Simon et Margareta fuerunt inde in seisina quousque predicta Mabilia ipsos inde disseisiuit antequam desponsata esset predicto Willelmo, unde dicunt quod Willelmus eos inde non disseisiuit. Dicunt eciam quod predicta Mabilia tenuit redditum illum in manum suam per longum tempus postquam eos inde disseisiuerat antequam dedit illum redditum predicto Reginaldo qui obiit. Et ideo consideratum est quod Simon et Margereta recuperauerunt seisinam suam uersus Mabiliam, et Mabilia in misericordia et Simon et Margareta in misericordia pro falso clamore uersus Willelmum et Reginaldum. |

Assisa uenit recognitura si Mabilia mater Rogeri filii [377.]

[1] For the commission see Rot. Cl. vol. 2 p. 21[illegible]. Segrave's name is not in the commission as originally issued. The session in Suffolk seems to have begun in Sept. 1227, and to have lasted into the new regnal year, A.R. 12.

A = Tower Roll No. 14, which is in bad condition and has lost several membranes. The pagination of the membranes which I follow is that which will be found at their tops.

Osberti et Ricardi[1] de Tudeham iniuste etc. disseis' Rogerum filium Osberti de Tudenham de libero tenemento suo in Cretinge post etc.

Et Mabilia et Ricardus ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri, quia reuera ipse Rogerus fuit seisitus de eadem terra, set predicta Mabilia dedit ei escambium pro eadem terra ita quod non disseisinit ipsum Rogerum iniuste.

Responsio contra assisam quod escambium datum fuit pro terra de qua assisa arramiata est, et per cartam.

Et Rogerus uenit et dicit quod numquam conuenit inter eos de escambio faciendo, et dicit quod habuit terram illam ex dono predicte Mabilie per cartam suam quam profert et que hoc testatur, et inde ponit se super patriam et testes nominatos in carta, et quod fuit in seisina donec ipsa Mabilia eum disseisiuit.

Et Mabilia dicit quod numquam fecit ei cartam illam, nec ei dedit, et inde ponit se super iuratam. Et fiat iurata.

Et iuratores dicunt quod nichil sciunt de carta. Et dicunt quod non disseis' eum. Et ideo Mabilia inde sine die, et Rogerus in misericordia. Et sciendum quod testes nominati in carta dicunt quod numquam interfuerunt confectioni carte illius, nec sciunt si aliqua carta inde facta fuit uel non[2]. Et ideo sicut prius etc.

1892. [3]Assisa uenit recognitura si Radulfus de Chanfeld iniuste etc. disseisiuit Isobellam filiam Willelmi de Brahaa de libero tenemento suo in Tatingestona post etc. Et Radulfus uenit et nichil dicit quare assisa remaneat etc.

[illegible]

Iuratores dicunt quod predictus Radulfus iniuste disseisiuit eam, quia quidam Hamon le Fol dedit terram istam predicte Isobelle quando leuauit eam de fontibus, et tradidit terram illam scil. lx. acr. terre Willelmo Braham patri istius Isobelle et matri sue cum predicta Isobella. Et tunc uenit iste Radulfus et dixit quod eam desponsaret et illam duxit in predictam terram, et quando eam impregnauerat expulit eam de terra illa et eam desponsare noluit, set aliam desponsauit, et ita tenuit se semper in eadem terra et predictam Isobellam ita disseisiuit. Et ideo consideratum est quod

[1] [illegible]
[2] A m. 7.
[3] Bracton, f. 208, cites this case

predicta Isobella recuperauit seisinam suam et Radulfus in misericordia etc.

3. [1]Assisa uenit recognitura si Willelmus filius Godwini[2] etc. iniuste etc. diss' Ricardum filium Marie de Brom de libero tenemento suo in Aele post etc.

Et Willelmus uenit et bene concedit assisam.

Juratores dicunt quod quidam Aluredus Rowe dimisit terram istam primo isti Ricardo filio Marie ad terminum, et interim uenit iste Willelmus filius Godwini et in tantum locutus fuit cum eodem Aluredo quod terram illam dimitteret in feodum pro quadam summa pecunie, et dies datus fuit de pecunia reddenda et carta facienda, et ad conuencionem istam tenendam hinc inde fuit affidatum, et cum dies solucionis aduenisset ille Willelmus conuencionem illam non tenuit, et tunc dimisit idem Aluredus terram illam in feodo predicto Ricardo qui prius habuit eam ad terminum, ita quod postea uenit idem Willelmus et implacitauit eundem Aluredum in curia cristianitatis de fidei lesione, ita quod oportuit eundem Aluredum de necessitate facere ei cartam suam et terram illam ei concedere, unde post concessionem illam uenit idem Willelmus et alii et disseisiuerunt eundem Ricardum de eadem terra. Et ideo consideratum est quod predictus Ricardus recuperauit seisinam suam, et W.[4] in misericordia etc.

Unus primo ad terminum, et postea alius in feodo de concessione illius qui ad terminum prius dimiserat, pro quadam summa pecunie. Dies datus est de solutione facienda et affidatum est. Placitum in cur. crist. ita quod per cohercionem S. Ecclesie fecit ei cartam et postea ipsum Ricardum disseisiuerunt per placitum illud[3].

4. [5]Assisa[6] ex consensu parcium uenit recognitura si Walterus de Hatfeld, postquam Alexander filius Willelmi tulit uicecomiti breue Dom. Regis de pace habenda de hoc quod idem Walterus clamauit eum ut natiuum suum desicut idem Alexander paratus fuit probare libertatem suam, asportauit bladum ipsius Alexandri et boscum suum et uirgultum suum prosterni fecit et asportari, uel non.

Juratores dicunt quod idem Walterus postquam idem Alexander tulit breue de pace habenda, blada ipsius Alexandri asportauit et boscum suum et uirgultum prosterni fecit

Walterus asportauit blada Alexandri et uirgultum postquam tulit breue Regis de libertate sua probanda, et procreauit breue de libertate, et recuperauit Alexander liberum statum suum et catalla per parentes quia alius petens non probauit contrarium[7].

[1] A. m. 7 d.

[2] [illegible] fil. Ludonis et Will. le [illegible] A.

[3] Compare the case discussed by Bracton, f. 12 b, 11 b, 178.

[4] Supply et alii, A.

[5] A. m. 7 d.

[6] Jurata, A.

[7] Walter is the *alius petens*, i.e. plaintiff in the original proceeding.

et asportari fecit sicut breue dicit, unde dampnum habet ad ualenciam xx. sol.

Idem Alexander, qui tulit breue Dom. Regis de pace habenda et de libertate sua probanda uersus dictum Walterum qui eum clamat ut natiuum suum, uenit et dicit quod liber est. Et producit parentes suos[1] etc. et qui omnes dicunt se esse liberos. |

[277 b.] Et Walterus dicit quod predicti non sunt parentes sui sicut se faciunt et dicunt, sed nichil aliud dicit nec ostendit nec probat contrarium per alios parentes. Et ideo consideratum est quod fiat inquisicio per tales[2] etc. si isti predicti sint ita parentes sicut se faciunt, et si habitus sit pro libero et si libere tenuit tenementum suum. Qui dicunt super sacramentum suum quod semper habitus est pro libero inter homines de patria et quod libere tenuit tenementum suum. Et quia hoc testatum est per iuratores, et quia ipse Alexander producit talem sectam sicut superius et idem Walterus non potest probare contrarium, consideratum est quod idem Alexander liber sit de cetero, et teneat tenementum suum libere ipse et heredes sui in perpetuum etc.

Probatio libertatis de eo qui fuit extra potestatem[3].

1895. [4]Assisa uenit recognitura si Osbertus de Herlingefeuld et tales[5] etc. iniuste etc. disseisiuerunt Margaretam et Emmam filias Joscelini de Gernesmue de libero tenemento suo in Parua Gernemue post etc.

Et tales[6] uenerunt, et nichil etc.

Juratores dicunt quod predictus Osbertus et alii disseisierunt eas iniuste. Sed postea predicte Margareta et Emma coram iusticiariis confesse sunt quod Joscelinus pater ipsarum non desponsauit matrem suam, sed tantum fidem dedit lecto suo mortali scil. quadam die Sabbati, et die Lune proximo sequente obiit. Et confesse sunt eciam quod numquam fuerunt in seisina de eodem tenemento, quia una ipsarum statim post mortem patris sui transtulit se ad uirum suam, et alia transtulit se ad Magnam Gernemue, ita quod numquam fuerunt in seisina. Et ideo consideratum est

Nota de iuratoribus conuictis quia dixerunt quod predicte mulieres fuerunt disseisite que numquam fuerunt in seisina, et custod'.

[1] Eight named persons of kin in various degrees, A.

[2] Twelve names, A.

[3] In Bracton's phrase Alexander was *statu liber*.

[4] A. m. sol.

[5] Eight others, A.

[6] Only two, A.

Osbertus et alii inde quieti, et iuratores quia conuicti fuerunt de periurio, custodiantur, scil. tales etc.[1]

[2]Assisa uenit recognitura si Henricus de Seingues et tales etc. iniuste etc. disseisiuerunt Galfridum de Crondona et Thomam filium Osberti de libero tenemento suo in Boytona post etc. Et Henricus et alii ueniunt et concedunt assisam.

Iuratores dicunt quod G. de Crondona nullum ius habet in eadem terra nisi tantum de xvj. acris terre quas tenet in dotem Hawisie uxoris sue de hereditate Osberti patris ipsius Thome.

Et super hoc profert idem G. quamdam cartam que testatur quod idem Thomas dedit eidem Galfrido totam terram que ad eum pertinebat iure hereditario.

Et idem Thomas uenit et defendit cartam illam. Et conuictum est per testes nominatos in carta et per iuratores quod carta illa falsa est. Et ideo pro nulla habeatur.

Dicunt eciam iuratores quod idem Thomas fuit in seisina de tenemento illo ut de feodo. Et ideo Thomas recuperauit seisinam suam ut de feodo et Galfridus et Hawisia habeant seisinam suam de xvj. acris ut de dote ipsius Hawisie. Et G. in misericordia pro falsa carta etc. De dampnis nichil sciunt quia bladum adhuc est super terram, et reddatur eidem Thome et aliis qui illud seminauerint, et si quid inde amotum fuerit idem G. respondebit de precio. Dicunt eciam quod predictus Henricus et alii nullam fecerunt disseisinam, sed si quid inde factum fuit, hoc fuit per contencionem inter G. et Thomas. Nota quod pro dampnis habenda erit ratio melioracionis[3].

97. [4]Assisa uenit recognitura si Matheus Pistor iniuste etc. disseisiuit Adam de Berchestona de libero tenemento suo in Parua Jerneme post etc. Et Matheus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia si aliqua facta fuit disseisina facta fuit per Robertum Creuequeor qui tenuit terram illam in manu sua per duos annos, et idem Robertus postea [illam Nota suspensio quod aliquis fecit disseisinam et illam tenuit per longum tempus[5].

[1] Several of the jurors make fine with sums varying from a hundred shillings to two marks, A.

[2] A. m. 9 d.

[3] See Br. f. 187 b; *habita ratione meliorationis*.

[4] A. m. 9 d.

[5] See Br. f. 176.

dedit[1]] cuidam Roberto clerico, qui illam tenuit in manu sua per longum tempus, et iste Robertus dedit eandem [illegible] Matheo. Et Adam non potuit hoc dedicere. Et ideo Matheus [illegible] sine die et Adam in misericordia.

1898. [2]Corbyn. [De warantia ipsius qui est infra etatem.]

Assisa uenit recognitura si Rogerus de Glouecestria pater Johannis fuit seisitus in dominico suo etc. de una roda terre cum pert. in Toppefeld die etc. quam terram Ricardus P[illegible] tenet. Qui uenit et uocat inde ad warantum Willelmum filium Willelmi de Ros qui infra etatem est et per cartam Willelmi patris sui quam profert, et que testatur quod idem Willelmus dedit ei terram illam pro homagio suo, et petit quod etas sua[3] expectetur. Et Johannes uenit et dicit quod etas sua non debet expectari quia predictus Rogerus obiit inde seisitus ita quod predictus Willelmus non habuit nisi custodiam dum idem Willelmus[4] fuit infra etatem et in custodia Willelmi de Ros patris qui similiter fuit infra etatem et in custodia Petri de Stokes, qui quidem Petrus dedit custodiam Ricardo de Stapelfordia, et quod ita sit ponit se super iuratam. Postea concordati fuerunt.

1899. [5]Assisa uenit recognitura si Robertus filius Reginaldi iniuste etc. disseisiuit Elyam filium Osberti de libero tenemento suo in Dunewico post etc.

Et Robertus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia uerum uult dicere, quod Reginaldus pater suus obiit inde seisitus et ipse remansit in custodia Letitie matris sue, et ipsa dum ipse fuit infra etatem fecit quamdam cartam eidem Elye sub nomine suo de predicto tenemento. Et quando ad etatem peruenit posuit se in tenementum illud sicut in illud unde pater suus obiit seisitus et nullam aliam fecit disseisinam.

[1] By annotator; in A.

[2] A m. 36. This case is written in the margin of the note book at the bottom of the page, f. 277 b. The word Corbyn and the case itself are written by some scribe other than him who composed the rest of the page. The words printed within [ ] are by the annotator. He has already alluded to this case in the note to Case 1827. It will be shown in the Introduction that the word Corbyn may refer to a case heard by Bracton, who on f. 275 cites this case of Roger of Gloucester.

[3] The majority of William the vouchee.

[4] Sic. A., corr. *Johannes* (?)

[5] A. m. 11 d.

Et Elyas dicit quod idem Robertus cartam illam fecit et tenementum illud ei uendidit et denarios recepit et unum esperuerium, | et talis fuit etatis tunc quando cartam fecit quod secundum legem uille de Dunewico potuit terram uendere et donare, et inde ponit se super iuratam. Et Robertus similiter. [276.]

Nota de consuetudine de Dunewike quod ille qui uult uendere uel dare debet xvj. annorum[1].

Juratores dicunt quod Robertus non fuit nisi xv. annorum quando carta facta fuit et secundum consuetudinem debet quis esse xvj. annorum ad hoc quod ualeat uendicio uel donacio alicuius. Et ideo consideratum est quod Robertus eat inde quietus et Elyas in misericordia etc.

[2]Jacobus de Gisneto petit uersus Willelmum filium Roscelini quod warentizet ei feodum dim. militis cum pert. in Huntingfeuld quam[3] tenet et de eo tenere clamat, et unde cartam suam habet, unde idem Jacobus queritur quod Rogerus de Huntingefeuld persona eiusdem uille petit uersus ipsum vj. solidatas redditus de eodem tenemento desicut idem Willelmus debet warentizare eidem Jacobo totam terram illam unde detulit breue de warentia pro c. sol. redditus quos inde percipit per annum. Et preterea idem dicit quod Adam de Vallibus capitalis dominus petit inde duos sol. redditus.

Nota quod in placito warantie carte fieri debet warantia in eodem statu in quo terra fuit die donationis.

Et Willelmus uenit et cognoscit cartam suam et bene illam ei warentizat, et dicit quod in[4] eodem statu quod[5] terram illam tenuit illam ei dedit, et tunc fuit ecclesia in seisina nomine elemosine de illis vj. sol. redditus, ita quod duo homines qui redditum illum debent attornati fuerunt ad reddendum redditum illum ecclesie. De duobus sol. redditus, dicit quod tunc temporis predictus Adam capitalis dominus illos recepit, et eo statu quo illos tenuit illos donauit.

Et Jacobus dicit quod die quo predicta terra ei data fuit tenentes predictos vj. sol. redditus non fuerunt attornati ecclesie, immo idem Willelmus reddidit predictum redditum ecclesie per manum suam.

Et quia continetur in carta quod idem Willelmus dedit

[1] Bracton, f. 12, speaks of this as the custom of Ipswich; very possibly the reference should be to Dunwich. See Twiss, vol. 1, p. 93.

[2] A. m. 13.

[3] Sic, A.

[4] Om. *in*, A.

[5] Corr. *quo*.

eidem Jacobo terram illam reddendo per annum eidem Willelmo c. sol. pro omnibus seruiciis consuetudinibus et exaccionibus preter seruicium dimidii militis, et quia idem Willelmus cognoscit quod predictos duos solidos per manum suam reddidit capitalibus dominis, consideratum est quod idem Willelmus acquietet predictum Jacobum de predictis duobus solidis redditus uersus capitales dominos, et sit in misericordia quia eum non acquietauit.

De vj. sol. redditus fiat inquisicio utrum ipsi tenentes per manum suam reddiderunt, uel ipse Willelmus per manum suam. Et xij. iuratores de consensu parcium ad hoc electi dicunt quod duo tenentes quorum unus reddidit tres solidos et alius xij. den., qui tenentes uocabantur Robertus filius Clerici et Willelmus Marchant, reddiderunt redditum illum Ricardo seruienti predicti Willelmi filii Roscelini qui solebat colligere totum redditum illum et similiter totum redditum uille, et idem Ricardus predicto tempore quo Willelmus dedit predictam terram predicto Jacobo et diu antea solebat reddere illos quatuor solidos et duos solidos de bursa sua de denariis domini sui et pro domino suo ita quod ipsi tenentes nunquam fecerunt fidelitatem ecclesie set semper fecerunt totum seruicium suum predicto Willelmo domino suo. Et ideo consideratum est quod predictus Willelmus filius Roscelini et heredes sui acquietent ipsum Jacobum et heredes suos de predictis vj. sol. uersus predictam ecclesiam in perpetuum, et Willelmus sit in misericordia pro iniusta detencione etc.

1901. [1]Robertus de Coleuilla optulit se iiij^{to}. die uersus Rannulfum Starki et Elenam uxorem eius de placito xx. acris terre cum pert. in Karletona, unde idem Rannulfus Starki et Elena uxor eius posuerunt se in magnam assisam etc. Et Rannulfus et Elena non uenerunt set essoniauerunt se de malo lecti. Sed essonium non allocatum fuit, quia omnes essoniatores cognouerunt quod non fuerunt homines predictorum Rannulfi et Elene, nec sciuerunt dicere ubi iacuerunt, et habuerunt diem de banco ad Westmonasterium, ita quod xij. milites summoniti fuerunt ad faciend' recognicionem

Nota quod non est allocandum essonium de malo lecti si essoniatores cognouerint [illegible]

[1] A. m. 14.

Et ideo consideratum est quod terra capiatur in manum Dom. Regis, et ipsi summoneantur quod sint apud S. Edmundum tali die ad audiendum iudicium suum etc.

[1]Assisa uenit recognitura si Thomas et Johannes filii Seywini de Hintelesham et Willelmus filius Willelmi Testepin et tales etc.[2] iniuste etc. disseisiuerunt Nicholaum filium Seywini de libero tenemento suo in Hintelesham post etc. [278 b.]

[3]Et Johannes uenit et Robertus etc.[3] Et Johannes et Robertus ueniunt et bene concedunt assisam, quia dicunt quod Nicholaus nunquam habuit ibi liberum tenementum quia uillanus est et semper fuit. Sed terra illa libere data fuit ei cum uxore sua, ideo procedat assisa.

Nota quod non remanet assisa noue disseisine propter exceptionem uillenagii de terra que data fuit cum uxore uillani tenenda libere[4].

Juratores dicunt quod Sewinus pater Johannis et Nicholai obiit uillanus et semper tota uita sua tenuit terram illam in uillenagio, et post mortem Sewini uxor eius secundum consuetudinem manerii habuit totam terram illam, et quod manerium fuit de dominico Dom. Regis, et consuetudo talis fuit[5], et omnes filii sui fuerunt cum ea sicut seruientes sui. Postea uenit Willelmus Testepin et locutus fuit ita cum capitali domino quod concessit ei uillenagium illud libere tenendum, et idem Willelmus dedit predicto Johanni filiam suam in uxorem, et mater Johannis dimisit se de terra illa et posuit ipsum Johannem in seisinam, unde bene dicunt quod Nicholaus nunquam habuit seisinam, et ideo dicunt quod non est disseisitus, et ideo in misericordia pro falso clamore.

[6]Assisa uenit recognitura si Johannes filius Porteman frater Edwardi fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de xij acr. terre cum pert. in Buggeslawe die etc., quam terram Jordanus Corndebof tenet. Qui uenit et dicit quod nichil clamat in terra illa nisi custodiam eo quod Johannes habuit unum filium Willelmum nomine, qui transfretauit xviij. annis transactis et nunquam postea rediit. Et bene cognoscit

Nota de assisa mortis antecessoris de fratre postnato capienda ubi frater antenatus transfretauit et per longum tempus extiterit ultra mare, ita quod postnatus recuperauit saluo antenato iure suo et [illegible] si redierit sine placito[7].

[1] A. m. 14.
[2] Ten deforciants including Robert de Hide, A.
[3] [3] Om. A.
[4] See above, Case 1837.
[5] It was the custom of the manor that the widow should have the whole of her husband's land.
[6] A. m. 14 d.
[7] So Br. f. 277 b. This is Fitz. *Mordauncestor* 55.

quod predictus Johannes obiit seisitus, et si predictus Willelmus obierit, iste Edwardus est propinquior heres.

Et quia Edwardus cognoscit quod predictus Johannes habuit quemdam filium Willelmum nomine et quod tantum tempus preteriit postquam iuit ultra mare, consideratum est quod Edwardus recuperauit seisinam suam saluo predicto Willelmo iure suo si redierit, ita quod statim habeat seisinam suam cum redierit. Et Jordanus in misericordia.

1904. [1]Assisa uenit recognitura si Rogerus le Bor et tales[2] etc. iniuste etc. disseisiuerunt Benedictum Walterum[3] filium Walteri de libero tenemento suo in Thorendona post etc. Et Rogerus tantum uenit et nichil dicit etc.

Juratores dicunt quod predicti Rogerus et alii non disseisiuerunt eum sicut breue dicit, quia due acre terre unde uisus factus est date fuerunt ecclesie[4] in escambio pro duabus acris aliis quas persona ecclesie dedit Rogero le Bor pro predictis acris. Post uenit Robertus Passelewe et factus persona[5] illius et cepit in manum suam omnes terras ecclesie, inter quas cepit[6] duas acras, et reddidit Rogero suas duas acras. Et post uenit Nicholaus frater predicti Benedicti et intrusit se in duas acras quas Rogerus habuit, et tradidit eas Benedicto fratri suo, et ipsi duo seminauerunt eas, et post uenit Benedictus et asportauit uesturam. Et quia nichil habuit in eis nisi per intrusionem, consideratum est quod non est disseisitus de libero tenemento suo, et ideo nichil capiat per assisam. Et Rogerus et alii inde quieti et Benedictus in misericordia pro falso clamore. Et Robertus Passelewe concessit postea quod reddet Benedicto escambium suum.

Nota quod nichil recuperabit per assisam qui nichil habuit nisi per intrusionem. Casus de Cornw'.

1905. [8]Salomon de S. Edmundo pro se et Beatricia uxore eius cuius loco etc. petunt[7] uersus Oliuam filiam Andree et Elenam, Agatham, Matilldem, Elizabeth et Egidiam sorores ipsius Oliue quadraginta acras terre cum pert. in Hecham ut

[1] A. m. 14 d.
[2] *Hubertus le Bor. Walterus fil.* [illegible], A.
[3] Om. *Walterum*, A.
[4] No name in A.
[5] Sic. A. supply *ecclesie*.
[6] Supply *predictas* A.
[7] Br. f. 160, 161. The last words seem a reference to some other case.
[8] A. m. 15.
[9] Sic. A.

ius ipsius Beatricie etc., et uersus quamlibet illarum sextam partem xl. acrarum terre, unde Hugo de Hecham antecessor ipsius Beatricie fuit seisitus ut de feodo et iure tempore H. Regis etc., et de ipso Hugone debuit descendere ius terre illius Edwino fratri suo, set Edwinus obiit priusquam Hugo, unde debuit ius descendere Radulfo filio ipsius Edwini, et de ipso Radulfo Agathe filie sue, et de Agatha isti Beatricie ut filie et heredi sue, et hoc offert probare etc. prout curia etc.

Et Oliua et omnes alie per attornatum suum ueniunt et defendunt ius earum quando etc., et dicunt quod Hugo de cuius seisina loquitur nullum fratrem habuit nec Edwinum nec alium set reuera habuit unam sororem Elstridam nomine, que habuit duos filios unum Thurkildum primogenitum et alium Edwinum postnatum | patrem predicti Radulfi. De [27 a] Thurkillo exiit quedam filia Matillis nomine, et de ipsa Matillide quidam Simon, qui adhuc uiuit et manet apud Hecham qui maius ius habet in terra predicta[1] si ius haberet[1] quam predicta Beatricia, et petit[2] iudicium si super hoc debeant eis respondere, desicut idem Simon exiit de fratre primogenito sicut predictum est.

Et Salomon et Beatricia dicunt quod predictus Edwinus fuit frater predicti Hugonis et non filius Estrilde, et inde ponunt se super patriam. Et Oliua similiter. Et ideo dies datus est eis apud S. Edmundum tali die etc. ut tunc fiat inde inquisicio si opus fuerit, et tunc ueniat Simon etc.

[3]Ad diem illum uenit Simon et dicit ipse est filius Matillidis, et Matillis fuit filia Thurkilli sicut tenentes dicunt, qui quidem Simon cognoscit se esse uillanum. Magna assisa ad recognoscendum utrum ille qui tenet maius ius tenendi quam ille qui petit, sicut ille qui exiit de uillano stipite[4].

Et Oliua et omnes alie dicunt quod reuera uillanus est, et Hugo per quem clamat similiter uillanus fuit et omnes qui de eo exierunt, et ponunt se in magnam assisam Dom. Regis, et petunt recognicionem fieri utrum ipse maius ius habeant in terra illa an predicti Salomon et Beatricia sicut ipsa que exiit de uillano stipite etc.

[5]Assisa uenit recognitura si Radulfus le Gros, Willelmus

[1-1] Interlined in A.
[2] Sic A.
[3] Postscript.
[4] Supply *habeat* after *ius*. Bracton, f. 346, cites what seems an earlier stage of this case to illustrate a point of procedure.
[5] A. m. 15.

de Predes et Mabilia filia Godwini iniuste etc. disseisiuerunt Margeriam filiam Simonis de libero tenemento suo in Copedhac post ult' etc. Et Radulfus uenit et nichil etc.

Nota de assignatis[1].

Juratores dicunt quod quidam capellanus pater predicte Margerie emit terram illam sibi et assignatis suis ita quod in extremis laborans dedit terram illam predicte Margerie. Et post mortem capellani uenit mater Margerie et dedit Willelmo de Predes domino feodi iij. sol. per sic quod caperet fidelitatem Margerie et redderet ei seisinam suam, et ipse sic fecit et posuit eam in seisinam, et in seisina fuit per duos annos et dimidium. Et tunc uenit predictus Willelmus et emit terram illam de Mabilia matre Margerie et statim uendidit eam Radulfo le Gros. Et ideo omnes disseisiuerunt eam. Et ideo consideratum est quod Margeria recuperauit seisinam suam, et Radulfus et alii in misericordia.

Nota optimum de assignatis, quod laborans in extremis ante mortem assignauit filie sue quandam terram sine seisina quam haberet in uita donatoris, et post mortem cepit dominus capitalis fidelitatem et posuit eam in seisinam, et postea electa recuperauit seisinam suam[2].

1907. [3]Assisa uenit recognitura si Hubertus Corndehof iniuste etc. disseisiuit Willelmum Fulekyn de libero tenemento suo in Cnodeshale post etc. Et Hubertus[4] etc.

Juratores dicunt quod predictus Hubertus ita disseisiuit eum de chimino, sed chiminum commune est omnibus de patria, et Willelmus seminauit iter illud et Hubertus pauit bladum. Et quia Willelmus nullum habuit liberum tenementum, consideratum est quod Willelmus niehil capiat per hanc etc., et sit in misericordia pro falso clamore etc.

Nota quod nullus habere potest liberum tenementum in chimino publico quod commune est omnibus de patria.

1908. [5]Assisa uenit recognitura si Walterus de Hatfeuld et Matillis uxor eius iniuste etc. disseisiuerunt Mabiliam la Cunere de libero tenemento suo in Gypewico post etc.

Nota de [illegible][6]. Nota de [illegible][7].

Et Walterus uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri et quod predicta Mabilia nullum debet habere liberum tenementum, quia occidit uirum suum et ipse cepit terram in manum suam pro defectu seruicii.

Et xij iuratores et coronatores uille de Gipewico record-

[1] This note is on the inner, the other on the outer margin.

[2] This means that when a gift has been made to a man and his assigns, he can make an assign by last will. See on this Br. f. 18 b, 49, 412 b.

[3] A. m. 15.

[4] Does not come and was attached.

A.

[5] A. m. 15 d. Among pleas and assizes of the vill of Ipswich.

[6] This note is on the inner, the other on the outer margin.

[7] See Br. f. 276 b. § 2. This case Fitz. Dowere, 183, and Forfeiture, 33.

antur quod predicta Mabilia fuit demens ante iter iusticiariorum ultimo itinerancium scil. G. de Boclande et sociorum suorum, et ipsa ligata fregit ligamentum suum et occidit Hugonem Tinctorem uirum suum quadam securi, et fugiendo uersus aquam uolens submergere se capta fuit et imprisonata, et loquela presentata fuit coram prefatis iusticiariis, et ibi propter demenciam suam quieta fuit, et postea rediit domi et fuit in seisina de domo illa quousque Walterus eiecit eam et W. fil' eius[1].

Et Walterus cognoscit quod terra illa est hereditas predicti Willelmi et nichil clamat in eo nisi seruicium suum. Et ideo Mabilia habeat seisinam suam etc., et statim reddit Willelmo filio suo illam terram. Et quesita quare occidit uirum suum, dicit quod nichil inde sciuit. Ideo custodiatur[2].

[3]Assisa uenit recognitura si Thomas de Coleuilla auunculus Mabilie et Johanne fuit seisitus etc. de x. acr. terre cum pert. in Merlefordia die etc., unde Adam Haric et Alicia uxor eius tenent tantum etc. et Euerardus filius Ranwe tantum etc. |

Et Adam et Alicia uen' et bene cognoscit[4] quod Thomas obiit seisitus ut de feodo, et dic'[5] quod ipsa Alicia fuit soror ipsius Thome, et bene concedunt quod si Lucas[6] haberet pueros de corpore suo quod ipsi essent heredes propinquiores, set nullos habuit de uxore sibi desponsata, unde dicunt quod predicta Johanna et Mabilia sunt bastarde. Et ideo inde sine die. Et Mabilia et Johanna habeant breue ad Episcopum etc. [279 b.]

Nota quod opposita fuit bastardia duabus sororibus. Iuratores dixerunt quod una illarum nata fuit antequam mater sua esset desponsata et alia post. Ambe recuperauerunt saluo iure postnate si inde loqui uellet[7].

Et Euerardus non uenit, et assisa summonita fuit coram S. de Hales, R. Duket, iusticiariis ultimo itinerantibus, ita quod tunc fuit ei dies datus in aduentu iusticiariorum, et Mabilia et Johanna infra etatem sunt et non possunt placitare, ideo uersus eum capiatur assisa per defaltam.

[1] *Willelmum filium eius*, A.
[2] *Lo pendens apud S. Edmundum*; margin of A.
[3] A m. 16.
[4] *cogn'*, A.
[5] *dicunt*, A.
[6] No explanation in A., but Luke was father of the plaintiffs and brother of Thomas.
[7] Bracton, f. 271, gives this case. Seemingly he cites it also, f. 238 b, as to there being no resummons when the assize is brought by an infant; but the text refers to Sussex instead of Suffolk.

Juratores dicunt quod predictus Thomas obiit inde seisitus ut de feodo et post terminum, set dicunt quod Lucas pater ipsarum Mabilie et Johanne desponsauit uxorem suam postquam Mabilia nata fuit, set bene dicunt quod Johanna nata fuit postquam mater earum desponsata fuit. Et ideo consideratum est quod Mabilia et Johanna recuperauerunt seisinam suam saluo iure Johanne si inde loqui uoluerit uersus Mabiliam cum ad etatem uenerit etc.

1910. Nota recuperat querens propter teneram seisinam, quod non est uerum si iusta sit donatio et ab eo facta qui donare potest[2].

[1]Assisa uenit recognitura si Walterus Dacus, Rogerus de Muhaut et Thomas Faber iniuste etc. disseisiuerunt Alexandrum Bart de libero tenemento suo in Frammesdena post etc Et Rogerus et Thomas ueniunt et nichil dicunt quare assisa remaneat.

Juratores dicunt quod Alexander nunquam fuit in seisina nisi tantum modo quod ipse cariauit marlam super terram uno die summo mane et misit carucam suam super terram et statim amota fuit. Et ideo consideratum est quod Alexander nichil capit per assisam.

1911. Item de tenera seisina que nulla reputatur, quia per dimidium diem.

[3]Assisa uenit recognitura si Rogerus de Muhaut et tales etc. iniuste etc. disseisiuerunt Willelmum filium Rogeri de libero tenemento suo in Framesdena post etc. Et omnes ueniunt et bene concedunt assisam.

Juratores dicunt quod Rogerus pater predicti Willelmi dimisit terram illam cuidam Rogero Fabro ad terminum uite sue, et post mortem ipsius Rogeri [Fabri] uenit predictus Willelmus et asportauit arbores cuiusdam haye et arauit terram per dimidium diem quousque[4] uis predicti Rogeri [Fabri] et al'[5] inde amouerunt carucam suam, set non per preceptum Rogeri. Et quia non habuit seisinam nisi per dimidium diem et seisina ita tenera fuit [et iniuriosa[6]]

[1] A. m. 16 d.

[2] For the phrase *tenera seisina* see Br. N. [illegible]. The doctrine of this note is pure Bractonian; he who has no title does not get a seisin protected by law against those who have title, until he has occupied the land for some time; [illegible] he who has title is [illegible]. See the interpolation [illegible] in the next case. This is Fitz. *Assise*, 429.

[3] A. m. 16 d.

[4] Supply *predicti Rogerus et alii et*, A.

[5] Om. *et al'*, A. The second interpolation of *Fabri* seems erroneous.

[6] Interpolated by Annotator, not in A. See note to last case. This is Fitz. *Assise*, 428. The jurors in this case and the last were afterwards attainted. See below Cases 1940, 1941.

consideratum est quod nullam inde seisinam habuit. Et ideo Rogerus et alii inde sine die et Willelmus in misericordia.

2. [1]Assisa uenit recognitura si Ernaldus Badhegh' pater Hugonis fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de dim. acr. terre cum pert. in Rindham die etc., quam terram Matheus filius Thome tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia terra illa data fuit[2] in maritagium cum quadam Gunnilda de qua nullum heredem habuit, set postea duxit quamdam aliam uxorem de qua habuit Hugonem predictum, unde bene dicit quod non habuit aliquod ius nisi per Gunnildam. Et quia infans est infra etatem et non potest placitare, inquiratur per iuratores et procedat etc.

Juratores dicunt quod predicta terra data fuit predicto Ernaldo in maritagium cum predicta Gunnilda, set post mortem Gunnilde et puerorum ipsius Gunnilde fecit idem Ernaldus tantum uersus Matheum de Valeynes capitalem dominum feodi qui terram illam dederat in maritagium, quod dedit ei terram illam in feodo et obiit inde seisitus, et quod iste etc.[3] Et ideo consideratum est quod Hugo recuperauit seisinam suam et Matheus in misericordia etc.

3 [4]Assisa uenit recognitura si Adam de Bedingfeuld et Constancia uxor eius iniuste etc. disseisiuerunt Simonem Carpentarium de libero tenemento suo in Kanetona post etc.

Adam uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia Willelmus filius ipsius Simonis desponsauit quamdam filiam suam ante tempus guerre, et eam dotauit per assensum et uoluntatem ipsius Simonis, et quod Willelmus obiit infra guerram, et post mortem suam uenit idem Adam et recepit dotem filie sue secundum quod idem Simon ei concesserat, et ita est filia sua in seisina ut de dote sua.

Et Simon uenit et bene concedit quod predictus Willelmus filius suus desponsauit filiam suam per uoluntatem suam, set numquam fuit dotata de terra sua per uoluntatem suam quia re uera post mortem Willelmi uenit idem Adam et per uim [illegible]

[1] A. m. 17.
[2] Given to Ernald.
[3] Sic. A. And that this Hugh is Ernald's next heir.
[4] A. m. 19.

Nota quod si uis aliqua facta fuerit in gwerra si statim post gwerram non conqueratur consentire uidetur quia iniuria per dissimulationem abolitur[1].

guerre distrinxit eum ad faciendum filie sue dotem de tota terra sua.

Et Adam uenit et dicit quod non distrinxit eum, set habuit dotem filie sue per uoluntatem suam et per cartas suas. Et quia Simon cognouit quod fecit dotem filie ipsius Ade et post guerram nullam querelam fecit quod idem Adam ipsum ad hoc distrinxerat, consideratum est quod Simon nichil inde capiat per assisam et sit in misericordia pro falso clamore etc.

1914. Assisa uenit recognitura si Sewallus de Hiseuelestona pater Ade obiit seisitus in dominico suo ut de feodo de xvj acr. terre cum pert. in eadem uilla, die etc., quam terram Rogerus Fine et Wimarca uxor eius tenent. Qui ueniunt et dicunt quod terra illa est uillenagium Ricardi Maudut et quod ipsi sunt uillani eiusdem Ricardi. Et ideo sine die etc.

1915. [2]Assisa uenit recognitura si Adam de Hackebeche iniuste etc. disseisiuit Willelmum filium Eustachii de libero tenemento suo in Dunham post etc. Et Adam uenit et dicit quod piscaria unde assisa aramiata est, communis est pluribus et non liberum tenementum suum, et inde ponit se super iuratam.

Nota quod ubi res communis est inter aliquos sicut piscaria unus per se conqueri non poterit nisi tenend' in communi.

Juratores dicunt quod predictus Adam non disseisiuit eum de piscaria unde uisus factus est, quia piscaria communis est eidem Ade, et antecessoribus suis fuit communis, et preterea idem Willelmus est in seisina ut de communi. Et ideo consideratum est quod Adam eat inde sine die et Willelmus in misericordia pro falso clamore etc.[3]

1916. [4]Assisa uenit recognitura si Hawisia que fuit uxor Albredi de Prestona iniuste et sine iudicio disseisiuit G. de Capella de libero tenemento suo in Prestona post etc.

Responsio contra assisam quod recuperauit per iudicium curie Sancti recordata curie[5].

Et Hawisia uenit et dicit quod non disseisiuit eum iniuste quia seisinam quam habet, habet ipsa per consideracionem curie S. Edmundi.

Et Gaufridus dicit quod reuera ipsa implacitauit eum in

[1] See Br. f. 16 b and f. 209 b where will be found these words Patientia enim longa trahitur ad consensum, et negligentia siue dissimulatio abolet iniuriam.

[2] A. m. 21.

[3] This is Fitz. *Assise*, 427.

[4] A. m. 21 d.

[5] Probably *summoneatur*. Bracton, f. 205 b, has a case just to the effect from this eyre, *St Jeremias de Hesture*, which is found in A.

curia S. Edmundi de predicta terra, ita quod ipse uocauit inde ad warantum Hugonem Ver, qui uenit in eadem curia et ei warentizauit, et super warantum illud cons' ei[1] seisinam suam. Et ideo senescallus[2] habeat recordum etc.

Post uenit Willelmus Tropinel uir ipsius Hawisie, et dicit quod ipsa est uxor sua et quod desponsauit eam antequam assisa arrammiata esset. Et Galfridus non potuit hoc dedicere. Et ideo consideratum est quod Hawisia eat inde sine die et G. in misericordia.

17. [3]Assisa uenit recognitura si Brianus filius Radulfi auunculus Johannis filii Willelmi fuit seisitus in dominico suo etc., de xxiiij. acr. terre cum pert. in Fornham die etc., et si etc., quam terram Emma filia Roberti de Eluedena tenet. Que uenit et dicit quod non tenet terram illam nisi in custodia cum Radulfo filio suo, et uocat inde ad warantum eundem Radulfum.

Post uenit Emma et dicit quod Alicia mater istius Johannis soror predicti Briani et predictus Brianus fuerunt bastardi, quia Radulfus pater ipsorum nunquam desponsauit uxorem, quia tota uita sua uixit ut persona et habuit ecclesias suas. Et Johannes non potuit hoc dedicere quin Radulfus obiisset persona, nec ostendere potest quod umquam uxorem desponsasset, et ideo consideratum est quod Emma inde quieta et Johannes in misericordia etc.

Contra assisam mortis quod talis antecessor persona fuit et habuit ecclesias et nunquam uxorem desponsauit.

18. [4]Assisa uenit recognitura si Thomas de Dodenes et tales etc. iniuste etc. disseisiuerunt Adam filium Willelmi de libero tenemento suo in Bentlegha post etc.

Juratores dicunt quod Willelmus pater Ade fuit aliquando uillanus, set Thomas de Dodenes fecit eum liberum ita quod redderet ei pro tenemento suo iiij. sol. et iiij. gallinas et manducauit[5] secum quando tulerunt[6] gallinas pro omni seruicio, et tali libertate obiit pater suus, et quando pater obiit quia Adam filius suus noluit facere antiquas consuetudines, predicti Thomas et alii ipsum eiecerunt de terra illa et ita disseisiuerunt eum. Et ideo consideratum est quod

Nota de domino qui feoffat uillanum de terra tenenda libere pro certo seruicio, heres suus recuperat seisinam suam per assisam noue disseisine[7].

[1] Sic, A. consideraverunt ei (?)
[2] The steward of the Abbot of Bury.
[3] A. m. 21 d.
[4] A. m. 22.
[5] manducaret, A.
[6] tulerit, A.
[7] See Br. f. 192 b.

Adam recuperauit seisinam suam de predicta terra uersus predictum Thomam etc. et ipse Thomas et omnes alii in
2s. 6d. misericordia etc.

1919. [1]Isobella que fuit uxor Roberti de Ver petit uersus Willelmum Blundum et Ceciliam uxorem eius duas carucatas terre et unum mesuagium preter xiij. acras terre cum per. in Ketteringham ut dotem suam, unde Robertus quondam uir suus eam nominatim dotauit die quo eam desponsauit etc.

Et Willelmus et Cecilia ueniunt et dicunt quod non debet ad hoc breue respondere, quia habet dotem suam de tota terra unde Robertus quondam uir suus obiit seisitus et eciam duas partes per finem quem fecit cum Dom. Rege pro habenda custodia filii sui, et desicut breue dicit quod nichil habet, et habet, non uult etc.

Et Isobella uenit et dicit quod nichil habet nomine dotis set solum racione custodie terre filii sui, et dicit quod Robertus de Ver quondam uir suus dedit ei predictam terram pro tercia parte tocius terre sue quam tunc tenuit.

Et Willelmus et Cecilia ueniunt et dicunt quod non debent inde respondere sine participibus suis, eo quod ipsi terram illam tenent ad partem suam, quia minus habuerunt de maritagio quam alie sorores ipsius Cecilie. Et quesitum si unquam terra partita esset inter eos, dicunt quod non. Et ideo respondeant sine participibus.

Nota quod ubi hereditas non est partita inter coheredes et unus implacitetur de aliqua parte quam ipse tenuerit respondebit sine participibus.

Et Willelmus et Cecilia dicunt quod non fuit ita dotata, immo dotata fuit de tercia parte tocius terre quam uir suus tenuit die quo eam desponsauit, et inde habet sectam sufficientem scilicet tales[3].

Si mulier petit dotem dicat quod dotata fuit nominatim, et respondeatur quod de tercia parte [illegible]

Et Comitissa[4] uenit et dicit quod non fuit dotata de tercia parte per totum, immo nominatim de predicta terra et inde producit sectam scil. tales etc.[5], et si secta non sufficit ponit se super patriam de Kensingtona ubi desponsata fuit. Et Willelmus et Cecilia similiter si eorum secta non sufficit. Et sciendum quod Hugo de Ver heres Roberti de

[1] A. [illegible] 25.

[2] [illegible] f. 130, cites this case with [illegible].

[3] Thirteen names, A.

[4] Isabella was Countess of Oxford.

[5] Six names, A.

[6] Bracton, f. 304 b, cites this case.

Ver presens fuit et bene concessit quod nominatim dotata fuit de eadem terra. Consideratum est quod iurata inde fiat, et uicecomes Middlesexie diligenter inquirat qui fuerunt ubi[1] Robertus de Ver eam desponsauit et ex illis et ex aliis de uisneto de Kensingtona per quos etc. uenire faciat apud Westmonasterium tali die xij. tam milites etc. alios a supradictis etc.[2]

0. [3]Robertus de Wikes et tales etc. iiij. milites summoniti ad eligendum vj. milites simul cum aliis prius electis ad faciendum recognicionem magne assise inter Willelmum de Crikecot petentem et Petrum de Thelnetham et Matillidem uxorem eius tenentes de centum acr. terre cum pert. in Ouesdena, unde idem Petrus et Matillis uocauerunt ad warantum Egidium de Mere, et qui eis warentizauit, et qui postea se reddidit ordini Fratrum Minorum, Et per concessionem eiusdem Petri et Matillidis, qui tenentes sunt, procedit assisa magna ut de warentia ipsius Egidii, utrum ipse Petrus et Matillis qui tenentes sunt habeant maius ius in terra illa ut de warentia ipsius Egidii, an predictus Willelmus. Et sciendum est quod prohibitum fuit eidem Egidio ex parte Dom. Regis apud Westmonasterium ne quid uenderet de terra sua quam eodem die tenuit quo warentiam illam fecit, ne warentiam illam facere non posset, ita quod preceptum fuit uicecomiti Suffolkie quod caperet in manum Dom. Regis de terra ipsius Egidii ad ualenciam predictarum c. acrarum etc. Et sciendum est quod idem Egidius antequam se redderet religioni posuit se in magnam assisam de eadem terra eodem modo quo predictus Petrus. [4]uenerunt et elegerunt istos[5] etc.

Postea uenit eadem assisa [6]apud Westmonasterium[6] per tales etc. Qui iurati dicunt quod Willelmus de Kirketorft antecessor predicti Willelmi non habuit terram illam nisi ad terminum in uadio, et ideo dicunt quod predictus Petrus et Matillis maius ius habent in predicta terra ut ius ipsius

[1] ubi repeated.

[2] The jurors are to be other than the electors.

[3] A. m. 25 d.

[4] Here ends a long series of parentheses. The four knights who were summoned come and choose the recognitors.

[5] The names follow in A.

[6-6] Omit A.

Matillidis quam predictus W., quia Osbertus de Clamuilla[1] qui terram illam emit, post terminum Willelmi preteritum, de quodam Henrico cuius hereditas terra illa fuit, dedit eam in maritagium cum filia sua Willelmo de Mere[2] patri Egidii et idem Willelmus dedit eam predicto Petro cum predicta Matillide in maritagium. Et ideo consideratum est quod Petrus et Matillis et heredes ipsius Matillidis teneant quiete in perpetuum de predicto Willelmo et heredibus suis, et Willelmus in misericordia etc.

1921. [3]Assisa uenit recognitura si Herbertus de Alasun et tales[4] etc. iniuste etc. disseisiuerunt Radulfum de Bray de libero tenemento suo in Gaislegha post etc. Et Herbertus et alii ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri, quia terra unde uisus factus est data fuit Willelmo de Bosco et Alicie uxori eius sorori ipsius Herberti tenendam [28 L.] ipsi Willelmo | et heredibus qui de eo et Alicia exierunt, et mortua Alicia que habuit unam filiam de ipso Willelmo, et Radulfus postea uenit et posuit se in terram illam et ipsi eiecerunt eum, et petit iudicium desicut predicta terra data fuit predicto Willelmo et Alicie et heredibus eorum si idem Radulfus post mortem ipsius Alicie aliquid ibi habere possit.

Et Radulfus uenit et dicit quod predicta terra data fuit predicto Willelmo in maritagium cum predicta Alicia, et post mortem Willelmi idem Herbertus dedit ei predictam Aliciam in uxorem cum toto maritagio suo. Et inde profert cartam ipsius Herberti que hoc testatur. Et desicut prolem habuit de ipsa Alicia, petit iudicium si debeat tenere terram illam tota uita sua.

Nota quod maritagium uxoris remanet uiro propter prolem procreatam inter eos sicut ipsa hereditas uxoris.

Et Herbertus uenit et defendit conuencionem factam, et cognoscit sigillum, quia dicit quod predicta Alicia soror sua habuit sigillum suum in custodia per unum mensem postquam desponsata fuit.

Postea[6] apud Westmonasterium ad diem sibi statutum

[1] *Glanuilla*, A.

[2] *Mere*, A.

[3] A m. 25 d.

[4] *Will. de Crikelot, Osbert. de Blancheuilla et Will. Turpin*, A.

[5] See above, Case 487, which deals with the same transactions. The right of the second husband to curtesy in various circumstances was a very debateable point.

[6] Postscript from Hilary term.

non uenit Herbertus. Et habuit diem etc. Ad quem diem se fecit essoniari et habuit diem per essoniatorem suum. Ad quem diem non uenit, nec secutus est dictum suum scilicet quod terra illa data fuit in maritagium predicto modo. Et ideo consideratum est quod Radulfus recuperauit seisinam suam, et Herbertus in misericordia etc.

[1]Assisa uenit recognitura si Amselinus de Ilegha, Ricardus de Illegha etc. iniuste etc. disseisiuerunt Hugonem de Monte Caniso et Aliciam uxorem eius de libero tenemento suo in Illegha post etc. Et Anselinus uenit et nichil dicit etc.

Juratores dicunt quod predictus Anselinus dedit predictam Aliciam filiam suam predicto Hugoni, et prolocutum fuit inter eos quod daret ei medietatem tocius perquisiti sui in Illegha et quod cohabitarent in una domo, ita quod idem Anselinus habitaret in una camera et ipsi in alia. Et idem Anselinus exiuit de domo et tradidit eis hostium per haspam, et statim peciit hospicium caritatiue, et semper postea remansit in seisina ita quod terra illa culta fuit caruca ipsius Anselini et blada expendebantur in communi, ita quod fecit de terra illa sicut de sua ut prius. Et quia predictus Anselinus nunquam fuit extra seisinam, consideratum est quod Hugo et Alicia nichil capiant per assisam etc.

Nota de terra data et seisina facta per ostium et haspam et postea in crastino uenit donator et petiit hospicium caritatiue et semper postea remansit in seisina[2].

[3]Assisa uenit recognitura utrum una acra terre et dimidia etc. cum pert. in Kedingdona fuit laicum feodum Roberti de Kedingdona an libera elemosina pertinens ad ecclesiam Willelmi de Valle de Kedingdona. Et Willelmus uenit et dicit quod quando factus fuit persona inuenit ecclesiam seisitam de eadem terra et quod idem Robertus nunquam fuit in seisina. Et petit iudicium si debeat ad hoc breue respondere. Et Robertus cognoscit quod nunquam fuit in seisina. Et ideo quia tale breue non iacet, consideratum est quod Willelmus persona inde sine die, et Robertus in

Nota quod assisa utrum non iacet in persona laici, set tantum in persona persone, set breue de recto[4].

[1] A. m. 26.
[2] Bracton, f. 50, cites this case.
[3] A. m. 27.
[4] Bracton, f. 285 b, cites this case. Pateshull had decided that the layman could bring the assize, but afterwards changed his opinion, as, says Bracton, is shown by this decision. Bracton however notes that Robert admitted that he had not been seised.

misericordia, et perquirat sibi per breue de recto si uoluerit. [1]et sit in misericordia pro etc[1].

1924. Johannes filius Hugonis queritur quod Alanus frater suus iniuste disseisiuit eum de libero tenemento suo in Kambes infra etc.

Et Alanus uenit et dicit quod non disseisiuit eum quia ipse est heres patris sui, et pater suus obiit inde seisitus et ita quod eodem die quo obiit uenit ipse et posuit se in terram illam.

Et Johannes dicit quod pater eorum non obiit inde seisitus quia dedit terram illam in uita sua, et inde ponit se super iuratam. Et Alanus similiter.

Juratores dicunt quod re uera in uita Hugonis fuit facta quedam conuencio inter Johannem et Alanum ita quod Johannes dedit Alano xxviij. sol. per sic quod remitteret ei ius suum, et post uenit idem Hugo et dimisit se de terra illa in curia capitalis domini, ita quod dedit ei intelligi quod Alanus remisit Johanni ius suum, et capitalis dominus cepit homagium Johannis et de releuio xl. solidos, et postea iuit Hugo et fuit itinerans per patriam per duos menses et postea reuenit domi et fuit ibi per unum annum et amplius, et ibi obiit, et bene dicunt quod conuencio inter fratres facta fuit per quinque annos antequam pater dimisit se predicto modo. Et quesiti si Alanus interesset, dicunt quod nesciunt. Et Alanus dicit quod interfuit et apposuit clamium et prohibuit ne aliquid inde fieret ad exheredacionem suam, et inde producit sectam, et defendit predictam conuencionem.

Fratres fecerunt quandam conuencionem in uita patris, ita quod antenatus dedit postnato terram uel quod remitteret ei ius suum. Et pater demisit se de terra in curia capitalis domini, et capitalis dominus cepit homagium ipsius Alani et Alanus dedit releuium. Et Hugo pater fuit itinerans per patriam per duos menses et postea rediit domum et ibi fuit per unum annum et ibi obiit. Et Alanus recuperauit.

Et quia Hugo dedit intelligi quod predictus Johannes fuit heres suus, et per illam falsitatem cepit capitalis dominus homagium ipsius Johannis, et predictus Alanus defendit predictam conuencionem, et postea idem Hugo obiit seisitus, consideratum est quod Alanus recuperauit seisinam suam talem qualem H. pater suus habuit, et Johannes in misericordia pro falso clamore etc. |

[311 b.]

[1-1] Om. A.

[2] Corr. Johannis et Johannes.

Bracton, f. 50, cites the case and states its facts.

PLACITA RESIDUA ET ASSISE DE COM. SUFFOLKIE TERMINATE IN COM. NORFOLKIE CORAM M. DE PATESHULLA ANNO REGIS HENRICI SUPRADICTO[1].

i. Assisa uenit recognitura si Ricardus Russel iniuste etc. disseisiuit Elenam de Beriche de libero tenemento suo in Romerstona post etc. Et Ricardus uenit et bene concedit assisam. Kent.

Juratores dicunt quod reuera predicta Elena tradidit ei unum pratum ad firmam ad terminum quatuor annorum, infra quem terminum fuit quedam conuencio prolocuta inter eos quod haberet pratum illud ad uitam suam, set non fuit secuta, et idem Ricardus post terminum retinuit pratum et arauit et traxit ad feodum Episcopi[2]. Et ideo dicunt quod disseisiuit eam. Et ideo consideratum est quod Elena recuperauit seisinam suum, et Ricardus in misericordia. Nota de prolocucione nondum secuta et ideo feodo nondum nullum.

Assisa uenit recognitura si Johannes persona de Bedefeud iniuste etc. disseisiuit Leticiam que fuit uxor Rogeri de Herst et Petrum filium Rogeri de libero tenemento suo in Bedefeudia post etc. Et Johannes uenit et dicit quod Petrus obiit, et non uult respondere nisi curia considerauerit. Et post uenit Leticia et cognoscit quod nullam habuit seisinam post mortem uiri sui. Et hoc idem dicunt iuratores. Ideo consideratum est quod Johannes inde sine die et Leticia et Petrus[3] in misericordia etc.

Assisa uenit recognitura si Walterus le Curteys pater Ricardi fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de x. acr. terre cum pert. in Houlegha die etc., quam terram Willelmus Lupus et Isobella uxor eius tenent. Qui uenit et uocat[4]

[1] Seemingly the judges being unable to finish all the Suffolk business during the time allotted for their visit to Suffolk, adjourned what remained to the session in Norfolk. A is still Tower Roll 14. The loss of some of its membranes prevents our seeing whether the cases which follow were preceded by any heading denoting that they were heard in Norfolk. Most seem to be Suffolk cases.

[2] Probably the bishop of Ely. The hundred of Mitford belonged to St. Awdrey's liberty. Reymerston is in it.

[3] Is not he dead?

[4] Sic.

inde ad warantum Johannem filium Thome de Huntin[illegible], qui presens est et eis warentizat, et dicit quod assisa [illegible] debet inde fieri, quia idem Ricardus habet unum fratrem primogenitum Willelmum nomine qui uiuit et habuit totam hereditatem Walteri patris sui. Et proferunt[1] cyrographum factum in curia Regis Ricardi inter ipsum Willelmum fratrem suum et Petrum filium Ulti, in quo continetur quod [illegible] Willelmus receptus fuit in curia Dom. Regis sicut heres patris sui.

Nota quod assisa mortis antecessoris non iacet inter fratres de hereditate paterna, licet illa obiecta esset bastardia, set breue de recto[2].

Et Ricardus cognoscit quod habet fratrem primogenitum Willelmum scilicet, set dicit quod bastardus est eo quod pater suus fuit persona. Et quia cognoscit quod habet fratrem primogenitum et quod uendidit[3] xxx. libratas terre de hereditate predicti Walteri patris sui, et xxx. anni transacti sunt postquam cirographum factum fuit in predicta curia in qua predictus Willelmus admissus fuit ut heres, consideratum est quod assisa mortis antecessoris non iaceat, set si uelit perquirat sibi per breue de recto si uoluerit etc.

1928. Suff. [4]Robertus filius Normanni et tales etc. recognitores assise ultime presentacionis de ecclesia de Berningeham[5] capte coram S. de Hales et sociis suis summoniti ad certificandum iusticiarios de sacramento quod inde fecerunt, scil. de hoc quod dixerunt quod Robertus filius Walteri presentauit ultimam personam ad predictam ecclesiam, desicut T Norwicensis Episcopus testatur quod quidam Willelmus Gernun fuit persona quando Rogerus de Berningham obiit et ante et post. Et omnes iuratores[6] ueniunt et dicunt super sacramentum suum quod Robertus filius Walteri presentauit Rogerum de Berningeham qui ultimo obiit persona ad presentacionem eiusdem Walteri[7] in eadem ecclesia. Et bene dicunt quod quando obiit habitus fuit pro persona et obiit ut persona et testamentum fecit de garbis et bladis eiusdem ecclesie ut persona. Et quesiti quis habuit ecclesiam

Nota de ecclesia de Berningeham et Willelmo Gernun.

[1] Sic.
[2] Bracton, f. 278, cites this case. William sold part of the land. He [illegible] as heir and [illegible] [illegible]
[3] A. [illegible]
[5] The assize seems to have been between Robert son of Walter and Eustace of Burlingham.
[6] Except two, A.
[7] Corr. *Roberti*, A.

ciones de termino Pasche et garbas de autumpno proximo precedenti, dicunt quod dictus Rogerus cepit expleta a principio quadragesime usque ad obitum suum et oblaciones Pasche et omnia prouentualia usque circiter festum S. Petri Aduincula[1], quo tempore obiit in seisina ut persona, quia predicto tempore quadragesime recuperauit idem Rogerus seisinam suam de predicta ecclesia uersus Willelmum Gernun.

Et Willelmus Gernun cognoscit quod Rogerus recuperauit seisinam suam per Archiepiscopum Cantuariensem in principio quadragesime sicut predictum est, set sentencia illa reuocata fuit postea per iudices suos delegatos qui debuerunt reuocare per mandatum Dom. Pape quod inde habuerunt.

Et iuratores dicunt quod postquam predictus Rogerus recuperauit seisinam suam fuit in continua possessione usque ad mortem suam et obiit seisitus.

[2]Et quia Willelmus cognoscit quod Rogerus recuperauit seisinam suam uersus eum, et iuratores precise dicunt quod Rogerus obiit persona in eadem ecclesia ad presentacionem Roberti, consideratum est quod Robertus recuperauit seisinam suam de aduocacione illa, et Eustachius[3] in misericordia etc. | [282]

[4]Beatricia que fuit uxor Stephani de Bononia petit uersus Willelmum Luciel unum mesuagium cum pert. in Stowe ut ius suum, et in quod idem Willelmus non habet ingressum nisi per predictum Stephanum, cui etc.

Et Willelmus uenit et defendit ius suum, et bene cognoscit quod habuit ingressum per predictum Stephanum et per ipsam, set post mortem Stephani uenit ipsa in ligia uiduitate sua et quietum clamauit ei totum ius suum per cartam suam quam profert et que hoc testatur, et quod hoc sit uerum ponit se super testes carte et dicit quod carta debuit fieri in hundredo Claueringe com. Essexie etc.

Et Beatricia uenit et defendit cartam illam et quietam clamanciam et totum, et dicit quod nunquam uenit in hundredo ubi carta illa confici debuit, nec aliquam cartam ei inde fecit, et bene dicit quod nunquam postquam uir suus

[1] 1st Aug.
[2] Postea from Westminster, A.
[3] de *Burlingeham*, A.
[4] A m. 30 d.

obiit uenit in comitatu illo preterquam quando iuit apud Londoniam propter quamdam assisam quam tunc aramiauit[1] uersus ipsum Willelmum, et offert Dom. Regi tantum[2] per sic quod illud inquiratur per patriam. Et ad istud inquirendum, consideratum est quod prius fiat inde inquisicio per patriam in qua ipsa Beatricia manet si ipsa postquam uir suus obiit exiuit de patria, ita quod iuit in comitatum Essexie ad faciendam predictam cartam uel non, et postea per testes nominatos in carta.

Juratores dicunt quod nunquam audiuerunt quod ipsa exiuit de patria sua nec uenit in comitatu Essexie postquam uir suus obiit preterquam semel quando iuit apud Londoniam pro assisa quam aramiauit uersus predictum Willelmum. Et dies datus est eis apud Westmonasterium de audiendo ueredicto testium in carta etc[3].

1930. [4]Hamo de Flemtona petit uersus Willelmum le Despenser de Hemegraue quod permittat ipsum habere communam in quatuor acris pasture cum pert. in Flemingtona, de qua Alanus pater Hamonis obiit seisitus die quo obiit tanquam pertinente ad liberum tenementum suum in eadem uilla etc. Et Willelmus uenit et uocat inde ad warantum Thomam de Hemegraue per cartam suam quam profert. Et Hamo uenit et dicit quod non debet ei inde warentizare, quia ipse non petit tenementum set solum communam, et preterea carta illa facta fuit xxx. annis transactis et antequam Alanus obiit qui obiit inde seisitus sicut predictum est. Et Willelmus uenit et defendit quod pater suus non obiit inde seisitus et ideo fiat inde iurata etc. Concordati.

Nota de communa pasture ubi nulla assisa mortis antecessoris, et ideo concessum est breue quod permittat, loco assise, tali ut habere communam de qua talis antecessor obiit et fuit seisitus die quo obiit tanquam pertinente ad liberum tenementum suum in tali uilla

1931. [5]Assisa uenit recognitura si Willelmus de Cressi pater Willelmi de Cressi[6] fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de octo acris terre cum pert. in Cretinge die etc., quam terram Ricardus de Pulleam tenet. Qui uenit et uocat inde ad warantum heredes Walteri de Bononia et nominatim sunt [illegible]. Postea uenit[7] Osbertus de Stanham et Johannes de Cretinges personaliter [illegible] et duo ex heredibus Walteri de

[1] [illegible] A.
[2] [illegible] A.
[3] A. [illegible]
[4] A. m. 31 d.
[5] Cresci, Cyerci in A.
[6] Sic; uen' A.

Bononia et dicunt quod nolunt respondere sine participibus suis scil. Edmundo de Thudeham Juliana et Mabilia filiabus Walteri de Bononia. Qui omnes summoniti fuerunt et non uenerunt, ideo per defaltam eorum procedat assisa, et si Ricardus perdiderit per assisam sequatur uersus eos de warentia.

Nota quod tenens preciuit warantum nominare set uenerunt waranti per se[1].

Juratores dicunt quod predictus Willelmus obiit seisitus de quadam parte predicte terre scil. de tota terra preter tres acras, set post uenit Walterus de Bononia et dedit terram illam cuidam Radulfo persone, et idem Radulfus eandem terram dedit predicto Ricardo in maritagium cum filia sua, cuius filius infra etatem est. Preterea dicunt quod idem Ricardus cepit j. marcam de Willelmo de Cresey per sic quod uocaret predictos heredes ad warantum et non faceret mencionem de herede uxoris sue.

Nota quod assisa mortis antecessoris ubi warantus uocatus est procedit per defaltam waranti, et ita quod si tenens amiserit per defaltam tunc demum procedat placitum de warantia[2].

Et Ricardus hoc cognoscit, set dicit quod ipse Ricardus post mortem uxoris sue adquisiuit unam cartam de Waltero de Bononia que testatur quod idem Walterus dedit eidem Ricardo terram illam pro homagio et seruicio suo. Et iuratores quesiti utrum predictus Walterus dedit predictam terram prius predicto Ricardo uel antecessoribus predicti Willelmi, dicunt quod primo dedit eam Willelmo de Cresey patri ipsius Willelmi, et post mortem eius pro defectu seruicii cepit eam in manum suam et dedit eam in maritagium sicut predictum est. Et quia mater[3] pueri obiit seisita ut de feodo de predicta terra, et filius suus infra etatem est, consideratum est quod etas sua expectetur etc. et Ricardus in misericordia pro falsitate sua.

2 [4]Assisa uenit recognitura si Rogerus de Burdeles auunculus Willelmi fuit seisitus etc. de sex sol. redditus cum pert. in Catesthorpe die etc. quem redditum Sarra de Beruingham tenet. [382 b.] Que uenit et uocat inde ad warantum Eustachium de Beruingham filium suum. Qui uenit et ei warentizat et uocat inde ad warantum Johannem filium Bernardi per cartam ipsius Johannis, quam profert, et que testatur quod idem Johannes dedit ei redditum illum.

[1] Br. f. 382 b.
[2] Br. f. 258.
[3] Richard's wife.
[4] A. m. 32.

Et Johannes uenit et dicit quod habet redditum illum per uxorem suam, cuius hereditas terra illa est, et petit iudicium si debeat sine ea respondere etc.

Et Willelmus dicit quod ipsa non debet expectari quia nunquam seisinam habuit eo quod predictus Rogerus atauunculus suus obiit inde seisitus ut de feodo, et Johannes cepit redditum in manum suam et ipse illum dedit. Et consideratum est quod respondeat. Post uenit Johannes et reddidit ei seisinam suam etc., et faciat escambium etc.

1933. [1]Thomas filius Alani, Warinus filius Alani et Stephanus filius Alani petunt uersus Willelmum filium Alani mediatatem xvj. acr. terre cum pert. in Heclesse ut rationabilem partem suam que eos contingit de hereditate predicti Alani patris eorum et petunt ut terram partibilem.

Et Willelmus uenit et dicit quod non debet ad hoc breue respondere, quia ipsi habent duos fratres uiuentes de quibus nulla mencio fit in breui. Et alii hoc cognoscunt, et ideo inde sine die etc.

1934. [2]Anketillus de Brom optulit se iiij^to. die uersus Priorem de Oxn'[3] de placito probandi libertatem suam. Et Prior non uenit etc. Ideo consideratum est quod Anketillus sit in tali libertate qua prius fuit, et Prior in misericordia, et preceptum est uicecomiti quod non permittat Priorem eum iniuste uexare etc.

Nota quod si quis diem habuerit de probanda libertate sua, et petens non uenerit, petitus recedat in tali libertate qua prius, et petens in misericordia, et alterius non uexet petitum.

1935. [4]Willelmus filius Sefridi petit uersus Thomam filium Ramulfi xxx. acr. terre cum pert. in Newetona ut ius suum, unde Willelmus auunculus suus fuit seisitus etc. tempore H. Regis aui etc. capiendo etc., et de ipso Willelmo descendit ius terre illius Sefrido fratri suo, quia obiit sine herede de se, et de Sefrido isti Willelmo ut filio et heredi suo, et hoc offert etc.

Et Thomas uenit et defendit ius suum etc.

Et Willelmus offert disracionare uersus Thomam ius suum et seisinam predicti Willelmi per corpus cuiusdam liberi hominis sui si curia considerauerit, desicut idem Willelmus est de fratre primogenito et Thomas de fratre

[1] A. m. 32.
[2] A. m. 32.
[3] *Hoxne*, A. Monast. vol. 4, p. 619.
[4] A. m. 33.

postnato, quia quidam Ailmarus habuit tres filios, Willelmum primogenitum, Sefridum medium, et Rannulfum postnatum, et Willelmus obiit sine herede de se sicut predictum est, et Willelmus[1] filius Sefridi et Thomas[1] filius Rannulfi.

Quidam petiit per breue de recto terram et optulit probare per quendam, et tenens defendit et dixit quod petens quietam clamauit terram illam, et petens defendit quietam clamanciam, et tenens offert defendere per corpus suum, set nullam sectam producit de quieta clamancia uel conuencione, set quod uult probare per corpus suum, et non potest esse secta sui ipsius, ideo recuperat petens.

Et Thomas cognoscit parentelam predictam, set dicit quod Sefridus quietum clamauit totum ius et clamium suum predicto Rannulfo pro una naui precii xx. marc. et pro terra quam ei dedit precii xx. marc. quam terram idem Sefridus dedit Warino Stikeman in maritagium cum filia sua, et hoc offert probare per corpus suum sicut curia etc.

Et Willelmus defendit totam conuencionem illam et quietam clamanciam et hoc offert defendere per corpus suum si curia considerauerit uel per patriam si curia etc., [2]et hoc [illegible] offert tantum[3] etc. pro inquisicione etc.

Et quia Thomas non nominat locum neque tempus quo predicta conuencio et quieta clamancia fieri debuit, et preterea nullam sectam producit de conuencione facta set per corpus suum sicut[4] non potest esse secta sui ipsius, consideratum est quod Willelmus recuperauit seisinam suam et Thomas in misericordia, salua matri ipsius Thome dote sua quousque [illegible] eam per legem terre etc.

Adam filius Ailmeri petit uersus Ailmerum de Lafham [illegible] terre cum pert. in Lafham ut ius suum, in quas non habet ingressum nisi per Matillidem que fuit uxor Rogeri [illegible] Aslack' que eas ei uendidit dum predictus Adam fuit infra etatem et in custodia ipsius Matillidis.

Cadit petens per breue de ingressu uia nullam habet sectam de ingressu et quia cognoscit quod primo implacitauit eum per breue de recto.

Et Ailmerus uenit et defendit ius suum et predictum ingressum, et dicit quod antecessores sui et ipse tenuerunt terram illam [illegible] annis transactis, et hoc offert probare etc.

Et Adam nichil ostendit de ingressu nec aliquam sectam [illegible], et preterea cognoscit quod implacitauit eum per breue de recto. Et ideo consideratum est quod Ailmerus [illegible] et Adam in misericordia, et perquirat se per breue de recto [illegible]. 293

A[illegible] uxor Roberti Risi petit medietatem unius

[1] [illegible] A.
[2] [illegible] A.
[3] [illegible] A.
[4] Corr. deuent.
[5] A. m. 33 d.
[6] A. m. 34 d.

acre terre cum pert. in Dunninetona uersus Rogerum de Berners.

Nota quod ca[illegible] breue et tenens amittit cum nesciat nominare warantum suum[1].

Et Rogerus uenit et uocauit inde ad warantum filiam predicti Roberti, set nesciuit eam nominare. Et ideo consideratum est quod Agnes recuperauit seisinam suam et ipse in misericordia etc.

1938. [2]Petrus le Moyne [tenens] optulit se iiij^to. die uersus Petrum de Nerefordia de placito xxx. acr. terre cum pert. in Bertona unde placitum fuit in comitatu inter eundem Petrum et Petrum, et unde idem Petrus le Moyne uocauit ad warantum Radulfum de la Suore, qui obiit, et filius eius est infra etatem, ita quod [Radulfus] posuit se in magnam assisam. Et comitatus recordatur quod idem Petrus [de Nerefordia][3] non perquisiuit breue ad eligendum xij. Ideo consideratum est quod Petrus [le Moyne] sine die, et Petrus de Nerefordia in misericordia etc.

Nota quod tenens qui uocauit warantum in magna assisa et qui warentizauit et obiit antequam tenens perquireret breue de eligendo xij. et heres waranti infra etatem, quod tenens sine die et petens in misericordia.

1939. [4]Matillis[5] que fuit uxor Mathei de Thurstona petit uersus Robertum filium Ade medietatem trium acr. terre cum pert. in eadem uilla etc. ut dotem suam.

Si res data fuerit in communi participes non respondebit sine parti eius.

Et Robertus uenit et dicit quod terra illa data fuit sibi et matri sue in communi per cartam, quam profert et que hoc testatur, et desicut nulla mencio fit in breui de matre sua, petit iudicium si debeat ei respondere sine matre sua.

Et Matillis non potuit hoc dedicere, ideo consideratum est quod non respondeat sine matre sua. Ideo Robertus inde sine die, et Matillis in misericordia etc.

1940. [6]Jurata xxiiij. ad conuincendum xij. uenit recognitura si Walterus Dacus et Rogerus de Michaut et Thomas Faber iniuste etc. disseisinerunt Alexandrum Bat de libero tenemento suo in Framesdena post etc., unde idem Alexander questus fuit quod iuratores illius assise capte coram iusticiariis apud Gipewicum falsum fecerunt sacramentum. Qui dicunt super sacramentum suum quod Walterus le Waleys tradidit

[1] Cited, Br. f. 297.

[2] A. m. 37. The words in brackets are [illegible].

[3] [illegible] according [illegible] was the [illegible] not obtained the [illegible]

[4] A. m. 37.

[5] On f. 388, Bracton has a case from this eyre which seems to concern this plaintiff, but it can not be this case.

[6] For earlier proceedings see Case 1910

cuidam Rogero Fabro tenementum istud unde uisus factus fuit tenendum in uita sua tantum. Postea uenit idem Walterus et dedit eidem Alexandro tenementum istud pro homagio et seruicio suo et homagium suum inde cepit, saluo Rogero termino suo, et post terminum ipsius Rogeri idem Alexander habere deberet tenementum illud in dominico sicut idem Walterus habere deberet, ita quod in uita ipsius Rogeri cepit idem Alexander seruicium ipsius Rogeri [qui se attornauit predicto Alexandro[2]] per duos annos scil. xxj. den., et defuncto ipso Rogero, uenit ipse Alexander et posuit se in seisinam et cepit inde expleta et fuit in plena seisina quousque Walterus le Daneys[3] etc. eum iniuste etc. Et dicunt precise quod iuratores prime assise falsum fecerunt sacramentum. Et ideo consideratum est quod predictus Alexander recuperauit seisinam suam et omnes primi iuratores capiantur, scilicet tales etc.

Nota quod bene poterit quis dare ad terminum et postea alium feoffare saluo termino tenentis, siue terram tenuerit ad terminum annorum uel ad uitam, et si tenens ad terminum se attornauerit ei qui feoffatus fuerit[1].

[4]Eadem assisa uenit recognitura si Rogerus de Michaut etc. iniuste etc. disseisiuit Willelmum filium Rogeri de libero tenemento suo in Fremmesdona etc., unde idem Willelmus questus fuit quod iuratores prime assise capte coram iusticiariis apud Gipewicum falsum etc. Qui dicunt super sacramentum suum quod Rogerus pater ipsius Willelmi terram illam unde uisus factus fuit dimisit cuidam Rogero Fabro ad terminum uite sue tantum. Postea idem Rogerus pater predicti Willelmi crucesignatus proficisci uoluit uersus Terram Sanctam et conuocauit uicinos suos multos et ipsum Rogerum fabrum suum similiter, et dixit ei ut confiteretur coram uicinis suis si aliquod ius habuit in terra illa nisi in uita sua tantum, et ipse coram eis cognouit quod nichil habuit in terra illa nisi in uita sua tantum. Idem autem Rogerus pater istius Willelmi profectus est in Terram Sanctam et ibi obiit. Rogerus autem Faber qui illam terram tenuit ad terminum uite sue tantum cito post obiit. Post cuius obitum Willelmus filius Rogeri et heres posuit se

[1] See Br. f. 220 b.
[2] In the margin later. This case must have been on one of the membranes missing from the Roll, so it is impossible to say whether this interpolation was warranted.
[3] The same as Walterus Dacus.
[4] For earlier proceedings see Case 1911.

in terram illam et fuit in seisina sine omni contradiccione et impedimento a festo tali etc. usque etc., ita quod arbores prostrauit, terram arauit etc., et ita fuit in seisina quousque predictus Rogerus etc. Et dicunt precise quod primi iuratores falsum fecerunt sacramentum [eo quod dixerunt quod filius Rogeri qui dimisit terram scil. Willelmus non fuit inde disseisitus.[1]] Et ideo capiantur. Et Willelmus recuperauit

[283 b] seisinam suam, et alii in misericordia etc. |

PLACITA DE ITINERE M. DE PATTESHULLA ET SOCIORUM SUORUM IN COMITATU LEYRCESTRIE ANNO REGIS HENRICI QUINTO[2].

1942. Leirc. Henricus Putrel et tales etc. quatuor milites summoniti ad eligendum xij. ad faciendum recognicionem magne assise inter Robertum filium Petri petentem et Robertum filium Eue tenentem de una uirg. terre cum pert. in Trengestona unde idem Robertus filius Eue qui tenens est se posuit in magnam assisam et peciit recognicionem fieri quis eorum maius ius habeat in terra illa, uenerunt etc. et elegerunt istos tales etc. Post uenit Robertus filius Eue et dicit quod terra illa est Eue matris sue scil. maritagium suum et ipsa fuit in partibus transmarinis, et putauit quod mortua esset et ipsa rediit, et bene dicit quod nichil clamat in uita matris sue, et ipse producit matrem suam. Et Robertus filius Petri hoc non dedixit, et ideo inde sine die quamdiu ipsa uixerit etc.

1943. Nota quod remanet [illegible] infra etatem. Loquela inter Robertum filium Willelmi de Bothorp petentem et Robertum le Franceys tenentem de una uirg. terre cum pert. in Bothorpe unde idem Robertus posuit se in magnam assisam uersus eum, remanet sine die, eo quod Robertus filius Willelmi est infra etatem, et ideo sine die usque ad etatem eius, et tunc resummoneatur loquela si uoluerit in eodem statu quo nunc scil. quod quatuor milites summoneantur.

1944. Reginaldus Basset et tales etc. iiij. milites summoniti ad

[1] Interpolated by the annotator in the margin.

[2] Commission. Rot. Cl. vol. I. p. 476.

eligendum xij.[1] inter Willelmum filium Johannis petentem et Willelmum Grim tenentem de una uirg. terre cum pert. in Newetona unde idem Willelmus qui tenens est posuit se in magnam assisam et peciit etc. utrum ipse maius ius habeat tenendi terram illam de ipso Willelmo filio Johannis an idem Willelmus etc., uenerunt et elegerunt istos etc. Post uenit Willelmus filius Johannis et cognouit quod cepit homagium ipsius Willelmi Grim de eadem terra coram iusticiariis ultimo itinerantibus apud Couintriam. Et ideo consideratum est quod assisa remaneat, et Willelmus Grim et heredes sui teneant in pace de ipso Willelmo filio Johannis et heredibus suis etc[2]. *Nota remanet magna assisa sine die eo quod petens cognouit quod cepit homagium tenentis.*

Assisa uenit recognitura si unum mesuagium et una uirgata terre etc. in Northona sit libera elemosina pertinens ad ecclesiam de Gauby, unde Thomas Clericus est persona, an laicum feodum Thome Maufe.

Et Thomas Maufe qui terram illam tenet uenit et dicit quod de predicta terra in Northona implacitatur in comitatu per breue de recto, et petit iudicium si debeat ad hoc breue respondere desicut aliud breue fuit prius impetratum. *Nota remanet assisa utrum coram iusticiariis quia tenens dicit quod prius implacitatus fuit ab alio in comitatu per breue de recto.*

Et quia persona non dedicit quod breue de recto non fuit prius impetratum, consideratum est quod de terra illa remaneat assisa etc.

Assisa uenit recognitura si Robertus Spigurnel et Isobella uxor eius iniuste etc. disseisiuerunt Robertum Copey de libero tenemento suo in Shaustona post etc. *Collusio facta inter alios ut uerus heres tenementi exheredetur per assisam nouam.*

Juratores dicunt quod non disseisiuerunt eum, quia Robertus nunquam habuit seisinam, set ipsi Robertus et Robertus inter se fecerunt collusionem ut Isobella predicta cuius maritagium terra est exheredaretur. Et hoc conuictum est per ipsos Robertum et Robertum, ideo ambo custodiantur, et Isobella teneat terram suam in pace etc.

Assisa uenit recognitura si Adam Talebot iniuste etc. disseisiuit Eliam de Beletona de libero tenemento suo in Swanitona post etc.

Et Adam uenit et nichil dicit quare assisa remaneat,

[1] Supply *ad faciendum recognicionem magne assise.*

[2] This is Fitz. Dreyt 68.

De bosco quod tenetur a duobus in communi.

quia ipsi habent unum boscum in communi, et bene concessit quod habeat de bosco medietatem.

Et Elias cognoscit quod ita habent boscum in communi et quod de illo bosco tulit assisam, quia idem Adam asportauit maremium suum, ideo tulit hoc breue, et cognoscit quod de bosco uendito habuit medietatem denariorum et nichil aliud scit ostendere, et ideo in misericordia pro falso clamore et

84 Adam inde sine die etc.[1]

1948. Assisa uenit recognitura si Willelmus Clericus frater Walteri de Leyrcestria fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno mesuagio cum pert. in suburbio Leicestrie die quo etc., et si etc., quod mesuagium Jacobus filius Willelmi Pipaund tenet. Qui uenit et est infra etatem et petit etatem suam. Et quesitus si pater suus obiit seisitus, dicit quod non. Et ideo non habeat etatem, set respondeat. Et ipse uenit et uocat inde ad warantum Willelmum filium Asce de Leicestria patrem suum. Et Willelmus uenit et ei warentizat. Post uenit Jacobus et dicit quod male uocauit ad warantum, quia Willelmus frater ipsius Walteri dedit ei terram illam pro homagio suo, et inde profert cartam suam que hoc testatur, et petit quod Walterus ei warentizet. Et quia est infra etatem, non occasionetur.

Nota quod ille qui tenet et est infra etatem respondebat infra etatem, quia pater suus non obiit seisitus, et ideo processit assisa mortis.

Et W.[2] dicit quod Willelmus[3] frater suus non habuit mesuagium illud nisi in uita sua tantum, et inde ponit se super iuratam. Et Walterus similiter. Et ideo procedat iurata.

Juratores dicunt quod Willelmus[4] obiit inde seisitus sicut breue dicit, quia tenuit hereditabiliter sibi et heredibus suis, et Walterus est proximus heres suus. Et ideo consideratum est quod Walterus habeat seisinam suam, et Jacobus in misericordia.

1949. Assisa uenit recognitura si Willelmus Faber de Stapelfordia iniuste etc. disseisiuit Isobellam de Coleuilla de libero tenemento suo in Stapelfordia post etc. Et ipse uenit et concedit assisam.

[1] Br. n. 277.

[2] The [illegible] is followed by a little hole apparently made in an attempt to erase. The W. must I think be William, father of Jacob, who represents his son.

[3] William Clerk, brother of Walter.

[4] William Clerk.

Juratores dicunt quod non disseisiuit eam sicut breue dicit, quia ipsa clamat unam bouatam terre uersus Comitem de Ferariis per breue de recto, et de eadem terra durante placito in comitatu arauit ipsa duos sellones, et ipse non permisit eam asportare bladum. Et ideo consideratum est quod ipsa nichil capiat per hanc assisam et sit in misericordia pro falso clamore etc.

Intrusio durante placito de recto.

Assisa uenit recognitura si Ricardus le Moynne iniuste etc. disseisiuit Priorem de Chaucumba de libero tenemento suo in Wymundeham post etc. Et Ricardus uenit et dicit quod habuit ingressum per Dom. Regem J. per uicecomitem suum per S. de Segraue tunc uicecomitem in tempore guerre, et inde uocat eundem uicecomitem ad warantum qui inde recepit breue Dom. Regis. Et S. de Segraue uenit et dicit quod in tempore guerre fuit ipse apud Leicestriam et Oliuerus de Buteuilla fuit ibi ex parte Dom. Regis, et tunc dictum fuit ei quod Ricardus le Moyne dixerat Dom. Regi quod inimicus suus scilicet Hugo de Chaucumba tenuit hereditatem suam et peciit Dom. Regem ut illam ei redderet et Dom. Rex ut audiuit illam ei reddidit. Postea uero per magnum tempus tulit idem Ricardus ei breue Dom. Regis, quia dubitauit quod alia seisina non esset firma, ut ei seisinam faceret, set ipse nullam seisinam ei fecit, eo quod prius illam habuit.

Et Ricardus hoc cognoscit. Et ideo consideratum est quod Prior habeat seisinam suam, et Ricardus in misericordia etc. eo quod uocauit warantum et nullum habet.

Assisa uenit recognitura si Isolda filia Roberti mater Hugonis fuit seisita etc. de una uirg. terre cum pert. in Hemmingtona die etc., et si etc., quam terram Johannes filius Ricardi tenet. Qui uenit et dicit quod est infra etatem et quod pater suus obiit seisitus de eadem terra et petit etatem suam.

Et Hugo dicit quod ipse non debet inde etatem habere quin respondeat, quia pater suus non obiit seisitus ut de feodo, quia paraster suus illam ei tradidit ad terminum scilicet in uita sua tantum ut illam quam habuit in custodia

cum matre sua cuius hereditas illa fuit[1], et inde ponit se super iuratam. Et Johannes similiter si etatem habere debeat etc. Concordati sunt.

1952. Assisa uenit recognitura si Rogerus filius Henrici pater Willelmi fuit seisitus etc. de uno mesnagio etc. in suburbio Leicestrie, quam terram Thomas filius Roberti et Margeria uxor eius tenent. Qui ueniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri uersus eam, quia ipsi tenent inde terciam partem in dotem, et duas partes tenent in custodia cum quodam puero ipsius Margerie, qui presens est et infra etatem.

Et Willelmus dicit quod hoc non debet ei nocere quia etc. [284 b.] | quia ipse est filius predicti Rogeri et heres suus de prima uxore ei desponsata, et Rogerus pater suus post mortem matris sue duxit ipsam Margeriam in uxorem et de ea habuit predictum puerum, et tenent se ita in hereditate patris sui ad eum exheredandum, et ideo non debet assisa remanere.

Et Thomas et Margeria cognoscunt quod Willelmus est heres Rogeri et filius primogenitus suus, et nichil clamant nisi dotem scil. terciam partem. Et ideo Willelmus habeat seisinam suam de duabus partibus et tercia pars remaneat ipsis in dotem etc.

1953. Assisa uenit etc. si Rogerus le Esquieler et tales etc. iniuste etc. prostrauerunt quandam sepem in Barewella ad nocumentum liberi tenementi Willelmi de Hastinges in eadem uilla post etc.

Et Rogerus le Esquieler tantum uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia haya illa prostrata fuit per preceptum Dom. Regis per breue suum quod uicecomes [illegible] recepit. Et uicecomes presens hoc testatur, et profert breue [illegible] in hoc uerba etc., unde uicecomes dicit quod per breue illud [illegible] per legales homines prostrata fuit haya, eo quod nulla fuit [illegible] ibi tempore Roberti Comitis etc. Et fuit breue tale. H. dei gracia etc. uicecomiti Leic. salut. Precipimus tibi quod [illegible] permittas homines de Sheltona[2] habere communam pastur[illegible]

[1] Hugh's step father, husband of Isolde, demised to John or to John's father Richard land which belonged to Isolde mother of Hugh.

[2] Barwell and Earl Shilton. E[illegible] Robert of Leicester died in 1204.

sue in Barewella sicut eam habere debent et habere consueuerunt tempore Roberti quondam Comitis Leicestrie etc.[1]

Et Willelmus dicit quod hoc breue non debet ei nocere quin assisa procedat, quia homines de Sheltona nunquam tempore Comitis Roberti habuerunt communam ultra hayam illam, et ideo illam per breue illud prosternere non debuerunt. Et preterea dicit quod tempore Roberti Comitis, quia homines predicti nec alii aliquam communam habuerunt infra hayam illam, impetrauit ipse licenciam a Dom. J. Rege de claudendo bosco illo, et ita per licenciam facta fuit haya, et nunc de nouo reparata et emendata.

Et Rogerus et alii dicunt quod terra fuit tunc temporis in manu Dom. Regis, set dum Comes Robertus et antecessores sui habuerunt terram illam semper habuerunt communam in bosco illo infra hayam, et nunquam fuit ibi haya leuata etc.

Et Willelmus dicit quod sequitur assisam suam, et si curia consideranerit quod iurata fieri debeat per alia uerba quam per breue noue disseisine, libenter eam concedet etc.

Et quia alii cognoscunt disseisinam et per breue Dom. Regis quod proferunt, remaneat assisa. Datus est dies apud Westmonasterium de audiendo iudicio suo. Ad quem diem uenit Willelmus et dicit quod predicti homines nunquam tempore Comitis Roberti habuerunt communam in bosco illo infra hayam, et inde ponit se super iuratam. Et alii similiter. Et ideo fiat etc.[1]

Assisa uenit recognitura si Johannes filius Alwini pater Rogeri fuit seisitus etc. de duobus mesuagiis etc. in suburbio Leicestrie die etc., et si etc., unde Willelmus filius Johannis tenet unum mesuagium et Matillis que fuit uxor Johannis le Paumer aliud.

Et Willelmus uenit et dicit quod ipsi sunt fratres de uno patre et una matre et ideo non uidetur ei quod assisa debeat inter eos fieri, eo quod ipsi sunt fratres de uno patre et una matre, et ideo non uidetur ei etc.

Nota quod non iacet assisa mortis inter fratres qui sunt de uno patre et eadem matre[2].

[1] This is Fitz. *Assise*, 426.

[2] Br. f. 278 b. This is Fitz. *Mor-dauncester*, 51.

Et Rogerus hoc cognoscit et ideo inde sine die.

Et Matillis uenit et dicit quod Johannes uir suus fuit frater ipsius Rogeri et habuit illud mesuagium ex dono patris sui, et ipsa illud tenet in custodia cum filiabus suis et ideo non potest sine eis respondere.

Et Auicia, Gunnilda et Berta filie sue et Johannis uiri sui presentes sunt et hoc idem cognoscunt, et dicunt quod Johannes pater earum fuit seisitus de illo mesuagio die qua iter arripuit uersus Jerosolimam in quo itinere obiit ut dicunt, et tres[1] earum sunt infra etatem et petunt etatem suam.

Et Matillis petit iudicium si ipsa debeat ad hoc breue respondere, desicut nichil clamat in mesuagio illo nisi custodiam.

Et quia Rogerus non dedicit quin pater earum fuit seisitus die quo iuit in peregrinacione de illo mesuagio et ipse sunt infra etatem, et breue non loquitur de eis, consideratum est quod assisa non fiat inter eos, et ideo sine die, et ipse habeant etatem suam etc.

1955. Assisa uenit recognitura si Reginaldus Champiun pater
(288.) Simonis fuit seisitus in dominico suo etc. ut etc. de una uirg. terre cum pert. in Sacristona die etc. quam terram Willelmus Stake tenet. Qui uenit et dicit quod non tenet terram illam immo Willelmus filius suus illam tenet, qui presens est et hoc cognoscit.

Ille super quem uenit assisa dixit quod non tenuit terram set filius suus. Juratores ante sacramentum dixerunt quod pater ceperat homagium filii sui et cartam ei fecit set semper remansit pater in seisina, et ideo respondeat pater.

Et Simon dicit quod Willelmus pater illam tenet et non filius, et ideo inquiratur per iuratores ante sacramentum. Et iuratores dicunt quod Willelmus pater cepit inde homagium filii sui et cartam suam inde ei fecit, set pater semper remansit in seisina. Et ideo pater respondeat contra assisam. Et bene concedit assisam.

Juratores dicunt quod Reginaldus obiit ita seisitus etc et post ult' etc. et quod Simon est proximus heres etc.

1956. Assisa uenit recognitura si Robertus Yep pater Alicie que est infra etatem fuit seisitus in dominico suo ut etc. de uno mesuagio cum pert. in Cotes die etc., quod mesuagium Beatricia que fuit uxor Roberti Bars tenet. Et ipsa uenit

[1] Perhaps the name of one daughter has been omitted above.

uenit. Et quia Alicia est infra etatem non resummoneatur Beatricia set capiatur assisa per defaltam. Juratores dicunt quod Robertus ita obiit seisitus etc. et ideo etc. Nota quod capiatur assisa primo die sine resummonitione tenentis per defaltam tenentis quia tenens est infra etatem[1].

1957. Assisa uenit recognitura si Walterus filius Willelmi frater Emme fuit seisitus etc. de una uirg. terre cum pert. in Thorpe die etc., quam terram Robertus filius Radulfi tenet. Qui uenit et dicit quod est infra etatem et quod Ricardus frater suus obiit inde seisitus ut de feodo et quod est heres eius, et ideo petit etatem suam.

Et Emma non dedicit quod frater suus obiit seisitus, set dicit quod ipse habet etatem sicut de socagio. Et carta ipsius Roberti testatur quod est socagium, et ideo respondeat. Et ipse uocat inde ad warantum Priorem de Uluescroft[3]. Habeat eum tali die etc. Nota plenam etatem de socagio set non de feodo militari[2].

1958. [4]Assisa uenit recognitura si Auicia de Berchauestona mater Alicie que est infra etatem fuit seisita in dominico suo etc. de una uirg. terre cum pert. in Shepe die etc., quam terram Johannes filius Thome qui similiter est infra etatem tenet. Et uenit et dicit quod pater suus tenuit terram illam ex dono Thurgisii aui sui, et obiit inde seisitus ut de feodo, et ipsa Alicia est soror eius ex parte patris, et ideo petit etatem suam, et Auicia tenuit terram illam in dotem.

Et custos Alicie dicit quod terra illa data fuit in maritagium cum Amicia matre sua, et Auicia obiit inde seisita post mortem Thome, et ideo petit assisam suam. Et custos quesitus si Thomas habuit inde seisinam antequam duxerat Auiciam in uxorem, dicit quod reuera fuit[5]. Set quia Alicia est infra etatem, nec credendum est custodi suo uel alieni eorum cum ambo[6] sint infra etatem, ideo inquiratur per sacramentum iuratorum si Thomas obiit seisitus de terra illa ut de feodo nec ne, et si data fuit ei antequam duxit Auiciam in uxorem nec ne. Nota quod ubi uterque infra etatem tam petens quam tenens remanebit assisa pro etate tenentis, licet petens sit infra etatem[7].

Juratores dicunt quod Thomas obiit seisitus ut de feodo.

[1] Br. f. 238 b.
[2] Bracton, f. 275, 275 b, cites this case.
[3] In Charnwood. Monast. vol. 6, p. 565.
[4] Thomas married twice; by his first wife he had a son John; his second wife was Avice or Amice and by her he had a daughter Alice. This is Fitz. *Taile*, 28.
[5] Sic.
[6] Alice and John.
[7] Br. f. 274 b.

Et ideo consideratum est quod Johannes habeat etatem suam, et ideo sine die etc.

1959. Assisa uenit recognitura si Reginaldus Boye pater Emme uxoris Jordani Boye fuit seisitus in dominico suo etc. de una bouat. terre et dim. etc. in Wymundeham die etc., unde Henricus de Tibetoft tenet tantum etc. et Willelmus Boye tantum etc. Et Henricus non uenit, et ideo resummoneatur. Et Willelmus uenit et nichil dicit etc.

Juratores dicunt quod Reginaldus non obiit seisitus ut de feodo, quia Wymarca mater eiusdem Reginaldi tenuit terram illam in dotem, et idem Reginaldus fuit custos matris sue et cum ea in terra illa, et tantum locutus fuit cum Willelmo fratre suo predicto quod concessit eidem Reginaldo terram illam post decessum matris sue, et inde cepit homagium suum, et idem Reginaldus obiit antequam mater sua et ideo non obiit seisitus ut de feodo quia nullam seisinam inde habuit

[285 b.] etc. |

1960. Jurata uenit recognitura ex consensu parcium si Rosanna de Finemere mater Petronille que fuit uxor Roberti le Templer tenuit unam hidam terre cum pert. in Kayham, unde ipsa Petronilla clamat terciam partem uersus Willelmum le Fauconer ut racionabilem porcionem suam que eam contingit de hereditate que fuit predicte Rosanne matris sue in feodo, uel ut dotem suam ex dono Willelmi Seonard quondam uiri ipsius Rosanne etc.

Juratores dicunt quod quando Willelmus filius Seonardi debuit ducere predictam Rosannam in uxorem, parentes ipsius Rosanne non fuerunt pacati nisi idem Willelmus daret eidem Rosanne de terra sua que eidem Rosanne posset remanere et heredibus suis in perpetuum, eo quod idem Willelmus habuit pueros de uxore prius ei desponsata, ita quod ipsa priusquam desponsata esset recepit dimidiam marcam eodem die quo desponsata fuit pro seisina habenda, et ideo intelligunt quod fuit seisita ut de feodo, quia dedit ei terram illam habendam sibi et heredibus suis de se prouenientibus priusquam illam desponsasset, et illam dimidiam marcam recepit nomine seisine, et ideo non fuit dos. Et

Nota quod ualet in casu donatio facta inter uirum et uxorem, uel quasi de [illegible]: quia in ipsa donatione uel paulo ante[1]

[1] For *donatione* read *desponsatione*. See Br. f. 29.

ideo consideratum est quod ipsa recuperauit seisinam suam de predicta tercia parte, et Willelmus in misericordia etc.

961. Petrus de Bertona optulit se iiij[to]. die uersus Hugonem Blundum de Gloucestria de placito appelli de pace Dom. Regis infracta, unde idem Hugo ipsum Petrum appellauit. Et Hugo non uenit etc. et habuit diem etc. Et ideo Petrus inde sine die et Hugo capiatur. Et quia Petrus non uenit armatus sicut ei preceptum fuit, ideo custodiatur et plegii sui in misericordia etc.

Nota quod appellatus debet uenire armatus ad diem suum sicut appellans non uenerit.

962. Assisa uenit recognitura si Radulfus le Forter frater Henrici fuit seisitus etc. ut de feodo de duabus uirg. terre cum pert. in Brunesthorpe etc., quam terram Willelmus de Warda tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia predictus Radulfus fuit bastardus, ita quod idem Henricus in uita sua probauit ipsum Radulfum ad bastardum per quod idem Henricus habuit totam hereditatem patris sui. Et Henricus defendit quod nunquam probauit eum ad bastardum, nec bastardus fuit etc. Et Willelmus non potest hoc dedicere, et concedit assisam.

Nota de bastardia que opponitur petenti per assisam mortis antecessoris, de eo de cuius morte et seisina petitur terra.

Juratores dicunt quod Radulfus obiit seisitus de tota terra predicta ut de feodo, et quod H. est propinquior etc. et quod obiit post terminum. Et ideo Henricus habeat seisinam suam, et Willelmus in misericordia etc.

963. Assisa uenit recognitura si Radulfus de Mortona pater Rogeri fuit seisitus in dominico suo etc. de dim. uirg. terre cum pert. in Mortona die etc., quam terram Robertus filius Iuonis tenet. Qui uenit et dicit quod assisa non debet inde fieri uersus eum, quia ipse non tenet terram illam immo quidam Simon eam tenet ex dono suo cum sorore sua etc.

Nota de eo uersus quem petitur per assisam, non tenuit terram. Respondit quod die quo breue fuit impetratum et die summonicionis tenuit. Et iuratores sine sacramento dixerunt quod tenuit, et ideo processit assisa[1].

Et Rogerus dicit quod die quo breue suum fuit impetratum et quo summonicio facta fuit tenuit ipse terram illam et non Simon, et inde ponit se super iuratores. Et Robertus similiter. Et ideo inquiratur sine sacramento. Et iuratores testantur quod die quo uisum fecerunt de terra tenuit predictus Robertus terram et non Simon. Et ideo procedat assisa.

[1] Br. f. 488 b.

Juratores dicunt quod post sacramentum factum[1] uenit Rogerus et cognouit quod pater suus non fuit seisitus de quo etc. et non uult sequi hoc breue. Et ideo Robertus inde sine die etc.

1964. Albreda que fuit uxor Ricardi le Despenser petit uersus Philippum filium Radulfi Presbiteri unam uirg. etc. in Suttona ut dotem suam unde nominatim dotata fuit.

Nota de dote nominata, et quod uxor recuperet terram nominatam et feoffatus qui uocauerit warantum habeat escambium ad ualenciam de heredibus, quod non esset si de tercia parte per totum[2]. [286.]

Et Philippus uenit et uocat inde ad warantum heredes predicti Ricardi, scil. Aliciam, Elizabeth, Isoldam et Agatham, que sunt in custodia ipsius Albrede. Et Albreda hoc cognouit. Et datus est dies etc., et tunc uenerunt filie et sunt infra etatem. Et Philippus non dedicit quod ipsa non fuit dotata nominatim inde. Et ideo consideratum est quod Albreda habeat seisinam suam de illa uirg. terre etc., et quod Philippus habeat escambium de terra filiarum ad ualenciam illius uirg. terre quousque heredes etatem habeant si ipsa prius non obierit, et tunc redeat predicta terra ad Philippum et heredes suos, et alia terra etc.[3]

1965. Assisa uenit recognitura si Robertus filius Marie iniuste etc. disseisiuit Ricardum *Uniet* de libero tenemento suo in Normantona post etc. Et Robertus uenit et bene concedit assisam.

Nota quidam dedit terram cuidam per sic quod desponsaret filiam suam, et noluit postmodo eam desponsare, et ideo ex quo non est satisfactum condicioni donatio nulla, quod talis disseisiri posset[4].

Juratores dicunt quod Robertus disseisiuit eum sicut breue dicit. Et postea conuicti sunt iuratores quod non disseisiuit eum, quia idem Robertus concessit ei terram illam per sic quod desponsaret filiam suam et non desponsauit eam, et ideo nullam seisinam habuit. Et ideo iuratores capiantur.

1966. Henricus filius Baldewini petit uersus Walterum le Neir quod faciat ei seruicia et consuetudines que ei facere debet de libero tenemento quod de eo tenet in Humbrestan etc.

Et Walterus uenit et uocat inde ad warantum Robertum

[1] Apparently the jurors retired from the court and the plaintiff then came to them.

[2] If the widow's dower was *non nominata* she would not recover from her husband's feoffee. Br. f. 299 b.

[3] The escambium will revert to the heirs of Richard. This is Fitz. *Recovere en value*, 27.

[4] Bracton, f. 23, cites this case, but insists that the ejectment must take place without delay. This is Fitz. *Attaint*, 75.

de Haya filium Roberti[1], eo quod de eo tenet ut dicit et nichil tenet de ipso Henrico.

Et Robertus uenit et dicit quod est infra etatem et ei warentizat sicut ille qui est infra etatem, et petit etatem suam etc.

Et Henricus dicit quod iniuste se facit warantum suum nec etatem habere debet, quia Robertus pater suus in ligia potestate sua dedit ei feodum illud, et attornauit ei eundem Walterum per uoluntatem ipsius Walteri, ita quod Walterus fecit ei homagium suum, et in seisina fuit de seruicio suo ita quod Robertus pater suus non fuit seisitus de seruicio eiusdem Walteri anno et die quo obiit, set ipse fuit seisitus de seruicio eius scil. de tanto etc. per tres annos ante obitum Roberti et post, ita quod idem Walterus per liberacionem ipsius Walteri[2] patris et per uoluntatem eiusdem Walteri fecit idem[3] Walterus ei homagium, et inde ponit se etc.

Et Walterus similiter ponit se in iuratam quod Robertus pater fuit seisitus anno et die quo obiit et ideo fiat inde iurata.

Juratores dicunt quod Robertus de Haya pater Roberti fuit seisitus de seruicio illius Walteri anno et die quo obiit, quia reuera in anno ante guerram fecit idem Robertus cartam suam eidem Henrico pro denariis quos ei dedit, tali modo quod si redderet denarios ad terminum statutum tunc redderet cartam suam, sin autem, remaneret seruicium ipsius Walteri eidem Henrico, et hoc factum fuit sine assensu Walteri, et ante terminum datum obiit Robertus. Et ideo consideratum est quod Walterus eat inde quietus, et Henricus nichil capiat per iuratam et sit in misericordia etc.

667. Assisa uenit recognitura si Johannes Blundus pater Johannis fuit seisitus in dominico suo etc. de dim. uirg. terre cum pert. in Fleckeneye etc. quam terram Hugo Peuerel tenet. Qui uenit et dicit quod de eadem terra tulit Lucas de Fleckeneye quamdam assisam noue disseisine uersus eum

[1] *qui medius est* is interlined but I am not certain whether it is meant to stand. Robert seemingly is not vouched as mesne.

[2] Corr. *Roberti*. Robert the father delivered over Walter to Henry, and Walter did homage to Henry.

[3] *idem* repeated; this second *idem Walterus* is not wanted.

ita quod datus est dies de audiendo indicio suo apud Westmonasterium, et petit iudicium si super hoc debeat assisa procedere. Et preterea saluo hoc responso, dicit quod Iuo filius Ricardi dedit terram illam Roberto Peuerel patri suo per cartam suam quam profert et que hoc testatur, et inde uocat Gregorium filium suum ad warantum, qui est infra etatem.

Nota quod assisa noue disseisine prius terminari debet quam assisa mortis, et quia remansit assisa noue per iudicium, ideo procedere debuit assisa mortis, set remansit propter etatem tenentis quia pater suus obiit seisitus ut de feodo[1].

Dies datus est eis de audiendo indicio suo etc., et interim remaneat iurata quousque sciatur quid fiat de assisa noue disseisine, et Gregorius remaneat, quia Johannes cognoscit quod est infra etatem. Ad quem diem remansit assisa noue disseisine per iudicium curie, et Johannes uenit et cognoscit quod Iuo obiit seisitus de seruicio ipsius Luce. Et ideo Gregorius habeat etatem suam etc.

1968. Johannes filius Baldewini optulit se etc. uersus Thomam de Esseby de placito quod warentizaret eidem Thome unam uirg. terre cum pert. in Sharnefordia quam tenet etc.

Et Thomas non uenit et fuit petens ita quod loquela fuit in comitatu per breue de recto inter Matillidem de Flamaulia petentem et ipsum Thomam tenentem de eadem terra, et posita fuit in respectum eo quod tulit[2] breue de warentizacione etc., et modo non uenit. Et ideo preceptum est uicecomiti quod procedat in comitatu in loquela illa non obstante aliquo breui quod idem Thomas ferat de warentia, et

[256 b.] Johannes sine die, et Thomas et plegii sui in misericordia.

1969. Semannus Balistarius petit uersus Willelmum Pipant x marcas quas ei debet de plegio Roberti Pikeman, quia uicecomes Notingham quesiuit decem marcas ab eodem Roberto pro quadam misericordia, et ipse Semannus plegiauit eum, et illas decem marcas ei pro eo reddidit, et quia idem Willelmus habuit custodiam Simonis filii et heredis predicti Roberti, ideo petit uersus ipsum Willelmum debitum illud.

Et Willelmus uenit et defendit quod nichil ei debet, quia ipse non habet custodiam Simonis, nec eum umquam plegiauit, nec est heres predicti Roberti, sed reuera idem Simon fuit aliquando cum eo per balliam Philippi Marke quandiu ei placuit et ideo petit iudicium si debeat inde respondere

[1] See F. f. 112 b. [2] Thomas.

Et consideratum est quod non respondeat, quia nichil habet etc. nec fuit plegius, et ideo inde sine die etc.

970. Geua que fuit uxor Simonis le Esquier petit uersus Petrum Peuerel terciam partem dim. uirg. terre cum pert. in Langedona ut dotem suam etc. unde etc.

Et Petrus uenit et defendit quod non debet inde dotem habere quia predictus Simon die quo eam desponsauit non tenuit terram illam ita quod eam dotare posset de tercia parte, et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod Simon non tenuit terram illam quod eam dotare posset, quia quidam Willelmus frater Roberti patris ipsius Petri tradidit terram illam et aliam ipsi Roberto fratri suo postnato dum iuit ad scolas, et interim idem Robertus tradidit illam dim. uirg. terre predicto Simoni eo quod putauit quod frater suus esset mortuus, et postea uenit Willelmus et fuit capellanus et recuperauit terram suam, et ideo non fuit[1] seisitus ita quod eam dotare posset. Et ideo consideratum est quod Petrus inde sine die et Geua in misericordia etc.

971. Assisa uenit recognitura si Thurstanus Forestarius pater Roberti qui est infra etatem fuit seisitus in dominico suo etc. de una uirg. terre cum pert. in Thurmedestona die etc., quam terram Gilibertus de Burstal tenet. Qui uenit et dicit quod Thurstanus non fuit seisitus die quo obiit, quia ipse in ligia potestate sua reddidit ei terram illam ut ius suum per cartam suam quam profert et que hoc testatur.

Et Robertus dicit quod de carta nichil scit, set si facta fuit postea tenuit pater suus et obiit inde seisitus, ita quod obiit ad tale tempus, et inuadiauerat quamdam partem eiusdem terre duobus hominibus de Leicestria, qui in autumpno post mortem habuerunt blada illius terre, et inde ponit se super iuratam.

Juratores dicunt quod reuera tercio die uel quarto ante obitum Thurstani in languore suo fecit ipse cartam illam eidem Giliberto, sed idem Gilibertus nullam seisinam habuit in uita sua nisi tantum quod ui prostrauit quamdam domum quam mater Thurstani tenuit in dotem, et quod illi quibus

[1] Simon.

idem Thurstanus terram illam dimisit in uadium post mortem eiusdem Thurstani habuerunt blada sine contradiccione in autumpno, et ideo uidetur eis quod obiit seisitus ut de feodo et in dominico, et quod idem Robertus propinquior heres eius est. Et ideo consideratum est quod Robertus recuperauit seisinam suam, et G. in misericordia etc. |

[28r.] DE ITINERE M. DE PATESHULLA ET SOCIORUM SUORUM COM. STAFFORDIE ANNO REGIS HENRICI V^{TO}. INCIPIENTE VJ^{TO}.[1]

1972. Assisa uenit recognitura si Henricus de Fulfordia et Thomas frater eius iniuste etc. disseisiuerunt Alanum filium Giliberti et Mataniam uxorem eius de libero tenemento suo in Fulefordia infra assisam. Juratores dicunt quod ipsi disseisiuerunt eum[2]. Et ideo consideratum est quod Alanus recuperauit etc. Et sciendum quod Ricardus de Lee nominatus fuit disseisitor in breui, set ipse obiit, et alii predicti tenent totum tenementum, ideo uersus eos capta fuit assisa etc.

Nota quod cum nominati sint disseisitores in breui et unus moriatur ex principalibus non propter hoc cadit assisa si conuictum sit quod alii nominati in breui teneant tenementum illud.

1973. Assisa uenit recognitura si Ricardus Kelling iniuste etc. disseisiuit Johannem filium Willelmi de libero tenemento suo in Rugges[3] infra assisam.

Et Ricardus dicit quod uilla de Ruggele solet esse de dominico manerio Dom. Regis ubi nulla assisa debet capi. Et totus comitatus quesitus, dicit quod semper uiderunt in quolibet aduentu iusticiariorum assisas capi de noua disseisina de predicta uilla. Et Ricardus nichil aliud dixit, et ideo capiatur assisa. Juratores dicunt quod ipse disseisiuit eum etc.

Nota quod si manerium quod est [illegible] esse de dominico Dom. Regis [illegible] fuerit assisa [illegible].[4]

1974. Assisa uenit recognitura si Thomas filius Rogeri iniuste etc. disseisiuit Thomam filium Nicholai et Dionisiam uxorem eius de libero tenemento suo in Aluredestona infra assisam

[1] Commisson. Rot. Cl. vol. I. p. 476.

[2] Sic.

[3] Sic. Ruggeley

[4] The edge of this last folio is damaged and some words are doubtful. See the citation from the Leicester eyre of this year. Br. f. 272.

Et Thomas concessit assisam. Juratores dicunt quod ipse non disseisiuit eos quia ipsi nunquam habuerunt inde seisinam, set ipsa Dionisia reuera aliquo tempore fuit cum matre sua cuius dos terra illa fuit, sed ut de feodo nullam seisinam inde habuerunt. Et ideo consideratum est quod eat inde sine die et predicti Thomas et Dionisia in misericordia etc.

975. Assisa uenit recognitura si Johannes Dagod et tales iniuste etc. disseisiuerunt Johannem de Brimstona de communa pasture sue in Brimtona que pertinet ad liberum tenementum suum in eadem uilla infra etc. Et ipsi ueniunt et concedunt assisam. Juratores dicunt quod reuera idem Johannes assartauit quamdam partem bosci ubi ipse solet habere communam suam circiter duas acras et dim. de mora et illas fecit includere, set alibi potest habere communam ubique in bosco quantum pertinet ad tenementum suum etc. Post uenit et retraxit se etc. Contra constitucionem de Merton[1].

976. Assisa uenit recognitura si Petrus de Durantestorpe iniuste etc. disseisiuit Rogerum Cheles de libero tenemento suo in Parua Rideware infra etc.

Et Petrus uenit et dicit quod nullum liberum tenementum habuit in eadem uilla, et inde ponit se super assisam.

Juratores dicunt quod quidam Robertus Cheles cuius hereditas terra illa fuit cum laboraret in extremis commisit terram illam Rogero de Cheles fratri suo iuniori in custodia cum pueris suis qui tunc fuerunt infra etatem, et eo Roberto defuncto remansit terra illa ipsi Rogero in custodia qui illam tenuit. Postea uero quando pueri Roberti fratris primogeniti habuerunt etatem iuerunt perquirere se, et ipse Rogerus semper remansit in seisina usque ad obitum suum, et eo defuncto remansit seisina terre illius isti Rogero per duas uesturas, et tunc uenit iste Petrus ut capitalis dominus et eum eiecit et posuit filios predicti Roberti fratris primogeniti in seisinam terre illius. Et ideo consideratum est quod non disseisiuit ipsum iniuste quia liberum tenementum non habuit etc.

[1] Alluding of course to the chapter touching approvement. Observe that the plaintiff withdraws. This is Fitz. Comen, 26.

1977. Assisa uenit recognitura si Johannes de Cnoweshale auunculus Henrici de Rewel fuit seisitus etc. de xij. acr terre etc in eadem uilla etc., quam terram Adam Capellanus tenet. Qui uenit et dicit quod ipse non tenet terram illam nec tenuit die quo breue etc., sed quedam Alditha ancilla eius ex dono suo eam tenet.

Et Henricus dicit quod Adam illam tenet et non ipsa.

Et iuratores quesiti absque sacramento, dicunt quod Alditha tenet et tenuit die etc. Et ideo sine die etc.

[287 b.]

1978. Assisa uenit recognitura si Robertus de Bec et tales etc. iniuste etc. disseisiuerunt Robertum de Kaueres de libero tenemento suo in Hoptona infra etc. Et Robertus et alii dicunt quod assisa non debet inde fieri, quia mater eiusdem Roberti de Cauereswella cuius hereditas terra illa fuit, fuit uxor presbiteri, et ipse filius presbiteri, et mater eius obiit inde seisita sine herede quem haberet de corpore suo, ita quod ipse nullam seisinam inde habuit, et inde ponit se super assisam.

Et Robertus[1] dicit quod ipse fuit seisitus per xiiij. annos uiuente matre sua que obiit tempore guerre, ita quod post guerram recuperauit seisinam suam per commune breue, et illam tenuit fere per duos annos, et de hoc petit assisam suam.

Nota de intrusione tempore gwerre, et intrusores statim reiecti fuerunt.

Juratores dicunt quod ipsi non disseisiuerunt eum, quia ipse numquam fuit inde seisitus nisi tempore guerre, et tunc intrusit se in terram illam, sed idem Robertus et alii statim eiecerunt eum. Et ideo consideratum est quod Robertus et alii eant inde quieti, et Robertus de Kauereswella in misericordia etc.

1979. [Nota quod non iacet assisa noue de secta ad molendinum, etc. ex quo sequitur quod non dicitur liberum tenementum ubi uisus fieri non possit uel de tenemento, uel de tenemento unde redditus prouenit.[2]

Assisa uenit recognitura si Milo de Verdun iniuste etc. disseisiuit Henricum filium Ricardi de libero tenemento suo in Creitona infra etc. Et Milo non uenit, sed Amabilis uxor eius uenit pro eo, et dicit quod ipse nullum tenementum

[1] Plaintiff.

[2] Corr. *ex quo sequitur quod non dicitur liberum tenementum ubi uisus fieri non possit uel de tenemento, uel de tenemento unde redditus prouenit.* There can be no assize unless a tenement can be put in view; in the case of a rent the tenement whence the rent issues can be put in view. See as to this Br. f. 180, 209. This case is Fitz. *Assise*, 425.

posuit in uisu suo, et petit quod ei dicat de quo tenemento ipse queritur etc.

Et Henricus dicit quod de secta terre et hominum eiusdem Milonis de Creytona ad molendinum eiusdem Henrici de Crakemere.

Et ipsa petit iudicium si de tali secta possit aramiare assisam noue disseisine ut de libero tenemento. Consideratum est quod non est liberum tenementum. Et ideo sine die etc.

980 Assisa uenit recognitura utrum dim. acr. prati cum pert. in Blumenhilla fuit libera elemosina pertinens ad ecclesiam de Blumenhilla unde Herbertus de Blumenhilla est persona, an laicum feodum Johannis de Brimtona. Qui uenit et uocauit inde ad warantum Johannem Dagod per cartam suam, quam profert etc., et que testatur etc.

Et Johannes[1] presens fuit et cognoscit cartam et dicit quod ipse per cartam illam non debet ei warentizare illam dim. acr. prati, quia ipsa non est pertinens ad terram de qua carta loquitur. Utrum est libera elemosina uel laicum feudum. Dicit eciam quod Herbertus predictus fuit seisitus de illa dim. acr. ut de iure ecclesie sue priusquam ipse dederat eidem Johanni terram illam et ipso eodem die et postea, et per ipsum Herbertum habuit ipse[2] illam dim. acr. prati per quamdam filiam eiusdem Herberti quam ipse duxit in uxorem, que cum mortua esset idem Herbertus uoluit recuperare ad illam dim. acr. et non potuit, unde ipse aramiauit assisam istam, et quod ita sit et non pertinens ad terram de qua carta loquitur, ponit etc.

Et Johannes dicit quod ipse nullum ingressum[3] in terram illam per ipsum Herbertum, sed per ipsum Johannem.

Juratores dicunt quod illa dim. acr. prati est libera elemosina predicte ecclesie et non laicum feodum Johannis, nec eciam pertinens ad terram de qua predicta carta loquitur. Et ideo consideratum est quod predictus Herbertus recuperauit seisinam suam ut de iure ecclesie sue, et predictus Johannes in misericordia etc.

981 Emma que fuit uxor Ricardi filii Steyn petit uersus

Dagod, probably Bagod.

[2] John of Brimton.

[3] Supply *habet*.

Robertum filium Roberti dim. mesuagium etc. in Lichefeld ut ius suum, et ut illud in quod idem Robertus non habet ingressum nisi per Robertum de Galia' patrem suum, cui prefatus Ricardus uendidit, cui ipsa Emma in uita sua contradicere non potuit etc. Et sciendum est quod Robertus est infra etatem et petit etatem suam. Sed quia pater suus presens fuit et cognouit quod dederat ei mesuagium illud, consideratum est quod pater respondeat.

Nota quod pater qui uendidit filio qui est infra etatem de hereditate uxoris, respondebit pro filio cum presens fuerit et cognouerit donationem.

Qui dixit quod reuera predictus Ricardus uir suus et ipsa uendiderunt ei illud dim. mesuagium pro sex marcis et coram tota uillata abiurauerunt illud secundum usagium uille.

Et uillata de Lichefeuld[1] dicit quod consuetudo uille sue non est talis quod aliquis possit uendere maritagium uxoris sue.

Et ipsa Emma defendit quod ipsa nunquam illud uendidit Et ideo consideratum est quod ipsa recuperauit seisinam suam et Robertus in misericordia etc.

1982. Assisa noue disseisine quam Hugo de Brugfeldia aramiauit uersus Henricum de Perles remanet, eo quod idem Hugo obiit. Postea testatum est quod filius eius qui habet idem nomen aramiauit illam assisam. Et ideo procedat etc.[3] |

Nota quod assisa noue disseisine quam pater] aramiauit qui mortuus est procedit sub nomine filii sui qui habet idem nomen quod pater habuit, set hoc narum propter errorem persone quia non sunt idem. Pater] et filius non eadem persona[2].

[1] Which is represented before the justices by twelve burgesses.

[2] The words in [] are conjectured; the margin is damaged. The annotator seems mistaken in supposing that the writ has been brought by the father. Bracton, f. 188 b, agrees with the annotator that the father's writ will not avail the son though their names be the same; persona tamen diuersa est, et non eadem cui facta est iniuria.

[3] This is the very foot of f. 287 b and the end of a quire.

APPENDIX.

A Lost Page Restored.

NOTE: The following cases were I believe on the missing page of the Note-Book, which once came between what are now ff. 10 and 11, so that these cases stood between Cases 67 and 68. The Roll A from which I take them is Coram Rege Roll No. 2; B = Coram Rege Roll No. 1. The process of restoration is described in my Introduction.

[1]Assisa uenit recognitura si Asketillus[2] pater Matillidis et Alicie uxoris Gaufridi le Parchiminer et Reginaldi filii Simonis fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de ij. uirgatis terre cum pertinenciis in Burcote die qua obiit etc., quam terram Robertus de Estcote tenet, qui uocauit inde ad warantum Henricum de Braybroc, qui uenit et ei warentizauit, et uocauit inde ad warantum Ricardum filium Simeonis, ita quod Ricardus summonitus fuit ad esse a die S. Joh. in tres septimanas et tunc non uenit etc. Et ideo consideratum est quod assisa procedat pro defectu ipsius Ricardi, et si Henricus amittat per assisam, recuperet uersus Ricardum. Set ponitur in respectum usque in Oct. S. Hil. prece petentis pro defectu recognitorum, quia tantum decem uenerunt etc. et uicecomes habeat corpora aliorum[3]. Buck.

[4]Magister Alexander de Dorsetia optulit se quarto die uersus Rogerum de Auder', Gaufridum filium Gaufridi et Willelmum de Lattona de placito quod reddant ei xxv. marcas quas ei debent pro Jordano Heyrun[5] cuius plegii ipsi sunt Northumb.

[1] A. m. 12 d; B. m. 9.
[2] *Asketinus*, B.
[3] For later proceedings see Cases 1293, 1394, 1529.
[4] A. m. 13; B. m. 10 d.
[5] *Hayrun*, B.

etc. Et ipsi non uenerunt etc., et pluries preceptum fuit uicecomiti quod attachiaret eos etc., et iterum per meliores plegios etc., et postea quod distringeret eos per terras et catalla sua etc. Et uicecomes mandauit quod subtrahunt se etc., et ideo per consilium curie preceptum est uicecomiti quod capiat in manum Dom. Regis totam terram eorum cum omnibus catallis in terris illis inuentis et saluo custodiat in manum etc. ita quod ipsi Rogerus etc. uel aliquis ex parte sua manum non apponat quousque aliud preceptum inde habuerit, eo quod ipsi Rogerus etc. ut mandasti insticiariis subtrahunt se ne ueniant in curiam nostram ad standum recto etc. de debito quod Magister Alexander de Dorsetia clamat uersus eos, et summoneat eos quod sint a die S. Mart. in xv. dies audituri inde iudicium suum[1].

3. Surr. [2]Alexander de Thorpe petit uersus Adam Winde et Aliciam uxorem eius tres acras terre et j. acram pratiu[3] in la Huthe ut ius suum.

Radulfus de la Hale uersus eundem tres acras terre et j. acram prati etc. Robertus filius Godrici uersus eosdem j acram terre etc. Hugo Keche uersus eosdem et plures alii petentes nominati in uno et eodem breui petierunt uersus eosdem xv. acras terre et v. acras prati cum pertinenciis in eadem uilla etc. per breue de recto quod loquitur de xv. acris terre et v. acris prati. Et Alexander primo nominatus in breui de recto non ponitur in Pone[4] et ideo illud Pone non concordat breui de recto, unde consideratum est quod tenentes inde sine die et omnes tenentes[5] in misericordia[6] quia nulla loquela fuit in comitatu inter eos nominatos in Pone de tanta terra.

4. Suff. [7]Johannes de Geddingeham optulit se iiij^to. die uersus Hubertum filium Huberti et Matillidem uxorem eius et Agnetem sororem ipsius Matillidis de placito terre quam ipsi petunt uersus eundem Johannem. Et ipsi non uenerunt etc. et loquela ista fuit coram insticiariis itinerantibus in

[1] This seems the case cited anonymously by Br. f. 410 b.

[2] A. m. 13, B m. 10 d.

[3] *prati cum pertinenciis*, B.

[4] The writ removing the case from the county court.

[5] *petentes*, B, and rightly.

[6] B stops.

[7] A m. 13 d.

comitatu Soffolkie ita quod per quoddam essonium de malo lecti quod idem Johannes fecerat coram eis dederunt ei milites, qui ad eum missi fuerunt ad eum uidendum, diem coram iusticiariis apud Westmonasterium in crastino S. Petri Aduincula. Et Dom. Thesaurarius et alii barones[1] qui interfuerunt testati fuerunt quod ad diem illum optulit se idem Johannes, et Hugo de Monte Canisio attornatus petentium similiter, set quia idem Hugo dixerat coram eis quod nullum diem habuit de illo placito nisi tantum ad comparandum et audiendum quo waranto surrexit, dederunt eidem Johanni a die S. Mich. in xv. dies pro defectu recordi. Et tunc non uenerunt petentes nec attornatus eorum, et ideo Johannes sine die et alii in misericordia.

5. [2]Willelmus de Bouen'[3] pro se et Agnete uxore eius cuius loco etc. petierunt uersus Simonem de Leuekenora terciam partem j. carucate terre cum pertinenciis in Faulega ut dotem ipsius Agnetis que eam contingit de libero tenemento quod fuit Nicholai de Buleheye quondam uiri sui etc. Et Simon uenit et uocauit inde ad warantum filias et heredes ipsius Nicholai scil. Reginaldum de Albo Monasterio et Aliciam uxorem eius et Margeriam sororem ipsius Alicie que est infra etatem et in custodia Rogeri de la Stane, et dictum fuit eisdem Reginaldo et Rogero quod uenirent pro eisdem Alicia et Margeria. Et ipsi ueniunt, et Simon uenit et petit uersus eos quod warentizent ei terram predictam, quia predictus Nicholaus pater earum illam ei dedit per cartam suam quam profert et que hoc testatur quod donum illud ei fecit. Dower.

Et Reginaldus uenit et dicit quod uersus eum de parte sua non potest illa dotem petere quia alias inplacitauit ipsa eum de dote sua ita quod concordati fuerunt tali modo quod ipse concessit terciam partem tocius terre que fuit Nicholai uiri[4] in Hersturste et in Lafhulla et ipsa inde tenuit se pacatam, et curia hoc idem recordatur.

Et Rogerus de Stane dicit quod ipsa non potest de terra

[1] Perhaps there were no justices on the Bench on the 2nd of August; so the essoinee appeared in the Exchequer.

[2] A. m. 14; B. m. 11.

[3] Bouenay, B.

[4] Supply sui, B.

illa dotem habere quia predictus Nicholaus non fuit inde seisitus die quo eam desponsauit, et preterea ipse dotauit eam de tercia parte tocius terre quam tenuit eo die quo eam desponsauit.

Et Willelmus dicit quod reuera ipse non tenuit terram illam die quo etc., quia quidam auunculus illam tenuit etc. et postea ei descendit iure hereditario et ideo Nicholaus dotauit eam de tota terra quam tenuit et que ei descendere potuit iure hereditario, et inde ponit se super iuratam. Et Rogerus similiter. Fiat inde iurata et ueniat a die S. Mart. in xv. dies ad recognoscendum si dotauit eam de terra quam tenuit tantum, uel de tercia parte terre quam tenuit et preterea de tercia parte tocius terre que ei descendere potuit. Et quia desponsata est in com. Suff. fiat ibi summonicio.

6. Surr. [1]Euerardus Aurifaber petit uersus Philippum Vitdeners quod teneat ei conuencionem factam inter eos de quarta parte unius hide terre cum pertinenciis in Launeye etc., unde Euerardus ostendit quod predictus Philippus dedit ei pro homagio et seruicio suo et pro xxviij. marcis totam terram de Lefherste cum omnibus pertinenciis suis per cartam suam quam profert et que hoc idem testatur, unde dicit quod cum esset in seisina de predicta terra per donum suum et per cartam illam, uenit idem Philippus et eum inde disseisiuit et dampnum ei fecit contra conuencionem illam, ad ualenciam l. marc. et inde producit sectam etc.

Et Philippus uenit et defendit uim et iniuriam nunc et alias quando defendere debebit et dampnum predictum l. marc., et dicit quod non uidetur ei quod debeat ad hoc breue respondere, quia de eadem terra arramiauit idem Euerardus assisam noue disseisine uersus eum ita quod assisa capta fuit coram insticiariis itinerantibus ultimo in partibus illis, et iuratores eum penitus aquietauerunt, et si curia considerauerit quod debeat super hoc ei respondere per hoc breue, dicet aliud[2].

Et Euerardus cognoscit quod de eadem terra fuit assisa capta inter eos et quod iuratores dixerunt quod Philippus non disseisiuit eum eo quod nunquam cepit expleta, set bene

[1] A m. 11 d., B m. 11 d. [2] B stops.

cognouerunt quod quedam conuencio facta fuit inter eos in curia Dom. Cantuariensis etc.

Et quia carta quam idem Euerardus profert loquitur simpliciter de dono suo pro homagio et seruicio suo et nulla mencio facta est de conuencione, et pretorea ipse cognoscit quod assisa noue disseisine capta fuit, Consideratum est quod Philippus eat quietus de hoc breue et Eborardus in misericordia pro iniusta exaccione et perquirat se alio modo si uoluerit.

[1]Assisa uenit recognitura si Gilibertus de Lundreis[2] pater Johannis fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de dimidia hida terre cum pertinenciis in Bergh' die qua obiit etc., et si etc., quam terram Robertus de Chetwude tenet. Qui uenit et dixit quod assisa non debuit inde procedere quia Osbertus frater ipsius Johannis primogenitus implacitauit eum in curia Dom. Regis Johannis, ita quod per iudicium eiusdem curie recessit ipse Robertus inde quietus, et inde ponit se super recordum curie et super rotulos. Habeat recordum etc. Surr.

Et curia recordatur quod alias fuit placitum in curia Dom. Regis Johannis de eadem terra inter Osbertum Capellanum fratrem ipsius Johannis petentis et quosdam Stephanum de Norwude et Feidenam uxorem eius, qui terram illam tenuerunt in dotem ipsius Feidene de hereditate predicti Roberti que ei postea descendit, et unde idem Robertus uocatus fuit ad warantum, qui dixit quod quidam Johannes primus uir ipsius Feidine terram illam disracionauerat in curia Dom. Cantuariensis per finem duelli uersus Gilibertum patrem eorum[3], ita quod curia Dom. Cantuariensis scilicet Sancti Thome summonita ad faciendum inde recordum hoc idem recordata fuit[4]. Et ideo tunc consideratum fuit scil. anno regni Regis Johannis viij°. quod Stephanus, Feidina et Robertus eant quieti et Osbertus in misericordia. Postea autem anno Regis eiusdem xv°. inplacitauit idem Osbertus eosdem Stephanum et Feidinam de eadem terra, qui eodem

[1] A. m. 15; B. m. 11 d.

[2] *London'* B.

[3] Father of Osbert and of John the plaintiff.

[4] Saint Thomas of course was dead when, what was still called, his court had to bear record in the eighth year of John.

modo uocauerunt inde ad warantum predictum Robertum qui uenit et warentizauit et dixit quod alias recesserat inde quietus uersus eundem Osbertum, et inde uocauit curiam Dom. Regis ad warantum, et curia tunc hoc idem recordata fuit, et ideo tunc iterum consideratum fuit quod ipsi inde recederent quieti et Osbertus arestaretur, et commissus fuit Magistro Johanni de Stotefordia officiali Domini Londoniensis[1].

Et quia predictus Johannes clamat ex parte ipsius Giliberti patris sui qui terram illam amisit per finem duelli sicut curia Dom. Regis recordatur, et preterea ipsi Stephanus et Feidina et Robertus recesserunt tociens quieti uersus predictum Osbertum de eodem placito, adhuc consideratum est quod Robertus eat inde quietus et Johannes in misericordia, et nullum habeat recuperare de aliqua parte illius terre uel heredes sui. Et sciendum quod hec loquela uenit de itinere insticiariorum et terminata fuit in banco apud Westmonasterium.

8. [2]Hamelinus filius Radulfi attachiatus fuit ad respondendum Hugoni de Gundeuilla quare ipse tulit assisam noue

Dorset disseisine uersus predictum Hugonem dominum suum de tenemento in Pinpre, desicut ipse uillanus est et cognouit se esse uillanum Hugonis patris predicti Hugonis tempore Dom. J. Regis patris Dom. Regis coram insticiariis suis apud Shireburniam ut dicit, unde idem Hugo dicit per attornatum suum quod tunc fuerunt insticiarii Simon de Pateshulla Eustachius de Faucunbergo et plures alii socii sui, et inde ponit se super curiam Dom. Regis et super insticiarios et super recordum curie scil. quod cognouit se esse uillanum patris sui sicut predictum est.

Et Hamelinus uenit et defendit quod non est uillanus nec unquam cognouit se esse uillanum in curia Dom Regis sicut ipse Hugo dicit, et inde ponit se similiter super curiam et recordum set dicit quod tunc temporis tenuit quandam terram in uilenagium et tune cognouit quod terra illa fuit uilenagium et nunquam cognouit se esse uillanum[3]

[1] [illegible]
[illegible] [2] [illegible]

[3] E stop[illegible]

Inuentum est in rotulo Simonis de Pateshulla quod cognouit se esse uillanum Hugonis de Gundeuilla sicut predictum est, set quia Hamelinus recessit sine licencia ante iudicium suum, consideratum est quod Hugo habeat breue etc. quod uicecomes habeat corpus eius in crastino S. Hill. ad audiendum iudicium etc. et ad ostendendum quare recessit sine licencia etc. Idem inuentum est in rotulo Eustachii de Faucunbergo[1].

[1] For later proceedings see Case 1411, where the annotator alludes in the margin to this record.

END OF VOL. III.

CAMBRIDGE: PRINTED BY C. J. CLAY, M.A. AND SONS, AT THE UNIVERSITY PRESS.